

ספר הזוהר

שחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
עם לשון הקדש מנגד

לש"ס דף היומי מסכת גיטין

והוא: זוהר המחולק לשבע שנים
לכבוד דף זוהר היומי עם דף גמרא היומי

זוהר ספר שמות כרך ד' וספר ויקרא כרך ה'
לפי ספר הזוהר 10 כרכים (70-79 כרכים) עמודים ח"ד חקנו עד ח"ה י
[מפרשת פקודי דף רלה. עד פרשת ויקרא דף ה.ר.]

סדרנו בעזרת ה' כל ספר הזוהר על פי סדר מסכתות הש"ס ללמוד
דף היומי, ללמוד 2-3 דקות ביום, ובזאת ידע ויזמין כי כל דברי חז"ל
הקדושים הם סודות נוראים (הקדמות המהרה"י לעץ חיים), ובזה יזכה להבנות
לגן עדן העליון (זוהר החדש שיר השירים - כי בלי למוד הזוהר חוזר בגלגול [זוהר, תרמ"ק,
והאר"י]). וכך יוכל לשמוע תורה מפי הקב"ה בישיבת כל מסכתות הש"ס
בעוץ הבא (פסבאר בהקדמה), יכולים ללמוד גם את זוהר לשון הקדש (שיר
הסוד, ולשון הקדש היא לשון הקב"ה, זוהר תרמ"ה), וכך ישראל ילמדו ש"ס עם זוהר
ובזה יבטחו בתבנת נח להנצל מדור המבול ומפצצת אטום. וזוהי חובה על
כל מגידי השיעורים בדף היומי, לצרף את הלמוד הקדוש הזה דף היומי
זוהר ביחד עם למוד הש"ס, ובזה יקראו מצדיקי הרבים פמוכבים לעוץ
ועד (תפיני זוהר הקדמה, זוהר נשא כ"ד).

יו"ר ע"י מפעל הזוהר העולמי - ט"ו מנחם אב תשע"ב
רח' נחל לכיש 24/8 - בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

אלו שלא לומדים זוהר וש"ס בנחד הם מחריבים את העולם,
כדברי המהר"ח וז"ל: "... כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה
ובספוריה לבדם היא לובשת בגדי אלמנותה ושק הושת פסותה
וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם
מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהכלי העולם. אין עלבון
תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבגרות מעלבונה של תורה ואינם
עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם
מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, עכ"ל.

מפעל הזוהר העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש - ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

הקדמה

י'שמחו ה'לומדים ו'העוסקים ה'זוהרים, בהופעת דבר נשגב זה אשר תחזינה עיניכם, שיוצא עכשיו לאור, בעזרת ה' יתברך ויתעלה.

החיבור הזה, הינו חיבור גדול וקדוש, אשר בודאי יקרבת את הגאולה במהרה, בעת שהתחילו בעזרת ה' יתברך, אלפים ורבבות של כל קהל עדת ישראל, את לימוד הדף היומי, יחד שבטי ישראל, כולם כאחד יחד, ועת רצון הוא זה, להנחיל לאוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, בעוד דבר קדוש ונשגב, והוא שכל אחד, ביחד עם דף היומי, ילמד גם קטע זוהר בכל יום, בנוסף לדף היומי, וכך יהיה מאותם שמחזיקים את העולם, ומאלו המגינים על ארצנו, מהרשעים ימ"ש שרוצים וחפצים מאוד עפ"ל, ברוחניות ובגשמיות.

התכנית היא, שכל אחד ילמד בנוסף לדף היומי ש"ס דף היומי זוהר בשתים שלוש דקות, ובסיימו את כל הש"ס, יסיים את כל הזוהר גם כן, ויעשה סיום על שניהם יחד, ודאי שיעשה נחת רוח לה' במאוד מאוד, ובזכות הלימוד הקדוש יקבל את תפילותינו ברחמים וברצון אמון כן יהי רצון.

המוציאים לאור

פתח דבר

ברוך ה' אלקי ישראל מהעולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו-יה, כל הנשמה תהלל י-ה הללו-יה..

כל עם ישראל ששים ושמחים בשמחת התורה, בלימוד הש"ס בצירוף הזוהר, לאחר שנים שמפעל הזוהר העולמי, מנסה להחדיר בכלל ישראל את לימוד הזוהר, שכל אחד ילמד בקביעות את ספר הזוהר הקדוש, נפלה ההחלטה והיא לצרף ולאחד את לימוד הזוהר עם לימוד תלמוד בבלי, על ידי דפוסים חדשים גם ישנים שיאחדו את לימוד הגמרא והזוהר, שיהיה בבחינת וילכו שניהם יחדו, ועל ידי לימוד שניהם יזכו לערוך סיום הש"ס וסיום הזוהר יחדו, אז ויבואו אל המקום אשר אמר לו האלקים, שכל עם ישראל יזכו להגיע אל המקום אשר אמר האלוקים לאברהם בגאולה העתידה במהרה.

ועל כן, אנו קוראים לכל אחינו בני ישראל, החסידים הליטאים הספרדים התימנים, וכל המגזרים, יחד שבטי ישראל, כולנו כאחד יחד, להתחיל בלימוד קדוש זה דף היומי ביחד עם הזוהר הקדוש, בקביעות יום יום ידרשון, בהתמדה בשמחה באהבה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, וכמו שבסיום הש"ס הנוכחי היו כמאה אברכים שיודעים את כל הש"ס בעל פה יהיה בעזרת ה' בסיום הבא עוד כמאה שיודעים גם ש"ס בעל פה וגם זוהר בעל פה,

ואז נעשה כולנו סיום ענק על הגמרא ועל הזוהר יחד, כולנו כאחד יחד נשמח בפה מלא, משה רעיא מהימנא ישמח עמנו, ור' שמעון בר יוחאי ישמח עמנו, וכל התנאים הקדושים שמוזכרים בזוהר ובגמרא ישמחו עמנו.

ידוע לכל מעלת הקביעות בלימוד התורה, שכל דבר הנלמד בקביעות יש לו סיעתא דשמיא, כמו קביעות מקום לתפלה, כמו כן קביעות מקום ללימוד גמרא וזוהר, שכל אחד יקבע לו מקום לגרוס הדף היומי והזוהר היומי, בזמן

קבוע ובמקום קבוע, שכן אז בטוח שלא ישכח ללמדו אף יום, ובטוח שיזכה לגמור בסיומם של כל ישראל.

וטוב ביותר שיהיה זה בבית המדרש, או בבית הכנסת וכדומה, שממנו יראו וכן יעשו, ועל ידי קנאת סופרים תרבה חכמה, ואחרים יתחילו לעשות כמותו, וירבו הלומדים בישראל.

איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, צריכים הרבה חיזוק, כמו דאיתא דברי תורה צריכים חיזוק תמיד, וכל שכן לימוד שמגרה את השטן, והוא מנסה בכל כוחו למעט את לימוד הזוהר, כמו שהכל יודעים, והוא מלביש זאת באיצטלא דרבנן, ומביא ראיות שונות ומשונות, וכמו שכל אחד יודע את כל הטענות שהוא ממציא, אבל אף על פי כן אנו נתחזק איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, האחד יעזור לשני, וכן הלאה, וכך נהיה כולנו מיוסדים וחזקים ונקרב את ביאת משיח צדקנו.

עתה בעת אשר אנחנו יוצאים עם התוכנית היחודית וכל הכלול בזה, הננו רוצים לקרוא גם כן לכל אלו שיש להם כבר סדר מיוחד לחזור על לימודם, הדף היומי שלומדים היום ומחר חוזרים, וכן לאחר שבוע וכדומה, כל סדרי החזרות, אנו קוראים לכל אלו שיחזרו גם כן על הזוהר שלמדו, שלא ישכחו את קטעי הזוהר שלמדו, ועל ידי שיחזרו יוכלו לזכור לתמיד, ויהיה לנגד עיניהם דברי הזוהר, וישאר בליבם כיתד שלא תימוט, ואם מתעוררים מקטע מסוים בזוהר ואחר מכן שוכחים, חבל על דאבדין, ולמה שלא יזכרו על ידי חזרה.

וכל אחד יערוך לעצמו חשבונותיו בזמנו הפנוי, וכן על זה הדרך ישתדל כל אחד לעשות את המקסימום שביכלתו לגמור ולסיים את הזוהר הקדוש גם כן, ויקויים בנו כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים.

ויקויים בנו מקרא שכתוב כימי צאתכם ממצרים אראנו נפלאות ויקויים

בנו עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים, בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים, וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כמי עולם וכשנים קדמוניות, ותחזינה עינינו בשובך לציון במהרה בימינו, ונזכה לגאולה שלמה, בנין בית המקדש, קיבוץ נדחי ישראל, על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן.

ואלו הם התכניות שעושים למען דבר זה:

תכנית מספר 1: להדפיס את הזוהר הקדוש 64 דף במסכת ברכות שיהיה לכל הלומדים דף היומי במה ללמוד את הזוהר ביחד עם לומדי דף היומי, לחלקם חינם.

תכנית מספר 2: להדפיס מסכת ברכות עם הזוהר ביחד דף זוהר ודף גמרא ממסכת ברכות, וכך יחלקו רק ללומדי זוהר יחד עם ש"ס חינם.

תכנית מספר 3: לסדר לאלו שלומדים 7 דפים גמרא ביום לסדר להם גם לימוד 7 דפים זוהר ביום.

תכנית מספר 4: לוח ללומדי דף היומי ש"ס: לעשות לוח ללומדי דף היומי ש"ס שידעו בדיוק היכן ללמוד, בכמה הוצאות הזוהר שהוצאנו לאור עד עתה, וכך יוכלו ללמוד בלי שיהיה להם הספרים החדשים, רק כל אחד לוקח איתו את הזוהר של 10 כרכים או 70 כרכים ויכול ללמוד ביחד עם לומדי הש"ס או אצלו בבית.

ופשוט, שלכל התכניות האלו צריכים להשקיע הרבה ממון. לכן כל אחד יחשב לעצמו כמה הוא יכול לתת למפעל הקדוש הזה, כדי שיוכלו להוציא את כל התכניות לאור עולם.

בכבוד רב - המוציאים לאור

מקדש וּלְאַעֲבָרָא זֹה־מָא: (עד כאן מההשמטות).
 אֲמֵאוּ וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן. בְּגִין דְּהָא בְּהֵי־א
 שְׁעָתָא, הָוָה זְוִיגָא דְמִשָּׁה לְאַזְדִּיזְוּגָא,
 וְעַל דָּא וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשָּׁה, כְּמָה
 דְּאִי־תִי כְּלָה לְבֵי חֲתָן. בְּגִין דְּהָא בְּקִדְמִיתָא
 אֲצִטְרִיף לְאַעְלָא לְכְלָה לְגַבֵּי חֲתָן, כְּמָה דְּאִתָּא
 אָמַר (דברים כב) אֶת בְּתִי נִתְתִּי לְאִישׁ הַזֶּה לְאִשָּׁה.
 וּלְכַתֵּר אִיהוּ יִיתִי לְגַבְהָ, דְּכַתִּיב וַיָּבֵא אֶלֶיָּהּ.
 וְכַתִּיב (במדבר יז) וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל אֱהֱלֵ הָעֵדוּת.

וְהָבָא מַה כְּתִיב, וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֱהֱלֵ
 מוֹעֵד פִּי שְׁכֵן עָלָיו הָעֲנָן וְגו' . מֵאִי
 טַעְמָא. בְּגִין דְּהוֹת אִיהִי מִתְתַּקְנָא, כְּהֵאִי
 אִתְתָּא דְּאִתְתַּקְנַת וְאִתְקַשְׁטַת לְגַבֵּי בַעֲלָהּ,
 וּבְהֵי־א שְׁעָתָא דְּאִיהִי קָא מִתְקַשְׁטַת, לֹא
 אִתְחַזִּי לְבַעֲלָהּ לְאַעְלָא לְגַבְהָ. וְעַל דָּא וְלֹא
 יִכַּל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל אֱהֱלֵ מוֹעֵד פִּי שְׁכֵן עָלָיו
 הָעֲנָן בְּגִין כִּף וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשָּׁה.
 עוֹד מַה כְּתִיב וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת כָּל הַמְּלֵאכָה
 וְגו' . (דף רל"ה ע"ב).

הָא חֲזִי, בְּכָל עֲבִידֵן דְּמִשְׁכְּנָא, בְּכֻלְהוּ הָוָה
 גְּוֹוָנָא דְּתַכְלָא. בְּגִין דְּתַכְלָא אִיהוּ גְּוֹוָנָא
 לְאַתְעֻטְרָא בְּרִזָּא דְּכָל גְּוֹוִינִין. מַה כְּתִיב וַיַּעֲשׂוּ
 אֶת צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ וְגו' , וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל
 תְּכֵלֶת וְגו' , וְהָא אוּקְמוּהּ, בְּרִזָּא דְּכַתִּיב, (שמות
 כח) וַעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתִיחָתָּ עָלָיו פְּתוּחֵי
 חוֹתָם קֹדֶשׁ לַה' . וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי
 חוֹתָם קֹדֶשׁ לַה' .

תוספתא

בְּרִזֵּין עֵילָאִין. טַסְקוּרֵי קְמִיטִין שְׂכִיחִין אֵלִין
 סְלָקִין וְנַחְתִּין וְאֵלִין קְיִימִין בְּקִיּוּמֵיהוּ
 גְּלַגְלִין דְּסַחְרָאן הוּוּ קְיִימָן מַהֵהוּא זְמַנָּא
 דְּעַפְרָא אִתְכַּפִּישׁ. אֵינוּן גְּלַגְלִין סַחְרִין עַלְמָא
 בְּסַחְרֵנוּתָא.

הַמִּקְדָּשׁ וְלַהֲעִבִיר הַזֶּה־מָא:
 לְמָה וַיָּבִיאוּ אֶל הַמִּשְׁכָּן? מִשּׁוּם
 שְׁהֵרִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הִיָּה הַזְּוִיג שֶׁל
 מִשָּׁה לְהַזְדוּג, וְעַל זֶה וַיָּבִיאוּ אֶת
 הַמִּשְׁכָּן אֶל מִשָּׁה, כְּמוֹ שְׂמִכִּיאִים
 כְּלָה לְבֵית הַחֲתָן. מִשּׁוּם
 שְׂפִרְאשׁוּנָה צְרִיף לְהַכְנִיס אֶת
 הַכְּלָה לְחֲתָן, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (דברים
 כב) אֶת בְּתִי נִתְתִּי לְאִישׁ הַזֶּה
 לְאִשָּׁה. וְאַחַר כֵּף הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ,
 שְׂכַתּוּב (בראשית ל) וַיָּבֵא אֶלֶיָּהּ.
 וְכַתּוּב (במדבר יז) וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶל
 אֱהֱלֵ הָעֵדוּת.

וְכֵאֵן מַה כְּתוּב? וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה
 לְבֹא אֶל אֱהֱלֵ מוֹעֵד פִּי שְׁכֵן עָלָיו
 הָעֲנָן וְגו' . מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם
 שְׁהֵי־א הִיָּתָה מִתְתַּקְנָת, כְּאִשָּׁה הַזֹּו
 שְׂמִתְתַּקְנַת וּמִתְקַשְׁטַת לְבַעֲלָהּ,
 וּבְאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁהֵי־א מִתְקַשְׁטַת,
 לֹא רְאוּי לְבַעֲלָהּ לְהַכְנִס אֵלֶיהָ.
 וְעַל כֵּן, וְלֹא יִכַּל מֹשֶׁה לְבֹא אֶל
 אֱהֱלֵ מוֹעֵד פִּי שְׁכֵן עָלָיו הָעֲנָן.
 מִשּׁוּם כֵּף, וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל
 מִשָּׁה. עוֹד מַה כְּתוּב? וַיֵּרָא מֹשֶׁה
 אֶת כָּל הַמְּלֵאכָה וְגו' .

בֵּא וַיֵּרָא, בְּכָל הַמַּעֲשִׂים שֶׁל
 הַמִּשְׁכָּן, בְּכֻלָּם הִיָּה גְּוֹן שֶׁל תְּכֵלֶת,
 מִשּׁוּם שְׂתַכְלַת הוּא גְּוֹן לְהַתְעַטֵּר
 בְּסוּד כָּל הַגְּוִינִים. מַה כְּתוּב?
 וַיַּעֲשׂוּ אֶת צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ וְגו' ,
 וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת וְגו' , וְהֵרִי
 פְּרִשׁוּהָ בְּסוּד הַכְּתוּב, (שמות כח)
 וַעֲשִׂיתָ צִיץ זָהָב טָהוֹר וּפְתִיחָתָּ
 עָלָיו פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַה' .
 וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתָם
 קֹדֶשׁ לַה' .

תוספתא

בְּסוּדוֹת הָעֵלְיוּנִים. צוּרוֹת
 קְמוּטוֹת נִמְצְאוּת, אֵלוּ עוֹלוֹת
 וַיִּזְרְדוֹת וְאֵלוּ עוֹמְדוֹת עַל קִיּוּמָן.
 גְּלַגְלִים הַסּוֹכְבִים הִיוּ קְיָמִים
 מֵאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַעֶפֶר הִתְפַּנֵּס. אֵלוּ
 הַגְּלַגְלִים סוֹכְבִים הָעוֹלָם בְּסוֹבּוֹב.

בסבוב שסובבים המדבריות, שליטת הקליטה בתוכם. גלגל אחד יש בתוכם. הגלגל הזה סובב ולא סובב, עומד בשנים עשר אלף עולמות ונמצא ביניהם, עולה ויורד בתוכם.

תחת אותו גלגל עומד עמוד אחד שנעוץ עד לתהום הגדולה, ובו מתגלגלים אבנים בתוף התהומות, הם עולים ויורדים. ואותו עמוד עומד עליהם, נוסע ולא נוסע, נעוץ מלמעלה למטה, סובבים מאתים ועשרים גלגלים אחרים סביב אותו העמוד.

אותו גלגל אחר שעליו שעומד בשנים עשר אלף עולמות, הוא סובב לתוף המשפן, סובב ולא סובב. אותו משפן עומד על שנים עשר אלף עולמות, ובו עומד אותו פרוז שקורא: השמרו מהגלגל שסובב.

מי שהוא בעל עינים בהשכל, ידע ויתבונן בחכמת רבונו, וידע שאותם דברים עליונים שמפתחות רבונו עומדים שם, שהם טמונים בתוף המשפן הקדוש. אשריהם בעולם הזה ואשריהם בעולם הבא. עליהם כתוב, (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבכם. (שם סה) אשרי תבחר ותקרב ישפן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך.

(ע"כ תוספתא)

בסוד המשפן עומדים סודות עליונים בסוד השם הקדוש (העליון) אדנ"י, זהו סוד המשפן, כמו הסוד העליון, סוד הארון, בכתוב (יהושע א) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. אדון כל הארץ - זהו הסוד הקדוש של השם של אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. וזהו כמו שהסוד של השם הקדוש העליון ידנ"ד. והאותיות הללו כמו הללו.

סחרנותא דסחרין מדברין, טיפסרא דקולטא בגווייהו. חד גלגלא אית בגווייהו, האי גלגלא סחרא ולא סחרא. קיימא בתריסר אלפי עלמין. בינייהו שכיה, סליק ונטיל בגווייהו.

תחות ההוא גלגלא, קיימא חד עמודא דנעיץ עד תהומא רבא. ביה, מתגלגלאן אבנין גו תהומי, אינון סלקין ונחתין. ההוא עמודא קאים עלייהו, נטיל ולא נטיל, נעיץ מעילא לתתא, סחראן מאתן ועשרין גלגלין אחרנין, סחרניה דההוא עמודא.

ההוא גלגלא אחרא דעליה, דקאים בתריסר אלפי עלמא, איהו סחרא גו משפנא, סחרא ולא סחרא. ההוא משפנא קאים על תריסר אלפי עלמין, ביה קיימא ההוא כרוזא, דקרי אסתמרו מגלגלא דסחרא.

מאן דאיהו מארי דעיינין בסכלתנו, ינדע ויסתפל בחכמתא דמאריה, וינדע דאינון מלין עלאין, דמפתחן דמאריה קיימן תמן, די אינון טמיראן גו משפנא קדישא. זפאין אינון בהאי עלמא, וזפאין אינון בעלמא דאתי, עלייהו כתיב (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו בך מסלות בלבכם. (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרב ישפון חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך. (ע"כ תוספתא).

ברזא דמשפנא קיימן רזין עלאין, ברזא דשמא קדישא (עלאה) אדנ"י, האי איהו רזא דמשפנא, כגוונא רזא עלאה, רזא דארונא, כמה דכתיב, (יהושע א) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. אדון כל הארץ, דא הוא רזא קדישא דשמא דאל"ף דל"ת נו"ן יו"ד. ודא הוא כגוונא דרזא דשמא קדישא עלאה יהו"ה. ואתון אלין כגוונא דאלין.

א' אִיהִי י', רָזָא דִּיּוֹד (נ"א דא) פְּגוּוֹנָא דָא א',
 וְהָא אוּקְמוּהָ. ד', אִיהוּ רָזָא ה', וְדָא
 כְּגוּוֹנָא דָדָא, וְכֻלָּא פְּגוּוֹנָא וְרָזָא חָדָא. ג',
 אִיהִי רָזָא דָאָת ו', וְאַף עַל גַּב דְּדָא דְכַר, וְדָא
 נוּקְבָא. אֲבָל דָּא אֲתַפְּלִיל בְּדָא, וְהָא אוּקְמוּהָ
 ו' ו' אִיהוּ בְּאַמְצַעִיתָא, בְּגִין דְּאִיהוּ כְּלָלָא
 חָדָא. ה' אִיהוּ רָזָא דָאָת י' (נ"א א' אִיהִי רָזָא דָאָת ה'),
 בְּגִין דְּהִכָּא (נ"א דה'), דָּא אִיהִי חֲכֻמָּה זְעִירָא,
 דְּאֶקְרִי חֲכֻמַּת שְׁלֹמֹה.

וְהָאוֹתִיּוֹת נִכְלְלוּ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה,
 וְהַכֹּל הוּא סוּד אֶחָד, כְּלוּלִים
 אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְהַכֹּל אֶחָד, וְהַכֹּל
 הוּא סוּד אֶחָד בְּאוֹתִיּוֹת
 קְדוּשׁוֹת. וְלִכְּן הַמְּשַׁפֵּן שְׁלֹמֹה
 בְּאַרְצָן עוֹמֵד בְּסוּד הַמְּשַׁפֵּן
 הָעֲלִיּוֹן, וְאוֹתוֹ מְשַׁפֵּן עֲלִיּוֹן
 עוֹמֵד בְּסוּד שֶׁל מְשַׁפֵּן אֶחָד
 עֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וְהַכֹּל כְּלוּל זֶה
 בְּזֶה לְהִיּוֹת אֶחָד, וְלִכְּן כְּתוּב
 (שְׁמוֹת כו) וְהִזָּה הַמְּשַׁפֵּן אֶחָד.

כְּתוּב, (במדבר כד) רְאֵשִׁית גֹּזִים
 עֲמַלְק וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אַבְד. בֹּא
 וּרְאֵה, בְּיוֹם שֶׁהוּקַם הַמְּשַׁפֵּן
 שֶׁהָקִים אוֹתוֹ מֹשֶׁה, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר, שְׁכַתּוּב וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת
 הַמְּשַׁפֵּן, שְׁלֹא הָיָה יָכוֹל לְקוּם
 עַד שֶׁהוּא הָקִים אוֹתוֹ. לְגַבִּיּוּהָ
 שְׂאִין רְשׁוֹת לְאִישׁ אֶחָד לְהַקְיָמָה
 אֵלֶּה בְּעֵלֶּה. אַף פֶּאן, כֹּל אוֹתָם
 הָאֲמִנִּים, כֹּלֵם בְּאוֹ לְהַקִּים אֶת
 הַמְּשַׁפֵּן, וְלֹא יָכֹל לְעַמֵּד עַל
 יְדֵיהֶם, עַד שֶׁבֹא מֹשֶׁה וְהַקִּים
 אוֹתוֹ, מִשׁוּם שֶׁהוּא הָיָה בְּעַל
 הַבַּיִת.

בֵּינן שֶׁהָקִים מֹשֶׁה אֶת הַמְּשַׁפֵּן
 לְמַטָּה, הוּקַם מְשַׁפֵּן אֶחָד
 לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוּהָ, שְׁכַתּוּב
 הוּקַם, וְלֹא פָּרַשׁ עַל יְדֵי מִי. (אֵלֶּה)
 שְׁלֹא הוּקַם אֵלֶּה מִסוּד הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא נִסְתָּר וְגָנוּז, עַל
 יְדֵי הַסוּד שֶׁל מֹשֶׁה, כְּדִי לְהַתְּפִיק
 עִמּוֹ.

דְּאֶקְרִי חֲכֻמַּת שְׁלֹמֹה.
 וְאֲתַבְּרִינָּהוּ אֲתוּוֹן אֲלִין בְּאֲלִין, וְכֻלָּא אִיהִי רָזָא
 חָדָא, כְּלִילָן אֲלִין בְּאֲלִין, וְכֻלָּא
 חַד, וְכֻלָּא אִיהוּ רָזָא חָדָא, בְּאַתְוּוֹן קְדִישִׁין.
 וְעַל דָּא מְשַׁפְּנָא דְלִתְתָא בְּאַרְעָא, קְיַימָא בְּרָזָא
 דְּמְשַׁפְּנָא עֲלָאָה, וְהָהוּא מְשַׁפְּנָא עֲלָאָה,
 קְיַימָא בְּרָזָא דְּמְשַׁפְּנָא אַחֲרָא עֲלָאָה עַל כֻּלָּא.
 וְכֻלָּא אִיהוּ כְּלִיל דָּא בְּדָא לְמַהוּי חַד, וְעַל דָּא
 כְּתִיב, וְהִזָּה הַמְּשַׁפֵּן אֶחָד.

כְּתִיב (במדבר כד) רְאֵשִׁית גֹּזִים עֲמַלְק וְאַחֲרֵיתוֹ
 עֲדֵי אוּבְד. תָּא חֲזִי, בְּיוֹמָא דְאַתְקַם
 מְשַׁפְּנָא, דְּאָקִים לִיה מֹשֶׁה, כְּמָה דְאַתְמַר,
 דְּכְתִיב וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמְּשַׁפֵּן, דְּלֹא הָוָה יָכִיל
 לְמִיקַם, עַד דְּאוּקִים לִיה אִיהוּ. לְמַטְרוּנִיתָא,
 דְּלִית רְשׁוֹ לְבַר נֶשׁ אַחֲרָא לְמִיקַם לָהּ אֵלֶּה
 בְּעֵלֶּה. אוּף הָכִי, כֹּל אִינוּן אֲמִנִּין, כְּלָהוּ אֲתִי
 לְאַקְמָא מְשַׁפְּנָא, וְלֹא יָכִיל לְמִיקַם עַל יְדֵיהוּ,
 עַד דְּאַתָּא מֹשֶׁה, וְאוּקִים לִיה, בְּגִין דְּאִיהוּ
 מְאַרְיָה דְּבֵיתָא.

בֵּינן דְּאָקִים מֹשֶׁה יֵת מְשַׁפְּנָא לְתַתָּא, אֲתַקַם
 מְשַׁפְּנָא אַחֲרָא לְעִילָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ,
 דְּכְתִיב הוּקַם, וְלֹא פָּרִישׁ עַל יְדָא דְמֵאן, (אֵלֶּה)
 דְּלֹא אֲתַקַם אֵלֶּה מְרָזָא דְּעֲלֵמָא עֲלָאָה, דְּאִיהוּ
 סְתִים וְגָנוּז, עַל יְדָא דְרָזָא דְּמֹשֶׁה, בְּגִין
 לְאַתְתַּקְנָא בְּהַדִּיָּה.

מה כתוב למעלה? (שמות לו) ויבאו כל החכמים העושים את כל מלאכת הקדש וגו'. מי הם החכמים העושים? אלו הם ימין ושמאל וכל שאר הצדדים, שהם דרכים ושבילים להפגס לתוף היס ולמלא אותו, והם עשו את המשפן למעלה והתקינו אותו.

כמו כן למטה, (שם) ועשה בצלאל ואהליאב. זה בצד ימין, וזה בצד שמאל. בצלאל לימין, ואהליאב לשמאל. זה מיהודה, וזה מדין. ואחר כך - וכל איש חכם לב, ויבאו כל החכמים העושים. והרי בארנו, והכל כמו שלמעלה.

באותו יום שהוקם המשפן התבטל המות מהעולם. אל תאמר התבטל, אלא הסתלק מן העולם, שלא יכל לשלט, כמו שבארנו. משום שלא יתבטל יצר הרע מהעולם עד שיבא מלך המשיח, והקדוש ברוך הוא ישמח במעשיו, ואז - (ישעיה כה) בלע המות לנצח. כשהוקם המשפן על ידי משה, אז נפרד כח היצר הרע ונכנע ולא יכל לשלט. באותה שעה נפרד סמא"ל, כח הרגז של השמאל, מעל תקף הנחש הרע, ולא יכל לשלט על העולם ולא יכל להתחבר באדם ולהסוות אותו.

רבי יהודה אמר, כשעשו ישראל את העגל, מה כתוב? (שמות לו) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה. מה הטעם? משום שראה יצר הרע שהיה הולך ביניהם. אמר משה: צד הקדשה לא ישרה בתוף צד הטמאה. רבי אלעזר אומר, כל זמן שצד הקדשה שולט, צד הטמאה לא יכול לשלט ונכנע לפניו. ועל פן שנינו, כל זמן

מה פתיב לעילא, ויבאו כל החכמים העושים (דף רל"ו ע"א) את כל מלאכת הקדש וגו', מאן אינון חכמים העושים. אלין אינון ימינא ושמאלא, וכל שאר סטרין, דאינון אורחין ושבילין לאעלא גו ימא, ולמליא ליה, ואינון עבדו משכנא לעילא, ואתקינו ליה.

בגוונא דא לתתא, ועשה בצלאל ואהליאב, דא בסטר ימינא, ודא בסטר שמאלא, בצלאל לימינא, ואהליאב לשמאלא, דא מיהודה, ודא מדין, ולבתר וכל איש חכם לב, ויבאו כל החכמים העושים, והא אוקימנא, וכלא כגוונא דלעילא.

בהווא יומא דאתקם משכנא, אתבטל מותא מעלמא. אתבטל לא תימא, אלא אסתלק מעלמא, דלא יכיל לשלטאה. כמה דאוקימנא. בגין דלא יתבטל יצר הרע מעלמא, עד דיייתי מלכא משיחא, וקודשא בריך הוא יחדי בעובדוי וכדין (ישעיה כה) בלע המות לנצח. פד אתקם משכנא על ידא דמשה, פדין אתפרשת חילא דיצר הרע, ואתכפיא, ולא הוה יכיל לשלטאה. בההיא שעתא, אתפרש סמא"ל, תקיפא רוגזא דשמאלא, מעל תוקפא דחויא בישא, ולא יכיל לשלטא על עלמא, ולא יכיל לאתחברא ביה בבר נש, ולמסטי ליה.

רבי יהודה אמר, פד עבדו ישראל ית

עגלא, מה כתוב (שמות לו) ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה. מאי טעמא. בגין דחמא יצר הרע דהוה אזיל בינייהו. אמר משה, סטרא דקדושה לא תשרי בגו סטרא דמסאבא. רבי אלעזר אמר, כל זמנא דסטרא דקדושה שלטא, סטרא מסאבא לא יכיל לשלטאה, ואתכפיא

שְׁפִירוּשְׁלִים תְּהִיָּה מְלֵאָה - צוֹר
הַרְשָׁעָה תְּהִיָּה חֲרֻבָּה.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית כד) וַתֹּאמֶר אֶל
הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ הַלְזָה הַהוּלֵף
בְּשָׂדֶה לְקִרְאתָנִי וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד
וְגו'. מַה כְּתוּב לְמַעְלָה? וַתִּשָּׂא
רַבְּקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק
וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמֶל. מִדּוּעַ הִצְרִיף
לְכַתֵּב אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה בַּתּוֹרָה?
וְעוֹד, וְכִי מִשׁוּם שֶׁרָאָתָה אֶת יָפְיוֹ
שֶׁל יִצְחָק (מִהַ הַטַּעַם) נִשְׁמָטָה מִן
הַגָּמֶל?

אֲלָא, פְּסוּק זֶה הוּא סוּד. בֵּא רְאֵה,
(וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק. מִנֵּיין יָדְעָה שְׂהוּא יִצְחָק? אֲלָא
וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק, רָאָתָה בְּאוֹתָהּ שְׂעָה מִה שְׂלֵא
יָדְעָה) (בֵּא וְרֵאָה, בְּשָׂעָה שְׂהִגִּיעָה רַבְּקָה אֶל
יִצְחָק, שְׂעַת תְּפִלַּת הַמִּנְחָה הִיְתִיָּה, וְכֹאוֹתוֹ וְמֵן
מִתְעוֹרֵר דִּין בְּעוֹלָם), וְרָאָתָה אוֹתוֹ בְּרִגְזוֹ
הַדִּין הַקָּשָׁה, וְרָאָתָה שְׂהָרִי סִיּוּם
הַרְגֵזוֹ הַקָּשָׁה הוּא גָּמֶל לְמַטָּה,
וְזֶהוּ סוּד הַמְּוֹת. וּמִשׁוּם כֶּף נִרְכָּנָה
וְהַשְׂמִיטָה עֲצָמָה מֵאוֹתוֹ הַגָּמֶל.
שְׂהָרִי כְּשֶׁמְסַתְּפֵל הַדִּין הַקָּשָׁה,
אוֹתוֹ גָּמֶל מִתְחַזֵּק. וּמִשׁוּם כֶּף
הַשְׂמִיטָה אֶת עֲצָמָה מִמֶּנּוּ (סוּד שֶׁל
הַמְּוֹת. וְכֹאשֶׁר הַדִּין הַקָּשָׁה הִנֵּה הַתְּעוֹרֵר, אוֹתוֹ
גָּמֶל הַתְּחִזֵּק, וּמִשׁוּם כֶּף הַרְכִּיבָה הַשְׂמִיטָה עֲצָמָה
מֵאוֹתוֹ גָּמֶל) וְלֹא יִשְׁבֶּה שָׁם.

בֵּא וְרֵאָה, הַגָּמֶל הַזֶּה הִינּוּ סוּד
הַכְּתוּב (מִשְׁלִי יט) וְגָמְלוּ יִשְׁלָם לוֹ.
זֶהוּ גָּמוּל אוֹתָם הַרְשָׁעִים, שְׂכַתּוּב
(ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גָּמוּל יִדְּיוֹ
יַעֲשֶׂה לוֹ. וְזֶהוּ הַגָּמֶל שְׂעוֹמֵד
לְאֵכָל הַכֹּל וְלֹהֵשֶׁמִּיד הַכֹּל, וְזֶהוּ
שְׂמֻזְמָן תְּמִיד כְּנִגְדֵי (לְהַרְגֵי נֵיא לְהוֹיֵק)
כְּנִי הָאָדָם. וּמִשׁוּם כֶּף, מִי שְׂרוּאָה
בְּחֵלוּמוֹ גָּמֶל, הִרְאוּ לוֹ מוֹת שְׂנִגְזוֹר
עָלָיו וְנִצַּל מִמֶּנּוּ.

בֵּא וְרֵאָה, צַד הַטְּמֵאָה הַזֶּה נִקְרָא
כֶּף - שְׂגֵרָם מוֹת לְכֹל הָעוֹלָם, וְזֶה
הִיָּה שְׂהִסְטָה אֶת אָדָם וְאֶת אֲשֵׁתוֹ,
וְאוֹתוֹ שָׂרְכַב עָלָיו הוּא סְמָא"ל,
וְהוּא כֹּא לְהַטְעוֹת אֶת הָעוֹלָם
וְגֵרָם מוֹת לְכֹל, וּמִשׁוּם כֶּף כֹּא

קָמִיָּה. וְעַל דָּא תְּנִינָן, כֹּל זְמַנָּא דִּירוּשְׁלָם
תְּהִיָּה מְלֵאָה, צוֹר חֲיִיבָא יְהֵא חֲרֻבָּה.

פָּתַח וְאָמַר, (בראשית כד) וַתֹּאמֶר אֶל הָעֶבֶד מִי
הָאִישׁ הַלְזָה הַהוּלֵף בְּשָׂדֶה לְקִרְאתָנִי
וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד וְגו'. מַה כְּתוּב לְמַעְלָה, וַתִּשָּׂא
רַבְּקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל
הַגָּמֶל. הַאי קָרָא אֲמָאִי אֲצִטְרִיף לְמַכְתָּב
בְּאוֹרֵייתָא. וְתוּ, וְכִי בְּגִין דְּחִמָּאת שְׂפִירו
דִּיִּצְחָק (מֵיא טַעַמָא) אֲתֵרְכִיבִי מִגָּמֶלֵא.

אֲלָא, הַאי קָרָא רְזָא אִיהוּ. תָּא חֲזִי, (וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק
מִנָּא יָדְעַת דִּאִיהוּ יִצְחָק, אֲלָא וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק חִמָּאת כְּהִיָּא
שְׂעָתָא מִה רְלָא יָדְעַת) (ס"א תָּא חֲזִי כְּשְׂעָתָא דְּמִמָּאת רַבְּקָה לְנִפְי דִּיִּצְחָק,
שְׂעָתָא דְּצִלוּתָא דְּמִנְחָה הַוָּת, וְכִהִיָּוָא זְמַנָּא דִּינָא אֲתֵרַע בְּעֵלְמָא),
וְחִמָּאת לִיָּה בְּרוּגְזָא דְּדִינָא קְשִׁיא, וְחִמָּאת
דְּהָא סִיּוּם דְּרוּגְזָא קְשִׁיא אִיהוּ גָּמֶל לְתַתָּא,
וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּמוֹתָא, וּבְגִין כֶּף אֲתֵרְכִיבִי
וְאֲשְׂמִיטֵת גְּרָמָה מִהִהוּא גָּמֶל. דְּהָא כֹּד
אֲסַתְּפֵל דִּינָא קְשִׁיא, הַהוּא גָּמֶל אֲתֵתְקַף. וּבְגִין
כֶּף אֲשְׂמִיטֵת גְּרָמָה מִינָּה, (ס"א רְזָא דְּמוֹתָא וְכֹד הַאי דִּינָא
קְשִׁיא אֲתֵרַע הַהוּא גָּמֶל אֲתֵתְקַף וּבְגִין כֶּף אֲתֵרְכִיבִי וְאֲשְׂמִיטֵת גְּרָמָה מִהִהוּא
גָּמֶל) וְלֹא יִתְבַּת תְּמָן.

תָּא חֲזִי, הַאי גָּמֶל, הִינּוּ רְזָא דְּכְתִיב,
וּגָמְלוּ יִשְׁלָם לוֹ, דָּא גָּמוּל דְּאִינוּן
חֲיִיבֵיא, דְּכְתִיב, (ישעיה ג) אוֹי לְרָשָׁע רַע כִּי גָּמוּל
יִדְּיוֹ יַעֲשֶׂה לוֹ. וְהַאי אִיהוּ גָּמֶל, דְּקִיִּימָא
לְאֵכָל כֹּלֵא, וְלִשְׂיָצָאָה כֹּלֵא. וְהַאי אִיהוּ זְמִין
תְּדִיר לְקָבֵל (נ"א לְקָבֵל נ"א לְחַקֵּל) כְּנִי נָשָׂא. וּבְגִין
כֶּף הַאי מָאן דְּחִמִּי בְּחִלְמִיָּה גָּמֶל, אֲחִמִּי לִיָּה
מוֹתָא דְּאֲתֵגְזֵרַת עָלֵיָּה, וְאֲשְׂתִּזִּיב מִינָּה.

תָּא חֲזִי, הַאי סְטָרָא דְּמִסְאָבָא אֲקָרִי הַכִּי,
דְּגָרִים מִיְתָא לְכֹל עֵלְמָא, וְהַאי הַוָּה
דְּאֲסִטִּי לְאָדָם וְלֹאֲתֵתִיָּה, וְהַהוּא דְּרָכִיב עָלֵיָּה
אִיהוּ סְמָא"ל, וְאִיהוּ אֲתָא לְמַטְעִי עֵלְמָא,

וְשׁוֹלֵט עַל הַכֹּל. אָדָם הוּא שְׁהַמְשִׁיךְ אוֹתוֹ אֵלָיו, וְכִיּוֹן שְׁהַמְשִׁיךְ אוֹתוֹ אֵלָיו, אִזְּ הוּא נִמְשָׁךְ אַחֲרֵיהֶם עַד שֶׁהִסְטָה אוֹתָם. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר שְׁלֹמֹה, (משלי ה) וְאֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָה. שְׁפַל מִי שֶׁמִּתְקַרֵּב לְבֵיתָה, אִזְּ הִיא יוֹצֵאת וְנִקְשֶׁרֶת וְנִמְשַׁכֶּת אַחֲרָיו. וְעַד זֶה רִבְקָה, כִּשְׂרָאֲתָה שְׁהִיא לֹא לְדַבֵּק בְּצַד הַדִּין הַקָּשָׁה, כִּיּוֹן שְׂרָאֲתָה אֶת יִצְחָק בְּסוּד הַדִּין הַקָּשָׁה וְרָאֲתָה שְׂמֵאוֹתוֹ צַד יוֹצֵא דִין אַחַר פִּקּוּף מִזְהֵמַת הַזֶּהָב, כִּשְׂרָאֲתָה אֶת זֶה, מִיָּד - וְתַפֵּל מֵעַל הַגָּמֶל, כְּדִי לְהִתְרַפּוֹת מִן הַדִּין מֵאוֹתָהּ זִהְמָה. כְּתוּב (ישעיה טו) קוֹל ה' מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאִיבֵיו, מֵאוֹתָהּ זִהְמָה.

בֵּא וְרָאָה, כִּשְׂעֵשׂוֹ יִשְׂרָאֵל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה וְגִרְמוֹ אֶת אוֹתוֹ הַחֲטָא, מִהַ שְׁטַעַם עֲגָל וְלֹא צַד אַחֵר? וְאִם תֵּאמְרוּ שֶׁהֵם בְּחֵרוֹ עֲגָל - לֹא כֵּן! אֲלֵא הֵם אָמְרוּ, (שמות לב) קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, וְיִצְוֵנוּ שֶׁל אַהֲרֹן הִיָּה לְעֹבֵד אוֹתָם.

אֲלֵא וְדָאֵי הַמַּעֲשֵׂה נַעֲשֵׂה כְּרֵאֵוִי, שְׁהָרִי מִצַּד הַזֶּהָב יוֹצֵאת פְּסֻלַּת כִּשְׁנִבְרֵר הַזֶּהָב, וּמִשָּׁם מִתְפַּשְׁטִים כָּל אוֹתָם צְדָדֵי הַשְּׂמֵאל, שֶׁהֵם הַתּוֹכּוֹ שֶׁל אוֹתָהּ פְּסֻלַּת שֶׁל הַזֶּהָב, וְנִפְרָדִים לְכַמָּה צְדָדִים. וְכָל אוֹתָם שִׁישׁ לָהֶם מֵרָאָה אָדָם, גְּזוּן שֶׁל זֶהָב עוֹמֵד בְּהָרִים, כִּשְׁהַשְּׂמֵשׁ בְּתַקְפּוֹ, מִשׁוֹם שֶׁתַּקְףֵהּ הַשְּׂמֵשׁ מֵרָאָה זֶהָב, וּמוֹלִיד אוֹתוֹ בְּאַרְץ. וְאוֹתוֹ שְׂמֵמָנָה בְּאוֹתוֹ הַתַּקְףֵהּ שֶׁל הַשְּׂמֵשׁ, הַמֵּרָאָה שֶׁלוֹ כְּעֲגָל, וְנִקְרָא (תהלים צא) קֶטֶב יִשׁוּד צְהָרִים, וְזֶה יוֹצֵא מִתּוֹךְ עֲגָל הַתּוֹךְ הָאָדָם שֶׁל הַזֶּהָב, וְכָל אֵלֶּה בָּאִים מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָאָדָם, רוּחַ הַשְּׂמֵמָה,

וְגַרְם מוֹתָא לְכָלֵּא. וּבְגִין כֵּן אָתָּא וְשְׁלִיט עַל כָּלֵּא. אָדָם אִיהוּ אֲמַשִּׁיךְ לִיָּה לְגַבִּיָּה, וְכִיּוֹן דְּאִיהוּ אֲמַשִּׁיךְ לִיָּה לְגַבִּיָּה, כְּדִין אִיהוּ אֲתַמְשָׁךְ אַבְתְּרִיָּהוּ, עַד דְּאֶסְטִי לֹון. וּבְגִין כֵּן אָמַר שְׁלֹמֹה, (משלי ה) וְאֵל תִּקְרַב אֶל פֶּתַח בֵּיתָה, דְּכָל מֵאן דְּאֲתַתְּקֵרִיב לְבֵיתָה, כְּדִין אִיהִי נִפְקַת וּמִתְקַשֶּׁרֶת וְאֲתַמְשַׁכֶּת אַבְתְּרִיָּה.

וְעַד דָּא רִבְקָה, כִּד חֲמָאֵת דְּהוּה לִיָּה לְאֲתַדְבָּקָא בְּסִטְרָא דְּדִינָא קְשִׁיא. כִּיּוֹן דְּחֲמָאֵת לִיָּה לְיִצְחָק בְּרִזָּא דְּדִינָא קְשִׁיא, וְחֲמָאֵת דְּמַהְוֵא סִטְרָא נִפְקַ דִּינָא אַחֲרָא תַקִּיפָא, מִזְהֵמָה דְּדִהָבָא, כִּד חֲמָאֵת הָאִי, מִיָּד וְתַפּוּל מֵעַל הַגָּמֶל, בְּגִין לְאֲתַרְפוּי מִן דִּינָא מַהְוֵא זִהְמָה. כְּתוּב (ישעיה טו) קוֹל יְי' מְשַׁלֵּם גְּמוּל לְאִיבֵיו, מַהְוֵא זִהְמָה.

הָא חֲזִי (דף רל"ו ע"ב) כִּד עָבְדוּ יִשְׂרָאֵל הֵהוּא עוֹבְדָא, וְגִרְמוֹ לְהֵהוּא חוֹבָא, מָאִי טַעֲמָא עֲגָל, וְלֹא סִטְרָא אַחֲרָא. וְאִי תִימָא, דְּאִינּוֹן בְּרִירוֹ עֲגָלָא, לָאוּ הִכִּי. אֲלֵא אִינּוֹן אָמְרוּ, (שמות לב) קוֹם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, וְאַהֲרֹן רַעוּתִיָּה הָוֵה לְאַעֲפָבָא לֹון.

אֲלֵא וְדָאֵי עֲבִידָתָא אֲתַעֲבִיד כְּדָקָא חֲזִי, דְּהָא מְסִטְרָא דְּדִהָבָא, נִפְקָא סוּסְפִיתָא, כִּד אַתְבְּרִיר דִּהָבָא, וּמִתְמָן מִתְפַּשְׁטִי כָּל אִינּוֹן סִטְרֵי שְׂמֵאלָא, דְּאִינּוֹן הַתּוֹכָא דִּהֵהוּא סוּסְפִיתָא דְּדִהָבָא, וּמִתְפַּרְשָׁאן לְכַמָּה סִטְרִין. וְכָל אִינּוֹן דְּאִית לֹון חִיזוֹ סוּמְקָא, גְּזוּן דְּדִהָבָא קִימָא בְּטוּרֵי, כִּד שְׂמֵשׂא בְּתוֹקְפִיָּה, בְּגִין דְּתוֹקְפָא דְּשְׂמֵשׂא אַחֲזִי דִּהָבָא, וְאוֹלִיד לִיָּה בְּאַרְעָא. וְהֵהוּא דְּמִמְנָא בְּהֵהוּא תוֹקְפָא דְּשְׂמֵשׂא, חִיזוֹ דִּילִיָּה כְּעֲגָלָא, וְאַקְרִי (תהלים צא) קֶטֶב יִשׁוּד צְהָרִים, וְדָא נִפְקָא מִגּוֹ עֲגָלָא

הַתּוֹכָא סוּמְקָא דְּדִהָבָא, וְכָל הַנִּי אַתְיִין מַהְוֵא סִטְרָא סוּמְקָא, רוּחַ

מִסְאָבָא, דְּכָל אֵינוֹן דְּמִתְפָּרְשֵׁי מֵרוּחַ מְסָאָבָא
מִתְפָּשְׁטֵי בְּעֵלְמָא.

וְהָאֵי רוּחַ מְסָאָבָא, אִיהוּ חוּזָא בִישָׂא. וְאִית
מָאן דְּרָכִיב עָלֶיהָ, וְאֵינוֹן דְּכַר וְנוֹקְבָא.
וְאֶקְרוּן אֵלָה, דְּאֵינוֹן מְזַדְּמָנִין בְּעֵלְמָא, בְּכָל
אֵינוֹן סְטָרִין דְּלֵהוּזֵן. וְרוּחַ קִדְשָׁא אֶקְרִי זֹאת,
דְּאִיהִי רְזָא דְּבְרִית, רְשִׁמָּא קִדְשָׁא דְּאִשְׁתַּכַּח
תְּדִיר עֲמִיהָ דְּבַר נֶשׁ. וְכֵן (ישעיה כח) זֶה יְיָ, (שמות
טו) זֶה אֱלֹהִי, אֲבָל אֵלִין אֶקְרוּן אֵלָה, וְעַל דָּא
כְּתִיב, אֵלָה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. וּבִגִּין כֶּף פְּתִיב,
(ישעיה מט) גַּם אֵלָה תִשְׁפַּחְנָהּ. וְאַנְכִי רְזָא דְּזֹאת,
לֹא אֲשַׁפְּחֶךָ. וְכְתִיב (איכה א) עַל אֵלָה אֲנִי בּוֹכֶיָה,
דְּהָהוּא חוּבָה גְרִים לְמַבְכֵי לֹון פְּמָה בְּכֵינִי.

דְּכַר אַחַר עַל אֵלָה אֲנִי בּוֹכֶיָה. מָאֵי טַעְמָא.
בְּגִין דְּאִתִּייהִיב רְשׁוּ לְאַתְרָא דָּא לְשִׁלְטָאָה
עַל יִשְׂרָאֵל, וְלַחְרַבָּא בֵּי מַקְדְּשָׁא. וּבִגִּין
דְּאִתִּייהִיב לֹון רְשׁוּ לְשִׁלְטָאָה, כְּתִיב עַל אֵלָה
אֲנִי בּוֹכֶיָה, רְזָא דְּמַלְהָ עַל אֵלָה דָּא סְטָרָא
דְּמְסָאָבָא דְּאִתִּייהִיב לֹון רְשׁוּ לְשִׁלְטָאָה. אֲנִי
בוֹכֶיָה דָּא רוּחַ קִדְשָׁא דְּאֶקְרִי אֲנִי.

וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב (דברים כח) אֵלָה דְּבָרֵי הַבְּרִית.
הָכֵי הוּא וְדָאֵי, דְּכָל אֵינוֹן לָא מִתְקַיְימִין,
אֵלָא מְגוּ אֵלָה, דְּתַמְּן כָּל לְוֹטִין פְּמָה
דְּאוּקִימָנָא דְּאִיהוּ אַרוּר, דְּכְתִיב (בראשית ג) אַרוּר
אֲתָה מְכַל הַבְּהֵמָה. וּבִגִּין כֶּף, אֶקְדִּים וְאָמַר
אֵלָה, דְּקִימָא לְמָאן דְּעֵבַר דְּבָרֵי הַבְּרִית. (ויקרא
כז) אֵלָה הַמְצוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה, בְּגִין
דְּפִקוּדָיָא דְּאוּרִייתָא לְאַתְדַּכְּאָה בַּר נֶשׁ, וְלֹא
יִסְטִי לְאוּרְחָא דָּא, וְיִסְתַּמַּר מִתַּמְּן, וְיִתְפָּרֵשׁ
מִבְּנִייהוּ.

וְאִי תִימָא (בראשית ו) אֵלָה תּוֹלְדוֹת נַח נַח. הָכֵי
הוּא וְדָאֵי, דְּהָא נִפְקַח חָם, דְּאִיהוּ אָבִי
כְּנַעַן, (בראשית ט) וְכְתִיב אַרוּר כְּנַעַן, וְאִיהוּ רְזָא

שְׁכַל אוֹתָם שְׁנַפְרָדִים מֵרוּחַ
הַטְּמָאָה מִתְפָּשְׁטִים בְּעוֹלָם.

וְרוּחַ הַטְּמָאָה הַזֶּה הוּא הַנְּחַשׁ
הַרַע, וְיֵשׁ מִי שְׂרוּכְב עָלָיו, וְהֵם
זְכָר וְנִקְבָּה, וְנִקְרָאִים אֵלָה, שְׁהֵם
מְזַדְּמָנִים בְּעוֹלָם בְּכָל אוֹתָם
הַצְּדָדִים שְׁלֵהֶם, וְרוּחַ הַקִּדְשׁ
נִקְרָאת זֹאת, שְׁהִיא סוּד הַבְּרִית,
הַרְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ שְׁנִמְצָא תָמִיד עִם
הָאָדָם. וְכֵן (ישעיה כח) זֶה ה', (שמות
טו) זֶה אֱלֹהֵי אֱבָל אֵלֹוֹ נִקְרָאִים אֵלָה,
וְעַל זֶה כְּתוּב אֵלָה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל.
וּמְשׁוּם כֶּף כְּתוּב (ישעיה מט) גַּם אֵלָה
תִשְׁפַּחְנָהּ, וְאַנְכִי - סוּד שֶׁל זֹאת -
לֹא אֲשַׁפְּחֶךָ. וְכְתוּב (איכה א) עַל
אֵלָה אֲנִי בּוֹכֶיָה. שְׁאוֹתוֹ חֲטָא גְרַם
לָהֶם לְכַפּוֹת פְּמָה בְּכִיּוֹת.

דְּכַר אַחַר עַל אֵלָה אֲנִי בּוֹכֶיָה,
מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁנַתְּנָה רְשׁוֹת
לְמַקּוּם הַזֶּה לְשִׁלְטָאָה עַל יִשְׂרָאֵל
וְלַחְרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
וּמְשׁוּם שְׁנַתְּנָה לָהֶם רְשׁוֹת לְשִׁלְטָאָה,
כְּתוּב עַל אֵלָה אֲנִי בּוֹכֶיָה. סוּד
הַדְּבָר עַל אֵלָה - זֶהוּ צַד הַטְּמָאָה
שְׁנַתְּנָה לָהֶם רְשׁוֹת לְשִׁלְטָאָה. אֲנִי
בוֹכֶיָה - זוֹ רוּחַ הַקִּדְשׁ שְׁנִקְרָאת
אֲנִי.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי כְּתוּב (דברים כח)
אֵלָה דְּבָרֵי הַבְּרִית - כֶּף הוּא וְדָאֵי.
שְׁכַל אוֹתָם שְׁלֹא מִתְקַיְימִים אֵלָא
מִתּוּף אֵלָה, שְׁשֵׁם כָּל הַקְּלָלוֹת,
כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ שֶׁהוּא אַרוּר, שְׁכְּתוּב
(בראשית ג) אַרוּר אֲתָה מְכַל הַבְּהֵמָה.
וּמְשׁוּם כֶּף הַקְּדִים וְאָמַר אֵלָה,
שְׁעוּמַד לְמִי שְׁעֵבַר דְּבָרֵי הַבְּרִית.
(ויקרא כז) אֵלָה הַמְצוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה'
אֶת מֹשֶׁה, מִשּׁוּם שְׁמַצּוֹת הַתּוֹרָה
לְטַהַר אֶת הָאָדָם, וְלֹא יִסְטֵה
מִהַדְרֵף הַזֶּה, וְיִשְׁמַר מִשֵּׁם וְיִפְרֹד
מֵהֶם.

וְאִם תֹּאמַר, (בראשית ו) אֵלָה תּוֹלְדוֹת
נַח נַח - כֶּף הוּא וְדָאֵי. שְׁהֲרֵי יֵצֵא
חָם, שֶׁהוּא אָבִי כְּנַעַן, וְכְתוּב (שם
ט) אַרוּר כְּנַעַן, וְהוּא סוּד זֶה שֶׁל

אלה. ועל זה כל אלה התוֹדָה פִּסְלֵת הַזֶּהֱבִי, וְאֶהְרֹן קָרִיב דִּהְבָּא, דְּאִיהוּ סִטְרָא הַצַּד (הַחֹחַר) שְׁלוֹ, שֶׁהוּא כְּלוּל בְּתַקְרָה הָאֵשׁ, וְהַכֹּל אֶחָד, וְצַד זֶה זֶהב וְאֵשׁ.

וְרוּחַ הַטְּמֵאָה שְׁתַּמִּיד נִמְצָאת בְּמִדְבָּר, מִצָּאָה מְקוּם בְּאוֹתוֹ זְמַן לְהִתְחַזֵּק בּוֹ. וְמָה שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל טְהוֹרִים מְאוֹתָהּ זֶהְמָה רֵאשׁוֹנָה שֶׁהִטִּיל בְּעוֹלָם וְגֵרָם מוֹת לְכָל - כְּשֶׁעָמְדוּ עַל הַר סִינַי גֵּרָם לָהֶם כְּמוֹ מִקְדָּם לְטִמְאָה אוֹתָם וְלִהְתַּגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, וְגֵרָם מוֹת לָהֶם וְלְכָל הָעוֹלָם וְלְדוֹרוֹתֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (תְּהִלִּים פב) אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וְגו'. אֲכֵן כְּאֵדָם תִּמְוֹתוֹן וְגו'. וּמִשׁוּם כֶּף אֶהְרֹן חֲזַר אַחַר כֶּף לְהִטְהָר בְּסוּד הָאֻמּוֹנָה הָעֲלִיּוֹנָה בְּאוֹתָם שְׁבַעַה יָמִים קְדוּשִׁים, וְאַחַר כֶּף לְהִטְהָר בְּעֵגֶל.

וְכֵאן רָאָה, בְּכָל רִצְחָה אֶהְרֹן לְהִטְהָר, שְׂאֵלוֹ הוּא לֹא הִיָּה, לֹא הִיָּה יוֹצֵא עֵגֶל. מָה הִטְעַם? מִשׁוּם שֶׁאֶהְרֹן הוּא יָמִין, וְהוּא חֲזַק הַשְּׂמֵשׁ, וְהַזֶּהֱבִי מִהַשְּׂמֵשׁ. רוּחַ טְמֵאָה יִרְדֶּה וְנִכְלְלָה שֵׁם, וְיִשְׂרָאֵל נְטֻמָּאוּ, וְהוּא נְטֻמָּא, עַד שֶׁנִּטְהָרוּ. מָה הִטְעַם נְטֻמָּא? מִשׁוּם שֶׁיּוֹצֵא עֵגֶל, שֶׁהוּא מִצַּד הַשְּׂמָאל, שֶׁהוּא שׁוֹר, וּמִיָּמִינוֹ עֵגֶל. וְהוּא שְׂמָאל כְּמוֹ שְׂנַאֲמֵר, שְׁכַתוֹב וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן. וְאֶהְרֹן שֶׁהוּא יָמִין, נִכְלָל בּוֹ שְׂמָאל וְיּוֹצֵא עַל יָדוֹ. וְעַל כֵּן נִתֵּן לוֹ עֵגֶל, כְּמוֹ שֶׁהוּא גֵרָם.

וּמִשׁוּם כֶּף, כְּשֶׁרוּחַ הַטְּמֵאָה הוּא מִתְגַּבֵּרֶת וְשׁוֹלֶטֶת כְּמִקְדָּם עַל הָעוֹלָם, שֶׁהָיוּ בְּזִמְנָן שְׁחֻטָּאוּ יִשְׂרָאֵל, הִמְשִׁיכוּ עֲלֵיהֶם אוֹתוֹ יָצַר הָרַע כְּמִקְדָּם. כְּשֶׁנִּטְהָרוּ יִשְׂרָאֵל וְרָצוּ לְהִטְהָר, הִצְטַרְכוּ

דָּא דְאֵלָה. וְעַל דָּא כָּל הַנִּי הַתּוֹכָא סוּסְפִיתָא דְדִהְבָּא. וְאֶהְרֹן קָרִיב דִּהְבָּא, דְּאִיהוּ סִטְרָא (אֶחָד) דִּילֵיהּ, דְּכָלִּיל אִיהוּ בְּתוֹקְפָא דְאֵשׁ, וְכֹלָא חַד, וְסִטְרָא דָּא דִּהְבָּא וְאֵשׁ.

וְרוּחַ מְסֻאָבָא דְאִשְׁתַּכַּח תְּדִיר בְּמִדְבָּרָא, אִשְׁפַּח אֶתְרָה בְּהוּא זְמַנָּא לְאַתְתַּקְפָּא בִּיהּ. וְמָה דִּהוּ? יִשְׂרָאֵל דְכִיּוּן, מִהֵהוּא זֶהְמָא קְדַמָּא, דְאִטִּיל בְּעֵלְמָא, וְגֵרָם מוֹתָא לְכָלָא, כְּדִי יִמְוֹ עַל טוֹרָא דְסִינַי, גֵּרָם לֹוֹן כְּמִלְקָדְמִין, לְסֻאָבָא לֹוֹן, וְלְאַתְתַּקְפָּא עֲלֵיהּ, וְגֵרָם לֹוֹן מוֹתָא, וְלְכָל עֵלְמָא, וְלְדִרְיָהוֹן בְּתִרְיָהוֹן, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים פב) אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וְגו'. אֲכֵן כְּאֵדָם תִּמְוֹתוֹן וְגו'. וּבְגִין כֶּף, אֶהְרֹן אֶהְדֵּר לְבַתֵּר לְאַתְדַּפָּא, כְּרִזָּא דְמִהִימְנוּתָא עֲלָא, כְּאִינוּן שְׁבַעַה יוֹמִין קְדִישִׁין, וְלְבַתֵּר לְאַתְדַּפָּא בְּעֵגֶלָא.

וְתָא חֲזִי, בְּכֹלָא כְּעָא אֶהְרֹן לְאַתְדַּפָּא, דְאֵלוֹ אִיהוּ לֹא הָוָה, לֹא נִפְק עֵגֶלָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְאֶהְרֹן אִיהוּ יְמִינָא. וְאִיהוּ תוֹקְפָא דְשִׁמְשָׁא, וְדִהְבָּא מִשְׁמָשָׁא. רוּחַ מְסֻאָבָא נַחַת, וְאַתְפְּלִיל תַּמָּן, וְאַסְתָּאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְאַסְתָּאב אִיהוּ, עַד דְאַתְדַּכּוּ.

מָאִי טַעְמָא אֶסְתָּאב. בְּגִין דְנִפְק עֵגֶל, דְאִיהוּ מְסֻטְרָא דְשְׂמָאלָא, דְאִיהוּ שׁוֹר, וּמִיָּמִינָה עֵגֶל. וְאִיהוּ שְׂמָאלָא, כְּמָה דְאַתְמֵר, דְכַתִּיב (דָּר וְלִ"ו ע"א) (יחזקאל א) וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמָאוֹל לְאַרְבַּעַתָּן. וְאֶהְרֹן דְאִיהוּ יְמִינָא, אֶתְפְּלִיל בִּיהּ שְׂמָאלָא, וְנִפְק עַל יָדֵיהּ. וְעַל דָּא, אֶתִּיְהִיב לֵיהּ עֵגֶל, כְּמָה דְאִיהוּ גֵרָם.

וּבְגִין כֶּף, כְּדִי הָאִי רוּחָא מְסֻאָבָא אֶתְתַּקַּף, וְשְׁלִיט כְּמִלְקָדְמִין עַל עֵלְמָא, דְהָא בְּזִמְנָא דְחָאבוּ יִשְׂרָאֵל, אִמְשִׁיכוּ עֲלֵיהּ הַהוּא יָצַר הָרַע כְּמִלְקָדְמִין. כְּדִי אֶתְדַּכּוּ יִשְׂרָאֵל, וּבְעוּ לְאַתְדַּפָּא, אִצְטַרְכוּ

יָצַר הָרַע כְּמִלְקָדְמִין. כְּדִי אֶתְדַּכּוּ יִשְׂרָאֵל, וּבְעוּ לְאַתְדַּפָּא, אִצְטַרְכוּ

לְקַרְבָּא שְׁעִיר, בְּגִין דְּשְׁעִיר אִיהוּ חוּלְקָא דְהֵהוּא יִצָר הָרַע, הֵהוּא רֹחַ מְסֻאָבָא אֹתוּ רֹחַ טְמֵאָה שְׂאֲמַרְנוּ.

בְּתוּב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֲכַל עֵשֶׂב. מַה זֶה תַבְנִית שׁוֹר? זֶה עֵגֶל. שׁוֹר מִצַּד הַשְּׂמָאל, אַהֲרֹן יָמִין, וְנִכְלָל בּוֹ שְׂמָאל וְהַתְּגַבֵּר בּוֹ וַיִּצָּא עַל יָדוֹ. בֹּא וּרְאֵה, וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם - זוֹ שְׂכִינָה שֶׁהִלְכָה לְפָנֵיהֶם, וְהַחֲלִיפוּ אוֹתָהּ בְּמָקוֹם טְמֵא, אֶל אַחֵר. וּמִשׁוֹם כֵּן לֹא עִבְרָה הַזֶּהֱמָה הַזֹּאת מִהָעוֹלָם עַד אוֹתוֹ זְמַן שִׁיעֲבִירוּנָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר (זכריה יג) וְאֵת רֹחַ הַטְּמֵאָה אֲעֲבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

בְּתוּב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסִּכָּה, וְכַתוּב וְאֲשַׁלְכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיִּצָּא הָעֵגֶל הַזֶּה. מִשְׁמַע שֶׁלֹּא עָשָׂה אוֹתוֹ. אִם כֵּן, מַה זֶה וַיַּעֲשֶׂהוּ? אֵלֹא וְדָאֵי כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנוּ, שְׂאֵלְמָלֵא אַהֲרֹן לֹא הִתְגַּבְּרָה רֹחַ הַטְּמֵאָה לְהַפְלִיל בְּזֵהָב, אָבֵל כָּל תַּקּוּן שְׂצָרִיף, יֵשׁ לְבָנוֹת אוֹתוֹ (להתירוות).

בֹּא וּרְאֵה, יֵשׁ מִי שְׁעוֹשֶׂה כְּשִׁפִּים וּמִצְלִיחַ בִּידוֹ. וַיֵּשׁ מִי שְׁעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּאוֹתוֹ גְּוֹן מִמֶּשׁ וְלֹא מִצְלִיחַ בִּידוֹ, שֶׁהָרִי לְמַעֲשִׂים הִלְלוּ צָרִיף אָדָם מְכֻשֵׁר.

בֹּא וּרְאֵה מִבְּלָעָם, שֶׁהוּא הִיָּה מְכֻשֵׁר לְאוֹתָם הַכְּשִׁפִּים שְׁלוֹ לְהַצְלִיחָה בִּידוֹ, מִשׁוֹם שֶׁכַּתוּב (במדבר כד) וַיִּנָּאֵם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן. שְׁתֵּם הָעֵינַן וְסִתוּם הָעֵינַן הִפְלִי אַחַד. שְׁעֵינַן אַחַת סִתוּמָה תְּמִיד, וּמִרְאֵה עֵינָיו לֹא הִיָּה בְּדָרְךָ יִשְׂרָאֵל. מוֹם הִיָּה לוֹ בְּעֵינָיו. כְּתוּב (ויקרא טז) וְשִׁלַּח בֶּיַד אִישׁ עֵתִי, מִזְמָן בְּפֶלֶל, הַמְּרָאָה שֶׁל עֵינָיו שְׁלֵא כְּשׁוּרָה. אָבֵל רֹחַ הַקְּדוּשׁ, מִי שִׁישְׁתַּמֵּשׁ עִמָּה מִה כְּתוּב? (שם כא) כָּל אִישׁ

לְקַרְבָּא שְׁעִיר, בְּגִין דְּשְׁעִיר אִיהוּ חוּלְקָא דְהֵהוּא יִצָר הָרַע, הֵהוּא רֹחַ מְסֻאָבָא כִּדְקֵאמְרֵן.

בְּתוּב (תהלים קו) וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אוֹכֵל עֵשֶׂב. מָאִי תַבְנִית שׁוֹר. דָּא עֵגֶל. שׁוֹר מְסֻטְרָא דְשְׂמָאֵלֵא, אַהֲרֹן יָמִינָא, אַתְּכִלִּיל שְׂמָאֵלֵא בֵּיה, וְאַתְתַּקַּף בֵּיה, וְנִפְקַע עַל יָדֵיהּ. תָּא חֲזִי, וַיִּמְירוּ אֶת כְּבוֹדָם, דָּא שְׂכִינְתָא, דְּאִזְלַת קְמִיִּיהוּ, וְאַחֲלִפוּ לָהּ בְּדוּכְתָא מְסֻאָבָא, אֶל אַחֲרָא. וּבְגִין כֵּן לֹא אַתְעֵבֵר זִוְהֵמָא דָּא מִעֲלָמָא, עַד הֵהוּא זְמַנָּא דִּיעֵבֵר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא מִעֲלָמָא, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (זכריה יג) וְאֵת רֹחַ הַטְּמֵאָה אֲעֲבִיר מִן הָאָרֶץ, וְהָא אוֹקִימָנָא.

בְּתוּב (שמות לב) וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסִּכָּה, וְכַתוּב וְאֲשַׁלְכֵהוּ בְּאֵשׁ וַיִּצָּא הָעֵגֶל הַזֶּה, מִשְׁמַע דְּלֹא עֵבֵד לִיָּה, אִי הָכִי מָאִי וַיַּעֲשֶׂהוּ. אֵלֹא וְדָאֵי כְּמָה דְאוֹקִימָנָא, דְּאֵלְמָלֵא אַהֲרֹן, לֹא אַתְתַּקַּף רֹחַא מְסֻאָבָא לְאַתְכִּלְלָא בְּדֵהָבָא, אָבֵל כָּל תַּקּוּנָא דְאַצְטְרִיף, אֲשַׁפַּח לְאַתְבְּנָאָה. (כ"א לְאַתְרוּוָּאָה).

תָּא חֲזִי, אִית מָאֵן דְּעֵבִיד חֲרָשִׁין וְאַצְלַח בִּידוּי. וְאִית מָאֵן דְּעֵבִיד לוֹן כְּהֵהוּא גְוֹוֵנָא מִמֶּשׁ, וְלֹא אֲצַלַח בִּידוּי, דְּהָא לְעוּבְדִין אֵלִין גְּבִרָא מְתַקְנָא אֲצְטְרִיף.

תָּא חֲזִי מִבְּלָעָם, דְּאִיהוּ הָוָה מְתַקְנָא, לְאִינוּן חֲרָשִׁין דִּילִיָּה, לְאַצְלַחָא בִּידוּי, בְּגִין דְּכַתִּיב, (במדבר כד) וַיִּנָּאֵם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן. שְׁתוּם הָעֵינַן, סִתוּם הָעֵינַן כְּלָא חַד. דְּחַד עֵינָא סִתִּים תְּדִיר, וְחִיזוּ דְעֵינָוִי לָא הָוָה בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל, מוּמָא הָוָה בֵּיה בְּעֵינָוִי. כְּתִיב (ויקרא טז) וְשִׁלַּח בֶּיַד אִישׁ עֵתִי, זְמַיִן בְּכֻלָּא, חֲזוּ דְעֵינָוִי דְלֹא יִתְכַשֵּׁר. אָבֵל רֹחַ קְדָשָׁא, מָאֵן דִּישְׁתַּמֵּשׁ בְּהִדִּיָּה

מִה כְּתִיב, (ויקרא כא) כָּל אִישׁ

אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקָּרַב אִישׁ עֵוֶר אוֹ פֶּסֶחַ.
אוֹ פֶּסֶחַ.

וְכַאֲן הַכֵּל הַתְּקַן לְרוּחַ הַטְּמֵאָה
לְתַתּ לָהּ מְקוֹם לְשִׁלּוּט. מִצָּא מְדַבֵּר
שֶׁהוּא חָרַב מִהַכֵּל, בְּכַתוּב (דברים
ח) נָחַשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְגו', שִׁמְשֵׁם
הוּא הַשְּׁלִטוֹן שְׁלוֹ. מִצָּא זֶהב
מִסְפִּיק פְּרָאוּי. מִצָּא אֶהְרֹן כְּדִי
לְהַתְחַזֵּק בְּיָמִין וְלִהְפֵּלֵל בּוֹ. אִז
הַשְּׁלִים אֶת מְקוֹמוֹ פְּרָאוּי, וְיִצָּא
וְנִשְׁלַם הַמַּעֲשֵׂה.

וּמִנֵּינן לָנוּ שְׁרוּחַ טְמֵאָה הֵיחָה?
שְׁכַתוּב (שמות לב) אָנָּה חֲטָא הָעַם
הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה. זֶה רוּחַ
הַטְּמֵאָה, נָחַשׁ הַקְּדֻמוֹנִי, כְּפִי
שְׁאֲמַרְנוּ בְּכִמְהָ מְקוֹמוֹת. וּבְזָמַן
שֶׁרָצָה אֶהְרֹן לְהַטְהֵר, הַקְּרִיב עֶגְלָה
מֵאוֹתוֹ הַצֵּד לְעִשׂוֹת בּוֹ דִּין.
פְּרָאוּנָה עָשָׂה אוֹתוֹ לְשִׁלּוּט,
וְעַכְשָׁו שְׁעָשָׂה בּוֹ דִּין לְהַכְנִיעוֹ,
שְׁהָרִי כְּשֹׁנַעֲשֵׂה דִין בְּצַד הַזֶּה,
נִכְנָעִים כָּל אוֹתָם שְׁשׁוּלְטִים
מִצְדוֹ.

בֵּא וְרָאָה, בְּמִצְרַיִם, בְּאוֹתוֹ הַצֵּד
שְׁלֵהֶם כְּתוּב (שם יב) אֵל תֹּאכְלוּ
מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֵשׁ, כְּדִי
שִׁיעֲלָה רִיחוֹ נוֹדֵף. רֹאשׁוֹ עַל
כְּרַעְיוֹ, לְשִׁפּוֹר אוֹתוֹ וְלִהְכַנִּיעוֹ, וְאִז
כָּל אֵלוֹ שְׁבָאִים מִצְדוֹ לֹא
שׁוּלְטִים. כְּמוֹ כֵן (במדבר יט) פָּרָה
אֲדָמָה תְּמִימָה וְגו', כְּדִי לְהַכְנִיעַ
כָּל אוֹתָם הַצִּדְדִים הַטְּמֵאִים שֶׁלֹּא
יִשְׁלָטוּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אַבָּא, וְהָרִי הַפָּרָה
הִיא קְדוּשָׁה, הִיא טְהוֹרָה, וְלָמָּה?
אָמַר לוֹ, כִּף הוּא, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ,
כָּלֵל שֶׁל אַרְבַּע מַלְכוּתוֹת הֵיחָה
פָּרָה, כְּמוֹ שְׁנֵאָמַר (הושע ד) כִּי כָפְרָה
סִרְרָה סִרְרָה יִשְׂרָאֵל. אֲדָמָה - זֶה
מַלְכוּת בְּבָל, שְׁכַתוּב (דניאל ב) אֵתָה
הוּא רֹאשׁ הַזֶּהב. תְּמִימָה - זֶה
מַלְכוּת מְדִי. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם -
זֶה מַלְכוּת יוֹן (שֶׁהֵם קְרוּבִים לְדַרְכֵי
הַמַּוֹנָה). אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל -

אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקָּרַב אִישׁ עֵוֶר אוֹ פֶּסֶחַ.
וְהָבֵא, כָּלֵא אֶתְקַן לְרוּחָא מְסֵאָבֵא, לְמִיָּהב
לִיָּה דוּכְתָא לְשִׁלְטָאָה. אֲשִׁפַּח מְדַבְרָא
דְּאִיהוּ חָרוּב מְפֵלָא, כְּמָה דְכַתִּיב, (דברים ח) נָחַשׁ
שָׂרָף וְעַקְרָב וְגו', דְּמַתְמָן אִיהוּ שׁוּלְטָנוּתָא
דִּילִיָּה. אֲשִׁפַּח דְּהָבֵא סְפוּקָא כְּדָקָא יָאוּת.
אֲשִׁפַּח אֶהְרֹן, לְאַתְתְּקָפֵא בִּימִינָא, וְלִאֶתְפֵּלְלָא
בִּיָּה. כְּדִין אֲשִׁלִּים דוּכְתִיָּה פְּדָקָא יָאוּת, וְנִפְּיָק
וְאֲשִׁתְּלִים עוּבְדָא.

וּמִנֵּינן דְּרוּחַ מְסֵאָבֵא הָוָה. דְכַתִּיב, (שמות לב) אָנָּה
חֲטָא הָעַם הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה, דָּא רוּחַ
מְסֵאָבֵא, נָחַשׁ קְדֻמָּאָה, כְּדָקָא מְרִן בְּכִמְהָ
דוּכְתִיָּן. וּבְזָמַנָּא דְבָעָא אֶהְרֹן לְאַתְדַּכְּאָה,
אֶקְרִיב עֶגְלָה, מִהֵהוּא סְטָרָא, לְמַעַבְדַּ בִּיָּה
דִּינָא. בְּקְדָמִיתָא עֵבֵד לִיָּה לְשִׁלְטָאָה, וְהַשְׁתָּא
דִּיעֵבֵיד בִּיָּה דִּינָא, לְאַכְפְּיָא לִיָּה, דְּהָא כֵּד
אֶתְעֵבֵיד דִּינָא בְּסְטָרָא דָּא, אֶתְכַפְּיָן כָּל אֵינוֹן
דְּשִׁלְטִין מְסִטְרִיָּה.

תָּא חֲזִי, בְּמִצְרַיִם, בְּהֵהוּא סְטָרָא דְלֵהוֹן כְּתִיב,
(שמות יב) אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וְגו'. צְלִי אֵשׁ,
בְּגִין דִּיִּסְלַק רִיחוֹ נוֹדֵף. רֹאשׁוֹ עַל כְּרַעְיוֹ,
לְתַבְרָא לִיָּה וְלְאַכְפְּיָא לִיָּה, וּכְדִין כָּל אֵינוֹן
דְּאֶתְיָן מְסִטְרִיָּה לֹא שְׁלִטִי. פְּגוּוֹנָא דָּא (במדבר
יט) פָּרָה אֲדוּמָה תְּמִימָה וְגו', בְּגִין לְאַכְפְּיָא כָּל
אֵינוֹן סְטָרִי מְסֵאָבֵא, דְּלֹא יִשְׁלָטוּן.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אַבָּא, וְהָא פָּרָה קְדִישָׁא אִיָּהּ,
דְּכִנָּא אִיָּהּ, וְאַמְאִי. אָמַר לִיָּה הֲכִי הוּא,
וְהָא אוּקְמוּהָ, כָּלֵלֵא דְאַרְבַּע מַלְפּוֹן הוֹת.
פָּרָה, כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (הושע ד) כִּי כָפְרָה סִרְרָה
סִרְרָה יִשְׂרָאֵל. אֲדוּמָה, דָּא מַלְכוּת בְּבָל, דְכַתִּיב,
(דניאל ב) אֵתָה הוּא רִישָׁא דִּי דְהָבֵא. תְּמִימָה, דָּא
מַלְכוּת מְדִי. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם, דָּא מַלְכוּת יוֹן.
(דְּאֵינוֹן קְרִיבִין לְאַרְחֵי מִיָּה מְנִינָתָא) אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עוֹל,

זו מלכות אָדום, שלא עלה עליה על. והסוד של הדבר הזה, אף על גב שפמה דברים נתנו לדרש בכתובים - כלם אחד.

הרי נאמר, שפתיב (איוב יד) מי יתן טהור מטמא לא אחד. מי יתן טהור מטמא - סוד זה כף הוא, שזהו טהור שיוצא מטמא. שהרי בהתחלה טמא, ועכשו שנעשה בו דין ונתן לשרפת אש באש בוערת ונעשה עפר, עכשו הוא טהור מטמא, טהור שיוצא מטמא. ומשום כף, כל אלו שמתעסקים בה, כלם נטמאים, שהרי כף הוא ודאי. וכיון שנעשית אפר, אז עד שיתכנס ויסתלק משם, מטמא את כלם, כמו שנאמר וכבס האסף וגו' וטמא. אפר, מה הטעם? כמו שנאמר (מלאכי ג) ועסותם רשעים פי יהיו אפר תחת כפות רגליכם. וכיון שנתן על אותו אפר מים, אז הוא טהור מטמא.

וכוד הדבר - שפתיב (במדבר ח) מי חטאת, כמו שנאמר (בראשית ד) לפתח חטאת רבץ. ומשום שהיא פתח חטאת רבץ ודאי, בהתחלה פתוב, והוציא אותה אל מחוץ למחנה. ומשום כף נתנה לסגן ולא לכהן גדול. וזהו טהור מטמא. בהתחלה טמא, ועכשו טהור. וכל צד רוח הטמאה, כיון שרואה את זה בורח, ולא יושב באותו מקום.

מי חטאת ודאי, מי נדה, הכל טמא. ועל פן שולטת רוח הקדש, ורוח הטמאה נכנעת, שלא שולטת כלל. וזהו דין של רוח הטמאה - מחוץ למחנה, משום שהיא רוח טמאה, שפתיב (דברים ג) והיה מחניף קדוש. בא רבי אבא ונשקו.

דא מלכות אָדום, דלא סליק עליה עול. ורזא דמלה דא, אף על גב דכמה מלין אתייהיבו למדרש בקראי, בלהו חד.

הא אתמר, דכתיב, (איוב יד) מי יתן טהור מטמא לא אחד. מי יתן טהור (דף רל"ז ע"ב) מטמא, רזא דא, הכי הוא, דדא איהו טהור דנפק מטמא. דהא בקדמיתא טמא, והשתא דאתעביד ביה דינא, ואתייהיב ליקידת אשא בנורא דדליק, ואתעביד עפר, השתא איהו טהור מטמא, טהור דנפיק מטמא.

ובגין כף, כל אינון דמשפתדלי בה, בלהו מסתאבי, דהא הכי הוא ודאי, וכיון דאתעביד אפר, כדין עד דיתפניש ויסתליק מתמן, מסאיב לכלהו, כמה דאת אמר וכבס האוסף וגו' וטמא. אפר, מאי טעמא. כמה דאת אמר (מלאכי ג) ועסותם רשעים פי יהיו אפר תחת כפות רגליכם. וכיון דאתייהיב על ההוא אפר מים, כדין איהו טהור מטמא.

ורזא דמלה, דכתיב, (במדבר ח) מי חטאת, כמה דאת אמר (בראשית ד) לפתח חטאת רובץ. ובגין דאיהי פתח חטאת רובץ ודאי, בקדמיתא כתיב, והוציא אותה אל מחוץ למחנה. ובגין כף אתייהיבת לסגן, ולא לכהנא רבא, ודא הוא טהור מטמא, בקדמיתא טמא, והשתא טהור. וכל סטר רוח מסאבא, כיון דחמא דא, ערק, ולא יתיב בההוא דוכתא.

מי חטאת ודאי, מי נדה, כלא מסאבא. ועל דא שלטא רוח קדשא, ורוח מסאבא אתכפיא, דלא שלטא כלל. ודא הוא דינא דרוח מסאבא, מחוץ למחנה. בגין דאיהי רוח מסאבא, דכתיב, (דברים כג) והיה מחניף קדוש. אתא רבי אבא ונשקיה.

אמר רבי שמעון, אף על גב שכל הדברים כפי שאמרנו, הקדוש ברוך הוא נתן לו שלטון. ורוח הטמאה צריך להכניעה בכל הצדדים. בא ואמר לך סוד אחד, ושלא נתן לגלות פרט לאותם קדושים עליונים.

בא וראה, למקום הזה שהוא רוח טמאה, נתן לו הקדוש ברוך הוא שלטון לשלט בעולם בכמה צדדים, ויכול להזיק, ואין לו (לנו) רשות לנהג בו קלון, שצריכים להשמר ממנו שלא יקטרג עלינו בתוך הקדשה שלנו. ועל כן סוד אחד יש לנו שצריכים לתת לו מקום קטן בתוך הקדשה שלנו, (שלא ימצא מקטרג בתוך הקדשה שלנו) שהרי מתוך הקדשה יוצאת שליטתו.

שצריכים תוך סוד התפלין להצניע (סוד שער שבתפלין) שצרה אחת של עגל שתצא החוצה ותראה, שהרי חוט שער זה אינו מטמא, פרט לאם מתחברת שצרה זו ונעשית כשעורה, אבל פחות מזה לא מטמא. ואת אותה שצרה צריך להכניס אותה בתוך הקדשה העליונה שלנו ולתת לה מקום, כדי שלא תקטרג עלינו בקדשות שלנו.

ויצא מאותה שצרה החוצה שתראה. שכשרואה את אותו אדם בקדשה עליונה וחלקו משתתף לשם, אז לא יקטרג לו, ולא יוכל להזיק לו למעלה ולמטה, שהרי נתן לו מקום. ואם לא נותנים לו אותו חלק (מקום) בקדשה הזו, יכול להזיק לו למטה, ועולה לקטרג עליו למעלה, ואומר: פלוני שעכשו מקדש, כך וכך עשה ביום פלוני וכך הם חטאיו. עד שיגיע דין על אותו אדם ויענש על דו. (וכו שער המשתלח).

המשתלח.

אמר רבי שמעון, אף על גב דכל הני מלין פדקאמרן, קדשא בריך הוא יהיב ליה שולטנו. ורוח מסאבא בעי לאכפיא ליה בכל סטרין. תא ואימא לך רזא חדא, ולא אתייהיב לגלאה בר לאינון קדישי עליונין.

תא חזי, להאי אתר דאיהו רוח מסאבא. קדשא בריך הוא יהיב ליה שולטנו, למשלט בעלמא, בכמה סטרין, ויכיל לנזקא, ולית ליה (כ"א לו) רשו, לאנהגא ביה קלנא, דבעינן לאסתמרא מניה, דלא יקטרג עלן בגו קדשה דילן. ועל דא רזא חדא אית לן, דבעינן למיהיב ליה דוכתא זעיר, בגו קדשה דילן (דלא אשתבח מקטרנא בגו קדושא דילן) דהא מגו קדשה נפיק שולטנו דיליה.

דבעינן גו רזא דתפלין, לאצנעא חד (סוד שער שבתפלין) שערא דעגלא, דיפויק לבר ויתחזי. דהא חוטא דשערא דא לא מסאיב, בר דאי אתחבר האי שערא, ואתעביד כשעורה, אבל פחות מן דא לא מסאיב. וההוא שערא בעי לאעלא ליה בגו קדשה עלאה דילן, ולמיהיב ליה דוכתא, בגין דלא יקטרג לן בקדושן.

ויפויק מן ההוא שערא לבר, דיתחזי, דכד חמי ליההוא בר נש בקדושה עלאה, וחולקא דיליה משתתף לתמן, פדין לא יקטרג ליה, ולא יכיל לאבאשא ליה לעילא ותתא, דהא דוכתא יהיב ליה. ואי ההוא חולקא לא יהיב ליה (דוכתא) בהאי קדשה, יכיל לאבאשא ליה לתתא, וסליק מקטרנא ליה לעילא, ואמר פלוני דקא מקדש השתא, כך וכך עבד יומא פלוני, וכך אינון חובוי, עד דימטי דינא על ההוא בר נש, ויתענש על ידוי. (וכו שער המשתלח).

וּבְשֵׁהוּ יִשְׂרָאֵל עוֹשִׁים, שְׁהִיוּ יוֹדְעִים סוּד זֶה, כְּשִׁמְתַחֲלִים לְהִתְקַדֵּשׁ בַּקֹּדֶשׁ עֲלֵיוֹנָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, הִיוּ מְסַתְּפִים מִיַּד לְתַת אֶת חֶלְקוֹ לְאוֹתוֹ מִקּוֹם וְלַתַּת לוֹ חֶלֶק בְּיַנְיָהֶם, כְּדִי שְׁלֹא יִמָּצֵא מְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם וְלֹא יִבּוֹאוּ לְהַזְכִּיר חֻטְאֵי יִשְׂרָאֵל. שְׁכַמָּה קְבוּצוֹת וְכַמָּה מִחֲנוֹת הֵם שְׁמֹזְדֻמְנִים לְטַל דְּבַר מִמֶּנּוּ כְּשִׁבֵּא לְקַטְרֵג. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֵׁיכוֹל לְהַשְׁמֵר שְׁלֹא יִזְכְּרוּ חֻטְאֵיו לְמַעַלָּה, וְלֹא יִשְׁגִּיחוּ כּוֹ לָרַע.

בֵּין כֶּף זָלְגוּ עֵינָיו שֶׁל רַבִּי אֲבָא. אָמַר לוֹ: אֲבָא אֲבָא, לֶךְ וְהִתֵּר קִשְׁרֵי צַעֲרֶךָ וְתִקְפִּיד בְּהַשְׁגָּתְךָ, שְׁהָרִי סוּדוֹת הַתּוֹרָה נִתְּנוּ לְצַדִּיקִים, שְׁכַתּוּב (תהלים כח) סוּד ה' לִירְאָיו.

בֹּא וְרָאָה, בְּיוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָעוֹלָם נִדוֹן, וּבֵית הַדִּין הַקְּדוֹשׁ (הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא) יוֹשֵׁב וְדָן אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר עוֹמֵד מִצַּד זֶה, וְכָל אוֹתָם שְׁנִדּוֹנוֹ לְמוֹת הוּא מְשַׁגֵּחַ עֲלֵיהֶם, וְנִרְשָׁמִים לְפָנָיו. וּבַשָּׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְעוֹרְרִים רַחֲמִים בְּאוֹתוֹ קוֹל שׁוֹפֵר, אִזּוֹ מִתְעַרְבֵּב לוֹ הַכֵּל, שְׁלֹא יוֹדַע וְלֹא מְשַׁגֵּחַ בְּאוֹתָם שְׁנִדּוֹנוֹ, עַד שְׁאֲחֵר כֶּף כָּל אֵלוֹ שְׁלֹא חֲזָרוּ בְּתַשׁוּבָה וְנִגְזַר עֲלֵיהֶם מוֹת, וְדַאי יוֹצֵאִים עִם פְּתָקִים מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וְנִמְסָרִים לוֹ. כִּיּוֹן שְׁנִמְסָרוּ לוֹ, לֹא חוֹזְרִים הַפְּתָקִים, עַד שְׁנַעֲשֶׂה הַדִּין.

וְכֹדֵי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ, כָּל שֶׁכֵּן אָדָם לְבַדּוֹ. (וְכָל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן) שְׁהָרִי בְּסוּד עֲלִיוֹן שְׁלִמְעֵלָה צְרִיכִים לְהַשְׁמֵר וְלַתַּת לוֹ בְּכָל חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ, כְּשֶׁהִלְבְּנָה רוּצָה לְהִתְחַדֵּשׁ, שְׁעִיר אֶחָד, כְּדִי שְׁלֹא יִקְטָרֵג עַל הַהִתְחַדְּשׁוֹת (הַשְׁמֵחָה) וְיִטַּל אֶת חֶלְקוֹ כְּרֹאוּי, וְהִלְבְּנָה הַקְּדוּשָׁה תִּינַק בַּקֹּדֶשׁ לְהִתְחַדֵּשׁ כְּרֹאוּי.

וְכֹדֵי הוּוּ יִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי, דִּהוּוּ יוֹדְעֵי רִזָּא דָא, כְּדִי שְׂרָאן לְאַתְקַדֵּשׁא בַּקְּדוּשָׁה עֲלָאָה בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, הוּוּ מְסַתְּפִי מִיַּד לְמִיָּהֵב חוּלְקִיָּה לְהֵאִי אַתְר, וְלְמִיָּהֵב לִיָּה חוּלְקָא בְּיַנְיָהוּ, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּפַּח מְקַטְרֵגָא עֲלֵיָּהוּ, וְלֹא יִיתוּן לְאַדְפְּרָא חוּבִיָּהוּן דִּישְׂרָאֵל. דְּכַמָּה חֲבִילִין, וְכַמָּה מִשְׁרִיין, אֵינּוּן דְּאִזְדְּמָנָן לְנִטְלָא מְלָה מְנִיָּה, כְּדִי אֲתִי לְקַטְרֵגָא. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן דִּיכִיל לְאַסְתְּמָרָא, דְּלֹא יִדְכְּרוּן חוּבִי לְעֵילָא, וְלֹא יִשְׁגִּיחוּן עֲלֵיָּה לְבִישׁ.

אֲדַהְבֵי הוּוּ זְלָגִין עֵינָיו דְּרַבִּי אֲבָא. אָמַר לִיָּה, אֲבָא אֲבָא, זִיל טְנַפִּיר קְטוּרָךְ, וְאַקְפִּיד בַּקּוּלְטָךְ, דִּהָא רִזִּין דְּאוּרִיָּתָא לְזַפְּאֵי אַתְיָיָהִיבוּ דְכַתִּיב, (תהלים כח) סוּד יי' לִירְאָיו.

תָּא חֲזִי, בְּיוֹמָא דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עֲלָמָא אַתְדָּן, וְכִי דִינָא קְדִישָׁא (קְדִישָׁא בְּרוּךְ הוּא) יָתִיב, וְדָן כָּל עֲלָמָא. וְהָהוּא סְטָרָא אַחֲרָא קָאִים מְסַטְרָא דָא, וְכָל אֵינּוּן דְּאַתְדָּנוּ לְמוֹתָא אֲשַׁגַּח עֲלֵיָּהוּ, וְאַתְרִשִּׁימוּ קְמִיָּה. וּבַשָּׁעָתָא (דף רל"ח ע"א) דִּישְׂרָאֵל מִתְעַרְי רַחֲמֵי, בְּהָהוּא קוֹל שׁוֹפֵר, כְּדִין אַתְעַרְבְּבָא לִיָּה כְּלָא, דְּלֹא יוֹדַע וְלֹא מְשַׁגַּח, בְּאֵינּוּן דְּאַתְדָּנוּ. עַד דְּלִבְתֵּר כָּל אֵינּוּן דְּלֹא מְהִדְרִי בְּתִיּוּבָתָא, וְאַגְזַר עֲלֵיָּהוּ מוֹתָא, וְדַאי נְפָקִין פְּתָקִין מִבֵּי מִלְּפָא, וְאַתְמָסְרוּ לִיָּה, כִּיּוֹן דְּאַתְמָסְרוּ לִיָּה, לֹא אֶהְדְּרוּ פְּתָקִין, עַד דְּאַתְעַבִּיד דִּינָא.

וְיִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ, בְּעֵינִין לְאַסְתְּמָרָא מְנִיָּה, כָּל שֶׁכֵּן בַּר נֶשׁ בְּלַחֲדוּדֵי. (וְכָל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן) דִּהָא בְּרִזָּא עֲלָאָה דְּלְעֵילָא, בְּעֵינִין לְאַסְתְּמָרָא, וְלְמִיָּהֵב לִיָּה בְּכָל יַרְחָא וְיַרְחָא, כְּדִי סִיְהִירָא בְּעֵי לְאַתְחַדְּתָא, חֲדָ שְׁעִיר, בְּגִין דְּלֹא יִקְטָרֵג חֲדָתוּתָא (נ"א חֲדָתוּתָא) וְיִטוּל חוּלְקִיָּה כְּדָקָא חֲזִי לִיָּה. וְסִיְהִירָא קְדִישָׁא לְיִנְקָא בַּקְּדוּשָׁה לְחֲדָתוּתֵי כְּדָקָא יָאוּת.

וּבְשִׁמְתֵּהֶן חֲדָשָׁת בְּכָל חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ,
 מִשּׁוּם כִּי נִקְרְאוֹת נְעֵר, וְהָרִי
 בְּאַרְנוֹ. וְהָאֲחֵר הִזָּה, שֶׁהוּא תְּמִיד
 בְּטַמְאָה וְלֹא יוֹצֵא מִמֶּנָּה, נִקְרָא
 מְלֻךְ זָקֵן וְכֹסִיל. וּמִשּׁוּם כִּי,
 יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם עִם אֶחָד
 בְּיַחְדָּה קְדוּשׁ, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 נִתֵּן לָהֶם עֲצָה לְהִנָּצֵל מִן הַכֹּל.
 אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הִזָּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא, שְׂכָתוֹב (ישעיה ס) וְעַמּוּךְ כָּל־
 צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר
 מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי הַתַּפְאָר.

הַשְּׁלֵמָה מִהַחֲשֵׁמוֹת (סימן ה, ע"י

עליו לעיל דף רל"ה ע"ב)

וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה וְגו' .
 כְּתוּב (יחזקאל א) וּמִמַּעַל לְרִקְיעַ, זֶהוּ
 הַרְקִיעַ שְׁעוֹמֵד עַל אַרְבַּע חִיּוֹת,
 שֶׁשְּׂמַתְעֵלוֹת בְּתוֹךְ אֲוִיר אֶחָד
 שְׂמִכָּה בְּהֵן, אֵינֶן זֹקְפוֹת רֹאשׁ
 לְהַסְתַּכֵּל לְמַעְלָה.

מִשּׁוּם שְׂאוֹתָהּ רוּחַ חַיָּה מִכָּה
 בְּכָל־זוֹ, וּבְאוֹתָהּ רוּחַ כְּלֵן מִתְעֵלוֹת,
 שְׂכָתוֹב וּבַהֲנֵשׂא חִיּוֹת מֵעַל
 הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם.

וְכָתוּב כִּי רוּחַ חַיָּה בְּאוֹפְנִים.
 לָמָּה מִתְעֵלוֹת? אֲלֵא כִּשְׂמִכָּה
 אוֹתוֹ אֲוִיר עֲלֵיהֶן, הוּא מַעְלָה אֶת
 אוֹתָן אַרְבַּע שְׂפָתוֹת חַיָּה הַזֹּו, וְהֵן
 מַעְלֹת אוֹתָהּ לְמַעְלָה, עַד
 שְׂמִבִּיאוֹת אוֹתָהּ לְזֵהר הַעֲלִיּוֹן,

וְהֵינּוּ סוּד הַכְּתוּב, (תהלים מה)
 בְּתוֹלוֹת אַחְרֵיהֶּ רַעוּתֶיהָ מוּבָאוֹת
 לָךְ. מִשּׁוּם שְׂאַרְבַּע הִלְלוּ נִקְרְאוֹת
 כִּי, וְלֹא זֹו מִהַחַיָּה הַזֹּו, שֶׁהִיא
 כְּסֵא, לְעוֹלָמִים. וּמַעְלֹת אוֹתָהּ
 מִמַּטָּה לְמַעְלָה לְהַתְקִין כְּסֵא כְּלָפִי
 מַעְלָה. וְסוּד זֶה - (בראשית ז) וַיִּשְׂאוּ
 אֶת הַתְּבָה וַתָּרֵם מֵעַל הָאָרֶץ.
 וּכְשִׂמְתָּעֵלָה לְמַעְלָה וְאַלֶּה
 מַעְלֹת אוֹתָהּ, אִזְ כְּתוּב, וַיְבִיאוּ
 אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה.

וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר
 מוּבָאוֹת לָךְ, וְכָתוּב וַיִּשְׂאוּ אֶת
 הַתְּבָה. אֶל מֹשֶׁה, כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר

וְכָר מִתְחַדָּשׂא בְּכָל יְרָחָ וְיְרָחָ, בְּגִינֵן כִּי
 אֶקְרִי נְעֵר, וְהָא אוֹקִימֵנָא. וְהָאִי אַחְרָא
 דָּא, דְּאִיהוּ תְּדִיר בְּמִסְאַבוּ, וְלֹא נָפִיק מִנֵּיהּ,
 אֶקְרִי מְלֻךְ זָקֵן וְכֹסִיל. וּבְגִינֵן כִּי, יִשְׂרָאֵל
 קְדִישִׁין דְּאֵינּוֹן עֲמָא חַד, בְּיַחְוֵדָא קְדִישָׂא,
 קְדִישָׂא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לּוֹן עֵיטָא, לְאַשְׁתְּזָבָא
 מִכְּלָא. זְכָאִין אֵינּוֹן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא
 דְּאִתִּי, דְּכְתִיב, (ישעיה ס) וְעַמּוּךְ כָּל־
 לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי
 לְהַתַּפְאָר.

הַשְּׁלֵמָה מִהַחֲשֵׁמוֹת (סימן ה, ע"י עליו לעיל דף רל"ה ע"ב)

וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה וְגו' .
 כְּתוּב (יחזקאל א) וּמִמַּעַל לְרִקְיעַ, דָּא אִיהוּ
 רְקִיעָא, דְּקִימָא עֲלֵיהּ דְּאַרְבַּע חִיּוֹן, דְּכַד
 מִסְתַּלְקִי בְּגוֹ חַד אֲוִירָא דְּבִטְשׁ בְּהוּ, לָא זְקָפִין
 רִישָׂא לְאַסְתַּכֵּלָא לְעֵילָא.

בְּגִין דְּהֵהוּא רוּחַ חַיָּה, בְּטִשׁ בְּכֵלְהוּ, וּבְכֵהוּא
 רוּחַ מִסְתַּלְקִי כְּלָהוּ, דְּכְתִיב, וּבַהֲנֵשׂא
 חִיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשְׂאוּ הָאוֹפְנִים לְעַמְתָּם.
 וְכָתוּב כִּי רוּחַ חַיָּה בְּאוֹפְנִים.

אַמְאִי מִסְתַּלְקִי. אֲלֵא כַד בְּטִשׁ הֵהוּא אֲוִירָא
 עֲלֵיהּ, סְלִיק לְאַלִּין אַרְבַּע דְּתַחוֹת
 הָאִי חַיָּה, וְאֵינּוֹן סְלִקִי לָהּ לְעֵילָא, עַד דְּמַתִּיין
 לָהּ לְגַבִּי זְהֵרָא עֲלָאָה, וְהֵינּוּ רִזָּא דְּכְתִיב, (תהלים
 מה) בְּתוֹלוֹת אַחְרֵיהֶּ רַעוּתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ, בְּגִינֵן
 דְּהֵי אַרְבַּע אַקְרוּן הַכִּי, וְלֹא זֹו מִן חַיָּה דָּא,
 דְּאִיהִי כּוּרְסֵיָא, לְעֵלְמִין. וְסְלִקִין לָהּ מִתַּתָּא
 לְעֵילָא, לְאַתְקֵנָא כּוּרְסֵיָא לְגַבִּי עֵילָא, וְרִזָּא
 דָּא (בראשית ז) וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה וַתָּרֵם מֵעַל הָאָרֶץ.
 וְכַד אִסְתַּלְקַת לְעֵילָא, וְאַלִּין סְלִקִין לָהּ, כְּדִין
 כְּתִיב, וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה.

וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן, כְּמוֹ דְּאִתְ אָמַר מוּבָאוֹת
 לָךְ, וְכָתוּב וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתְּבָה. אֶל מֹשֶׁה,

דְמוֹת דְּאֵת אֲמַר דְּמוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלְיוּ
מִלְמַעְלָה, וְהִינּוּ רְזָא דְאָדָם. וּמִנְלָן דְּאֶקְרִי
אָדָם, דְּכַתִּיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם
לְעוֹלָם בְּשִׁגְם הוּא בָּשָׂר, וְהִינּוּ מִשָּׁה. וּבְגִין
כֵּן, עַל הָאֵי פּוֹרְסֵייא, דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם קִיִּימָא
עָלֵיהּ, וְהִינּוּ מִשָּׁה. וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, אֱלִין
אַרְבַּע חִוּוֹן, פֶּד סִלְקִין כַּדְקָא מְרָן.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, אֱלִין כָּל שְׂיִיפִין דְּגוֹפָא,
דְּכֻלְהוּ בְּתִיאוּבְתָא קְדִישָׁא, (אמר רבי אבהו)
כִּלְהוּ אַחְדִין בִּיה, לְאֶתְדַבְּקָא דְכַר וְנוֹקְבָא
כַּחְדָּא. וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, לְמִיעַל כְּלָה
לְחוּפָה בְּקַדְמִיתָא, אִינוּן צְרִיכִין לְסִלְקָא לָהּ,
וְלֹאֵיִתָּאָה לָהּ לְגַבִּיהּ, וּלְבַתָּר אִיהוּ יִיתִי לְגַבִּיהּ
תְּדִיר, וְהָא אוֹקִימָנָא.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן - אֱלִין כָּל אַבְרִי
הַגִּנָּף, שְׁפֻלָּם בְּתִשׁוּקָה קְדוּשָׁה,
(אמר רבי אבהו) כָּלֵם אוֹחֻזִים בּוֹ
לְהַדְבִיק זָכָר וּנְקֵבָה כְּאַחַד.
וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, לְהַכְנִיס כְּלָה
לְחֻפָּה. בְּרֵאשׁוֹנָה הֵם צְרִיכִים
לְהַעֲלוֹתָהּ וּלְהַבִּיאָה אֵלָיו, וְאַחַר
כֵּן הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ תְּמִיד, וְהָרִי
בְּאַרְנוֹ.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן - סוּד כָּל אוֹתָם
הַקְּשָׁרִים, קְשָׁרֵי הַיַּחֲוֹד, וּמִיַּחֲדִים
יַחֲוֹד שֶׁל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה בְּכָל יוֹם,
(אלו ארבע החיות) הֵם מְעַלִּים אוֹתָהּ
לְכַפֵּסָה הַזֶּה, עַד שֶׁמְבִיאִים אוֹתָהּ
לְמִשָּׁה. וְכִיּוֹן שֶׁמְדַבְּקִים אוֹתָהּ
לְמִשָּׁה, אִזּוּ הֵם הֵיוּ שְׁמֵרוּיָחִים
בְּרִכּוֹת מִמְּקוֹר הַחַיִּים עַל סוּד זֶה,
בְּקִשְׁרָה שֶׁל הַיַּחֲוֹד שֶׁל אוֹתָם
הַקְּשָׁרִים. וְסוּד זֶה, כְּשֶׁמְקַשְׂרִים
הַיַּחֲוֹד שֶׁל הַכָּל כְּרֵאוּי. וְסוּד זֶה
כְּתוּב, וַיִּרְא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלֶאכֶה
וְגו', וַיִּכְרַף אֹתָם מִשָּׁה. הַרְוִיחוּ
בְּרִכּוֹת מִמְּקוֹם הַדְּרָגָה שֶׁמִּשָּׁה
שְׂרוּי בִּיה, וְזֶהוּ (שמות לו) הַחֲכָמִים
הַעֲשִׂים אֶת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ,
מִשׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים לְסַדֵּר אֶת
עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ כְּרֵאוּי.

וְעַל כֵּן, כָּל מִי שֶׁמְתַפְּלֵל תְּפִלָּה
(קשור) וְקוֹשֵׁר יַחֲוֹד, מְסַתְּפְלִים בּוֹ
אִם הִיא תְּפִלָּה וְקִשְׁרָה כְּרֵאוּי. וְאִם
אוֹתָהּ תְּפִלָּה וְאוֹתוֹ הַקִּשְׁרָה הֵם
כְּרֵאוּי, אִזּוּ הוּא מְתַבְּרָף בְּרֵאשׁוֹנָה
מִהַמְּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרִכּוֹת יוֹצְאוֹת.

כְּמָה דְּאֵת אֲמַר דְּמוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלְיוּ
מִלְמַעְלָה, וְהִינּוּ רְזָא דְאָדָם. וּמִנְלָן דְּאֶקְרִי
אָדָם, דְּכַתִּיב, (בראשית ו) לֹא יִדּוֹן רוּחִי בְּאָדָם
לְעוֹלָם בְּשִׁגְם הוּא בָּשָׂר, וְהִינּוּ מִשָּׁה. וּבְגִין
כֵּן, עַל הָאֵי פּוֹרְסֵייא, דִּיּוֹקְנָא דְאָדָם קִיִּימָא
עָלֵיהּ, וְהִינּוּ מִשָּׁה. וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, אֱלִין
אַרְבַּע חִוּוֹן, פֶּד סִלְקִין כַּדְקָא מְרָן.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, אֱלִין כָּל שְׂיִיפִין דְּגוֹפָא,
דְּכֻלְהוּ בְּתִיאוּבְתָא קְדִישָׁא, (אמר רבי אבהו)
כִּלְהוּ אַחְדִין בִּיה, לְאֶתְדַבְּקָא דְכַר וְנוֹקְבָא
כַּחְדָּא. וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, לְמִיעַל כְּלָה
לְחוּפָה בְּקַדְמִיתָא, אִינוּן צְרִיכִין לְסִלְקָא לָהּ,
וְלֹאֵיִתָּאָה לָהּ לְגַבִּיהּ, וּלְבַתָּר אִיהוּ יִיתִי לְגַבִּיהּ
תְּדִיר, וְהָא אוֹקִימָנָא.

וַיִּבְיֵאוּ אֶת הַמִּשְׁפָּן, רְזָא דְכָל אִינוּן דְּקִשְׁרֵי
קְשָׁרִין דִּיַּחֲוֹדָא, וַיַּחֲדִי יַחֲוֹדָא דְרִזִּי
דְּמִהִימְנוּתָא כָּל יוֹמָא, (אלו ארבע חיות) אִינוּן סִלְקִין
לָהּ לְכוּרְסֵייא דָּא, עַד דְּאֶתְיִין לָהּ לְגַבִּי מִשָּׁה,
וְכִיּוֹן דְּדַבְּקִי לָהּ לְגַבִּי מִשָּׁה, כְּדִין אִינוּן הֵוּ
דְּרוּחֵי בְּרַכָּאן מִמְּקוֹרָא דְחַיִּי, עַל רְזָא דָּא,
בְּקִשְׁוֹרָא דִּיַּחֲוֹדָא דִּי אִינוּן קְשָׁרִין. וְרְזָא דָּא, פֶּד
מְתַקְשָׁרִין יַחֲוֹדָא דְכֻלָּא כַּדְקָא יֵאוֹת, וְרְזָא דָּא
כְּתִיב, וַיִּרְא מִשָּׁה אֶת כָּל הַמְּלֶאכֶה וְגו', וַיִּכְרַף
אוֹתָם מִשָּׁה, רוּחֵי בְּרַכָּאן מֵאַתָּר דְּרֵגָא דְמִשָּׁה
שְׂרִיא בִיה, וְדָא אִיהוּ הַחֲכָמִים הַעֲוֹשִׂים אֶת
כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ, בְּגִין דִּי אִינוּן יוֹדְעִי לְסַדֵּרָא
עֲבִידְתָּא דְקוֹדֶשָׁא כַּדְקָא חַזִּי.

וְעַל דָּא, כָּל מִי שֶׁמְתַפְּלֵל תְּפִלָּה, וְקִשְׁרֵי
יַחֲוֹדָא, מְסַתְּפְלִין בִּיה אִי אִיהִי צְלוֹתָא
וְקִשְׁוֹרָא כַּדְקָא יֵאוֹת, וְאִי הִיא צְלוֹתָא (דף רל"ח
ע"ב) וְהִיא קִשְׁוֹרָא כַּדְקָא יֵאוֹת, כְּדִין אֶתְבְּרָף
אִיהוּ בְּקַדְמִיתָא, מֵאַתָּר דְּכָל בְּרַכָּאן נְפִקִין.

זֶהוּ שְׁפָתוֹב, וְהִנֵּה עֲשׂוּ אֹתָהּ וְגו', מִיד - וַיְבַרְךְ אֹתָם מֹשֶׁה.

וּמִשׁוּם כִּף וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, שֶׁהוּא בַעַל הַבַּיִת, לְהִרְאוֹת בַּתְּקוּן שֶׁל הַבַּיִת שְׁלוֹ, וְלוֹ צְרִיף לְהִרְאוֹת אֶת תְּקוּנָהּ וְסוּדוּתֶיהָ, שֶׁלֹא נִתְּנָה לְאַחַר לְהַתְּבוּנָה וְלִרְאוֹת אֹתָהּ בְּאוֹתָם סְתָרִים וּבְאוֹתָם הַסּוּדוֹת שְׁלֶה, פָּרַט לְמֹשֶׁה לְבַדּוֹ.

וְעַל כֵּן וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֱהֶל וְאֶת כָּל פְּלִי. וְכִשֶׁבִיאוּ אוֹתוֹ לְמֹשֶׁה, אֶת הַכֹּל הִבִּיאוּ לוֹ בְּאִיבָרִים יְדוּעִים, לְתַקֵּן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אִיבָר בְּאִיבָר, לְהַכְנִיס זֶה בְּזֶה. וְכִשֶׁהִיוּ רוֹצִים לְתַקֵּן זֶה בְּזֶה וְלְהַכְנִיס זֶה בְּזֶה, לֹא הָיָה עוֹלָה בִּידֵיהֶם. כִּינֵּן שֶׁהִבִּיאוּ אוֹתוֹ לְמֹשֶׁה, מִיד הַכֹּל עָלָה בִּידוֹ, וְכָל אִיבָר וְאִיבָר הָיָה עוֹלָה וְנִכְנָס לְמִקוּמוֹ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב, וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, וְכָתוּב הוּקַם הַמִּשְׁכָּן, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

בֵּא וּרְאֵה, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כְּשֶׁהִתְחִיל מֹשֶׁה לְהַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן וְהִתְחִיל לְתַקֵּן אֶת תְּקוּנָם שֶׁל הָאִיבָרִים לְהַכְנִיסָם זֶה בְּזֶה, אֲזַרְפוּ כָּל הָאִיבָרִים וְכָל הַתְּקוּנִים שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר הַטָּמֵא. כְּשֶׁהִתְחִיל לְהַתְּחַזֵּק צַד הַקִּדְשָׁה הַזֶּה - מִתְּרַפֵּה הַצַּד הָאַחֵר הַטָּמֵא. זֶה מִתְּחַזֵּק - וְזֶה מִתְּרַפֵּה. וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהִיא בְּחֻזְקָה, מִתְּרַפֵּים כָּל אֲבָרֵי הַצַּד הָאַחֵר. זֶה מִתְּמַלֵּא וְזֶה נִחְרָב. וְסוּד זֶה - יְרוּשָׁלַיִם וְצוּר הַרְשָׁעָה, כְּשֶׁזוּ מְלֹאָה - זוֹ חֲרָבָה. וְעַל כֵּן, כְּשֶׁזֶה מִתְּחַזֵּק - זֶה נִרְפָּה.

וּמִשׁוּם כִּף, וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, לְהַתְּחַזֵּק מִסּוּד שֶׁל מַעְלָה, וְלֹא יִתְחַזֵּק מִסּוּד שְׁלֵמָטָה. וְעַל כֵּן מֹשֶׁה, שֶׁהָיָה

הָדָא הוּא דְכָתִיב וְהִנֵּה עֲשׂוּ אֹתָהּ וְגו', מִיד וַיְבַרְךְ אֹתָם מֹשֶׁה.

וּבְגִין כִּף, וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה, דְּאִיהוּ מְאָרִי דְּבֵיתָא, לְאַחְזָא בְּתַקוּנָא דְּבֵיתֵיהּ, וְלִיה אֲצִטְרִיף לְמַחְזִי תְּקוּנָהּ וְרִזִּין דִּילָהּ, דְּלֹא אֲתִייהִיבוּ לְאַחְרָא, לְאַסְתַּפְּלָא וְלְמַחְזִי בַּהּ, בְּאִינוּן סְתָרִין וּבְאִינוּן רִזִּין דִּילָהּ, בְּר מֹשֶׁה בְּלַחֲדוּי.

וְעַל דָּא וַיְבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֱהֶל וְאֶת כָּל פְּלִי. וְכַד אֵייתִיאוּ לִיה לְמֹשֶׁה, כֹּלֵּא אֵייתִיאוּ לִיה בְּשִׂיפִין יְדוּעָאן, כָּל חַד וְחַד לְאַתְקָנָא, שִׂיפָא בְּשִׂיפָא, לְאַעְלָא דָּא בְּדָא, וְכַד הוּוּ בְּעָאן לְתַקָּנָא דָּא בְּדָא, וְלְאַעְלָא דָּא בְּדָא, לֹא הָוָה סְלִיק בִּידֵיהוּן. כִּינֵּן דְּאֵייתִיאוּ לִיה לְמֹשֶׁה, מִיד כֹּלֵּא אֲסַתְּלִיק בִּידֵיהּ, וְכָל שִׂיפָא וְשִׂיפָא הָוָה אֲסַתְּלִיק וְעָאֵל בְּדוּכְתִיָּהּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב, וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן וְכָתִיב הוּקַם הַמִּשְׁכָּן, וְהָא אוּקִימָנָא.

הָא חֲזִי, בְּהֵיחָא שְׁעָתָא כַּד שְׂאָרֵי מֹשֶׁה לְאַקְמָא מִשְׁכָּנָא, וְשְׂאָרֵי לְאַתְקָנָא תְּקוּנָא דְּשִׂיפִין, לְאַעְלָא דָּא בְּדָא. כְּדִין, אֲתַרְפִּי כָּל שִׂיפִין וְכָל תְּקוּנִין דְּסִטְרָא אַחְרָא מְסַאָבָא, כַּד שְׂרִי לְאַתְקָפָא הָאֵי סִטְרָא דְּאִיהִי קְדִישָׁא, אֲתַרְפִּי סִטְרָא אַחְרָא מְסַאָבָא, אֲתַקֵּף דָּא וְאַתְרִפִּי דָּא. וְהָא אוּקִימָנָא, דְּכָל זְמַנָּא דְּהִיא בְּתַקִּיפּוּ, סִטְרָא אַחְרָא אֲתַרְפֵּן כָּל שִׂיפּוּי, דָּא מְלֵאָא, וְדָא חֲרוּב, וְרִזָּא דָּא יְרוּשָׁלַיִם וְצוּר חֲזִיבָא, כַּד מְלֵאָא דָּא, חֲרוּב דָּא. וְעַל דָּא, כַּד אֲתַקֵּף דָּא אֲתַרְפִּי דָּא.

וּבְגִין כִּף, וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן, לְאַתְתַּקֵּפָא מְרָזָא דִּלְעִילָא, וְלֹא יִתְקֵף מְרָזָא

דְּלַתְתָּא. וְעַל דָּא מֹשֶׁה דְּהָוָה מְרָזָא דְּגוּ אֲסַפְקָלְרִיָּא דְּנַהֲרָא, אֲצִטְרִיף אִיהוּ

לְאֶקְמָא מִשְׁכָּנָא, לְאַנְהָרָא מִנִּיהּ, וְלֹא מֵאַחֲרָא. (ועל דא) סִיְהָרָא אֲצִטְרִיךְ לְאַנְהָרָא מִן שְׁמִשָּׁא, וְלֹא מֵאַחֲרָא. תָּא חֲזִי, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲצִטְרִיכֵת לְאַסְתִּלְקָא לְעֵילָא, וְלֹא תִדְבֹּקָא גּוֹ שְׁמִשָּׁא.

פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא ו) זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתִיב, (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי'. עוֹלָה סְלִיקוּ וּקְשִׁירוּ דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְעֵילָא, וְדַבּוּקָא דִּילָהּ בְּגוֹ עֲלָמָא דְאַתִּי, לְמַהוּי כְּלָא חֵד. אֶקְרִי עוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים. וּבְגִין כֵּן אֶקְרִי עוֹלָה, דְּסִלְקָא וְאַתְעֻטְרָא לְמַהוּי כְּלָא חֵד. בְּקִשּׁוּרָא חֵדָא בְּחֵדוּ.

וּבְגִין דְּסִלְקָא לְעֵילָא לְעֵילָא, כְּתִיב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה. רְזָא דְכֹר וְנוֹקְבָא כְּחֵדָא, תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה. הָעוֹלָה: דְּסִלְקָא גּוֹ עֲלָמָא דְאַתִּי, לְאַתְקֻשְׂרָא בְּגוּיָהּ, דְּאֶקְרִי קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים וְדָאִי, וְעוֹלָה נְמִי קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים הִיא.

וּבְגִין כֵּן, סְדוּרָא דְנִכְסוּ דִּילָהּ לְסִטְרָא צְפוּן, דְּאִיהוּ סִטְרָא שְׁמַאֲלָא. דְּהִיא תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה לֹא סִלְקָא בְּחִבּוּבָא, אֲלֵא כַד אֲתַעֲר סִטְרָא דְצְפוּן, דְּכְתִיב, (שיר השירים ב) שְׁמַאֲלוּ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמְנוּ תַחֲבַקְנִי, וּכְדִין אִיהִי סִלְקָא בְּחִבּוּבָא, וְאַתְעֻטְרָא בִּימִנָא, וְאַתְחַבְּרַת בְּאַמְצַעִיתָא, וְאַתְנַהִיר כְּלָא, מִרְזָא דְקֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְדָא מְגוֹ רְזָא דְאָדָם, בְּרַעוּ דְכֶהֱנָא, וּבְשִׁירְתָא דְלִיּוּאִי, וּבְצִלּוֹתָא דִישְׂרָאֵל.

וְהֵא אֹקִימָנָא, דְּעוֹלָה קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, בְּרְזָא דְרוּחַ עֲלָאָה, בְּגִין דְּתַלְתָּ רִוְחִין קְשִׁירִין כְּחֵדָא, רִוּחַ תַּתָּאָה, דְּאֶקְרִי רִוּחַ הַקְּדָשׁ רִוּחַ דְּלָגוּ בְּאַמְצַעִיתָא דְאֶקְרִי רִוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן אֶקְרִי רִוּחַ תַּתָּאָה, אֲבָל הֵאֵי אֶקְרִי רִוּחַ דְנַפְיָק מְגוֹ שׁוּפֵר, כְּלִיל בְּאַשָּׁא וּבְמִיָּא. רִוּחַ

מִסוּד שֶׁל תּוֹךְ הָאֶסְפֶּקְלָרְיָה הַמְאִירָה, צְרִיךְ הוּא לְהִקִּים אֶת הַמְשָׁכָן לְהַאִיר מִמֶּנּוּ, וְלֹא מֵאַחֲר. (ועל דא) הַלְכֵנָה צְרִיכָה לְהַאִיר מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא מֵאַחֲר. בֵּא וּרְאֵה, כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל צְרִיכָה לְהַתְעַלּוֹת לְמַעְלָה וְלֹא תִדְבֹּק בְּתוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ. פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא ו) זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּתוּב (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ ה'. עוֹלָה עֲלֵיָהּ וְקֻשְׁרָא שֶׁל כְּנֶסֶת לְמַעְלָה, וְדַבּוּק שֶׁלָּהּ בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד. נִקְרָאת עוֹלָה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, וּמִשּׁוּם כֵּן נִקְרָא עוֹלָה, שְׂעוֹלָה וּמִתְעַטְרַת לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד בְּקֻשְׁרָא אֶחָד בְּשִׁמְחָה.

וּמִשּׁוּם שְׂעוֹלָה לְמַעְלָה לְמַעְלָה, כְּתוּב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה. סוּד שֶׁל זְכָר וְנוֹקְבָה כְּאַחַד, תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה. הָעוֹלָה, שְׂעוֹלָה לְתוֹךְ הָעוֹלָם הַבָּא לְהַתְקַשֵּׁר בְּתוֹכוֹ, שְׁנִקְרָא וְדָאִי קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְגַם הָעוֹלָה הִיא קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים.

וּמִשּׁוּם כֵּן הַסְדוּר שֶׁל שְׁחִיטַתָּה לְצַד צְפוּן, שֶׁהוּא צַד שְׂמָאל, שְׁהָרִי תּוֹרָה שְׂבַעַל פֶּה לֹא עוֹלָה בְּחִבּוּבָא, אֲלֵא רַק כְּשִׁמְתַעוּרֵר צַד הַצְּפוּן, שְׂכְּתוּב (שיר ב) שְׁמַאֲלוּ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמְנוּ תַחֲבַקְנִי. וְאִזּוּ הִיא עוֹלָה בְּחִבּוּבָא וּמִתְעַטְרַת בְּיָמִין, וּמִתְחַבְּרַת בְּאַמְצַע, וְהַכֹּל מֵאִיר מִהַסוּד שֶׁל קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְזֶה מִתּוֹךְ סוּד הָאָדָם, בְּרִצּוֹן הַכֵּהֵן וּבְשִׁירַת הַלְוִיִּם וּבְתַפְלַת יִשְׂרָאֵל.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׂעוֹלָה קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים בְּסוּד הָרוּחַ הַעֲלִיּוֹנָה, מִשּׁוּם שְׁשָׁלֵשׁ רִוְחוֹת קְשׁוּרוֹת כְּאַחַת. רִוּחַ תַּחְתּוֹנָה שְׁנִקְרָאת רִוּחַ הַקְּדָשׁ, רִוּחַ שְׁלִפְנַיִם בְּאַמְצַע שְׁנִקְרָאת רִוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה. וְכֵן נִקְרָאת הָרוּחַ הַתַּתּוֹנָה. אֲבָל זֶה

נקראת רוח שיוצאת מתוך השופר, כלולה באש ובמים. הרוח העליונה, שהיא נסתרת בחשאי, שבה עומדות כל הרוחות הקדושות וכל הפנים מאירות. ומשום כך חוזרת העולה לרוח ממש.

ואחר כך, מסוד הבהמה מקבלים ונזונים, לקשר רוח אחרת שהיא תוף השמאה, מאותם חלבים ושמים, כמו שנתבאר. משום כך עולה קדש הקדשים. שאר הקרבנות, לעשות שלום בעולם, כלם מפמה צדדים, ובעלי הדינים (להתעבר) להתעבר (להתעטר) ולהיות נאורים מתוף רצון להתבשם נקראים קדשים קלים, משום שלא מתעטרים למעלה למעלה בקדש הקדשים, ולכן הם קדשים קלים ושחיטתם בכל מקום, כמו שאמרנו. אבל עולה, שהיא סוד של קדש הקדשים, אינה פשאר הקרבנות, שכל מעשיה קדש.

בא וראה מה פתוב, (ויקרא) ולבש הפהן מדו בד. אלו לבושים מיחדים לקדשה. בד - יחיד, מיחד לקדשה. וכתוב (שם טו) בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. מה הטעם (זה קדש)? אלא סוד הדבר כמו שאמרנו, שהיא קדש הקדשים, שכלה עולה ומתעטרת בקדש הקדשים בקשר אחד, ואחר כך מפנה ומעבירה רוח השמאה שמטמאת הכל, שלא תשלט ולא תתקרב לתוף המקדש, ותעבר מכל צדדי הקדשה, והכל ישאר קדש בקדשה יחידה.

ואמר רבי שמעון, הרי נאמר, שכתוב אדם ובהמה תושיע ה'. וכך עולה סוד האדם, מצד של אדם ודאי. בהמה - מצד הבהמה.

ומשום כך פתוב אדם כי יקריב מפם. אדם ודאי, שזה קרבנו למעלה, לקשר קשר בסוד של אדם. ואחר כך מן הבהמה, והכל הוא בסוד של אדם ובהמה. וזהו הסוד שצריך לקרבן, אדם ובהמה

עלאה, דאיהו סתים בחשאי, דביה קיימן כל רוחין קדישין, וכל אנפין נהירין. ובגין כך, אהדרת עולה רוח ממש.

ולבותר, מרזא דבהמה, מסתפקי ואתזנו, לאתקשרא רוח אחרא דאיהו גו מסאבו, מאינון תרבין ושמונין כמה דאתמר. בגין כך, עולה קדש הקדשים, שאר קרבנין למעבד שלמא בעלמא, פלהו מפמה סטרין, ומארי דינין (נ"א לאתעברא) לאתערבא (נ"א לאתעברא) ולאתנהרא מגו רעותא לאתבסמא, אקרון קדשים קלים, בגין דלא מתעטרא לעילא (ד) קדשים קלים, לעילא בקדש הקדשים, ועל דא אינון קדשים קלים, ונכיסו דילהון בכל אתר כמה דאוקימנא. אבל עולה דאיהו רזא דקדש הקדשים, לאו איהו כשאר קרבנין, דכל עובדהא קדש.

תא חזי, מה כתיב (ויקרא) ולבש הפהן מדו בד, אלין לבושין מייחדין לקדושה. בד: יחידאי, מיחדא לקדושה. וכתיב בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם. מאי טעמא. (דא קדש) אלא רזא דמלה כדקאמרן, דאיהו קדש הקדשים, דסלקא כלא ואתעטרא בקדש הקדשים, בקשורא חדא. ולבותר מפני ואעבר רוח מסאבא דסאיב כלא, דלא שלטא, ולא יתקריב גו מקדשא, ואתעבר מפל סטרי קדשא, ואשתאר כלא קדש בקדושה יחידאי.

ואמר רבי שמעון, הא אתמר דכתיב, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'. והכי סלקא רזא דאדם, מסטרא דאדם ודאי. בהמה, מסטרא דבהמה. ובגין כך פתיב, (ויקרא א) אדם כי יקריב מפם, אדם ודאי, דדא קרבניה

ומשום כך פתוב אדם כי יקריב מפם. אדם ודאי, שזה קרבנו למעלה, לקשר קשר בסוד של אדם. ואחר כך מן הבהמה, והכל הוא בסוד של אדם ובהמה. וזהו הסוד שצריך לקרבן, אדם ובהמה

כמו שאמרנו. בא וראה, כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, כף עשה - אדם ובהמה.

ואם תאמר, והרי כתוב (בראשית א) ועוף יעופף על הארץ, שהרי מהם מקריבים קרבנות, ואפילו עולה, כמו שכתוב (ויקרא א) ואם מן העוף עלה קרבנו. בא וראה, מכל אותם העופות לא מקריב אלא תורים ובני יונה. (אלא סוד זה) מה שהכשר בזה - נפסל בזה. זה ימין, וזה שמאל.

אבל הסוד הזה הרי בארנו, כתוב ועוף יעופף על הארץ, שהוא סוד המרפבה, ובהם מתעלה רוח הקדש לעלות למעלה, שהם שנים, אחד לימין ואחד לשמאל. עוף - לימין, וזה מיכאל. יעופף - לשמאל, וזה גבריאל. זה לימין וזה לשמאל. ומשום כף מקריבים שני אלה, להעלות את רוח הקדש, והשמאל מעטר וזן למטה לאותו צד שמאל, וימין לימין, ונקשרת אשה עם בעלה להיות אחד, והכל מתעלה ונקשר כאחד למעלה ולמטה, והקדוש ברוך הוא מתעלה לבדו ומתגבר.

ובספרי הקדמונים, העני לא נותן חלק להזין, אלא למעלה להתקשר, אבל הכל נקשר למעלה ולמטה, וכל אחד ואחד לצדו פראוי, והרי בארנו.

רבי אלעזר שאל את רבי שמעון. אמר, הרי קשר של הכל (העולה) נקשר בקדש הקדשים להאיר. ההתדבקות של רצון הפהן והלויים וישראל למעלה, עד היכן היא עולה?

אמר לו, הרי בארנו, עד אין סוף.

הקדשים, לאתנהרא. אתדבקותא דרעותא דכהנא וליואי וישראל לעילא, עד היכן איהו סלקא.

אמר ליה, הא אוקימנא, עד אין סוף, דכל קשורא ויחודא ושלימו,

לעילא, לקשרא קשרא ברזא דאדם. ולבתר מן הבהמה, וכלא איהו ברזא דאדם ובהמה. ודא הוא רזא דאצטרין לקרבנא, אדם ובהמה כדקאמרן. תא חזי, פד ברא קדשא ברין הוא עלמא, הכי עבד אדם ובהמה.

ואי תימא, והא כתיב (בראשית א) ועוף יעופף על הארץ, דהא מנייהו מקרבין קרבנין, ואפילו עולה, פמה דכתיב, (ויקרא א) ואם מן העוף עולה קרבנו. תא חזי, מכל אינון עופי, לא מקרבין אלא תורים ובני יונה, (אלא רוא דא) מה דאתפשר בדא, פסיל בדא דא ימינא, ודא שמאלא.

אבל רזא דא הא אוקימנא, פתיב ועוף יעופף על הארץ, דאינון רזא דרתיכא, ובהו אסתלק רוח הקדש, לסלקא לעילא, דאינון תרי, חד לימינא, וחד לשמאלא, עוף לימינא, ודא מיכאל. יעופף, לשמאלא, ודא גבריאל. דא לימינא ודא לשמאלא. ובגין כן, מקרבין תרין אלין, לסלקא רוח קדשא, ושמאלא מעטר וזיין לתתא, לההוא סטר שמאלא. וימינא לימינא ואתקשרא אתתא בבעלה, למהוי חד, וכלא אסתלק ואתקשר פחדא לעילא ותתא, וקודשא בריך הוא אסתלק בלחודוי ואתקף.

ובספרי קדמאי, מסכנא, לא יהיב חולקא לאתזנא, אלא לעילא לאתקשרא, אבל כלא לעילא ותתא מתקשר, פל חד וחד לסטריה פדקא יאות, והא אוקימנא.

רבי אלעזר שאיל לרבי שמעון, אמר, הא קשורא דכלא (נ"א דעולה), אתקשר בקדש

שְׁכַל הַקָּשֶׁר וְהַיְחוד וְהַשְׁלֵמוֹת, לְהַצְנִיעַ בְּאוֹתָהּ צְנִיעוֹת שֶׁלֹּא מִשְׁגָּת וְלֹא יְדוּעָה, שֶׁבָּה רְצוֹן כָּל הַרְצוֹנוֹת, הָאֵין סוֹף אֵינוֹ עוֹמֵד לְהִדְעַע וְלֹא לַעֲשׂוֹת סוֹף וְלֹא לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ, כְּמוֹ שֶׁהָאֵי"ן הִרְאִישׁוֹן מוֹצִיא רֹאשׁ וְסוֹף. מִי הִרְאִישׁ? זוֹ הַנְּקֻדָּה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא רֹאשׁ כָּל הַנְּסֻתָּה שֶׁעוֹמֵד בְּתוֹךְ הַמַּחְשָׁבָה. וְעוֹשֶׂה סוֹף, שֶׁנִּקְרָא (קהלת יב) סוֹף דְּבַר. אֲבָל לְשֵׁם, אֵין סוֹף.

אֵין רְצוֹנוֹת, אֵין אֹרוֹת, אֵין מְאוֹרוֹת בְּאוֹתוֹ הָאֵין סוֹף. כָּל הַמְּאוֹרוֹת וְהָאוֹרוֹת הִלְלוּ תְּלוּיִים לְהַתְקִים בָּהֶם וְלֹא נִתֵּן לְהַשְׁגָּה מִשִּׁדְּוֵעַ וְלֹא יְדוּעַ, אֵינוֹ אֶלָּא רְצוֹן עֲלִיּוֹן, נִסְתָּר כָּל הַנְּסֻתָּרִים, אֵין. וְכִשְׁהַנְּקֻדָּה הָעֲלִיּוֹנָה וְהָעוֹלָם הַבָּא מִתְעַלֵּים, אֵין יוֹדְעִים פְּרֻט לְרִיחַ, כְּמִי שֶׁמְרִיחַ אֶת הַרִיחַ וּמִתְבַּשֵּׂם, וְאֵין זוֹ נִחַת הַנִּיחַח, שֶׁהָרִי כְּתוּב (ויקרא כו) וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם, שֶׁהָרִי רִיחַ נִיחַח, הַרִיחַ שֶׁל הַרְצוֹן שֶׁכָּל הַרְצוֹנוֹת הִלְלוּ שֶׁל תְּפִלָּה, וְהַרְצוֹן שֶׁל שִׁירָה, וְרְצוֹנוֹ שֶׁל הַכֶּהֵן, שֶׁכֻּלָּם סוּד שֶׁל אָדָם, וְאֵז כָּלֵם נַעֲשִׂים רְצוֹן אֶחָד. וְאוֹתוֹ נִקְרָא נִיחַח, רְצוֹן, כְּתַרְגוּמוֹ. וְאֵז הַכָּל נִקְשֶׁר וּמְאִיר כְּאֶחָד כְּרֹאוֹי, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

וְעַל זֶה נִתֵּן הַצַּד הָאֶחָד הַזֶּה בְּיַד הַכֹּהֵן, שֶׁכְּתוּב (שם) צוֹ אֶת אֶהֱרֹן וְאֶת בְּנָיו לְאֹמֵר, רִזָּא הֶכָּא, דְּהָא אוֹקִימָנָא לִית צוֹ אֶלָּא עֲבוּדַת פּוֹכְכִים וּמְזוֹלוֹת, וְהֶכָּא אֲתִיְהִיבַת לִיה, לְאֶתוּקְדָא הֵהִיא מִחְשָׁבָה רְעָה, וְלֹאֲעֲבָרָא לָהּ מִגּוֹ קְדָשָׁא, בְּהָאֵי רְעוּתָא דְּסִלְקָא לְעִילָא, וּבְהָא תִּנְנָא, וְתַרְבִּין דְּאֶתוּקְדָן. בְּגִין לְאֶתְעֲבָרָא מִן קְדָשָׁא. וְהָאֵי צוֹ, בְּרִשׁוּתֵיהוֹ קִימָא, לְאֶפְרָשָׁא לָהּ מִן תֵּאמֵר, (במדבר כח) צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - גַּם כֹּהֵן, שֶׁהָרִי בְּרִשׁוּתָם

לְאֶצְנִיעָא בְּהֵוָה צְנִיעוֹ, דְּלֹא אֲתִדְבֹק, וְלֹא אֲתִיְדַע, דְּרְעוּא דְּכָל רְעוּיִן בִּיה, אֵין סוֹף לֹא קִימָא לְאוֹדְעָא, וְלֹא לְמַעַבְד סוֹף, וְלֹא לְמַעַבְד רֹאשׁ, כְּמָה דְּאֵין קְדָמָא אֶפִּיק רֹאשׁ וְסוֹף. מָאן רֹאשׁ. דָּא נְקוּדָה עֲלָאָה, דְּאִיהוּ רִישָׁא דְּכָלֵא סְתִימָאָה, דְּקִימָא גּוֹ מִחְשָׁבָה. וְעֲבִיד סוֹף, דְּאֶקְרִי (קהלת יב) סוֹף דְּבַר. אֲבָל לְהַתֵּם, אֵין סוֹף.

לֹא רְעוּתִין, לֹא נְהוּרִין, לֹא בּוֹצִינִין, בְּהֵוָה אֵין סוֹף, כָּל אֲלִין בּוֹצִינִין וְנְהוּרִין, תְּלִינִין לְאֶתְקִימָא בְּהוּ, וְלֹא קִימָא לְאֶתְדְּבֹקָא מָאן יְדִיעַ וְלֹא יְדַע, לֹא אִיהוּ אֶלָּא רְעוּ עֲלָאָה, סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, אֵין.

וְכֵר נְקוּדָה עֲלָאָה, וְעֲלָמָא דְּאֶתִי, אֶסְתִּלְקוּ, לֹא יְדַעֵי בֵר רִיחָא, כְּמָאן דְּאֶרַח בְּרִיחָא וְאֶתְבַּסֵּם. וְלֹא דָא נִיחָא נְחוּחַ, דְּהָא כְּתִיב (ויקרא כו) וְלֹא אֲרִיחַ בְּרִיחַ נִיחַחְכֶם, דְּהָא רִיחַ נִיחַח, רִיחָא דְּרְעוּתָא דְּכָל הַנִּי רְעוּתָא דְּצִלוּתָא, וְרְעוּתָא דְּשִׁירָתָא, וְרְעוּתָא דְּכֶהֱנָא, דְּכֶלְהוּ רִזָּא דְּאָדָם. כְּדִין כְּלְהוּ אֶתְעֲבִידוּ רְעוּתָא חָדָא, וְהֵוָה אֶקְרִי נִיחַח, רְעוּא, כְּתַרְגוּמוֹ. כְּדִין כְּלָא אֶתְקָשֶׁר וְאֶתְנַהִיר כְּחָדָא, כְּדָקָא יְאוּת, כְּמָה דְּאֶתְמַר.

וְעַל דָּא אֲתִיְהִיבַת הָאֵי סְטָרָא אֶתְרָא, בִּידָא דְּכֶהֱנָא, דְּכְתִיב, (ויקרא ו) צוֹ אֶת אֶהֱרֹן (דף רל"ט ע"ב) וְאֶת בְּנָיו לְאֹמֵר, רִזָּא הֶכָּא, דְּהָא אוֹקִימָנָא לִית צוֹ אֶלָּא עֲבוּדַת פּוֹכְכִים וּמְזוֹלוֹת, וְהֶכָּא אֲתִיְהִיבַת לִיה, לְאֶתוּקְדָא הֵהִיא מִחְשָׁבָה רְעָה, וְלֹאֲעֲבָרָא לָהּ מִגּוֹ קְדָשָׁא, בְּהָאֵי רְעוּתָא דְּסִלְקָא לְעִילָא, וּבְהָא תִּנְנָא, וְתַרְבִּין דְּאֶתוּקְדָן. בְּגִין לְאֶתְעֲבָרָא מִן קְדָשָׁא. וְהָאֵי צוֹ, בְּרִשׁוּתֵיהוֹ קִימָא, לְאֶפְרָשָׁא לָהּ מִן תֵּאמֵר, (במדבר כח) צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - גַּם כֹּהֵן, שֶׁהָרִי בְּרִשׁוּתָם

שְׁעוֹשִׁים רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבּוֹנָם שְׁלֹא
יִוָּכַל לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם.

וְהַמְקַרָּא הַזֶּה כְּלוּ כָּא לְהִרְאוֹת
אֶת סוּד הַדְּבָר, לְעַטֵּר אֶת אוֹתָהּ
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
וּלְהַפְרִיד אֶת רוּחַ הַטְּמֵאָה הַזֶּה
לְהוֹרִידָהּ לְמַטָּה לְמַטָּה, וְזֶה
כְּרִצוֹן וּבִתְפִלָּה כְּמוֹ שְׁאִמְרָנוּ, וְזֶה
בְּמַעֲשֵׂה, הַכֹּל כְּרָאוּי לוֹ.

וּפְסוּק זֶה מוֹכִיחַ עֲלֵיהֶם, שְׁכַתּוֹב
צוֹ אֶת אֶהְרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צוֹ
זוֹ עֲבוּדָה זָרָה, רוּחַ הַטְּמֵאָה.
לֵאמֹר - זוֹ אִשָּׁה, שְׁנִקְרָאת יִרְאֵת
ה'. כְּתוּב כָּאן לֵאמֹר, וְכַתּוּב שֵׁם
(יִרְמִיָּה א) לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת
אִשְׁתּוֹ, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ. וּמִשׁוּם כֶּף
הַכֹּל נֹאמֵר, וְהִפְהֵן עוֹמֵד לְהִתְקִין
אֶת הַכֹּל, בְּסוּד שֶׁל אָדָם וּבִהְמָה.
אֲשֵׁרֵי חִלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא לְאוֹתָם
הַיּוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה
וְהוֹלְכִים בָּהּ בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, עֲלֵיהֶם
כְּתוּב (יִשְׁעִיָּה לח) ה' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ.
מֵה זֶה עֲלֵיהֶם? אֵלּוּ דְרָכֵי הַתּוֹרָה.
יַחֲיוּ - יִתְקַיְּמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

כָּא וּרְאָה, כְּתוּב זֹאת תּוֹרַת
הָעֵלָּה. אָמַר רַבִּי חֲזִיָּא, פְּסוּק זֶה
בְּאִרְנוֹ אוֹתוֹ בְּגוֹן הַזֶּה: זֹאת תּוֹרַת
- זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעֵלָּה - שְׁהִיא
עוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה
לְהַתְקַשֵּׁר כְּרָאוּי עַד הַמְקוֹם
שְׁנִקְרָא קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים.

דְּבַר אַחֵר, זֹאת תּוֹרַת - זוֹ כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. הָעֵלָּה - זוֹ מַחְשְׁבָה רְעָה
שְׁעוֹלָה עַל רְצוֹן הָאָדָם לְהִסְטוֹתוֹ
מִדְּרֹךְ הָאֱמֶת. הִיא הָעֵלָּה - הִיא
הִיא שְׁעוֹלָה וּמַסְטָה אֶת הָאָדָם,

קֹדֶשׁא, מִגּוֹ הָאִי קֹרְפֵּנָא. וְאִי תִימָא (בַּמְדַּבֵּר כח) צוֹ
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הֵכִי נָמִי, דְּהָא בְּרִשׁוּתֵייהוּ
קִימָא, (ר"א לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִן קְרוּשָׁתָּה) כָּל זִמְנָא דְּעִבְדֵי
רְעוּתָא דְּמֵאֲרִיהוֹן, דְּלֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה
עֲלֵיהוּ.

וְהָאִי קָרָא כְּלָא, אֲתִיָּא לְאַחְזָאָה רְזָא דְּמִלָּה,
לְאַעְטָרָא לְהֵהוּא רוּחַ קֹדֶשׁא, לְעִילָא
לְעִילָא, וּלְאַפְרָשָׁא לָהּ לְדָא רוּחַ טוֹמֵאָה,
לְנַחְתָּא לָהּ לְתַתָּא לְתַתָּא, דָּא בְּרֵעוּתָא
וּבְצִלוּתָא כְּדִקְאֲמָרֵן, וְדָא בְּעוּבָדָא, כְּלָא
כְּדִקְחִזִי לִיהָ.

וְהָאִי קָרָא מוֹכַח עֲלֵיהוּ, דְּכַתִּיב, צוֹ אֶת אֶהְרֹן
וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צוֹ: דָּא עֲבוּדַת פּוֹכְכִים
וּמְזִלוֹת רוּחַ מְסֻאָבָא. לֵאמֹר: דָּא אֲתַתָּא,
דְּאֶקְרִי (מְשַׁלִּי לא) יִרְאֵת יִי'. כְּתִיב הֵכָּא לֵאמֹר,
וְכַתִּיב הֵתָּם לֵאמֹר (יִרְמִיָּה א) הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת
אִשְׁתּוֹ, וְהָאִי אוּקְמוּהָ. וּבְגִיֵן כֶּף, כְּלָא אֲתַמֵּר,
וּכְהֵנָּא קִימָא לְאַתְקֵנָּא כְּלָא, בְּרִזָּא דְּאָדָם
וּבִהְמָה. זַפְּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצְדִיקֵיָּא, בְּעֵלְמָא
דִּין, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי, לְאִינּוֹן יַדְעֵי אֲרַחֲי
דְּאוּרִייתָא, וְאִזְלִי בָּהּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, עֲלֵיהוּ
כְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה לח) יִי' עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ. מָאִי עֲלֵיהֶם.
אֵלִין אֲרַחוּי דְּאוּרִייתָא. יַחֲיוּ, יִתְקַיְּמוּ בְּהָאִי
עֵלְמָא, וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, אָמַר רַבִּי
חֲזִיָּא, הָאִי קָרָא אוּקִימָנָא לִיהָ בְּהָאִי
גְּוֹנָא, זֹאת תּוֹרַת: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעוֹלָה:
דְּאִיהִי סְלִקַת וְאַתְעַטֶּרֶת לְעִילָא לְעִילָא,
לְאַתְקִשְׂרָא כְּדִקְא יָאוֹת, עַד אֲתֵר דְּאֶקְרִי קֹדֶשׁ
הַקְּדוּשִׁים.

דְּבַר אַחֵר, זֹאת תּוֹרַת: דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הָעוֹלָה: דָּא מַחְשְׁבָה רְעָה,
דְּאִיהִי סְלִקַת עַל רְעוּתָא דְּבַר נֶשׁ, לְאַסְטָאָה לִיהָ מְאוּרְחָא דְּקְשׁוּט.
הִיא הָעוֹלָה, הִיא הִיא דְּסִלְקָא, וְאַסְטִיאת לִיהָ לְבַר נֶשׁ, בְּעֵי לְאוּקְדָא לִיהָ

וְצָרִיךְ לְשַׁרְפָּה בְּאֵשׁ כְּדֵי לֹא לָתֵת
לָהּ מְקוֹם (לַהֲסוּטוֹת) לְרִבּוֹת.

וּמִשּׁוּם כֵּן, עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ
כָּל הַלֵּילָה. מִי הוּא הַלֵּילָה? זֶה
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, (שְׁהִיא זֹאת מִשּׁוּם)
שֶׁבָּאָה לְטַהֵר אֶת הָאָדָם מֵאוֹתוֹ
הַרְצוֹן. עַל מוֹקְדָה, מִשּׁוּם שֶׁנֶּהַר
דֵּינִינֹר הוּא מְקוֹם לְשַׁרְף כָּל אוֹתָם
שֶׁלֹּא עוֹמְדִים עַל מְקוֹמָם, שֶׁהָרִי
מְכַנְּסִים אוֹתָם בְּאוֹתָהּ אֵשׁ
שֶׁהוֹלֶקֶת, וּמַעֲבִירִים אֶת שְׁלֹטוֹנָם
מִן הָעוֹלָם. וּבְכַדִּי שֶׁלֹּא יִשְׁלוּט,
צָרִיךְ עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל
הַלֵּילָה, וּנְכַנְעֵת וְלֹא שׁוֹלֶטֶת.

וְעַל כֵּן, כְּשֶׁזָּה נְכַנְעֵ, עוֹלָה כְּנֻסַת
יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ,
שֶׁעוֹלָה וּמִתְעַטֶּרֶת לְמַעְלָה, שֶׁהָרִי
עֲלִיתָהּ כְּשֶׁנְּכַנְעֵ הַכַּח הָאֲחֵר הַזֶּה
וְנִפְרָד מִמֶּנָּה. וּמִשּׁוּם כֵּן צָרִיכִים
בְּסוּד הַקָּרְבָן לְהַפְרִיד אֶת הַצַּד
הַזֶּה מֵרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְלָתֵת לוֹ חֵלֶק,
כְּדֵי שֶׁרוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּתְעַלֶּה
לְמַעְלָה.

וּבֹא רָאָה, בְּזִמְן שֶׁנִּכְנְנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְנִעְשָׂה, נְכַנְעֵ הַצַּד הָאֲחֵר
וְהַסְתַּלֵּק מֵהָעוֹלָם. וּכְשֶׁהַסְתַּלֵּק
מֵהָעוֹלָם וְהוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן עַל יְדֵי
מִשָּׁה, אִזּוֹ הוֹקֵם לְמַעְלָה וְלִמְטָה.
זֶהוּ שֶׁכְּתוּב וַיִּקָּם מִשָּׁה אֶת
הַמִּשְׁכָּן. מִה זֶה וַיִּקָּם? אֵלֹא
שֶׁהִקָּם אוֹתָהּ לְהַתְעַלּוֹת לְמַעְלָה
לְמַעְלָה. וְלִכְךָ וַיִּקָּם מִשָּׁה. מִה
שֶׁהִזָּה נִמּוּךְ - הוּא הַקִּימוֹ, כְּמִי
שֶׁמְקִים אֶת מִי שֶׁנִּפְלָ. כְּמוֹ כֵן
לְעֵתִיד לְבֹא כְּתוּב, (עֲמוּס ט) אָקִים
אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

כְּתוּב (שִׁם ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם
בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל. מִה זֶה לֹא תוֹסִיף
קוּם? (מִשְׁמַע שְׁבוּמֵן אַחַר קָמָה) אֵלֹא
שֶׁבְּזִמְן אַחַר הִיא קָמָה. הִיא קָמָה
מֵעֲצָמָה, וְלֹא הִקִּימָה הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהָרִי בְּגִלּוֹת מְצָרִים

בְּנוֹרָא, בְּגִין דְּלֹא יִתְיַהֵיב לָהּ דְּוֹכְתָא (נ"א)
לְאַסְגָּאָה.

וּבְגִין כֵּן, עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה,
מָאן לֵילָה, דָּא כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. (דְּאִיהִי זֹאת בְּגִין)
דְּאִתְיָא לְדַכָּאָה לֵיה לִבְר נָשׁ, מַהֲהוּא רַעוּתָא.
עַל מוֹקְדָה. בְּגִין דִּי נֶהַר דֵּינִינֹר, אִיהוּ אֲתֵר
לְאוּקְדָא לְכָל אֵינוֹן, דְּלֹא קִיִּימִי בְּקִיּוּמֵיהוּ,
דְּהָא עָאֲלִין לוֹן בְּהוּא נוֹרָא דְדִלִיק, וּמַעֲבִרִי
שׁוֹלְטָנְהוֹן מַעֲלָמָא. וּבְגִין דְּלֹא יִשְׁלוּט,
אַצְטְרִיךְ עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה,
וְאַתְכַּפֵּיָא וְלֹא שְׁלֹטָא.

וְעַל דָּא, פִּד אֲתַכַּפֵּיָא הָאִי, סְלָקָא כְּנֻסַת
יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי רוּחַ קְדָשָׁא, דְּסְלָקָא
וְאַתְעַטְרָא לְעֵילָא, דְּהָא סְלִיקוּ דִילָהּ, פִּד
אַתְכַּפֵּיָא הָאִי חֵילָא אַחְרָא, וְאַתְפַּרְשָׁא מִינָהּ.
וּבְגִין כֵּן, בְּעֵינֵן בְּרָזָא דְקָרְבָנָא, לְאַפְרָשָׁא
לְהָאִי סְטָרָא מֵרוּחַ קְדָשָׁא, וְלִמְיַהֵב לָהּ
חוּלְקָא, בְּגִין דְּרוּחַ קְדָשָׁא אֲסַתְלַק לְעֵילָא.

וְהָא חֲזִי, בְּזִמְנָא דְאַתְבְּנִי בִי מִקְדָּשָׁא,
וְאַתְעַבִּיד. אֲתַכַּפֵּיָא סְטָרָא אַחְרָא,
וְאַסְתַּלַּק מַעֲלָמָא. וְכֵד אֲסַתְלַק מַעֲלָמָא,
וְאַתְקָם מִשְׁפָּנָא עַל יְדָא דְמִשָּׁה, כְּדִין אֲתְקָם
לְעֵילָא וְתַתָּא. הַדָּא הוּא דְכְּתִיב, וַיִּקָּם מִשָּׁה
אֶת הַמִּשְׁכָּן. מָאִי וַיִּקָּם. אֵלֹא דְאוּקִים לָהּ,
לְאַסְתַּלַּקָא לְעֵילָא לְעֵילָא. וְעַל דָּא, וַיִּקָּם
מִשָּׁה, מָאן דְּהוּא מָאִיךְ אוּקִמִיהּ, כְּמָאן
דְּאוּקִים לְמָאן דְנִפְלִי. בְּגוּוֹנָא דָּא, לְזִמְנָא
דְּאִתִּי כְּתִיב (עֲמוּס ט) אָקִים אֶת סִכַּת דָּוִד
הַנוֹפֶלֶת.

כְּתִיב, (עֲמוּס ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלֵת
יִשְׂרָאֵל, מָאִי לֹא תוֹסִיף קוּם. (מִשְׁמַע דְּהָא
וּמָאן אַחְרָא קָמָת) אֵלֹא בְּזִמְנָא אַחְרָא קָמָת. הִיא קָמָת

מִגְרָמָה, וְלֹא אוּקִים לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהָא בְּגִלּוֹתָא דְּמְצָרִים, קְדָשָׁא

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקִּים אוֹתָהּ וְעָשָׂה כַּמָּה נְסִים כְּדִי לְהַקִּימָהּ, וּבְגִלוֹת כָּבֵל הוּא לֹא הַקִּים אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא עָשָׂה לָהֶם נְסִים, שְׁגָרָם הַחֲטָא, אֲלֹא הִיא קָמָה. וְעַל בְּנֵי הַגּוֹלָה כְּאוֹתָם שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם פְּדוּת, וְלֹא הֵיטָה תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם, מִשּׁוּם שְׁגָרָם אוֹתוֹ הַחֲטָא, שֶׁהֵם נְשִׁים נְכָרִיּוֹת.

וְכֵן לֹא הַקִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כְּנִסֵּת יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשָׂה לָהֶם נְסִים וּגְבוּרֹת בְּאוֹתוֹ זְמַן כְּרֵאֲוִי. אֲבָל לְעֵתִיד לְבֹא, לֹא תוֹסִיף קוּם כְּתוּב. לֹא תוֹסִיף קוּם מִעֲצָמָה, אֲלֹא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקִּים אוֹתָהּ, שֶׁכְּתוּב אֲקִים אֶת סִכַּת דְּוִיד הַנּוֹפֵלֶת. וְכְתוּב (ירמיה ל) וְאֶת דְּוִיד מִלְּכָם אֲשֶׁר אֲקִים לָהֶם. וּמִשּׁוּם כֶּף כְּתוּב כָּאן, וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וְגו'.

בֹּא וּרְאֵה, כִּשְׁמֹשֶׁה הַקִּים אֶת הַמִּשְׁכָּן, הוֹקֵם מִשְׁכָּן אַחֵר עִמּוֹ, וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הַקִּים (כַּבֵּד) וְסֻעַד הַכֹּל, מִשּׁוּם שֶׁהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן נִסְתָּר וְגִנּוּזוֹ הוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וּמִשְׁכָּן אַחֵר הוֹקֵם עַל הַמִּשְׁכָּן לְמַטָּה וְעוֹמֵד עָלָיו (עִמּוֹ, וְהַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן הַהוּא שְׁנִסְתָּר וְגִנּוּזוֹ לְמַעְלָה לְמַעְלָה, הַקִּים וְסֻעַד הַכֹּל. וְהַמִּשְׁכָּן הַאֲחֵר הַהוּא הוֹקֵם עַל יְדֵי הַמִּשְׁכָּן שֶׁלְמַטָּה עוֹמֵד עָלָיו) כְּכֹחוֹ שֶׁל אוֹתוֹ מִשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן עַל הַכֹּל. וְכִמּוֹ שֶׁהוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן שֶׁלְמַטָּה עַל יְדֵי מֹשֶׁה, אֵיךְ כֶּף לְמַעְלָה עַל יְדֵי אוֹתוֹ שְׁפָנָה מֹשֶׁה (דְּרָגָה שֶׁל מֹשֶׁה). מִנִּין לָנוּ? שֶׁכְּתוּב וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דְּוִקָא, לְהִרְאוֹת שְׁשֻׁנֵי הַמִּשְׁכָּנוֹת נִתְקַנּוּ (דְּוִקָמוּ) כְּסוּד שֶׁל מֹשֶׁה.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיִּקֶּם מֹשֶׁה? הָרִי הַכֹּל טָרָם הַתְּתַקֵּן, וְקִימָה אֵינָה אֲלֹא כְּשֶׁהַכֹּל נִשְׁלַם וְנִכְנָס

בְּרִיךְ הוּא אוֹקִים לָהּ, וְעֵבֵד כַּמָּה נְסִין, בְּגִין לְאַקְמָא לָהּ, וּבְגִלוֹתָא דְּכָבֵל הוּא לֹא אוֹקִים לָהּ, בְּגִין דְּלֹא עֵבֵד לִוְן נְסִים, דְּגָרִים חוּבָה, אֲלֹא הִיא קָמַת. וְסִלְיָהּ בְּנֵי גוֹלָה, כְּאֵינּוֹן דְּלֹא הָיָה לִוְן פְּרוּקָא, וְלֹא הָיָה תִּיאוּבְתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהֶוּ, בְּגִין דְּגָרָם הֵהוּא חוּבָא, (דף ר"מ ע"א) דְּאֵינּוֹן נְשִׁים נְכָרִיּוֹת.

וְעַל דָּא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אוֹקִים לָהּ לְכְנִסֵּת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֵבֵד לָהּ נְסִין וּגְבוּרָאן בְּהֵהוּא זְמַנָּא פְּדָקָא יְאוֹת. אֲבָל לְזְמַנָּא דְּאַתִּי, לֹא תוֹסִיף קוּם כְּתִיב, לֹא תוֹסִיף, קוּם מִגְרָמָה, אֲלֹא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ, דְּכְתִיב אֲקִים אֶת סִכַּת דְּוִיד הַנּוֹפֵלֶת. וְכְתִיב (ירמיה ל) וְאֶת דְּוִיד מִלְּכָם אֲשֶׁר אֲקִים לָהֶם. וּבְגִין כֶּף כְּתִיב הַכָּא, וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וְגו'.

תָּא חֲזִי, כִּד אוֹקִים לִיה מֹשֶׁה לְמִשְׁכָּנָא, אֲתַקֵּם מִשְׁכָּנָא אַחְרָא עִמִּיה. וּמִשְׁכָּנָא עֲלָאָה, אוֹקִים (נ"א אוֹקִיר) וְסֻעִיד כְּלָא, בְּגִין דְּמִשְׁכָּנָא עֲלָאָה, סְתִים וְגִנּוּזֵי אִיהוּ לְעִילָא לְעִילָא. וּמִשְׁכָּנָא אַחְרָא אֲתַקֵּם עַל מִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָּא וְקִימָא עֲלֵיהּ, (ס"א עִמִּיה. וּמִשְׁכָּנָא עֲלָאָה הַהוּא דְּסְתִים וְגִנּוּזֵי לְעִילָא לְעִילָא אוֹקִים וְסֻעִיד כְּלָא. וּמִשְׁכָּנָא אַחְרָא הַהוּא אֲתַקֵּם עַל יְדָא דְּמִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָּא קִימָא עֲלֵיהּ) בְּחִילָא דְּהֵהוּא מִשְׁכָּנָא עֲלָאָה עַל כְּלָא. וּכְמָה דְּאֲתַקֵּם מִשְׁכָּנָא דְּלִתְתָּא עַל יְדָא דְּמֹשֶׁה, אוּף הָכִי לְעִילָא, עַל יְדֵי דְּהֵהוּא דְּבָנֵי דְּמֹשֶׁה (נ"א דְּרָגָא דְּמֹשֶׁה). מְנַלְן. דְּכְתִיב, וַיִּקֶּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. אֶת דְּיִיקָא, לְאֲתַחְזָאָה דְּתָרֵי מִשְׁכָּנִין בְּרִזָּא דְּמֹשֶׁה אֲתַקְנוּ (נ"א אֲתַקְמוּ).

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְכִי וַיִּקֶּם מֹשֶׁה, וְהָא כְּלָא עַד לָא אֲתַתְּקֵן, וְקִימָה לָאו אִיהוּ אֲלֹא כִּד

אֲשִׁתְּלִים כְּלָא, וְעַל שְׁיִיפָא כְּשִׁיפִיה, מָאי וַיִּקֶּם. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּתַלְתָּ

איכר באיברו. מה זה ויקם? אמר רבי יצחק, בשלשה צדדים הקים משה את המשכן. מה כתוב? ויקם משה את המשכן, ויתן את אדניו, וישם את קרשיו. בשלשת הצדדים הללו הקים משה את המשכן, ובשלשת הצדדים הללו התעלה המשכן ונכנע הצד האחר. ולכך, כשמשה הקים את הצד הזה, נכנע הצד האחר. משום כך משה הקימו ולא אחר. בא וראה, כתוב ויתן את אדניו. באותה שעה הזדעזע סמא"ל ממקומו, וארבעים מרכבות שעמו, וכרח ארבע מאות פרסאות לתוף סתר נקב העפר. הכניס משה אותם העמודים, והתחזק הצד הזה, ואז אותם העמודים של הצד האחר נפלו והתרפו.

פתח ואמר, ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו'. מה זה ביום ההוא? ביום שהקדוש ברוך הוא יעשה דין בעולם ויפקד על רשעי העולם כמעשיהם. שהרי אין קימה לכנסת ישראל מן העפר בעוד שאותם רשעי ישראל יעמדו בעולם. מה כתוב למעלה? (עמוס ט) בחרב ימותו כל חטאי עמי האמרים לא תגיש ותקדים בעדנו הרעה. מה כתוב אחריו? ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו'.

ספת דויד הנופלת וגו'. בפרסוק הזה יש להתבונן. את פרציהן?! את פרצה הנה צריך להיות. והרסתיו?! והריסתיה הנה צריך להיות. אלא וגדרתי את פרציהן, ממי? מאותם הרשעים, שכתוב בחרב ימותו כל חטאי עמי, שהרי אז יעשו פרצות בישראל. ועל זה, וגדרתי את פרציהן והרסתיו אקים. והרסתיו, של מי? הריסתיו של ספת דויד.

סטרין אוקים משה ית משפנא, מה כתיב ויקם משה את המשכן, ויתן את אדניו, וישם את קרשיו. בהני תלת סטרי, אוקים משה ית משפנא. ובהני תלת סטרי, אסתלק משפנא. ואתפפייא סטרא אחרא. ועל דא, פד אוקים משה להאי סטרא, אתפפייא סטרא אחרא. בגין כך משה אוקים ליה ולא אחרא.

תא חזי, פתיב ויתן את אדניו, בההיא שענתא אזדעזע סמא"ל מאתריה, וארבעין רתיכין דעמיה, וערק ארבע מאה פרסי, גו טסירו דנוקבא דעפרא. אעיל משה אינון סמכין, ואתקייף סטרא דא, פדין אינון סמכין דסטרא אחרא, נפלו ואתרפו.

פתח ואמר, ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו', מאי ביום ההוא. ביומא דקודשא בריה הוא יעביד דינא בעלמא, ויפקוד על חייבי עלמא פעובדיהון. דהא לית קימה לכנסת ישראל מעפרא, בעוד דאינון חייבין דישראל יקומון בעלמא. מה כתיב לעילא, (עמוס ט) בחרב ימותו כל חטאי עמי האומרים לא תגיש ותקדים בעדנו הרעה. מה כתוב בתריה, ביום ההוא אקים את ספת דויד הנופלת וגו'.

האי קרא אית לאסתפלא ביה, (עמוס ט) את פרציהן, את פרצה מיבעי ליה. והריסתיו, והריסתיה מיבעי ליה. אלא וגדרתי את פרציהן ממאן, מאינון חייבין, דכתיב בחרב ימותו כל חטאי עמי, דהא כדין יתעביד פרצן בישראל, ועל דא וגדרתי את פרציהן. והריסתיו אקים, הריסתיו דמאן, הריסתיו דסופת דויד. (מאן פדוד) בגין, דכד אתקף מלכו חייבא בעלמא, פדין האי מלכו (ממי? מדוד) משום שפשמתחזקת מלכות הרשעה בעולם, אז נרפית המלכות הקדושה הזו, וסכת

דוד סותרת את הבגין שלה, ועל פן והרסתיו אקים.

שְׁהָרִי שִׁנְנוּ, כָּל זְמַן שָׁזָה מִתְחֻזֵּק - זֶה מִתְרַפֵּה. זֶה מְלֵא - וְזֶה חֶרֶב. וּמִפְּנֵי כֵן עַד הַיּוֹם הַהוּא מְלֻכּוֹת הַרְשָׁעָה מִתְחֻזֵּקת. בַּיּוֹם הַהוּא יִתְחֻזֵּק וְיִקָּים אוֹתָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזוֹ הַמְּלֻכּוֹת הַקְּדוּשָׁה. וְעַל זֶה וְהִרְסִיתִי אֶקָּים, וּבְנִיתִיהָ פִּימִי עוֹלָם, מֵה זֶה וּבְנִיתִיהָ פִּימִי עוֹלָם? הֲיִנּוּ שְׁכֵתוֹב (ישעיה ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְגו'.

וְיָקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן. בְּמָה הַקָּים אוֹתוֹ? שְׁכֵתוֹב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, וַיִּתֵּן אוֹתָם הַעֲמֻדִים שִׁתְּחַתִּיו לְהַקָּים עֲלֵיהֶם וּלְסוּבֵב בָּהֶם אוֹתָם הַצִּירִים שֶׁל פְּתָחִים, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָם הַעֲמֻדִים שִׁתְּחַתִּיהֶם הֵם הַעֲמִידָה לְהַקָּים. לְמָה וַיִּתֵּן? חֻזֵּק וְהִתְקִין אוֹתָם בְּכַחוֹ. בְּאוֹתָהּ שְׁעָה הוֹסְרוּ אוֹתָם הַתּוֹמְכִים הָאֲחֵרִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר.

בֹּא וְרָאָה, כְּתוּב (תהלים קלז) זָכַר ה' לְבִנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל כֵּן עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַנּוֹת אֶת יְסוּדוֹתֶיהָ שֶׁל יְרוּשָׁלַם מִיְסוּדוֹת אֲחֵרִים שִׁישְׁלֻטוּ עַל הַכָּל, וּמִי הֵם? סְפִירִים, שְׁכֵתוֹב (ישעיה נד) וַיִּסְדְּתֶיךָ בְּסִפְרִים, שְׁאֵלוּ הֵם הַיְסוּדוֹת וְהַתּוֹמְכִים הַחֻזְקִים וְהַעֲלִיזִים שְׁאִין בָּהֶם חִלְשָׁה בְּרֵאשׁוֹנָה.

מָה הַטַּעַם? כִּי הָאֲבָנִים הַרֵאשׁוֹנוֹת מֵאוֹתָם הַיְסוּדוֹת, יְכַלּוּ שְׁאֵר הַעֲמִים לְשִׁלֵּט עֲלֵיהֶם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁאִין בָּהֶם אוֹר עֲלִיּוֹן כְּרָאוּי. אֲבָל אֵלֶּה יִהְיוּ מְאִירִים מִתּוֹךְ הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן וּמִשְׁקַעוֹת בְּתוֹךְ הַתְּהוֹמוֹת, שֶׁלֹּא יְכַלִּים לְשִׁלֵּט עֲלֵיהֶם. וְאֵלוּ הֵם הַסְּפִירִים שִׁיאִירוּ לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, (ואם תאמר) מִשּׁוּם שְׁבִאוֹתוֹ

קְדִישָׁא אֲתֵרְפִי, וְסַפַּת דְּדוּד אֲסֵתִיר בְּנִינָא דִּילֵיהָ, וְעַל דָּא וְהִרְסִיתִיו אֶקָּים.

דְּהָא תְּנִינָן, כָּל זְמַנָּא דְּהָא אֲתַקֵּף, הָאִי אֲתֵרְפִי. דָּא מְלֵיא, וְדָא חֶרְבָּה. וּבְגִין כָּף, עַד הַהוּא יוֹמָא, מְלֻכּוֹ חִיִּיבָא יִתְקַף. בְּהַהוּא יוֹמָא, יִתְקַף וְיִוָּקָם לָהּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְהָאִי מְלֻכּוֹ קְדִישָׁא. וְעַל דָּא וְהִרְסִיתִיו אֶקָּים. וּבְנִיתִיהָ פִּימִי עוֹלָם, מְאִי וּבְנִיתִיהָ פִּימִי עוֹלָם. הֲיִנּוּ דְכְּתִיב, (ישעיה ל) וְהָיָה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְגו'.

וְיָקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן, (שמות לט) בְּמֵאֵי אוֹקִים לִיה. דְּכְּתִיב וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו וַיְהִי אֵינוֹן סְמִכִין דְּתַחֲוִתִּיהָ, לְקִיּוּמָא עֲלֵיהּ, וּלְאַסְחָרָא בְּהוּ אֵינוֹן צִירִים דְּפִתְחִין. בְּגִין דְּאֵינוֹן סְמִכִין דְּתַחֲוִתִּיהּ, אֵינוֹן קִיּוּמָא לְאַסְחָרָא. אֲמֵאִי וַיִּתֵּן. אֲתַקִּיף וְאֲתַקִּין לוֹן בְּתוֹקְפוּי. בְּהַהוּא שְׁעֵתָא אַעֲדִיו אֵינוֹן סְמִכִין אֲחֵרְנִין דְּסִטְרָא אֲחֵרָא.

הָא חֲזִי, כְּתִיב (תהלים קלז) זָכַר יי' לְבִנֵי אָדָם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד בָּהּ. וְעַל דָּא זְמִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְנֵי יְסוּדֵי יְרוּשָׁלַם, מִיְסוּדֵין אֲחֵרְנִין, דִּישְׁלֻטוֹן עַל כָּלָא. וּמֵאֵן אֵינוֹן. סְפִירִין. דְּכְּתִיב, (ישעיה נד) וַיִּסְדְּתֶיךָ בְּסִפְרִים, דְּאֵלִין אֵינוֹן יְסוּדֵין, וְסְמִכִין תְּקִיפִין וְעֵלְאִין, דְּלִית לְהוּ חִלְשָׁה כְּקְדִמָּאִי.

מְאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּאֲבָנִין (דף ר"מ ע"ב) קְדִמָּאִין מְאֵינוֹן יְסוּדֵי, יְכַלּוּ שְׁאֵר עַמִּין לְמַשְׁלֵט עֲלֵיהּ. מְאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּלִית בְּהוּ נְהִירוּ עֲלָאָה, כְּדָקָא יְאוֹת. אֲבָל אֵלִין, יְהוֹן נְהִירִין מְגוּ נְהִירוּ עֲלָאָה, וּמִשְׁקַעָאן גּוּ תְּהוּמֵי, דְּלֵא יְכַלִּין לְשִׁלֵּטָאָה עֲלֵיהּ. וְאֵלִין אֵינוֹן סְפִירִין, דִּינְהִירוֹן לְעֵילָא וְתַתָּא. (ואי תימא) בְּגִין דְּבְּהַהוּא

זמן יתוסף אור עליון למעלה ולמטה.

ואם תאמר שאותם יסודות ראשונים יתבטלו, הרי כתוב (שם) הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. מרביץ לתמן השבור. מה זה בפרץ? כמו שנאמר, (מלכים ב ט) ותשם בפרץ עיניה. יש אבנים שנקראות פרץ. מה הטעם של זה? אמר רבי אלעזר, סוד הוא, וסוד זה נתן לדעת לקוצרי השדה.

בא וראה, אותן אבנים של יסודות ציון וירושלים, חס ושלום ששלטו עליהם שאר העמים, ולא שרפו אותם ולא נשרפו, אלא כלם נגנזו, והקדוש ברוך הוא גנז אותם, וכל אותם יסודות הבית הקדוש נגנזו, ולא אבד מהם אפלו אחד. וכשיחזור הקדוש ברוך הוא ויקים את ירושלים על מקומה, אותם היסודות של האבנים הראשונות יחזרו למקומם ולא תשלט בהם עין אחרת (רעה), פרט לזמן שאדם יכחל את עינו באותו הפרץ וימלא את עיניו ממנו, ואז יראה את כל האבנים והיסודות של ירושלים מתקנים על מקומם, שלא שלטו בהם שאר העמים. וכל אותן אבנים יקרות האחרות, וכל אותם בניני האבנים, כלם עומדים על מקומם.

ואז, (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. מה זה בשוב ה'? אלא כששלטו עליה שאר העמים, הקדוש ברוך הוא העלה אותה למעלה, ובאותו הזמן הוא יחזירנה למקומה, שכתוב (שם) בשוב ה' ציון. בשוב ה' ודאי.

ובא ראה, כל מה שנסתר מן העין ולא נתנה לעין רשות לשלט בו, לא תוכל לשלט בו העין, פרט

לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כך, הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. ובא ראה, כל

זמנא, יתוסף נהירו עלאה, לעילא ותתא. ואי תימא אינון יסודי קדמאי, יתבטלון. הא כתיב (ישעיה נד) הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. מרביץ לאתקנא תבירא. מאי בפרץ. כמה דאת אמר (מלכים ב ט) ותשם בפרץ עיניה. אבנים אית דאקרון פרץ. מאי טעמא האי. אמר רבי אלעזר רזא איהו, ורזא דא למחצדי חקלא אתיהיב למנדע.

תא חזי, אינון אבנין דיסודי ציון וירושלם, חס ושלום דשליטו עליהו שאר עמין, ולא אוקדו לון, ולא אתוקדון, אלא כלהו אתגניזו, וגניז לון קדשא בריך הוא, וכל אינון יסודי ביתא קדישא כלהו אתגניזו, ולא אתאבידו מנייהו אפילו חד. וכד יהדר קדשא בריך הוא ויוקים לה לירושלם על אתריה, אינון יסודי אבנין קדמאי, יהדרון לאתרייהו, ולא ישליט בהו עינא אחרא (נ"א בישא), בר בזמנא דיכחול בר נש עינוי בההוא פוכא, וימלי עיניה מניה, וכדין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלם, מתקנן על אתרייהו, דלא שליטו בהו שאר עמין, וכל אינון אבנין יקרין אחרנין, וכל אינון בנייני אבנין, כלהו קיימי על קיומיהו.

וכדין (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב יי' ציון. מאי בשוב יי'. אלא כד שליטו עליה שאר עמין, קדשא בריך הוא סליק לה לעילא, ובההוא זמנא איהו יהדר לה לאתרה, דכתיב בשוב יי' ציון. בשוב יי' ודאי.

ותא חזי, כל מאן דאסתים מן עינא, ולא אתיהיב רשו לשלטאה ביה עינא, לא יכלין למשלט ביה עינא, בר בכחלא דעינא,

לאשר בכחילת העין בדברים ידועים. ומשום כך, הנה אנכי מרביץ בפרץ אבניך. ובא ראה, כל

הַאֲבָנִים הַלְלוּ יַעֲמְדוּ בַמִּקְוָם וַיְהִי
 סִדּוֹת כְּבִרְאשׁוֹנָה, וַיִּסּוֹד שֶׁל סְפִירִים
 (אמרינו) יַעֲמְדוּ בַמִּקְוָם אַחַר סְבִיב, לְרַחֵב
 וּלְאַרְבֵּי. זֶהוּ שְׂכֵתוֹב וַיִּסְדְּתִיךְ בַּסְפִּירִים.
 בְּזִמְן שִׁיקִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת
 בֵּיתוֹ, בְּאוֹתוֹ זְמַן מַה כְּתוּב? (שם כה) בַּלַּע
 הַמּוֹת לְנִצַּח. בַּלַּע, כְּמוֹ שְׁאַמְרֵנוּ (איכה ב)
 בַּלַּע ה' וְלֹא חָמַל. אוֹתָהּ כּוֹס שְׁשֵׁתָה
 זֶה, יִשְׁתֶּה זֶה.

וְאִם תֹּאמַר, אוֹתוֹ בַּלַּע הוּא לְזִמְן יְדוּע
 וְקָצוֹב כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל - לֹא כֵף! כְּתוּב
 לְנִצַּח. מַה זֶה לְנִצַּח? לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלֹא
 כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא כְּאוֹתוֹ הַזְמַן שֶׁהָקִים
 מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן. אֲלֵא לְנִצַּח -
 לְעוֹלָמִים.

וְאִי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אֵת כְּנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְהוּא יָקִים עַמּוּדִים וְסָפִים, וְכָל
 אוֹתָן תְּקוּרוֹת הַבַּיִת בְּתַקְוֹנוֹ (בחוק),
 לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. וְכְתוּב (ישעיה
 נד) הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֵךְ וְגו', מִשׁוּם
 שִׁיבַלַּע הַצַּד הָאֲחֵר וְלֹא יָקוּם לְעוֹלָמִים.
 וְאִז, (שם כה) וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל
 הָאָרֶץ כִּי ה' דָּבַר.

וַיָּקָם מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן, בְּאוֹתוֹ הַזְמַן
 שֶׁהַעֲמוּדִים הַלְלוּ הוֹקְמוּ וְנִתְּנוּ
 בַּמִּקְוָם, בְּאוֹתוֹ הַזְמַן הַתְּרַפּוּ וְהַעֲבְרוּ
 מַמְקוֹמָם הַעֲמוּדִים בַּמִּקְוָמוֹ שֶׁל הַצַּד
 הָאֲחֵר, וְעַל זֶה וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו.

מַה זֶה וַיִּתֵּן? אֲלֵא לְמַדְנוּ שֶׁרָאָה מֹשֶׁה
 לְפָנָיו אֵת סִמְא"ל הַרְשָׁע, שֶׁהִנֵּה הוֹלֵךְ
 אֵלָיו לְקַטְרֵג לוֹ, וְאִז הִחֲזִיק בּוֹ מֹשֶׁה
 וְקָשַׁר אוֹתוֹ לְפָנָיו, וְהָקִים אֵת הַמִּשְׁפָּן
 וַיִּתֵּן אֵת הַתּוֹמְכִים שְׁלוֹ, שְׂכֵתוֹב וַיִּתֵּן
 אֵת אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן - בַּכַּח, שְׁלֵא יוּכַל אָדָם
 אַחֵר לְשַׁלֵּט עָלָיו וְלִתֵּת תּוֹמְכִים
 בַּמִּקְוָם כְּמֹשֶׁה, שֶׁהָרִי בַחֲזֵק רַב הָקִים
 אוֹתוֹ מֹשֶׁה.

מֵאִי וַיִּתֵּן. אֲלֵא אוֹלִיפְנָא, דְּחָמָא מֹשֶׁה לְקַמִּיה לְסִמְא"ל חֵיִיבָא, דְּהוּא
 אָזִיל לְגַבְיָה לְקַטְרֵגָא לִיה, וְכַדִּין אֶתְקִיף בֵּיה מֹשֶׁה, וְקָשִׁיר לִיה
 קַמִּיה, וְאוֹקִים לִיה לְמִשְׁפָּנָא, וַיְהִי לְסִמְכוּי. דְּכְתִיב וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו. וַיִּתֵּן:
 בְּתַקִּיפוֹ, דְּלֹא יְכִיל בְּרַגְשָׁא לְשַׁלְטָאָה עָלֵיה, וְלִמְיָהּ סִמְכוּי
 בְּאַתְרֵיהּ, כְּמֹשֶׁה. דְּהָא בְּתַקִּיפוֹ רַב, אוֹקִים לִיה מֹשֶׁה.

בְּמַלְיָן יְדִיעָאן. וּבְגִין כֵּף, הִנֵּה אָנְכִי מְרַבִּיץ
 בַּפוּךְ אֲבָנֶיךָ. וְתָא חֲזִי, כָּל אֲלִין אֲבָנִין
 יִתְקַיְיִמוּן בְּאַתְרֵיהּ, וְלֵהוּ יִסּוֹדִין
 כְּקַדְמִיתָא, וַיִּסּוֹדֵי סְפִירִין (אמרינו) יִתְקַיְיִמוּן
 בְּאַתְרֵי אַחְרָא סְחָרְנָא, לְפּוֹתֵיָא וּלְאַרְכָּא,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּסְדְּתִיךְ בַּסְפִּירִים.

בְּזִמְנָא דְיוֹקִים קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְבִיתֵיה,
 בְּהֵהוּא זְמַנָּא מַה כְּתִיב, (ישעיה כה)
 בַּלַּע הַמּוֹת לְנִצַּח. בַּלַּע, כְּדָא מְרִינָן (איכה ב)
 בַּלַּע יי' וְלֹא חָמַל, הֵהוּא כּוֹס דְשֵׁתָה הָאִי,
 יִשְׁתֶּה הָאִי.

וְאִי תִימָא, הֵהוּא בַּלַּע אִיהוּ לְזִמְן יְדִיעָא
 וְקָצִיב כְּיִשְׂרָאֵל, לָאו הָכִי. כְּתִיב
 לְנִצַּח, מֵאִי לְנִצַּח. לְדַרְי דְרִין. וְלָאו
 כְּיִשְׂרָאֵל, וְלָאו כְּהוּא זְמַנָּא דְאוֹקִים
 מֹשֶׁה ית משפנא. אֲלֵא לְנִצַּח לְעֵלְמִין.

וְכַדִּין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ לְכְנֶסֶת
 יִשְׂרָאֵל, וְאִיהוּ יוֹקִים סְמְכוּי, וְסְכוּי,
 וְכָל אֵינּוֹן תְּקַרִי בֵיתָא, בְּתַקְוֹנוֹי, (ס"א בְּתַקִּיפוֹ)
 לְעֵלְמִין וְלְעֵלְמֵי עֵלְמִיָּא. וְכְתִיב (ישעיה נד)
 הִרְחִיבִי מְקוֹם אֶהְלֵךְ וְגו', בְּגִין דִּיתְבַּלַּע
 סְטְרָא אַחְרָא, וְלֹא יָקוּם לְעֵלְמִין וְכַדִּין,
 (ישעיה כה) וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ
 כִּי יי' דָּבַר.

וַיָּקָם מֹשֶׁה אֵת הַמִּשְׁפָּן, (שמות לט) בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא דְאֲלִין סְמְכוּי אֶתְקַמוּ,
 וְאַתְיִיְהִיבוּ בְּאַתְרֵיהּ, הֵהוּא זְמַנָּא אַתְרַפּוּ
 וְאַתְעַבְרוּ מֵאַתְרֵיהּ סְמְכוּי בְּאַתְרֵי סְטְרָ
 אַחְרָא, וְעַל דָּא, וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו.

באותו יום שהוקם המשפך, כשהתחיל משה להקים אותו, זה היה באחד בניסן, ובאותו זמן החזק של הצד האחר היה בעולם, שהרי בימי ניסן, ראש השור הוא באבוס (עלה לג), שנינו. ובניסן התחיל משה וראה את סמא"ל הולך סביבו לערבב אותו, והתגבר עליו משה, ואז - ויתן את אדניו. הוא התחיל ונתן למטה, והתחיל מי שהתחיל ונתן למעלה זה כנגד זה.

ביום שהוקם המשפך הזה למטה, הוקם משפך אחר קדוש למעלה, והמשפך העליון הטמיר והגנוז הוציא אורות לכל צד והוארו העולמות.

רבי יוסי שאל את רבי שמעון. אמר לו, שלשה משפנות ראינו במקרא, שכתוב (במדבר ט) וכיום הקים את המשפך, פסה הענן את המשפך לאהל העדות, ובערב יהיה על המשפך כמראה אש עד בקר. הרי שלשה משפנות פאן. ולמה משפך ולא בית, שהרי בית צריך ולא משפך?

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר ה' השמים פסאי וגו'. בא וראה, הקדוש ברנף הוא התרצה בישראל לנחלתו וגורלו וקרוב אותם אליו, והרי בארנו שעשה מהם דרגות ידועות בעולם הזה כמו שלמעלה, לתקן את כל העולמות כאחד - מעלה ומטה, שכתוב השמים פסאי והארץ הדם רגלי. לתקן מעלה ומטה ולהיות אחד.

בא וראה, השמים פסאי - זה הרקיע שיעקב שרוי בו, שהוא דיוקן עליון לפסא (פסא עליון לדיוקן) העליון הקדוש. והארץ הדם רגלי - זהו הרקיע שדוד המלך שרוי בו להנות מזיו האספקלריה המאירה. ומשום שרוצה

בהוא יומא דאתקם משפנא, כד שארי משה לאקמא ליה, בחד בניסן הוה, ובהוה זמנא, תקיפו דסטרא אחרא הוה בעלמא, דהא ביומי דניסן, ריש תורה בדיקולא (פליק לאגרא). תנינן. ובניסן שארי משה, וקמא ליה לסמא"ל, אזיל סחרניה, לערבבא ליה, ואתגבר עליה משה, וכדין, ויתן את אדניו. שארי הוא ויהב לתתא, ושארי מאן דשארי ויהב (דף רמ"א ע"א) לעילא דא לקבל דא. ביומא דאתקם האי משפנא לתתא, אתקם משפנא אחרא קדישא לעילא, ומשפנא עלאה טמיר וגניז, אפיק נהורין לכל סטר, ואתנהרון עלמין.

רבי יוסי שאיל לרבי שמעון, אמר ליה, תלת משפנין חמינן בקרא, דכתיב, (במדבר ט) וביום הקים את המשפך, פסה הענן את המשפך לאהל העדות, ובערב יהיה על המשפך כמראה אש עד בקר, הא תלת משפנין הכא. ואמאי משפנא, ולא בית, דהא בית אצטריף ולא משפך.

פתח ואמר, (ישעיה טו) כה אמר יי' השמים פסאי וגו'. תא חזי, קדשא ברנף הוא אתרעי בהו בישראל לאחסנתיה ועדיה, וקריב לון לגביה. והא אוקימנא דעבד מנייהו דרגין ידיעאן בהאי עלמא, פגוונא דלעילא, לשכללא עלמין פלהו כחד, עילא ותתא. דכתיב השמים פסאי והארץ הדום רגלי לשכללא עילא ותתא למהוי חד.

תא חזי, השמים פסאי, דא רקיעא דיעקב שריא ביה, דאיהו דיוקנא עלאה, לכוורסניא (כ"א בורסניא עלאה לדיוקנא) עלאה קדישא. והארץ הדום רגלי, דא רקיעא דדוד מלכא שריא ביה, לאתהנאה מזיוא דאספקלריא

להתפשט יותר לַמְטָה, אָמַר הַדָּם רַגְלִי. אִי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי - זֶה בְּנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְאִי זֶה מְקוֹם מְנוּחָתִי - זֶה בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים שֶׁלֹּמֶטָה.

אָבֶרְךָ בֵּא וּרְאֵה, כָּל זְמַן שֶׁהֲלָכּוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, הִיָּה לָהֶם מִשְׁכָּן, עַד שֶׁבָּאוּ לְשִׁילָה וְהָיָה שֵׁם. וְזֶהוּ סוּד לְהַמְשִׁיךְ זֶה בְּזֶה וְלְהַכְנִיס זֶה בְּזֶה, לְהַתְקַשֵּׁר זֶה בְּזֶה כְּדִי לְהָאִיר, אָבֶל לֹא לְמְנוּחָה. שְׂוֹוֹ לֹא לְמְנוּחָה, רַק כְּשִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּימֵי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָיָה אֹז הָיָה מְנוּחָה לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, מִשּׁוּם שֶׁשֵּׁם חֹזֵק הַמְנוּחָה, וְלֹא לְנִסְעַ מְקוֹם לְמְקוֹם.

וּמִשּׁוּם כִּף יֵשׁ מִשְׁכָּן וַיֵּשׁ בֵּית. מִשְׁכָּן - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כו) וּנְתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם. מַה זֶה מִשְׁכְּנִי? מִשְׁכְּנוֹתַי שֶׁל הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיחֵיו אֶצֶל יִשְׂרָאֵל. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁכְּתוּב וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם.

מַה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלֶּא מִשְׁכָּן, כְּמוֹ מֶלֶךְ שֶׁהוֹלֵךְ לְאַהֲבֹו, וְלֹא מְבִיא אֶת כָּל גְּדוּדָיו עִמּוֹ. כְּדִי לֹא לְהִטְרִיחַ עָלָיו, הוּא בֵּא אֵלָיו בְּמַעַט חִילוֹת. בֵּית - שְׂאֵת כָּל חִילוֹתָיו וְאוֹכְלוֹסִיו, אֶת כָּל־מְבִיא עִמּוֹ לְדוֹר בְּאוֹתוֹ הַבֵּית. וְזֶהוּ בֵּין מִשְׁכָּן וּבֵין בֵּית. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הוּא דְיוֹר שֶׁל מְנוּחָה לְעוֹלָמִים בְּכָל אוֹתָן הַמְרַפְּבוֹת, וּבְכָל אוֹתָם הַדְּיוֹקְנָאוֹת, וּבְכָל אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים כְּמוֹ שֶׁלֹּמֶטָה, לְשִׁבֵּר (לְחַבֵּר) אֶת הַמַּעֲשִׂים שֶׁלֹּמֶטָה כְּמוֹ שֶׁלֹּמֶטָה. מִשְׁכָּן, בְּקִטְצוֹן הַדְּמִיוֹת, בְּמַעֲשִׂים קְטַנִּים, לְנִסְעַ מְקוֹם לְמְקוֹם, וְהַכֵּל בְּסוּד שֶׁלֹּמֶטָה.

בֵּא וּרְאֵה, כְּשֶׁצִּוְּהַ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת מֹשֶׁה עַל הַמִּשְׁכָּן, לֹא

דִּנְהָרָא. וּבִגִּין דְּבַעֲי לְאַתְּפִשְׁטָא יִתִּיר לְתַתָּא אָמַר הַדָּוִם רַגְלִי. אִיזָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי, דָּא בְּנֵן בֵּית מִקְדָּשָׁא. וְאִיזָה מְקוֹם מְנוּחָתִי, דָּא בֵּית קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים דְּלְתַתָּא.

אָבֶרְךָ תָּא חֲזִי, כָּל זְמַנָּא דְאַזְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא, הָוָה לָהּ מִשְׁכָּן, עַד דְּאָתוּ לְשִׁילָה, וְהָוָה תַּמָּן. וְדָא אִיהוּ רְזָא, לְאַמְשַׁכָּא דָּא בְּדָא, וְלְאַעֲלָא דָּא בְּדָא, לְאַתְקַשְׂרָא דָּא בְּדָא, בְּגִין לְאַנְהָרָא. אָבֶל לָאו לְנִיחָא. דְּהָא לָאו נִיחָא, בְּרַב אֲתַבְּנִי בִי מִקְדָּשָׁא, בְּיוֹמוֹי דְשְׁלֹמֹה מֶלֶכָּא, דְּהָא כְּדִין אִיהוּ מְנוּחָה לְעִילָא וְתַתָּא. בְּגִין דְּתַמָּן תְּקִיפוּ דְנִיחָא, וְלֹא לְנִטְלָא מֵאַתֵּר לְאַתֵּר.

וּבִגִּין כִּף אִית מִשְׁכָּן, וְאִית בֵּית. מִשְׁכָּן : כְּמָה דָּאָת אָמַר, (ויקרא כו) וּנְתַתִּי מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם. מָאִי מִשְׁכְּנִי מִשְׁכְּנוֹתַי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלְהוֹוֹן גְּבִייהוּ דִּישְׂרָאֵל. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּכְתִיב וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם.

מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. אֵלֶּא מִשְׁכָּן, כְּמֶלֶכָּא דְאָתִי לְגַבֵּי רַחֲמִימָה, וְלֹא מִיִּתִּי כָּל אוֹכְלוֹסִין דִּילִיָּה עִמִּיהָ, בְּגִין דְּלֹא לְאַטְרַחָא עָלֶיהָ, אִיהוּ אָתִי לְגַבֵּיהָ בְּזַעִיר חִילִין. בֵּית : דְּכָל חִילִין וְכָל אוֹכְלוֹסִין דִּילִיָּה, כְּלָהּוּ אִיִּתִּי עִמִּיהָ, לְדִיִּירָא בְּהָוָה בֵּיתָא, וְדָא אִיהוּ בֵּין מִשְׁכָּן וּבֵין בֵּית. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אִיהוּ דִּינִירָא דְנִיחָא לְעִלְמִין, בְּכָל אֵינוֹן רְתִיכִין, בְּכָל אֵינוֹן דִּינִירָא, בְּכָל אֵינוֹן עוֹבְדִין, כְּגוֹוְנָא דְלְעִילָא. לְתַתָּא (ד"א לְחַבֵּרָא) עוֹבְדִין דְלְתַתָּא, כְּגוֹוְנָא דְלְעִילָא. מִשְׁכָּן, בְּזַעִיר דִּינִירָא, בְּזַעִירִין עוֹבְדִין, לְנִטְלָא מֵאַתֵּר לְאַתֵּר, וְכִלְא בְּרָזָא דְלְעִילָא.

תָּא חֲזִי, כִּד פְּקִיד קֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה עַל מִשְׁכָּנָא, לֹא הָוָה יְכִיל לְמִיקָם בֵּיהּ, עַד

יכול היה לעמד בו, עד שהקדוש ברוך הוא הראה לו את הכל בדמותו כל דבר ודבר. במה הוא הראה לו? באש לבנה ובאש שחורה ובאש אדמה ובאש ירקנה. מה פתוב? (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם ככל אשר מראה ביה. עם כל זה התקשה משה.

בא וראה, אף על גב שהראה לו עין בעין, לא רצה משה לעשות. ואם תאמר שהוא לא ידע לעשות או שחכמה לא היתה עמו - בא וראה, בצלאל ואהליאב וכל שאר אותם האחרים, אף על גב שלא ראו כמו משה, מה פתוב? וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה וגו'. אם הם שלא ראו עשו כך - משה שראה על אחת כמה וכמה. אלא משה, אף על גב שהסתלק מהמשכן מהעבודה שלו, הכל היה בידו ועל ידו, והוא נקרא על שמו, ועל זה פתוב וראה ועשה.

דבר אחר - משה הסתלק מזה ונתן מקומו לאחר, עד שאמר לו הקדוש ברוך הוא, ראה קראתי בשם בצלאל, ואתו אהליאב. וכתוב, ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב. אם הכבוד הזה היה של משה, שהוא יעשה אותו - יתקיים בו תמיד (יותר תמיד).

ועם כל זה, כיון שהוא צוה ובמצותו נעשה, הוא עשה הכל. ועוד, כל מעשה אינו עומד אלא בסיוע המעשה, ועל פן ויקם משה את המשכן. רצו להקימו כל אותם חכמי הלב, ולא היה מתקיים, משום כבודו של משה, עד שבא משה והקימו. והרי פרשוהו.

ויקם משה את המשכן. רבי יהודה פתח, (מכאן) אל תשמחי

דקודשא בריך הוא אחמי ליה כלא בדיוקניה, כל מלה ומלה. במה אחזי ליה. באשא חוורא, ובאשא אוכמא, ובאשא סומקא, ובאשא ירוקא. מה כתיב, (שמות כה) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר. עם כל דא אקשי ליה למשה.

תא חזי, אף על גב דאחזי ליה עינא בעינא לא בעא משה למעבד. ואי תימא דאיהו לא ידע למעבד, או חכמתא לא הוה עמיה. תא חזי, בצלאל ואהליאב, וכל אינון שאר אחרנין, אף על גב דלא חמו כמשה, מה כתיב, וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה וגו', אי אינון דלא חמו, עבדו כה. משה דחמא, על אחת כמה וכמה. אלא משה, אף על גב דאסתלק מן משפנא מעבידתא, כלא הוה בידיה, ועל ידיה, ואיהו אקרי על שמיה, ועל דא כתיב וראה ועשה.

דבר אחר, משה אסתלק מן דא, ויהיב דוכתיה לאחרא, עד דאמר ליה קדשא (דף רמ"א ע"ב) בריך הוא (שמות לא) ראה קראתי בשם בצלאל, ואתו אהליאב. וכתיב ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב. אי יקרא דא, הוה דמשה, דאיהו יעביד ליה, יתקיים ביה תדיר. (כ"א יתיר תדיר)

ועם כל דא, כיון דאיהו פקיד, ובפקודיה יתעביד, איהו עביד כלא. תו, כל עבידתא לא קיימא, אלא בסיומא דעובדא, ועל דא, ויקם משה את המשכן. בעו לאקמא ליה כל אינון חפיימי לבא, ולא הוה מתקיים, בגין יקריה דמשה, עד דאתא משה, ואוקים ליה. והא אוקמוהו.

ויקם משה את המשכן. (שמות מ) רבי יהודה

פתח, (מכאן) אל תשמחי לי כי נפילתי קמתי וגו'. מאן אויבתי

לִי. דָּבְבוּ דְמַלְכוֹת חִיָּבָא בְּמַלְכוֹת קְדִישָׁא. וְהָאֵי קָרָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אָמַר לֵיהּ, אַל תִּשְׁמְחֵי אוֹיְבֵתֵי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי, מַה דְּלִית לָךְ הָכִי (ב"א ל"ה ה"ב) לְמַלְכוֹת אַחְרָא, דְּכִיּוֹן דְּתַפּוּל לָא תְּקוּם לְעַלְמִין. אַבְל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אַף עַל גַּב דְּנִפְלְתָה, תְּקוּם וְקָמַת שְׂאָר זְמַנִּין. דְּכִתִּיב כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי.

אִיבְתִּי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי וְגו'. מִי אִיבְתִּי לִי? זוּ מַלְכוֹת הִרְשָׁעָה שְׂשׂוֹנָאֵת אֵת מַלְכוֹת הַקְּדוּשָׁה. וּפְסוּק זֶה אָמְרָה אוֹתוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אַל תִּשְׁמְחֵי אִיבְתִּי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי, מַה שְׂאִין לָךְ כִּי נִפְלְתָה (כ"ה) בְּמַלְכוֹת אַחְרָת, שְׂכִיּוֹן שְׂתַפּוּל, לֹא תְּקוּם לְעוֹלָמִים. אַבְל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל - אַף עַל גַּב שְׂנַפְלָה, תְּקוּם וְקָמַת שְׂאָר הַפְּעָמִים, שְׂכַתוּב כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי.

דְּהָא כְּמָה זְמַנִּין נִפְלְתָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, וַיִּתְבָּא בֵּין אֵינוֹן מְאָרֵי דְבָבוּ, וּשְׂאָר עַמִּין קָמוּ עַלֵּיהוּ דִּישְׂרָאֵל לְשִׁינְצָאָה לֹוֹן מַעְלָמָא, (ולא גילו) כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (תהלים פג) עַל עַמְךָ יַעֲרִימוּ סוּד, וְכִתִּיב כִּי נִוְעָצוּ לָב יַחֲדֵיו וְגו', אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי. וְעַם כָּל דָּא, אַף עַל גַּב דְּשְׂאָר עַמִּין קָמוּ עַלֵּיהוּ, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אָנַח לֹוֹן בִּידֵיהוּ, וְאִי נִפְלוּ קָמוּ, דְּכִתִּיב כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי. דְּהָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָקִים לָהּ תְּדִיר.

שְׁהָרֵי כְּמָה פְּעָמִים נִפְלְתָה כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּת וַיִּשְׁבָּה בֵּין אוֹתָם שְׂאָר בְּעַלֵּי יְרִיבוֹת, וּשְׂאָר הָעַמִּים קָמוּ עַל יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁמִידֵם מִהָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (תהלים פג) עַל עַמְךָ יַעֲרִימוּ סוּד, וְכַתוּב כִּי נִוְעָצוּ לָב יַחֲדֵיו וְגו', אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֵם מִגּוֹי. וְעַם כָּל זֶה - אַף עַל גַּב שְׂשְׂאָר הָעַמִּים קָמוּ עַלֵּיהֶם, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא הִנִּיחַ אוֹתָם בִּידֵיהֶם, וְאִם נִפְלוּ - קָמוּ, שְׂכַתוּב כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי. שְׁהָרֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקִים אוֹתָהּ תְּמִיד.

זְמַיְנָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, לוֹמַר בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ מַעַפְרָא דְּגָלוּתָא, וְתַסְתַּלַּק מִנֶּיהָ, אַל תִּשְׁמְחֵי אוֹיְבֵתֵי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי. כִּי נִפְלְתִי בְּגָלוּתָא, וְאִשְׁתַּעֲבָדוּ בְּנֵי, קִמְתִּי בְּהָאֵי זְמַנָּא. וּבְגִין כֵּן, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּאַפִּיק מִשָּׁה לֹוֹן לְיִשְׂרָאֵל, כַּד עָבַד לֹוֹן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵינוֹן נְסִין וּגְבוּרָאן דְּעָבַד לֹוֹן. כַּדִּין וַיִּקָּם מִשָּׁה אֵת הַמִּשְׁכָּן כְּתִיב, דְּהָא עַל יְדָא דְּמִשָּׁה אִתְקַם בְּכָל זְמַנָּא.

וְעַתִּידָהּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לוֹמַר בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִקָּם אוֹתָהּ מִן הָעֶפֶר שֶׁל הַגָּלוּת וְתַסְתַּלַּק מִנֶּיהָ: אַל תִּשְׁמְחֵי אִיבְתִּי לִי כִּי נִפְלְתִי קִמְתִּי. כִּי נִפְלְתִי - בְּגָלוּת וְהִשְׁתַּעֲבָדוּ בְּנֵי. קִמְתִּי - בְּזְמַן הַזֶּה. וּמִשׁוּם כֵּן, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂמִשָּׁה הוֹצִיא אֵת יִשְׂרָאֵל, כְּשַׁעֲשָׂה לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָם הַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת שַׁעֲשָׂה לָהֶם, אַז - וַיִּקָּם מִשָּׁה אֵת הַמִּשְׁכָּן, שְׁהָרֵי עַל יַד מִשָּׁה הוֹקֵם בְּכָל זְמַן.

רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וְגו'. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבְעַמְדֶם יַעֲמְדוּ. הָאֵי קָרָא אֵית לְאַסְתַּפְּלָא בֵּיהּ. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ, וְכִי לֹא יַדְעֵנָא דְּהָא בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ, וּבְעַמְדֶם יַעֲמְדוּ. אֲלֵא בְּלַכְתֶּם דְּמֵאֵן. בְּלַכְתֶּם דְּחִיּוֹת. דְּכַד אֵינוֹן אֲזַלִּין, אֵינוֹן אוֹפְנִים יִלְכוּ. כְּמָה דְאַתְּ אָמַר יַעֲמְדוּ? אֲלֵא בְּלַכְתֶּם שֶׁל מִי? בְּלַכְתֶּם שֶׁל הַחַיּוֹת, כְּשֶׁהֵן הוֹלְכוֹת, אוֹתָם הָאוֹפְנִים יִלְכוּ, כְּמוֹ

רְבִי שְׁמַעוֹן פִּתַּח וְאָמַר, (יחזקאל א) בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וְגו'. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ וּבְעַמְדֶם יַעֲמְדוּ. בְּפְסוּק זֶה יֵשׁ לְהַתְּבוּנָה בּוֹ. בְּלַכְתֶּם יִלְכוּ, וְכִי לֹא יַדְעֵנוּ שְׂבַלְכְתֶם יִלְכוּ וּבְעַמְדֶם יַעֲמְדוּ? אֲלֵא בְּלַכְתֶּם שֶׁל מִי? בְּלַכְתֶּם שֶׁל הַחַיּוֹת, כְּשֶׁהֵן הוֹלְכוֹת, אוֹתָם הָאוֹפְנִים יִלְכוּ, כְּמוֹ

שנאמר ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם. ועל כן בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו, משום שכל מסעיהם של אותם האופנים אינם אלא במסעות של החיות, וקיומם אינם עומדים במקומם, אלא הכל תלוי בחיות. וכן פתוב, ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים לעמדם, משום שחיות ואופנים הולכים כאחד. ובא ראה, עשרים וארבעה משקופים של המשמרות העליונות עומדים בתוך משקוף אחד שבצד מזרח. לפתח הזה שומרים עשרים וארבע משמרות טמונות בתוך תקף השלהבת שעוטרת וסוכבת לתוך אותו המשקוף מאותו צד מזרח.

וארבעה ועשרים עמודים תחתיהם, ועל אלו העמודים עומדים עשרים וארבעה עמודים, ואלו הם שתמיד עומדים, ולא פורחים לתוך האויר כמו אותם האחרים, ואלו הם שנקראים עומדים, כמו שנאמר (זכריה א) ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה. ואלו העמודים עומדים על אותם תומכים, בהם סוכבים להתקיים במקומם.

בשהעמודים הללו עומדים על מקומם, כל השליטים שעומדים עליהם מעופפים וטסים בכל העולם, והענינים משגיחות, והם מקשיבים לקולות ומעלים דברים למעלה, כמו שנאמר כי עוף השמים יוליך את הקול. ומשום כן אותם התומכים עומדים בקיום תמיד.

בא וראה, בלכתם ילכו, כפי שאמרנו. ובהנשא מעל הארץ ינשאו האופנים לעמדם. שיהי כמו שהחיות האלה נוסעים ורחם החיה - רוח הקדש שנושבת

ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם. ועל דא בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו, בגין דכל מטלניהון דאינון אופנים, לאו אינון אלא במטלנין דחיות, וקיומא דילהון לא קיימי באתרייהו, אלא כלא תליא בחיות. וכן פתיב ובהנשא החיות מעל הארץ ינשאו האופנים לעמדם בגין דחיות ואופנים פחדא אזלין.

ותא חזי, עשרין וארבע משקופין, דמטרנין עלאין קיימין גו משקופא חדא דבסטור מזרח. להאי פתחא, נטרין ארבע ועשרין משמרות, טמירין גו תוקפא דשלהובא, דעטרא וסחרא לגו ההוא משקופא מההוא סטרא דמזרח.

וארבע ועשרין סמכין תחותיהו, ועל אלין סמכין קיימין עשרין וארבע עמודין, ואלין אינון דקיימין תדיר, ולא פרחין גו אוירא כאינון אחרנין, ואלין אינון דאקרוין עומדים, כמה דאת אמר, (זכריה א) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה. ואלין עמודים, קיימין על אינון סמכין, בהו סחרן לאתקיימא בדוכתיהו.

בד אלין עמודים קיימין על קיומיהו, כלהו שליטין דקיימין עלייהו, מעפפי וטסין כל עלמא, ואשגחן עינין. ואינון דצייתי קלין, סלקין מלין לעילא, כמה דאת אמר (קהלת) כי עוף השמים יוליך את הקול. ובגין כן, אינון סמכין קיימין בקיומא תדיר.

תא חזי, בלכתם ילכו כדקאמרן. ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים

(דף רמ"ב ע"א) לעמדם. דהא כמה דאלין חיות נטלין וסלקין, הכי אינון. מאי טעמא. בגין, כי רוח החיה באופנים. רוח החיה, רוח קדשא, ועולים, כן גם הם. מה הטעם? משום כי רוח החיה באופנים.

וּמִכָּה בְּכָל הָאוֹפְנִים לְלַכֵּת. נִמְצָא
שְׁכַל מִי שֶׁהוּא בְּדִרְגָה עֲלִיּוֹנָה,
הוּא נוֹשֵׂא אֶת מִי שְׁנוֹשֵׂא אוֹתוֹ.
בֹּא וּרְאֵה, שֶׁהָאוֹרֵן הִיָּה נוֹשֵׂא אֶת
מִי שְׁנוֹשֵׂא אוֹתוֹ. אַף כָּאֵן הַחַיּוֹת
נוֹשְׂאוֹת אֶת הָאוֹפְנִים.

וְאִם תֹּאמַר, כְּתוּב כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפְנִים - גַּם כֶּךָ, זֶה חַיָּה שֶׁהִיא
לְצַד יָמִין, לְצַד שְׂמָאל, וְלְצַד
הַקֶּדְמִי וְלְצַד הָאַחֲרִי, וְזוֹהִי חַיָּה,
וְאֵלּוּ הֵן חַיּוֹת.

כְּתוּב (יחזקאל י) הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר
רְאִיתִי תַחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהָר
כְּבֹר. זוֹהִי חַיָּה שֶׁמְרַבֶּעֶת
לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְזוֹהִי
שְׁעוֹמֶדֶת בְּכֶסֶף לְדַמּוֹת הָאֲדָם,
כְּכֶתוּב (שם א) וְעַל דַּמּוֹת הַכֶּסֶף
דַּמּוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם עָלָיו
מִלְמַעְלָה. וְהַכֹּל לְאוֹתָהּ דִּרְגָה
עֲלִיּוֹנָה קְדוּשָׁה נִסְתַּרְתָּ שְׁנִקְרָאת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

וְזוֹ הַחַיָּה שְׁלֹמְטָה שְׁעוֹמֶדֶת תַּחַת
כָּל הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הַקְּדוּשׁוֹת,
מִשׁוּם שֶׁשֵׁי חַיּוֹת עֲלִיּוֹנוֹת אֵלּוּ עַל
אֵלּוּ. הַכֶּסֶף שֶׁתַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
זֶה הַדַּמּוֹת שֶׁל יַעֲקֹב. וְהַכֶּסֶף
שְׁלֹמְטָה זֶה הַדַּמּוֹת שֶׁל דָּוִד, הִיא
הַמְרַבֶּעֶת לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם.
וּמִשׁוּם כֶּךָ רוּחַ יוֹצֵאת מִלְמַעְלָה
וְשׁוֹפֶעֶת וְנִמְשַׁכֶּת מִדִּרְגָה לְדִרְגָה,
עַד שֶׁמֶכָּה בְּכָל הַתַּחְתּוֹנִים
שְׁלֹמְטָה, וְאוֹתָהּ רוּחַ מְנַהֶיגָה אֶת
הַכֹּל, וּמִתְקִין אֶת תְּקוּנָתוֹ הַכֹּל לְתַקֵּן.

(בְּאוֹתוֹ גִּזְרָן מִמֶּשׁ שֵׁשׁ תְּקוּן לְמַעְלָה בְּאוֹתוֹ)
וּבְאוֹתוֹ גִּזְרָן מִמֶּשׁ מִתְּתַקֵּן לְמַטָּה.
מֵה כְּתוּב לְמַעְלָה? כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפְנִים. וְכְתוּב אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה
שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ. מֵה כְּתוּב
לְמַטָּה? וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן.
בְּמָה? (למֵה) לְהִיּוֹת הַרוּחַ שֶׁל
אוֹתָהּ הַדִּרְגָה שְׁלֹמְטָה בְּאוֹתָהּ
הַדַּמּוֹת שֶׁל הַרוּחַ הָעֲלִיּוֹנָה, הִיא
הַחַיָּה אֲשֶׁר רְאִיתִי תַחַת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, וּמִהַחַיָּה הַזֹּאת יוֹצֵאת רוּחַ

דְּנֹשִׁיב וּבְטֹשׁ בְּכֻלְהוּ אוֹפְנִים, לְמַהֲדָ.
אֲשֶׁתְּכַח, דְּכָל מָאֵן דְּאִיהוּ בְּדִרְגָא עֲלָאָה, אִיהוּ
נְטִיל לְמָאֵן דְּנְטִיל לִיה. תָּא חֲזִי, דְּאָרוֹן אִיהוּ
הָהּ נְטִיל לְמָאֵן דְּנְטִיל לִיה. אוּף הַכָּא, חַיּוֹת,
אֵינוֹן נְטִילִין לְאוֹפְנִים.

וְאִי תִימָא כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים כְּתִיב. הַכִּי
נְמִי, דָּא חַיָּה, דְּאִיהוּ לְסִטְר יְמִינָא, לְסִטְר
שְׂמָאלָא, וְלְסִטְר קְמָא, וְלְסִטְר אַחֲרָא, וְדָא
אִיהִי חַיָּה, וְאֵלִין אֵינוֹן חַיּוֹת.

כְּתוּב (יחזקאל י) הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רְאִיתִי תַחַת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהָר כְּבֹר, דָּא הִיא חַיָּה
דְּמַרְבַּע לְאַרְבַּע סְטְרִין דְּעֲלָמָא. וְדָא אִיהִי
דְּקִימָא כּוּרְסֵיָא, לְדִיוקְנָא דְּאָדָם. כְּמָה
דְּכְתִיב, וְעַל דַּמּוֹת הַכֶּסֶף דַּמּוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם
עָלָיו מִלְמַעְלָה. וְכֹלָא לְהֵהוּא דִּרְגָא עֲלָאָה
קְדִישָׁא סְתִימָאָה, דְּאִקְרִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

וְדָא חַיָּה דְּלִתְתָא, דְּקִימָא תַּחַת פְּלֵהוּ חַיּוֹן
עֲלָאִין קְדִישִׁין. בְּגִין דְּאִית חַיּוֹן עֲלָאִין
אֵלִין עַל אֵלִין. כּוּרְסֵיָא דְּתַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
דָּא דִּיוקְנָא דִּיעֲקֹב. וְכוּרְסֵיָא דְּלִתְתָא, דָּא
דִּיוקְנָא דְּדָוִד. אִיהִי דְּמַרְבַּעָא לְאַרְבַּע סְטְרִין
דְּעֲלָמָא. וּבְגִין כֶּךָ רוּחָא נְפִיק מִלְעִילָא, וְנִגִּיד
וְאִתְמַשֵּׁן מִדִּרְגָא לְדִרְגָא, עַד דְּבְטֹשׁ בְּכֻלְהוּ
תַּתָּאי דְּלִתְתָא, וְהֵהוּא רוּחָא אֲנַהִיג לְכֹלָא,
וְאִתְקִין תְּקוּנָא דְּכֻלְהוּ לְאַתְקִנָא.

(ס"א בְּהוּא נְוֹנָא מִמֶּשׁ דְּאִית תְּקוּנָא לְעִילָא בְּהוּא וְכו') וּבְהֵהוּא
גְּוֹנָא מִמֶּשׁ, אִתְתַּקֵּן לְתַתָּא. מֵה כְּתִיב
לְעִילָא, כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפְנִים. וְכְתִיב אֵל
אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ. לְתַתָּא מֵה
כְּתִיב, וַיְקַם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. בְּמָה. (ס"א לְמָא)
לְמַהֲוִי רוּחַ דְּהֵהוּא דִּרְגָא דְּלִתְתָא, בְּהֵהוּא
דִּיוקְנָא דְּהֵהוּא רוּחַ עֲלָאָה, הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר
רְאִיתִי תַחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִהֵאִי חַיָּה נְפִיקָא

רוחא לְאַתְקֵנָא כְּלָא. הָכִי נִמְי מִשָּׁה. הִיא
 הַחֲזִיָּה דִּיהֵב רִוּחָא לְתַמָּא, לְאַתְקֵנָא כְּלָא. בְּגִין
 כְּךָ פְּתִיב, וַיָּקָם, וַיִּתֵּן, וַיִּשָּׂם. וּבְכֹלֵא שְׁוִי
 רִוּחָא, לְאַתְקֵנָא כְּלָא.

תָּא חֲזִי, בְּקַדְמִיתָא, בְּמִשְׁפָּנָא דְעַבְד מִשָּׁה,
 אִיהוּ אַתְקִין לִיה, בְּרִזָּא דֶּהֲהוּא דְרָגָא
 עֲלָאָה דְאִיהוּ קַיִימָא בִּיה. בְּמִקְדָּשָׁא דְעַבְד
 שְׁלָמָה, אִיהוּ תַקִּין לִיה, בְּרִזָּא דֶּהֲהוּא נְהָר
 דְנַפְיָק מֵעֵדָן, דְאִיהוּ שְׁלָמָא דְבֵיתָא, וְאִיהוּ
 נִיּוּחָא דְבֵיתָא. וְעַל דָּא בְּרִזָּא דְמִשְׁפָּנָא, אִיהוּ
 קוּרְפָּא דְחֻבִּיבוּתָא, בְּדִרְגָּא (ס"א בְּרָא) דְגוּפָא,
 הֵהוּא דְרָגָא דְמִשָּׁה, קַיִימָא בִּיה קוּרְפָּא
 דְחֻבִּיבוּתָא, וְלֹאוּ דְנִיּוּחָא. כִּד אַתָּא שְׁלָמָה,
 וְאַתְקִין מִקְדָּשָׁא, הֵהוּא מִקְדָּשָׁא אַתְתַּקֵּן,
 בְּרִזָּא דְחֻבִּיבוּ דְנִיּוּחָא. וְעַל דָּא כְּתִיב בְּשְׁלָמָה,
 (דְּבַרֵי הַיָּמִים א' כב) הוּא יְהִיָּה אִישׁ מְנוּחָה.

וּבְגִין כְּךָ, דָּא אַתְקִין בְּחַד דְרָגָא, וְדָא אַתְקִין
 בְּחַד דְרָגָא, דִּיוּקֵנָא דֶּהֲאִי בְּהֲאִי, וְרִזָּא
 דָּא, (בְּרֵאשִׁית לו) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.

שִׁירוּתָא דְשָׂאֲרֵי מִשָּׁה, לְאַתְקֵנָא בְּהֲאִי אַתָּר,
 דְאִיהוּ סְטָרָא דְקְדוּשָׁה אוּקִים קִימָה
 דְנִקּוּדָה דְקַיִימָא בְּאַמְצָעִיתָא, דֶּהֲוָה חֲשׂוּף
 וְשְׁקוּעַ בְּאַתְרֵיהּ, וְלֹא אַתְחֲזִי, וְלֹא נִהִיר כְּלָל,
 וְשִׁירוּתָא דְכֹלֵא אוּקִים לָהּ לְהֲאִי נִקּוּדָה,
 דְאַשְׁתַּקַּעַת בְּאַתְרָהּ. וּלְבַתֵּר לְכֹל אַתְרָא,
 דְאִיהוּ בְּנִינָא דֶּהֲאִי נִקּוּדָה.

וְאִם הֲאִי נִקּוּדָה לֹא אַתְתַּקֵּן (נ"א אַתְתַּקֵּן)
 בְּקַדְמִיתָא, כֹּל מָאן דְאַתְפְּשֵׁט מִנָּה, לֹא
 יְכִיל לְאַתְתַּקֵּנָא. וְכִיּוֹן דֶּהֲאִי נִקּוּדָה אַתְתַּקַּמַת
 וְאַתְנַהִירַת, כְּדִין, כֹּל שְׂאֵר תְּקוּנָא אַתְרָא
 אַתְתַּקֵּן, וְאַתֵּי שְׁבַת בְּדוּכְתָּהּ. וְעַל דָּא, וַיָּקָם
 מִשָּׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. (א"ת) דָּא נִקּוּדָה דֶּהֲוָת
 חֲשׂוּכָא וְשְׁקִיעָא בְּאַתְרֵיהּ. וּלְבַתֵּר, וַיִּתֵּן אֶת

לְהַתְקִין הַכֹּל. גַּם כְּךָ מִשָּׁה. הִיא
 הַחֲזִיָּה, שְׁנַתְנָה רִוּחַ לְמִשָּׁה לְהַתְקִין
 הַכֹּל. מִשׁוּם כְּךָ כְּתוּב, וַיָּקָם, וַיִּתֵּן,
 וַיִּשָּׂם. וּבְכֹל שְׁם רִוּחַ לְהַתְקִין
 הַכֹּל.

בָּא וַרְאָה, בְּרֵאשׁוֹנָה, בְּמִשְׁכָּן
 שְׁמִשָּׁה עֲשָׂה, הוּא הַתְקִין אוֹתוֹ
 בְּסוּד אוֹתָהּ דְרָגָה עֲלִיּוֹנָה שֶׁהוּא
 עוֹמֵד בָּהּ. בְּמִקְדָּשׁ שְׁשֻׁלְמָה
 עֲשָׂה, הוּא תַקֵּן אוֹתוֹ בְּסוּד אוֹתוֹ
 נְהַר שְׁיִוצָא מֵעֵדָן, שֶׁהוּא שְׁלוֹם
 הַבַּיִת וְהוּא מְנוּחַת הַבַּיִת. וְעַל כֵּן
 בְּסוּד הַמִּשְׁכָּן הוּא קָרְבַת
 הַחֻבִּיבוּת בְּדִרְגָּה (בְּסוּד) שֶׁל הַגּוּף,
 אוֹתָהּ הַדְרָגָה שֶׁל מִשָּׁה עוֹמֵדֶת
 בָּהּ קָרְבַת הַחֻבִּיבוּת, וְלֹא שֶׁל
 מְנוּחָה. כְּשֶׁבָּא שְׁלָמָה וְהַתְקִין אֶת
 הַמִּקְדָּשׁ, אוֹתוֹ הַמִּקְדָּשׁ הַתַּתְּקֵן
 בְּסוּד שֶׁל חֻבִּיבוּת הַמְנוּחָה. וְלִכֵּן
 כְּתוּב בְּשֻׁלְמָה, הוּא יְהִיָּה אִישׁ
 מְנוּחָה.

וּמִשׁוּם כְּךָ, זֶה הַתְקִין בְּדִרְגָּה
 אַחַת, וְזֶה הַתְקִין בְּדִרְגָּה אַחַת,
 דִּיוּקֵנּוּ שֶׁל זֶה בְּזֶה. וְסוּד זֶה -
 (בְּרֵאשִׁית לו) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.
 הַרְאִישִׁית שֶׁהַתְחִיל מִשָּׁה לְהַתְקִין
 בְּמִקּוּם הַזֶּה, שֶׁהוּא צַד הַקְּדוּשָׁה,
 הַקִּים קִימָה שֶׁל נִקּוּדָה שְׁעוֹמֵדֶת
 בְּאַמְצָע שֶׁהִיָּתָה חֲשׂוּכָה וְשְׁקוּעָה
 בְּמִקּוּמָה, וְלֹא נִרְאִית וְלֹא מְאִירָה
 כְּלָל. וְרֵאשִׁית הַכֹּל הַקִּים אֶת
 הַנִּקּוּדָה הַזֶּה שְׁשֻׁקְעָה בְּמִקּוּמָה,
 וְאַחַר כְּךָ כֹּל הִיָּתֵר, שֶׁהוּא בְּנִינָה
 שֶׁל הַנִּקּוּדָה הַזֶּה.

וְאִם נִקּוּדָה זוֹ לֹא הִיָּתָה מִתְתַּקֵּנַת
 (מִקּוּמָת) בְּרֵאשׁוֹנָה, כֹּל מֵה
 שֶׁהַתְּפִשֵׁט מִמֶּנָּה לֹא יְכוּל הִיָּה
 לְהַתְתַּקֵּן. וְכִיּוֹן שֶׁנִּקּוּדָה זוֹ הוּקְמָה
 וּמְאִירָה, אֲזַי כֹּל שְׂאֵר הַתְתַּקֵּן
 הָאֲחֵר הַתְתַּקֵּן, וְהַתִּישְׁבָה
 בְּמִקּוּמָהּ. וְעַל כֵּן, וַיָּקָם מִשָּׁה אֶת
 הַמִּשְׁכָּן. (אוֹת) זוֹ נִקּוּדָה שֶׁהִיָּתָה
 חֲשׂוּכָה וְשְׁקוּעָה בְּמִקּוּמָהּ. וְאַחַר
 כְּךָ, וַיִּתֵּן אֶת אֲדָנָיו, אוֹתָם

העמודים שֶׁהם מִכָּאן וּמִכָּאן.
(משום שיש אֲדָנִים וְיֵשׁ אֲדָנִים) וְכֹלֶם הָיוּ
מֵאָה לְחֻשְׁבוֹן, וְכֹלֶם נִחְלְקוּ
לְמִקְוָם, שְׁכֹתוֹב מֵאֵת אֲדָנִים
לְמֵאֵת הַכֹּפֵר כֹּפֵר לְאֵדָן.

וְאֵלֵי הָאֲדָנִים הָרִי בְּאֶרְנוּ, אָבֵל לֹא
כְּתוּב בָּהֶם קִימָה, אֶלֶּא וַיִּתֵּן,
נְתִינָה, לְשֵׁים עֲלֵיהֶם מֵה שְׁצִרִיךְ,
מִשׁוּם שֵׁיִשׁ תַּחְתּוֹנִים וְעֵלְיוֹנִים
וּרְכִבִים זֶה עַל זֶה. וְעַל כֵּן כְּתוּב
בָּהֶם נְתִינָה.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שֶׁהִנְקִדָּה הַזֶּה
הַיּוֹקְמָה, נִשְׁקַע הַצַּד הָאֲחֵר וְלֹא
נִמְחָה כִּלְל, שֶׁהָרִי אֵינוֹ נִמְחָה אֶלֶּא
לְאוֹתוֹ הַעֲתִיד לְבֹא שְׁיִמְחָה מִן
הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, הַיּוֹקֵם זֶה
וְנִשְׁקַע זֶה.

וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו, אִזֹּה הַתְּחִיל
לְהַתְחַזֵּק הַצַּד (הַרֹחַ) הַזֶּה שֶׁל
קִדְשָׁה, וּכְשֶׁנִּתְּנָנוּ אֵלָיו הַעֲמוּדִים,
נִשְׁקָעוּ כָּל אֵלָיו שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר
וְנִכְנְסוּ לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה, מִשׁוּם
שֶׁעֲלָה הַצַּד הַזֶּה שֶׁל הַקִּדְשָׁה
הָעֲלִיּוֹנָה, וְהוּא חִלְקוֹ לְהַתְעַלּוֹת,
וְאִזֹּה נִשְׁקַע הַצַּד הָאֲחֵר, וְנִכְנְסוּ
לְאוֹתוֹ נֶקֶב שֶׁל הַתְּהוֹם.

וְאֶלְמֵרָא שִׁישְׁרָאֵל חֲטָאוּ
(בְּרֵאשׁוֹנָה), לֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט בְּעוֹלָם
יוֹתֵר. וְאֲחֵר כֶּךָ אֶף כֶּךָ חֲטָאוּ,
וְהַמְּשִׁיכוּ אוֹתוֹ עֲלֵיהֶם כְּמוֹ
בְּרֵאשׁוֹנָה, וּמֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא הִיָּתָה
עֲצָה, אֶלֶּא לְתַת חֵלֶק לְאוֹתוֹ הַצַּד
הָאֲחֵר כִּלְל - בְּסוּד הַקְּרִבְנוֹת
וְהַנְּסָכִים וְהָעוֹלוֹת. וּבֹא רֵאָה,
מִשׁוּם כֶּךָ הָעוֹלָה נִשְׁרַפֶּת כִּלְלָה
בְּאֵשׁ, לְהַכְנִיעַ אֵת הַצַּד הַזֶּה
וְלְהַעֲלוֹת אֵת צַד הַקִּדְשָׁה, וּמִשׁוּם
כֶּךָ, כְּשֶׁמְשָׁה הַקִּים אֵת הַמְּקוֹם
הַזֶּה, נִשְׁקַע הַמְּקוֹם הַזֶּה.

בֹּא וְרֵאָה, וַיִּקֵּם מֹשֶׁה - זֶהוּ צַד
הַקִּדְשָׁה, וְנִשְׁקַע הַצַּד הָאֲחֵר
הַטָּמֵא. וַיִּתֵּן - לְצַד הַקִּדְשָׁה הַזֶּה,

לְהָאֵי סֹטְרָא דְקְדוּשָׁה,

אֲדָנָיו, אֵינוֹן סִמְכִין דְּאֵינוֹן מִכָּאן וּמִכָּאן. (בְּגִין
דְּאֵית אֲדָנִים וְאֵית אֲדָנִים) וְכִלְהוּ הָווּ מֵאָה לְחֻשְׁבְּנָא,
וְכִלְהוּ אֲתַפְּלְגוּ לְאַתְרֵיהוּ, דְּכְתִיב, מֵאֵת
אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֹּפֵר כֹּפֵר לְאֵדָן.

וְאֵלֵין אֲדָנִים (דְּרַחֲמֵי ב"ב ע"ב) הָאֵ אֻקְיָמְנָא, אָבֵל לֹא
כְּתִיב בְּהוּ קִימָה, אֶלֶּא וַיִּתֵּן, נְתִינָה
לְשׁוּוֹאָה עֲלֵיהוּ מֵה דְּאַצְטְרִיךְ, בְּגִין דְּאֵית
תַּתְּאִין וְעֵלְאִין, רְכִיבִין דָּא עַל דָּא. וְעַל דָּא
כְּתִיב בְּהוּ נְתִינָה.

בְּהֵוִיא שְׁעָתָא דְּהָאֵי נְקוּדָה אֲתַקְמַת,
אֲשַׁתְּקַעַת סֹטְרָא אֲחֵרָא. וְלֹא
אֲתַמְחַת כִּלְל, דְּהָא לֹא אֲתַמְחִי, אֶלֶּא לְהֵוִיא
זְמַנָּא דְּאֵתִי, דְּאֲתַמְחִי מֵעֵלְמָא, כְּמָה דְּאֲתַמְר,
אֲתַקֵּם דָּא וְאֲשַׁתְּקַעַת דָּא.

וַיִּתֵּן אֵת אֲדָנָיו, (שְׁמוֹת מ) כְּדִין שְׁאָרֵי לְאַתְתַּקְפָּא
הָאֵי סֹטְרָא (ד"א רִיחָא) דְּקְדוּשָׁה וְכַד
אֲתִיְהִיבוּ אֵלֵין סִמְכִין, אֲשַׁתְּקָעוּ כִלְהוּ
דְּסֹטְרָא אֲחֵרָא, וְעֵאלוּ בְּנוֹקְבָא דְּתְהוּמָא רַבָּא.
בְּגִין דְּאֲסַתְלַק הָאֵי סֹטְרָא דְּקְדוּשָׁה עֲלֵאָה,
וְאֵיהוּ חוּלְקָא לְאַסְתְּלַקָּא, וְכַדִּין הָאֵי סֹטְרָא
אֲחֵרָא אֲשַׁתְּקָע, וְעֵאל בְּהֵוִיא נּוֹקְבָא
דְּתְהוּמָא.

וְאֶלְמֵרָא דִּישְׁרָאֵל חָאבוּ, (בְּקִדְמִיתָא) לֹא יָכִיל
לְשַׁלְטָאָה בְּעֵלְמָא יִתִּיר. וְלִבְתֵּר אוֹף
הַכִּי חָאבוּ, וְאֲמָשִׁיכוּ לֵיהּ עֲלֵיהוּ כְּקִדְמִיתָא.
וּמֵהֵוִיא יוֹמָא, לֹא הָוֵה עֵיטָא, אֶלֶּא לְמִיָּהֵב
חוּלְקָא לְהֵוִיא סֹטְרָא אֲחֵרָא כִּלְלָא, בְּרֹזָא
דְּקִרְבְּנִין וְנִסְכִּין וְעֵלוּן. וְתָא חֲזִי בְּגִין כֶּךָ
עוֹלָה אֲתוּקְדָא כִּלְלָא בְּאֵשָׁא, לְאַכְפִּיָּיא הָאֵי
סֹטְרָא, וְלְאַסְתְּלַקָּא סֹטְרָא דְּקְדוּשָׁה, וּבְגִין כֶּךָ
כַּד מֹשֶׁה אוֹקִים לְאַתֵּר דָּא. אֲשַׁתְּקַע אֲתֵר דָּא.
תָּא חֲזִי וַיִּקֵּם מֹשֶׁה, הָאֵי סֹטְרָא דְּקְדוּשָׁה.
וְאֲשַׁתְּקַע סֹטְרָא אֲחֵרָא מְסֻאָבָא. וַיִּתֵּן.

וּנְרַפָּה הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וַיֵּשֶׁם,
- לְצַד הַקִּדְוָשָׁה הַזֶּה, וּנְכַנֵּעַ הַצַּד
הָאֲחֵר שֶׁל הַטָּמֵאָה. וְאַחַר כֵּן,
וַיִּתֵּן אֶת בְּרִיחֵיו.

וְאַחַר כֵּן וַיִּקָּם. מָה הַטַּעַם? כִּדְי
שֶׁתְּהִיָּה רֵאשִׁית וְסִיּוּם בְּקִימָה.
הַתְּחִיל בְּקִימָה וְסִיּוּם בְּקִימָה,
מִשׁוּם שֶׁכָּפַל צְרִיף קִימָה -
רֵאשִׁית וְסִיּוּם. קִימָה בַּהֲתַחֲלָה
שֶׁהַתְּרַפָּה הַצַּד הָאֲחֵר, וְזוֹהִי
קִימָה לְצַד הַקִּדְוָשָׁה, כִּדְי לְהַתְקִים
וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה, לְהִיּוֹת
הַתְקַשְׁרוֹת אַחַת כְּרֵאוּי. מִשׁוּם
שֶׁכָּל זְמַן שֶׁקִּדְוָשָׁה שׁוֹלֵטֶת וְעוֹלָה,
הַטָּמֵאָה נִשְׁפָּלֶת וּמְנַמְכֶת לְמַטָּה.
רֵאשִׁית הַנִּקְדָּה שְׁעוֹמֶדֶת תַּחַת
דְּרָגוֹת שֶׁבְצַד הָאֲחֵר, הִיא רֵאשִׁית
הַדְּרָגָה שֶׁלְּחֻץ, רֵאשִׁית הַזְּכָר,
וְעוֹמֵד רוֹכֵב עַל גְּמַל אֶחָד, הוּא
רֵאשִׁית לְחֻץ שֶׁל עַרְבוּב אֶחָד שֶׁל
חֻשָׁף שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט.

שֶׁבְשַׁעֲשֵׁן יוֹצֵא מִתּוֹךְ רִגְזוֹ הַקִּשָּׁה,
מִתְפַּשֵּׁט אוֹתוֹ עֲשָׂן, וְהוֹלֵךְ רִגְזוֹ
אֲחֵר רִגְזוֹ, זֶה עַל זֶה, וְזֶה רוֹכֵב
וְשׁוֹלֵט עַל זֶה בְּמֵרָאָה שֶׁל זָכָר
וַיִּנְקְבָה לְהִיּוֹת הַכֹּל רִגְזוֹ קִשָּׁה.
וּבְשַׁמְתַּחֲוִיר הַעֲשָׂן לְהַתְפַּשֵּׁט,
דוֹחֵק מִתּוֹךְ הַרְגֵזוֹ בְּדַחֵק שֶׁל נִקְדָּה
אַחַת לְהַתְפַּשֵּׁט, וְאַחַר כֵּן
מִתְפַּשֵּׁט עֲשָׂן הַרְגֵזוֹ בְּעַקְמִימוֹת,
כְּמוֹ נַחֵשׁ אֶחָד חֹכֵם לְהִרְעוֹ.

הֵרֵאשִׁית שֶׁמִּתְחִיל לְהַתְפַּשֵּׁט, הוּא
דְּרָגָה חֲשׂוּכָה, עוֹלָה וַיִּוֹרֵד, הוֹלֵךְ
וְשֵׁט וְנָח בְּמִקוּמוֹ, עַד שְׁעוֹמֶדֶת
הַדְּרָגָה לְהַתְיָשֵׁב מֵאוֹתוֹ הַעֲשָׂן
שִׁיּוֹצֵא מִתּוֹךְ הַרְגֵזוֹ, וְהוּא צֶלַע
עַל מְקוֹם אֲחֵר שֶׁנִּקְרָא מוֹת.
וּבְשַׁשְׁנֵיָהֶם מִתְחַבְּרִים כְּאֶחָד,
נִקְרָא צֶלְמוֹת, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁתֵּי
דְּרָגוֹת הֵן שֶׁמִּתְחַבְּרוֹת כְּאֶחָד.

תְּרִין דְּרָגִין אֵינּוּן
דְּמִתְחַבְּרָאן כְּחֵדָא.

וְאַתְרַפֵּיָא הָאִי סְטָרָא אַחְרָא מְסֻאָבָא. וַיֵּשֶׁם,
לְהָאִי סְטָרָא דְקִדְוָשָׁה, וְאַתְרַפֵּיָא הָאִי סְטָרָא
אַחְרָא דְמְסֻאָבָא. וּלְבַתֵּר אַהֲדָר וַיִּתֵּן אֶת
בְּרִיחֵיו.

וּלְבַתֵּר וַיִּקָּם. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דִּיהֵא שִׁירוּתָא
וְסִיּוּמָא בְּקִימָה, שְׂאָרֵי בְּקִימָה, וְסִיּוּם
בְּקִימָה. בְּגִין דְּבְכֻלָּא בְּעֵי קִימָה, שִׁירוּתָא
וְסִיּוּמָא. קִימָה בְּשִׁירוּתָא דְסְטָרָא אַחְרָא
אַתְרַפֵּי. וְדָא, אִיהוּ קִימָה לְסְטָרָא דְקִדְוָשָׁה,
בְּגִין לְאַתְקִימָא וּלְאַסְתַּלְקָא לְעֵילָא, לְמַהוּ
אַתְקִשְׁרוּתָא חֵדָא כְּדָקָא יָאוּת. בְּגִין דְּכָל זְמַנָּא
דְקִדְוָשָׁה שְׁלֵטָא וְסִלְקָא, מְסֻאָבוּ שְׁפִיל,
וּמֵאִיף לְתַתָּא.

רִישָׁא דְנִקְוֹדָה, דְקִימָא תַּחוֹת דְרִגִין דִּי
בְּסְטָרָא אַחְרָא, אִיהוּ רִישׁ דְרִגָּא
דְלָבֵר, רִישָׁא דְדְכוּרָא, וְקִימָא רְכִיב עַל חַד
גְּמַל, אִיהוּ רִישָׁא לְבֵר דְחַד עַרְבוּבָא דְחֻשָׁף
דְאַתְפַּשֵּׁט.

דְכֵד תְּנַנָּא נְפָקָא מִגּוֹ רוּגְזָא תְקִיף, אַתְפַּשֵּׁט
הֵהוּא תְנַנָּא, וְאַזִּיל רוּגְזָא בְתֵר רוּגְזָא,
דָּא עַל דָּא, וְדָא רְכִיב וְשְׁלִיט עַל דָּא, בְּחִיזוֹ
דְדְכֵר וְנוֹקְבָא לְמַהוּ כְּלָא רוּגְזָא תְקִיף.

וְכֵד שְׂאָרֵי תְנַנָּא לְאַתְפַּשֵּׁטָא, דְחִיק מִגּוֹ רוּגְזָא
בְדַחִיקוֹ דְחַד נִקְוֹדָה לְאַתְפַּשֵּׁטָא, וּלְבַתֵּר
אַתְפַּשֵּׁט תְנַנָּא דְרוּגְזָא בְעַקְמִימוֹ, כְּחַד הוּא
חֲפִים לְאַבְאָשָׁא.

רִישָׁא דְנְפָקָא לְאַתְפַּשֵּׁטָא, אִיהוּ דְרִגָּא דְאִיהוּ
חֲשׂוּף, סְלִיק וְנַחֲתִית, אָזִיל וְשָׂאט, וְנַח
בְדוּכְתִיָּה, וְקִימָא דְרִגָּא לְאַתְיָשֵׁבָא, מַהֵהוּא
תְנַנָּא דְנְפִיק מִגּוֹ רוּגְזָא, וְאִיהוּ צֶלַע. צֶלַע, עַל
אַתֵּר אַחְרָא דְאַקְרֵי מוֹת. וְכֵד מִתְחַבְּרָן
תְּרוּוִיָּהוּ כְּחֵדָא, אַקְרֵי צֶלְמוֹת, וְהָא אוּקְיָמָנָא,
דְּמִתְחַבְּרָאן כְּחֵדָא.

הַצֵּל הַזֶּה הוּא רֵאשִׁית שֶׁל הַנִּקְדָּה
הַתְּחַתּוּנָה הַחִיצוֹנָה, חֲשֻׁכָה
שֶׁמִּרְחֶקֶת מִהַנִּקְדָּה הַקְּדוּשָׁה
שֶׁעוֹמֶדֶת בְּאֲמֻצָּע. וְזוֹהִי נִקְדָּה
שֶׁלֹּא עוֹמֶדֶת וְלֹא נִרְשָׁמֶת בְּגוֹנָה,
וּמִמֶּנָּה מִתְּפַשְׁטֵת הַתְּפֻשְׁטוֹת
הַחוּצָה וּלְמִטָּה, וְהִיא שׁוֹקֵעֶת,
וְלֹא נִרְאִית וְלֹא נִרְשָׁמֶת.

זו הַתְּפֻשְׁטָה לְמִטָּה, לְיָמִין
וְלִשְׂמָאל, וְהַתְּפֻשְׁטָה לְמִטָּה
לְתוֹךְ הַחֲשֻׁכָה כְּנֶגֶד אֶלֶף וּמֵאָה.
שְׁנֵי עַמּוּדִים נִחְקָקִים לְצַד זֶה
וּלְצַד זֶה, מִתְּפֻשְׁטֵת הַחֲשֻׁכָה
לְתוֹךְ גֹּוֹן שָׁחַר וְלֹא שָׁחַר, שֶׁהָרִי
אֵין לוֹ שׁוּם צָבֵעַ שִׁיתְקִים בוֹ.
וּבְאֻתָּה הַתְּפֻשְׁטוֹת עוֹמְדוֹת
הַחֲשֻׁכוֹת אוֹתָן שֶׁשָּׁמְשׁוּ בְּמִצְרַיִם,
שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת י) וְלֹא רָאוּ אִישׁ אֶת
אָחִיו וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִתְּחַתּוֹ
שֶׁלֹּשֶׁת יָמִים. וְכְתוּב וַיִּמַּשׁ חֲשֹׁף.

הַתְּפֻשְׁטוֹת הַזֹּז מִתְּפֻשְׁטֵת
בְּכַמָּה מִיָּנִים, מִשְׁנַיִם אֶלּוֹ תוֹךְ
אֶלּוֹ. בְּתוֹךְ אוֹתָהּ הַתְּפֻשְׁטוֹת יוֹצֵא
זֶה־רֵאשִׁית אֶחָד שֶׁצָּבִיעַ בְּזָהָב, וְזוֹהוּ זָהָב
אָדָם. מִתְּפֻשְׁטֵת הַזֶּה וּמִכֶּסֶה
אֶת הַחֲשֹׁף שֶׁל הָרֵאשׁ, וְהוּא הַזָּהָב
שֶׁנִּכְלָל בוֹ הַחֲשֹׁף.

הַחֲשֹׁף הַזֶּה מִתְּפֻשְׁטֵת לְיָמִין
וְלִשְׂמָאל, וּמִתוֹךְ שְׁנֵי הַצְּדָדִים
הַלְלוּ יוֹצֵא גֹוֹן אֶחָד שֶׁל כֶּסֶף שֶׁלֹּא
זוֹהֵר. מִתְּפֻשְׁטֵת הַגֹּוֹן הַזֶּה שֶׁל
הַכֶּסֶף, וּמִכֶּסֶה אֶת הַחֲשֹׁף, וְנִכְלָל
זֶה בְּזֶה וַיּוֹרֵד לְמִטָּה.

מִתְּפֻשְׁטֵת הַחֲשֹׁף, וְעוֹמְדוֹת שְׁתֵּי
חֲשֻׁכוֹת, שְׁעוֹמְדוֹת (שְׁיֻצָאוֹת)
בְּרֵאשׁ הַשָּׁחַר, וּמִשָּׁם מִתְּפֻשְׁטֵת
וַיּוֹצֵא גֹוֹן אֶחָד שֶׁל נְחֹשֶׁת. וּמִשָּׁם
מִתְּפֻשְׁטֵת לְמִטָּה אוֹתוֹ הַחֲשֹׁף,
וְעוֹמֵד עַמּוּד, וַיּוֹצֵא גֹוֹן אֶחָד שָׁחַר
בְּמִרְאָה שֶׁל כְּרֹזֶל, וְהַפֵּל בְּסוּד
הַחֲשֻׁכָה.

מִבֵּין שְׁנֵי הַעַמּוּדִים יוֹצֵא עַמּוּד
אֶחָד חֲשׁוֹף בְּחֲשֻׁכָה, וְכָל הַגְּוֹנִים
הַלְלוּ נְרָאִים בוֹ, וְזוֹהִי הַעֲרֻלָּה

הָאֵי צֵל, אִיהוּ שִׁירוֹתָא דְנִקְוָדָה תְּתָאָה דְלִבְר,
חֲשׁוּכָא דְמִרְחֶקָא מִנִּקְוָדָה קְדִישָׁא,
דְקִיִּימָא בְּאֲמֻצְעִיתָא. וְהִיא אִיהוּ נִקְוָדָה, דְלֹא
קִיִּימָא, וְלֹא אֶתְרִשִׁימַת בְּגוֹוֹנָהָ. וּמִיָּנָה
אֶתְפֻשְׁטֵת פְּשִׁיטוֹ לְבֵר וּלְתַתָּא. וְאִיהִי
אֶשְׁתִּקְעַת וְלֹא אֶתְחַזִּיאַת, וְלֹא אֶתְרִשִׁימַת.

הָאֵי אֶתְפֻשְׁטֵת לְתַתָּא, לְיָמִינָא וְלִשְׂמָאלָא,
וְאֶתְפֻשְׁטֵת בְּאֲמֻצְעִיתָא, גּוֹ חֲשׁוֹף, קָבֵל
אֶלֶף וּמֵאָה. תְּרִין סְמִכִין מִתְּגַלְפִין לְסִטְרָא דָא,
וּלְסִטְרָא דָא, אֶתְפֻשְׁטֵת חֲשׁוּכָא, בְּגוֹ גֹוֹן אוּכְם
וְלֹא אוּכְם, דְהָא לִית לִיה גֹוֹן לְאֶתְקִיִּימָא בֵּיה.
וּבַהֲהוּא פְּשִׁיטוֹ, קִיִּימִין חֲשׁוּכִין אֵינוּן
דְשָׁמְשׁוּ בְּמִצְרַיִם, דְכְּתִיב (שְׁמוֹת י) לֹא רָאוּ אִישׁ
אֶת אָחִיו וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִתְּחַתּוֹ שֶׁלֹּשֶׁת יָמִים.

וְכְּתִיב וַיִּמַּשׁ חֲשֹׁף. (דף רמ"ג ע"א).

הָאֵי פְּשִׁיטוֹ, אֶתְפֻשְׁטֵת בְּכַמָּה זֵינִין, מִשְׁנַיִן
אֶלֶין גּוֹ אֶלֶין. גּוֹ הַהוּא פְּשִׁיטוֹ, נִפְקָא
חַד זְהָרָא דְאֶצְטִיבַע בְּדִהָבָא, וְדָא אִיהוּ דְהָבָא
סוּמְקָא. אֶתְפֻשְׁטֵת הָאֵי זְהָרָא, וְחִפִּי חֲשׁוֹף
דְרִישָׁא, וְאִיהוּ דְהָבָא, דְאֶתְפֻלִּיל בֵּיה חֲשׁוּכָא.
הָאֵי חֲשׁוּכָא אֶתְפֻשְׁטֵת לְיָמִינָא וְלִשְׂמָאלָא.
וּמִגּוֹ אֶלֶין תְּרִין סִטְרִין, נִפְקָא חַד גֹוֹנָא
דְכֶסֶפָא, דְלֹא זְהִיר. אֶתְפֻשְׁטֵת הָאֵי גֹוֹן דְכֶסֶף,
וְחִפִּי חֲשׁוּכָא, וְאֶתְפֻלִּיל דָּא בְּדָא, וְנַחֲתִית
לְתַתָּא.

אֶתְפֻשְׁטֵת חֲשׁוּכָא, וְקִיִּימִין תְּרִין חֲשׁוּכִין, רִישׁ
אוּכְמָא דְקִיִּימִין, (ר"א דְנִפְקִין) וּמִתְּמִן
מִתְּפֻשְׁטֵת וְנִפְיָק חַד גֹוֹן דְנַחֲשֶׁת. וּמִתְּמִן
אֶתְפֻשְׁטֵת לְתַתָּא, הַהוּא חֲשׁוֹף, וְקָאִים קִיִּימָא,
וְנִפְיָק חַד גֹוֹן אוּכְם חִיזוּ דְפְרֻזְלָא. וְכִלְא
בְּרָזָא דְחֲשׁוּכָא.

מִבֵּין תְּרִין קִיִּימִין, נִפְיָק קִיִּימָא חַד, חֲשׁוֹף
בְּחֲשׁוּכָא, וְכָל אֶלֶין גְּוֹוִינִין אֶתְחַזּוֹן בֵּיה.

שְׁמַנְהִיגָה זָכַר לְנִקְבָה לְהַזְדַּוּג
כְּאֶחָד וְלֵהִיּוֹת אֶחָד.

הַעֲמוּדִים הִלְלוּ יְדוּעִים בְּשִׁבְעַ
דְּרָגוֹת גְּדוּלוֹת (זְכָרִים), הַדְּרָגָה
הָרִאשׁוֹנָה הִיא הַדְּרָגָה שְׁעוֹמְדַת
בְּצַד שֶׁל הַחֲשֻׁכָה הַזֶּה. זֶה הַחֲשֻׁכָה
עוֹלָה תוֹף הַסְּתָרָה שֶׁל הָעֵשֶׂן שֶׁל
הָאֵשׁ, זֶה כְּלוּל בְּגוֹן שֶׁל עֵשֶׂן,
וּבְגוֹן שֶׁל אֵשׁ, וּבְגוֹן שְׁחַר. שְׁלֵשֶׁת
הַגּוֹנִים הִלְלוּ נִפְרָדִים לְכַמָּה
צְדָדִים, לְהַתְעַקֵּם בְּעַקְמֵי הָעוֹלָם.
גּוֹן הָעֵשֶׂן הִזָּה יוֹרֵד לְעוֹלָם וְנִכְנָס
לְכַמָּה צְדָדִים, וְזֶה מִתְפַּשֵּׁט
בְּעוֹלָם, וּמִסִּית אֶת רוּחוֹת
הָאֲנָשִׁים לְרַגְזוֹ, לְהַסְטוֹת אֶת
דְּרָכֵיהֶם וְלְהַתְחַזֵּק בְּרַגְזָם. וְעַל זֶה
כְּתוּב, (תְּהִלִּים פֵּא) לֹא יִהְיֶה כֶּף אֶל
זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר. לֹא
יִהְיֶה כֶּף אֶל זֶר - זֶה הַזְּכָר. וְלֹא
תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר - זֶה הַנְּקֵבָה.
זֶהוּ הַרְגֵז שְׁשׁוּלֵט וּמִתְחַזֵּק בְּעוֹלָם
וְנִכְנָס לְתוֹךְ בְּנֵי הָאָדָם וּמִתְחַזֵּק
אוֹתָם לְהִרְעוֹ.

גּוֹן הָאֵשׁ, הַגּוֹן הִזָּה יוֹרֵד לְעוֹלָם,
וְנִכְנָס לְכַמָּה צְדָדִים לְהִרְעוֹ, לְהַרְגוֹ,
וְלִשְׁפֹּף דָּמִים וּלְקַפֵּחַ בְּנֵי אָדָם,
וְעַל זֶה כְּתוּב, (מְשִׁלִּי א) אִם יֵאמְרוּ
לְכֹה אֲתָנוּ נִאֲרָבָה לְדָם נִצְפְּנָה
לְנִקֵּי חַנּוּם. מִשׁוּם שֶׁיֵּשׁ שׁוֹפְכֵי
דָּמִים לְחַנּוּם וְהוֹרְגִים לְחַנּוּם. וְיֵשׁ
שׁוֹפְכֵי דָּמִים וְהוֹרְגִים בְּקָרֵב, וְזֶה
מִצַּד הַזְּכָר וְזֶה מִצַּד הַנְּקֵבָה. צַד
הַזְּכָר שׁוֹפֵף דָּמִים לְחַנּוּם, כְּמוֹ
שְׂאֵמְרָנוּ. צַד הַנְּקֵבָה, כְּדִי לְעַרְף
קְרֻבוֹת וְלְהַרְגוֹ אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, וְכֹל
הַקְּרֻבוֹת וְהַהֲרָגָה שֶׁל אֵלֶּה בְּאֵלֶּה
בְּאִים מֵאוֹתוֹ צַד שֶׁל הַנְּקֵבָה.
גּוֹן שְׁחַר, גּוֹן זֶה יוֹרֵד לְעוֹלָם וְיוֹרֵד
לְהַתְמַנּוֹת עַל כָּל הַפְּצוּעִים
וְהַמְּפֹסִים, וְתַפְסוּסֵי גוֹף, וְצְלוּבִים
וְחַנּוּקִים, לְהִרְעוֹ תְּמִיד לְבְנֵי אָדָם.
שְׁלֵשֶׁת הַגּוֹנִים הִלְלוּ נִפְרָדִים

וְהֵאֵי אִיהוּ עֲרָלָה, דְּאֲנָהִיג דְּכַר לְנִקְבָה,
לְאֲזִדְוּוּגָא כַּחְדָּא, לְמַהוּי חַד.

הַנִּי קְיִימִין, בְּזִי דְרַגִּין רַבְרַבִּין (דְּכִרְיוֹ) יְדִיעָאן.
דְּרַגָּא קְדַמָּאָה, אִיהוּ דְרַגָּא דְקָאִים
בְּסִטְרָא דְהֵאֵי חֲשׁוּכָא. דָּא חֲשׁוּכָא סְלִקָּא, גּוֹ
טְמִירוֹ דְתַנְנָא דְאֲשָׁא, הֵאֵי כְּלִיל בְּגוֹוִן תַּנְנָא,
וּבְגוֹוִן אֲשָׁא, וּבְגוֹוִן אוּכְם. אֵלִין תְּלַת גּוֹוִנִין,
מִתְפָּרְשֵׁן לְכַמָּה סְטְרִין, לְאֲתַעְקַמָּא בְּעַקְמֵי
עֲלָמָא.

גּוֹוִן תַּנְנָא הֵאֵי, נַחְתָּא לְעֲלָמָא, וְאֲעִיל לְכַמָּה
סְטְרִין, וְדָא אֲתַפְּשֵׁט בְּעֲלָמָא, וְאֲסִטֵּי
לְרוּחֵי בְנֵי נִשְׂא בְּרַגִּיזוֹ, לְאֲסִטְאָה אֲרַחֲיִיהוּ,
וְלֹאֲתַתְקַפָּא בְּרוּגְזִיִּיהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים פֵּא)
לֹא יִהְיֶה כֶּף אֶל זֶר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר.
לֹא יִהְיֶה כֶּף אֶל זֶר דָּא דְכוּרָא. וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לְאֵל נֹכֵר דָּא נּוּקְבָא. הֵאֵי אִיהוּ רוּגְזָא דְשִׁלְטָא
וְאֲתַקַּף בְּעֲלָמָא, וְעַל בְּנֵי נִשְׂא, וְאֲתַקִּיף
לוֹן לְאַבְאָשָׁא.

גּוֹוִן אֲשָׁא, הֵאֵי גּוֹוִנָא נַחְתָּא לְעֲלָמָא, וְעַל
לְכַמָּה סְטְרִין, לְאַבְאָשָׁא, לְקִטְלָא,
וְלֹאֲוִשְׁדָּא דְמִין, וּלְקַפְחָא לְבְנֵי נִשְׂא. וְעַל דָּא
כְּתִיב, (מְשִׁלִּי א) אִם יֵאמְרוּ לְכֹה אֲתָנוּ נִאֲרָבָה לְדָם
נִצְפְּנָה לְנִקֵּי חַנּוּם. בְּגִין דְאִית אוּשְׁדֵי דְמִין
לְמַגְנָא, וְקִטְלֵי לְמַגְנָא. וְאִית דְאוּשְׁדֵי דְמִין
וְקִטְלֵי בְקָרְבָא, וְהֵאֵי מְסִטְרָא דְדְכוּרָא וְהֵאֵי
מְסִטְרָא דְנוּקְבָא. סְטְרָא דְדְכוּרָא אוּשְׁדֵי דְמִין
לְמַגְנָא, פְּדַקְאֲמֵרִן. סְטְרָא דְנוּקְבָא, לְאַגְחָא
קְרַבִּין, וְלֹאֲתַקְטְלָא אֵלִין בְּאֵלִין, וְכֹל קְרַבִּין
וְקִטְלוּ אֵלִין בְּאֵלִין, מֵהֵהוּא סְטְרָא דְנוּקְבָא
קָא אֲתִיִּין.

גּוֹוִן אוּכְם, הֵאֵי גּוֹוִנָא נַחְתָּא לְעֲלָמָא, וְנַחְתָּא
לְאֲתַמְנָאָה עַל כָּל פְּצוּעִין, וּמַחֲזִיִּין,

וְתַפְסוּ דְגוּפִין, וְצְלוּבֵי, וְחַנּוּקֵי, לְאַבְאָשָׁא תְּדִיר לְבְנֵי נִשְׂא. אֵלִין תְּלַת

לכמה צדדים של העולם ומתפשטים בתוך בני העולם. גון העשן יורד לעולם, וזהו הגון הראשון שיוצא מתוך הנקדה השקועה מאותו הצל שאמרנו, שהוא סמ"ל, שרוכב על גמל, כמו שנתבאר, וגון העשן הזה נקרא קצפיא"ל הגדול. וזהו הרגז של בני אדם שמחזקים את הלב ברגז.

תחת זה ממנים אלף ויש מאות קבוצות, שהן רגז הגופים של בני אדם, משום שיש רגז ששולט בעולם לעשות דין. אבל זה (צד) הוא רגז ששולט ונכנס לגוף בני האדם שמתרגזים ברגז הזה. וזהו הרגז הזה הוא יסוד לכל שאר הגונים לעשות בהם בנין להרע, משום שהעשן הזה יוצא מתוך רגז האש העליונה שלוהטת, וזהו הראשון לאותה האש.

ארבעה רגזים נפרדים מאותו הרגז, ורגז הראשון נקרא רגז, וזהו שמרגז את לב בני האדם, וזהו שיורד והולך ומסית את בני האדם שמתרגזים ברגזם, וזהו שמושך את המשחית על העולם. (ועל זה כתוב (חבקוק א) ברגז רחם תזכר).

הרגז השני, זהו שיורד לעולם ומשוטט ומתפשט לכל הצדדים, וזה נקרא שנאה. וזה יורד ונכנס בבני אדם. וזה, פיון שהוא נכנס, נקרא משחית שקט, וזהו רגז ששוקק, וזהו שמשפתף באותו מקום של הנקבה. וזהו רגז של שתיקה שעומד בעקמות זהו הקשה מכלם, משום שהוא כמו הנחש, ששוקק תמיד והורג אחר כך.

הרגז השלישי, זהו רגז הפוף מהראשון - שהולך ומתחזק ולא

גוונין, מתפרשן לכמה סטריין דעלמא, ואתפשטן גו בני עלמא.

גוון תננא נחתא בעלמא, והאי איהו גוון קדמאה, דנפקא מגו נקודה דשקיע מההוא צל דקאמרן, דאיהו סמ"ל, דקא רכיב על גמל, כמה דאתמר, והאי גוון תננא אקרי קצפיא"ל רברבא. והאי איהו רוגזא דבני נשא, דאתקיפו לבא ברוגזא.

תחות האי, ממנן אלף ושית מאה חבילין, דאינון רוגזא דגופייהו דבני נשא. בגין דאית רוגזא דשלטא בעלמא למעבד דינא. אבל האי (סטרא) איהו רוגזא, דשלטא ועאל בגופייהו דבני נשא, דאתרגיזו בהאי רוגזא. והאי רוגזא, איהו יסודא דכל שאר גווני, למעבד בהו, בנינא לאבאשא, בגין דהאי תננא, נפקא מגו רוגזא דאשא עלאה, דמלהטא, והאי איהו קדמאה לההוא אשא.

ארבע רוגזי מתפרשן מההוא רוגזא. רוגזא קדמאה, אקרי רגז ודא איהו דארגיזי לבייהו דבני נשא, ודא איהו דנחתא ואזלא וסטיא לבני נשא, ואתרגיזו ברוגייהו. ודא איהו דאמשיף מחבלא על עלמא. (ועל דא כתיב (חבקוק ג) ברונו רחם תזכור).

רוגזא תנינא, האי איהו נחתא לעלמא, ושאט ואתפשט לכל סטריין, והאי אקרי שנאה. והאי נחתא ועאל בבני נשא, והאי כיון דעאל, אקרי מחבלא שתיקא (דף רמ"ג ע"ב) והאי איהו רגזא דשתיק, והאי איהו דאשפתף בההוא אתר דנוקבא. והאי איהו רוגזא דשתיקה, דקיימא בעקימו. האי קשיא מכלהו, בגין דאיהו כגוונא דחויא, דשתיק תדיר, וקטיל לבתר.

רוגזא תליתאה, האי איהו רוגזא בהפוכא מקדמאה, דאזלא ואתקף ולא

שותק, אלא נגלה אותו רגז, וכל מה שהוא מתגלה - כף נשבר בכל מה שהתגלה, ולא שותק. כף נשבר, וכף נקרא: רגז שבור.

הרגז הרביעי, ראשיתו חזק וסופו שבור, ועל כן זהו רגז שמהפך מן הראשון. משום כף זהו צד השבור מכלם. ועל כן הכל הוא בדרגה ראשונה.

הדרגה שניה, היא דרגה שיוצאת מחשכה, וזהו גזון חשוף שעומד מתוף החשכה הזו, משום שהכל קים מתוף החשכה ועומד בדרגות ידועות. וזה מתפשט מטה בגונים ידועים.

בדרגה הזו קיימים שלש מאות צדדים נפרדים זה מזה, וכלם כלולים זה בזה. ואף על גב שמשנים זה מזה ומתגברים (ומאירים) זה מזה, הכל כלול זה בזה. ומשום כף כל הדרגות ידועות בצד הזה להרע.

מבאין יוצאים כל אלו המשחיתים המחבלים שמשוטטים בעולם ועושים דין בגלוי (בעולם) על המעשים הנסתרים שנעשו תוף החשף בסתר, והם משוטטים בעולם ועושים בהם דין בגלוי. ומשום כף, כל אלו שמשוטטים בעולם ועושים דין בגלוי, כלם עומדים כנגד בני אדם להודמן תמיד אל אותם חטאים נסתרים שאמרנו, ואותם שנקראים אף וחמה, מתחברים עמם, ועושים דין על בני אדם. זה נעשה בעולם מבעלי הדין הללו שאמרנו.

הדרגה זו עומדת תוף חשף ואש, שהוא סוד אחד, ומתוף דרגה זו נפרדות כמה דרגות חזקות (גרים) שעומדות פחת הצד של רקיע אחד, שנקרא רקיע שחר. דרגה

שתיק, אלא אתגלי ההוא רוגזא, וכל מה דאתגלי הכי אתבר כל מה דאתגלי ולא שתיק, הכי אתבר, והכי אקרי רוגזא תבירא.

רוגזא רביעאה, שירותא תקיף, סופא תביר. ועל דא האי איהו רוגזא, דמהפכא מן קדמייתא. בגין כף, האי איהו סטרא תבירא מפלהו. ועל דא, פלא איהו בדרגא קדמאה.

דרגא תננינא, איהו דרגא דנפיק מחשוכא, והאי איהו גזון חשוף, דקיימא מגו האי חשוכא בגין דכלא קיימא מגו חשוכא. וקיימא בדרגין ידיעאן. והאי אתפשט לתתא בגוונין ידיעאן.

בדרגא דא, קיימין תלת מאה סטרין, מתפרשין דא מן דא, וכלהו כלילן דא בדא. ואף על גב דמשניין דא מן דא, ואתגברן (ר"א ואברהו) דא מן דא, פלא פליל דא בדא. ובגין כף, כל דרגין ידיעאן בהאי סטרא לאבאשא.

מהבא נפקי כל אלין מחבלין דשטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא (ר"א בעלמא), על עובדין סתימין דאתעבידו גו חשוף בטמירו, ואינון שטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא בהו. ובגין כף, כל אלין דשטיין בעלמא, ועבדי דינא באתגלייא, פלהו קיימין בקבלייהו דבני נשא, לאתעתדא תדיר, גפי אינון חובין טמירין דקאמרן, ואינון דאקרון אף וחמה, מתחבראן עמהון ועבדי דינא עלייהו דבני נשא. האי אתעביד בעלמא, מאלין מארי דדינא כדקאמרן.

הדרגא דא קיימא גו חשוכא ואשא, דאיהו רזא חדא, ומגו דרגא דא, מתפרשאן כמה דרגין תקיפין (גרים) דקיימן תחות סטרא דרקיעא חדא, דאקרי רקיעא אוכמא. דרגא תליתאה, האי איהו רקיעא,

שלישית זהו רקיע שמתפשט על כל אותן דרגות שהן אדמות כשושנה, ואלו נקראות הדרועות של הצד הזה.

תחת אלו מתפשטות למטה דרגות, עד שמגיעות לתוף הדרגה שלישית (אותו רקיע שחר), משום שאלו שבדרגה השניה יוצאים מתוף אותו הרקיע השחר ומשוטטות בעולם. אלו מימין, ואלו משמאל. אלו של הימין נפרדות לשלשה צדדים, שהם שלשה קשרים. ואלו של השמאל נפרדות לשלשה צדדים, שהם שלשה קשרים אחרים.

הקשר הראשון עומד למעלה. ועשן חשוף ברגו נקשר בו. בקשר הזה יש בו שלשה גונים חשוכים ומשנים זה מזה, ונכללים זה בזה. והקשר הזה הוא כפוף ולא מתפשט (בכנט), פרט לזמנים ידועים, וזה הנקרא עבר"ה.

זהו עומד ולא שוכף, משום שלא שוכף, פרט לזמן שישאל מקריבים קרבן למטה, משום שבאותו זמן שוכף הרגז ונכנע למטה ונחלש רגזו (חוק), ולא יכול לשלט ולהתחזק. וכשזה נחלש, אז הקשר השני, שהוא באמצע, לא יכול לנסע ולהנהיג.

הקשר השני זהו שנקרא זעם, הקשר הזה הוא שנוסע ממקום למקום ומנהיג את כל שאר הקשרים, וכל שאר הקשרים כלם מתנהגים בו, וכלם מחזקים בקשר הזה. זהו שמנהיג את כל הצער שבעולם, משום ששמתחבר בדרגה אחרת, לחבק את הנקבה, אז יורדים לעולם כל סוגי הצער וכל הדחקים וכל הצרות, שהרי אינם יכולים לשלט זה בלי זה. וכל

דמתפשטא על כל אינון דרגין, דאינון סומקין פוורדא. ואלין אקרון דרועין דהאי סטרא.

תחות אלין, מתפשטין לתתא דרגין, עד דמטו לגו דרגא תליתאה (ס"א ההוא רקיעא איכמא) בגין דאלין די בדרגא תניינא, נפקי מגו ההוא רקיעא אוכמא, ושטיין בעלמא. אלין מימינא, ואלין משמאלא. אלין דימינא, מתפרשן לתלת סטרין, דאינון תלת קשרין. ואלין דשמאלא, מתפרשן לתלת סטרין, דאינון תלת קשרין אחרין.

קשרא קדמאה, קיימא לעילא. ותננא חשוכא ברוגזא, אתקשר ביה. האי קשרא, אית בה תלת גוונין חשוכין, ומשניין דא מן דא, ואתפלילו דא בדא. והאי קשרא, איהו כפוף, ולא אתפשט (ס"א אתכפריא), בר לזמנין ידיעאן, האי אקרי עבר"ה.

ואיהו קיימא בלא שכיכו, בגין דלא שכיך, בר בזמנא דישראל מקרבין קרבנא לתתא, בגין דבההוא זמנא אשתבף ההוא רוגזא, ואתכפריא לתתא, ואתחלש רוגזיה. (ר"א תוקפיה) ולא יכול לשלטאה ולא תקפא. וכד אתחלש האי, פדין קשרא תניינא, דאיהו באמצעיתא לא יכול לנטלא ולאנהגא.

קשרא תניינא, דא הוא דאקרי זעם, האי קשרא איהו דנטיל מאתר לאתר, ואנהיג לכל שאר קשרין, וכל שאר קשרין פלהו, אתנהגן ביה, וכלהו אתקפו בהאי קשרא. האי איהו דמנהיג כל צערין לעלמא, בגין דכד אתחבר בדרגא אחרא, לחבקא לנוקבא, פדין נחתי לעלמא, כל צערין, וכל דחקין, וכל עאקו, דהא לא יכולו לשלטאה דא בלא דא. וכלהו דרגין, אתיהיבו לנוקבא,

לשלטאה, ולמסטי עלמא,

הַדְּרָגוֹת נִתְּנוּ לְנִקְבָה לְשֵׁלֹט
וְלִהְסֹטוֹת אֶת הָעוֹלָם, וְאִם לֹא
שְׂרוּכָב זֶה עַל זֶה וּמִתְחַבְּרִים זֶה
לְזֶה, לֹא יִכּוֹלִים לְשֵׁלֹט.

בֵּא וְרֵא, כִּשְׁהִיָּה אָדָם בְּגֵן עֵדֶן
לְהִתְעַסֵּק בְּעִבּוּדֵת רַבּוּנוֹ, יֵרֵד
סְמָא"ל הַזֶּה וְכָל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת
שָׁבוּ, וְהִיָּה רוֹכֵב עַל אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ
הָרַע כְּדִי לְהִסְטוֹת אוֹתָם, מִשׁוּם
שְׂאוֹתוֹ נִחַשׁ שֶׁעֲמֵד תִּחְתְּיוּ הוּא
עָקֵם לְהִסְטוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם
וּלְפַתּוֹת אוֹתָם, מִשׁוּם שֶׁכְּתוּב
(משלי ה) כִּי נִפֶּת תִּטְפְּנָה שְׁפָתַי וְזָרָה
וְחָלַק מִשְׁמֵן חֶפֶה. וְזֶה נוֹתֵן פֶּחַ,
וְזֶה עוֹשֶׂה אֲמָנוֹת בְּעוֹלָם, וְזֶה בְּלִי
זֶה לֹא יִכּוֹלִים לְשֵׁלֹט.

מִשׁוּם כִּךְ, כַּאֲשֶׁר אוֹתוֹ הַקָּשָׁר שֶׁל
הָאֲמֻצָּע מִתְחַבֵּר בְּנִקְבָה, אִז
הַדִּינִים יוֹרְדִים וְכָל הַדְּחָקִים
לְעוֹלָם. וּכְשֶׁזֶּה לֹא מִתְחַזֵּק,
שְׂאִינוֹ נוֹסֵעַ, הַפֶּל נִשְׁבֵּר וְנִכְנָע,
שֶׁלֹא יִכּוֹל לְשֵׁלֹט. וְעַל כֵּן הַפֶּל
נִשְׁבֵּר וְנִכְנָע בְּסוּד הַקְּרַבְנֹת
שֶׁלְמִטָּה. וְעוֹלָה מִי שֶׁעוֹלָה
לְהִתְעַטֵּר לְמַעְלָה וְלְהִתְבַּרֵּךְ מִן
הָעַמֵּק הָעֲלִיּוֹן, שְׂמַאִיר לְכָל
הַפְּנִים.

הַקָּשָׁר הַשְּׁלִישִׁי הוּא קֶשֶׁה בְּחֻזֵּק
יָתֵר, וְזֶה נִקְרָא צָר"ה, מִשׁוּם
שֶׁמִּזֶּה יוֹצְאִים שְׁלֹטוֹן לְהַשְׁרוֹת
דְּחָקִים וְלַעֲשׂוֹת צְרוּת לְאֲנָשִׁים.
וְהַסּוּד שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הַקָּשָׁרִים הַלְלוּ,
שֶׁכְּתוּב עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה. אֵלוֹ
שְׁלֹשֶׁת קָשָׁרֵי הַיָּמִין.

שְׂרֵשֶׁה קָשָׁרִים שֶׁל שְׂמַאל,
כְּשֶׁמִּתְחַזְּקִים כְּאֶחָד, אִז אוֹתוֹ
הַשְּׂמַאל נִקְרָא מְשַׁלַּח"ת מְלֹאכִי
רְעִים, מִשׁוּם שֶׁמִּהַשְּׂמַאל הַזֶּה
נִשְׁלַחִים לְמִטָּה וְנוֹטְלִים חֻזֵּק כָּל
אוֹתָם הַמְּלֹאכִים הָרְעִים, אוֹתָם
שְׂיוֹצְאִים מִהַצַּד שֶׁלְמִטָּה, כְּמוֹ
שְׂאֲמַרְנוּ, וְכָל זֶה מִתּוֹךְ הַדְּרָגָה
הַשְּׂנִיָּה וְהַדְּרָגָה הַשְּׁלִישִׁית.

וְאִי לָאו דְרָכִיב דָּא עַל דָּא, וְאִתְחַבֵּר דָּא בְּדָא,
לֹא יִכְלִין לְשֵׁלֹטָא.

תָּא חֲזִי, פֶּד הוּה אָדָם בְּגַנְתָּא דְעֵדֶן,
לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּפוּלְחָנָא דְמֵאֲרִיָּה. נְחַת הָאִי
סְמָא"ל, וְכָל (דף רמ"ד ע"א) אֵינּוּן דְרֵגִין דְבִיָּה,
וְהוּה רְכִיב עַל הַהוּא חוּיָא בִישָׂא, בְּגִין
לְאִסְטָאָה לוֹן. בְּגִין דְהַהוּא חוּיָא דְהוּה קָאִים
תְּחוּתִיָּה, אִיהוּ עֲקִימָא לְאִסְטָאָה, בְּנֵי נְשָׂא,
וּלְפַתּוֹתָהּ לוֹן. בְּגִין דְכְּתִיב, (משלי ה) כִּי נִפֶּת
תִּטְפְּנָה שְׁפָתַי וְזָרָה וְחָלַק מִשְׁמֵן חֶפֶה. וְדָא
יְהִיב חֵילָא, וְדָא עֲבִיד אוּמְנוּתָא בְּעַלְמָא, וְדָא
בְּלָא דָּא לֹא יִכְלִי לְשֵׁלֹטָא.

בְּגִין כִּךְ, פֶּד הַהוּא קָשָׁרָא דְאֲמֻצְעִיתָא,
אִתְחַבֵּר בְּנוֹקְבָא, כְּדִין נְחַתִּי דִינִין, וְכָל
דְּחָקִין לְעַלְמָא וְכַד הָאִי אִתְתַּקַּף דְלָא נְטִיל,
כְּלָא אִתְבֵּר וְאִתְכַּפֵּיָא, דְלָא יִכִּיל לְשֵׁלֹטָא.
וְעַל דָּא, כְּלָא אִתְבֵּר וְאִתְכַּפֵּיָא, בְּרִזָּא דְקָרְבְּנִין
דְלִתְתָּא. וְסִלְקָא מָאן דְסִלְקָא, לְאִתְעַטְרָא
לְעִילָא, וְלֹאִתְבָּרַכָּא מִעַמְקָא עֲלָאָה, דְנִהִיר
לְכָל אַנְפִּין.

קָשָׁרָא תְּלִיתָאָה הָאִי אִיהוּ תְּקִיפָא בְּתִקְיָפוֹ
יָתֵר, וְהָאִי אֲקָרִי צָר"ה, בְּגִין דְמֵהָאִי
נְפָקִי שׁוּלְטָנוֹ, לְאִשְׁרָאָה דְחָקִין, וְלְמַעְבַּד
עֲאֲקוֹ לְבְנֵי נְשָׂא. וְרִזָּא דְתִלַּת קָשָׁרִין אֲלִין,
דְכְּתִיב, (תהלים עח) עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה. אֲלִין תְּלַת
קָשָׁרִין דִּימִינָא.

תְּלַת קָשָׁרִין דְשְׂמַאלָא, פֶּד מִתְתַּקְּפִי כְּחָדָא,
כְּדִין הֵהִיא שְׂמַאלָא אֲקָרִי, (תהלים עח)
מְשַׁלַּח"ת מְלֹאכִי רְעִים. בְּגִין דְמֵהָאִי
שְׂמַאלָא, אִשְׁתַּדְּרוּ לְתַתָּא, וְנְטִילֵי תוֹקְפָא, כָּל
אֵינּוּן מְלֹאכִין בִּישִׁין, אֵינּוּן דְנִפְקִי מִסְטְרָא
דְלִתְתָּא, כְּדִקְאֲמַרְן. וְכָל דָּא מִגּוֹ דְרֵגָא תְּנִינָא
וְדִרְגָא תְּלִיתָאָה.

הַדְרָגָה רַב־יְעָאָה, הַאִי דְרָגָא קַיִימָא, מַגּוּ
 עֲקִימוּ דְרוּגְזָא, גְּוֹן אֲשָׁא. וְהַאִי
 אַקְרִי אֲמַצְעִיתָא. דְּאִיהוּ גּוּפָא, דְּקַיִימָא בֵּין
 תְּרִין דְרוּעִין. הֵכָא אֵית לְהֵטָא, דְּמַלְהֵטָא
 בְּסוּמְקָא כּוּוּרְדָּא. מַהֲכָא נְפָקִי תְקִיפוּ לְנַחְתָּא
 לְתַתָּא, לְאַתְקַפָּא לְאוּשְׁדָא דְמִין. בְּגִין דִּיהַא
 אִיהוּ דִּיהֵיב רִשׁוּ וְשׁוּלְטָנָא לְתַתָּא, לְאַתְקַפָּא
 וְלְאוּשְׁדָא דְמִין. הַאִי נְבִיעַ לְנוּקְבָא, וְדָא
 אַצְטְרִיף לְדָא, כְּמָה דְאַצְטְרִיף גּוּפָא לְנַפְשָׁא,
 וְנַפְשָׁא לָא עֶבֶד אוּמְנוּתָא, אֶלָּא בְּגוּפָא.
 וְעַל דָּא, כָּל חֵילָא, וְכָל תְּקִיפוּ, מַהֲכָא
 נְפִיק, לְאַתְקַפָּא, וְלְמַעְבַּד אוּמְנוּתָא בְּעַלְמָא,
 לְאַבְאָשָׁא. כְּנוּקְבָא דְמַקְבְּלָא מִן דְּכוּרָא תְדִיר.
 בְּכָרְ דְרָגָא וְדְרָגָא, וּבְכָל קִשְׂרָא וְקִשְׂרָא, אֵית
 כְּמָה מְמַנָּן, וּכְמָה טְרִיקִי חֲבִילִין, דְּכֻלְהוּ
 אַתְנַהֲגִן בְּגִינְיֵיהוּ, וְכֻלְהוּ דְאַתְנַהֲגִן בְּגִינְיֵיהוּ,
 כְּלָהוּ לְתַתָּא, דְּאִינוּן חֲיִילִין דִּי כְּנוּקְבָא, וְכֻלְהוּ
 אֵית לוֹן דְרָגָא יְדִיעָא לְעֵילָא לְאַתְנַהֲגָא בֵּיהּ.

כְּמוֹ שֵׁשׁ לְצַד הַעֲלִיּוֹן הַקָּדוֹשׁ
 הַיְכָלוֹת יְדוּעִים לְדְרָגוֹת עֲלִיּוֹנוֹת
 לְהַכְּלִל אֱלוֹ בָּאֱלוֹ - כִּף גַּם לְמִטָּה
 (בַּחֲשׂוֹף) בְּהַפֹּף, בְּצַד הָאֲחֵר, יֵשׁ
 דְרָגוֹת לְאוֹתָם הַיְכָלוֹת הַנִּקְבָּה
 לְהַכְּלִל אֱלוֹ בָּאֱלוֹ.

בַּדְרָגָה הַזֹּאת, שֶׁהִיא רַב־יְעָאָה,
 עוֹמְדִים דִּינִים רַעִים לְרַדְתָּ לְמִטָּה
 וְלַהֲסֵר לְאוֹתָם שְׁעוֹשִׂים דִּין רַע
 קָשָׁה. מִכָּאֵן יוֹנְקִים אֶת חֲזָקָם
 לְהַתְקִיף וְלַהֲשִׁילִים אוֹתוֹ הַדִּין
 שְׁעוֹשִׂים. וּמִשׁוּם כֵּן, כָּל הַדְרָגוֹת
 הַלְלוּ כְּלוּלִים בָּהֶם, בְּכָל אוֹתָם
 הַהֵיכָלוֹת הַתְּחַתּוֹנִים שֶׁלְצַד
 הַנִּקְבָּה שֶׁלְמִטָּה. אֲשֶׁרֵי חֲלַקְסָם שֶׁל
 הַצְּדִיקִים שְׁמֵטִים אֶת דְּרָכָם
 מִהַדְרֹף הַזֶּה וְהוֹלְכִים אַחֵר יְרֵאת
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְקַדֵּשׁ
 בְּקִדְשֵׁי רַבּוֹנָם. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

לְאַתְקַדְשָׁא בְּקִדּוּשָׁה דְמֵאֲרִיִּהוֹן, זַכָּאִין אִינוּן בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא דְאַתִּי.

בְּמָה דְאֵית לְסִטְרָא עֲלָאָה קַדִּישָׁא, הַיְכָלִין
 יְדִיעָאן, לְגַבֵּי דְרָגִין עֲלָאִין, לְאַתְכַּפְּלָא
 אֵלִין בְּאֵלִין, הַכִּי נָמִי לְתַתָּא (ס"א בַּחֲשׂוֹכָא)
 בְּהַפּוּכָא, בְּסִטְרָא אַחֲרָא, אֵית דְרָגִין, לְגַבֵּי
 אִינוּן הַיְכָלִין דְנוּקְבָא, לְאַתְכַּפְּלָא אֵלִין בְּאֵלִין.
 בְּהַאִי דְרָגָא, דְּאִיהוּ רַב־יְעָאָה, קַיִימָן דִּינִין
 בִּישִׁין, לְנַחְתָּא לְתַתָּא, וְלְאַתְמַסְרָא
 לְאִינוּן דְעַבְדִּין דִּינָא בִּישָׁא תְקִיפָא. מַהֲכָא
 יְנַקִּי תוּקְפָא דִילְהוֹן, לְאַתְקַפָּא, וְלְאַשְׁלֵמָא
 הַהוּא דִינָא דְעַבְדִּי. וּבְגִין כֵּן, כָּל הַגִּי
 דְרָגִין כְּלִילָן בְּהוּ, בְּכָל אִינוּן הַיְכָלִין תַּתָּאִין,
 דְלִסְטֵר נוּקְבָא דְלְתַתָּא. זַכָּאָה חוּלְקִיִּהוֹן
 דְצְדִיקֵיִיא, דְסֵטוּ אֲרַחֲיִיהוּ מְאוּרַחָא דָא,
 וְאַזְלֵי בְתַר דְחֻלְתָּא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא,
 לְאַתְקַדְשָׁא בְּקִדּוּשָׁה דְמֵאֲרִיִּהוֹן, זַכָּאִין אִינוּן בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא דְאַתִּי.

דְּרָגָה חֲמִישָׁאָה. הַי דְּרָגָא אֲתַפְּלִיג לְתַרְיִן
 דְּרָגִין (ס"א סטרין) יְמִינָא, וְשִׁמְאָלָא. וְאַלְיִן
 אַקְרוּן שׁוֹקִין, מִתְּדַבְּקִין לְאַבְאָשָׁא וְלַמְרִדָּף.
 בְּגִין דְּהָבָא תְּקִיפּוּ דְרִדִּיפּוּ. דְּכָל מְרַעִין, וְכָל
 בִּישׁוּין, דְּרִדְפִי בְּתַרְיִיהוּ דְחִיבִינָא. וְכַד דִּינָא
 (ס"א דְרָגָא) דָּא אֲתַקְרִיב, כְּדִין הֲרָצִים יִצְאוּ
 דְּחוּפִים. וְאַיְנוּן רָצִים אֵינּוּן לְתַתָּא, לְמַרְהֵט
 לְאַבְאָשָׁא. וְכָל אֵינּוּן אַקְרוּן רוּדְפִים, וְעַל דָּא
 כְּתִיב (איכה ד) קָלִים הָיוּ רוּדְפָנוּ מִנְּשָׂרֵי שָׁמַיִם.
 הַי דְּרָגָא אֲתַפְּלִג לְתַרְיִן סְטְרִין, לִימִינָא
 וְלִשְׁמָאָלָא. תְּלַת קְשָׁרִין אֵינּוּן לִימִינָא.
 וְתַלַּת קְשָׁרִין אֵינּוּן לְשְׁמָאָלָא, וְאַלְיִן קְשָׁרִין,
 וְאַיְנוּן קְשָׁרִין דְּקְאָמְרִן, כְּלֵהוּ מְסַתְּפָלָן
 לְאַחוּרָא. בְּגִין דְּאַיְנוּן קְשָׁרִין עֲלָאִין (דְּרַמ"ד ע"ב)
 קְדִישִׁין, כְּלֵהוּ מְסַתְּפָלָן לְגוּ פְּנִימָאֵי לְגוּפָא,
 כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (מלכים א ז) וְכָל אַחוּרִיהֶם בֵּיתָה.
 וְאַלְיִן כְּלֵהוּ מְסַתְּפָלָן לְאַחוּרָא.

מַה בֵּין הַי לְהַאי. אָלָא אֲלִין קְשָׁרִין, עֲלָאִין
 קְדִישִׁין כְּלֵהוּ בְּרָזָא דְּאָדָם, וּבְגִין דְּכֵלָּא
 אִיהוּ בְּרָזָא דְּאָדָם, כָּל אַחוּרִיהֶם בֵּיתָה כְּתִיב.
 וְאַלְיִן קְשָׁרִין אַחְרָנִין דְּקְאָמְרִן, אֵינּוּן קְשָׁרִין
 דְּאַמְצָעִיתָא, כְּלֵהוּ מְסַתְּפָלָן לְאַחוּרָא, וְאַלְיִן
 אֵינּוּן בְּרָזָא דְּבַהֲמָה. וּבְגִין כֶּף כָּל אַחוּרִיהֶם
 לְאַחוּרָא. וְרָזָא דָּא כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, (תהלים לו)
 אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ יי'. דָּא בְּסִטְרָא דְּאָדָם,
 וְדָא בְּסִטְרָא דְּבַהֲמָה. וְקַרְבָּנָא הָכִי סִלְקָא,
 אָדָם וּבַהֲמָה.

קְשָׁרָא קְדַמָּאָה, בֵּיה קִימָא גְּוֹוְנָא דְּחִשׁוּכָא גּוּ
 עוּרְפָּלָא, (ס"א גו טהורא דְּעוּרְפִילָא) דִּצְמַח
 בְּאַתְלִטְיָא תַּחוּת אַבְנָא דְּקִימָא עֲלֵיהּ, דְּלָא
 צָמַח. וְהַי קִימָא עֲלֵייהּ דְּזַכָּאֵי, דְּאִית בְּהוּ
 זַכָּיִין, וְלָא אִית בְּהוּ זָכוּ דְּאַבְהֵתָא לְאַתְתַּקְפָּא
 בְּהוּ, וְלֹאֲגָנָא עֲלֵייהּ.

הַי דְּרָגָה חֲמִישִׁית. הַדְרָגָה הַזֹּאת
 נִחְלָקֶת לְשֵׁנֵי דְרָגוֹת (צָדִדִּים), יְמִין
 וְשִׁמְאָל. וְאֵלּוּ נִקְרָאִים שׁוֹקִים,
 מְשִׁיגוֹת לְהִרְעֵ וּלְרַדְּף, מְשׁוּם
 שְׂכָאן הַכַּח שֶׁל הַרְדִּיפָה שֶׁל כָּל
 הַחֲלָאִים וְכָל הַרְעוֹת שְׂרוּדְפִים
 אַחַר הַרְשָׁעִים, וּכְשֶׁהֲדִין (הַדְרָגָה)
 הַזֶּה מִתְקַרֵּב, אֲזַי (אַסְתֵּר ג) הַרְצִים
 יִצְאוּ דְחוּפִים. וְאוֹתָם הַרְצִים הֵם
 לְמַטָּה, לְרוּץ לְהִרְעֵ. וְכָל אֵלּוּ
 נִקְרָאִים רוּדְפִים, וְעַל זֶה כְּתוּב
 (איכה ד) קָלִים הָיוּ רוּדְפָנוּ מִנְּשָׂרֵי
 שָׁמַיִם.

הַדְרָגָה הַזֹּאת נִחְלָקֶת לְשֵׁנֵי צָדִדִּים,
 לְיָמִין וְלִשְׁמָאָל. שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים
 הֵם לְיָמִין, וּשְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים הֵם
 לְשְׁמָאָל. וְהַקְשָׁרִים הַלְלוּ, וְאוֹתָם
 הַקְשָׁרִים שְׂאֲמָרְנוּ, כָּלֵם
 מְסַתְּפָלִים לְאַחוּר, מְשׁוּם שְׂכָל
 הַקְשָׁרִים הַעֲלִיּוֹנִים הַקְדוּשִׁים
 מְסַתְּפָלִים לְתוֹף הַפְּנִימִיִּים לְגוּף,
 כְּמוֹ שְׂנֵאָמַר (מלכים א-ז) וְכָל
 אַחוּרִיהֶם בֵּיתָה. וְאֵלּוּ כָּלֵם
 מְסַתְּפָלִים לְאַחוּר.

מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֵלָּא אֵלּוּ
 הַקְשָׁרִים הַעֲלִיּוֹנִים הַקְדוּשִׁים
 כָּלֵם בְּסוּד שֶׁל אָדָם, וּמְשׁוּם
 שֶׁהַכֵּל הוּא בְּסוּד שֶׁל אָדָם, כְּתוּב
 כָּל אַחוּרִיהֶם בֵּיתָה. וְהַקְשָׁרִים
 הַאֲחֵרִים הַלְלוּ שְׂאֲמָרְנוּ, אוֹתָם
 קְשָׁרִים שֶׁל הָאֲמָצֵעַ, כָּלֵם
 מְסַתְּפָלִים לְאַחוּר, וְאֵלּוּ הֵם בְּסוּד
 שֶׁל בַּהֲמָה. וּמְשׁוּם כֶּף כָּל
 אַחוּרִיהֶם לְאַחוּר. וְהַסּוּד הַזֶּה כְּמוֹ
 שְׂבָאֲרָנוּ - (תהלים לו) אָדָם וּבַהֲמָה
 תוֹשִׁיעַ ה'. זֶה בְּצַד שֶׁל אָדָם, וְזֶה
 בְּצַד שֶׁל הַבַּהֲמָה. וְכֹף הַקְרָבָן
 עוֹלָה - אָדָם וּבַהֲמָה.

הַקְשָׁר הַרְאוּשׁוֹן, בּוּ עוֹמֵד גִּוּן שֶׁל
 חֲשִׁכָה בְּתוֹךְ עֲרַפֵּל (בְּתוֹךְ טַהַר הָעֲרַפֵּל)
 שְׂצוּמַח בְּקִלְלָה תַּחַת הָאֲבָן
 שְׂעוּמֶדֶת עֲלָיו, שְׁלֹא צוּמַח. וְזֶה
 עוֹמֵד עַל הַזַּכָּאִים שֵׁישׁ בָּהֶם
 זְכוּת, וְאֵין לָהֶם זְכוּת אֲבוֹת
 לְהַחְזִיק בָּהּ וּלְהַגִּין עֲלֵיהֶם.

וְקִשְׁרִים אַחֲרֵיהֶם וְרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם וְרֹדְפִים אֶת דְּרָכָם מִקֵּדָם לְכוּ, וְרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם, וְכָל אוֹתָם שֶׁרָשָׁם נִרְאָה בָּהֶם לְהִיטּוֹת מִכְרִים. מִשּׁוּם שֶׁכָּל אֵלוֹ שְׂרָאוּיִים לְהַעֲנִשׁ, מִלֵּאֵן אַחַד שְׁלִיחַ קְדוֹשׁ, שֶׁמִּצַּד הַגְּבוּרָה, יוֹרֵד וְרוֹשֵׁם בָּהֶם רֶשֶׁם, וְאוֹתוֹ הַרְשָׁם מִכָּר לְמַעַל לְכָל אוֹתָם בְּעֵלֵי הַדִּין. וְכִשְׁאוֹתוֹ רֶשֶׁם מִכָּר לָהֶם - מִי שְׂרָאוּי לְחִלָּאִים, מְלָקִים אוֹתוֹ בְּחִלָּאִים. מִי שְׂרָאוּי לְמִכְאוּבִים וְלִשְׂאָר הַעֲנָשִׁים, הַכֹּל רוֹאִים בְּאוֹתוֹ הַרְשָׁם.

וּמִשּׁוּם כִּף כָּל אוֹתָם הַקְּשָׁרִים עוֹמְדִים לְאַחֹר, וּבּוֹעֲטִים בְּאוֹתָם שְׁבוּעֲטִים בְּרַבּוֹנָם וּבְכָל אוֹתָם הַרְאוּיִים לְכַעַט בָּהֶם, פָּרַט לְצַדִּיקִים וְחַסִּידִים וְשִׁישׁ לָהֶם זְכוּת אַבוֹת שְׂרֹדְפִים אַחֲרֵיהֶם חִלָּאִים, שְׁאֵלָה אֵין שׁוֹלְטִים בָּהֶם וְלֹא בָאִים לָהֶם חִלָּאִים מִהַצַּד הַזֶּה.

וְאֵם תֹּאמַר, מֵאִיָּה מְקוֹם בָּאִים לָהֶם חִלָּאִים? בֵּא וְרֹאֵה, כְּתוּב (ישעיה נג) וְה' חָפֵץ דְּכָאוֹ הַחֲלִי. וְה' חָפֵץ דְּכָאוֹ, רוֹצֵה לְהַכּוֹת אוֹתוֹ וְלַתֵּת לוֹ חִלָּאִים כְּדֵי לְזַכּוֹתָם לְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא מִצַּד הָאֲחֵר, וְאֵלָה נִקְרָאִים יְסוּרִים שֶׁל אַחֲבָה, וְהַכֹּל בְּמִשְׁקַל אַחַד שֶׁל הַקֶּדֶשׁ עוֹלָה.

הַדְּרָגָה הַשְּׁשִׁית, זוֹ נִקְרָאת עֲרֵלָה. וְזוֹ וְכָל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת לְמַטָּה, כֵּלָן נִקְרָאוֹת עֲרֵלָה, כִּי יוֹנְקוֹת מִהַצַּד הַזֶּה. וְזֶה תוֹךְ סוּד שֶׁל נַח"שׁ בְּרַח"שׁ (ישעיה כב), וְזֶה מִינִיק אֶת אוֹתוֹ נַח"שׁ עֲקֻלְתוֹ"ן (שם). וְכָל הַדְּרָגוֹת הָאֲחֵרוֹת שְׁנֵאֲחֻזוֹת בְּצַד הַזֶּה נִקְרָאוֹת בְּסוּר שֶׁל עֲרֵלָה, וְהַכֹּל בְּסוּד אַחַד הוֹלְכִים.

וְכֵאן רֹאֵה, עַל זֶה כָּל אוֹתָם הָאֵילָנוֹת שְׁנֵנְטֵעוּ בְּאַרְץ טָרָם הַשְּׂרִישׁוֹ, שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם רוּחַ שֶׁל

וְקִשְׁרִין אַחֲרֵיהֶן, רֹדְפֵי בְּתֵר חִיבֵיָא דְסָטוּ אַרְחִייהוּ מִקֵּדָמַת דְנָא, וְרֹדְפֵי אַבְתְּרִייהוּ, וְכָל אֵינוֹן דְרִשִׁימוּ אֶתְחִזִּי בְּהוּ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא. בְּגִין דְכָל אֵינוֹן דְאֶתְחִזּוּן לְאַתְעַנְשָׂא, חַד מִלֵּאכָא, שְׁלִיחָא קְדִישָׁא, דִּי מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, נַחִית וְרִשִׁים בְּהוּ רִשִׁימָא, וְהוּא רִשִׁימָא אֶשְׁתְּמוּדְעָא לְעֵילָא, לְגַבֵּי כָל אֵינוֹן מְאֲרִיהוֹן דְדִינָא. וְכֵד הוּא רִשִׁימָא אֶשְׁתְּמוּדְעָ לְגַבֵּייהוּ, מָאן דְאֶתְחִזִּי לְמַרְעִין, אֶלְקִי לִיהַ בְּמַרְעִין. מָאן דְאֶתְחִזִּי לְמִכְאוּבִין, וְלִשְׂאָר עוֹנְשִׁין, כִּלָּא חֲמָאן בְּהוּא רִשִׁימוּ.

וּבְגִין דָּא, אֵינוֹן קְשָׁרִין כְּלֵהוּ קִיִּימוּ לְאַחֹרָא, וּבְעֵטִי בְּאֵינוֹן דְבְּעֵטִי בְּמְאֲרִיהוֹן, וּבְכָל אֵינוֹן דְאֶתְחִזּוּן לְבְּעֵטָא בְּהוּ. בְּרַצְדִּיקִי וְחַסִּידִי וְאִית לוֹן זְכוּ דְאַבְהוֹן, דְמַרְעִין רֹדְפִין אַבְתְּרִייהוּ, דְאֵלִין לֹא שְׁלֵטִי בְּהוּ, וְלֹא אֶתִי לוֹן מַרְעִין מִסְטָרָא דָּא.

וְאִי תִימָא, מָאן אֶתֶר אֶתִי לוֹן מַרְעִין. תָּא חִזִּי כְּתִיב, (ישעיה נג) וְיִי' חָפֵץ דְכָאוֹ הַחֲלִי. וְיִי' חָפֵץ, דְכָאוֹ, אֶתְרַעִי לְמַחְאָה לִיהַ, וְלְמִיָּהב לִיהַ מַרְעִין, בְּגִין לְזַכָּאָה לוֹן לְעֵלְמָא דְאֶתִי, וְלֹא מִסְטָרָא אַחֲרָא, וְאֵלִין אַקְרוּן יְסוּרִין דְאַחֲבָה, וְכִלָּא בְּחַד מִתְקֵלָא דְקוּדְשָׁא סֻלְקָא. דְרָגָא שְׁתִּיתָאָה. הַאי אַקְרִי עֲרֵלָה. וְדָא, וְכָל אֵינוֹן דְרָגִין תַּתְּאִין, לְתַתָּא, כְּלֵהוּ אַקְרוּן עֲרֵלָה, בְּגִין דִּינְקִי מִסְטָרָא דָּא. וְהַאי אִיְהוּ גוֹ רִזָּא דְנַח"שׁ בְּרַח"שׁ. וְהַאי יְנִיק, לְהוּא נַח"שׁ עֲקֻלְתוֹ"ן. וְכִלֵּהוּ דְרָגִין אַחֲרֵיהֶן, דְאֶתְאַחֲדוּן בְּהַאי סְטָרָא, אַקְרוּן גּוֹיְהַרְקִי דְעֲרֵלָה. וְכִלָּא בְּרִזָּא חֲדָא קָא אֲזֵלִי.

וְתָא חִזִּי, עַל דָּא, כָּל אֵינוֹן אֵילָנִין דְאֶתְנַטְעוּ בְּאַרְעָא, עַד לֹא אֶשְׁתְּרִשׁוּ, שְׂרִיא עֲלֵייהוּ רוּחָא מִסְטָרָא דְהַאי עֲרֵלָה, וְעַל דָּא כְּתִיב,

הַעֲרֵלָה הַזֶּה, וְעַל זֶה פְּתוּב, (ויקרא ט) וְעֲרַלְתֶּם עֲרַלְתּוֹ אֶת פְּרִיו שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאכַל. מִשּׁוֹם שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, חִבִּיבוּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל תְּמִיד אֵלָיו, וְהַרְחִיק אוֹתָם מִכָּל הַדְּרָכִים הַרְעוּת וְצַדִּיקִים הַרְעִים וְהַטְּמְאִים לְהַדְּבִק בְּצַד הַקְּדוּשָׁה. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַיְכָלוֹת מַסְטֵרָא דְקַדוּשָׁה
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִי שְׁנֵינוּ בְּאוֹתָם הַהֵיכָלוֹת, שֶׁהֵם עוֹמְדִים לְסֵדֵר אֶת סֵדוֹר שְׁבָחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בֵּין סֵדוֹר הָעוֹמֵד בְּדָבָר, בֵּין סֵדוֹר הָעוֹמֵד בְּרִצּוֹן. מִשּׁוֹם שֶׁיֵּשׁ סֵדוֹר הָעוֹמֵד בְּדָבָר, וְיֵשׁ סֵדוֹר הָעוֹמֵד בְּרִצּוֹן וְכוּנֵת הַלֵּב, לְדַעַת וּלְהַסְתַּפֵּל, כְּדִי לְהַסְתַּפֵּל לְמַעְלָה לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, שֶׁשֵּׁם נִתְקַעֲסִים כָּל הַרְצוֹנוֹת וְהַמְחַשְׁבוֹת וְלֹא עוֹמְדִים בְּדָבָר כָּלָל. אֵלָּא כְּמוֹ שֶׁהוּא נֹסֵת, כִּף כָּל דְּבָרָיו בְּסֵתֵר.

בֹּא וְרֵא, זֶה שְׁאֲמַרְנוּ בְּכָל אוֹתָם הַהֵיכָלוֹת (תלמוד), כָּל אוֹתָם הַסְדוּרִים הֵם בְּכָלֵל אֶחָד, כְּדִי לְהַכְלִיל תַּחְתּוֹנִים בְּעֲלִיוֹנִים.

אָבֵר בֹּא וְרֵא, כְּשֶׁסֵּדֵר מִשֶּׁה תִּפְּלָתוֹ בְּשִׁבְלֵי יִשְׂרָאֵל, הוּא הָאָרִיף בְּתַפְּלָה הַזֶּה, מִשּׁוֹם שֶׁזוֹ תִּפְּלָה שְׁעוֹמֵדָת לְמַעְלָה. וְכִשְׁפֵּדֵר תִּפְּלָתוֹ בְּקִצְרָה עַל אַחֲתוֹ, הוּא לֹא הָאָרִיף בֵּה, מִשּׁוֹם שֶׁעוֹמֵדָת לְמַטָּה, שְׁפָתוֹב (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ, וְלֹא הָאָרִיף יוֹתֵר, כִּי הוּא בְּעַל הַבַּיִת וְצוּנָה אֶת בֵּיתוֹ כְּרֵאוֹי, וּמִשּׁוֹם כִּף לֹא הָאָרִיף יוֹתֵר בְּבִקְשָׁתוֹ. (ועל זה בלם) וְכָל הַסְדוּרִים לְהַשְׁרֹת שְׁכִינָה בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁבִאֲרֵנוּ בְּכָל אוֹתָם (שָׂאֵר) הַיְכָלוֹת שְׁאֲמַרְנוּ.

רַבִּי שְׁמַעוֹן קָם וְאָמַר, אֲשֶׁרִי חִלְקֵךְ אָדָם הִרְאִשׁוֹן, נִבְחָר מִכָּל

(ויקרא ט) וְעֲרַלְתֶּם עֲרַלְתּוֹ אֶת פְּרִיו שְׁלֹשׁ שָׁנִים יִהְיֶה לָכֶם עֲרָלִים לֹא יֵאכַל. בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, חִבִּיבוּתָא דְיִשְׂרָאֵל תְּדִיר לְגַבִּיּה, וְרַחֲמֵי לֹוֹן, מִכָּל אוֹרְחֵין בִּישׁוּן, וְסִטְרֵין בִּישׁוּן וּמְסֻאֲבִין, לְאַתְדַּבְּקָא בְּסִטְרָא דְקַדוּשָׁה. זְכָאִין אֵינוֹן בְּהַאי עֲלָמָא וְזְכָאִין אֵינוֹן בְּעֲלָמָא דְאַתִּי.

הַיְכָלוֹת מַסְטֵרָא דְקַדוּשָׁה

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָא תְּנִינָן בְּאֵינוֹן הַיְכָלִין, דְּאֵינוֹן קְיִימִין, לְסִדְרָא סֵדוּרָא דְשִׁבְחָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּין סֵדוּרָא דְקְיִימָא בְּמִלָּה בֵּין סֵדוּרָא דְקְיִימָא בְּרַעוּתָא. בְּגִין דְּאַתִּי סֵדוּרָא דְקְיִימָא בְּמִלָּה, וְאַתִּי סֵדוּרָא דְקְיִימָא בְּרַעוּתָא וְכוּוּנָה דְלִבָּא, לְמַנְדַּע וּלְאַסְתַּפְּלָא, בְּגִין לְאַסְתַּפְּלָא לְעֵילָא לְעֵילָא עַד אֵין סוּף, דְתַמָּן תְּקִיעוֹ דְכָל רַעוּתֵין וּמְחַשְׁבֵין, וְלֹא קְיִימִין בְּמִלָּה כָּלָל, אֵלָּא כְּמָה דְאַיְהוּ סְתִים, הָכִי כָּל מְלוֹי בְּסֵתִימוֹ.

תָּא חֲזִי הַאי דְאַמְרָן בְּאֵינוֹן הַיְכָלִין כְּלָהוּ (נ"א תלמוד), כָּל אֵינוֹן סֵדוּרֵין אֵינוֹן כְּלָלָא חֲדָא, בְּגִין לְאַתְפְּלָא תַתָּאי בְּעֲלָאי.

אָבֵר תָּא חֲזִי, מִשֶּׁה כַּד סֵדֵר צְלוּתִיה בְּגִינִיהוֹן דְיִשְׂרָאֵל, אָרִיף בְּהַאי צְלוּתָא, בְּגִין דְאַיְהִי צְלוּתָא דְקְיִימָא לְעֵילָא. וְכַד סֵדֵר צְלוּתִיה בְּקִצְרָה דְאַחְתִּיה, לֹא אָרִיף בֵּה, בְּגִין דְקְיִימָא לְתַתָּא. דְכַתִּיב, (במדבר יב) אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ, וְלֹא אָרִיף יוֹתֵר, בְּגִין דְאַיְהוּ מְאִרֵי דְבֵיתָא, וּפְקִיד בֵּיתִיה בְּדָקָא חֲזִי, (דף רמ"ה ע"א) וּבְגִין כִּף לֹא אָרִיף יוֹתֵר בְּבַעוּתִיה. (נ"א ועל דא בולחו) וְכָלֵהוּ סֵדוּרֵין, לְאַשְׁרָאָה שְׁכִינְתָא בְּעֲלָמָא, כְּמָה דְאוּקְיַמְנָא בְּכָל אֵינוֹן (שָׂאֵר) הַיְכָלִין דְקֵאֲמַרְן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן קָם וְאָמַר, זְכָאֵה חוּלְקָא דִילָךְ אָדָם קְדַמָּה, בְּרִירָא דְכָל נְבִרָאִין, דְקְיִימִין בְּעֲלָמָא, דְרַבִּי לָךְ קְדַשָׁא בְּרִיךְ הוּא

הנבָרַאִים שְׁעוּמְדִים בְּעוֹלָם, שְׁהַגְדִּיל אוֹתָךְ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל וְהַכְּנִיס אוֹתָךְ לְגַן עֵדֶן, וְתִקֵּן לָךְ שְׁבַע חֲפוֹת שָׁם לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּעִנְיָן שֶׁל הַנְּעָם הָעֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (תהלים כו) לַחֲזוֹת בְּנֵעָם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. לַחֲזוֹת בְּנֵעָם ה' - לְמַעַלָּה. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ - לְמַטָּה. לַחֲזוֹת בְּנֵעָם ה', בְּאוֹתָם שְׁבַעַת הַרְקִיעִים לְמַעַלָּה. וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ, בְּאוֹתָם שְׁבַעַת הַרְקִיעִים שְׁלֹמֶטָה, וְאַלֶּה עוֹמְדִים אֵלֶּה כְּנֹגֵד אֵלֶּה.

וּבְכַלֵּם עֲמַדְתָּ בְּגֵן עֵדֶן. אוֹתָן שְׁבַע הַחֲפוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת הַקְדוֹשׁוֹת עוֹמְדוֹת עֲלֶיךָ לְמַעַלָּה לְהַתְעַטֵּר בָּהֶן, וְאוֹתָן שְׁבַע תַּחְתּוֹנוֹת עֲמַדְתָּ בָּהֶן לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ בָּהֶן, וּבְכַלֵּן הַשָּׁלִים אוֹתָךְ אֲדוֹנָךְ לְהִיּוֹת שְׁלֵם בְּכֹל.

עַד שֶׁנִּדְחִי רַגְלֶיךָ אַחַר עֲצַת אוֹתוֹ נִחַשׁ הַרַע, וְגִרְשַׁת מִגֵּן עֵדֶן, וְגִרְמַת לָךְ מוֹת וּלְכֹל הָעוֹלָם, מִשׁוּם שֶׁעֲזַבְתָּ אֶת הָעֲדוּנִים הֵלְלוּ שְׁלֹמֶעַלָּה וּלְמַטָּה, וְנִמְשַׁכְתָּ אַחַר אוֹתָן תְּשׁוּקוֹת טְמְאוֹת שְׁנִקְרְאוֹת רֹאשׁ פְּתָנִים, שֶׁהַגּוֹף מוֹשֵׁף בָּהֶן וְלֹא הָרוּחַ, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (דברים לב) וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר. וְכַתּוּב עֲנָבֵי רוּשׁ. עַד שֶׁבֵּא אַבְרָהָם הַחֲסִיד וְהַתְּחִיל לְתַקֵּן עוֹלָם, וְנִכְנַס לְתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְדוֹשָׁה וְתִקֵּן לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה בְּאוֹתָם רְקִיעִים עֲלִיּוֹנִים וּבְאוֹתָם רְקִיעִים תַּחְתּוֹנִים.

אוֹתָם הַתַּחְתּוֹנִים הֵם הַיְכָלוֹת לְאוֹתָם רְקִיעִים עֲלִיּוֹנִים לְהַאֲחִיז זֶה בְּזֶה וּלְהַקְשֵׁר זֶה בְּזֶה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת שְׁאַרְנוֹ. וְאַף עַל גַּב שֶׁבְּאַרְנוֹ שָׁם בְּתוֹךְ הַכֵּלֵל, כִּי אֵין לָנוּ לְפָרֵט דְּבָרִים וּלְתַקֵּן אֶת הַיְחוד פְּרָאוּי, כְּדִי שְׁלֹא יִטְעוּ הַחֲבָרִים, וְיִלְכוּ כִּי יִשְׂרִים דְּרָכֵי ה' וְצַדִּיקִים וְגו'.

עַל פֶּלֶא, וְאַעִיל לָךְ בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן, וְאַתְקִין לָךְ שְׁבַעַת חוֹפּוֹת בֵּיהּ, לְאַשְׁתַּעֲשֵׂא בְּעוֹנוֹגָא דְּנֵעָם עֲלֵאָה, כְּמָה דְּאַתְ אָמַר (תהלים כו) לַחֲזוֹת בְּנֵעָם יי' וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. לַחֲזוֹת בְּנֵעָם יי', וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ לְתַמָּא. לַחֲזוֹת בְּנֵעָם יי', בְּאַיְנוֹן שְׁבַעַת רְקִיעִין לְעִילָא, וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ בְּאַיְנוֹן שְׁבַעַת רְקִיעִין דְּלְתַמָּא, וְאַלִּין קִיַּיְמִין אֵלִין לְקַבֵּל אֵלִין.

וּבְכַלְהוֹ קָמַת בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן. אֵינוֹן שְׁבַעַת חוֹפּוֹת עֲלֵאִין קְדִישִׁין, קִיַּיְמוּ עֲלֶיךָ לְעִילָא, לְאַתְעַטְרָא בְּהוֹ. וְאַיְנוֹן שְׁבַעַת תַּתְּאִין, קָמַת בְּהוֹ לְאַשְׁתַּעֲשֵׂא בְּהוֹ, וּבְכַלְהוֹ אֲשָׁלִים לָךְ מְאַרְךָ, לְמַהְוֵי שְׁלִים בְּכֹלֵא.

עַד דְּאַתְדַּחֵי רַגְלֶךָ, בְּתַר עֵיטָא דְּהָהוּא חוּיָא בִישָׂא, וְאַתְתַּרְכַּת מִגִּנְתָּא דְּעֵדֶן, וְגִרְמַת מוֹתָא לָךְ, וּלְכֹל עֲלָמָא, בְּגִין דְּשִׁבְקַת אֵלִין עֲדוּנִין דְּלְעִילָא וְתַתָּא, וְאַתְמַשְׁכַּת בְּתַר אֵינוֹן פְּסוּפִין מְסֻאָבִין, דְּאַקְרוּן (אייוב כ) רֹאשׁ פְּתָנִים, דְּגוּפָא מְשִׁיף בְּהוֹ, וְלֹא רוּחָא. כְּמָה דְּאַתְ אָמַר, (דברים לב) וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר. וְכַתִּיב עֲנָבֵימוּ עֲנָבֵי רֹאשׁ. עַד דְּאַתָּא אַבְרָהָם חֲסִידָא, וְשָׂרִי לְאַתְקִנָּא עֲלָמָא, וְעָאֵל גּוֹ מְהִימְנוּתָא קְדִישָׂא, וְאַתְקֵן לְעִילָא וְתַתָּא, בְּאַיְנוֹן רְקִיעִין עֲלֵאִין, וּבְאַיְנוֹן רְקִיעִין תַּתְּאִין.

אֵינוֹן תַּתְּאִין, הַיְכָלִין לְאַיְנוֹן רְקִיעִין עֲלֵאִין, לְאַתְאַחַדָּא דָּא בְּדָא, וּלְאַתְקַשְׁרָא דָּא בְּדָא, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא בְּאַיְנוֹן הַיְכָלִין דְּקִאֲמָרְן. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקִימְנָא הָתָּם גּוֹ פֶּלֶא, הָכָא אֵית לָן לְפָרֵטָא מְלִין, וּלְאַתְקִנָּא לְיַחודָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּגִין דְּלֹא יִטְעוּן חֲבָרִיָּיא, וְיַהֲכוּן בְּאַרְחַ מִישְׁר, כְּמָה דְּכַתִּיב (הושע יד) כִּי יִשְׂרִים דְּרָכֵי יי' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם וְגו'.

בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָה, כְּפַתּוּב (הושע יד)

(היכל לבנת הספיר יסוד ועטרה)

היכל לבנת הספיר יסוד ועטרה)
ההיכל הראשון - ראשית תוף
האמונה, וזוהי ראשית לסוד
האמונה, ובדרגות של מראה
האמונה. נביאי האמת היו רואים
מתוף האספקלריה הזו שאינה
מאירה, ומשום שזוהי ראשית
האמונה, כתוב (שם א) תחלת דבר
ה' בהושע. שראה מתוף דרגה זו,
שהיא ראשית כל הדרגות לעלות
למעלה, וסוף כל הדרגות לדרת
למטה.

ומשום שהושע ראה מתוף
הראשית הזאת, סוף כל הדרגות,
הצטרף לטל את אשת זנונים
הזאת, משום שישאל נאחזו
ונמשכו משם למטה לאותו מקום
שנקרא אשת זנונים, משום
שעזבו ולא נדבקו באשת חיל
הזו, וראה משם כל אותם היכלות
שהם בצד הטמאה (שיש לו).

היכלות הטמאה, כלם טמאים
למי שנדבק בהם, ועל זה כתוב,
קח לך אשת זנונים וגו'. וכי נביא
אמת צריך את זה? אלא משום
שאסור לו לאדם להפנס לאותם
היכלות, כדי שלא ימשך אחריהם
כמו שעשה נח, שכתוב (בראשית ט)
וישת מן היין וישכר ויתגל.

והושע פחד להסתכל באותם
היכלות שנטמאו בהם ישראל
ונדבקו, שלא ימשך אחריהם,
כמו שכתוב בנח, וישת מן היין
וישכר ויתגל. עד שאמר לו, קח
לך אשת זנונים וילדי זנונים.
וכתוב וילך ויקח את גמר בת
דבלים. לדעת במה נדבקו
ונטמאו ועזבו את סוד האמונה,
בשביל אל נכר. ועל זה ראה
מתוף ההיכל הזה, ראשית כל
הדרגות.

ההיכל הזה ראשית של הכל

היכל לבנת הספיר יסוד ועטרה).
היכל קדמאה. שירותא גו מהימנותא, והאי
איהו שירותא לרזא דמהימנותא,
ובדרגין דחזו דמהימנותא. נביאי קשוט, הו
חמאן מגו דא אספקלריא דאינה מאירה,
ובגין דהאי איהו שירותא דמהימנותא, כתיב
(הושע א) תחלת דבר יי' בהושע. דחמא מגו
דרגא דא, דאיהו שירותא דכל דרגין לסלקא
לעילא, וסופא דכל דרגין לנחתא לתתא.

ובגין דהושע חמא מגו שירותא דא, סופא
דכל דרגין, אצטריך לנטלא האי אשת
זנונים, בגין דישראל אתאחדון ואתמשכו
מתמן לתתא, לגבי ההוא אתר דאקרי אשת
זנונים, בגין דשבקו, ולא אתדבקו בהאי אשת
חיל. וחמא מתמן כל אינון היכלין דאינון
בסטרא מסאבא. (דאית ליה).

היכלין דמסאבא, פלהו מסאבין למאן
דאתדבק בהון, ועל דא כתיב, קח
לך אשת זנונים וגו'. וכי נביאה דקשוט
אצטריך לדא. אלא, בגין דאסיר ליה לבר נש
לאעלא באינון היכלין, בגין דלא יתמשך
אבתרייהו, כגוונא דעבד נח, דכתיב, (בראשית ט)
וישת מן היין וישכר ויתגל.

והושע דחיל לאסתכלא באינון היכלין
דאסתאבו בהו ישראל ואתדבקו,
דלא יתמשך אבתרייהו, כמה דכתיב בנח
וישת מן היין וישכר ויתגל. עד דאמר ליה,
קח לך אשת זנונים וילדי זנונים. וכתיב וילך
ויקח את גמר בת דבלים. למנדע כמה
דאתדבקו ואסתאבו, ושבקו רזא דמהימנותא,
בגין אל נכר. ועל דא, חמא מגו היכלא דא,
שירותא דכל דרגין.

היכלא דא, שירותא דכלא, לסלקא בדרגין. האי היכלא, איהו מדורא

לעלות בדרגות. ההיכל הזה הוא מדור שעומד באור, להתעטר בדרגותיו, להסתפל באותן דרגות עליונות, שכתוב (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל.

בהיכל הזה ממנה אחד שמש, טהריא"ל שמו, והוא עומד על פתח אותו ההיכל. וכל הנשמות שעולות, עומד הממנה הזה בפתח הזה, וכמה ממנים אחרים עמו, וכלם אש לזהטת ושרביטי אש בידיהם, וכלם בעלי עינים. הממנה הזה עומד בצד זה. אם זוכה הנשמה הזו להפנס, הממנה הזה פותח פתח והיא נכנסת. ואם לא זוכה, אותו הממנה האחר שעומד בצד האחר מזמן, וכמה אלף ורכבות שומרי החקים עמו. דוחה אותה אותו הממנה האחר הקדוש, ולקח אותה האחר הזה שצד הטמאה, ומכניס אותה לתוך אותם ההיכלות הטמאים, וכל אותם שומרי החקים אווזים אותה, עד שמורידים אותה לגיהנם, ונדונית שם שנים עשר חדשים. התקון של אותו הצד האחר, בית דין לדון בהם את הרשעים.

כמו כן אותו הממנה הקדוש שעומד על אותו פתח - כל אותן תפלות שבוקעות אווירם ורקיעים להפנס לפני המלך, אם תפלת רבים הם - הוא פותח פתח ומכניס אותה התפלה, עד שנעשות כל תפלות העולם, עטרה בראש צדיק חי העולמים, כמו שבארוה.

ואם תפלת יחיד היא - עולה עד שמגיעה לפתח ההיכל הזה, שהממנה הזה עומד בו. אם נאה היא התפלה להפנס לפני המלך הקדוש (יפה), מיד פותח פתח ומכניס אותה. ואם לא נאה, הוא דוחה אותה החוצה, ויוודת

דקיימא בנהירו. לאתעטרא בדרגוי, לאסתפלא באינון דרגין עלאין, דכתוב, (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל.

בהאי היכלא, חד ממנא שמשא טהריא"ל שמייה. ואיהו קיימא על פתחא דההוא היכלא, וכל נשמתין דסלקין, קיימא האי ממנא בהאי פתחא, וכמה ממנן אחרנין עמיה, פלהו אשא דמלהטא, ושרביטין דאשא בידיהו, וכלהו (דף רמ"ה ע"ב) מארי דעיינין. האי ממנא קיימא בסטרא דא, אי זכאת האי נשמתא למיעל, האי ממנא פתח פתחא ועאלת.

ואי לא זכאת, ההוא ממנא אחרא דקיימא בסטרא אחרא, זמין, וכמה אלף ורכבן גרדיני נימוסין עמיה. דחי לה ההוא ממנא אחרא קדישא, ונקיט לה האי אחרא, די בסטרא דמסאבא, ואעיל לה גו אינון היכלי מסאבי. וכל אינון גרדיני נימוסין אחדי לה, עד דנחתה לה לגיהנם, ואתדנת תמן תריסר ירחי. תקונא דההוא סטרא אחרא, בי דינא לאתדנא בהו חייבא.

בגוונא דא, ההוא ממנא קדישא, דקיימא על ההוא פתחא, פל אינון צלותין, דבקעי אווירין ורקיעין, למיעאל קמי מלכא, אי צלותא דסגיאין אינון, פתח פתחא, ואעיל ההוא צלותא עד דאתעבידו פל צלותין דעלמא, עטרא ברישא דצדיק חי עלמין, כמה דאוקמוה.

ואי צלותא דיחיד, סלקא עד דמטי לפתחא דהיכלא דא, דהאי ממנא קיימא ביה. אי יאה ההיא צלותא, לאעלא קמי מלכא קדישא (יאות), מיד פתח פתחא, ואעיל לה. ואי לא יאה, דחי לה לבר, ונחתא ואתשטיא בעלמא,

לשוטט בעולם, ועומדת בתוך
הרקיע הפתוח מאותם הרקיעים
שקמטה שמנהיגים תוך העולם.
ובאותו רקיע עומד ממנה אחד
ששמו סהדיא"ל, וממנה על
הרקיע הזה, ונוטל את כל אותן
התפלות שנדחו, שנקראות
תפלות פסולות, וגונן אותן, עד
שנדון (שב) אותו אדם.

אם שב לרבונו פראוי ומתפלל
תפלה זכה אחרת - אותה תפלה
זכה כשעולה, נוטל אותו הממנה
סהדיא"ל את התפלה הזו,
ומעלה אותה למעלה, עד
שפוגשת באותה תפלה זכה,
ועולות ומתעברות כאחד

ונכנסות לפני המלך הקדוש.
ולפעמים נדחית אותה תפלה,
משום שאותו אדם נמשך אחר
הצד האחר, והוא נטמא באותו
צד, ונוטל אותה אותו ממנה
שבאותו הצד האחר הטמא. ואז
עומד אותו צד האחר הטמא,
עולה ומזכיר את חטאי אותו
האדם לפני הקדוש ברוך הוא
ומסטין עליו למעלה. ולכן כל
התפלות וכל הנשמות,
כשעולות, פלן עולות ועומדות
לפני ההיכל הזה, והממנה הזה
עומד על פתח ההיכל הזה
להכניס נשמות ותפלות, או
לדחותן החוצה.

מעד לפתח הזה יש פתח אחר
שהקדוש ברוך הוא חותר לו,
ונפתח שלש פעמים ביום ולא
ננעל, ועומד לאותם בעלי
תשובה ששופכים דמעה
בתפלתם לפני רבונו. וכל
השערים והפתחים ננעלים, עד
שנכנסים ברשות, פרט לשערים
הללו שנקראים שערי דמעה.

וכשתפתח הזו של הדמעה
עולה למעלה להכניס באותם
השערים, מזדמן אותו אופן

וקיימא גו רקיעא תתא מאינון רקיעין
דלתתא, דמדברי גו עלמא, ובההוא רקיעא,
קיימא חד ממנא די שמייה סהדיא"ל, וממנא
על האי רקיעא. ונטיל כל הני צלותין
דאתדחין, דאקרון צלותי פסילאן וגניז לון,
עד דאיתדן (ג"א דתב) ההוא בר נש.

אי תב לגבי מאריה פדקא יאות, וצלי צלותא
אחרא זפאה, ההיא צלותא זפאה כד
סלקא, נטיל ההוא ממנא סהדיא"ל האי
צלותא, וסליק לה לעילא, עד דאערע בההיא
צלותא זפאה, וסלקין ואתערבון כחדא,
ועאלין קמי מלפא קדישא.

ולזמנין אתדחיא ההיא צלותא, בגין דההוא
בר נש אתמשך בתר סטרא אחרא,
ואיהו אסתאב בההוא סטרא, ונטיל לה ההוא
ממנא די בההוא סטרא אחרא מסאבא. וכדין
קיימא ההוא סטרא אחרא מסאבא. סליק
ואדבר חובוי דההוא בר נש קמי קדשא בריך
הוא, ואסטי עליה לעילא. ועל דא, כל
צלותין, וכל נשמתין, פד סלקין, פלהון
סלקין וקיימן קמי היכלא דא. והאי ממנא
קיימא על פתחא דהיכלא דא, לאעלא
נשמתין וצלותין, או לדחיא לון לבר.

לעילא מהאי פתחא, אית פתחא אחרא,
דקודשא בריך הוא חתיר לה
ואתפתח תלת זמני ביומא, ולא אנעיל,
וקיימא לאינון מאריהון דתיובתא, די אושדין
דמעה בצלותהון קמי מאריהון. וכל תרעין
ופתחין ננעלו, עד דעייילי ברשותא, בר תרעין
אלין, דאקרון שערי דמעה.

וכר האי צלותא דדמעה סלקא לעילא,
לאעלא באינון תרעין, אזדמן ההוא
אופן דקיימא על שית מאה חיוון רברבן,

שְׁעוֹמֵד עַל שֵׁשׁ מֵאוֹת חֵיֹוֹת
גְּדוּלוֹת, שְׁשֵׁמוֹ רַחֲמֵיֹא ל', וְלוֹקַח
אוֹתָהּ הַתְּפִלָּה בְּאוֹתָן דְּמַעוֹת,
הַתְּפִלָּה נִכְנָסֶת וְנִקְשָׁרֶת לְמַעְלָה.

וְאוֹתָן דְּמַעוֹת נִשְׁאָרוֹת כָּאֵן
וְרִשּׁוּמוֹת בְּפֶתַח הַזֶּה. וְיֵשׁ דְּמַעוֹת
אַחֲרוֹת, וְרִשּׁוּמוֹת תְּמִיד עַל כָּל
אוֹתָן מְרַכְּבוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁלֹּא
נִמְחָחוֹת (נְרֵאוֹת). אֲלֵה הֵן דְּמַעוֹת
שֶׁשָּׁפְכוּ לְמַעְלָה וְלִמְטָה כְּשֶׁנֶּחֱרַב
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁכַתוֹב (יִשְׁעִיָה ל) הֵן
אַרְאֵלִים צָעֲקוּ חֲצָה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם
מִר יִבְכּוּן. וְאוֹתָן דְּמַעוֹת שֶׁשָּׁפְכוּ
עַל צְדִיקִים וְטְהוֹרִים
כְּשֶׁמִּסְתַּלְקִים מִהָעוֹלָם. אֵת כֵּלָן
נוֹטְלוֹת אוֹתָן הַמְרַכְּבוֹת וּמַעְרְבוֹת
אוֹתָן בְּאוֹתָן דְּמַעוֹת שֶׁנִּשְׁפְּכוּ עַל
חֲרָבֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְעַל זֶה כְּתוּב
(יִשְׁעִיָה כה) וּמַחֲהָ ה' אֱלֹהִים דְּמַעָה
מֵעַל כָּל פְּנִים. מִי הַפְּנִים? אֵלוֹ
הַמְרַכְּבוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת.
וְאַחַר כֵּן - וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר מֵעַל
כָּל הָאָרֶץ כִּי ה' דִּבֶּר.

בְּחִיבָל הַזֶּה יֵשׁ רוּחַ שְׁנוֹקְרַת
סְטוּטְרִי"ה, וְזֶהוּ מְרֵאָה הַסְּפִיר
שְׁנוֹצֵץ לְכָל עֵבֶר, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד
לְשֵׁנֵי צְדִיקִים, וּמֵאלוֹ נִפְרָדִים
נִיצוּצוֹת כֶּהַנְּנוּצוֹת הַנֵּר, כְּמוֹ
שֶׁבִּאֲרָנוּ בְּכִמְהָ צְדִיקִים. וְכִמְהָ
גְּוִנִים לֹהֲטִים מִזֶּה בְּצַד הַיָּמִין.

כְּשֶׁאוֹתוֹ רָקִיעַ עֲלִיוֹן, הַנֶּהָר
שֶׁשׁוּפֵעַ וְיוֹצֵא מַעַדָן מוֹצִיא
נְשָׁמוֹת, לְהַכְנִיס לְתוֹךְ הַיִּכְלָל
הַשְּׂבִיעִי לְמַעְלָה, אוֹתוֹ הִיכָל
שְׂבִיעִי לוֹקַח אוֹתָם. וְכִשְׂיוֹצְאוֹת
אוֹתָן נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת מִתּוֹךְ אוֹתוֹ
הִיכָל שְׂבִיעִי, יוֹרְדוֹת עַד שְׁמַגִּיעוֹת
לְהִיכָל הַזֶּה, וְלוֹקַח אוֹתָם הַרוּחַ
הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שְׁשֵׁמוֹ סְטוּטְרִי"ה,
שֶׁהוּא לִימִין. וְכָל אוֹתָן נְשָׁמוֹת שֶׁל
זָכָרִים שְׁעֵתִידִים לַפְּרֹחַ בְּצַדִּיקִים
זָכָרִים, לִימִין כֵּלָן הוּא לוֹקַח אוֹתָן,
וּמִתְעַכְּבוֹת שֵׁם עַד שֶׁנִּכְלָלוֹת
בְּנְשָׁמוֹת שֶׁל הַנְּקִבּוֹת.

וְרַחֲמֵיֹא ל' שְׁמִיָה, וְנָטִיל הֵיִיא צְלוֹתָא,
בְּאֵינוֹן דְּמַעִין, צְלוֹתָא עֲאֵלֶת וְאַתְקַשְׁרַת
לְעֵילָא.

וְאֵינוֹן דְּמַעִין אֲשַׁתְּאָרוּ הָכָא, וְרִשְׁיִמִין בְּהֵיא
פְתַחָא. וְאֵית דְּמַעִין אַחֲרֵינִין, וְרִשְׁיִמִין
תְּדִיר עַל כָּל אֵינוֹן רְתִיכִין עֲלֵאִין, דְּלֹא
אַתְמַחוּן (ס"א אַתְחַמוּן). אֲלִין אֵינוֹן דְּמַעִין,
דְּאוּשְׁדוּ לְעֵילָא וְתַתָּא, כִּד אַתְחַרְבּ בֵּי
מִקְדָּשָׁא, דְּכַתִּיב (יִשְׁעִיָה לג) הֵן אַרְאֵלִים צָעֲקוּ
חֲוָצָה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם מִר יִבְכּוּן. וְאֵינוֹן דְּמַעִין
דְּאוּשְׁדִין עַל צְדִיקֵיִיא, וְזַפְּאִין, כִּד מִסְתַּלְקִי
מֵעֲלָמָא. כִּלְהוּ נָטְלִי לֹון אֵינוֹן רְתִיכִין, וְעַרְבִי
לֹון בְּאֵינוֹן דְּמַעִין, דְּאַתּוּשְׁדוּ עַל חֲרִיבוּ דְבִי
מִקְדָּשָׁא וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִשְׁעִיָה כה) וּמַחֲהָ יי'
אַלְהִים דְּמַעָה מֵעַל כָּל פְּנִים. מֵאֵן פְּנִים. אֲלִין
רְתִיכִין עֲלֵאִין קְדִישִׁין. וְלִבְתַּר וְחִרְפַת עֲמוֹ
יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יי' דִּבֶּר.

בְּהֵיא הֵיכְלָא, אֵית רוּחַ דְּאַקְרִי סְטוּטְרִי"ה,
וְהֵיא אֵיהוּ חִיזוּ סְפִירָא, דְּנִצִּיץ לְכָל
עֵיבֶר, וְהֵיא אֵיהוּ דְקֵיִמָּא לְתֵרִין סְטְרִין,
וּמֵאֲלִין מִתְפָּרְשָׁן נְצִיעִין כְּנִצְיוֹ דְּשַׂרְגָּא,
כְּמָה דְּאוּקִימָנָא בְּכִמְהָ סְטְרִין. וְכִמְהָ (דף רמ"ו
ו') גְּוִנִין מְלַהֲטֵן מֵהֵיא בְּסְטְרָא דִימִינָא.

כִּד הֵהוּא רָקִיעָא עֲלָאָה, נָהַר דְּנִגִּיד וְנִפְיִק
מַעַדָן, אֲפִיק נְשָׁמְתִין, לְאַעְלָא גוּ הֵיכְלָא
שְׂבִיעָאָה לְעֵילָא, הֵהוּא הֵיכְלָא שְׂבִיעָאָה נְקִיט
לֹון. וְכִד נְפָקִי אֵינוֹן נְשָׁמְתִין קְדִישִׁין, מִגּוּ הֵהוּא
הֵיכְלָא שְׂבִיעָאָה, נַחְתִּין עַד דְּמַטוּן לְהֵיא
הֵיכְלָא, וְנְקִיט לֹון הֵיא רֹחַא קְדִישָׁא
סְטוּטְרִי"ה (סְטוּטְרִי"ה) שְׁמִיָה, דְּאֵיהוּ לִימִינָא. וְכָל
אֵינוֹן נְשָׁמְתִין דְּכוּרִין, דְּאֵינוֹן זְמִינִין לְאַתְפָּרְחָא
בְּזַפְּאִין דְּכוּרִין, לִימִינָא כִּלְהוּ נְקִיט לֹון,
וּמִתְעַכְּבִי תַמָן, עַד דְּאַתְכְּלִילוּ בְּנְשָׁמְתִין דְּנוּקְבִי.

מִהָרִי רוּחָא נִפְקָא רוּחָא אַחְרָא, לְשִׁמְאֵלָא. דְּאַתְחַזִּי וְאַתְגַּנִּיז וְאַתְפְּלִיל בְּהַאי רוּחָא קְדָמָא, וְאַיִנוּן חַד, פְּלִילֵן דָּא בְּדָא. וְהַאי רוּחָא אַחְרָא, אֶקְרִי אַדִּירִי"ה סְנוּגִי"א. סְנוּגִי"ה (נ"א סְנוּגִיא סְנוּגִיה) הַאי אִיהוּ רוּחָא לְשִׁמְאֵלָא. וְהַאי קְיִימָא, דְּכַד תִּיאוּבְתָא דְהִיכְלָא שְׂבִיעָאָה לְאַתְדַּבְקָא בְּהַוּא נְהָר דְנִגִּיד וְנִפִּיק, הַהוּא רְעוּתָא דְסִלְקָא מִתְתָּא לְעִילָא, עֲבָדָא נְשִׁמְתִין בְּרְעוּתָא דִּילִיה, וְאַיִנוּן נּוֹקְבִי.

וְכַד רְעוּתָא דְהַוּא נְהָר, נַחְתָּא וְאַתְדַּבְקָא מְעִילָא לְתַתָּא, עֲבָדִין נְשִׁמְתִין דְּכוּרִין. רְעוּתָא דְלְעִילָא עֲבִיד דְּכוּרִין. רְעוּתָא דְלְתַתָּא עֲבִיד נּוֹקְבִין.

וְכַד אֵלִין נְשִׁמְתִין נּוֹקְבִין נִפְקִין מִגּוּ הַהוּא הִיכְלָא שְׂבִיעָאָה, נַחְתִּין (ס"א נִפְקִין) עַד דְּמָטוּ לְהַאי רוּחָא שְׁמָאֵלָא, דְּאַקְרִי אַדִּירִי"ה. וְאַקְרִי לְבַנְתָּא הַסְפִּירָא. כְּמָה דְּאוּקִימְנָא כְּסִטְרִין אַחְרָנִין.

בֵּינָן דְּמָטוּ לְהַאי רוּחָא אִינּוּן נְשִׁמְתִין נּוֹקְבִין, נִקְטָא לּוֹן הַאי רוּחָא, וְקִיִּמְאֵן בִּיה. וּלְבַתֵּר אַתְפְּלִילוּ רוּחָא דָּא דְשִׁמְאֵלָא, בְּרוּחָא דָּא דִּימִינָא. וְכַדִּין אַתְעֲבִידוּ אִינּוּן נְשִׁמְתִין, פְּלִילֵן דְּכַר וְנוּקְבָא כַּחְדָּא (מִזְדוּגִין) וּפְרַחְאֵן מְהַאי הִיכְלָא וְאַתְפְּרִשֵׁן בְּבַגְי נְשָׂא. פַּד אַתָּא לְאַתְפְּלִילָא כָּל חַד פְּפוּם אֶרְחִיה, וּלְבַתֵּר מִזְדוּגִין פְּחָדָא.

רוּחָא דָּא דְשִׁמְאֵלָא בִּימִינָא, בְּטַש דָּא בְּדָא לְאַתְפְּלִילָא. וְנִפְקִי נְצִיצִין דְּמִתְפְּשִׁטִי לְכָל עֵיבֵר, וְאַתְעֲבִידוּ אִינּוּן אוּפְנִים מְנִייהוּ, מְאַיִנוּן נְצִיצִין דְּנִפְקִי מִגּוּ רוּחָא שְׁמָאֵלָא, דְּכַתִּיב בְּהוּ, (יחזקאל א) מְרָאָה הָאוּפְנִים וּמְעַשְׂיָהֶם פְּעִין תְּרִשִׁישׁ. וְאַלוּ הֵם אוּפְנִים שְׁלוּהֵטִים בְּאַשׁ וְעוּמָדִים בְּשִׁירָה.

דְּכַתִּיב בְּהוּ, (יחזקאל א) מְרָאָה הָאוּפְנִים וּמְעַשְׂיָהֶם פְּעִין תְּרִשִׁישׁ. וְאַלִין אִינּוּן אוּפְנִים דְּמִלְהֵטֵן אֶשָׁא, וְקִיִּמִין בְּשִׁרְתָּא.

בין שהתבסמו רוחא ברוחא ונתקללו
כאחד, אז יוצא אור אחד שעולה
ויוורד, ומתלישב על ארבע שורות
של אופנים, והיא חיה אחת
ששולטת עליהם, ונקראת בזק.
הבזק הזה מאיר באור שנוצץ תוך
השלהבת, ושולט על כל אותם
האופנים.

ומתפשט ממנו רקיע אחד
שעומד על שני עמודים, ואותם
שני העמודים הם שני כרובים,
אחד מצד זה ואחד מצד זה,
והרקיע הזה על ראשם, כמו
שפיתוב (שם י) ואראה והנה אל
הרקיע אשר על ראש הכרובים.
ולא הרקיע הזה שעל ראש
החיות. והבזק הזה ממנה עליו,
ורוח עליונה הנכללת על הכל.

כך אותן תפלות שמקדימות טרם
שפימו ישראל את תפלותיהם,
מתעפכות ברקיע הזה, והבזק
הזה ששולט על הרקיע הזה
מתקן אותן, עד שבא סנדלפון
הממנה הגדול, רוח עליונה
ששולטת על הכל, וכשישראל
מסיימים את כל התפלות, הוא
נוטל אותם מהרקיע הזה, ועולה
וקושר להם קשרים (ובתרים)
לאדונו, כמו שבארוה.

הבזק הזה עומד למנות את כל
אותן התפלות שעולות, וכל
אותם דברי תורה שמתעטרם
בלילה, בשרים צפון מתעוררת
והלילה נחלק, וכל מי שעומד
באותה שעה ועוסק בתורה, כל
אותם הדברים עולים, ונוטל
אותם הבזק, ומניח אותם
ברקיע הזה, עד שעולה היום.

ואחר שעולה היום, עולים אותם
דברים ושורים במקום של הרקיע
שבו תלויים כוכבים ומזלות,
שממש ולבנה, וזה נקרא ספר

דאתבסמו רוחא ברוחא, ואתפלילו
כחדא, כדין נפקא חד נהירו דסלקא
ונחתא, ומתלישבא על ארבע שורין דאופנים,
ואיהו חד חיותא דשלטא עליהו, ואקרי בזק,
האי בזק נהיר בנהורא דנציץ גו שלהובא,
ושלטא על כל אינון אופנים.

ואתפשט מניה חד רקיעא, דקיימא על תרין
סמכין, ואינון תרין סמכין אינון
תרין פרובין, חד מסטרא דא, וחד מסטרא
דא. והאי רקיע על רישיהו, פמה דכתיב,
(יחזקאל י) ואראה והנה אל הרקיע אשר על
ראש הכרובים. ולא הוה האי רקיע דעל ריש
חיותא. והאי בזק ממנא עליה, ורוחא עלאה
דאתפליל, על כלא.

כך אינון צלותין, דמקדמי עד לא סיימי
ישראל פלהו צלותהון, מתעפבי בהאי
רקיעא, והאי בזק דשלטא על האי רקיעא,
מתקן לון. עד דאתא סנדלפון רב ממנא,
רוח עלאה, דשליט על כלא, וכד סיימי
ישראל פלהו צלותין, נטיל לון מהאי רקיעא,
וסלקא וקשיר לון קשרין (ובתרים) למאריה
פמה דאוקמוה.

האי בזק, קאים לממני כל אינון צלותין
דסלקון, וכל אינון מלי דאורייתא
דמתעטרין בליליא, כד רוחא דצפון אתער,
וליליא אתפלג כל מאן דקאים בהיא שענתא,
ואתעסק באורייתא, כל אינון מלין סלקין,
ונטיל לון האי בזק, ואנח לון בהאי רקיעא,
עד דסלקא יממא.

ולבתר דסליק יממא, סלקון אינון מלין,
ושארן באתר דרקיעא, דביה
תליין ככביא ומזלי שמשא וסיהרא.

והאי אקרי ספר הזכרון, דכתיב, (מלאכי ג) ויפתב ספר זכרון

לפניו. לפניו, בגין דספר וזכרון כתב בקשורא חדא.

אינון ארבע גלגלין, אינון נטלין על תריסר סמכין. אלין ד', אהניא"ל. קדומיא"ל (ס"א קדומיא"ל מלביא"ל) יאהדונה"י, יהדונג"ה. די מפתחאן דשמא קדישא בידייהו.

ואלין ארבע אינון פליין (דף רמ"ו ע"ב) ברזא דאתון אדנ"י, די סנדלפון"ן מארי רתיכין משתמש בהו. אלין ארבע אתון פרחין באוירא, דההוא אוירא כליל באתון דשמא קדישא, יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א. וההוא אוירא כליל לון, ואתפלילו אלין באלין. ואלין ד' נטלין לון, ברזא דההוא בזק.

ואלין ד' עאלין בדי, אלין באלין, דכתיב, (שמות לו) מקבילות הלולאות אחת אל אחת. והא אוקימנא, ורזא איהו לאתפללא אלין באלין, ולשלבא אלין באלין, ברזא דההוא רוחא דכליל ברזא דשמא קדישא. דכליל שמא דא בשמא דא.

ובלא בהאי היכלא מתנהגי, ונטלי בההוא רוחא, ברזא דשמא קדישא דשליט על פלא. בהאי היכלא איהו יאהדונה"י, פלא דתרין שמקן, מגו דאיהו רוחא ברוחא. וכד שמא דא, דכליל ברזא דרוחא ברוחא, וכליל דא בדא. נהיר דא בדא, פדין נהיר פלא, וסלקא נהורא ונחתא, פנהורא דשמשא גו מיא ואוקימנא.

ובדין (בר) האי רוחא נטיל, פלא נטלין בגיניה, דכתיב, (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן. וכד רוחא דא נהיר בשמא דא, פדין עאלין פלהו דא בדא, ואתקשרו כלהו כחדא, לסלקא לעילא, ברזא דשמא דא קדישא.

הזכרון, שכתוב (מלאכי א) ויכתב ספר זכרון לפניו. לפניו, משום שספר וזכרון כתב בקשר אחד. אותם ארבעה גלגלים הם נוסעים על שנים עשר עמודים. אלו הארבעה: אהניא"ל. קדומיא"ל (קדומיא"ל מלביא"ל) יאהדונה"י, יהדונג"ה. שמפתחות השם הקדוש בידיהם.

ואלו הארבעה הם כלולים בסוד האותיות אדנ"י, שסנדלפון"ן בעל המרכבות משתמש בהם. ארבע האותיות הללו פורחות באויר, שאותו אויר כלול באותיות השם הקדוש יהו"ה - יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואותו האויר כולל אותם, ונכללו אלה באלה, ואלו הארבעה נוסעים אותם בסוד אותו הפזק.

ואלו הארבעה נכנסים בארבעה, אלו באלו, שכתוב (שמות לו) מקבילת הללאת אחת על אחת. והרי בארנו, וסוד הוא להפליא אלה באלה ולשלב אלה באלה בסוד אותו הרוח שכלול בסוד השם הקדוש. שכלול שם זה בשם זה.

והכל מתנהגים בהיכל הזה ונוסעים באותה הרוח בסוד השם הקדוש השולט על הכל. בהיכל הזה הוא יאהדונה"י, פלא של שני שמות, מתוך שהוא רוח ברוח. וכששם זה, שכלול בסוד של רוח ברוח, וכלול זה בזה, מאיר זה בזה, אזי הכל מאיר, ועולה האור ויורד כאור השמש בתוך המים, ובארנו.

ואז (באשר) נוסעת הרוח הזו, הכל נוסעים בשבילה, שכתוב (יחזקאל א) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו בלכתן. וכשרוח זו מאירה בשם הזה, אזי נכנסים כלם זה בזה ונקשרים כלם כאחד לעלות למעלה בסוד השם הקדוש הזה.

בְּאֲמֻצְעֵיהֶּם דְּהִיכְלָא דָּא, קִיִּימָא חַד עֲמוּדָא,
נְעִיץ מֵהִיכְלָא דָּא לְהִיכְלָא
תְּנִינָא, בְּהַאי סְלִיק רוּחָא דְלִתְתָּא לְגַבֵּי רוּחָא
דְלַעִילָא, לְאַתְאַחַדָּא רוּחָא בְּרוּחָא, וְכֵן עַד
לַעִילָא מְכַלְהוּ, לְמַהוּי כְּלָהוּ רוּחָא חַדָּא, כְּמָה
דְּאַתְ אָמַר וְרוּחַ אֶחָד לְהֶם.

עֲמוּדָא דָּא דְקִיִּימָא בְּאֲמֻצְעֵיהֶּם, אֲדַרְהֵנִי אֵל
שְׁמִיָּה, וְרִזִּין דְּמִפְתַּחֲחֵן דְּשְׁמָא קְדִישָׁא
בִּידֵיהּ. כַּד צְלוּתִין סְלִקְאֵן וּמְטָאֵן לְהַאי
עֲמוּדָא, כְּדִין נְטְלִי כְּלָהוּ דְאִינוּן בְּהִיכְלָא דָּא,
לְגוּ הִיכְלָא תְּנִינָא, לְאַתְאַחַדָּא דָּא בְּדָא,
לְמַהוּי כְּלָא בְּרוּזָא חַדָּא, לְאַתְיִיחַדָּא עִילָא
וְתַתָּא כְּחַדָּא לְמַהוּי שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים כְּדָקָא
יֵאוּת.

(היכל עצם השמים הו"ד)

הִיכְלָא תְּנִינָא הִיכְלָא דָּא, קִיִּימָא גּוּ רִזָּא
דְמַהִימְנוּתָא, לְאַתְאַחַדָּא בְּרוּזָא
דְלַעִילָא. הַאי הִיכְלָא, טְמִיר וְגִנְזוּ יְתִיר מִן
קְדָמָאָה. בְּהִיכְלָא דָּא, אִית תְּלַת פְּתַחֲחִין, וְחַד
שְׁמָשָׁא מְמַנָּא עַלְיֵיהּ, אֲוִרְפְּנִי אֵל שְׁמִיָּה.
הַאי מְמַנָּא, שְׁלִיט עַל תְּלַת סְטְרֵי עֲלָמָא, דְרוּם
וְצָפוֹן וּמְזֻרְחָה. דְרוּם מַהִי סְטְרָא, וְצָפוֹן מַהִי
סְטְרָא, וּמְזֻרְחָה בְּאֲמֻצְעֵיהֶּם.

אַלְוִין תְּלַת פְּתַחֲחִין, לְתַלַּת סְטְרִין אֲלִין. תְּרִין
סְתִימִין, וְחַד בְּאֲמֻצְעֵיהֶּם פְּתִיחָה, בְּרוּזָא
דְכְּתִיב, (שמות כד) וּכְעַצֵּם הַשָּׁמַיִם לְטַהַר. הַאי
מְמַנָּא אֲתַפְקֵד וְקִיִּימָא בְּהִיחָא פְּתַחָא דְאִיהוּ
פְּתִיחָה, וְתַחֲוֹת יְדִיָּה תְּרִין מְמַנָּן אַחְרַנִּין, דְמְמַנָּן
עַל אִינוּן פְּתַחֲחִין אַחְרַנִּין סְתִימִין.

וְכָל אִינוּן נְשַׁמְתִּין, דְאִינוּן קְטוּלֵי בֵית דִּין, אוּ
אִינוּן קְטוּלֵי שְׂאֵר עַמִּין, כְּלָהוּ אֲתַמְנָן
תַּחֲוֹת יְדִיָּהוּן, וְהַאי מְמַנָּא דְעַלְיֵיהּ, חֲקִיק

בְּאֲמֻצְעֵי הִיכְלָא הִנָּה עוֹמֵד עֲמוּד
אֶחָד הַנֶּעוּץ מֵהִיכְלָא הִנָּה לְהִיכְלָא
הַשְּׁנִי, בְּזָה עוֹלָה רוּחַ שְׁלִמְטָה אֶל
הַרוּחַ שְׁלִמְעֵלָה, לְהַאֲחִז רוּחַ
בְּרוּחַ, וְכֵן עַד מַעַל לְכָלן, לְהִיּוֹת
כְּלָן רוּחַ אֶחָת, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר וְרוּחַ
אֶחָד לְהֶם.

הָעֲמוּד הִנָּה שְׁעוֹמֵד בְּאֲמֻצְעֵי,
שְׁמוֹ אֲדַרְהֵנִיא ל', וְסוּדוֹת
הַמְּפַתַּחוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
בְּיָדוֹ. כְּשֶׁתְּפַלְּוֹת עוֹלוֹת וּמְגִיעוֹת
לְעֲמוּד הִנָּה, אֲזִי כָּל אֵלֹהִים שְׁבִהִיכְלָא
הִנָּה נוֹסְעִים לְתוֹף הִיכְלָא הַשְּׁנִי,
לְהַאֲחִז זֶה בְּזָה, לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּסוּד
אֶחָד, לְהַתְיַחַד מַעֲלָה וּמְטָה
כְּאֶחָד, לְהִיּוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ שְׁלֵם
כְּרֵאוּי.

היכל עצם השמים הו"ד

הִיכְלָא הַשְּׁנִי, הִיכְלָא הִנָּה עוֹמֵד
תוֹף סוּד הָאֲמוּנָה לְהַאֲחִז בְּסוּד
שְׁלִמְעֵלָה. הִיכְלָא הִנָּה טְמִיר וְגִנְזוּ
יּוֹתֵר מִן הָרֵאשׁוֹן. וּבְהִיכְלָא הִנָּה יֵשׁ
שְׁלֵשָׁה פְּתַחֲחִים, וְשְׁמַשׁ אֶחָד
מְמַנָּה עֲלֵיהֶם, וְשְׁמוֹ אֲוִרְפְּנִיא ל'.
הַמְמַנָּה הִנָּה שׁוֹלֵט עַל שְׁלֹשַׁת
צְדָדֵי הָעוֹלָם - דְרוּם צָפוֹן וּמְזֻרְחָה.
דְרוּם מַצֵּד זֶה, וְצָפוֹן מַצֵּד זֶה,
וּמְזֻרְחָה בְּאֲמֻצְעֵי.

שְׁלֹשַׁת הַפְּתַחֲחִים הִלְלוּ לְשִׁלְשָׁה
צְדָדִים אֵלֹהִים. שְׁנַיִם סְתוּמִים, וְאֶחָד
בְּאֲמֻצְעֵי פְּתוּחָה, בְּסוּד הַפְּתוּב (שמות
כד) וּכְעַצֵּם הַשָּׁמַיִם לְטַהַר. הַמְמַנָּה
הִנָּה נִפְקֵד וְעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַפְּתַח
הַפְּתוּחָה, וְתַחַת יָדוֹ שְׁנֵי מְמַנָּים
אַחֲרָיִם שְׁמַמְנָיִם עַל אוֹתָם
הַפְּתַחֲחִים הָאַחֲרָיִם הַסְּתוּמִים.

וְכָל אוֹתָן הַנְּשַׁמְוֹת, שְׁהֵם הַרוּגֵי
בֵּית דִּין, אוּ אוֹתָם הַרוּגֵי שְׂאֵר
הָעַמִּים, כְּלָם הַתְּמַנּוּ תַּחַת יְדֵיהֶם,
וְהַמְמַנָּה הִנָּה שְׁעֲלֵיהֶם חוֹקֵק
אוֹתָם לְדַמְיּוֹתֵיהֶם בְּלַבּוּשֵׁי,

לִוְן לְדִיּוּקְנֵיהוּן בְּלַבּוּשׁוֹי,

שְׁהֵם אֲשׁ דּוֹלָקָת, וּמַעֲלָה אוֹתָם לְמַעֲלָה, וּמֵרָאָה אוֹתָם לְרַבּוֹנוֹ, וְאִזּוּ הוּא נוֹטֵל אוֹתָם וְחוֹקֵק אוֹתָם בְּבִגְדֵי הַמַּלְכוּת שֶׁלוֹ אֶת אוֹתָם הַרוּגֵי שְׂאֵר הַעַמִּים.

וְאוֹתָם הַרוּגֵי בֵּית דִּין מוֹרִיד אוֹתָם הַמְּמַנֶּה הֵזֶה, וּמְכַנֵּס אוֹתָם אַחַר אוֹתָם שְׁנֵי הַפְּתָחִים הַסְּתוּמִים שְׂאוֹתָם שְׁנֵי הַמְּמַנִּים הַאֲחֵרִים עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, וְשֵׁם הֵם רוֹאִים אֶת כְּבוֹד כָּל אֱלוֹ שְׁקִימוֹ תוֹרָה וְשִׁמְרוֹ אֶת מַצּוֹתֶיהָ, וְהֵם מַתְּבִישִׁים בַּעֲצָמָם וְנִכְוִים מִהַחֲפָה שְׁלֵהֶם, עַד שֶׁהַמְּמַנֶּה הֵזֶה שְׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם פּוֹתַח לָהֶם אֶת שַׁעַר הַמְּזֻרָח, וּמֵאִיר לָהֶם וְנוֹתֵן לָהֶם חַיִּים שֶׁנִּפְתָּחוּ בְּאוֹתוֹ שַׁעַר הַמְּזֻרָח. וּבִכֹּד אוֹתוֹ הַמְּמַנֶּה כּוֹס אַחַת שֶׁל חַיִּים, שֶׁהִיא מְלֵאָה בְּאוֹרוֹת. וְזוֹ נִקְרָאת כּוֹס תְּנַחוּמִים, כּוֹס שֶׁל חַיִּים. (וּמֵאִיר וְנוֹתֵן לָהֶם חַיִּים) שְׁהָרִי מְשׁוּם כּוֹס אַחֲרַת שְׁשֵׁתוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, זְכוּ לָזֶה.

כִּמוֹ כֵּן יֵשׁ בְּצַד הָאֲחֵר בְּהִיכֵל הַטְּמֵאָה מְמַנֶּה אַחַר, וּבִכְדוֹ כּוֹס שֶׁנִּקְרָאת כּוֹס תְּרַעֲלָה, כּוֹס חֲמָתוֹ. כִּמוֹ שְׁשִׁנְיָנוּ, יֵשׁ יֵינן וְיֵשׁ יֵינן. כִּף גַּם יֵשׁ כּוֹס וְיֵשׁ כּוֹס, וְהַכֹּל - זוֹ לְטוֹב וְזוֹ לְרָע. יֵינן לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קד) וְיֵינן יִשְׂמַח לְבַב אָנוּשׁ. כּוֹס לְטוֹב, שֶׁכְּתוּב (שֵׁם עה) וְיֵינן חֲמַר מְלֵא מִסֶּךָ וְגו'. כּוֹס לְרָע, שֶׁכְּתוּב (שֵׁם קטז) כּוֹס יִשְׁוּעוֹת אֶשָּׂא. כּוֹס לְרָע, שֶׁכְּתוּב (יִשְׁעִיָּה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ, כּוֹס הַתְּרַעֲלָה.

כִּמוֹ שֵׁשׁ בְּצַד הַקְּדוּשָׁה הֵיכָלִין וּמְמַנֵּים וּמְמַנִּים הַכֹּל לְטוֹב, וְרוּחוֹת קְדוּשׁוֹת וְכָל הַצְּדָדִים הַקְּדוּשִׁים - כִּף גַּם יֵשׁ בְּצַד הַטְּמֵאָה הֵיכָלִין וּמְמַנִּים כָּלֵם לְרָע, וְרוּחוֹת טְמֵאוֹת מְמַנּוֹת וְכָל הַצְּדָדִים הַטְּמֵאִים. וְזֶה כְּנֻגָּה זֶה, כִּמוֹ יִצְרַר הַטוֹב וְיִצְרַר הָרָע, וְהַכֹּל בְּסוֹד אֶחָד.

דְּאֵינּוּן נוֹר דְּלִיק, וְסָלִיק לּוֹן לְעִילָא, וְאַחֲמֵי לּוֹן לְמֵאֲרִיָּה, וּבְכֵדִין נָטִיל לּוֹן, וְחֻקִּיק לּוֹן בְּפוֹרְפוּרוּי, לְאֵינּוּן קְטוּלֵי שְׂאֵר עַמִּין.

וְאֵינּוּן קְטוּלֵי בֵּית דִּין, נְחִית לּוֹן הֵאִי מְמַנָּא, וְאַעִיל לּוֹן בְּתַר אֵינּוּן תְּרִין פְּתָחִין סְתִימִין, דְּאֵינּוּן תְּרִין מְמַנֵּן אַחֲרֵינִין קִיִּימִין עֲלֵייהוּ, וּמִתְמַן חֲמָאן יִקְרָא דְכָל אֵינּוּן דְּקִיִּימוּ אוּרִיִּיתָא, וְנָטְרוּ פְּקוּדוּי, וְאֵינּוּן כְּסִיפִין בְּגַרְמִיָּהוּ, וְנִכְוִין מְחוּפָּה דִּילְהוֹן. עַד דִּהֵאִי מְמַנָּא דְקִיִּימָא עֲלֵייהוּ, פְּתַח לּוֹן תְּרַעָא דְמְזֻרָח, וְנִהִיר לּוֹן, וְיִהִיב לּוֹן חַיִּים דְּאֵתְפָּתְחוּ בְּהֵוֹא תְּרַעָא דְמְזֻרָח. וּבִכֹּד דִּהֵוֹא מְמַנָּא חַד פְּסָא דְחַיִּין, דְּאֵיְהוּ מְלֵאָה נְהוּרִין, וְהֵאִי אֶקְרִי כּוֹס תְּנַחוּמִין, פְּסָא דְחַיִּי. (נ"א וְנִהִיר וְיִהִיב לּוֹן חַיִּים) דִּהֵא בְּגִין פְּסָא אַחֲרָא דִּשְׁתוּ בְּקַדְמִיתָא, זְכוּ לְהֵאִי.

בְּנֻזְנָא דָּא אֵית בְּסִטְרָא אַחֲרָא, בְּהִיכְלָא דְמִסְאַבָּא, מְמַנָּא אַחֲרָא, וּבִיּוֹדִיָּה כּוֹס דְּאֶקְרִי כּוֹס תְּרַעֲלָה, כּוֹס חֲמָתוֹ. כְּמָה דְתַנִּינָן, אֵית יֵינן וְאֵית יֵינן, הֵכִי נָמִי אֵית כּוֹס וְאֵית כּוֹס, וְכֹלְאָ, דָּא לְטוֹב, וְדָא לְבִישׁ. יֵינן לְטוֹב, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קד) וְיֵינן יִשְׂמַח לְבַב אָנוּשׁ. וְיֵינן לְבִישׁ, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים עה) וְיֵינן חֲמַר מְלֵא מִסֶּךָ וְגו'. כּוֹס לְטוֹב, דְּכְתִיב, (תְּהִלִּים קטז) כּוֹס יִשְׁוּעוֹת אֶשָּׂא. כּוֹס לְרָע, דְּכְתִיב, (יִשְׁעִיָּה נא) כּוֹס חֲמָתוֹ, כּוֹס הַתְּרַעֲלָה.

בְּכֹה דְאֵית בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה, הֵיכָלִין וּמְמַנֵּן כָּלְאָ לְטוֹב, וְרוּחִין קְדִישִׁין וְכָל סְטְרִין קְדִישִׁין. הֵכִי נָמִי אֵית בְּסִטְרָא מִסְאַבָּא, הֵיכָלִין וּמְמַנֵּן כָּלְהוּ לְבִישׁ, וְרוּחִין מִסְאַבִּין, מְמַנֵּן, וְכָל סְטְרִין מִסְאַבִּין. וְדָא לְקַבֵּל דָּא, כְּגוֹן יִצְרַר הַטוֹב וְיִצְרַר הָרָע, וְכֹלְאָ בְּרִזָּא חֲדָא.

מְאִירָה. וְסִימָנָךְ - (משלי טז) בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.

וּבְשִׁנְדוֹן הָעוֹלָם בְּדִין (בְּאוֹתָהּ זְכוּת), אֲזִי אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמָא שׁוֹלֵט וּמִתְחַזֵּק, (וּבְשִׁהְעוֹלָם נִדוֹן בְּאוֹתָהּ הַזְכוּת, אִז הָרוּחַ הָאֲחֵרֵת שׁוֹלֵט וּמִתְחַזֵּק) וְהָרוּחַ הַזֶּה נִגְנָזוֹת וְנִחְשָׁכֵת, וְאִז כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד בְּדִין וְנִדוֹן. וְהַכֵּל עוֹמֵד בְּרוּחַ הַזֶּה, וְסִימָנָךְ - (דְּנִיאל

ה) וְאִרְכָּבוֹתָיו נוֹקְשׁוֹת זו לְזוֹ. כָּאֵן עוֹמְדִים כָּל אוֹתָם מְלַבּוּשִׁים שֶׁל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים שְׁעוֹלוֹת לְהִרְאוֹת לְפָנֵי רַבּוֹנָם וְלַעֲמֵד לְפָנָיו. וּכְשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה וּמְגִיעָה לְהִיכָל הַזֶּה, אֲזִי מִזְדַּמֵּן מִמֶּנָּה אֶחָד שֶׁנִּפְקֵד עַל אוֹתָם לְבוּשִׁים, וּשְׁמוֹ צְדָקִיא"ל. שְׁהָרִי בְּזִמְן שֶׁאֵדָם עוֹשֶׂה אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה - כְּמוֹ שֶׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל עַל עֲצָמוֹ, כִּף נַעֲשֶׂה לוֹ בְּהִיכָל הַזֶּה לְמַעַלָּה מְלַבּוּשׁ לְהַתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם.

וּכְשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה, אוֹתוֹ מִמֶּנָּה נוֹטֵל אוֹתוֹ הַלְבוּשׁ שֶׁלָּהּ וְהוֹלֵךְ עִמָּה עַד שֶׁמְגִיעָה לְנֹהַר דִּינֹר, שֶׁהִנְשָׁמָה צְרִיכָה לְרַחֵץ וְלְהַתְלַבֵּן שָׁם, וְלַפְעָמִים שֶׁטּוֹבַעַת אוֹתָהּ נִשְׁמָה שָׁם וְנִשְׁרַפֶּת וְלֹא עוֹלָה כָּל הַיּוֹם, עַד הַבֶּקֶר, כְּשֶׁמִּתְעוֹרֶרֶת רוּחַ שֶׁל צַד דְּרוֹם, אִז עוֹמְדוֹת כִּלְוֵן וּמִתְחַדְּשׁוֹת וְאוֹמְרוֹת שִׁירָה, וּמְזַמְרוֹת כְּמוֹ אוֹתָם מְלַאכִים שֶׁעֹבְרִים שֶׁלְטוֹנִים וְנִשְׁרַפִּים, וְעוֹמְדִים וּמִתְחַדְּשִׁים כְּמִקְדָּם וְאוֹמְרִים שִׁירָה, (וְהוֹלְכִים לָהֶם) כִּף גַּם הַנְּשִׁמוֹת הַלְלוּ.

וְאִם זוֹכָה הַנְּשָׁמָה הַזֶּה וְעוֹלָה, הַמְּמַנָּה הַזֶּה צְדָקִיא"ל נוֹטֵל אֶת הַנְּשָׁמָה הַזֶּה, וּמְלַבֵּשׁ אוֹתָהּ בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ, וְנִתְפַקְנֵת בּוֹ, וְעוֹלָה לְקַרְבָּן עַל יְדֵי מִיכָאֵל הַכֹּהֵן לַעֲמֵד תָּמִיד כָּל הַיָּמִים לְפָנֵי עֲתִיק

דִּינִין כְּדִין רוּחָא דָא אֲנֵהִיר. וְסִימָנָךְ (משלי טז) בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.

וְכַד אֲתַדֵּן עַלְמָא בְּדִינָא, (בְּהֵהוּא זְכוּתָא) כְּדִין הֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא מְסַאבָא, שְׁלֵטָא וְאַתְקַף, (ס"א) וְכַד אֲתַדֵּן עַלְמָא בְּדִינָא בְּהֵהוּא זְכוּתָא, כְּדִין הֵהוּא רוּחָא אַחְרָא שְׁלֵטָא (וְאַתְקַף) וְהֵאִי רוּחָא אֲגִנִּיז וְאַתְחַשֵּׁף, וְכַדִּין כָּל עַלְמָא קִיִּימָא בְּדִינָא וְאַתְדֵּן. וְכֵלָא קִיִּימָא בְּהֵאִי רוּחָא. וְסִימָנִיךְ (דְּנִיאל ה) וְאַרְכָּבְתִּיהָ דָא לְדָא נְקִשָּׁן.

הָכָא קִיִּימָן, כָּל אֵינוֹן מְלַבּוּשִׁין דְּנִשְׁמָתְהוֹן דְּצַדִּיקִיָא, דְּסִלְקִין לְאַתְחַזָּא קָמִי מְאִירֵהוֹן, וְלְקִיִּימָא קָמִיהָ. וְכַד נִשְׁמָתָא סִלְקָא וּמְטִי לְהֵאִי הֵיכְלָא, כְּדִין אֲזַדְמֵן חַד מְמַנָּא, דְּאַתְפִּקֵּד עַל אֵינוֹן לְבוּשִׁין, וְצַדְקִיא"ל שְׁמִיהָ. דְּהָא בְּזִמְנָא דְּבַר נֶשׁ עֲבִיד פְּקוּדִין דְּאוּרִיִּיתָא בְּהֵאִי עַלְמָא, כְּגוּוֹנָא דְּאִיהוּ אֲשֶׁתַּדֵּל גְּרַמִּיהָ, הָכִי אֲתַעֲבִיד לִיָּה בְּהֵאִי הֵיכְלָא לְעִילָא, מְלַבּוּשָׁא לְאַתְלַבֵּשָׁא בִּיהָ, בְּהֵהוּא עַלְמָא.

וְכַד נִשְׁמָתָא סִלְקָא, הֵהוּא מְמַנָּא נְטִיל הֵהוּא לְבוּשָׁא דִּילָהּ, וְאֲזִיל עִמָּה עַד דִּי מְטָא לְנֹהַר דִּינֹר, דִּי נִשְׁמָתָא אֲצִטְרִיכָא לְאַתְסַחֲיָא וְלְאַתְלַבֵּנָא תַּמָּן, וְלְזַמְנִין דְּטַבְעָא הֵהוּא נִשְׁמָתָא תַּמָּן וְאַתּוּקְדָא, וְלֹא סִלְקָא כְּלָא יוּמָא, עַד בְּצַפְרָא, כַּד אֲתַעֵר רוּחָא דְּסְטָרָא דְּדְרוֹם, כְּדִין קִיִּימִי כְּלֵהוּ וּמִתְחַדְּשָׁן, וְאַמְרֵי שִׁירָתָא, וּמְזַמְרֵן כְּגוּוֹנָא דְּאֵינוֹן מְלַאכִין דְּאַתְעֵבֵר שְׁלֵטְנֵהוֹן וְאַתּוּקְדוֹן, וְקִיִּימָן וּמִתְחַדְּשָׁן כְּמִלְקָדְמִין, וְאַמְרֵי שִׁירָתָא, (וְאֲזִיל לִו) הָכִי נְמִי אֲלִין נִשְׁמָתִין.

וְאִי זַפְאָת הֵאִי נִשְׁמָתָא וְסִלְקָתָא. הֵאִי מְמַנָּא צְדָקִיא"ל, נְטִיל לָהּ לְהֵאִי נִשְׁמָתָא, וְאַלְבִּישׁ לָהּ בְּהֵהוּא לְבוּשָׁא, וְאַתְקַנְתָּ בִּיהָ, וְסִלְקָא לְקַרְבָּנָא עַל יְדֵי דְּמִיכָאֵל כְּהֵנָּא, לְקִיִּימָא תְּדִיר כָּל יוֹמִין קָמִי עֲתִיק

כָּל יוֹמִין קָמִי עֲתִיק

הַיָּמִים. אֲשֶׁר־יִחַלְקֶהָ שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה
הַזֹּאת שְׁעוֹמֶדֶת וְזוֹכֶה לָזֶה.

וּבְכָל־מִתְמַנֶּה הַרוּחַ הַזֶּה
אוֹרְפְּנִיא"ל שְׁאֲמַרְנוּ, וְהוּא שׁוֹלֵט
עַל הַיִּכְלָל הַזֶּה. מִכְּלָל זֶה,
כְּשֶׁנִּכְלָלֶת רוּחַ בְּרוּחַ וּמִכָּה זֶה בְּזוֹ
לְהַכְלִיל כְּאַחַד, נִבְרָאִים אוֹתָם
שְׁלִיטִים אַחֲרֵים שֶׁהִתְמַנּוּ עַל
הָעוֹלָם, וְאֵלוּ הֵם שְׂרָפִים שֶׁל שֵׁשׁ
כְּנָפִים שֶׁמְקַדְּשִׁים אֶת רַבּוֹנָם
שֶׁל שְׁפָעִים בְּיוֹם, וְאֵלוּ הֵם
שְׁמִדְקָדְקִים עִם הַצְּדִיקִים, וְאֵפְלוּ
כְּמוֹ גִּימָה אַחַת שֶׁל שְׁעָרָה. וְאֵלֶּה
הֵם שְׁעוֹמְדִים לְהַעֲנֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְלֹאֹתָם שְׁמִזְזִילִים
בְּכֵן אָדָם שֶׁלְּמַדּוֹ מִמֶּנּוּ אֵפְלוּ דְבַר
תּוֹרָה אֶחָד וְלֹא נִוְהָגִים בּוֹ כְּבוֹד,
וְלִכְלֹ אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּמְשִׁים בְּמִי
שְׁקוֹרְאִים שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה,
לִיְחַד אֶת יְחִיד רַבּוֹנָם.

כְּשֶׁמִּתְשַׁבּוֹת רוּחַ בְּרוּחַ
וּמֵאִירוֹת כְּאַחַת, מֵאוֹתוֹ הָאֹר
יּוֹצֵאת חִיָּה אַחַת שְׁשׁוֹלֵטֶת עַל
אוֹתָם שְׂרָפִים, וְאַרְבַּע תַּחֲתֶיהָ,
שְׁפָנִיָּהֶם פְּנֵי נֶשֶׁר, הַחִיָּה הַזֹּאת שְׁמָה
יּוֹפִיא"ל, וְהִיא עוֹמֶדֶת בְּכָל
סוּדוֹת הַחֲכָמָה, לְכָל אוֹתָם
מִפְתַּחֲתוֹת שֶׁל הַחֲכָמָה עוֹמְדִים
בָּהּ.

הַחִיָּה הַזֹּאת עוֹמֶדֶת לְתַבַּע שְׂכָר
מֵעַם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְתַת לְכָל
אוֹתָם שְׂרוּדְפִים אַחַר בְּעָלֵי
הַחֲכָמָה, וְאֵפְלוּ מִכָּל אָדָם וְלוֹמְדֵי
חֲכָמָה לְדַעַת אֶת רַבּוֹנָם, וְאוֹתוֹ
שְׂכָר שְׁנוֹתָן לְבָנֵי אָדָם שְׂרוּדְפִים
אַחַר הַחֲכָמָה לְהַפִּיר אֶת רַבּוֹנָם.
שְׁבִשְׁיוֹצֵא אָדָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה,
הַחִיָּה הַזֹּאת יּוֹצֵאת עַל אַרְבָּעָה
שְׂרָפִים מְעוֹפְפִים וְטָסָה לְפָנָיו,
וְלֹא נִוְתַנֶּת לְכָל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי
הַחֲקִים שֶׁבְּצַד הָאֲחֵר לְקַרֵּב אֵלָיו,
וְכַמָּה הֵם שְׁלִיחִים שֶׁל שְׁלוֹם
סְבִיבוֹ. וְהַשְׂרָפִים הֵלְלוּ
כְּשֶׁנִּסְעִים וְנִרְאִים, נִכְנָעִים אוֹתָם

יּוֹמִין, וְזָפָה חוֹלְקָא דְהַאי נִשְׁמָתָא, דְקִיִּימָא
וְזָכַת לְהַאי.

וּבְכָל־בְּרָא, אֲתַמָּנָא הַאי רוּחָא אוֹרְפְּנִיא"ל
דְקָאמְרִין, וְאִיהוּ שְׁלִיט עַל הַאי
הַיִּכְלָא. מִכְּלָלָא דָא, כַּד אֲתַכְלִיל רוּחָא
בְּרוּחָא, וּבְטַש דָא בְּדָא לְאֲתַכְלִילָא כַּחֲדָא,
אֲתַבְרִיאוּ אֵינוֹן שְׁלִיטִין אַחֲרֵנִין דְאֲתַמָּנִין עַל
עֲלָמָא, וְאֵלִין אֵינוֹן שְׂרָפִים דְשִׁית גְּדַפִּין.
דְמְקַדְּשֵׁי לְמַרְיָהוֹן תַּלְתָּ (דף רמ"ז ע"ב) זְמַנִּין
בְּיוֹמָא. וְאֵלִין אֵינוֹן דְמְדַקְדְּקֵי עִם צְדִיקֵיִיא,
אֵפְלוּ כַּחַד גִּימָא דְשְׁעָרָא. וְאֵלִין אֵינוֹן דְקִיִּימֵי
לְאֵעֲנִשָׂא, בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי.
וְלֹאֵינוֹן דְמִזְזִילֵי לְפָר נֶשׁ דְאֹלִיפּוֹ מְגִיָּה
אֵפְלוּ מְלָה חֲדָא בְּאוֹרֵיִיתָא, וְלֹא מְנַהֲגֵי בֵיה
יְקָר. וְלְכָל אֵינוֹן דְמִשְׁתַּמְשֵׁי, בְּמֵאֵן דְקָאֲרִי
שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה, לִיְחַדָּא יְחוּדָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן.
כַּד מִתְיַשְׁבֵּן רוּחָא בְּרוּחָא, וְאֲתַנְהַרֵן כַּחֲדָא.
מֵהֵוּא נְהִירוֹ נִפְקָא חִיּוֹתָא חֲדָא, דְשֶׁלְטָא
עַל אֵינוֹן שְׂרָפִים, וְאַרְבַּע תַּחֲתֶיהָ, דְאֲנַפְיָהוּ
אֲנַפִּין דְנֶשֶׁר, הַאי חִיּוֹתָא יּוֹפִיא"ל שְׁמִיָּה,
וְאִיהִי קִיִּימָא בְּכָל רְזִי דְחֲכָמָתָא, לְכָל אֵינוֹן
מִפְתַּחֲתָאן דְחֲכָמָתָא קִיִּימִין בֵּיהּ.

הַאי חִיּוֹתָא, קִיִּימָא לְמַתְבַּע אַגְרָא מֵעַם קְדֻשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, לְמִיָּהֵב לְכָל אֵינוֹן דְרַדְפֵי בְתֵר
כָּל מֵאֲרִיָּהוֹן דְחֲכָמָה, וְאֵפְלוּ מִכָּל בֶּר נֶשׁ,
וְאוֹלְפֵי חֲכָמָה לְמַנְדַּע לְמֵאֲרִיָּהוֹן, וְהֵוּא
אַגְרָא דְיָהִיב לְבָנֵי נֶשׂא דְרַדְפֵי בְתֵר חֲכָמָה
לְמַנְדַּע לְמֵאֲרִיָּהוֹן.

כַּד נִפְקַ בֶּר נֶשׁ מֵהַאי עֲלָמָא, הַאי חִיּוֹתָא
נִפְקָא עַל ד' שְׂרָפִים מְעוֹפְפִין, וְטָאֲסַת
קְמִיָּה, וְלֹא שְׁבִיק כָּל אֵינוֹן גְּרִדְנֵי נִימוּסִין דִּי
בְּסִטְרָא אַחֲרָא, לְמַקְרַב בְּהַדִּיָּה, וְכַמָּה אֵינוֹן
שְׁלִיחֵן דְשְׁלָם, סַחְרֵיָּהּ. וְאֵלִין שְׂרָפִים כַּד

שָׂרְפִים נְחָשִׁים שְׂוֹצְאִים מֵאוֹתוֹ
נָחַשׁ שָׁגַרְם מוֹת לְכָל הָעוֹלָם.

הַחֲתִיָּה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה עוֹמְדָת
כְּשֶׁנִּשְׁמָה עוֹלָה וּמְגִיעָה אֵלֶיהָ,
וְאִז שׂוֹאֵלֶת אוֹתָהּ בְּסוּד הַחֲכָמָה
שֶׁל אֲדוֹנָהּ, וּכְפִי אוֹתָהּ הַחֲכָמָה
שֶׁרָדְף אַחֲרֶיהָ וְהִשִּׁיג (ב) - כִּף
נֹוֹתְנִים לוֹ שְׂכָרוֹ. וְאִם יִכָּל לְהִשִּׁיג
וְלֹא הִשִּׁיג - דוֹחִים אוֹתוֹ הַחוּצָה,
וְלֹא נִכְנָסֶת, וְעוֹמְדָת תַּחַת אוֹתוֹ
הַהֵיכָל בְּבוֹשָׁה. וּכְשֶׁמְרִימִים
כְּנִפְיָהֶם הַשְּׂרָפִים הַלְלוּ שְׁתַּחֲתִיָּה,
אִז כָּלֵם מִכִּים בְּכַנְפֵיהֶם וְשׂוֹרְפִים
אוֹתָהּ, וְנִשְׂרָפֶת וְלֹא נִשְׂרָפֶת,
וְעוֹמְדָת וְלֹא עוֹמְדָת, וְכִף נִדְוִיָּת
בְּכָל יוֹם, מֵאִירָה וְלֹא מֵאִירָה.

וְאִף עַל גַּב שֵׁישׁ לָהּ מַעֲשִׂים
טוֹבִים, מִשּׁוּם שֶׁאֵין שְׂכָר בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם כְּמוֹ אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים
בַּחֲכָמָה לְהִסְתַּפֵּל בְּכַבוֹד רְבוֹנִם,
וְאֵין שְׁעוֹר לְשְׂכָר שֶׁל אוֹתָם
שִׁיּוּדְעִים הַחֲכָמָה לְהִסְתַּפֵּל
בְּכַבוֹד רְבוֹנִם. אֲשֶׁרִי חֵלְקָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁכַתּוֹב
(משלי א) אֲשֶׁרִי אָדָם מִצָּא חֲכָמָה
וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה.

הַרוּחַ הַזֶּה שׂוֹלְטָת עַל הַכֹּל. הַכֹּל
כְּלוּלִים בָּהּ, וְכָלֵם מְסַתְּפִלִים
אֵלֶיהָ. הַחֲתִיָּה הַזֶּה שׂוֹלְטָת עַל
אַרְבַּע אַחְרוֹת, וְאַרְבַּע גְּלִגְלִים
לְכָל אַחַת וְאַחַת. גְּלִגְלָא אֶחָד
מְסַתְּפֵל לְצַד מְזֻרְחָ, וְגְלִגְלָא אֶחָד
מְסַתְּפֵל לְצַד צְפוֹן, וְגְלִגְלָא אֶחָד
מְסַתְּפֵל לְצַד דְּרוֹם, וְגְלִגְלָא אֶחָד
מְסַתְּפֵל לְצַד מְעָרְב, וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עֲמוּדִים.

הַגְּלִגְלָא שֶׁלְצַד מְזֻרְחָ שְׁמוֹ חֲנִיא"ל.
הַגְּלִגְלָא שֶׁלְצַד צְפוֹן שְׁמוֹ
קְרִשִׁיא"ל. הַגְּלִגְלָא שֶׁלְצַד דְּרוֹם
שְׁמוֹ עֲזַרְיָא"ל. הַגְּלִגְלָא שֶׁלְצַד
מְעָרְב שְׁמוֹ עֲנִיא"ל. וְכָל אוֹתָם
שְׁלֶשֶׁת הַעֲמוּדִים שֶׁהֵם לְכָל אֶחָד

נְטָלִין וְאֶתְחַזְּיִין, אֶתְכַפְּיִין אֵינּוֹן שְׂרָפִים
נְחָשִׁים, דְּנִפְקֵן מֵהָהוּא נְחָשׁ דְּגָרִים מוֹתָא לְכָל
עֲלָמָא.

הָאִי חִיּוֹתָא קְדִישָׁא קְיִימָא כַּד נִשְׁמָתָא סְלִקָא
וּמְטָאֵת לְגַבִּיָּה, כְּדִין שְׂאֵל לָהּ בְּרָזָא
דְּחֲכָמָתָא דְּמֵאִרְיָה, וּכְפּוּם הֵיא חֲכָמָתָא
דְּרַדִּיף אַבְתָּרָה וְאַדְבֵּק (ס"א ב), הָכִי יַהֲבִי לִיָּה
אַגְרִיָּה. וְאִי יִכִּיל לְאַדְבֵּקָא וְלֹא אַדְבֵּק, דְּחִי
לִיָּה לְבַר, וְלֹא עֵיילָה, וְקִיִּמָּא תַּחוֹת הֵהוּא
הֵיכְלָא בְּכַסִּיפוֹ, וְכַד נְטָלִי גְדַפִּיָּהוּ, אֵלִין
שְׂרָפִים דְּתַחוֹתָהּ, כְּדִין כְּלָהוּ בְּטָשִׁי בְּגַדַפִּיָּהוּ,
וְאוֹקְדוֹן לָהּ וְאוֹתוֹקְדָת וְלֹא אֶתוֹקְדָת, וְקִיִּמָּא
וְלֹא קְיִימָא, וְהָכִי אֶתְדַנָּת בְּכָל יוֹמָא, נְהִירָת
וְלֹא נְהִירָת.

וְאִף עַל גַּב דְּעוֹבְדִין טְבִין אֵית לָהּ, בְּגִין דְּלִית
אַגְרָא בְּהָהוּא עֲלָמָא, כְּאֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִי
בַּחֲכָמָתָא, לְאַסְתַּפְּלָא בִיקְרָא דְּמֵאִרְיָהוֹן, וְלִית
שִׁיעוֹרָא לְאַגְרָא, דְּאֵינּוֹן דִּידְעִי חֲכָמָתָא,
לְאַסְתַּפְּלָא בִיקְרָא דְּמֵאִרְיָהוֹן. זַכָּאָה חוֹלְקִיָּהוֹן
בְּעֲלָמָא דִין, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, דְּכַתִּיב, (משלי א)

אֲשֶׁרִי אָדָם מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם יִפְיֵק תְּבוּנָה.
רוּחָא דָא, שְׁלֵטָא עַל כָּלֵם. כָּלֵם כְּלִילֵן בָּהּ,
כָּלֵם אֶסְתַּכִּיִין לְגַבִּיָּה. הָאִי חִיּוֹתָא,
שְׁלֵטָא עַל אַרְבַּע אַחְרֵינִין, וְאַרְבַּע גְּלִגְלִין לְכָל
חַד וְחַד. גְּלִגְלָא חָדָא אֶסְתַּכִּי לְסִטְר מְזֻרְחָ.
וְגְלִגְלָא חָדָא אֶסְתַּכִּי לְסִטְר צְפוֹן. וְגְלִגְלָא
חָדָא אֶסְתַּכִּי לְסִטְר דְּרוֹם. וְגְלִגְלָא חָדָא
אֶסְתַּכִּי לְסִטְר מְעָרְב. וְכָל חַד וְחַד בְּתַלְתָּ
סְמִכִין.

הַגְּלִגְלָא דְלְסִטְר מְזֻרְחָ. חֲנִיא"ל שְׁמִיָּה. גְּלִגְלָא
דְלְסִטְר צְפוֹן, קְרִשִׁיא"ל שְׁמִיָּה.
גְּלִגְלָא דְלְסִטְר דְּרוֹם, עֲזַרְיָא"ל שְׁמִיָּה. גְּלִגְלָא
דְלְסִטְר מְעָרְב, עֲנִיא"ל שְׁמִיָּה. וְאֵינּוֹן תַּלְתָּ סְמִכִין דְּאֵינּוֹן לְכָל חַד וְחַד,

ואחד, כלם מסתפלים לאמצע, משום שהאמצע נוטל אותם, וכלם נוסעים בשביל האמצע.

אלו שעומדים באמצע, כלם ממנים בשירה. ואלו של הימין אומרים שירה, שעולה הרצון למעלה ואומרים קדוש. ואלו של השמאל אומרים שירה, ועולה הרצון למעלה ואומרים ברוך.

קדוש למעלה, וברוך למטה. אלו שעומדים למעלה לצד ימין, לוקחים קדשה ומתחברים בקדשה בכל אותם שיודעים לקדש את רבונם ביחוד של סוד החכמה. ואלו שעומדים בשמאל, נוטלים קדשה, ומתחברים בכל אותם שלא יודעים לקדש את רבונם פראוי. וכלם פלולים אלה באלה ביחוד אחד ונקשרים זה עם זה, עד שכלם נעשים קשר אחד וריח אחת, ומתקשרים עם אותם שלמעלה להיות הכל אחד ולהפיל זה עם זה.

מהמקום הזה יונקים כל אותם בעלי החכמה שעומדים לדעת במראה או בסוד החלום, משום שנביאים יונקים מלמעלה, ובעלי החלום או המראה יונקים מכאן. וכשמתחבר מקום זה במקום שלמעלה בקשר אחד, אזי הנביאים יונקים ממעלה וממטה בקשר אחד.

ומשום כך יש משל בדכריהם, שאין נבואתם מצחצחת פראוי כמו שהיה במשה, שנבואתו היתה מצחצחת בכל. משום שאור יוצא מלמעלה במקום שכל האורות יוצאים ממנו, ומגיע לדגנתו, ומשם הוא יונק את נבואתו ומאיר מה שלא היה אז לכלם, לכל שאר הנביאים.

פלהו אסתכנין לאמצעיתא. בגין דאמצעיתא איהו נטיל לון, וכלהו נטלו בגיניה דאמצעיתא.

אלין דקיימי באמצעיתא, פלהו ממנן בשירתא. ואלין דימינא אמרי שירתא, דסלקא רעותא לעילא, ואמרי קדוש. ואלין דשמאלא אמרי שירתא, וסלקי רעותא לעילא, ואמרי ברוך. קדוש לעילא, וברוך לתתא.

אלין דקיימי לעילא לסטר ימינא, נטלי קדשה, ומתחבראן בקדושה, בכל אינון דידעי לקדשא למאריהון, ביחודא ברזא דחכמתא. ואלין דקיימי בשמאלא, נטלי קדשה, ומתחבראן בכל אינון דלא ידעי לקדשא למאריהון בדקא יאות. וכלהו כלין אליון באליון ביחודא חדא, ומתקשראן דא בדא, עד דכלהו אתעבידו קשורא חדא, ורוחא חדא, ומתקשרן באינון דלעילא, למהוי כלא חד, לאתפללא דא בדא.

מאתר דא, ינקי כל אינון מאריהון דחכמתא, דקיימן למנדע במראה, או ברזא דחלמא, בגין דנביאים ינקי מלעילא. ואלין מארי דחלמא, או דמראה, ינקי מהכא. וכד מתחברא אתרא דא באתרא דלעילא בקשורא חדא, פדין נביאים, ינקי מעילא ומתתא, בקשורא חדא. (דף רמ"ז ע"א).

ובגין כך, אית משל במלייהו, דלא צחצחא נבואתהון בדקא יאות, כמה דהוה ביה במשה, דהוה צחצוחא בנבואתיה בכלא. בגין דנהירו נפיק מעילא, מאתר דכל נהורין נפקין מניה, ומטא לדרגיה, ומתמן יניק נבואתיה, ונהיר, מה דלא הוה כדין לכלא, לכל שאר נביאין. אינון מאריהון דחלמא, מאריהון דמראה, פלהו ינקי מאתר דא

נביאין. אינון מאריהון דחלמא, מאריהון דמראה, פלהו ינקי מאתר דא

אותם בעלי החלום, בעלי המראה, כלם יונקים ממקום זה למטה בלי חבור של מעלה על ידי דרגה אחרת תחתונה ממנה, שהיא בחוץ.

כמו שדרגה של הנביאים שלמעלה, לא היו רואים אותה הנביאים, רק על ידי דרגה אחרת למטה. כך גם אלו, דרגת היניקה שלהם היא למעלה בדרגה התחתונה הזו, אבל לא נגלתה להם אלא על ידי דרגה חיצונית אחרת, שהיא תחתונה ממנה, משום שיוצאת מההיכל הזה, ומגיע הדבר עד אותו ממנה שעומד על שער ההיכל הזה, ומשם לאותו ממנה שתחת ידו, וכן עד (בס), שפמה הם שנוטלים את אותו הדבר ומתערכים עמו. ולכן, כשמגיע הדבר לאדם, פמה הם שמתערכים עמו, ולכן הדבר לא מצחצח פראוי.

בשמתחברים ארבעת הגלגלים הללו באותם הארבעה שבאמצע, אזי כלם נקראים חמודות. והם בעלי המראה. ומשום כך החיה הזו שאמרנו שולטת עליהם, ומשום כך נקרא דניאל איש חמודות, שכתוב (דניאל ט) פי חמודות אתה. והכל סוד פראוי. אשרי אותם היודעים את סודות רבונם ללכת בדרך האמת בעולם הזה ובעולם הבא.

חיבר נונה נצח

החיבר השלישי, ההיכל הזה הוא היכל שעומד באור עליון יותר על כל הקודמים הללו. בהיכל הזה קיימים ארבעה פתחים; אחד לצד דרום, ואחד לצד מזרח, ואחד לצד צפון, ואחד לצד מערב. בכל פתח ופתח יש ממנה אחד, שעומד ממנה על כל פתח ופתח.

הפתח הראשון, זה פתח שעומד בו ממנה אחד ששמו מלביאל, והוא שולט על כל אותם

לתתא, בלא חבורא דלעילא, על ידא דדרגא אחרא תתאה מיניה דאיהו לבר.

במה דדרגא דנביאים דלעילא, לא הוה חמאן ליה נביאים, בר על ידא דדרגא אחרא תתאה. הכי נמי אלין, דרגא דיניקו דילהון איהו לעילא, בהאי דרגא תתאה, אבל לא אתגליא לון, אלא על ידא דדרגא אחרא לבר, דאיהו תתאה מניה, בגין דנפקא מהאי היכלא, ומטא מלה עד ההוא ממנא דקיימא על תרעא דהיכלא דא, ומתמן לההוא ממנא דתחות ידיה, וכן עד (כ"א בלהו) דכמה אינון דנטלי ההיא מלה, ואתערבו בהדה. ועל דא כד מטא לגביה דבר נש, כמה אינון דאתערבו בהדה, ועל דא לא צחצחא מלה כדקא יאות. בר מתחברין אלין ארבע גלגלין, בארבע אינון די באמצעיתא, פדין פלהו אקרוין חמודות. ואינון מאריהון, דמראה. ובגין כך, האי חיותא דקאמרן, שלטא עלייהו. ובגין כך, אקרי דניאל, איש חמודות. דכתיב, (דניאל ט) פי חמודות אתה. וכלא רזא כדקא יאות. זפאין אינון דיזעין רזי דמאריהון, למיהף בארז קשוט, בעלמא דין ובעלמא דאתי.

(חיכל נונה נצ"ח)

חיברא תליתאה. היכלא דא, היכלא דקיימא בנהירו עלאה, יתיר על כל אלין קדמאי. בהיכלא דא קיימין ארבע פתחין, חד לסטר דרום, וחד לסטר מזרח, וחד לסטר צפון, וחד לסטר מערב. בכל פתחא ופתחא אית ממנא חדא, דקיימא ממנא על כל פתחא ופתחא.

פתחא קדמאה, דא פתחא דקיימא ביה חד ממנא, מלביאל שמייה. ואיהו

פְּתָקִים שְׂיוּצָאִים מִבֵּית דִּינּוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם. (באורו פתק)
משום שְׁזֶה הוּא הַמְּמָנָה לְהַשְׁגִּיחַ
בְּאוֹתָם הַפְּתָקִים, וְשְׁנֵי סוֹפְרִים
תַּחַת יָדוֹ, אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד
מִשְׂמָאל.

לָזֶה נִתְּנוּ תְּקוּנֵי הַפְּתָקִים לְהַתְּקִין
טָרֵם שְׂיוּצָאוֹ מִהַשְׁעָר הַזֶּה הַחֻצָּה
וַיִּמְסְרוּ לְיָדֵי אוֹתוֹ הַמְּמָנָה
שֶׁבְּהִיכַל הָרֵאשׁוֹן. שְׁהָרִי מִזְּמַן
שֶׁנִּמְסְרוּ בְּיַד אוֹתוֹ הַמְּמָנָה
שֶׁבְּהִיכַל הָרֵאשׁוֹן, הָרִי יֵצְאוּ
מִשָּׁם, וְאִין רְשׁוּת לְהַשִּׁיבֵם.

שְׁהָרִי מִיַּד מִזְּמַן מְמָנָה שֶׁל הַצַּד
הָאֲחֵר הַטָּמָא בְּעַל הַדִּין הַקָּשָׁה
הַפְּקִיף, שֶׁלֹּא מֵרַחֵם, וְשָׁמוֹ
סִנְגֵּדִיא"ל (וסהדיאל), וְהוּא מְמָנָה
עַל שְׁעַר הַהִיכָל הָרֵאשׁוֹן (הָאֲחֵר)
שֶׁבְּצַד הָאֲחֵר, שֶׁהוּא גִּיהֶנֶם,
וְכַמָּה הֵם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים מְמָנִים
לְשׁוֹטֵט בְּעוֹלָם וּמְמָנִים לַעֲשׂוֹת
דִּין.

וּמִשׁוּם כֵּן עוֹמֵד אוֹתוֹ הַמְּמָנָה
לְעִין בְּפְתָקִים, וְאוֹתָם שְׁנֵי
הַסּוֹפְרִים שְׁעוֹמְדִים תַּחַת הַמְּמָנָה
הַזֶּה, שְׂמִשְׂאִי"ל וְקִמּוּא"ל, אֵלוֹ
הַסּוֹפְרִים לְתַקֵּן הַפְּתָקִים, וְאוֹתוֹ
הַמְּמָנָה עֲלֵיהֶם שֶׁהוּא מְלִכִּיא"ל.
מִשׁוּם שֶׁבְּאוֹתָם הַהִיכָלוֹת שֶׁבְּצַד
הָאֲחֵר הַטָּמָא נִפְקְדוּ מְמָנִים
יְרוּעִים, בְּהַפֵּךְ מֵהַמְּמָנִים הַלְלוּ
שֶׁבְּהִיכָלוֹת הַלְלוּ, וְכֹל אוֹתָן
רוּחֹת וְכֹל אוֹתָם הַמְּמָנִים שְׂשָׁם,
כָּלֵם לְהַרְעֵם.

בֹּא וּרְאֵה, הַסִּנְגֵּדִיא"ל (סעדיאל)
הַזֶּה, כְּשֶׁנוֹטֵל פְּתָק, מִצַּד שֶׁל
אוֹתוֹ הַמְּמָנָה שְׁעוֹמֵד לְפִתַּח
הָרֵאשׁוֹן, פּוֹתַח פְּתַח אֶחָד לְצַד
הַחֲשֻׁכָה, שְׁנִקְרָא בְּאֵר שַׁחַת, וְשֵׁם
מְמָנִים אֶלְף וּרְבָבוֹת מְמָנִים לְטַל
אוֹתָם הַפְּתָקִים, וְהַמְּמָנָה הַזֶּה
עֲלֵיהֶם. וְאֵז יוּצָאִים הַפְּרוּזִים,

שְׁלִיטָא עַל כָּל אֵינוֹן פְּתָקִין, דְּנִפְקִי מִבֵּי דִינָא
דְּמִלְפָא, לְאַתְדִּנָּא עֲלִמָא. (בַּהוּא פְּתָקָא) בְּגִין דִּהָאִי
אִיהוּ מְמָנָא לְאַשְׁגָּחָא בְּהוּ בְּאֵינוֹן פְּתָקִין,
וְתָרִין סוֹפְרִין תַּחֲתוֹת יָדֵיהּ, חַד מִימִנָּא וְחַד
מִשְׂמָאלָא.

לְהָאִי, אֲתִיִּיהִבוּ תְּקוּנֵי פְּתָקִין לְאַתְקָנָא, עַד
לָא יִפְקוּן מִהָאִי תְּרַעָא לְבַר, וְיִתְמַסְרוּ
בְּיָדָא דִּהוּא מְמָנָא, דִּי בְּהִיכָלָא קְדָמָאָה.
דִּהָא מְמָנָא דְאַתְמַסְרוּ בְּיָדָא דִּהוּא מְמָנָא
דְּבְּהִיכָלָא קְדָמָאָה, הָא נִפְקִי מִתַּמָּן, וְלִית רְשׁוֹ
לְאַתְבָּא לוֹן.

דִּהָא מִיַּד אֲזַדְמָן מְמָנָא דְסִטְרָא אַחְרָא
מְסַאָבָא, מְאָרִיָּה דִּדִּינָא קְשִׁיא תְּקִיפָא,
דְּלֹא מְרַחֵם, וְסִנְגֵּדִיא"ל (ס"א וסהדיאל) שְׂמִיָּה,
וְאִיהוּ מְמָנָא עַל תְּרַעָא דִּהִיכָלָא קְדָמָאָה (ס"א
גִּרִים אַחְרָא, וְלֹא גִרִים קְדָמָאָה) דִּי בְּסִטְרָא אַחְרָא, דִּהָאִיהוּ
גִּיהֶנֶם, וְכַמָּה אֵינוֹן גְּרִדִּינֵי נִימוּסִין מְמָנִין
לְשִׁטְיָא בְּעֲלִמָא, וְזַמִּינִין לְמַעַבַּד דִּינָא.

וּבְגִין כֵּן, קִיִּימָא הוּא מְמָנָא לְעִינָא בְּפְתָקִין,
וְאֵינוֹן תְּרִין סוֹפְרִין דְּקִיִּימֵי תַּחֲתוֹת מְמָנָא
דָּא, שְׂמִשְׂאִי"ל וְקִמּוּא"ל, אֵלִין סוֹפְרִין
לְאַתְקָנָא פְּתָקִין, וְהוּא מְמָנָא עֲלֵיהוּ דְאִיהוּ
מְלִכִּיא"ל. בְּגִין דְּבְּאֵינוֹן הִיכָלִין דִּי בְּסִטְרָ
אַחְרָא מְסַאָבָא, אֲתַפְקִידוּ מְמָנִין יְדִיעָאן,
בְּהַפּוּכָא מְאֵלִין מְמָנִין דִּי בְּהִיכָלִין אֵלִין, וְכֹל
אֵינוֹן רוּחִין וְכֹל אֵינוֹן מְמָנִין, דִּתַּמָּן, כְּלָהוּ
לְאַבְאָשָׂא.

הָא חֲזִי, הָאִי סִנְגֵּדִיא"ל (ס"א סעדיאל) כַּד נָטִיל
פְּתָקָא, מְסִטְרָא דִּהוּא מְמָנָא דְקִיִּימָא
לְפִתְחָא קְדָמָאָה, פְּתַח חַד פְּתַחָא, לְסִטְרָא
דְּחֲשׁוּכָא, דְּאִקְרִי בְּאֵר שַׁחַת, וְתַמָּן מְמָנִין אֶלְף
וּרְבָבִין זַמִּינִין לְנִטְלָא אֵינוֹן פְּתָקִין, וְהָאִי מְמָנָא
עֲלֵיהוּ. וְכַדִּין כְּרוּזִין נִפְקִין, וְכַמָּה גְּרִדִּינֵי שְׂטִיִין (דף רמ"ח ע"ב) בְּעֲלִמָא,

וְהָיָה דִּינָא אֲשֶׁתְּלִים, וְעַל דָּא, מְמַנָּא דָּא קִיַּימָא לְעֵינָא בְּפִתְקִין, וְלֹא תִקְנָא נִימוּסֵי פִתְקִין, עַד לֹא נִפְקוּ מֵהַאי פִתְחָא, וְהַאי פִתְחָא אִיהוּ פִתְחָא דְדָרוּם.

פִתְחָא תְנַיֵנָא, דָּא פִתְחָא דְחֵיין וּמוֹתִין תְּלֵיין בֵּיהּ, בְּגִין דְהַאי פִתְחָא, חֲתָמִין חֲתִימִין דְכָל פִתְקִין, דְכִיּוֹן דְפִתְקִין אֲתִקְנוּ כְדָקָא יֵאוּת, חַד שְׁמַשָּׁא זְמִין, גְזָרִיא לְ שְׁמִיָה, וְנָטִיל פִתְקִין בְּהַאי פִתְחָא תְנַיֵנָא, וְתַמֵּן חֲתָמִין לְהוּ. מְמַנָּא חָדָא קִיַּימָא עַל הַהוּא פִתְחָא, וְעִזְרִיא לְ שְׁמִיָה, וְכָל פִתְחָא וּפִתְחָא אֲתִקְרִי עַל שְׁמָא דְהַהוּא מְמַנָּא דְאֲתִפְקֵדָא עָלֶיהָ. הַאי מְמַנָּא תַחוֹת שׁוֹלְטָנְיָה, וְתַחוֹת יְדִיָה, תְרִין שְׁמַשִּׁין דִּי שְׁמַהוּן (ס"א פטרי"ח) סְנוּרִי"א, עִדִיא"ל. חַד מִימִינָא וְחַד מִשְׁמָאלָא. הַהוּא מִימִינָא, בֵּיהּ תְּלֵיין חֵיין. וְהַהוּא דְשְׁמָאלָא, בֵּיהּ תְּלֵיא מוֹתָא. וְתִרִין חוֹתְמִין בִּידֵיהּ, חוֹתֵם חֵיִים וְחוֹתֵם מוֹת. דָּא קָאִים לְסֵטְרָא דָּא, וְדָא קָאִים לְסֵטְרָא דָּא.

הַאי פִתְחָא סְתִים כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא, וּבִיּוֹמָא דְשַׁבְתָּא, וּבִיּוֹמָא דְחָדָשָׁא אֲתִפְתַּח, לֹא חֲזָאָה חֵיִים בְּהַהוּא חוֹתְמָא, דְתְּלֵיין בֵּיהּ חֵיִים, בְּגִין דְשַׁבְתָּא וְחָדָשׁ חוֹתְמָא דְחֵיִים אֲתִקְיִים בְּהוּ.

בִּיּוֹמָא דְכַפּוּרֵי, דִּישְׁרָאֵל כְּלָהוּ קִיַּימֵי בְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין, וּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיהוּן, סְתִים הַהוּא פִתְחָא, עַד שְׁעֵתָא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה. פִּיּוֹן דְאֵעֲבֵר הַאי צִלוֹתָא דְמִנְחָה, מֵאַתֵּר בִּי דִינָא דְהֵיכְלָא דְזְכוּתָא, חַד אֲוִירָא נִפְקָא, וּפִתְחָא דָּא אֲתִפְתַּח, וְהַאי מְמַנָּא דְהֵיכְלָא דָּא קִיַּימָא, וְאִינוּן תְּרִין שְׁמַשִּׁין חַד מִימִינָא וְחַד מִשְׁמָאלָא, וְחוֹתְמֵי דְחֵיִים וּמוֹתָא בִּידֵיהּ, וְכָל פִתְקִין דְעֵלְמָא קִמְיָהוּ, וּכְדִין אֲחֲתִימוּ הֵן לְחֵיִים הֵן לְמוֹת. וְדָא הוּא פִתְחָא דְמִזְרַח.

וְהַאי פִתְחָא אִיהוּ פִתְחָא דְדָרוּם. פִתְחָא תְנַיֵנָא, דָּא פִתְחָא דְחֵיין וּמוֹתִין תְּלֵיין בֵּיהּ, בְּגִין דְהַאי פִתְחָא, חֲתָמִין חֲתִימִין דְכָל פִתְקִין, דְכִיּוֹן דְפִתְקִין אֲתִקְנוּ כְדָקָא יֵאוּת, חַד שְׁמַשָּׁא זְמִין, גְזָרִיא לְ שְׁמִיָה, וְנָטִיל פִתְקִין בְּהַאי פִתְחָא תְנַיֵנָא, וְתַמֵּן חֲתָמִין לְהוּ. מְמַנָּא חָדָא קִיַּימָא עַל הַהוּא פִתְחָא, וְעִזְרִיא לְ שְׁמִיָה, וְכָל פִתְחָא וּפִתְחָא אֲתִקְרִי עַל שְׁמָא דְהַהוּא מְמַנָּא דְאֲתִפְקֵדָא עָלֶיהָ. הַאי מְמַנָּא תַחוֹת שׁוֹלְטָנְיָה, וְתַחוֹת יְדִיָה, תְרִין שְׁמַשִּׁין דִּי שְׁמַהוּן (ס"א פטרי"ח) סְנוּרִי"א, עִדִיא"ל. חַד מִימִינָא וְחַד מִשְׁמָאלָא. הַהוּא מִימִינָא, בֵּיהּ תְּלֵיין חֵיין. וְהַהוּא דְשְׁמָאלָא, בֵּיהּ תְּלֵיא מוֹתָא. וְתִרִין חוֹתְמִין בִּידֵיהּ, חוֹתֵם חֵיִים וְחוֹתֵם מוֹת. דָּא קָאִים לְסֵטְרָא דָּא, וְדָא קָאִים לְסֵטְרָא דָּא.

הַאי פִתְחָא סְתִים כָּל יוֹמֵי שְׁתָּא, וּבִיּוֹמָא דְשַׁבְתָּא, וּבִיּוֹמָא דְחָדָשָׁא אֲתִפְתַּח, לֹא חֲזָאָה חֵיִים בְּהַהוּא חוֹתְמָא, דְתְּלֵיין בֵּיהּ חֵיִים, בְּגִין דְשַׁבְתָּא וְחָדָשׁ חוֹתְמָא דְחֵיִים אֲתִקְיִים בְּהוּ.

בִּיּוֹמָא דְכַפּוּרֵי, דִּישְׁרָאֵל כְּלָהוּ קִיַּימֵי בְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין, וּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּפוֹלְחָנָא דְמֵאֲרִיהוּן, סְתִים הַהוּא פִתְחָא, עַד שְׁעֵתָא דְצִלוֹתָא דְמִנְחָה. פִּיּוֹן דְאֵעֲבֵר הַאי צִלוֹתָא דְמִנְחָה, מֵאַתֵּר בִּי דִינָא דְהֵיכְלָא דְזְכוּתָא, חַד אֲוִירָא נִפְקָא, וּפִתְחָא דָּא אֲתִפְתַּח, וְהַאי מְמַנָּא דְהֵיכְלָא דָּא קִיַּימָא, וְאִינוּן תְּרִין שְׁמַשִּׁין חַד מִימִינָא וְחַד מִשְׁמָאלָא, וְחוֹתְמֵי דְחֵיִים וּמוֹתָא בִּידֵיהּ, וְכָל פִתְקִין דְעֵלְמָא קִמְיָהוּ, וּכְדִין אֲחֲתִימוּ הֵן לְחֵיִים הֵן לְמוֹת. וְדָא הוּא פִתְחָא דְמִזְרַח.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי, וְזֶה פֶּתַח שְׁעוֹמֵד
בְּקִיּוֹם לְדַעַת כָּל אוֹתָם שִׁיעֵבֵר
עֲלֵיהֶם דִּין, בֵּין לְמַחְלוֹת, בֵּין
לְמַכְאוּבִים, בֵּין לְעֵנִי. דִּין שְׁלֹא
עוֹבֵר לְמוֹת. כְּשֶׁשָּׁעַר הַפְּתַח הַזֶּה
סָגוּר, אִזּוּ הַדִּין נִרְשָׁם עַל הָאָדָם,
שְׁלֹא מְשִׁיבִים אוֹתוֹ, רַק בְּכַח שֶׁל
תְּפִלָּה חֲזָקָה וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
שְׁפָתוֹב (אֵיּוֹב יב) יִסְגֹּר עַל אִישׁ וְלֹא
יִפְתַּח.

מִמֶּנֶּה אֶחָד עוֹמֵד עַל הַפְּתַח הַזֶּה,
וְשָׂמוּ קִפְצִיא"ל, וְזֶה מִמֶּנֶּה עַל
הַפְּתַח הַזֶּה כְּדִי לְסַגֵּר אֶת הַפְּתַח
הַזֶּה עַל אוֹתוֹ הָאָדָם שְׂרָאוּי
לְהַעֲנֹשׁ, כְּדִי שְׁלֹא יִתְקַבֵּל בַּתְּפִלָּה
עַד שִׁישׁוּב לְפָנָיו רְבוּנוּ.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁנֹגְזוּ דִין בְּכַנּוּי שְׁלֹא
חָטְאוּ, בְּאוֹתָם הַתִּינוּקוֹת
הַקְּטַנִּים, מִמֶּנֶּה אֶחָד שָׁמַשׁ תַּחַת
יָדוֹ, שָׂמוּ עִירִיא"ל, וְיוֹצֵא וּמְכַרִּיז
לְצַד שְׂמָאל, עַד שֶׁמִּתְעוֹרְרַת רוּחַ
אֶחַת שֶׁהִיא רוּחַ שֶׁל פְּגָם שְׁנֹבְרָא
בְּפָגַם הַלְבָנָה וְנִקְרָא אֶסְכַּר"א,
וְזוֹהִי הַרוּחַ שְׁעוֹמֵדָת עַל דְּרָגָה
(פַּתַח) רְבִיעִית בְּהִיכַל הַשְּׁלִישִׁי
שְׁבָצַד הַטְּמָאָה, וְזֶה עוֹמֵד עַל
הַהַרְג שְׁלֵהֶם, וְנִרְאָה לְתִינוּקוֹת
כְּמוֹ אִשָּׁה שְׁמַגְדֵּלֶת יְלָדִים
וְאוֹחֲזַת אוֹתָם וְהוֹרֶגֶת אוֹתָם.

וְאִזּוֹ אוֹתָהּ נִשְׁמָה עוֹלָה, וְאוֹחֲזַת
אוֹתָהּ הַמִּמֶּנֶּה הַזֶּה, וּמַעֲלָה אוֹתָהּ
לְמִמֶּנֶּה שְׁעוֹמֵד עַל הַהִיכַל
הַרְבִּיעִי, וְאוֹתוֹ מִמֶּנֶּה מְגַדֵּל אוֹתָם
וּמְשַׁתְּעֵשֶׁע בָּהֶם וּמַעֲלָה אוֹתָם
לְהַרְאוֹת לְפָנָיו הַמְּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּכָל
שַׁבַּת וְשַׁבַּת, וּבְכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ
וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וְנִרְאִים לְפָנָיו
וּמִתְפַּרְכְּסִים מִמֶּנּוּ. וּבְשַׁעַה שְׂרוּגָז
שׁוֹלֵט, מְסַתְּפֵל בָּהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְחָס עַל הָעוֹלָם.

וְכֵן אוֹתָם הַתִּינוּקוֹת שְׁלֹא

פֶּתַח תְּלִיתָא, דָּא פֶּתַח דְּקִיּוּמָא בְּקִיּוּמָא,
לְמַנְדַּע כָּל אֵינוֹן דִּי דִּינָא יַעֲבֵר עֲלֵיהוּ,
בֵּין לְמַרְעִין, בֵּין לְמַכְאוּבִין, בֵּין לְמַסְכְּנוֹ.
דִּינָא דְלֹא קִיּוּמָא לְמוֹתָא. כַּד תִּרְעָא דְפֶתַח
דָּא סָגִיר, כְּדִין דִּינָא אֶתְרָשִׁים עַל בַּר נָשׁ,
דְּלֹא תִיַּיבִין לֵיהּ, בַּר בְּחִילָא דְצִלוֹתָא תְּקִיפָא,
וְתִיּוֹבְתָא שְׁלִים. דְּכֵתִיב (אֵיּוֹב יב) יִסְגֹּר עַל אִישׁ
וְלֹא יִפְתַּח.

חַד מְמַנָּא קִיּוּמָא עַל פֶּתַח דָּא, וְקִפְצִיא"ל
שְׁמִיָּה, וְהֵאִי מְמַנָּא עַל פֶּתַח דָּא, בְּגִין
לְסַגְרָא הֵאִי פֶתַח, עַל הַהוּא בַּר נָשׁ, דְּאֶתְחַזִּי
לְאֶתְעַנְשָׂא, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַבֵּל בְּצִלוֹתָא, עַד
דִּיתוֹב לְקָמִי מְאָרִיָּה.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְגַּזַּר דִּינָא בְּכַנּוּי דְּלֹא
חָאבוּ, בְּאֵינוֹן רַבִּיין זְעִירִין, חַד
מְמַנָּא שְׁמָשׂא תַּחוֹת יָדֵיהּ, עִירִיא"ל שְׁמִיָּה,
וְנַפְק וְכַרִּיז לְסִטֵּר שְׂמָאלָא, עַד דְּאֶתְעַר חַד
רוּחָא, דְּאִיהוּ רוּחָא דְּפְגִימוּ, אֶתְבְּרִי בְּפְגִימוּ
דְּסִיְהֶרָא, וְאֶקְרִי אֶסְכַּר"א, וְהֵאִי אִיהוּ רוּחָא
דְּקִיּוּמָא עַל דְּרָגָא (ס"א פֶּתַח) רְבִיעֵאָה, בְּהִיכְלָא
תְּלִיתָאָה, דִּי בְּסִטֵּר מְסַאָבָא, וְדָא קִיּוּמָא עַל
קְטוּלָא דְּלֵהוֹן, וְיִתְחַזִּי לוֹן לְרַבִּיין, פְּאֶתְתָּא
דְּרַבִּיאַת לְרַבִּיין, וְאֶחִידַת לוֹן, וְקִטְלַת לוֹן.

וּבְדִין הֵהִיא נִשְׁמָתָא, סְלֶקָא, וְאֶחִיד לָהּ הֵאִי
מְמַנָּא, וְסְלֶקָא לָהּ לְמִמֶּנָּא דְּקִיּוּמָא
עַל הִיכְלָא רְבִיעֵאָה, וְהֵהוּא מְמַנָּא מְגַדֵּל
לוֹן, וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ, וְסְלִיק לוֹן לְאֶתְחַזָּאָה
קָמִי מְלֶפָא קְדִישָׁא, בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת, וּבְכָל
רִישׁ יְרֻחָא וְרִישׁ יְרֻחָא, וְאֶתְחַזוֹן קָמִיָּה,
וְאֶתְפַּרְכוּן מִנִּיָּה. וּבְשַׁעַתָּא דְּרוּגְזָא שְׁלֵטָא,
אֶסְתְּפֵל בְּהוּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְחַיִּים עַל
עֲלָמָא.

וְכֵן אֵינוֹן רַבִּיין, דְּלֹא אֶשְׁלִימוּ שְׁנִין, עַד תְּלִיסַר שְׁנִין וְיוּמָא חַד, כְּלֵהוּ

השלימו שנים, עד שלש עשרה שנים ויום אחד, כלם נמסרים בידו של זה. משלש עשרה שנים עד עשרים, כלם נמסרים על ידי רוח אחרת שנקראת אגיריסו"ן, שיוצאת מהנחש (העקם) העמק הזה שגורם מות לכל העולם, והוא יצר הרע. מעשרים שנים ומעלה, נדון העולם מבית דין, המקום שנקרא זכות, הוא בעצמו בא, ובחטאיו נדון, ונמסר ביד הנחש הזה שהוא מלאך המות.

(משום שהרי מעשרים שנה ומטה עד שלש עשרה שנים), הרוח הזו שעומדת בו כנחש הולכת אחריו, זה אגיריסו"ן שאמרנו, פי לא נשמר כשהיה ילד קטן כראוי, וראה בו סימן שיפגם אחר כך. וזה נלקח בלי רשות, ועל זה כתוב (משלי יג) ויש נספה בלא משפט. וזה כתוב, והנה טוב מאד. ושנינו, (בראשית א) והנה טוב מאד - זה מלאך המות, שמקדים אותו טרם שיפגם לאחר מכן. והממנה הזה שעומד על הפתח הזה מכניס נשמתו ומעלה אותה למעלה.

משלש עשרה שנים ומטה נדון על חטאי אביו, ונמסר ביד האספרא הזה שאמרנו. וכל אחד ואחד, היכל זה כנגד היכל זה. זה בהפך מזה, כפי שאמרנו, והפתח הזה הוא לצד צפון.

הפתח הרביעי, הפתח הזה עומד לרפואה, ונקרא פתח הרפואה. בפתח הזה עומד ממנה אחד ששמו פדיאל, וזה עומד על כל אותן הרפואות של העולם, ולהכניס תפלות של כל אותם בעלי מכאובים ומחלות וצער. וזהו עולה עם כל (לכל) אותן התפלות, ומכניס אותן לפני הקדוש ברוך הוא.

וזהו (איוב לג) מלאך מליץ אחד מני אלה. משום שאותם האלה

אתמסרו בידא דהאי, מתליסר שנין עד עשרין, כלהו אתמסרו על ידא דרוחא אחרא, דאקרי אגיריסו"ן, דנפקא מהאי נחש (כ"א עקומא) עמיקא, דגרים מותא לכל עלמא, ואיהו יצר הרע. מעשרין שנין ולעילא, אתדן בר נש מבי דינא, אתר דאקרי זכותא, איהו בגרמיה אתא, ובחובוי אתדן, ואתמסר בידא דהאי חויא דאיהו מלאך המות.

(בגין דהא מעשרין שנין ולתתא, עד תליסר שנין), האי רוחא דקיימא (דף רמ"ט ע"א) ביה כנחש, אזיל אבתריה, דא אגיריסו"ן דקאמרן. בגין דלא אתנטיר פד הוה רביא דקיק פדקא יאות. וחמי ביה סימן דיתפגים לבתר. והאי אתנטיל בלא רשו, ועל דא כתיב, (משלי יג) ויש נספה בלא משפט. ורזא דא כתיב (בראשית א) והנה טוב מאד, ותנינן, והנה טוב מאד, דא מלאך המות, דאקדים ליה עד לא יתפגים לבתר. והאי ממנא דקאים על האי פתחא, אעיל נשמתיה וסלקא לה לעילא.

מתליסר שנין ולתתא, אתדן על חובוי דאבוי, ואתמסר בידא דהאי אספרא דקאמרן. וכל חד וחד, היכלא דא לקבל היכלא דא. דא בהפוכא מן דא, כדקאמרן, והאי פתחא איהו לסטר צפון.

פתחא רביעאה, פתחא דא קיימא לאסוותא, ואקרי פתחא דאסוותא, בהאי פתחא קיימא חד ממנא, פדיאל שמייה. והאי קיימא על כל אינון אסוותין דעלמא, ולאעלא צלותין דכל אינון מארי דמכאובין ומרעין וצערין, והאי איהו סליק בכל (נ"א לכל) אינון צלותין, ואעיל לון קמי קדשא בריך הוא.

והאי איהו (איוב לג) מלאך מליץ אחד מני אלה, בגין דאינון אלה קיימין בההוא פתחא,

עומדים באותו הפתח, וזה אחד מהם. וכתוב ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר. משום שעולה (זו) עם התפלה הזו ועומד מליץ טוב על האדם, ומזכיר זכותו שעשה לפני המלך הקדוש, משום שזהו שעומד תמיד לטוב, ועל פן, כל רפואה עומדת בפתח שפדיא"ל ממנה בו. הפתח הזה הוא לצד מערב. ומשום זה ארבעת הפתחים הללו עומדים בהיכל הזה.

בהיכל הזה עומדת רוח אחת שנקראת נגה. זוהי רוח השולטת בהיכל הזה. כל זיו וכל תשוקה עומדים בו. הרוח הזו עומדת לכל אותם שיש להם חלק בעולם הבא. זה מעטר את אותן הנשמות בזיו של כבוד, כדי להודיע לכל אותן רוחות שבהיכלות האחרים שזהו פן העולם הבא, ויעבר בכלם, ואין מי שמוחה בידו.

הרוח הזו היא רוח טהורה ברוחה מהפתחונים הללו, ושמה זהירא"ל, מאותו שמן משחת קדש ששופע מן העולם הבא שופע בו, ומאותו שמן נברא (גדל) וצומח. וזהו נר, כמו שנאמר (תהלים קלד) ערכתני נר למשיחי. משום שזהו הסדור להדליק הנרות מלמטה למעלה, כששורה עליו אור ששופע מלמעלה, משום שזה מסדר כשנכללו בו כל אותם הפתחונים שלמטה.

וכשמסתדרת הרוח הזו בכל אותם הפתחונים ומאירה, אז מוציאה ממנה אור אחד, ששמו אקריא"ל (אקריא"ל), וזה כלול ברוח הזו. זה עומד פחת הרוח (הזו) למשך (למשח) את כל אותן נשמות שעולות, שיש להן חלק לעולם הבא וראויות לעלות למעלה.

ואתחזון לסלקא לעילא.

והאי חד מנייהו, וכתוב ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר. בגין דסליק בהאי (נ"א להאי) צלותא, וקיימא מליץ טוב עליה דבר נש, ואדפר זכותיה דעבד קמי מלכא קדישא, בגין דהאי איהו דקיימא תדיר לטב, ועל דא, כל אסוותא קיימא בהאי פתחא די פדיא"ל ממנא ביה. פתחא דא איהו לסטר מערב. ובגין דא, אלין ארבע פתחין קיימין בהיכלא דא.

בהיכלא דא קיימא רוחא חדא דאקרי נגה, האי איהו רוחא שליטא בהאי היכלא, כל זיוא וכל תיאובתא קיימאן ביה. האי רוחא איהו קיימא לכל אינון דאית לון חולקא בעלמא דאתי, דא אעטר לאינון נשמתין בזיוא דיקרא, בגין למנדע כל אינון רוחין די בהיכלין אחרנין, דדא איהו בר עלמא דאתי, ויעבר בכלהו, ולית מאן דימחי בידיה.

האי רוחא, איהו רוחא דכיא, בריר מאלין תתאין, זהירא"ל שמייה, מההוא משחא דרבות קדשא דנגיד מעלמא דאתי, נגיד ביה, ומההוא משחא אתברי (נ"א אתרבי) ואצמח. והאי איהו נר, פמה דאת אמר (תהלים קלב) ערכתני נר למשיחי. בגין דהאי איהו סדורא לאדלקא בוצינין מתתא לעילא, כד שרא עליה נהירו דנגיד מלעילא, בגין דהאי אתסדר, כד אתפלילו ביה כל אינון תתאין לתתא.

וכד אתסדר האי רוחא בכל אינון תתאין, ונהיר, פדין אפיק מניה נהורא חד, די שמייה אקריא"ל (ס"א אקריא"ל) והאי כליל ברוחא דא, האי קיימא תחות (ס"א האי) רוחא, לאמשכא (ס"א לאמשחא) לכל אינון נשמתין דסלקין, דאית לון חולקא בעלמא דאתי,

משום שפשוטמה עולה ונכנסת לאותם ההיכלות הפחתונים, רשומה היא בעשרים ושנים אותיות התורה שרשומות בפשמה הזו. וכשנשמה זוכה ועומדת לפני אותה הרוח, הממנה הזה אהדיא"ל מושח אותם, ועולים ונכנסים לאותו נהר דינור, ועולים ונקרבים לקרבן.

האור הזה כלול בשלשה אורות, משום שאותו שמן משחה נכלל בשלשה גונים. וכשנוצץ האור הזה, נוצצים ממנו עשרים ושנים (אותיות) אורות כנגד עשרים ושנים אותיות התורה שרשומים בפשמה הזו. ועשרים ושנים האורות הללו, כלם ממנים שמשים שעומדים עמו, וכלם נקראים על שם האור הזה שעליהם, וכלם נכללו בו. האור הזה עם כל אותם האורות נכלל ברוח הזו, והרוח הזו כלולה בו, ומסתפל להתישב בתוך ההיכל הרביעי.

בשהרוח הזו נכללת מהאור הזה ומכל האורות, כשדוחים (דוחקים) להתנוצץ, יוצאת מהם חיה אחת קדושה כלולה בשני גונים, אריה ונשר, והיא דיוקן אחד, וזה נקרא אהיא"ל (אחיא"ל).

והחיה הקדושה הזו, יוצאים מההתנוצצות שלה, כשמגיע בה האור של הרוח העליונה, ארבעה אופנים כלולים בכל הגונים, והם: הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, אסימו"ן (אסימו"ן). כל אלה בשמנה כנפים, ואלה הם ממנים על כל חילות השמים, עורכי הקרבות. משום שלא תמצא מלחמה אחת בעולם או עקירת מלכות ממקומה, עד שצבא השמים והפוככים של שאר הרקיעים, כלם מראים

בגין דכד נשמתא סלקא, ועאלת באינון היכלין תפאין, רשימא איהי בעשרין ותריין אתוון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. וכד נשמתא זכאת וקמת קמיה דההוא רוחא, דא ממנא אהדיא"ל משה לון. וסלקין ועאלין בההוא נהר דינור וסלקין ואתקריבו לקרבנא.

האי נהורא כליל בתלת נהורין, בגין דההוא רבות משחא, אתפליל בתלת גוונין. וכד נציץ האי נהורא, נציץ מניה עשרין ותריין (אתוון) נהורין, לקבל כ"ב אתוון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. ואלין עשרין ותריין נהורין, פלהו ממנן שמשין דקיימי עמיה, וכלהו אתקרון על שמא דהאי נהורא דעלייהו, וכלהו אתפלילו ביה. האי נהורא בכל אינון נהורין, אתפליל בהאי רוחא, והאי רוחא כליל ביה, ואסתכי לאתישבא גו היכלא רביעאה.

רוחא דא, פד אתפליל מנהורא דא, ומכלהו נהורין, פד דחייין (נ"א דחייין) לאתנצצא (ד) רמ"ט ע"ב) נפקא מנייהו חד חיותא קדישא, פלילא בתרי גווני, אריא ונשרא, ואיהי חד דיוקנא, והאי אקרי אהיא"ל. (ס"א אחיא"ל).

והאי חיותא קדישא, נפקי מנציצו דילה, פד מטי נהירו דהאי רוחא עלאה בה, ארבע אופנים, פלילן בכל גוונין, ואינון הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, אסימו"ן (נ"א אסימו"ן). פל אלין בתמונא גדפין, ואלין אינון ממנן, על פל חילי שמיא, מגיחי קרבא. בגין דלא אשתכח קרבא בעלמא, או עקירו דמלכותא מאתרייהו, עד דחילי שמיא, וככביא דשאר רקיעין, פלהו אחזיו קרבין וסכסוכין אלין באלין. ואלין ארבע

קרבנות וסכסוכים אלה עם אלה. וארבעת האופנים הללו עומדים עליהם לארבעת צדדי העולם. אלו הארבעה, כשנסועים לערף מלקמות, מסוד ההיכל שלמעלה נוסעים, שהוא בית הדין, ונקרא זכות. מהנזעה שלהם הוציאו כמה צבאות ומחנות שאין להם חשבון, וכלם עומדים תחת האופנים הללו.

מהם עומדים על שירה, ומהם שלוחים על העולם, כנגד אותם השלוחים שלצד הטמאה שיוצאים מתוך ההיכל השלישי שלה, והם מקטרגים על העולם להרע. ואלו נמצאים כנגדם שלא ישלטו על אותם שעוסקים בתורה, כמו שנאמר (תהלים צא) כי מלאכיו יצוה לך וגו'. וכתוב על פפים ישאוינה פן תגף באבן וגו'. זה (ישעיה ח) אבן נגף צור מכשול. וזה נקרא אבן נגף צור מכשול. וזה נקרא (שם כח) אבן בחן פנת יקרת, (שם ל) צור ישראל. והכל עומד זה כנגד זה.

מסוד ההיכל השלישי שבצד האחר יוצאים שתי רוחות שנקראות א"ף וחמ"ה, ומשתי אלה יוצאים כל אותם שלוחים שהולכים להסטות בני אדם מדרך האמת, ואלו אותם שעומדים ומקדימים על אדם שהולך לדרך מצוה, ועל זה אלו האופנים עומדים כנגדם, כדי להגן על האדם שלא יזקוק. משתי הרוחות הללו פחד משה כשהיה יורד מן הקר, שכתוב (דברים ט) כי יגרת מפני האף והחמה.

באמצע ההיכל הזה יש מקום אחר שעומד למעלה למעלה, בארבעה פתחים לארבעת צדדי העולם, עשרה ממנים לכל פתח ופתח, וממנה אחד עליהם. וזה כלול באור שנקרא אהדיא"ל,

אופנים, קיימי עליהו לארבע סטרין דעלמא. אלון ארבע, פד נטלין לאגחא קרבין, מרזא דהיכלא דלעילא נטלין, דאיהו בי דינא, ואקרי זכותא. מזיעא דלהון אפיקו כמה חילין ומשריין דלית לון חשבנא. וכלהו קיימי תחות אלין אופנים.

מנהון קיימי על שירתא, ומנהון שליחן על עלמא. לקבל אינון שליחן דלסטור מסאבא, דנפקי מגו ההוא היכלא תליתאה דילה, ואינון מקטרגי עלמא לאבאשא. ואלין אשתכחו לקבליהו, דלא ישלטון לגבי אינון דמשתדלי באורייתא, כמה דאת אמר (תהלים צא) פי מלאכיו יצוה לך וגו'. וכתוב על פפים ישאוינה פן תגוף באבן וגו'. דא (ישעיה ח) אבן נגף צור מכשול. האי אקרי אבן נגף צור מכשול. והאי אקרי (ישעיה כח) אבן בחן פנת יקרת, (ישעיה כח) צור ישראל. וכלא קיימא דא לקבל דא.

מרזא דהיכלא תליתאה די בסטרא אחרא, נפקי תרין רוחין, דאקרון א"ף וחמ"ה, ומתרין אלין, נפקין כל אינון שליחן דאזלין לאסטאה בני נשא מארחא דקשוט, ואלין אינון דקיימאן, ואקדימו על בר נש, דקא אזיל לאורחא דמצוה. ועל דא אלין אופנים קיימן לקבליהו, בגין לאגנא עליה דבר נש דלא יתנזקון. מאלין תרין רוחין דחיל משה, פד הוה נחית מן טורא, דכתיב, (דברים ט) פי יגרת מפני האף והחמה.

באמצעיתא דהיכלא דא, אית אתרא אחרא, דקיימא לעילא לעילא, בארבע פתחין, לארבע סטרי עלמא, עשר ממנן לכל פתחא ופתחא, וחד ממנא עליהו. והאי כליל בנהורא דאקרי אהדיא"ל, והאי איהו

וזהו אופן בתוך האופן, משלבים זה בזה.

אלו הארבעים נוטלים דין מבית הזכות להלקות את הנשמה הזו שחטאה (וצריכה) לקבל מלקות, ואלו עומדים בשלהבת אש לאותן הנשמות, וטסים מחוץ להיכל הזה, ומלקים את הנשמה הזו, ועומדת נזופה בחוץ כל אותם הימים שנגזרו עליה, ולא נכנסת לפרגוד.

והארבעים הללו הם שעומדים ונוזפים ומנדים את כל אלו שהוציאו מפיהם דבר שלא צריך, ואחר זה הוציאו מפיהם דבר קדוש, דבר תורה, ומטנפים את פיהם בה. ואלו עומדים ומנדים אותם, ועומדים בנדיי הזה ארבעים יום, שלא נשמעת תפלתם.

וכן את כל אלו שחטאו אותם חטאים שצריכים את הנזיפה, עשרה פרזים יוצאים בכל יום ומכריזים בכל אותם הרקיעים ובכל אותם חילות ומחנות: הזהרו בפלוני שהיא נזופה! הוא נזופה על חטא פלוני שעשה, עד ששב לפני רבונו, הרחמן יצילנו. בששב מאותו החטא, מתפנסים כל הארבעים הללו ומתירים אותו, ואז מכריזים עליו: מפלוני התרה הנזיפה! מכאן והלאה התפלה נכנסת. וטרם ששב, הוא נזופה למעלה ולמטה, ושמירת רבונו מוסרת ממנו. ואפלו בלילה נשמתו נזופה, שסותמים לה את כל שערי השמים ולא עולה, ודוחים אותה החוצה.

האופן הזה שעומד על הארבעים הללו, כשנוסע, מגיע לאותו מקום שנקרא תא הרצי"ם. וכשנכנס, נכנסים עמו אותם

הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והחרבות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים,

אופן בתוך האופן, משלכן דא בדא. אליו ארבעין, נטלי דינא מבי זכותא, לאלקאה להאי נשמתא דחבאת (ס"א) לאלקאה. ואלין קיימי בשלהובי נורא לגבי אינון נשמתין, וטאסין לבר מהיכלא דא, ואלקאן לנשמתא דא, וקיימא נזיפא לבר, כל אינון יומין דאתגזרת עלה, ולא עאלת לפרגודא.

ואליו ארבעים, אינון דקיימין ואנזיפו ומנדין, לכל אינון דאפיקו מפומייהו מלה דלא אצטריכא, ובתר דא אפיקו מפומייהו מלה קדישא, מלה דאורייתא, ומטנפי פומייהו בה. ואלין קיימי, ומנדין לון, וקיימי בהאי נהויא ארבעין יומין, דלא אשתמע צלותהון. וכן לכל אינון דחאבו אינון חובין, דבעין לנזפא, עשרה כרוזין נפקי בכל יומא, ומכריזי בכל אינון רקיעין, ובכל אינון חילין ומשריין, אזדהרו בפלניא דאיהו נזיפא. נזיפא איהו על חובא פלוני דעבד, עד דתב קמי מאריה, רחמנא לישזבן.

כד תב מההוא חובא, מתכנפי אליו ארבעין, ושראן ליה. וכדין אכריזו עליה, פלניא שרא נזיפא. מכאן ולהלאה צלותא עאלת. ועד לא תב, נזיף איהו לעילא ותתא, ונטירו דמאריה אתעדי מניה. ואפילו בליליא נשמתיה נזיפא, דסתמין לה כל תרעי שמיא ולא סלקא, ודחיין לה לבר.

האי אופן דקיימא על אליו ארבעין, כד נטיל מטא לההוא אתר דאקרי (מלכים א יד) תא הרצי"ם. וכד עאל, עאלו עמיה אינון ארבעין, די ממנן בארבע פתחין, וסלקין כל

הארבעים שממנים בארבעה פתחים, ועולים כל אותם המגנים של זהב, ואלו הם מלאכים שנקראים חשמלי"ם. ואותם המגנים והחרבות והרמחים שרצים להגן על ישראל משאר העמים,

וְלַעֲרֹךְ בָּהֶם קָרַב וּלְנַקֵּם מֵהֶם
לְפִי שְׁעָה בְּלִי אֲרָף.

וּמִשׁוּם כִּף נִקְרָא תָא הַרְצִים,
מְקוֹם שְׁאוֹתָם הַרְצִים רְצִים
וּמִמְהִירִים לְהַלְחֵם וּלְנַקֵּם
נִקְמוֹת כְּנִגְדַּת רְצִים אַחֲרֵים
שְׂרָצִים לְהִרְעוֹ וּלְהַחֲלִישׁ מְזֻלוֹת
כְּדִי לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם. וְסוּד זֶה -
(אסתר א) הַרְצִים יִצְאוּ דְחוּפִים.

רְצִים מִצַּד זֶה וְרְצִים מִצַּד זֶה,
וּבְגִלְלָם (שם ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן
צָהָלָה וְשִׁמְחָה, אוֹ (אסתר א) נְבוּכָה.
אִם מְקַדְמִים אֵלֶּה שְׁכָאן -
הָעִיר שׁוֹשֵׁן שִׁמְחָה. וְאִם
מְקַדְמִים אֵלֶּה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר
- הָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה.

וְהָרִי בְּאֶרְנוּ שֶׁכָּפַל עוֹמְדִים
אֵלֶּה כְּנִגְדַּת אֵלֶּה, צַד זֶה כְּנִגְדַּת
צַד זֶה, וּמִשׁוּם כִּף אֵלֶּה הֵם
מְגַנִּים לְכָל. כְּשֶׁעוֹלִים אֵלֶּה
בְּאֵלֶּה, יוֹצֵא אֲוִיר אֶחָד
שֶׁלְמַעְלָה, וְכֹלָם נִעְשִׂים מְגֻן
אֶחָד, וְסִמְנָף - (בראשית טו) אֲנָכִי
מְגֻן לָךְ.

שְׁנַיִם עֶשֶׂר גִּלְגָּלִים הֵם
שְׁסוּבָבִים לְתוֹךְ הַחֵיכַל הַזֶּה,
וְהֵם נִקְרָאִים שְׂרָפִים בְּשֵׁנֵי
גִּוְנִים - לְכֹךְ וְאָדָם, רַחֲמִים וְדִין.
אֵלֶּה הֵם עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ
תְּמִיד עַל כָּל אוֹתָם בְּעַלֵּי הַצַּעַר
שֶׁמְצַעְרִים אוֹתָם שְׂאֵר הָעַמִּים
וְדוֹחֲקִים אוֹתָם, וְנִקְרָאִים
חֲלוֹנוֹת. וְהֵינּוּ מֵה שְׁכָתוּב (שיר
א) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלוֹנוֹת.

וְאֵלֵּי עוֹמְדִים לְהַסְתַּפֵּל עַל כָּל
אוֹתָם שֶׁמִּתְפַּלְלִים תְּפִלוֹתֵיהֶם,
שֶׁמְקַדְמִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת,
וְנִמְנִים מֵאוֹתָם הַעֲשָׂרָה
הָרְאשׁוֹנִים, וְאֵז עוֹלִים
וְכוֹתְבִים אוֹתָם לְמַעְלָה, מִשׁוּם
שְׂאֵלוֹ נִקְרָאִים חֲבָרִים שְׁלֵהֶם.
וְזֶהוּ שְׁכָתוּב (שם ח) חֲבָרִים
מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי.

אֲשֶׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים שִׁידוּעִים

אֵינּוֹן מְגִינֵין דִּי דִּהְבָּא. וְאֵלֵּין אֵינּוֹן מְלֹאכֵין
דְּאִקְרוּן חֲשַׁמְלִי"ם. וְאֵינּוֹן מְגִינֵין וְסִיפִין
וְרוּמְחִין, דְּרַהֲטִי לְאַגָּנָא עֲלֵייהוּ דִּישְׂרָאֵל מְשָׂאֵר
(דף ר"נ ע"א) עֲמִין, וְלֹא אֲגָחָא קָרְבָּא בְּהוּ, וְלִנְקָמָא לֹון
כְּפּוּם שְׁעָתָא, בְּלֹא אֲרִיכוּ.

וּבְגִין כִּף אִקְרִי תָא הַרְצִים, אֲתֵר דְּאֵינּוֹן רְצִים
רַהֲטִי, וְאוּחוּ לְאַגָּחָא, וְלִנְקָמָא נִוְקָמִין
לְקַבֵּל רְצִים אַחֲרֵנִין, דְּרַהֲטִי לְאַבְאָשָׂא וְלֹא תִרְעָא
מְזֻלִין, לְשִׁלְטָאָה עֲלֵייהוּ. וְרִזָּא דָּא, (אסתר ג) הַרְצִים
יִצְאוּ דְחוּפִים. רְצִים מְסֻטְרָא דָּא, וְרְצִים מְסֻטְרָא
דָּא, וּבְגִינְהוֹן, (אסתר ח) וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן צָהָלָה
וְשִׁמְחָה, אוֹ (אסתר ג) נְבוּכָה. אִי מְקַדְמִי אֵלֵּין דִּהְבָּא,
הָעִיר שׁוֹשֵׁן שִׁמְחָה. וְאִי מְקַדְמִי אֵלֵּין דְּסֻטְרָא
אַחֲרָא, הָעִיר שׁוֹשֵׁן נְבוּכָה.

וְהָא אוֹקִימְנָא, דְּבִכְלָא קִיִּימִין אֵלֵּין לְקַבֵּל אֵלֵּין,
סֻטְרָא דָּא לְקַבֵּל סֻטְרָא דָּא. וּבְגִין כִּף, אֵלֵּין
אֵינּוֹן מְגִינֵין לְכֹלָא. כַּד סִלְקִין אֵלֵּין בְּאֵלֵּין, נִפְקַ
חַד אֲוִירָא דְלַעֲיִלָּא, וְאֲתַעֲבִידוּ כְּלֵהוּ מְגֻן חַד.
וְסִימְנָף, (בראשית טו) אֲנָכִי מְגֻן לָךְ.

תְּרִיסַר גִּלְגָּלִין, אֵינּוֹן דְּסִחְרָאן גּוֹ הֵיכְלָא דָּא,
וְאֵינּוֹן אִקְרוּן שְׂרָפִים, דְּתָרִין גְּוּוֹנִין,
חֲזוּר וְסוּמָק, רַחֲמִי וְדִינָא, אֵלֵּין אֵינּוֹן קִיִּימִי
לְאַשְׁגָּחָא תְּדִיר, עַל כָּל אֵינּוֹן מְאִרֵי דְצַעֲרָא,
דְצַעֲרִין לֹון שְׂאֵר עֲמִין, וְדַחֲקִין לֹון, וְאִקְרוּן
חֲלוֹנוֹת. וְהֵינּוּ דְכָתִיב, (שיר השירים ב) מִשְׁגִּיחַ מִן
הַחֲלוֹנוֹת.

וְאֵלֵּין קִיִּימִי לְאַסְתַּפְּלָא, כָּל אֵינּוֹן דְּמִצְלָאן
צְלוֹתֵיהוּ, דְּמְקַדְמִי לְבִי כְּנִישְׁתָּא,
וְאֲתַמְנוֹן מֵאֵינּוֹן עֲשָׂרָה קְדָמָי. כְּדִין סִלְקִין
וְכַתְבִּין לֹון לְעֵילָא, בְּגִין דְּאֵלֵּין אִקְרוּן חֲבָרִים
לְגַבְיֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכָתִיב, (שיר השירים ח) חֲבָרִים
מְקַשְׁבִּים לְקוֹלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי.

זְבָאִין אֵינּוֹן צַדִּיקָיָא, דִּידְעֵי לְסִדְרָא צְלוֹתֵהוֹן

לסדר תפלתם כראוי, משום שפאשר התפלה מתחילה לעלות, אלו עולים עם התפלה הזאת ונכנסים לכל אותם הרקיעים ולכל אותם ההיכלות, עד שער הפתח העליון. ואתה תפלה נכנסת לפני המלך להתעטר, כמו שנתבאר.

בא וראה, כל אלו שמתפללים תפלות ומקדשים את רבונם ברצון שלם, התפלה הזו צריך להוציא אותה מתוך מחשבה, וברצון של דבור ורוח, ואז מתקדש שמו של הקדוש ברוך הוא. וכשמגיעה לחברים הללו, כלם לוקחים את אותה תפלה, והולכים עמה עד ההיכל הרביעי באותו הפתח. ואלו משבחים באותו זמן שמתפללים תפלות ומקדשים באותו זמן, אלו הם שממנים ביום על ישראל להיות עמהם חברים. (ולא בלילה באותם) ובלילה באותם האחרים שאומרים שירה בלילה.

ובא ראה, כתוב (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והרי פרשוה, משום שמונע ברכותיו של הקדוש ברוך הוא, שהוא אביו, כפתיב (דברים לב) שאל אביך ויגדך. וכתוב (משלי כג) ישמח אביך. ופרשוה.

חבר הוא לאיש משחית, מי האיש משחית? זהו אותו איש שפוגם את הלבנה, ונקרא (שם טו) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איש שדה. וזהו איש משחית, שזהו שמונע ברכות מן העולם. אף כן, מי שמונע ברכות מהעולם, חבר הוא לאיש משחית הזה שאמרנו. וזהו סוד, משום שצריך לאדם לברך את הקדוש ברוך הוא ולהתפלל תפלה כראוי

כדקא יאות, בגין דכד האי צלותא שראת לאסתלקא, אלין סלקין בהאי צלותא, ועאלין בכל אינון רקיעין, ובכל אינון היכלין, עד תרעא דפתחא עלאה, ועאלת ההיא צלותא קמי מלכא, לאתעטר. כמה דאתמר.

תא חזי, כל אינון דמצלאן צלותין, ומקדשי למריהון ברעותא שלים, האי צלותא בעיא לאפקא לה מגו מחשבה, וברעותא דמלולא ורוחא, וכדין אתקדש שמייה דקודשא בריך הוא. וכד מטאת לגבי אלין חברים, פלהו נטלי לההיא צלותא, ואזלן בהדה עד היכלא רביעאה, בההוא פתחא. ואלין משבחין בההוא זמנא דמצלאן צלותין, ומקדשי בההוא זמנא, אלין אינון די ממנן ביממא בהו בישראל, למהוי עמהון חברים. (ס"א ולא בליליא באינון) ובלייליא, באינון אתרנין, דאמרי שירתא בלייליא.

ותא חזי כתיב, (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והא אוקמוה, בגין דמונע ברכאן דקודשא בריך הוא, דאיהו אביו. כמה דכתיב, (דברים לב) שאל אביך ויגדך. וכתוב (משלי כג) ישמח אביך. ואוקמוה.

חבר הוא לאיש משחית, מאן איש משחית. דא איהו ההוא איש, דפגים לסיהרא. ואקרי (משלי טז) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איש שדה. והאי איהו איש משחית, דהאי איהו מונע ברכאן מעלמא. אוף הכי, מאן דמונע ברכאן מעלמא, חבר הוא להאי איש משחית כדקאמרן. ודא הוא רזא, בגין דאצטריך ליה לבר נש לברכא לקודשא בריך הוא, ולצלאה צלותא כדקא יאות. בגין דיתברך שמייה קדישא, ויתחבר

כדי שיתברך שמו הקדוש, ויתחבר עם החברים הקדושים הללו ולא יבגם את תפלתו, משום שימנע ברכות מהעולם ויתחבר עם אותו איש משחית, שהוא מונע ברכות מן העולם וגרם מות לכלם.

כתוב (דברים יח) וחבר חבר. מה זה וחבר חבר? זה אותו מי שהוא הולך אחר הצד האחר ומכשף כשפים, הוא מושך עליו רוח אחרת טמאה, ומתחבר באותה חברות של אותו חבר רע, ושורה בחברות עם אותו חבר איש משחית. ולמה נקרא חבר? משום שבשעה שנולד אדם הוא מתחבר עמו, ותמיד עמו כחבר. אחר כך נהפך לו חבר איש משחית.

וכך יש בצד הקדשה, בצד הימין, חבר טוב, שעושה טוב עם האדם בעולם הזה ובעולם הבא, והחברים הללו עומדים תמיד על האדם בחברות אחת להצילו ולהגן עליו ולהיות עמו חברים, לקדש את שם רבונום ולזמר ולשבח לפניו תמיד.

מאלו יוצאים ארבעה תומכים אחרים לאותם השנים עשר שאמרנו, החברים הללו. ואלו הם עומדים לאותם שיועצים עצה להזיק לצדיקים. אף על גב שלא עושים, ועולים ומודיעים הדבר למעלה, ומבטלים את אותה העצה. ואלו נקראים ארואלים. ואף על גב שכלם התמנו לזה, כל אחד התמנה ונפקד על דברים ידועים, ותחת אלו אין להם חשבון.

אלו הארבעה עומדים לארבעת צדדי העולם, וכל אחד עומד להשגיח על ישראל, ואלו נקראים חרפים, כמו שנאמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרפים. שמות אלו הארבעה שנקראים חרפים:

באלין חברין קדישין, ולא יפגום צלותיה. בגין דימנע ברכאן מעלמא, ויתחבר בההוא חבר איש משחית דאיהו מנע ברכאן מעלמא, וגרים מותא לכלהו.

בתיב (דברים יח) וחובר חבר, מאי וחובר חבר. ההוא מאן דאזיל בתר סטרא אחרא, וחרש חרשין, איהו מושך עליה רוחא אחרא מסאבא, ואתחבר בההוא חברותא דההוא חבר רע, ושארין בחברותא בהדיה, ההוא חבר איש משחית. אמאי אקרי חבר. בגין דבשעתא דאתייליד בר נש אתחבר עמיה. ותדיר קיימא בהדיה חבר. לבתר, אתהפך ליה חבר, איש משחית.

והכי אית בסטרא דקדושה, בסטרא דימינא, חבר טוב, דעביד טיבו עמיה דבר נש בעלמא דין ובעלמא דאתי. ואלין חברים קיימי תדיר עליה דבר נש, בחברותא חדא, לשיזבא ליה, ולאגנא עליה, ולמהוי עמיה חברים, לקדשא שמא דמאריהון, ולזמרא ולשבחא קמיה תדיר.

מאלין נפקי (דף ר"נ ע"ב) ארבע סמכין אתרנין, לאינון תריסר דקאמרן, הני חברים. ואלין אינון קיימי לגבי אינון דיעטין עיטא לאבאשא לצדיקייא. אף על גב דלא עבדי, וסלקי ואודעי מלה לעילא, ובטלי לההוא עיטא, ואלין אקרון ארואלי"ם ואף על גב דכלהו אתמנון לדא, כל חד וחד אתמנא ואתפקד על מלין ידיעאן. ותחות אלין לית לון חשבנא.

אלין ארבע, קיימי לארבע סטרי עלמא, וכל חד קאים לאשגחא עליהו דישראל. ואלין אקרון חרפים, כמה דאת אמר (שיר השירים ב) מציץ מן החרפים. שמא דאלין ארבע

דאקרונ חרפים, עיגא"ל. עירי"ה (נ"א עורי"ה).
עריא"ל. יהירא"ל.

עיגא"ל. עירי"ה. (עורי"ה). עריא"ל.
יהירא"ל.

עריא"ל הוא עומד לצד מזרח, וזה עומד להשגיח על כל אותם שעושים מעשים טובים, ועל כל אלו שחושבים מחשבה של מצוה, אף על גב שלא יכולים לעשות.

עיגא"ל, איהו קאים לסטר מזרח, ודא קיימא לאשגחא על כל אינון דעבדין עובדין טבין, ועל כל אינון דמחשבי מחשבה דמצוה, אף על גב דלא יכלי למעבד.

עירי"ה, קיימא לסטר דרום. ודא קיימא לאשגחא, לכל אינון דמנחמי למספנא, או דצערי לפייהו עליה, אף על גב דלא יכלי למיהב ליה. ולאינון דאזלי לאורחא דמצוה. ולאינון דעבדי חסד עם מתים. ואיהו קיימא קיומא דאמת. והאי אתמנא לאדפרא ליה לעילא, ולאחקא דיוקניה לעילא, לאעלא ליה לעלמא דאתי.

עירי"ה עומד לצד דרום, וזה עומד להשגיח על כל אותם שמנחמים את העני או שיש בלבם צער עליו, אף על גב שאינם יכולים לתת לו. ולאותם שהולכים לדרך מצוה, ולאותם שעושים חסד עם מתים. והוא מעמיד קיום של אמת. וזה התמנה להזכיר אותו למעלה ולחקק דיוקנו למעלה, להכניסו לעולם הבא.

עריא"ל, קיימא לסטר צפון. ודא קיימא לאשגחא לכל אינון דחשיבו למעבד בישין, ולא עבדי. או בעאן למחטי, ואתו למעבד, ואתקף ביצריה ולא עביד.

עריא"ל עומד לצד צפון. וזה עומד להשגיח על כל אותם שחשבו לעשות רעות ולא עשו, או רוצים לחטא ובאו לעשות, והתחזק ביצרו ולא עשה.

יהירא"ל, קיימא לסטר מערב. והאי קיימא לאשגחא לכל אינון דלעאן באורייתא. ועיילי בנייהו למלעי באורייתא לבי רב. ולכל אינון דמסתפלי על מרע, כד איהו בבי מרעיה. ואשגחו עליה, ואודעו ליה דיסתפל בחובוי ובעובדוי, ויתוב מנייהו למאריה. בגין דכל מאן דישתדל בההוא מרע, דיסתפל בעובדוי, ויתוב בתיובתא קמי קדשא בריה הוא, איהו גרים ליה לאשתזבא, ולאשתבא ליה רוחיה.

יהירא"ל עומד לצד מערב, וזה עומד להשגיח על כל אותם שעוסקים בתורה ומכניסים בגיהם ללמד תורה לבית הרב, ולכל אותם שמסתכלים על חולה כשהוא בבית חליו, ומשגיחים עליו ומודיעים לו שיתבונן בחטאיו ובמעשיו וישוב מהם לרבונו. משום שכל מי שמשתדל עם אותו חולה, שישתפל במעשיו וישוב בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא, הוא גורם לו להנצל ולהשיב לו את רוחו.

ועל דא כתיב (תהלים מא) אשרי משפיל אל דל ביום רעה ימלטהו יי. מאי ביום רעה, ביום רע מיבעי ליה. אלא ביום רעה, ביומא דשלטא ההוא רעה למיסב נשמתייה. אשרי משפיל אל דל, דא הוא מרע. כמה דאת אמר,

ועל זה כתוב, (תהלים מא) אשרי משפיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה. מה זה ביום רעה? ביום רע היה צריך להיות! אלא ביום רעה - ביום ששולטת אותה הרעה לקחת את נשמתו. אשרי משפיל אל דל - זהו חולה, כמו שנאמר,

(שמואל ב יג) מדוע אתה ככה דל בן המלך. ומשום כך, ביום רעה ימלטהו ה'.

ואלו (אותם שמסתכלים) שהם מסתכלים באותו חולה להשיבו מחטאיו אצל הקדוש ברוך הוא, כמו שבארנו. בהיכל הזה עומד עליו להשגיח. וביום ששורה הדין על העולם, ינצל ממנו, כמו שנאמר ביום רעה ימלטהו ה'. היום שנמסר הדין לאותה רעה לשלט בו (על העולם), וכל אלו עומדים להשגיח, ולכן נקראו חרפים.

ביום של ראש השנה, כשהקדוש ברוך הוא עומד בדין על העולם ואותו צד הרע בא להשטין, אז מתכנסים כל אלה ועומדים לפני הקדוש ברוך הוא. ואז מתעטרים כלם ועומדים לפני הקדוש ברוך הוא. באותו זמן מה כתוב? (שיר השירים) משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. מציץ, כמי שמשגיח ממקום דק, שרואה ולא רואה כל מה שצריך. ואחר כך, משגיח מן החלונות, מקום של השגחה ותר, שפותח פתחים לרחם על הכל. וכשהקדוש ברוך הוא משגיח על העולם, מסתכל בחלונות הללו ובחרפים הללו, וחס על הכל.

ואז, כשישראל תוקעים באותו שופר ומתעורר למעלה אותו הקול שיוצא מן השופר, כלול מאש ומים ורוח, ונעשה מהכל אותו הקול, כדי לעורר קול עליון, שיוצא מתוך אותו השופר, שהוא כמו זה, כלול באש ומים ורוח, אז יוצא כרוז ומכריז בכל הרקיעים ואומר: קול דודי הגה זה בא וגו' משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. ואז כלם יודעים שהרי הקדוש ברוך הוא חס על ישראל,

מדוע אתה ככה דל בן המלך. ובגין כך, ביום רעה ימלטהו יי'.

ואלו (כ"א אינון המסתכלי) דאינון מסתכלי בההוא מרע, לאתבא ליה מחובוי גבי קדשא בריך הוא, כמה דאוקימנא. בהיכלא דא קיימא עליה, לאשגחא. וביומא דשריא דינא על עלמא, ישתיזב מניה, כמה דאת אמר ביום רעה ימלטהו יי'. יומא דאתמסר דינא לההיא רעה לשלטאה ביה (על עלמא) וכלהו אליון קיימי לאשגחא. ועל דא אקרוו חרפים.

ביומא דראש השנה, כד קדשא בריך הוא קאים בדינא על עלמא, וההוא סטרא בישא אתי לאסטאה, בדין מתפנפי כל הני, וקיימן קמי קדשא בריך הוא. וכדין מתעטרן בלהו, וקיימן קמי קדשא בריך הוא. בההוא זמנא מה כתיב, משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. מציץ: כמאן דאשגח מאתר דקיק, דחמי ולא חמי כל מה דאצטריך. ולבתר, משגיח מן החלונות, אתר אשגחותא יתיר, דפתח פתחין לרחמא על פלא, וכד קדשא בריך הוא אשגח על עלמא, אסתכל באליון חלונות, ובאליון חרפים, וחייס על פלא.

וכדין כד ישראל תקעין בההוא שופר ואתער מתתא ההוא קול דנפיק משופר, כליל מאשא ומיא ורוחא, ואתעביד מפלא ההוא קול, בגין לאתערא קול עלאה, דנפקא מגו ההוא שופר, דאיהו כגוונא דא, כליל באשא ובמיא ורוחא. בדין כרוזא נפקא, ואכריז בכלהו רקיעין, ואמר קול דודי הגה זה בא וגו', משגיח מן החלונות מציץ מן החרפים. וכדין ידעי בלהו, דהא קדשא בריך הוא חייס עליהו דישראל, ואמרי זכאין אינון ישראל, דאית לון עיטא בארעא, בגין

לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי מְלַעֲיָלָא, כְּדִין כְּתִיב (תהלים ט) אֲשָׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי, (דף ת"א ע"א) יוֹדְעֵי תְרוּעָה: מְתַבְרֵי הַאֵי תְרוּעָה, דְּאִיהוּ דִּינָא קְשִׁיא, דְּכֻלָּא אַתְדַּנּוּ בֵּהּ. זְכָאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא דִּין, וּבְעֻלְמָא דְּאֵתִי, בְּגִין דְּאֵינּוּן יְדְעֵי אַרְחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיְדְעֵי לְמַהֲךְ בְּאַרְחוּי, וַלִּיחַדָּא יַחַדָּא כְּדָקָא יָאוּת.

אַלִּין חֲלוּנוֹת, וְאַלִּין חֲרָפִים, קִיִּימֵי כְּלֵהוּ לְאַחַדָּא כָּל צְלוֹתִין, דְּסֻלְקִין מִתְתַּא לְעֵילָא, וְלֹאֲשַׁנְחָא בְּהוּ, לְאַעְלָא לֹוֹן קָמֵי קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל דָּא כָּל בֵּית הַכְּנֶסֶת דְּלָאוּ בֵּיהּ חֲלוּנוֹת, לָאוּ אַתְרַ לְצֻלְאָה בֵּיהּ כְּדָקָא יָאוּת.

דְּהָא בֵּית הַכְּנֶסֶת לְתַתָּא, לְקַבֵּל בֵּית הַכְּנֶסֶת דְּלְעֵילָא. בֵּית הַכְּנֶסֶת דְּלְעֵילָא דְּאִית בֵּיהּ חֲלוּנוֹת כְּמָה דְּאַמְרִין, הֲכִי נְמֵי לְתַתָּא. לְעֵילָא כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה, אִית בֵּיהּ תְּרִיסָר חֲלוּנוֹת עֲלָאִין, הֲכִי נְמֵי לְהָאֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת תַּתָּאָה. וְכֻלָּא קִיִּימָאן דָּא לְקַבֵּל דָּא, בְּגִין דְּעֻלְמִין קִיִּימִין אֵלִין בְּגוּוֹנָא דְּאַלִּין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק יְקָרִיָּהּ בְּכֻלָּא. וְעַל דָּא בְּיוֹם רַעָה יִמְלֻטְהוּ יִי, כַּד שְׁלֻטָּא הָהִיא סְטָרָא בִישָׁא, יִמְלֻטְהוּ יִי.

בְּגוּוֹנָא דָּא, הָאֵי מְמַנָּא יְהִירָא"ל, קִיִּימָא עַל כָּל אֵינּוּן דְּחִיִּימֵי עַל מְסַפְנֵי, כְּמָה דְּאֵת אָמַר אֲשָׁרֵי מְשָׁפִיל אֶל דָּל. וּבְגִין דָּא כֻלָּא קִיִּימָא בְּהִיכְלָא דָּא, וְהִיכְלָא דָּא אַתְּפִלִּיל בְּהִיכְלָא אַחְרָא רְבִיעָאָה, דְּתַמָּן הוּא גְזָרִין וְדִינִין לְכֻלָּא. זְכָאָה חוּלְקִיָּה מָאן דְּיַדְעַ גְּנָזֵי דְּמְאָרִיָּה, לִיחַדָּא לִיָּה, וְלִקְדֻשָּׁא שְׁמִיָּה דְּמְאָרִיָּה תְּדִירָא, לְמִזְכֵּי לִיָּה בְּעֻלְמָא דִּין וּבְעֻלְמָא דְּאֵתִי.

וְאוּמְרִים: אֲשָׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֵׁישׁ לָהֶם עֲצָה בְּאַרְץ כְּדֵי לְעוֹרֵר רַחֲמִים מְלַמְעָלָה. וְאִזּוּ כְּתוּב, (תהלים ט) אֲשָׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה. יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְדָאֵי. יוֹדְעֵי תְרוּעָה, שְׁמֵשְׁבָרִים אֶת הַתְּרוּעָה הַזֶּה, שֶׁהֵיא דִּין הַקְּשָׁה שֶׁהַכֹּל נִדְוָנִים בּוֹ. אֲשָׁרֵי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיְדְעֵים לְלַכֵּת בְּדְרָכָיו וַלִּיחַד יַחַד כְּרָאוּי.

חֲחֻלוֹנוֹת הִלְלוּ וְהַחֲרָפִים הִלְלוּ, כְּלָם עוֹמְדִים לְאַחַז אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת שְׁעוֹלוֹת מְלַמְטָה לְמַעְלָה וְלְהַשְׁגִּיחַ בְּהוּ, לְהַכְנִיסֵן לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעַל כֵּן, כָּל בֵּית כְּנֶסֶת שְׂאִין בּוֹ חֲלוּנוֹת, אֵינּוּ מְקוּם לְהַתְּפַלֵּל בּוֹ כְּרָאוּי.

שְׁחַרֵּי בֵּית הַכְּנֶסֶת לְמַטָּה כְּנֶגֶד בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלַמְעֵלָה. בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁלַמְעֵלָה שֵׁישׁ בּוֹ חֲלוּנוֹת, כְּמוֹ שְׂאֻמְרָנוּ - כִּף גַּם לְמַטָּה. לְמַעְלָה כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה יֵשׁ בָּהּ שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲלוּנוֹת - כִּף גַּם לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַתַּחְתּוֹן. וְהַכֹּל עוֹמְדִים זֶה כְּנֶגֶד זֶה, מִשּׁוּם שֶׁהָעוֹלָמוֹת עוֹמְדִים אֵלּוּ בְּגוּוֹן שֶׁל אֵלּוּ, וּכְבוֹד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹלָה בְּכָל. וְעַל כֵּן, בְּיוֹם רַעָה יִמְלֻטְהוּ ה'. כְּשִׁשׁוּלְטַט אוֹתוֹ הַצַּד הָרַע - יִמְלֻטְהוּ ה'.

כְּמוֹ כֵּן, הַמְּמַנָּה הַזֶּה יְהִירָא"ל עוֹמֵד עַל כָּל אוֹתָם שְׁחָסִים עַל עֲנִיִּים, כְּמוֹ שְׂאֻמְרָא אֲשָׁרֵי מְשָׁפִיל אֶל דָּל, וּבְשָׁבִיל זֶה הַכֹּל עוֹמֵד בְּהִיכְלָ הַזֶּה, וְהִיכְלָ הַזֶּה נִכְלָל בְּהִיכְלָ אַחַר רְבִיעֵי, שְׁשָׁם הֵם הַגְּזָרוֹת וְהַדִּינִים לְכָל. אֲשָׁרֵי חִלְקוּ שֶׁל מִי שִׁיּוּדַע אֶת גְּנָזֵי רְבוּנוּ, לִיחַדּוֹ וּלְקַדְשָׁא אֶת שְׁם רְבוּנוּ תְּמִיד, לְזַכּוֹתוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

(היכל הזכות גבור"ה)

היכל הזכות גבורה

ההיכל הרביעי. ההיכל הזה, שתקדוש ברוך הוא נודע שלטונו בארץ בגללו. וזהו ההיכל שעומד לשמר את דרכי התורה. זה נקרא היכל הזכות, שבו נדונים כל דיני העולם וכל הזכיות וכל החטאים וכל הענשים, וכל שכר טוב לאותם שעומרים את מצוות התורה.

היכל הזכות הזה משנה מכל שאר ההיכלות, וההיכל הזה כלולים בו ארבעה היכלות משנים זה מזה, וכלם היכל אחד. בהיכל הזה יש רוח אחת שנקראת זכות אל. וההיכל הזה נקרא על שמו זכות, וזהו אל. וכאן נדונים כל דיני העולם. וזהו סוד הפתוב, (תהלים ז) ואל זעם בכל יום.

ארבעה היכלות, ארבעה אלו שהם בהיכל הזה, זה לפני מזה, כלם כלולים זה בזה, וכלם היכל אחד, ונקרא זכות. ארבעה ההיכלות הללו יש להם פתחים. ממנה אחד עליון שעומד מחוץ לפתח הראשון של ההיכל הזה, סנסני"ה שמו, ועל השם הזה יש ממנה אחד לצד האחר של השמאל, שנוטל דינים באותו ההיכל שלו לעורר ולעשות בעולם. ומשום שנוטל ממנו נקרא על שמו - סנסני"ה. והוא שולט על אותו אספר"א של תינוקות.

והממנה העליון הזה סנסני"ה, כשנוטל דין, מכריז לאותם הממנים שעומדים על שנים עשר הפתחים, ואותם הפרושים שמכריזים על כל אותם הדינים שנגדו מהיכל הזכות הזה.

רוח זו שנוטלת הכל, שנקראת זכות אל" ששמרנו, הפל כלול בה. ממנה יוצאים שבעים אורות נוצצים, וכלם עומדים בעגול כדי

היכלא רביעאה. היכלא דא, די קדשא ברין הוא אשתמודע שולטניה בארעא בגיניה. ודא איהו היכלא, דקיימא למטר ארחוי דאורייתא. דא היכלא אקרי דזכות, דביה אתדנו כל דיני דעלמא, וכל זכין, וכל חובין, וכל עונשין, וכל אגר טב, לאינן דנטרי פקודי אורייתא.

היכל דא דזכות, משנייא מכל שאר היכלין, והאי היכלא, כלילן ביה ארבע היכלין, משניין דא מן דא, וכלהו חד היכלא. בהיכלא דא אית רוחא חדא, דאקרי זכ"ת אל. והיכלא דא אקרי על שמייה זכות, והאי איהו אל. והכא אתדנו כל דיני דעלמא, והאי איהו רזא דכתיב, (תהלים ז) ואל זעם בכל יום.

ארבע היכלין, ארבע אלין דאינן בהיכלא דא, דא לגו מן דא, פלהו כלילן דא בדא, וכלהו חד היכלא, ואקרי זכותא. ארבע היכלין אלין, אית להו פתחין. חד ממנא עלאה דקיימא לבר לפתחא קדמאה דהיכלא דא, סנסני"ה שמייה, ועל שמא דא, אית ממנא אחרא לסטרא אחרא דשמאלא, דנטל דינין בההוא היכלא דיליה, לאתערא למעבד בעלמא. ובגין דנטיל מניה, אקרי על שמייה, סנסני"ה. ואיהו שליט על ההוא אספר"א דרביי.

והאי ממנא עלאה סנסני"ה, פד נטיל דינא, אכריז לאינן ממנן דקיימין על תריסר פתחין, ואינן פרוזין דמכריזי כל אינן דינין, דאתדנו מהיכלא דזכותא דא.

רוחא דא דנטיל פלא, דאקרי זכות אל" דקאמרן, פלא כליל ביה. מניה נפקו שבעין נהורין נציצין, וכלהו בעגולא קיימי,

להראות זה בזה שלא מכסים זה מזה. כל הזכיות וכל הענשים וכל הדינים, לפני כל האורות האלו עומדים.

מהם יוצאים שני אורות שעומדים לפניהם תמיד. ושבעים האורות הללו ושני אורות שעומדים לפניהם, הם לתוך אמצע ההיכל. ועל סוד ההיכל הזה כתוב, (שיר השירים ז) שררף אגן הסהר אל יחסר המזג. כנגד אלו יוצאים שבעים ושנים אורות אחרים מצד הימין, ושבעים ושנים אורות אחרים מצד השמאל. ואלו הראשונים הם פנימיים לפנים באמצע ההיכל. לפני האורות הללו נכנסים כל הזכיות והחובות להטהר. כל המעשים של העולם יוצאים מהפנימיים הללו. נמצאו שכל האורות שיוצאים מהרוח העליונה הזו - מאתים וששה עשר אורות, וכלם פלולים ברוח הזו.

אותם שני האורות שעומדים לפני אותם השבעים, הם מעידים עדות תמיד, וכותבים פתקי דין של זכות או של חובה. אלו השבעים הם גוזרים גזרות ודנים דינים. וכל דיני העולם, הן לטוב הן לרע, הם כאן.

הרוח הזו, שהיא זכות א"ל כמו שאמרנו, בה רשומות שלש אותיות שנדבקות בה מלמעלה, שהן יה"ו והרי בארנו, שפאשר האותיות הללו נדבקות במקום הזה של התדבקות הזכר בנקבה, אז נרשמות ברוח הזו אותן האותיות. וכאן אמר דוד, (תהלים צ) ואלהי לצור מחסי. סוד הרוח הזו שנקראת א"ל, וסוד אותן האותיות שרשומות בה, שנקראות יה"ו, אלו שלשת הצדדים של האורות שאמרנו.

בגין לאחזאה דא בדא דלא אתפסי דא מן דא. כל זכין, וכל עונשין, וכל דינין, קמי כלהו נהורין אלין קיימין.

מנייהו נפקי תרין נהורין, דקיימי קמייהו תדיר. ואלין שבעין נהורין, ותרין נהורין דקיימי קמייהו, אינון לגו באמצעיתא דהיכלא. ועל רזא דהיכלא דא פתיב, (שיר השירים ט) שררף אגן הסהר אל יחסר המזג.

לקבר אינון נפקי שבעין ותרין נהורין אחרנין, מסטרא דימינא. ושבעין ותרין נהורין אחרנין, מסטרא דשמאלא. ואלין קדמאי אינון פנימאי לגו, באמצעיתא דהיכלא. לקמי נהורין אלין, עאלין כל זכוון וכל חובין לאתדפאה. כל עובדין דעלמא, מאלין פנימאי נפקי. אשתכחו כל נהורין דנפקי מרוחא דא עלאה, מאתן ושית סרי נהורין, וכלהו כלילן ברוחא דא.

אינון תרי נהורין, דקיימי קמי אינון שבעין, אינון סהדי סהדותא תדיר, וכתיבי פתקי דינא דזכו או דחובה. אלין שבעין אינון גזרין גזרי ודינין דינין. וכל דינין דעלמא הן לטב הן לביש הקא איהו.

רוחא דא, דאיהו זכות א"ל פדקאמרן, ביה רשימין תלת אתוון, דמתדבקן ביה מלעילא, דאינון יה"ו. והא אוקימנא דכד אלין אתוון מתדבקאן בהאי אתר, (דף ר"א ע"ב) דאתדבקותא דדכורא בנוקבא. פדין אתרשימו בהאי רוחא, אינון אתוון. והקא אמר דוד, (תהלים צד) ואלהי לצור מחסי. רזא דרוחא דא דאקרי א"ל ורזא דאינון אתוון דרשימין ביה, דאקרוני יה"ו, אלין תלת סטרין דנהורין דקאמרן.

אוֹתָם שְׁלֹשֶׁת בְּתֵי דִינִין שְׁנַחֲלָקִים בְּדִינִים
 אַחֲרֵים בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם; בְּעֹשֶׁר, בְּעֹנִי, בְּמַחְלוֹת
 בְּשִׁלְמוֹת, שֶׁהֵם אַרְבַּעַה הֵיכָלוֹת שְׁמֵתִקְנִים
 לְכָל אוֹתָם הָאֲחֵרִים, שְׁנֵי הֵיכָלוֹת לְאֵלֶּה שְׁנֵי
 הַצְּדָדִים שֶׁל אוֹרוֹת אַחֲרֵים, וְהֵיכַל אֶחָד לְכָל
 אוֹתָם בְּעֲלֵי הָעֵינַיִם שְׁעוֹשִׂים חֲשׁבוֹן מִכָּל
 הַמַּעֲשִׂים שֶׁל הָעוֹלָם. וְהֵיכַל אֶחָד לְסוֹפְרֵים
 אַחֲרֵים שֶׁפָּתַח אֵלֶּה הָרֵאשׁוֹנִים הַפְּנִימִיִּם.
 אַרְבַּעַת הַהֵיכָלוֹת הֵלְלוּ כְּלוּלִים בְּהֵיכַל הַזֶּה,
 שְׁנִקְרָא עַל שֵׁם אוֹתָהּ הַרוּחַ שֶׁל זְכוּת, כְּפִי
 שְׁאֲמַרְנוּ.

בְּכָר פֶּתַח וּפְתַח שֶׁל הַהֵיכָלוֹת הֵלְלוּ יֵשׁ מְמִנָּה
 אֶחָד. בְּפֶתַח הָרֵאשׁוֹן יֵשׁ מְמִנָּה אֶחָד שֶׁשְּׁמוֹ
 גְּזַרְיָא ל'. (לְפֶתַח הָרֵאשׁוֹן שֵׁם הַכֹּל סַסְנִיָּה שְׁמִמְנו
 לֹקַח) אוֹתוֹ הַמְּמִנָּה הָאֶחָד, אוֹתוֹ מְמִנָּה לְגִלוֹת
 דִּינִים שְׁנִדְוָנוּ וְנִגְזְרוּ לְאוֹתוֹ הַמְּמִנָּה הָרֵאשׁוֹן
 שֶׁשְּׁמוֹ סַסְנִיָּה, שְׁמִמְנו נוֹטֵל הַמְּמִנָּה הָאֶחָד
 הַזֶּה שְׁעוֹמֵד עַל הַהֵיכַל שֶׁל הַצֵּד הָאֶחָד,
 וְעוֹמֵד עַל הָאֶסְפֶּרָה שֶׁל תִּינוּקוֹת, כְּפִי
 שְׁאֲמַרְנוּ.

וְהַמְּמִנָּה הַזֶּה גְּזַרְיָא ל' נוֹטֵל דְּבַר בֵּית הַדִּין
 הַפְּנִימִי, שֶׁהֵכַל נִגְזֵר שֵׁם, וְאֵז מוֹדִיעַ אֶת הַדְּבַר
 לְמְמִנָּה הַזֶּה שְׁבַחוּץ, וְכָל אוֹתָם הַפְּרוֹזִים
 מְכַרְזִים וְאוֹמְרִים בְּכָל הַרְקִיעִים: כֹּף וְכֹף
 נִגְזֵר מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. עַד שְׁנוֹטְלִים אֶת אוֹתוֹ
 הַדְּבַר בְּהֵיכַל שְׁלִמְטָה, וּמִשֵּׁם יוֹצְאִים
 וּמְכַרְזִים עַל הַדְּבַר, עַד שְׁזָה נִשְׁמַע בְּכָל
 הַרְקִיעִים הַתְּחַתּוֹנִים, וְיוֹרְדִים וּמוֹדִיעִים אֶת
 הַדְּבַר לְכָלֶם לְמִטָּה.

וְנוֹטְלִים הַדְּבַר כָּל הַתְּחַתּוֹנִים, מִדְּרָגָה לְדְרָגָה.
 אֶפְלוּ צְפָרֵי הַשָּׁמַיִם וְעוֹפוֹת הָאָרֶץ, כָּלֶם
 לוֹקְחִים אֶת הַדְּבַר וּמוֹדִיעִים אוֹתוֹ בְּעוֹלָם,
 עַד שְׁנוֹטְלִים הַדְּבַר כָּל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים
 וּמְרַאִים אֶת זֶה בְּחִלוֹם לְאֲנָשִׁים, וְכֹא אוֹתוֹ
 הַדְּבַר לְזִמְן קְרוֹב.

דְּלַבֵּר, וְכָל אֵינּוֹן פְּרוֹזֵי מְכַרְזֵי וְאוֹמְרֵי בְּכָל רְקִיעִין, כֹּף וְכֹף אֲתַגְזֹר מִפִּי
 מְלָפָא, עַד דְּנִטְלֵי הֵיא מְלָה בְּהֵיכְלָא דְלִתְתָא, וּמִתְמַן נְפָקִי וּמְכַרְזֵי מְלָה,
 עַד דְּאִשְׁתַּמַּע בְּכִלְהוּ רְקִיעִין תְּתַאֲיִן, וְנִחְתִּי וְאוֹדְעֵי מְלָה, לְכִלְהוּ דְלִתְתָא.
 וְנִטְרֵי מְלָה כִלְהוּ תְתַאֲיִן, מִדְּרָגָא לְדְרָגָא, אֶפִּילוּ צְפָרֵי שְׁמַיָא, וְעוֹפֵי דְאֶרְעָא,
 כִלְהוּ נְטִלֵי מְלָה, וְאוֹדְעֵי לָהּ בְּעֵלְמָא. עַד דְּנִטְלֵי מְלָה כָּל אֵינּוֹן גְּרִדִּינֵי
 נִימוּסִין, וְאֲחִזִּיִּין בְּחֵלְמָא לְבַנֵּי נִשְׂא, וְאֲתֵיא הֵיא מְלָה לְזִמְן קְרִיב.

אֵינּוֹן תֵּלֵת בְּתֵי דִינִין, דְּמִתְפְּלְגֵי בְּדִינִין
 אַחְרָנִין, בְּמִילֵי דְעֵלְמָא,
 בְּעוֹתָרָא, בְּמַסְפְּנוּ, בְּמַרְעִין, בְּשִׁלְמוֹ,
 דְּאֵינּוֹן אַרְבַּע הֵיכָלִין דְּאֵינּוֹן מִתְקַנְנִין
 לְכָל אֵינּוֹן אַחְרָנִין, תְּרִין הֵיכָלִין
 לְאֵלִין תְּרֵי סְטְרֵי נְהוּרִין אַחְרָנִין, וְחַד
 הֵיכְלָא לְכָל אֵינּוֹן מְאָרֵי דְעֵינִין,
 דְּעַבְדֵי חוֹשְׁבְנָא מְכָל עוֹבְדֵין דְעֵלְמָא.
 וְחַד הֵיכְלָא, לְסוֹפְרִין אַחְרָנִין, דִּי
 תַּחוֹת אֵלִין קְדָמָאֵי פְּנִימָאֵי. אֵלִין
 אַרְבַּע הֵיכָלִין, כְּלִילִין בְּהֵיכְלָא דָא,
 דְּאֶקְרִי עַל שְׁמָא דְהֵיא רּוּחָא זְכוּתָא,
 פְּדָקְאֲמָרְן.

בְּכָר פֶּתַח וּפְתַח דְּאֵלִין הֵיכָלִין,
 אֵית מְמִנָּא חַד, בְּפֶתַח
 קְדָמָאָה אֵית מְמִנָּא חַד, דְּשְׁמִיָּה
 אֶקְרִי גְזַרְיָא ל'. (לְפֶתַח קְדָמָאָה דְשְׁמִיָּה דְכִלְא
 סַסְנִיָּה דְמִינָּה נְטִיל) הֵיא מְמִנָּא אַחְרָא,
 הֵהוּא מְמִנָּא אֵיהוּ לְגִלְגָּאָה דִינִין,
 דְּאֲתַדְּנּוּ וְאֲתַגְזְרוּ לְהֵהוּא מְמִנָּא
 קְדָמָאָה, דְּשְׁמִיָּה סַסְנִיָּה דְמִנִּיָּה
 נְטִיל הֵיא מְמִנָּא אַחְרָא, דְּקִימָא עַל
 הֵיכְלָא דְסְטְרָא אַחְרָא, וְקִימָא עַל
 אֶסְפֶּרָה דְרַבִּי, פְּדָקְאֲמָרְן.

וְהֵיא מְמִנָּא גְזַרְיָא ל', נְטִיל מְלָה דְבֵי
 דִינָא פְּנִימָאָה. דְכִלְא, אֲתַגְזֹר
 תְּמַן, וְכַדִּין אוֹדְעֵי מְלָה לְהֵיא מְמִנָּא

וְלִזְמַנֵּי דִּהְיָא מְלָה דְאַצְטְרִיכָא לְמַלְכֵי אַרְעָא, דְּאִינוּן מְמַנְן לְאַתְזָנָא, וְלִדְבָרָא עִמּוּן. דְּאוּדְעִין הֵהִיא מְלָה עַד רְקִיעָא דְשִׁמְשָׁא דְלַתְתָּא, וְקִימָא תַּמּוּן. עַד דְּאִינוּן מְמַנְן שִׁמְשָׁא, דְּאַתְמַנוּן עַל שִׁמְשָׁא, נְטִילֵי הֵהִיא מְלָה, וְאוּדְעֵי לָהּ לְאִינוּן מְמַנְן עַלְאִין דִּי בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְאִינוּן מוּדְעִין הֵהִיא מְלָה לְמַלְכֵי אַרְעָא, דְּאִינוּן בְּסִטְרָא דְלַהוּן.

וְכַד הוּוּ נְבִיאִים בְּהוּ בִּישְׂרָאֵל, הוּוּ נְטִילֵין נְבוּאָה דְלַהוּן, מְתִירִין עִמּוּדִין עַלְאִין דְּאוּרִייתָא סְמִיךְ עַלְיֵיהוּ. לְבַתֵּר דְּאַסְתְּלִקוּ נְבִיאִים מְעַלְמָא, וְאַתּוּ מְאִרֵי דְמִרְאָה, וּמְאִרֵי דְחַלְמָא, נְטִילֵי מְלָה מְאַתְרִיהַּ כְּדַקְאֻמְרוּן. וְכַד מְלַכֵי הוּוּ בִּינִייהוּ דִּישְׂרָאֵל, וְנְבִיאִים אִסְתְּלִקוּ, וּמְאִרֵי דְחַלְמָא וּמְרָאָה לָא אִשְׁתְּכַחוּ, אוּדְעִין מְלָה לְאִינוּן מְלַכִּין, מְהֵאֵי פְתַחַא כְּדַקְאֻמְרוּן. וְאִי תִימָא הִיךְ נְטִיל מְלָה מְהֵאֵי אַתֵּר. תָּא חֲזִי, כָּל דְּרָגָא וְדְרָגָא, וְכָל פְּתַחַא וּפְתַחַא, כְּלָהוּ אֵית לוּן לְבַר, מְמַנְן יְדִיעֵן, דְּאַתְמַנוּן (בְּסִטְרָא דְלַהוּן) בְּכָל אִינוּן רְקִיעִין, עַד דְּנַחְתֵי לְתַתָּא בְּרְקִיעִין תַּתְּאִין וְאוּדְעִין מְלָה לְאִינוּן דְּאַצְטְרִיךְ בְּגִין דְּהָא מְאֵלִין הִיכְלִין דְּאִינוּן סִטְרָא דְקְדוּשָׁה וְרָזָא דְמְהִימְנוּתָא, אַתְפָּרְשׁוּ דְרָגִין לְתַתָּא, כְּלָהוּ בְּרָזָא דְמְהִימְנוּתָא, וְנַחְתוּ דְרָגִין עַל דְרָגִין, עַד דְּפְרַחִין מְהֵאֵי עַלְמָא, וְאַתְמַנוּן בֵּיהּ.

מְנַהוּן, לְנִטְרָא בְּנֵי נְשָׂא מְסִטְרָא אַחְרָא, וּמְנַזִיקֵי עַלְמָא, וּבְאִינוּן אֶרְחֵי דְקָא אֲזֵלֵי. וּמְנַהוּן, לְסִייעָא לְבְנֵי נְשָׂא, כְּדֵ אַתְאֵן לְאַתְדַכָּא. וּמְנַהוּן, לְמַעַבְד אֶתִין וְנִסִּין בְּעַלְמָא. וּמְנַהוּן דְקִימֵי לְאַשְׁגַחָא בְּעוּבְדִין דְבְנֵי נְשָׂא, לְמַסְהַד סְהִדוּתָא. וְכֵן (בְּגוּוּנָא דֵא)

שְׁעוּמְדִים כְּדִי לְהַשְׁגִּיחַ עַל מַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם לְהַעֲדֵי עֲדוּת.

וְלְפַעֲמִים אוֹתוֹ דְבַר שְׁצִרִיךְ לְמַלְכֵי הָאָרֶץ, שְׁהֵם מְמַנִּים לְזוּן וּלְהַנְהִיג עִמֵּים, שְׁמוּדִיעִים אֶת אוֹתוֹ הַדְּבַר עַד הַרְקִיעַ שֶׁל הַשָּׁמַשׁ שְׁלֹמֶטָה, וְעוֹמֵד שָׁם. עַד שְׁאוֹתָם מְמַנִּים שֶׁל הַשָּׁמַשׁ, שְׁנַתְמַנוּ עַל הַשָּׁמַשׁ, לִזְקָחִים אֶת אוֹתוֹ הַדְּבַר, וּמוּדִיעִים אוֹתוֹ לְאוֹתָם הַמְמַנִּים הָעֲלִיוֹנִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהֵם מוּדִיעִים אֶת הַדְּבַר לְמַלְכֵי הָאָרֶץ, שְׁהֵם בְּצַד שְׁלֵהֶם.

וּבְשָׂהוּוּ נְבִיאִים בְּהֵם בִּישְׂרָאֵל, הִיוּ נוֹטְלִים נְבוּאָתָם מִשְׁנֵי עִמּוּדִים עֲלִיוֹנִים שֶׁהַתּוֹרָה סְמוּכָה עֲלֵיהֶם. אַחַר שֶׁהִסְתַּלְקוּ נְבִיאִים מִהָעוֹלָם וּבָאוּ בְּעַלֵי הַמְרָאָה וּבְעַלֵי הַחֲלוּם, הֵם נוֹטְלִים הַדְּבַר מִמְקוֹמוֹ, כְּפִי שְׁאַמְרָנוּ. וּבְשָׂהוּוּ בֵּין יִשְׂרָאֵל מְלַכִּים, וְהִסְתַּלְקוּ הַנְּבִיאִים, וְלֹא נִמְצְאוּ בְּעַלֵי מְרָאָה וּבְעַלֵי חֲלוּם, מוּדִיעִים אֶת הַדְּבַר לְאוֹתָם מְלַכִּים מִהַפְּתַח הַזֶּה שְׁאַמְרָנוּ.

וְאֵם תֵּאמַר, אִיךְ נוֹטֵל הַדְּבַר מִהַמְקוֹם הַזֶּה? בֵּא וּרְאָה, כָּל דְרָגָה וְדְרָגָה וְכָל פְּתַח וּפְתַח, לְכֻלָּם יֵשׁ בַּחוּץ מְמַנִּים יְדוּעִים שֶׁהַתְּמַנוּ (בְּצַד שְׁלֵהֶם) בְּכָל אוֹתָם הַרְקִיעִים, עַד שְׁיִוְרִידִים לְמִטָּה לְרַקִּיעִים הַתַּחְתּוֹנִים וּמוּדִיעִים אֶת הַדְּבַר לְאוֹתָם שְׁצִרִיךְ, מִשׁוּם שֶׁהֵרִי מִהֵהִיכְלוֹת הַלְלוּ, שְׁהֵם צַד הַקְּדוּשָׁה וְסוּד הָאֱמוּנָה, נִפְרְדוֹת דְרָגוֹת לְמִטָּה, כֵּלָן בְּסוּד הָאֱמוּנָה, וְיִוְרְדוֹת מְדְרָגוֹת עַל מְדְרָגוֹת עַד שְׁפּוֹרְחוֹת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְהַתְּמַנוּ בוּ.

מֵהֵם לְשֹׁמֵר בְּנֵי אָדָם מִן הַצַּד הָאֲחֵר וּמְנַזִּיקֵי הָעוֹלָם, וּבְאוֹתָם הַדְּרָכִים שֶׁבָּהֶם הֵם הוֹלְכִים. וּמֵהֵם כְּדִי לְסִיעַ לְבְנֵי אָדָם כְּשֶׁבָּאִים לְהַטְהֵר. וּמֵהֵם לְעֲשׂוֹת אוֹתוֹת וְנִסִּים בְּעוֹלָם, וּמֵהֵם וְכֵן (בְּצַדֵּיהֶם ז'ז) נִפְרְדוֹת כְּמָה דְרָגוֹת

לצדיהם, וכלם בסוד האמונה
העליונה בקדושה עליונה.

כמו כן בצד האחר, צד הטמאה,
נפרדות דרגות מאותם ההיכלות
למטה, כלם דרגות להרע
ולהסתות את העולם. מהם
עומדים להסית בני אדם מדרך
טובה לדרך רעה, ומהם קיימים
לטמא בני אדם לאותם שבאו
להטמא. כמו ששנינו, בא אדם
להטמא - מטמאים אותו בעולם
הזה ומטמאים אותו באותו
עולם, והם נקראו צואה רותחת,
כמו שנאמר (ישעיה ל) צא תאמר לו.
ואותן דרגות שעומדות לטמא
יותר, ומשום כך אלה תמיד פנגד
אלה, והכל הוא בדרגות ידועות
כראוי.

הפחת השני בפחת הזה יש
ממנה ששמו דהריא"ל, והוא
לצד ימין, וזהו ממנה להכניס את
כל הזכיות שזכו בהם בני אדם,
כדי שידון אדם עליהם לטוב
כשנודון לטוב, ואותן זכיות
קיימות רבות על חטאי בני אדם,
ואז הממנה הזו מצוה על שכר
והחלק של אותן הזכיות והשכר
לטוב.

ובנוציא את אותו הדין, וממנה את
אותו ממנה שנקרא פדיא"ל
שבהיכל השלישי. ואז אומר לו,
(איוב ל) פדעוהו מרדת שחת. משום
שכשאדם עומד בבית חליו
ונתפס בתפיסת המלך, אז נדון
האדם. וכל זכות וכל חטא שעשה
אדם בעולם הזה, הכל נכנס
בהיכל הזה להיות נדון.

וכשנודון לטוב, בפחת הזה יוצא
דינו לטוב, לימין הממנה הזו
דהריא"ל שעומד בו, ומודיעים
את דינו לטוב, עד שנצול. ויורד
אותו הדין לכל אותם הממנים.
הדרגות שנודעות לטוב למטה,
כלן דרגות על דרגות, והכל - בין

מתפרשין כמה דרגין לסטרייהו, וכלהו ברזא
דמהימנותא עלאה, בקדושה עלאה.

בגוונא דא בסטרא אחרא, סטרא מסאבא,
מתפרשין דרגין מאינון היכלין
לתתא, פלהו דרגין לאבאשא, ולאסטאה
עלמא: מנהון, קיימי לאסטאה בני נשא,
מארח טב לארח בישא. ומנהון קיימי לסאבא
בני (דף ת"ב ע"א) נשא, לאינון דאתו לאסתאבא,
כמה דתנינן, אתא בר נש לאסתאבא, מסאבין
ליה בהאי עלמא, ומסאבין ליה ביהווא
עלמא, ואינון אקרו צואה רותחת. כמה דאת
אמר (ישעיה ל) צא תאמר לו. ואינון דרגין דקיימן
לסאבא יתיר, ובגין כד, אלין תדיר לקבל
אלין, וכלא איהו בדרגין ידיעאן פדקא חזי.

פתחא תנינא. בהאי פתחא אית ממנא,
דהריא"ל שמייה. ואיהו לסטר ימינא,
והאי איהו ממנא, לאעלא כל זכותין דזכו
בהו בני נשא, בגין דיתדן בר נש לטב עלייהו
כד אתדן לטב, ואינון זכין קיימן סגיאן על
חובי בני נשא, פדין האי ממנא, פקיד על
אגרא וחולקא דאינון זכין ואגרן לטב.

ואפיק ההוא דינא, ומני ליה לההוא ממנא,
דאקרי פדיא"ל, די בהיכלא תליתאה.
וכדין אמר ליה, (איוב ל) פדעוהו מרדת שחת.
בגין דכד בר נש קאים בבי מרעיה, ואתפס
בתפיסו דמלפא, פדין אתדן בר נש. וכל זכו
וכל חובה דעבד בהאי עלמא, פלא עאל בהאי
היכלא לאתדנא.

וכד אתדן לטב, בהאי פתחא נפק דיניה לטב,
לימינא דהאי ממנא דהריא"ל, דקיימא
ביה, ואודעין דיניה לטב, עד דאשתזיב.
ונחתא ההוא דינא, בכל אינון ממנן, דרגין
דאשתמודעו לטב לתתא, פלהו דרגין על

דְּרַגִּין, וְכֹלֵא, בֵּין לְטֹב בֵּין לְבִישׁ, מִבֵּי מִלְכָּא
אֲתַדְן הֵהוּא בֵּר נֶשׁ.

פְּתַחַא תְּלִיתָאָה. בְּהַאי פְּתַחַא אֵית מְמַנָּא חַד,
גְּדִיאָ"ל שְׁמִיָּה. וְאִיהוּ לְסֹטֵר שְׁמַאֲלָא,
וְהַאי אִיהוּ מְמַנָּא, לְאַעְלָא (ס"א לְאַתְקֵלָא) כָּל חוֹבִין
וְכָל בִּישִׁין, דְּבֵר נֶשׁ אֶסְטִי אֲבַתְרִיָּהוּ בְּהַאי
עֲלֻמָּא. וְנַחֲתִית לֹזֵן גּוּ מִתְקֵלָא לְאַתְקֵלָא, בְּאִינוּן
זְכִיין דְּעָאלוּ בִידָא דְּהֵהוּא מְמַנָּא אַחְרָא
דְּקֶאָמְרֵן.

וְהֵהוּא מִתְקֵלָא קִיִּימָא גּוּ פְּתַחַא רְבִיעָאָה,
וְתַמְן אֲתַקְלוּ זְכִיין וְחוֹבִין בְּחֻדָּא. מָאן
דְּנִצַּח מְנִיָּהוּ, הֵכִי אֵית לִיה מְמַנָּן בְּהֵהוּא
סְטָרָא. אִי נִצַּחֵן זְכִיין, כְּמָה מְמַנָּן אֵית בְּסֹטֵר
דִּימִינָא, וְנִטְלִי הֵהוּא דִּינָא, וּמַעְבְּרִין בִּישִׁין
וּמְרַעִין מֵהֵהוּא בֵּר נֶשׁ, עַד דְּאַשְׁתַּזִּיב. אִי נִצַּחֵן
חוֹבִין, כְּמָה מְמַנָּן אֵית לִיה בְּהֵהוּא סְטָרָא
דְּשְׁמַאֲלָא, עַד דְּנִטְלִי מְלָה הֵהוּא סְטָרָא
אַחְרָא, וְכָל אִינוּן גְּרִדִּינִי נְמוּסִין, עַד דְּאַתְרַע
מְזֻלִּיה. וְכִדִּין נַחְתָּא הֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא,
וְנִטְלִי נִשְׁמַתָּא. זַפְּאָה חוֹלְקִיהוּן דְּצִדִּיקִיָּא
בְּעֲלֻמָּא דִּין וּבְעֲלֻמָּא דְּאֵתִי.

פְּתַחַא רְבִיעָאָה. בְּהַאי פְּתַחַא, קִיִּימָא חַד
מְמַנָּא, וְאִזְנִיָּה (ס"א מְאֻזְנִיָּה) שְׁמִיָּה.
וְהַאי אִיהוּ מִתְקֵלָא, דְּנִטְלָא (ס"א דְּתַקִּיל) זְכִיין
וְחוֹבִין, וּבִיָּה אֲתַקְלוּ כְּלָהוּ כְּחֻדָּא. וְדָא אֶקְרִי
מְאֻזְנִי צְדָק. כְּדִכְתִּיב (ויקרא ט) מְאֻזְנִי צְדָק. בְּהַאי
אֲתַקְלוּ כְּלָהוּ לְאַתְדַּנָּא.

תַּחֲתוּת הַאי מְמַנָּא, אֵית תְּרִין מְמַנָּן, חַד לִימִינָא
וְחַד לְשְׁמַאֲלָא. חַד לִימִינָא, הֵרִיאָ"ל
שְׁמִיָּה. חַד לְשְׁמַאֲלָא, גְּדוּדִיאָ"ל שְׁמִיָּה. וְכִד
אֲתַקְלוּ זְכִיין וְחוֹבִין, דָּא אַכְרַע לְסֹטֵר יְמִינָא,
וְדָא אַכְרַע לְסֹטֵר שְׁמַאֲלָא. וְכְלָהוּ אֲתַפְּלִילוּ
בְּהַאי רוּחָא דְּאֶקְרִי זְכוּ"ת אַל.

לְטוֹב בֵּין לְרַע - מִבֵּית הַמֶּלֶךְ נִדּוּן
אוֹתוֹ אָדָם.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי. בְּפִתְחַ הַזֶּה יֵשׁ
מְמַנָּה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ גְּדִיאָ"ל, וְהוּא
לְצַד שְׁמַאֲל, וְזֵהוּ הַמְּמַנָּה לְהַכְנִיס
(לְשַׁקֵּל) אֶת כָּל הַחֲטָאִים וְכָל הַרְעוֹת
שְׂאֵדָם סָטָה אַחֲרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וּמוֹרִיד אוֹתָם לְתוֹךְ מִשְׁקֵל
לְהַשְׁקֵל עִם אוֹתָן זְכוּת שְׁנוֹכְנְסוּ
בִּיד אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה הַאֲחֵר שְׂאֵמְרָנוּ.
וְאוֹתוֹ הַמִּשְׁקֵל עוֹמֵד בְּתוֹךְ הַפְּתַח
הַרְבִּיעִי, וְשֵׁם נִשְׁקָלִים זְכוּת
וְחוֹבוֹת כְּאֶחָד. מִי שְׁנִצַּח מֵהֶם -
כִּי יֵשׁ לוֹ מְמַנִּים בְּאוֹתוֹ הַצַּד. אִם
הַזְכוּת נִצַּחוּ - כְּמָה מְמַנִּים יֵשׁ
בְּצַד יְמִין שְׁנוּטְלִים אוֹתוֹ הַדִּין,
וּמַעְבְּרִים אֶת הַרְעוֹת וְהַמַּחְלוֹת
מֵאוֹתוֹ אָדָם עַד שְׁנִצּוּל. אִם
הַחֲטָאִים נִצַּחוּ - כְּמָה מְמַנִּים יֵשׁ
לוֹ בְּאוֹתוֹ צַד שְׁמַאֲל, עַד
שְׁלוֹקָחִים הַדְּבָר אוֹתוֹ הַצַּד הַאֲחֵר
וְכָל אוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחֲקִים, עַד
שְׁהוֹרַע מְזוּלוֹ. וְאִזּוּ יוֹרֵד אוֹתוֹ הַצַּד
הַאֲחֵר וְנוֹטֵל אֶת הַנִּשְׁמָה. אֲשֶׁרִי
חֲלָקָם שֶׁל הַצִּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַפְּתַח הַרְבִּיעִי. בְּפִתְחַ הַזֶּה עוֹמֵד
מְמַנָּה אֶחָד שְׁשֵׁמוֹ וְאִזְנִיָּה
(מְאֻזְנִיָּה). וְזֵהוּ מִשְׁקֵל שְׁנוּטֵל
(שְׁשׂוּקֵל) זְכוּת וְחוֹבוֹת, וְבוֹ
נִשְׁקָלִים כָּלָם כְּאֶחָד. וְזֵה נִקְרָא
מְאֻזְנִי צְדָק, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (ויקרא ט)
מְאֻזְנִי צְדָק. בְּזֵה נִשְׁקָלִים כָּלָם
לְהַדוּן.

תַּחַת הַמְּמַנָּה הַזֶּה יֵשׁ שְׁנֵי מְמַנִּים,
אֶחָד לְיְמִין וְאֶחָד לְשְׁמַאֲל. אֶחָד
לְיְמִין, הֵרִיאָ"ל שְׁמוֹ. אֶחָד
לְשְׁמַאֲל, גְּדוּדִיאָ"ל שְׁמוֹ.
וְכִשְׁנוֹשְׁקָלִים זְכוּת וְחוֹבוֹת - זֶה
מְכָרִיעַ לְצַד יְמִין, וְזֶה מְכָרִיעַ לְצַד
שְׁמַאֲל. וְכָלָם נִכְלָלוּ בְּרוּחַ הַזֶּה
שְׁנִקְרָאת זְכוּ"ת אַל.

וּבְשִׁבְלֵם נְכַלְלִים בָּהּ, מוֹצִיָּא חֲזִיה (אחח) קְדוּשָׁה, וְהַחֲזִיה הַזֹּה לְוַהֲטָה, וְשָׁמָּה נִקְרָא תוּמִיא"ל. הַחֲזִיה הַזֹּה הִיא חֲזִיה שְׁעוּמֵדַת לְהַשְׁגִּיחַ בְּעוֹלָם בְּאוֹתָם עֵינֵי ה' שְׁהוֹלְכִים וּמְשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם. וְאוֹתָם עֵינֵי ה', כָּלֵם נוֹטְלִים הַשְּׁגָחָה מֵאוֹתָם מְעֻשִׁים טוֹבִים שְׁנַעֲשׂוּ בַסֶּתֶר, וְלֹהַשְׁגִּיחַ בְּאוֹתָם מְעֻשִׁים שֶׁהֵם בְּשִׁלְמוֹת הַלֵּב, וְאַף עַל גַּב שְׁלֵא נַעֲשׂוּ כְּרָאוּי.

הַחֲזִיה הַזֹּה עוֹמֵדַת בְּהַשְׁגָּחַת הַתְּפִלוֹת, מִשׁוּם שְׁאוֹתָן בְּקִשׁוֹת שְׁמִבְקָשִׁים אֲנָשִׁים בַּתְּפִלוֹתֵיהֶן, כְּלָן עוֹמֵדוֹת בִּיַּדֵי הַחֲזִיה הַזֹּאת, וּמַנִּיחָה אוֹתָן בְּהִיכַל הַזֶּה. וְאוֹתָן הַבְּקִשׁוֹת עוֹמֵדוֹת בְּהִיכַל הַזֶּה עַד אַרְבָּעִים יוֹם לְהַשְׁגִּיחַ בָּהֶן.

שְׁהָרִי (בסוף ארבעים יום) בְּכָל אַרְבָּעִים וְאַרְבָּעִים יוֹצֵאת הַחֲזִיה הַזֹּה וְלוֹקַחַת אֶת כָּל אוֹתָן הַבְּקִשׁוֹת, וּמַנִּיחָה אוֹתָן לִפְנֵי אוֹתָם שְׁבָעִים וְשָׁנִים אוֹרוֹת, וְדָנִים אוֹתָן. וְאֵז הַרוּחַ הַזֹּה שְׁנִקְרָאת זְכוּרֵת אֵל, מְעִינַת בָּהֶן אִם זוֹכָה וְאִם לֹא זוֹכָה. אִם זוֹכָה - יוֹצֵאת הַתְּפִלָּה הַזֹּה, וּמַתְּגַלְגֶּלֶת הַבְּקִשָּׁה הַזֹּה, וְיוֹצֵאִים עִמָּה שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְמַנִּים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד תּוֹבְעִים מֵעַם אוֹתָהּ הַרוּחַ קִיּוֹם בַּבְּקִשָּׁה הַזֹּה, וּמַתְּקִימַת בָּהֶם.

תַּחַת הַחֲזִיה הַזֹּה אַרְבָּעָה שְׁרָפִים לְוַהֲטִים: שְׁרָפָא"ל, בְּרָקִיא"ל, קְרִישִׁיא"ל, קְדוּמִיא"ה. וְאַרְבָּעָה הִלְלוּ שְׁתַּחַת הַחֲזִיה הַזֹּה עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. אֵלוּ הָאַרְבָּעָה עוֹמְדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְהֵם מְמַנִּים לְהַשְׁגִּיחַ בְּכָל אוֹתָם שְׁשׁוּמְרִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִת וּמַעֲנִיגִים אֶת הַשְּׁבִת כְּרָאוּי.

מֵהָאַרְבָּעָה הִלְלוּ, כְּשִׁנּוּסְעִים, יוֹצֵאִים שְׁבִיבֵי אֵשׁ, וּמֵהַשְּׁבִיבִים

וְכַד אֲתַפְּלִילָן כְּלֵהוּ בִיָּה, אֲפִיק (ס"א חד) חִיּוֹתָא, קְדִישָׁא, וְהֵאֵי חִיּוֹתָא מְלֵהֲטָא, וְאַקְרִי שְׁמִיָּה, תוּמִיא"ל. הֵאֵי חִיּוֹתָא, אֵיֵהֵי חִיּוֹתָא דְקִיִּימָא לְאַשְׁגָּחָא בְּעֻלְמָא, בְּאִינוּן עֵינֵי יִי, דְאַזְלָן וְשִׁטְאֵן בְּעֻלְמָא. וְאִינוּן עֵינֵי יִי, כְּלֵהוּ נְטִלוּ אֲשַׁגְחוּתָא, מֵאִינוּן עוֹבְדִין טְבִין דְאַתְעַבִּידוּ בְּטְמִירוּ, וְלְאַשְׁגָּחָא בְּאִינוּן עוֹבְדִין דְאִינוּן בְּשִׁלְמוֹ דְלִבָּא, וְאַף עַל גַּב דְלֹא אֲתַעַבִּידוּ כְּדָקָא יְאוֹת.

הֵאֵי חִיּוֹתָא אֵיֵהֵי קִיִּימָא בְּאַשְׁגָּחוּתָא דְצְלוֹתִין. בְּגִין דְאִינוּן שְׁאֲלֵתִין דְשְׁאֲלֵי בְנֵי נְשָׂא בְּצְלוֹתֵהוֹן, כְּלֵהוּ קִיִּימֵי בִידָא דְהֵאֵי חִיּוֹתָא, וְאַנַּח לֵהוּ בְּהֵאֵי הִיכְלָא, וְקִיִּימִין אִינוּן שְׁאֲלֵתִין בְּהֵאֵי הִיכְלָא עַד אַרְבָּעִין יוֹמִין, לְאַשְׁגָּחָא בְּהוּ.

דְּהָא (בסוף ארבעין יומין) בְּכָל אַרְבָּעִין וְאַרְבָּעִין, נִפְקָא הֵאֵי חִיּוֹתָא, וְנָטִיל לְכָל אִינוּן שְׁאֲלֵתִין, וְאַנַּח לוֹן קְמִיִּיהוּ דְאִינוּן שְׁבָעִין וְתָרִין נְהוּרִין, וְדִיִּינִין לוֹן. וְכַדִּין הֵאֵי רוּחָא דְאַקְרִי זְכוּרֵת אֵל, (דף ת"ב ע"ב) מְעִיִן בְּהוּ, אֵי זְכִי אֵי לֹא זְכִי. אֵי זְכִי, נִפְקָא הֵאֵי צְלוֹתָא, וּמַתְּגַלְגֶּלֶת הֵאֵי שְׁאֲלֵתָא, וְנִפְקָן עִמָּה תְּרִיסָר מְמַנָּן, וְכָל חַד וְחַד תְּבָעִין מֵעַם הַהוּא רוּחָא, קִיּוּמָא בְּהֵאֵי שְׁאֲלֵתָא, וְאַתְקִימָא בְּהוּ.

תַּחֲוֹת הֵאֵי חִיּוֹתָא, אַרְבָּעָה שְׁרָפִין מְלֵהֲטִין, שְׁרָפָא"ל, בְּרָקִיא"ל, קְרִישִׁיא"ל קְדוּמִיא"ה. וְאַלִּין אַרְבַּע תַּחֲוֹת הֵאֵי חִיּוֹתָא קִיִּימִין לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֻלְמָא, אֵלִין אַרְבַּע קִיִּימֵי לְאַרְבַּע סְטְרֵי עֻלְמָא, וְאִינוּן מְמַנָּן לְאַשְׁגָּחָא בְּכָל אִינוּן דְנְטְרֵי יוּמָא דְשְׁבִתָּא, וּמַעֲנִיגֵי שְׁבִתָּא כְּדָקָא יְאוֹת.

מֵאֵלִין אַרְבַּע כַּד נְטִילֵי, נִפְקֵי שְׁבִיבִין דְאַשָׁא, וּמֵאֵלִין שְׁבִיבִין אֲתַעַבִּידוּ שְׁבָעִין וְתָרִין גְּלַגְלִין, מְלֵהֲטִין בְּאַשָׁא.

הללו נעשים שבעים ושנים גלגלים לזהטים באש. מכאן נעשה נהר דינור. אלף אלפים ישמשו את אותו הנהר. כל אותם שמענגים שבת, ארבעת הממנים הללו משגיחים בכל אותם שמענגים את השבת, והחיה הזו עומדת עליהם, ונוסעים בשבילה תחתיה. בכ"ר יום יום זורם אותו נהר דינור ושורף כמה רוחות וכמה שליטים. וכשנכנסת שבת, יוצא כרוז, ושוקף אותו נהר דינור, והסערות והזיקים והשביבים שוככים. והחיה הזו הולכת ועולה על ארבעת השרפים הללו שאמרנו, ונכנסת לתוף אמצע ההיכל הזה לאותו מקום שנקרא ענג.

משום שבמקום הזה, כשנכנסת שבת, מסתדרים שם כל השלחנות בני העולם, שנקראים בני היכל המלך. ואלף אלפים ורבוא רבבות עומדים על אותם השלחנות. והחיה העליונה הזו על ארבעת השרפים הללו, ונכנסת לאותו מקום, ורואה שם את כל אותם השלחנות (וכל אותם שעומדים עליהם), ומשגיחה בכל שלחן ושלחן, ואיך מענגים את כל שלחן ושלחן, ועומדת ומברכת את אותו השלחן. וכל אותם אלף אלפים ורבוא רבבות, כלם פותחים ואומרים אמן.

ומה הברכה שמברך על השלחן הזה שנערף ונענג כראוי? (ישעיה נח) אז תתענג על ה' וגו' כי פי ה' דבר. וכלם אומרים: אז תקרא וה' יענה וגו'. רוח העליונה שנקראת זכו"ת אל, כשאותו השלחן מתענג בכל הסעודות, בסעודה האחרונה השלישית מסים ואומר על כל אותם הראשונים, ואומר: אז יבקע פשחך אורף וגו', כבוד ה' יאספך. כל אותם שבעים אורות אחרים בכל הצדדים פותחים ואומרים: (תהלים קכח) הנה פי כן יברך גבר ירא ה'.

דבר. וכלהו אמרי, (ישעיה נח) אז תקרא וי' יענה וגו'. רוחא עלאה דאקרי זכו"ת אל, פד ההוא פתורא אתענג בכלהו סעודתי, בסעודתא בתראה תליתאה מסיים ואמר, על כל אינון קדמאי, ואמר (ישעיה נח) אז יבקע פשחך אורף וגו', כבוד י' יאספך. פל אינון שבעין נהורין אתרנין בכל סטרין, פתחי ואמרי, (תהלים קכח) הנה כי כן יברך גבר ירא י'.

מהכא אתעביד נהר דינור. אלף אלפינ ישמשוניה לההוא נהרא. פל אינון דמענגי שבתא, אלין ארבע ממנן משגחן בכל אינון דמענגי שבתא, והאי חיותא קיימא עליהו, ונטלי בגינה תחותה.

בכ"ר יומא ויומא, נגיד ההוא נהר דינור, ואוקיד לכמה רוחין, ולכמה שליטין. וכד עייל שבתא, פרוזא נפקא, ושכיף ההוא נהר דינור, וזעפינ וזיקין ושביבין אשתככו. והאי חיותא אזלא וסלקא על ארבעה אלין שרפים דקאמרן. ועאל גו אמצעיתא דהיכלא דא, בההוא אתר דאקרי ענג. בגין דבהאי אתר, פד עייל שבתא, מתסדראן תמן פל פתורי דבני עלמא, דאקרו בני היכלא דמלכא, ואלף אלפינ, ורבו רבוון ממנן, קיימי על אינון פתורי. והאי חיותא עלאה על אלין ארבעה שרפים, ועאל בההוא אתר, וקמא כל אינון פתורי, (וכל אינון דקיימא עליהו) ואשגח בכל פתורא ופתורא, והיך מענגי ליה לכל פתורא ופתורא, וקיימא ובריף ליה לההוא פתורא. וכל אינון אלף אלפינ, ורבו רבבן, פלהו פתחי ואמרי אמן.

ומה ברכה היא דבריך על האי פתורא דמתסדר ואתענגא כדקא יאות. (ישעיה נח) אז תתענג על י' וגו' כי פי י'

וּכְשֶׁשָׁלַחַן הָאָדָם אִינוֹ עוֹמֵד
בְּאוֹתוֹ מְקוֹם בְּעִרְיַת הַעֲנַג
כְּרֹאֵי, אִזְ הַחִיָּה הַזֹּה, וְאוֹתָן אַרְבַּע
שִׁפְחָתֶיהָ, וְכָל אוֹתָם אֶלֶף אֲלָפִים
וְרִבּוֹא רַבּוֹת, כְּלָם דּוֹחִים אוֹתוֹ
הַחוּצָה לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר, וְכִמָּה
שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים, כְּלָם נוֹטְלִים אוֹתוֹ
וּמְכַנְיָסִים אוֹתוֹ לְאוֹתוֹ מְקוֹם,
שֶׁהוּא בַּהֶפֶךְ מִזֶּה, וְנִקְרָא נִגְע.
וּכְשֶׁמְכַנְיָסִים אוֹתוֹ לְשֵׁם, (פּוֹתִיחִים
וְאוֹמְרִים) (שֵׁם קֵט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ
וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חִפֵּץ בְּבִרְכָה
וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. יִנְקֹשׁ נוֹשֶׂה לְכָל
אֲשֶׁר לוֹ וְגו', אֵל יֵהי לוֹ מִשֶּׁף חֶסֶד
וְגו'. הַרְחֵמֵן יִצְיָלְנוּ.

מִשׁוֹם שֶׁעֲנַג שִׁפְתָּהּ, וְאִמּוֹנַת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (זֶה אֵלּוֹ אוֹתָם
שֶׁלַחְנוֹת שֶׁל עֲנַג שִׁפְתָּהּ וּמוֹעֲדִים וְחֻגִים, כְּלָם
שִׁמְחָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִשׁוֹם כֶּף) הוּא.
וּמִשׁוֹם זֶה, כָּל אוֹתָם שֶׁמְעַנְגִים
עֲנַג הַשִּׁפְתָּה וְזִמְנִים וּמוֹעֲדִים,
אַרְבַּעַת הִלְלוּ שְׁעוֹמְדִים תַּחַת
הַחִיָּה הַזֹּה עוֹמְדִים כְּנֶגֶד אוֹתוֹ נֶהַר
דִּינּוֹר, וְלֹא נוֹתְנִים לְהַשְׁרִף שֵׁם
אֵת כָּל אֵלּוֹ שֶׁמְעַנְגִים עֲנוּגֵיהֶם
כְּרֹאֵי.

תַּחַת הָאֲרַבְעָה הִלְלוּ יֵשׁ מְמַנִּים
אַחֲרֵים שְׁעוֹמְדִים בַּחוּץ,
שְׁנוֹדְעִים מִצַּד הַהֵיכַל הַזֶּה, (וְכָל
הַכְּרוֹזִים בַּחוּץ) וּמְכַרְזִים עַל כָּל אוֹתָם
הַדִּינִים וְעַל כָּל אוֹתָן הַגְּזוֹרוֹת
שֶׁנִּגְזְרוּ בַּהֵיכַל הַזֶּה.

הַבַּר נִדּוֹן כְּאֵן, פָּרַט לְשִׁלְשָׁה
דְּבָרִים שֶׁלֹּא נִתְּנָת רְשׁוּת כְּאֵן
בַּהֵיכַל הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא זְכוּת, וְאֵלּוֹ
הֵם: בְּנֵי חַיִּי וּמוֹזֵנִי. שֶׁהֵרִי שִׁלְשֵׁת
אֵלֶּה לֹא עוֹמְדִים כְּאֵן, מִשׁוֹם
שֶׁהֵרִי הֵם תְּלוּיִים בְּמִזְלָה. שֶׁהֵרִי
אוֹתוֹ נֶהַר שֶׁשׁוֹכֵעַ וְיוֹצֵא, שֵׁם
תְּלוּיִים חַיִּים שֶׁלְמַעְלָה, וְשֵׁם
תְּלוּיִים הַמְּזוֹנוֹת, וְשֵׁם תְּלוּיִים
הַבְּנִים. שֶׁהֵרִי שִׁלְשֵׁת אֵלֶּה יוֹצְאִים
מִשֵּׁם וְשׁוֹפְעִים וְנִמְשָׁכִים לְמִטָּה.

וּמִשׁוֹם כֶּף הַכָּל עוֹמֵד בַּהֵיכַל הַזֶּה, פָּרַט לְשִׁלְשֵׁת אֵלּוֹ.

וְכִּי פִתּוּרָא דְבַר נֶשׁ לָא קִיִּמָּא בְּהֵוּא אֲתָר
בְּסִדּוּרָא דְעֵנוּגָא כְּדָקָא יֵאוּת, כְּדִין הָאֵי
חִיּוּתָא, וְאִינוּן אַרְבַּע דִּתְחוּתָהּ, וְכָל אִינוּן אֶלֶף
אֲלָפִין וְרִבּוֹ רַבְבִּין, כְּלָהּוּ דִּחִיּוּן לִיָּה לְבַר,
לְהֵוּא סִטְרָא אֲחֵרָא, וְכִמָּה גְרִדִּינִי נִימוּסִין,
כְּלָהּוּ נִטְלִי לִיָּה וְעֵיילִי לִיָּה לְהֵוּא אֲתָר,
דְּאִיָּהוּ בְּהַפּוּכָא מִן דָּא, וְאֶקְרִי נִגְע. וְכִד עֵייל
לָהּ תַמְנָן, (ס"א פִתְחִי וְאִמְרִי) (תַּהֲלִים קֵט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָהּ
וַתְּבוֹאֶהוּ וְלֹא חִפֵּץ בְּבִרְכָה וַתִּרְחַק מִמֶּנּוּ. (תַּהֲלִים
קֵט) יִנְקֹשׁ נוֹשֶׂה לְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְגו', אֵל יֵהי לוֹ
מוֹשֶׁף חֶסֶד וְגו'. רַחֲמָנָא לְשַׁזְבֵּן.

בְּגִין דְעֵנוּגָא דְשִׁפְתָּא, וּמִהִימְנוּתָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא (ס"א הָאֵי אִיָּהוּ אֵלּוֹן פִּתּוּרֵי דְעֵנוּגָא דְשִׁפְתָּא וּמִנִּין
וּמִנִּין כְּלָהּוּ הַרְוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְגִין דָּא) אִיָּהוּ. וּבְגִין דָּא,
כָּל אִינוּן דְמַעַנְגֵי עֵנוּגָא דְשִׁפְתָּא וְזִמְנֵי
וּמוֹעֲדֵי, אֵלּוֹן אַרְבַּע דְקִיִּמֵי תַחוּת הָאֵי
חִיּוּתָא, קִיִּמָּא לְקַבֵּל הֵוּא נֶהַר דִּינּוֹר, וְלֹא
שְׁבָקֵי לְאֲתוּקְדָא בֵּיהּ, לְכָל אִינוּן דְמִתְעַנְגֵי
עֲנוּגֵיהוּ כְּדָקָא יֵאוּת.

תַּחוּת אֵלּוֹן אַרְבַּע, אִית מְמַנִּין אֲחֵרִינִין, דְקִיִּמֵי
לְבַר, דְאֲשִׁתְמוּדְעָאן מִסִּטְרָא דְהֵיכְלָא
דָּא (וְכָל כְּרוֹזִין לְבַר) וּמְכַרְזֵי לְכָלֵּא אִינוּן דִּינִין, וְכָל
אִינוּן גְּזָרִין דְאֲתַגְזְרוּ בְּהָאֵי הֵיכְלָא.

בְּלָא אֲתַדֵּן הָכָא, בַּר תַּלְת מְלִין, דְלָא אֲתִיָּהִיב
רְשׁוּ הָכָא בְּהֵיכְלָא דָּא דְאֶקְרִי זְכוּתָא.
וְאֵלּוֹן אִינוּן: בְּנֵי חַיִּי, וּמוֹזֵנִי. דְהָא אֵלּוֹן
תַּלְתָּא, לָא קִיִּמֵי הָכָא, בְּגִין דְהָא בְּמִזְלָא
תְּלוּאָן. דְהָא הֵוּא נֶהַר דְנִגִּיד וְנִפְיָק, תַמְנָן
תְּלוּיִין חַיִּין דְלַעֲיָלָא, וְתַמְנָן תְּלוּיִין מְזוּנֵי, וְתַמְנָן
תְּלוּיִין בְּנֵי, דְהָא אֵלּוֹן תַּלְתָּא מִתַּמְנָן נִפְיָקֵי, וְנִגְדֵי
וְאֲתַמְשָׁכָאן לְתַתָּא. וּבְגִין כֶּף, כְּלָא קִיִּמָּא
בְּהֵיכְלָא דָּא, בַּר הֵנִי תַלְתָּא.

בר נש פד איהו בבי מרעיה, הכא אתדן, וכל שאר דינין דעלמא. ואי תימא, בר נש בבי (דף ת"ג ע"א) מרעיה, אי אתדן לחיים יהבין ליה. לאו דחייז תליין הכא, אלא כד אתדן הכא לחיים, פדין נגדין חיים מלעילא, ויהבי ליה. (ואי לא לא תבין) זפאה חולקיהון דצדיקייא דידיעי ארחוי דאורייתא, וזפאן בה לחיי עלמא, עלייהו כתיב (ישעיה ס) ועמך פולם צדיקים לעולם ירשו ארץ וגו'.

(היכל אהבה חס"ד)

היכלא חמישאה, היכלא דא קיימא לאנהרא לאלין תתאי. והאי איהו היכלא דקיימא לאנהרא ברזא דמהימנותא. פתחא חדא קיימא בהאי היכלא, וחד ממנא עליה, והוא ממנא אקרי סניגוריה. האי ממנא קיימא על פתחא דא, בגין למילף (ס"א סניגוריה עליהו דישאל ובגין דא אקרי שמיח כד דתא איהו ממנא על כל אינון מבין דישאל למיעל סניגורא וכו') סניגורא דלהון, קמיה דמאריהון. ולא ישלוט עלייהו סטרא אחרא. בהיכלא דא, קיימא חד רוחא, דכליל בארבע, דהא רוחא דא כליל בארבע גוונים, חנור ואוכם ירוק וסומק. והאי איהו רוחא דקיימא כליל בכלא, ואקרי סוריה, רב על כל אינון חזילין תתאין. וכלהו קיימין תחותיה, וממנן תחות ידיה. האי רוחא, דסגיר ופתח. כל מפתחאן עלאין פלהו אתמסרן בידיה. (תלת זמנין ביוקא) כל חזילין תתאין, פלהו אתכלילין וקיימן תחותיה, ומניה אתזנו. האי קיימא בכל רזין דמאריה, כל גנזין עלאין פלהו אתמסרן בידיה.

האי רוחא אקרי אהבה. ובגין דא, אקרי היכל דא, היכל אהבה. בגין דהכא אתגניזו כל

בשאדם הוא בבית חליו, כאן הוא נדון, וכן כל שאר הדינים שבעולם. ואם תאמר, אם אדם בבית חליו נדון לחיים - נותנים לו. לא שהחיים תלויים כאן, אלא כשנדון כאן לחיים, אזי שופעים החיים מלמעלה ונותנים לו (ואם לא - לא נותנים). אשרי חלקם של הצדיקים שיוצעים דרכי התורה וזוכים בה לחיי עולם, עליהם כתוב (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ.

היכל אהבת חסד

ההיכל החמישי. ההיכל הזה עומד להאיר לתחתונים הללו. וזהו ההיכל שעומד להאיר בסוד האמונה. פתח אחד עומד בהיכל הזה וממנה אחד עליו, ואותו ממנה נקרא סניגוריה. הממנה הזה עומד על הפתח הזה כדי ללמד (סניגוריה על ישראל, ובגלל זה נקרא שמו כך, שהרי הוא ממנה על כל אותן טובות של ישראל להכניס סניגוריה וכו') סניגוריה שלהם לפני רבונם, ולא ישלט עליהם הצד האחר.

בהיכל הזה עומדת רוח אחת שפלולה בארבע, שהרי רוח זו פלולה בארבעה גונים: לבן, שחר, ירק ואדם. וזוהי רוח שעומדת פלולה בכל, ונקראת סוריה. גדולה על כל אותם חילות תחתונים. וכלם עומדים תחתיה וממנים תחת ידה.

הרוח הזו שסוגרת ופותחת. כל המפתחות העליונים כלם מסורים בידה. (שלוש פעמים ביום) כל החילות התחתונים כלם נכללו ועומדים תחתיה וממנה גוונים. זה עומד בכל סודות רבוננו, כל הגוונים העליונים כלם נמסרו בידה.

הרוח הזו נקראת אהבה, ומשום כך נקרא ההיכל הזה היכל אהבה. משום שפאן נגנזו כל סוד

רָזָא דְרָזִין, לְמֵאן דְאַצְטְרִיךְ לְאַתְדַבְקָא בֵיהּ. וְהָכָא הוּא רָזָא דְכְתִיב, (שיר השירים ז) שָׁם אֶתֵּן אֶת דְיָדִי לָךְ.

הסודות למי שצריך להדבק בו, וכאן הוא סוד הכתוב, (שיר השירים ז) שם אתן את ידי לך.

הרוח הזו היא השומרת את כל השמירה שלמעלה, וזו נקראת (תהלים קכא) שומר ישראל, (דברים ז) שומר הברית. משום שכאן היא שמירת כל הגנוזים העליונים, ועל כן גנוזי רבוננו גנוזים בה. מזה יוצאים שבילים ודרכים לאותם שלמטה כדי לעורר בהם רוח של אהבה.

רוחא דא, איהו נטיר כל נטירו דלעילא, ודא אקרי (תהלים קכא) שומר ישראל. (דברים ז)

שומר הברית. בגין דהכא איהו נטירו דכל גנזין עלאין, ועל דא גנזין דמאריה גנזין ביה. מהאי נפקי שבילין וארחין לאינון דלתתא, בגין לאתערא בהו רוחא דרחימותא. אלן ארבעה גוונים דביה, אתכלילן דא בדא. וכד בעאן לאכללא, בטש דא בדא, ונפק מכלהו חד חיותא קדישא, דאקרי זהר. והאי חיותא על דא כתיב, (יחזקאל י) היא החיה אשר ראיתי על נהר כבר.

ארבעת הגונים הללו שבה נכללו זה בזה. וכשרוצים להכלל, מפה זה בזה, ויוצאת מכלם חיה קדושה אחת שנקראת זהר. והחיה הזו עליה כתוב, (יחזקאל א) היא החיה אשר ראיתי על נהר כבר.

מהיכלא דא, נפקין כל רוחין קדישין דקיימין בקיומא דנשיקין (עלאין). דהא מאינון נשיקין, נפקא אורא דרוחא, לקיומא דנפשא

מההיכל הזה יוצאות כל הרוחות הקדושות שעומדות בקיום של הנשיקות (העליונות), שהרי מאותן הנשיקות יוצא אור של רוח לקיים הנפש לכל אותן הנשמות העליונות שנתנו בבני אדם, וסוד אותו הכתוב (דברים ח) כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם. משום שבהיכל הזה עומדות כל הנשמות וכל הרוחות שעמידות לרדת בבני האדם מיום שנברא העולם, ועל כן ההיכל הזה לוקח כל אותן נשמות שיוצאות מאותו נהר ששופע ויוצא. ומשום כך ההיכל הזה לא עומד לעולם בריקנות.

לכל אינון נשמתין עלאין, דאתייהיבו בבני נשא. ורזא ההוא דכתיב, (דברים ח) פי על כל מוצא פי יי' יחיה האדם. בגין דבהאי היכלא קיימין כל נשמתין, וכל רוחין, דזמינן לנחתא בבני נשא, מיומא דאתברי עלמא. ועל דא, היכלא דא נקטא, כל אינון נשמתין דנפקין מההוא נהר דנגיד ונפיק. ובגין דא, היכלא דא לא קיימא לעלמא בריקניא.

ומיום שנחרב בית המקדש, לא נכנסו לכאן נשמות אחרות. וכשיסתימו אלה, ההיכל עומד בריקנות ויפקד למעלה, ואז יבא מלך המשיח, ויתעורר ההיכל הזה למעלה, ויתעורר ההיכל למטה.

ומיומא דאתחרב פי מקדשא, לא עאלו הכא נשמתין אחרנין. וכד יסתימון אלן, היכלא קיימא בריקניא, ויתפקד מלעילא, וכדין ייתי מלפא משיחא. ואתער היכלא דא לעילא, ויתער היכלא לתתא.

ובסוד ההיכל הזה כתוב, (שיר ד) שני שדיך

וברזא דהיכלא דא כתיב, (שיר השירים ד) שני שדיך פשני עפרים וגו'. בגין דבהיכלא דא שני שדיך פשני עפרים וגו'. משום שבהיכל הזה אותה הרוח

שְׁנֵי אֲרוֹת פְּלוּלִים זֶה עִם זֶה, שְׁקֻשּׁוּרִים זֶה בְּזֶה, וְנִקְרָאִים א"ל שְׁד"י. אֵלּוּ נִקְרָאִים שְׁד"י, וְא"ל שְׁלֻמְטָה, מִתְחַבְּרִים זֶה בְּזֶה וְנִכְנָסִים זֶה לְזֶה. וְנִקְרָא א"ל שְׁד"י, מִשּׁוּם שִׁיּוּצָא מִפְּלִלוֹת הַשְּׂדִים הַלְלוּ.

וְהָא"ל הִנָּה, שֶׁהוּא מִצַּד הַיָּמִין, נוֹטֵל מִמְּקוֹם זֶה כָּל אוֹתָם הַרוֹחִמִים שְׁעוֹמְדִים לְהִזִּין אֶת אוֹתוֹ הַהֵיכָל שְׁלֻמְטָה שְׁנִקְרָא זְכוּרִית, עַל שֵׁם הַרוּחַ הַזֶּה שְׁבוּ שְׂאֵמְרָנוּ. הַשְּׂדֵי הַזֶּה מִיִּנֵּיק אֶת כָּל אוֹתָם הַתְּחַתּוֹנִים וְכָל אוֹתָם הַהֵיכָלוֹת וְכָל אוֹתָם שְׁבַחוּץ שְׁעוֹמְדִים בְּצַד הַזֶּה, שְׁנִקְרָאִים יְתוֹדוֹת הַמִּשְׁפָּן, כְּמוֹ שְׂבַאֲרָנוּ. וְלָכֵן נִקְרָא שְׂדֵי, מִשּׁוּם שֶׁמִּסְפֵּק מְזוֹן לְכָל הַתְּחַתּוֹנִים, כְּמוֹ שֶׁהוּא מִקְבֵּל מִצַּד הַיָּמִין.

מִכָּאן יוֹצְאִים אוֹתָם הָאֲרוֹת שְׁנִקְרָאִים (בְּרֵאשִׁית א) לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת, מִשּׁוּם שֶׁמִּתְהַפֶּכֶת לְכַמָּה גּוֹנִים, וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, שְׂאֵלָה מְעוֹרְרִים דִּין בְּשִׁלְיחוֹת שְׁלֻמְעֵלָה, וְהֵם בְּעוֹלָם מִצַּד הַשְּׂמָאל, כְּשֶׁנִּפְרְדָת (כְּשִׁמְתַפְשֻׁט) הַרוּחַ הַזֶּה וּמִכָּה לְהוֹצִיא אֲרוֹת לְכָל הַצְּדִדִים, כְּמוֹ אוֹתָם הַשְּׂדִים שְׁשׁוּפְכוֹת חֶלֶב לְכָל צַד, כִּי גַם מִהַרוּחַ הַזֶּה יוֹצְאִים לְכָל צַד, וּמוֹצִיאִים חִיָּה אַחַת אַחֶרֶת שְׁמִמְנָה עַל אֵלָה, שְׁנִקְרָא לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת, וְזֶה נִקְרָא.

וְאוֹתוֹ וְזֶה שְׁמִמְנָה עַל הָעוֹלָם, בְּזִמְן שְׁמִמְנָה הַרְעֵב עַל הָעוֹלָם וְנִדוֹן בּוֹ, אֲזִי הַחִיָּה הַזֶּה מִפְּקֻדָת עַל הָעוֹלָם, וּמוֹצִיאָה רוּחַ שֶׁל מְזוֹן לְכָל אוֹתָם בְּנֵי הָאֱמוּנָה שְׁלֵא יְמוּתוֹ בְּרַעֲב וְסוֹעֶדֶת לָבֶם. מִשּׁוּם שֶׁהָרִי מִהַצַּד הָאֲחֵר, כְּשִׁשׁוּלֵט הַרְעֵב בְּעוֹלָם, יוֹצְאוֹת מִהַצַּד הַזֶּה

הַהוּא רוּחָא דְקֶאֱמָרָן, וְהַהוּא חִיּוּתָא, אִפִּיק תְּרִין נְהוּרִין פְּלִילָן דָּא בְּדָא, מִתְקַשְׁרָן דָּא בְּדָא, וְאִקְרוּן א"ל שְׁד"י. אֵלּוּן אִקְרוּן שְׁד"י, וְא"ל דִּלְתַתָּא, מִתְחַבְּרָן דָּא בְּדָא, וְאֵעִיל דָּא בְּדָא, וְאִקְרִי א"ל שְׁד"י. בְּגִין דְּנִפְק מִכְּלָלָא דְאֵלּוּן שְׂדִים.

וְהָא"ל דָּאִיהוּ מִסְטָרָא דִימִינָא, נָטִיל מֵאַתְרָא דָּא, פֶּל אֵינּוּן רַחֲמִין, דְּקִימִי לְאַתְזָנָא הַהוּא הֵיכְלָא דִּלְתַתָּא, דְּאִקְרִי זְכוּתָא, עַל שְׂמָא דְהָאִי רוּחָא דְבִיָּה דְקֶאֱמָרָן. הָאִי שְׂדֵי, יִנִּיק לְכָל אֵינּוּן תְּתַאֲוִין, וְלְכָל אֵינּוּן הֵיכְלִין, וְלְכָל אֵינּוּן דְלִבְרָא, דְּקִימִי מִסְטָרָא דָּא, דְּאִקְרוּן יְתוֹדוֹת הַמִּשְׁפָּן, כְּמָה דְאִוְקִימְנָא. וְעַל דָּא אִקְרִי שְׂדֵי, בְּגִין דְּמִסְפֵּקָא מְזוֹנָא לְכָלֵּהוּ תְּתַאֲוִי, כְּמָה דָּאִיהוּ מִקְבֵּלָא, מִסְטָרָא דִימִינָא.

מִהֶבְא, נִפְקוּ אֵינּוּן נְהוּרִין, דְּאִקְרוּן (בְּרֵאשִׁית א) לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת. בְּגִין

דְּמִתְהַפֶּכָא לְכַמָּה גּוֹוֹנִין, וְהָא אוֹקִימְנָא, דְּאֵלּוּן מִתְעַרְי דִינָא בְּשִׁלְיחוֹתָא דְלֵעִילָא, וְאֵינּוּן בְּעֵלְמָא (דף ת"ג ע"ב) מִסְטָר שְׂמָאלָא, כַּד אֲתַפְרֵשׁ (ס"א אֲתַפְשֻׁט) רוּחָא דָּא, וּבִטְשׁ לְאַפְקָא נְהוּרִין לְכָל סְטָרִין, כְּאֵינּוּן שְׂדִים דְרַמָּאן חֶלְבָא לְכָל סְטָר, הַכִּי נָמִי מִהָאִי רוּחָא, נִפְקִי לְכָל סְטָר, וְאִפִּיקוּ חַד חִיּוּתָא אַחְרָא, דִּי מְמַנָּא עַל אֵלּוּן, דְּאִקְרִי לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת. וְדָא

אִקְרִי. (חסר) (ס"א שְׁבַע וְדָא אִיהוּ דְמִמְנָא)

וְהַהוּא וְהָאִי דְמִמְנָא עַל עֵלְמָא. בְּזִמְנָא דִי מְמַנָּא כְּפִנָּא עַל עֵלְמָא וְאַתְדִן בִּיָּה, כְּדִין הָאִי חִיּוּתָא אֲתַפְקְדָא עַל עֵלְמָא, וְאִפִּיק רוּחָא דְמְזוֹנָא, לְכָל אֵינּוּן בְּנֵי מְהִימְנוּתָא, דְלֵא יְמוּתוּן בְּכְפִנָּא, וְסַעִיד לְבִיָּהוּ. בְּגִין דְּהָא מִסְטָרָא אַחְרָא, כַּד שְׁלֻטָא כְּפִנָּא בְּעֵלְמָא,

נִפְקִי מִהָאִי סְטָרָא תְרִין רוּחִין מִסְאָבִין, וְאִקְרוּן שׁוּד וְכַפֵּן. וְדָא אִיהוּ רְזָא,

שְׁתֵּי רִחוֹת טְמֵאוֹת שֶׁנִּקְרְאוֹת
שׁוֹד וְכַפֵּן. וְזֶהוּ סוּד - (איוב ה) לְשׁוֹד
וְלְכַפֵּן תִּשְׁחַק. מְשׁוּם שֶׁאֵלוֹ
עוֹמְדִים בְּעוֹלָם וְעוֹשִׂים קְטְרוּג
לְאֲנָשִׁים. אַחַד - אוֹתוֹ שְׁשׁוּלַח
לָהֶם רָעַב וּמָתִים. וְאֶחָד -
שֶׁאֲנָשִׁים אוֹכְלִים וְלֹא שְׁבַעִים,
מְשׁוּם שֶׁהָרִי רִיחַ רָעָה שׁוֹלֵטַת
בְּעוֹלָם.

הַחֵיָה הַזֶּה מוֹצִיָּאָה נִיצוּץ אַחַד
שִׁיּוּצָא מֵהַתְנוּצָצוֹת שֶׁל שְׁנֵי
נִיצוּצוֹת שֶׁאֲמַרְנוּ, שֶׁהֵם
מֵתֵהֶפְכִים לְכַמָּה גּוֹנִים. וְהַנִּיצוּץ
הַזֶּה נִקְרָא שְׁרָפִים, וְזֶה אוֹחֵז בָּהֶם
וּמֵלֵהִיט אוֹתָם.

בְּהִיבָרָה הַזֶּה יֵשׁ שְׁנֵי מַמְנִים,
אוֹרוֹת שְׁעוֹמְדִים עַל אֶלְף וְרִבּוּא
רְבּוּבוֹת שֶׁנִּקְרְאִים גְּפָנִים, וְאֶלְף
וְרִבּוּא רְבּוּבוֹת שֶׁנִּקְרְאִים רְמוֹנִים,
וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּחִבּוּבוֹת, וְאֵלוֹ הֵם
שֶׁמְכַנְיָסִים אֶהְבָּה בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְמִטָּה לְקָדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְמַעְלָה. וְכֻלָּם מְעוֹרְרִים אֶהְבָּה
וְעוֹמְדִים בְּאֶהְבָּה. וְכִשְׁמַתְעוֹרְרַת
אֶהְבָּה מִמִּטָּה לְמַעְלָה וּמִמַּעְלָה
לְמִטָּה, אִזּוֹ מִתְמַלֵּא הַהִיכָל הַזֶּה
מִכַּמְפָּה טוֹבוֹת, מִכַּמְפָּה חֲסָדִים,
מִכַּמְפָּה רַחֲמִים, וְאִזּוֹ הָאֶהְבָּה
שֶׁלְמִטָּה תוֹף הָאֶהְבָּה הַעֲלִיּוֹנָה
נִדְבָקוֹת זֹו בְּזוֹ.

מִכַּאֲן יוֹצְאִים שְׁנֵי מַמְנִים
שֶׁנִּקְרְאִים אֶהְבָּה, עַל שֵׁם הַהִיכָל.
וְאֵלוֹ עוֹמְדִים לְהַשְׁגִּיחַ עַל כָּל
אוֹתָם שֶׁמִּיחְדִּים אֶת יַחַד רְבוּנָם
בְּאֶהְבָּה, וּמוֹסְרִים נַפְשָׁם עָלָיו
בְּאֶהְבָּה, וְעוֹלִים וּמַעֲיָדִים
לְמַעְלָה. וְכֻלָּם אוֹתָם שְׁעוֹשִׂים חֲסֵד
בְּעוֹלָם, אוֹתָם הַחֲסָדִים עוֹלִים
וְנִכְנָסִים לְתוֹף הַהִיכָל הַזֶּה
וּמִתְעַטְרִים שָׁם, וְעוֹלִים לְהַתְעַטֵּר
בְּתוֹף אֶהְבָּה עֲלִיּוֹנָה. וְעַל זֶה
כְּתוּב, (תהלים קח) כִּי גָדַל מַעַל

שְׁמַיִם חֲסֵדְךָ. בְּהִיכָל הַזֶּה כְּתוּב, (שיר השירים ח) מֵיָם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ וְגו'.

לְשׁוֹד וְלְכַפֵּן תִּשְׁחַק. בְּגִין דְּאֵלִין קִיִּימִין
בְּעֵלְמָא, וְעַבְדִּין לוֹן לְבַנֵּי נִשְׂא קְטְרוּגָא. חַד,
הַהוּא דְקָא מְשַׁדֵּר לְהוּ כַּפְנָא, וּמִיִּיתִי. וְחַד,
דְקָא אַכְלִי בְנֵי נִשְׂא וְלֹא שְׁבַעִין, בְּגִין דְּהָא
רוּחָא בִישָׂא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא.

חִיּוּתָא דָא, אִפִּיק חַד נִיצוּצָא, דְקָא נְפִיק
מִנְצִיצוֹ דְתָרִין נִיצוּצִין דְאֲמַרְן, דְאֵינּוּן
מֵתֵהֶפְכָּאן לְכַמָּה גּוֹנִין. וְהֵאִי נִיצוּצָא אֲקָרִי
שְׁרָפִים, וְהֵאִי אַחִיד בְּהוּן, וְלֵהִיט לוֹן.

בְּהִיבָרָא דָא אֵית תָּרִין מַמְנָן, נְהוּרִין דְקִיִּימִין
עַל אֶלְף וְרִבּוּא רְבָבָן דְאֲקָרוּן גְּפָנִים,
וְאֶלְף וְרִבּוּא רְבָבָן דְאֲקָרוּן רְמוֹנִים, וְכֻלְהוּ
קִיִּימִין בְּחִבּוּבוֹתָא, וְאֵלִין אֵינּוּן דְאֵעֲלִי
רַחֲמוּתָא בֵּין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְעֵילָא. וְכֻלְהוּ מִתְעַרֵּי רַחֲמוּתָא, וְקִיִּימִין
בְּרַחֲמוּ. וְכַד אֲתַעַר רַחֲמוּ מִתַּתָּא לְעֵילָא,
וּמַעֲיָלָא לְתַתָּא, כְּדִין אֲתַמְלֵא הִיכְלָא, דָא,
מִכַּמְפָּה טְבִין, מִכַּמְפָּה חֲסָדִין, מִכַּמְפָּה רַחֲמִין
וְכַדִּין רַחֲמוּ דְלְתַתָּא, גּוֹ רַחֲמוּ עֲלָאָה,
אֲתַדְבֵּק דָא בְּדָא.

מֵהֶבָּא נְפִיקִי תָרִין מַמְנָן, וְאֲקָרוּן אֶהְבָּה, עַל
שְׁמָא דְהִיכְלָא. וְאֵלִין קִיִּימִין
לְאֲשַׁגְחָא עַל כָּל אֵינּוּן דְמִיחְדִּי יַחּוּדָא
דְמֵאֲרִיהוּן בְּרַחֲמוּ, וּמְסָרִי נְפִשְׁיֵיהוּ עֲלֵיהּ
בְּרַחֲמוּ, וְסִלְקִי וְאֶסְהִידוּ לְעֵילָא וְכֻלָּם אֵינּוּן
דְעַבְדֵי חֲסֵד בְּעֵלְמָא, אֵינּוּן חֲסָדִין סִלְקִין
וְעֵאֲלִין גּוֹ הֵאִי הִיכְלָא, וּמִתְעַטְרִי תַמָּן, וְסִלְקִי
לְאֲתַעַטְרָא גּוֹ אֶהְבָּה עֲלָאָה. וְעַל דָּא כְּתִיב,
(תהלים קח) כִּי גָדוֹל מַעַל שְׁמַיִם חֲסֵדְךָ. בְּהִיכְלָא
דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ח) מֵיָם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ
לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ וְגו'.

שְׁמַיִם חֲסֵדְךָ. בְּהִיכָל הַזֶּה כְּתוּב, (שיר השירים ח) מֵיָם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֶהְבָּה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ וְגו'.

(היכל הרצון תפאר"ת)

היכל הרצון תפאר

בהיכל הששי. זהו ההיכל שנקרא היכל הרצון, שהוא רצון שנקרא (דברים ח) מוצא פי ה', שמחה של הדבקות של הכל. וכאן הוא רצון הרצונות, בסוד הכתוב (שיר השירים ד) פחוט השני שפתותיה. רצון כל הנשמות שיוצאות מאותו מוצא פי ה'.

בהיכל הזה היכל הרצון, ששם עומדות כל הבקשות וכל השאלות שבעולם, משום שרצון כל הרצונות כשנשקיות נמצאות, בסוד הכתוב (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. ואז, כשנושק זה לזה, אז נקראת עת רצון, משום שהרי אז נמצאת שלמות וכל הפנים מאירות. וכשתפלות עולות, אז הוא עת רצון להמצא. ועל כן כתוב, (תהלים ט) ואני תפלתי לך ה' עת רצון. שהוא חבור זה עם זה.

בהיכל הזה עומדים ששה פתחים. ארבעה פתחים לארבעה צדדים של העולם, ואחד למעלה ואחד למטה. בפתחים הללו התמנה רוח אחד שהוא גדול על כל הממנים בכל אותם הפתחים, ושמו רזיא"ל. וזה התמנה ונפקד על כל אותם הסודות העליונים, שמדברים פה לפה, שנושקים זה לזה באהבת האהבה.

הסודות הללו אינם עומדים לגלוי, אבל כשנפתחים השערים, אז יודעים כל ההיכלות וכל אותן רוחות וכל אותם מחנות, שהרי נפתחו שערי רצון, ולא נכנסים לשערים הללו אלא רצונות של תפלות, רצונות של שבה, רצונות של נשמות קדושות עליונות.

זהו היכלו של משה. בהיכל הזה התפנס משה באהבה, ונשק נשקות. בהיכל הזה, (שמות יט) משה ידבר והאלהים יעננו בקול.

היכלא שתיתאה. דא הוא היכלא דאקרי היכלא דרצון, דאיהו רעוא, דאקרי (דברים ח) מוצא פי יי', חדרה דאתדבקותא דכלא. והכא איהו רעוא דרעוין, ברזא דכתיב, (שיר השירים ד) פחוט השני שפתותיה. רעוא דכל נשמתינ, דנפקי מההוא מוצא פי יי'.

האי היכלא, היכלא דרעוא. דקיימן הכא כל שאלתין, וכל בעותין דעלמא. בגין דרעוא דכל רעוין, פד נשיקין אשתכחו, ברזא דכתיב, (בראשית כט) וישק יעקב לרחל. וכדין פד נשיק דא לדא, פדין אקרי עת רצון. בגין דהא כדין שלימו אשתכח, וכל אנפין נהירין. וכד צלותין סלקין, פדין איהו עת רצון לאשתכחא, ועל דא כתיב (תהלים ט) ואני תפלתי לך יי' עת רצון. דאיהו חבורא דא עם דא.

בהיכלא דא קיימן שית פתחין, ארבע פתחין לארבע סטרין דעלמא, וחד לעילא, וחד לתתא. באלין פתחין אתמנא חד רוחא, דאיהו רב על פלהו די ממנן בכל אלין פתחין, ורזיא"ל שמיה. והאי אתמנא ואתפקד בכל אינון רזין עלאין, דפומא לפומא ממללן, דנשקין דא לדא ברחימו דרחימותא.

רזין אלין לא קיימן לגלאה, אבל פד תרעין אתפתחו, פדין ידעין פלהו היכלין, וכל אינון רוחין, וכל אינון משריין, דהא תרעי דרצון אתפתחו. ולא עאלין באלין תרעין, אלא רעוי דצלותין, רעוי דשבחא, רעוי דנשמתינ קדישין עלאין.

האי איהו היכלא דמשה, בהאי היכלא אתפניש משה ברחימו, ונשיק נשיקין. בהאי היכלא, (שמות יט) משה ידבר והאלהים יעננו בקול.

בְּשִׁנְדָּבְקוֹת נְשִׁיקוֹת נְשִׁיקוֹת בְּנְשִׁיקוֹת זֹו
עִם זֹו, וְעַל כֵּן פְּתוּב, (שיר השירים א)
יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. אֵין
נְשִׁיקוֹת שֶׁל שְׂמִמָּה וְאֶהְבֶּה אֶלֶּא
כְּשִׁנְדָּבְקִים זֶה בְּזֶה פֶה בְּפֶה, רוּחַ
בְּרוּחַ, שְׂאֵז רוּחִים זֶה עִם זֶה
בְּתַפְנוּקֵי הַכֹּל, וּבְשִׂמְחָה, מִהָאֹר
הָעֲלִיּוֹן.

בֹּא וּרְאֵה, מִשֶּׁה יַדְבֵּר - שְׁפָתוּב
(שם ד) הִנֵּךְ יִפֶּה רַעֲיָתִי, וְכָתוּב
כַּחוּט הַשְּׁנִי שֶׁפְּתוּתֶיךָ. וְהֶאֱלֵהִים
יַעֲנֵנּוּ בְּקוֹל - שְׁפָתוּב (שם א) הִנֵּךְ
יִפֶּה דוֹדֵי אֶף נְעִים, וְכָתוּב (שם ה)
שֶׁפְּתוּתִי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפֹת מִזֶּה
עֵבֶר.

הַרוּחַ הַזֶּה, נִמְסְרוּ בְיָדָה כָּל
הַסּוּדוֹת שֶׁל אוֹתָן הַנְּשִׁמוֹת
הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁמְעוֹרְרִים תְּשׁוּקָה שֶׁל
אֶהְבֶּה שֶׁלֹּמְעֵלָה וּמִטָּה כְּאָחֵד.
אוֹתָן נְשִׁמוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, כְּמוֹ רַבִּי
עֲקִיבָא וְחִבְרִי, שְׂאֵלָה לֹא נִקְרְבוּ
לְרַחֵץ בְּנֶהַר דִּינֹר כְּמוֹ שֶׁשָּׂאָר
הַנְּשִׁמוֹת רוּחְצוֹת שֵׁם וְעוֹבְרוֹת
בו, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

(בא וּרְאֵה) הַרוּחַ הַזֶּה מוֹצִיָּאָה
שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֹרוֹת, וְכֻלָּם עוֹמְדִים
בְּסוּד תַּחַת הַרוּחַ הַזֶּה. בְּאַרְבַּעַת
צְדָדֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים אַרְבָּעָה
אֹרוֹת עֲלִיּוֹנִים שֶׁשׁוּלְטִים
לְאַרְבָּעָה צְדָדִים. בְּצַד הַדְּרוֹם
עוֹמֵד אֹר עֲלִיּוֹן אָחֵד, הַיְמִין שֶׁל
כָּל הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי מִמֶּנּוּ מִתְחִילִים
יִשְׂרָאֵל לְהֶאֱחָז בְּסוּד הָאֱמוּנָה,
וְהוּא מִיכָאֵל, רַב פֶּח שֶׁל הָאֹר
הָעֲלִיּוֹן, שִׁיּוֹרֵד מִצַּד הַדְּרוֹם,
שֶׁשֵׁם הָאֹר עוֹמֵד בְּחֻזְקוֹ.

הַמִּיכָאֵל הַזֶּה, אֹר הַיְמִין,
הַאֲפוֹטְרוֹפּוֹס הַגְּדוֹל שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
מִשׁוֹם שֶׁכָּפָאָשׁר עוֹמֵד הַצַּד הָאֲחֵר
לְהַשְׁטִין עַל יִשְׂרָאֵל, אֵז מִיכָאֵל
טוֹעֵן כְּנֶגְדּוֹ, וְנִעֲשֶׂה סְגוּר עַל
יִשְׂרָאֵל, וְהֵם נִצְלִים מֵאוֹתוֹ
הַקְּטָגוֹר שֶׁל בְּעֲלֵי שְׁנֵאת יִשְׂרָאֵל.

כִּד אֶתְדַבְּקוּ נְשִׁיקִין בְּנְשִׁיקִין, (דף רנ"ד ע"א) דָּא
עִם דָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים א) יִשְׁקֵנִי
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ וְגו'. לִית נְשִׁיקִין דְּחֻדָּה
וְרַחֲמִימוֹתָא אֶלֶּא כִּד מִתְדַבְּקִין דָּא בְּדָא, פּוּמָא
בְּפּוּמָא, רוּחָא בְּרוּחָא, דְּכִדִּין רוּוָאן דָּא עִם
דָּא, בְּתַפְנוּקִין דְּכֻלָּא, וּבְחֻדָּה, מִנְהִירוּ עֲלֵאָה.

תָּא חֲזִי, מִשֶּׁה יַדְבֵּר, דְּכְתִיב, (שיר השירים א) הִנֵּךְ
יִפֶּה רַעֲיָתִי, וְכְתִיב (שיר השירים ד) כַּחוּט הַשְּׁנִי
שֶׁפְּתוּתֶיךָ. וְהֶאֱלֵהִים יַעֲנֵנּוּ בְּקוֹל, דְּכְתִיב, (שיר
השירים א) הִנֵּךְ יִפֶּה דוֹדֵי אֶף נְעִים, וְכְתִיב (שיר השירים
ה) שֶׁפְּתוּתִי שׁוֹשְׁנִים נוֹטְפֹת מִזֶּה עוֹבֵר.

הָאִי רוּחָא, אֶתְמַסְרוּ בְיָדֵיהּ, כָּל רְזִין דְּאִינוּן
נְשִׁמְתִין עֲלֵאִין, דְּמִתְעָרִי תִיאוּבְתָא
דְּרַחֲמִימוּ דְלְעִילָא וְתַתָּא כְּחֻדָּא. אִינוּן נְשִׁמְתִין
עֲלֵאִין, כְּגוֹן רַבִּי עֲקִיבָא וְחִבְרִי, דְּאֵלִין לֹא
אֶתְקָרְבוּ לְאֶסְתַּחֲצָה בְּנֶהַר דִּינֹר, כְּמָה דְשָׂאָר
נְשִׁמְתִין אֶסְתַּחֲצִין תַּמָּן וְעִבְרוּ בֵיהּ, וְהָא
אוּקִימָנָא.

(תָּא חֲזִי), רוּחָא דָּא, אֶפִּיק תְּרִיסַר נְהוּרִין, וְכֻלָּהוּ
קִיִּימֵי בְרֻזָּא דְתַחֲוֹת הָאִי רוּחָא. בְּאַרְבַּע
סְטְרִין דְעֲלֵמָא, קִיִּימִין אַרְבַּע נְהוּרִין עֲלֵאִין,
דְשִׁלְטִין לְאַרְבַּע סְטְרִין. בְּסְטְרָא דְדְרוֹם,
קִיִּימָא חֵד נְהוּרָא עֲלֵאָה יְמִינָא דְכָל עֲלֵמָא,
דְהָא מְנִיָּה שְׂרָאן יִשְׂרָאֵל לְאֶתְאֲחֻדָּא בְרֻזָּא
דְמִהִימְנוּתָא, וְאִיהוּ מִיכָאֵל, רַב חֵילָא דְנְהוּרָא
עֲלֵאָה, דְנִחְתָּא מִסְטְרָא דְדְרוֹם, דְתַמָּן נְהוּרָא
קִיִּימָא בְתוּקָפֵיהּ.

הָאִי מִיכָאֵל, נְהוּרָא יְמִינָא, אֲפִטְרוֹפּוֹסָא רַבָּא
דְיִשְׂרָאֵל. בְּגִין, דְכִד סְטְרָא אֲחֵרָא קִיִּימָא
לְאֶסְטָאָה עֲלֵיָהּ דְיִשְׂרָאֵל, כְּדִין מִיכָאֵל טַעֵן
עַמִּיָּה, וְאֶתְעַבִּיד סְנִיגוּרָא עֲלֵיָהּ דְיִשְׂרָאֵל,
וְאֶשְׁתַּזְכֵּן מִהֵוּא קְטִיגוּרָא דְמֵאֲרֵי בְעֲלֵי
דְכְבוּ דְיִשְׂרָאֵל.

פָּרַט לְזֶמֶן שְׁחֻרְבָה יְרוּשָׁלַם, שְׁהָרִי אֲזוּ הַתְּגַבְרוּ הַחֻטָּאִים, וּמִיכָאֵל לֹא יָכַל עִמּוֹ שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, שְׁטַעֲנָתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל עַל יִשְׂרָאֵל נִשְׁבְּרָה, וְאָז - (איכה ב) הַשִּׁיב אַחֲרֵי יְמֵינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב.

בְּצַד הַצָּפוֹן עוֹמֵד אֹר אַחֵר, שְׁהָרִי הוּא עוֹמֵד (לט) לְבַטֵּל דִּין מִבֵּית הַהֵיכָל הַרְבִּיעִי. וְנוֹתֵן לְמַמְנָה שֶׁל אוֹתוֹ הַפֶּתַח, שְׁבָאוֹתוֹ הַפֶּתַח עוֹמְדִים מִמְּנִים אַחֲרֵים שֶׁהֵם בְּצַד הַטְּמֵאָה, מַחֲפִים לְאוֹתוֹ הַמְּמָנָה וְנוֹטְלִים דִּין. וְלַפְעָמִים שֶׁהָאֹר הַזֶּה שְׁבַצַּד הַצָּפוֹן הוּא עוֹשֶׂה דִין, וְלֹא נִמְסַר בְּיַד הַצַּד הָאֲחֵר, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַדִּינִים שְׁנַעֲשׂוּ בוֹ יֵשׁ לָהֶם רְפוּאוֹת, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה חֶסֶד בְּאוֹתָם מְקוּמוֹת.

גְּבֻרִיא"ל הוּא הָאֹר הַזֶּה שְׁבַצַּד הַצָּפוֹן, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא מְפָה, שְׂרִי בּוֹ חֶסֶד, מִשּׁוּם שֶׁגְּבֻרִיא"ל בְּשָׁנֵי צַדִּדִים, כְּלוּל בְּשָׁנֵיהֶם, וְלִכְּן מְפָה, וְבוֹ רְפוּאוֹת. בְּצַד הַזֶּה עוֹמֵד סוּד, שְׁכַתוּב, (דברים ח) כִּי כַּאֲשֶׁר יִסַּר אִישׁ אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה' אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ. וְאֵלּוּ הֵם יִסּוּרִים שֶׁל אַהֲבָה, שְׁכֻלוֹלִים בְּצַד זֶה וּבְצַד זֶה.

בְּצַד הַמְּזֻרָח עוֹמֵד אֹר אַחֵר, שֶׁהוּא עוֹמֵד בְּכָל דְּבָרֵי הַרְפוּאוֹת, לְהַכְנִיס לְפָנָיו רְבוּנוֹ כָּל אוֹתָם שְׁנִשְׁכַּחוּ בְּבֵית חָלָם, וּלְקַרֵּב זְמַנִּים וְקָצִים לְאוֹתָן מַחְלוֹת שֶׁהַשְּׁלִימוֹ אֶת גְּאֻמְנוֹתָן. וְסוּבֵב אֶת הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּדִי לְהַשְׁלִים רְפוּאוֹת בְּמַצּוֹת רְבוּנוֹ, וְהָאֹר הַזֶּה (הוא) שְׁמוֹ רְפָא"ל. וְאֵף עַל גֵּב שְׁהָרִי בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ לְצַד אַחֵר. וְזֶה אַחֲרָיו לְצַד זֶה וּלְצַד זֶה, לְצַד שֶׁל מִיכָאֵל, וְלְצַד שֶׁל גְּבֻרִיא"ל.

בַּר בְּזִמְנָא דְאִיחְרַב יְרוּשָׁלַם, דְּהָא כְּדִין אֲתַגְבְּרוּ חוּבִין וּמִיכָאֵל לֹא יָכִיל בְּהִדְיָה דְסִטְרָא אַחְרָא, דְּטַעֲנָתִיהָ דְּמִיכָאֵל תְּבִירָא עַלֵייהוּ דְיִשְׂרָאֵל, וּכְדִין (איכה ב) הַשִּׁיב אַחֲרֵי יְמֵינוּ מִפְּנֵי אוֹיֵב.

בְּסִטְרָא דְצָפוֹן, קְיִימָא נְהוֹרָא אַחְרָא, דְּהָא אִיהוּ קְיִימָא (כ"א לנפלא) לְבַטֵּלָא דִּינָא מִבֵּי הַיְכָלָא רְבִיעָאָה. וְיֵהֵב לְמַמְנָא דְפִתְחָא דְבַהֲהוּא פִתְחָא קְיִימָא מְמַנֵּן אַחְרָן דְאִינוּן דְּבִסְטֵר מְסַאבָּא, מַחֲפֵאן לְהַהוּא מְמַנָּא וְנוֹטְלִי דִינָא. וְלְזִמְנִין דְּהָאִי נְהוֹרָא דְבִסְטְרָא דְצָפוֹן, אִיהוּ עֶבֶד דִּינָא, וְלֹא יִתְמַסֵּר בְּיַד דְסִטְרָא אַחְרָא. בְּגִין דְכָל דִּינִין דְאֲתַעְבִּידוּ בֵיהּ, אִית לֹון אֲסוּוֹתָא. וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֶבֶד חֶסֶד בְּאִינוּן אַתְרֵי.

גְּבֻרִיא"ל אִיהוּ הָאִי נְהוֹרָא דְבִסְטְרָא דְצָפוֹן, וּבְכָל אַתְר דְאִיהוּ מְחִי, שְׂרִי בֵיה חֶסֶד. בְּגִין דְגְּבֻרִיא"ל בְּתַרִין סִטְרִין, כְּלִיל בְּתַרוּוִייהוּ, וְעַל דָּא, מְחִיא וְאֲסוּוֹתָא בֵיה. בְּסִטְרָא דָּא קְיִימָא רְזָא דְכַתִּיב, (דברים ח) כִּי כַּאֲשֶׁר יִסַּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִי אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ. וְאֵלּוּן יִסּוּרִין דְרַחֲמֵימוֹתָא, דְכְּלִילֵן בְּסִטְרָא דָּא וּבְסִטְרָא דָּא.

בְּסִטְרָא דְמְזֻרָח, קְיִימָא נְהוֹרָא אַחְרָא, דְאִיהוּ קְיִימָא בְּכָל מְלִי דְאֲסוּוֹתָא, לְמִיעַל קַמִי מְאָרִיָּה, כָּל אִינוּן דְאֲתַנְשִׁין בְּבֵי מְרַעֲיָהוּ, וּלְקַרְבָּא זְמַנִּין וְקָצִין לְאִינוּן מְרַעֲיָן דְאֲשַׁתְּלִימוּ מְהִימְנוּתֵיהוּ. וְאֲסַחֵר עֲלָמָא בְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, בְּגִין לְאֲשַׁלְמָא אֲסוּוֹתָא בְּפִקּוּדָא דְמְאָרִיָּה, וְהָאִי (איהו) נְהוֹרָא רְפָא"ל שְׁמִיָּה. וְאֵף עַל גֵּב דְהָא אוֹקִימָנָא לִיָּה לְסִטְרָא אַחְרָא. וְדָא אַחֲרֵי לְסִטְרָא דָּא, וּלְסִטְרָא דָּא, לְסִטְרָא דְמִיכָאֵל, וּלְסִטְרָא דְגְּבֻרִיא"ל.

וְהָיוּ הַמִּמְנָה, שֶׁבִשְׁעָה שְׁנֹדוֹן אָדָם
בְּהִיכָל רְבִיעֵי לַחַיִּים, אָזִי הוּא
מִקְדָּים בְּרִפּוּאוֹת. וְהִרְפוּאוֹת
הֵלְלוּ יוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ דַּחַק, מִשּׁוּם
שֶׁמִּשְׁנֵי צְדָדִים יוֹצְאוֹת, וְהַדַּחַק
הַזֶּה בָּא מִתּוֹךְ צַד שְׂמָאל,
וְהִרְפוּאָה מִתּוֹךְ צַד יְמִין. וְלִכְּוֹן,
כִּשְׁבָּאָה רְפוּאָה לְאוֹתוֹ הַחוּלָה,
הִיא בָּאָה לוֹ מִתּוֹךְ דַּחַק רַב.

וְכִּי הוּא מִצַּד הַמַּעֲרָב. וְאֵף עַל
גַּב שְׂאֲמָרְנוּ שֶׁרַפְּאֵל הוּא בְּצַד
הַמְּזֻרָח, וּפְרָשׁוּהָ בְּצַד הַזֶּה שֶׁל
הַמַּעֲרָב - הִרְפוּאוֹת וְהַחַיִּים אֵינָם
אֵלָּא בְּצַד הַמְּזֻרָח, שֶׁהָרִי מִשֵּׁם
נִמְשָׁכִים הַחַיִּים לַמָּטָה.

(ובצד המערב הזה) אור אחד ששמו
נוריא"ל, והוא אוריא"ל. וזהו
כלול מכלם ועומד שליח בכל.
ויש לו שלשה צדדים, אבל הם
שנים, כי כל אחד מאלו כלול
בחברו, שאותם ארבעה יסודות
התחתונים, מאותם ארבעה
יסודות העולם, עליונים על הכל.
ומשום שכלם קשורים זה בזה,
רמז הכתוב ואמר, (שיר השירים ז) אל
גנת אגוז ירדתי לראות.

אוֹתָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר הָאוֹרוֹת
עוֹמְדִים בְּאוֹתָהּ הַרוּחַ שְׂאֲמָרְנוּ,
וְאוֹתָהּ רוּחַ עֲלֵיהֶם בְּשִׁלְמוֹת.
תַּחַת אַרְבָּעָה הָאוֹרוֹת הֵלְלוּ יֵשׁ
שְׁמוֹנָה אַחֲרֵים, כְּדִי לְהִיּוֹת
בְּשִׁלְמוֹת, וּבְכֻלָּם יֵשׁ שְׁלֵמוֹת
אַחַת, (ירדתי לראות, אלו ארבעה אורות
עליונים שיש תחתיהם שמונה אחרים, והם שנים
עשר אורות שעומדים תחת אותה רוח שאמרנו
ואותה רוח עליהם בשלמות, להיות בכלם שלמות
אחת) וּבְכֻלָּם נִפְרָדִים, הֵם שְׁלֵשָׁה
לְכָל צַד.

אַרְבַּעַת הַעֲמוּדִים הֵלְלוּ עוֹמְדִים
לְעֻלוֹת וּלְהֶאֱחָזוּ אֶת הַהִיכָל הַזֶּה
לְמַעַלָּה בְּמָקוֹם שֶׁנִּקְרָא שָׁמַיִם,
לְחַבֵּר אֶת הַנְּשִׁיקוֹת אֵלָּו בְּאֵלָּו
כְּאֶחָד. תַּחַת אֵלָּו כְּמָה דְרָגוֹת
לְדָרְגוֹת, כֻּלָּם יוֹצְאִים מֵהֶם,

וְהָיוּ אֵיחָד מִמְנָא, בְּשַׁעֲתָא דְאַתְדָן בַּר נִשׁ
בְּהִיכָלָא רְבִיעָא לַחַיִּים, כְּדִין אֵיחָד
אַקְדָּים בְּאַסְוֹתָא. וְהָיוּ אַסְוֹתָא מְגוּ דְחִיקוּ
נִפְקָא, בְּגִין דְּמִתְרִין סְטְרִין נִפְקָא, וְהָיוּ דְחִיקוּ
אַתְיָא מְגוּ סְטְרִין שְׂמָאלָא, וְאַסְוֹתָא מְגוּ סְטְרִין
יְמִינָא. וְעַל דָּא, הָהוּא מִרְעָה כַּד אַתְיָא לִיהַ
אַסְוֹתָא, מְגוּ דְחִיקוּ סְגִיָא אַתְיָא לִיהַ.

וְהָכִי הוּא מִסְטְרָא דְמַעֲרָב, וְאֵף עַל גַּב דְּאַמְרָן
דְּרַפְּאֵל בְּסְטְרִין מְזֻרָח, וְאוֹקְמוּהָ בְּסְטְרִין דָּא
דְּמַעֲרָב, אַסְוֹתָא וְחִיִּין לָאו אֵיחָד מִסְטְרִין
מְזֻרָח, דְּהָא מִתְמַן אַתְּמַשְׁכָּאן חִיִּין לְתַתָּא.

(ובהאי סמרא דמערב), נהורא חד ונוריא"ל שמייה,
ואייהו אוריא"ל. ודא אייהו כליל מפלהו,
וקיימא שליחא בכלא. ואית ליה תלת סטרין,
אבל תרין אינון, בגין דכל חד מאלין כליל
בחבריה, (דף רנ"ד ע"ב) דאינון ארבע יסודין
תתאין, מאינון ארבע יסודי עלמא, עלאין על
כלא. ובגין דכלהו מתקשרן דא בדא, רמז
קרא ואמר, (שיר השירים ו) אל גנת אגוז ירדתי
לראות.

אֵינּוֹן תְּרִיסָר נְהוּרִין, קַיִימִין בְּהֵהוּא רוּחָא
דְּקַאמְרָן, וְהֵהוּא רוּחָא עֲלֵייהוּ
בְּשִׁלְמוֹ, אֵלִין אַרְבַּע נְהוּרִין עֲלֵאִין, אֵיחָד
תַּחוּתֵיהוּ תְּמַנְיָא אַחְרֵנִין, לְמַהּוּי בְּשִׁלְמוֹ,
וּבְכֻלָּהוּ שְׁלִימוֹ חַד (ס"א ירדתי לראות אלון ארבע נהורין עלאין
אית תחותיהו תמניא אחרנין ואינון תריסר נהורין דקנימין תחות ההוא רוחא
דקאמרן ובהוא רוחא עליהו בשלימו למתוין בכלהו שלימו חד), וְכַד
מִתְפַּרְשִׁין כְּלָהוּ, אֵינּוֹן תְּלַת לְכָל סְטְרִין.

אַלִּין אַרְבַּע סְמִכִין, קַיִימִין לְסִלְקָא
וּלְאַתְאַחְדָּא הָאֵי הִיכָלָא לְעֵילָא,
בְּאַתְרֵי דְאַקְרִי שָׁמַיִם, לְאַתְחַבְּרָא נְשִׁיקִין אֵלִין
בְּאַלִּין כְּחַדָּא. תַּחוּת אֵלִין, כְּמָה דְרָגִין לְדְרָגִין,
כְּלָהוּ נִפְקִי מִנְיָהוּ, מֵאַלִּין יְסוּדִין תַּתְּאִין,

מַזְנִייהוּ מִסְטָרָא דְמִיָּא, וּמַזְנִייהוּ מִסְטָרָא דְאַשָּׁא, וּמַזְנִייהוּ מִסְטָרָא דְרוּחָא, וּמַזְנִייהוּ מִסְטָרָא דְעַפְרָא.

מִהִסּוּדוֹת הַתַּחְתּוּנִים הַלְלוּ, מֵהֶם מִצַּד הַמַּיִם, וּמֵהֶם מִצַּד הָאֵשׁ, וּמֵהֶם מִצַּד הָרוּחַ, וּמֵהֶם מִצַּד הָעֶפְרָא.

בְּגוּזָא דָּא תְּנִינָן, אַרְבַּעָה נִכְנְסוּ לְפַרְדֵּס, וְכֻלְהוּ אֶתְבְּרִירוּ לְדוּכְתָא דָּא, לְאַלִּין אַרְבַּע יְסוּדֵי. וְכֹל חַד וְחַד אֶתְקַשֵּׁר בְּדוּכְתֵיהּ, דָּא בְּסְטָרָא דְאַשָּׁא, וְדָא בְּסְטָרָא דְמִיָּא, וְדָא בְּסְטָרָא דְרוּחָא, וְדָא בְּסְטָרָא דְעַפְרָא. וְכֻלְהוּ אֶטְבְּעוּ בִּיסוּדָא דִּילֵיהּ, כְּמָה דְאַעְלוּ. בַּר הַהוּא שְׁלִימָא חֲסִידָא, דְאַתֵּיא בְּסְטָרָא דִּימִינָא, וְאַתְדַּבֵּק בִּימִינָא, וְסָלִיק לְעֵילָא.

כְּמוֹ כֵּן שְׁנִינּוּ, אַרְבַּעָה נִכְנְסוּ לְפַרְדֵּס, וְכֻלָּם נִבְחְרוּ לְמָקוֹם הַזֶּה, לְאַלוּ אַרְבַּעָה הִיסּוּדוֹת. וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד נִקְשֵׁר בְּמָקוֹמוֹ; זֶה בְּצַד הָאֵשׁ, וְזֶה בְּצַד הַמַּיִם, וְזֶה בְּצַד הָרוּחַ, וְזֶה בְּצַד הָעֶפְרָא. וְכֻלָּם טְבוּעִים בִּיסוּד שְׁלֵהֶם כְּמוֹ שְׁנִכְנְסוּ, פָּרַט לְאוֹתוֹ הַשְּׁלֵם הַחֲסִיד שָׂבָא מִצַּד הַיָּמִין, וְנִדְבַק בַּיָּמִין וְעָלָה לְמַעְלָה.

וְכַבְּרָא לְמָקוֹם הַזֶּה שְׁנִקְרָא הֵיכַל אֲהָבָה, נִדְבַק בּוֹ בְּרִצּוֹן הַלֵּב. אָמַר, הֵהֵיכַל הַזֶּה צְרִיף הוּא לְהַדְבִּיקוּ בְּהֵיכַל שְׁלֹמֹעַלָה בְּאַהֲבָה רַבָּה, וְאֵז הַשְּׁתַּלֵּם בְּסוּד הָאֵמוּנָה, וְהוּא עָלָה וְהַשְּׁלִים אֲהָבָה קְטָנָה בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה כְּרִיאוּי, וְלִכְּן מֵת בְּאַהֲבָה, וְיִצְאָה נִשְׁמָתוֹ בְּפִסּוּק הַזֶּה (דְּבָרִים ו')

וְכַבְּרָא לְהָאֵי אֶתְר דְּאַקְרֵי הֵיכַל אֲהָבָה, אֶתְדַּבֵּק בֵּיהּ בְּרַעוּ דְלִבָּא. אָמַר, הָאֵי הֵיכְלָא, צְרִיכָא אִיהוּ לְדַבְּקָא לֵיהּ, בְּהֵיכְלָא דְלְעֵילָא, בְּאַהֲבָה רַבָּה. כְּדִין אֶשְׁתַּלֵּם בְּרִצָּא דְמַהִימְנוּתָא, וְאִיהוּ סָלִיק וְאַשְׁלִים אֲהָבָה זוּטָא בְּאַהֲבָה רַבָּא, כְּדָקָא חֲזִי. וְעַל דָּא מִית בְּאַהֲבָה, וְנִפְקַּק נִשְׁמָתֵיהּ בְּהָאֵי קָרָא, (דְּבָרִים ו')

וְאַהֲבָתָּ. זַכָּאָה חוּלְקֵיהּ. כִּי אֵינּוֹן אֶתְרֵינָן, נַחְתּוּ לְתַתָּא כָּל חַד וְחַד, וְאַתְעַנְשׂוּ בְּהֵוּא יְסוּדָא דְנַחַת לְתַתָּא. אֲלִישָׁע נַחַת לְתַתָּא בְּסִטְר שְׁמַאֲלָא, דְּאִיהוּ אֲשָׁא, וְנַחֲתֵת בֵּיהּ וְלֹא סָלִיק, וְאַעְרַע בְּהֵוּא סְטָרָא אַחְרָא, דְּאַקְרֵי אַל אַחַר. וְאַתְמַנַּע מַגִּיהַּ תְּשׁוּבָה, וְאַתְתַּרְף בְּגִין דְּאַתְדַּבֵּק בֵּיהּ, וְעַל דָּא אַקְרֵי אַחַר, וְאוּקִימָנָא.

כִּי אוֹתָם הָאֲחֵרִים יָרְדוּ לְמַטָּה כֹּל אֶחָד וְאֶחָד, וְנַעֲנְשׂוּ בְּאוֹתוֹ יְסוּד שְׁיָרֵד לְמַטָּה. אֲלִישָׁע יָרַד לְמַטָּה בְּצַד הַשְּׁמַאל שְׁהוּא אֵשׁ, וְיָרַד בּוֹ וְלֹא עָלָה, וּפְגַשׂ אֶת אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר שְׁנִקְרָא אַל אַחַר, וְנִמְנָעָה מִמֶּנּוּ תְּשׁוּבָה, וְגֵרַשׁ מִשׁוּם שְׁנִדְבַּק בּוֹ, וְלִכְּן נִקְרָא אַחַר, וּבְאַרְנֵי.

בֶּן עֲזַאֵי נַחֲתֵת בִּיסוּדָא דְעַפְרָא, וְעַד לָא מְטָא לְאוּקִידוֹ דְעַפְרָא, דְּמִטִּי לְהֵוּא סְטֵר אַחְרָא, אֶטְבַּע בְּהֵוּא עַפְרָא, וּמִית. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים קטו) יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמּוֹתָה לְחֲסִידָיו. בֶּן זוּמָא, נַחֲתֵת בִּיסוּדָא דְרוּחָא, וְאַעְרַע בְּרוּחָא אַחְרָא, דְּמִטָּא לְסִטְר מְסַאֲבָא, דְּאַקְרֵי פְּגַע רַע, וּבְגִין כֵּן פְּגַע בֵּיהּ, וְלֹא אֶתְיַשֵּׁב בֵּיהּ,

בֶּן עֲזַאֵי יָרַד בִּיסוּד הָעֶפְרָא, וְטָרַם הִגִּיעַ לְשַׁרְפַּת הָעֶפְרָא שְׁמִגִּיעַ לְאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, טְבַע בְּאוֹתוֹ עַפְרָא וּמֵת. וְלִכְּן כְּתוּב (תְּהִלִּים קטו) יָקָר בְּעֵינֵי ה' הַמּוֹתָה לְחֲסִידָיו. בֶּן זוּמָא יָרַד בִּיסוּד הָרוּחַ, וּפְגַשׂ בְּרוּחַ אַחְרָתָּה, שְׁהִגִּיעַ לְצַד הַשְּׁמַאָה, שְׁנִקְרָא פְּגַע רַע, וּמִשׁוּם כֵּן פְּגַע בּוֹ וְלֹא הִתְיַשֵּׁב בּוֹ, וְכֻלָּם לֹא נִצְלוּ מֵעַנְשׁ. וְלִכְּן אָמַר שְׁלֹמֹה, (קְהֵלֶת ח) יֵשׁ הֵבֶל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה עַל

הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים. משום שאלה ירדו בדרגות הללו ונענשו.

בא וראה, משום שרבי עקיבא עלה למעלה כראוי, נכנס בשלום ויצא בשלום. דוד שאל שאלה, ולא התפרש, שכתוב (תהלים יז) ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים. (תהלים) על מה זה אלה שנהרגו בהרוגי העולם צדיקים, זכאים, שלא חטאו חטא כדי שיענשו.

בא וראה, ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים. כאן הוא שני צדדים - ידך ה', וחלד. ידך ה' - זה הקדוש ברוך הוא, שהנשמה מתפנסת אליו. ממתים מחלד - זה הצד האחר, שהגוף הוא שולט עליו, שכתוב (ישעיה לח) לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל.

בא וראה, הנשמות של אלו, להשלמת רוח הקדש, שלהם עשר רוחות מלמטה כראוי, וגופם נמסר למלכות הרשעה, כל אחד נוטל חלקו בסוד הקרבנות. ובא ראה, ראש ראשית האמונה תוף המחשבה, מפה הניצוץ החזק, ועולה תוף המחשבה (במוציא) ניצוצות, וזרק ניצוצות לשלש מאות ועשרים עברים, ובורר פסלת מתוף המחשבה, ונברר.

אף כף כמו כן עולה במחשבה, כמו שנברר בה פסלת, (והתברר אף כף. אלו שבהם השתלם מה שצריך, ודאי כף עלה במחשבה והכל) ונבררו אלה, שבהם השתלם מה שצריך. ודאי כשעלה, עלה במחשבה, והכל כמו שצריך. שמחה מצד זה, ועצב מצד זה.

כד סליק, במחשבה סליק וכלא (דף רנ"ה ע"א) כמה דאצטריף. חידו מסטרא דא, ועציבו מסטרא דא.

וכלהו לא אשתזבן מעונשא. ועל דא אמר שלמה, (קהלת ח) יש הכל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים. בגין דאלין נחתו בדרגין אלין, ואתענשו.

תא חזי, בגין דרבי עקיבא סליק לעילא כדקא יאות, עאל בשלם ונפק בשלם. דוד שאיל שאלתא, ולא אתפרש, דכתיב (תהלים יז) ממתים ידך יי' ממתים מחלד חלקם בחיים. (ס"א תהא) על מה דא אלין דאתקטלו בקטולי עלמא צדיקייא, זכאין דלא חאבו חוכה בגין דיתענשו.

תא חזי, ממתים ידך יי', ממתים מחלד חלקם בחיים, הכא איהו תרי סטרי, ידך יי'. וחלד. ידך יי', דא קדשא ברוך הוא, דנשמתא אתפניש לגביה. ממתים מחלד, דא סטרא אחרא, דגופא איהו שלטא עלוי, דכתיב (ישעיה לח) לא אביט אדם עוד עם יושבי חדל.

תא חזי, נשמתא דאלין, לאשלמותא דרוחא קדישא, דלהון עשרה רוחין מתתא כדקא יאות, וגופא דלהון יתמסר למלכו חייבא. כל חד נטיל חולקיה, ברזא דקרבינין.

ותא חזי, רישא שירותא דמהימנותא, גו מחשבה, בטש בוצינא דקרדינותא, וסליק גו מחשבה, (ס"א ואפיק) נצוצין, נציצין זריק לתלת מאה ועשרין עיבר, ובריר פסולת מגו מחשבה, ואתבריר.

אוף הכי, פגוונא דא סליק במחשבה, כמה דאתברר ביה פסולת, (ס"א ואתברר אוף הכי, אלין בהו אשתלים מאן דאצטריף, ודאי כף סליק במחשבה וכלא) ויתבריר אליו, די בהו אשתלים מאן דאצטריף, ודאי כד סליק, במחשבה סליק וכלא (דף רנ"ה ע"א) כמה דאצטריף. חידו מסטרא דא, ועציבו מסטרא דא.

בְּתוֹב (קהלת ח) וּשְׂבַחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשְּׂמֵשׁ כִּי אִם לְאָכֹל וּלְשִׂתוֹת וּלְשִׂמוּחַ וְהוּא יִלְוֵנוּ בַעֲמָלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשְּׂמֵשׁ. וּשְׂבַחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה, וְכִי שָׁלְמָה מִלֶּכֶת מְשַׁבַּח דָּא. אֲלֵא וּשְׂבַחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה, דָּא חֲדוּתָא דְּמִלֶּכֶת קְדִישָׁא, בְּזִמְנָא דְּאִיהוּ שְׁלֵטָא, בְּשַׁבְתָּא וּבְיוֹמֵי טַבִּין, דְּמִכָּל עוֹבְדֵין טַבִּין דְּבַר נֶשׁ עֶבֶד, אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשְּׂמֵשׁ, כִּי אִם לְאָכֹל וּלְשִׂתוֹת, וּלְאַחְזָא חֲדוּתָא בְּהוּא, (ג'א זמנא) סְטָרָא בְּגִין דִּיהָא לִיהָ חוֹלְקָא לְעֵלְמָא דְּאִתִּי.

וְהוּא יִלְוֵנוּ בַעֲמָלוֹ. מָאן. דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּא יִלְוֵנוּ, וְיִהְיֶה עִמָּיהָ לְאַעְלָא לִיהָ לְעֵלְמָא דְּאִתִּי.

דְּבַר אַחַר וְהוּא יִלְוֵנוּ, מָאן הוּא. הוּא בַר נֶשׁ דְּאָכִיל וְשִׂתִּי וְחַדִּי, כָּל מָאֵי דְּאִפִּיק לְמִיכַל וּלְמִשְׁתֵּי, הוּא יִלְוֵנוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהַלְוָאָה, וְאִיהוּ יְהִיב לִיהָ כְּפָלֵי כְּפָלִים, מִכָּל מַה דְּאִפִּיק בְּהָאֵי. בְּתַרִּין אֲלִין, אוֹזִיף בַר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כַּד חַיִּים לִיהָ לְמִסְפָּנָא. וְכַד אִפִּיק בְּשַׁבְתֵּי וְזִמְנֵי. דְּהָא כִּלְאֵי אוֹזִיף לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמַה דְּאִתְּ אָמַר (משלי יט) מְלוֹה יֵי חוֹנֵן דָּל וּגְמָלוֹ יִשְׁלֵם לוֹ.

וּבְגִין כְּךָ, דָּא שְׂמֵחָה, וְדָא עֲצִיבוּ. דָּא חַיִּים וְדָא מוֹת. דָּא טוֹב, וְדָא רַע, דָּא גֵן עֵדֵן, וְדָא גֵיהֶנֶם. וְכִלְאֵי, דָּא בְּהַפּוּכָא דְּדָא, וְעַל דָּא גּוּפָא דְּלֵהוֹן הָוּה בַּעֲצִיבוּ, וְנִשְׁמַתָּא בְּחֲדוּהָ. וְכַד הוּוּ אֲלִין עֲשָׂרָה דְּאִקְרוּן הַרוּגֵי מְלָכוֹת, הַרוּגֵים הוּוּ מִסְטָרָא אַחְרָא, וְאַשְׁלִימוּ אֶתְרָא אַחְרָא דְּקְדוּשָׁה. וּבְגִין כְּךָ, כִּלְאֵי גֵלֵי קָמֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְעֵבִיד כְּדָקָא יְאוּת. בְּהִיבְרָא דָּא קְיִימִין אֵינוּן תְּרִיסָר. אַרְבַּע אֲלִין

בְּתוֹב, (קהלת ח) וּשְׂבַחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשְּׂמֵשׁ כִּי אִם לְאָכֹל וּלְשִׂתוֹת וּלְשִׂמוּחַ וְהוּא יִלְוֵנוּ בַעֲמָלוֹ יְמֵי חַיָּיו אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשְּׂמֵשׁ. וּשְׂבַחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה, וְכִי שָׁלְמָה מִלֶּכֶת מְשַׁבַּח דָּא? אֲלֵא וּשְׂבַחְתִּי אֲנִי אֶת הַשְּׂמֵחָה - זוֹ שְׂמֵחַת הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ בְּזִמְנָן שְׂמֵחַת הַשְּׂמֵשׁ, בְּשַׁבְתַּת וּבְיוֹמֵי טוֹבִים, שְׂמֵחַת הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שְׂמֵחַת עוֹשָׂה, אֵין טוֹב לְאָדָם תַּחַת הַשְּׂמֵשׁ כִּי אִם לְאָכֹל וּלְשִׂתוֹת וּלְהִרְאוֹת שְׂמֵחָה בְּאוֹתוֹ (מקו) הַצֵּד, כְּדִי שִׂיחֵיהָ לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. וְהוּא יִלְוֵנוּ בַעֲמָלוֹ, מִי? זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא יִלְוֵנוּ וְיִלְכֵךְ עִמּוֹ לְהַכְנִיסוֹ לְעוֹלָם הַבָּא.

דְּבַר אַחַר וְהוּא יִלְוֵנוּ - מִי הוּא? אוֹתוֹ הָאָדָם שְׂאוּכַל וְשׂוֹתָה וְשִׁמְחָה - כָּל מַה שְׂמוּצִיא לְאָכֹל וּלְשִׂתוֹת, הוּא יִלְוֵנוּ לְקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּהַלְוָאָה, וְהוּא יִתֵּן לוֹ כְּפָלֵי כְּפָלִים מִכָּל מַה שְׂהוּצִיא בְּזָה. בְּשִׁנֵּי אֵלֶּה מְלוּהָ אָדָם לְקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא כְּשִׁחַס עַל הָעֵנִי, וּכְשִׁמוּצִיא בְּשַׁבְתוֹת וְזִמְנֵים, שְׁהָרֵי הַכַּל הַלְוָה לְקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר (משלי יט) מְלוּהָ ה' חוֹנֵן דָּל וּגְמָלוֹ יִשְׁלֵם לוֹ. וּמִשׁוּם כְּךָ, זוֹ שְׂמֵחָה וְזֶה עֲצִב. זֶה חַיִּים וְזֶה מוֹת. זֶה טוֹב וְזֶה רַע. זֶה גֵן עֵדֵן וְזֶה גֵיהֶנֶם. וְהַכָּל זֶה הַכָּפֵר שֶׁל זֶה. וְלִכֵּן גּוּפָם הִיָּה בַּעֲצִב, וְהַנְּשִׁמָּה בְּשְׂמֵחָה. וּכְשִׁהִיוּ עֲשָׂרָה הָאֵלוֹ, שְׂנַקְרָאִים הַרוּגֵי מְלָכוֹת, הַרוּגֵים הִיוּ מִצַּד אַחַר, וְהַשְׁלִימוּ מְקוֹם אַחַר שֶׁל קְדוּשָׁה. וּמִשׁוּם כְּךָ הַכָּל גֵּלֵי לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנַעֲשֶׂה כְּרָאוּי. בְּהִיבְרָא הַזֶּה עוֹמְדִים אוֹתָם שְׁנַיִם עֲשָׂר. אַרְבַּעָה אֵלוֹ לְמַעְלָה, וְשְׂמוֹנָה עֲמָהֶם, מִשׁוּם שְׂכָל אַחַד

נוטל עמו שנים, כמו שפסדור (של שני) הדגלים וכן בפסדור שלמטה, עד סוף כל הדרגות.

בהיכל הזה נכנסות כל אותן תפלות, וכל אותן רצונות של שבחים שנעשו באהבה, וכשנכנסים להיכל הזה, כלם נדבקים בו (פקודי-ברוך-הוא). ובכל יום ובכל זמן כשמתחברות הנשיקות, אזי הוא זמן שהקדוש ברוך הוא משתעשע בנשמות הצדיקים. ומהו השעשוע? שמעוררים הנשיקות הללו, והן קודמות לאותו הענג, ולכן כתוב (ישעיה נח) אז תתענג על ה', ובארנו. בהיכל הזה כלל של כל ההיכלות התחתונים, כלם כלולים בהיכל הזה. ההיכל הראשון, ששם עומדת אותה הרוח שאמרנו, וכל אותן החיות שבה, נסמכת בשני עמודים לצד מזרח, ובשני עמודים לצד דרום, ובשני עמודים לצד מערב, ובשני עמודים לצד צפון, והם שמונה. ואלו נקראים יתדות המשכן, ועומדים בחוץ.

כשבא המלך העליון, נוסעות אותן היתדות, ונעקרים ממקומם אותם המיתרים, שהם שמונה אחרים פרט לאותן היתדות שאמרנו, ואותה הרוח הראשונה שבתוף ההיכל הזה קודמת ונכנסת ונכללת בתוף אותה (שניה ברוח אחרת שבו) רוח שניה שבו.

אותם שני העמודים שלצד מזרח הם קרעיא"ל, שהתמנה בחוץ על שנים עשר אלף ממנים, שכלם נקראים יתדות המשכן. זה לימין. ולשמאל - שמעיא"ל, והתמנה על שנים עשר אלפים ממנים אחרים, וכלם יתדות כמו שאמרנו. (אותם ממנים אחרים)

לעילא, ותמניא עמהון. בגין דכל חד, נטיל עמיה תרין, כמה דאיהו סדורא (דתרין) דדגלים וכן בסדורא דלתתא, עד סוף דכל דרגין.

בהיכלא דא, עאלין כל אינון צלותין, וכל אינון רעוין דשבחין דאתעבידו ברחימו, וכד עאלין בהאי היכלא, פלהו מתדבקן ביה. (פקודשא ברוך הוא) ובכל יומא, ובכל זמנא דנשיקין אתחברו, פדין איהו זמנא, דקודשא ברוך הוא אשתעשע בנשמתין דצדיקיא, ומהו השעשוע דמתערין אינון נשיקין, ואינון אקדימו לההוא ענוגא, ועל דא כתיב (ישעיה נח) אז תתענג על יי', ואוקימנא.

היכלא דא, פללא דכל אינון היכלין תתאין, פלהו פלילן בהאי היכלא. היכלא

קדמאה, דתמן קיימא ההוא רוחא דקאמרן, וכל אינון חיוון דביה, אסתמיה בתרין סמכין לסטר מזרח, ובתרין סמכין לסטר דרום, ובתרין סמכין לסטר מערב, ובתרין סמכין לסטר צפון, ואינון תמניא. ואלין אקרין יתדות המשכן, וקיימי לבר.

בר מלפא עלאה אתי, נטלי אינון יתדות, ואתעקרון מאתרייהו אינון מיתרים, דאינון תמניא אתרנין, בר מאינון יתדות דקא אמרן. וההוא רוחא קדמאה די בגו היכלא דא, קדים ועאל, ואתפליל בגו ההוא (ס"א תנינא ברוחא אחרא דביה) רוחא תנינא דביה.

אינון תרין סמכין דלסטר מזרח, אינון קרעיא"ל, דאתמנא לבר על תריסר אלפי ממנן, דכלהו אקרין יתדות המשכן, דא לימינא. לשמאלא שמעיא"ל, ואתמנא על תריסר אלפי ממנן אתרנין, וכלהו יתדות פדקאמרן. (אינון ממנן אתרנין) סמכין דאתמנון

לסטר דרום, חד סעדיא"ל, וחד סטריא"ל, (ג"א סעדיא"ל) כל חד וחד, על

תריסר אלפי ממנן אחרנין. אלין לא אתעדון משולטנהון לעלמין.

אלין בלהו, ממנן על קיומא דעלמא, אלין מאינון דקיימן בקיומא דאינון דאתנסיבו דשקלי במתקלא דוכרין ונוקבין דא עם דא (כ"א אינון דתקלי במתקלא דכורין ונוקבין, לאתנסבא דא עם דא). ואלין אקרון מאזנים, על דא כתיב, (תהלים סב) במאזנים לעלות, ולא אינון דכתיב בהו (ויקרא ט) מאזני צדק, דקאמרן. כל אינון דשקילין דא עם דא, ולא שקיל דא יתיר מן דא, סלקין ואתחברן כחדא, ואינון חבורא (ד' ונ"ה ע"ב) דדכר ונוקבא כחדא, ועל דא במאזנים לעלות. ואף על גב דלומנין מסתייעא מלתא, ושקיל דא יתיר מן דא, סלקין ומתחברן כחדא, והא אוקימנא.

אינון תרין סמכין דלסטור צפון, פתחיא"ל, עטריא"ל. וממנן כל חד וחד, על תריסר אלפין ממנן אחרנין, ואינון יתדות המשפן, ובאלין אחרנין דקאמרן. אינון ממנן תרין סמכין אחרנין דלסטור מערב, אינון פדתיא"ל תומיהא"ל, ואתמנון כל חד על תריסר אלפי ממנן אחרנין, וכלהו יתדות המשפן כדקאמרן.

אלין אינון דאושדי דמעין, על כל אינון דמתרכי נשיהון קמייטא. בגין דאינון שבע ברכאן דאתמסרו לה, אתעדן, ולא אתקיימו, בגין דאתתרכא, ולא אתדבקו בעלה ואתתא כחדא. ועל דא כלהו אושדי דמעין, דאחזי תירוכין, דאינון שבע ברכאן כמה דאתעדן מאתר אחרא. כדין בההיא שעתיא קלא נפק ואמר, (ישעיה ג) אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי.

התומכים שהתמנו לצד דרום, אחד סעדיא"ל ואחד סטריא"ל (סעדיהא"ל), כל אחד ואחד על שנים עשר אלף ממנים אחרים. אלו לא מעברים משלטונם לעולמים. אלו כלם ממנים על קיום העולם. אלו מאותם שעומדים בקיום, שאותם שנשארו ששוקלים במשקל זכרים ונקבות זה עם זו (אלו הם ששוקלים במשקל זכרים ונקבות להנשא זה עם זו), ואלו נקראים מאזנים. על זה כתוב, (תהלים סב) במאזנים לעלות, ולא אותם שכתוב בהם, (ויקרא ט) מאזני צדק, שאמרנו. כל אותם ששוקלים זה עם זה, ולא שוקל זה יותר מזה, עולים ומתחברים כאחד, והם חבור של זכר ונקבה כאחד, ועל זה - במאזנים לעלות. ואף על גב שלפעמים מסתייע הדכר ושוקל זה יותר מזה, עולים ומתחברים כאחד, והרי בארנו.

אותם שני עומדים שלצד צפון - פתחיא"ל, עטריא"ל. וממנים כל אחד ואחד על שנים עשר אלפים ממנים אחרים, והם יתדות המשפן, ובאלו האחרונים שאמרנו. אותם שני ממנים תומכים אחרים שלצד מערב הם פדתיא"ל ותומיהא"ל, והתמנו כל אחד על שנים עשר אלפי ממנים אחרים, וכלם יתדות המשפן כפי שאמרנו.

אלו הם ששופכים דמעות על כל אותם שמגרשים את נשותיהם הראשונות, משום שאותן שבע הברכות שנמסרו לה, הוסרו ולא התקיימו, משום שהתגרשה, ולא נדבקו הבעל והאשה כאחד, ולכן כלם שופכים דמעות. שהגרשים מראים שאותן שבע ברכות כאלו שהעברו מקום אחר. או באותה שעה יוצא קול ואומר: (ישעיה ג) אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתי.

הַיִּכָּלָה תִּנְיִינָא, דְקָא אַמְרֵן דְכָלִּיל לְהִיכָלָה
 קַדְמָאָה, לְאַתְיִיחְדָּא בֵּיהּ. וְכָל אֵינּוֹן
 חִיּוּן, הָכִי נָמִי אֵית לֵיה תְמַנְיָא סְמְכִין
 פְּקַדְמָאִי. וְכוּלְהוּ מְמַנְן, פֶּל חַד וְחַד, עַל
 תְּרִיסָר אַלְפֵי מְמַנְן אַחְרַנִּין, פְּאַלִּין קַדְמָאִי
 כְּדַקְאֻמְרֵן. תְּרִין סְמְכִין אֵינּוֹן לְסֹטֵר מְזַרְחָה,
 תְּרִין סְמְכִין לְסֹטֵר דְרוּם, וְתְרִין סְמְכִין לְסֹטֵר
 צְפוּן, וְתְרִין סְמְכִין לְסֹטֵר מְעָרְב.

אַלִּין תְּרִין סְמְכִין דְלְסֹטֵר מְזַרְחָה, יְהַדְנִיא"ל,
 גְּזוּרִי"ה. תְּרִיסָר אַלְפֵי מְמַנְן דְכָל חַד,
 וְכָלְהוּ יְתֻדוּת. אֵינּוֹן תְּרִין סְמְכִין דְלְסֹטֵר
 דְרוּם, אֶהְרִיא"ל, בְּרַהֲיָא"ל. פֶּל חַד וְחַד,
 אֵינּוֹן עַל תְּרִיסָר אַלְפִין פְּקַדְמָאִי.

אַלִּין מְמַנְן עַל מִשְׁבֵּר, וְנִטְלֵי אֵינּוֹן קְלֵי דְנִשְׁיִן,
 וּמִנְחָן לֹון קָמִי הֵהוּא הִיכָלָה. וְכַד הֵהוּא
 סְטָרָא אַחְרָא אָתִי לְקַטְרָגָא בְּהַאי שְׁעָתָא,
 דְאִיהוּ שְׁעָתָא דְסַכְנָה, קִימֵי אַלִּין, וְעַאֲלִין הֵינִי
 קְלֵי לְמְמַנָּא דְעַל פִּתְחָא, וְלֹא יְכִיל הֵהוּא
 סְטָרָא אַחְרָא לְקַטְרָגָא. וְלִזְמַנִּין דְקָדִים הֵהוּא
 סְטָר אַחְרָא וְעַאֲל וְקַטְרִיג, וְיְכִיל לְנַזְקָאָה.

אַלִּין תְּרִין סְמְכִין דְלְסֹטֵר צְפוּן, חֲלַחְלִיא"ל
 (ס"א סלסליא"ל), קְרַסְפִּיחָא"ל, אֵינּוֹן מְמַנְן
 פֶּל חַד עַל תְּרִיסָר אַלְפִין אַחְרַנִּין. דְלְסֹטֵר
 מְעָרְב אֵינּוֹן, סוּגְדִי"ה (ס"א סוּגְדִי"א). גְּדַרְי"ה.
 וְאַלִּין עַל תְּרִיסָר אַלְפֵי אַחְרַנִּין.

וְאַלִּין מְמַנְן עַל הֵהוּא דְמָא דְבְרִית, פֶּד אַתְגְּזֵר
 הֵהוּא וְלָדָא לְתַמְנְיָא יוּמִין וְאַלִּין נִטְלֵי
 הֵהוּא דְמָא, וּמִנְחָן לֵיה קָמִי הַאי הִיכָלָה. וְכַד
 רוּגְזָא אַתְעַר בְּעַלְמָא, אֲשַׁגַּח קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא
 עַל הֵהוּא דְמָא, וְלֹא אַתְיִיחֵיב לְהֵהוּא סְטָרָא
 אַחְרָא רְשׁוּ לְאַעְלָא תַמָּן.

שְׁנֵי הַעֲמוּדִים הִלְלוּ שְׁלֹצַד צְפוּן
 - חֲלַחְלִיא"ל, (סלסליא"ל)
 קְרַסְפִּיחָא"ל. הֵם מְמַנִּים כָּל אֶחָד
 עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אַלְפִים אַחֲרִים.
 שְׁלֹצַד מְעָרְב הֵם סוּגְדִי"ה, (סוּגְדִי"א)
 גְּדַרְי"ה. וְאַלּוּ עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 אַלְפִים אַחֲרִים.

וְאַלִּין מְמַנִּים עַל אוֹתוֹ דִּם בְּרִית,
 כְּשֶׁנִּמּוּל אוֹתוֹ וְלָד לְשִׁמְנָה יָמִים,
 וְאַלּוּ נוֹטְלִים אוֹתוֹ הֵדֵם וּמִנְחִיחִים
 אוֹתוֹ לִפְנֵי הַיִּכָּל הַזֶּה.
 וּכְשֶׁמִּתְעוֹרֵר רִגְזוֹ בְּעוֹלָם, מִשְׁגִּיחַ
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל אוֹתוֹ הֵדֵם,
 וְלֹא נִתְּנָת רְשׁוּת לְאוֹתוֹ צַד הָאֲחֵר לְהַכְנִס לְשֵׁם.

תָּא חֲזִי, בְּזִמְנָא דְאַתְגַּזֵּר הֵהוּא בַר נָשׁ לְתַמְנִיָּא יוֹמִין, וְשָׂרְאֵת עָלֶיהָ שַׁבַּת, מַלְכוּת קַדִּישָׁא, הֵהִיא עָרְלָה דְגִזְרִין וְשָׂדָאן לִיהַ לְבַר, כְּדִין קִיִּימָא הֵהוּא סְטָרָא אַחְרָא, וְחָמָא דְהָאִי אִיהוּ חוּלְקִיָּה מְקַרְבָּנָא דָא, כְּדִין אַתְבַּר, וְלֹא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה וּלְקַטְרָגָא עֲלוּי, וְסָלִיק וְאַתְעַבַּד סְנִיגוּרִיָּא עַל יִשְׂרָאֵל, קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

הֵיבְלָא תְּלִיתָאָה. הֵיבְלָא דָא דְקִיִּימָא לְאַכְלָלָא, וְלִיַּחְדָּא בֵּיהַ הֵהוּא

הֵיבְלָא תְּנִיִּינָא, וְהֵהוּא רוּחָא, וְכָל אֵינּוֹן חִיוּוֹן דְּבֵיהַ, כְּלָהוּ כְּלִילָן וְאַתְנִיחְדוּן דָּא בְּדָא. וְאֵינּוֹן חַד רוּחָא דְכְּלִיל דָּא בְּדָא, הַכִּי נָמִי אִית לִיהַ תְּמַנְיָא סְמְכִין, לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא, וְכִלְהוּ אַקְרוּן יַתְדוֹת הַמְשָׁפָן. תְּרִין סְמְכִין דְּלִסְטָר דְרוּם, אֵינּוֹן שְׁכַנְיָא"ל, עֲזוּזִי"ה. (ס"א וְאֵינּוֹן מְמַנּוּ עַל תְּרִיסַר אֲלָפֵי מְמַנּוּ כָּל חַד כַּאֲנִינוּ אַחְרֵינּוּ) תְּרִין סְמְכִין דְּלִסְטָר מְזַרְחָ, יְהוּדִי"ה עֲזַרְיָא"ל. וְאַלִּין קִיִּימֵי כָּל חַד וְחַד, עַל תְּרִיסַר אֲלָפֵי מְמַנּוּ אַחְרֵינּוּ, וְכִלְהוּ אַקְרוּן יַתְדוֹת הַמְשָׁפָן.

וְאַלִּין אַתְמַנּוּן עַל הֵהוּא הֵבַל דְּתִינּוּקוֹת דְּלַעָאן בְּאוּרִיִּיתָא, לְקִיִּימָא עֵלְמָא. וְאַלִּין נְטִלֵי הֵהוּא הֵבַל, וְסָלְקֵי לִיהַ לְעֵילָא. וְכָל הֵבַל וְהֵבַל דְּאֵינּוֹן תִּינּוּקוֹת דְּלַעָאן בְּאוּרִיִּיתָא לְקִיִּימָא עֵלְמָא, אַתְעַבִּיד מְנִיָּה רוּחָא חָדָא, וְסָלְקָא הֵהוּא רוּחָא לְעֵילָא, וְאַתְעַטַּר בְּעַטְרָא קַדִּישָׁא, וְאַתְמַנָּא נְטוּרָא דְּעֵלְמָא, וְכֵן כְּלָהוּ.

תְּרִין סְמְכִין דְּאֵינּוֹן לִסְטָר צְפוּן, עֲזַפְיָא"ל (ס"א קטציריאה"ל), קטציריאה"ל. וְאֵינּוֹן מְמַנּוּ (דף רנ"ד) עַל תְּרִיסַר אֲלָפֵי מְמַנּוּן אַחְרֵינּוּ כָּל חַד וְחַד כְּדַקְאֻמְרָן. תְּרִין סְמְכִין דְּלִסְטָר מְעַרְב, אֵינּוֹן עֲסַסְנִי"ה, אֲדִירִירִי"ה (נ"א אֲדִירִירִי"ה). וְאַלִּין

בֵּא וּרְאָה, בְּזִמְן שְׁנַמּוּל אוֹתוּ אָדָם לְשִׁמְנָה יָמִים וּשְׂרֵתָה עָלָיו שַׁבַּת, הַמְלָכוּת הַקְּדוּשָׁה, אוֹתָהּ הַעֲרְלָה שְׁגוּזָרִים וְזוּרְקִים אוֹתָהּ הַחוּצָה, אִז עוֹמֵד אוֹתוּ צַד הָאֲחֵר וְרוּאָה שְׂזָהוּ חִלְקוּ מִהַקְּרָבֵן הַזֶּה, וְאִז נִשְׁבַּר וְלֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט וּלְקַטְרָג עָלָיו, וְעוֹלָה וְנַעֲשֶׂה סְגוּר עַל יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַחֵיבֵל הַשְּׁלִישִׁי. הֵיכַל זֶה שְׁעוֹמֵד לְהַכְלִיל וְלִיַּחַד בּוּ אוֹתוּ הֵיכַל שְׁנִי, וְאוֹתָהּ רוּחַ, וְכָל אוֹתָן חִיּוֹת שְׁפָה, כְּלָם כְּלוּלִים וּמְתִיחָדִים זֶה עִם זֶה, וְהֵם רוּחַ אַחַת שְׁכִלּוּלָה זוּ בְּזוּ, כִּף גַּם יֵשׁ לוֹ שְׁמָנָה עֶמּוּדִים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְכָלם נִקְרָאִים יַתְדוֹת הַמְשָׁפָן. שְׁנֵי הָעֶמּוּדִים שְׁלֹצֵד דְרוּם הֵם שְׁכַנְיָא"ל, עֲזוּזִי"ה. (וְהֵם מְמַנִּים עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים אַחֲרֵיהֶם, כָּל אֶחָד כַּאֲתָם הָאֲחֵרִים) שְׁנֵי הָעֶמּוּדִים שְׁלֹצֵד מְזַרְחָ - יְהוּדִי"ה, עֲזַרְיָא"ל. וְאַלּוּ עוֹמְדִים כָּל אֶחָד וְאַחַד עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים אַחֲרֵיהֶם, וְכָלם נִקְרָאִים יַתְדוֹת הַמְשָׁפָן.

וְאַלּוּ הַתְּמַנּוּ עַל אוֹתוּ הֵבַל הַתִּינּוּקוֹת שְׁלוּמִדִּים תּוֹרָה לְקִים אֵת הָעוֹלָם, וְאַלּוּ נוֹטִלִים אוֹתוּ הַהֵבַל וּמַעֲלִים אוֹתוּ לְמַעְלָה. וְכָל הֵבַל וְהֵבַל שֶׁל אוֹתָם תִּינּוּקוֹת שְׁלוּמִדִּים בְּתוֹרָה לְקִים אֵת הָעוֹלָם, נַעֲשֶׂה מְמַנּוּ רוּחַ אַחַת, וְעוֹלָה אוֹתָהּ רוּחַ לְמַעְלָה וּמְתַעַטְרָת בְּעַטְרָה קְדוּשָׁה, וּמְתַמְנָה שׁוֹמֵר הָעוֹלָם, וְכֵן כְּלָם. שְׁנֵי הָעֶמּוּדִים שְׁהֵם לְצַד צְפוּן -

עֲזַפְיָא"ל, (קטציריאה"ל) קטציריאה"ל. וְהֵם מְמַנִּים עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲלָפֵי מְמַנִּים אַחֲרֵיהֶם, כָּל אֶחָד וְאַחַד כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. שְׁנֵי הָעֶמּוּדִים שְׁלֹצֵד מְעַרְב הֵם עֲסַסְנִי"ה, אֲדִירִירִי"ה (אֲדִירִירִי"ה). וְאַלּוּ מְמַנִּים עַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר

מִמָּנָן עַל תְּרִיסָר אֲלָפִין מִמָּנָן אַחֲרָנִין, כָּל חַד
וְחַד כְּדַקְאֲמָרָן.

אֲלֵין אַתְמָנוּן לְאַכְרִזָא בְּכָל רְקִיעִין, לְכָל אִינוּן
דְּמַעְבְּרִין בְּנִייהוּ מְאֹרֵייתָא, וְסִלְקִין לֹון
דְּלֹא יִלְעוּן בָּהּ, כְּדִין נִפְקִי כָּל הַנִּי מִמָּנָן
וּמְכַרְזֵי וְאַמְרִי, וְוִי לִפְלַנְיָא דְאַעְבַּר בְּרִיהַ
מְאֹרֵייתָא, וְוִי לִיהַ דְקָא אַתְאַבִּיד מְעֵלְמָא דִּין,
וּמְעֵלְמָא דְאַתִּי.

הִיבְלָא רְבִיעָאָה. הִיבְלָא דָא הִיבְלָא דְקִימָא
בְּנִהִירוּ וְתִיר. הִיבְלָא דָא, סְחָרִין לִיהַ
תְּלַתִּין וְתַרִּין יְתָדוֹת עֲלָאִין, וְחֻמְשׁ מְאָה אֶלְף
אַחֲרָנִין דְּמִמָּנָן תְּחֹות אֲלֵין. וְאַרְבַּע אַחֲרָנִין,
עֲלָאִין עַל פְּלָהוּ, וְכִלְהוּ יְתָדוֹת דְּהִיבְלָא דָא.
אֲלֵין אַרְבַּע אִינוּן: חֲסִדְיָהָא"ל. קְסִירָיָה"ה (נ"א
קְסִירָיָה"ה). קְדוּמִיָּה"ה. דְּהִרְיָא"ל. אֲלֵין אַרְבַּע מִמָּנָן
עַל פְּלָהוּ, וְכִלְהוּ אַחֲרָנִין, כִּלְהוּ מִמָּנָן
תְּחֹותֵיהוּ.

וְעַל יְדָא דְאַלִּין, אַתְּדַע דִּינָא לְמַעְבַּד בְּעֵלְמָא,
וְעַל אֲלֵין כְּתִיב (דְּנִיאל ד) וּמְאַמַּר קְדִישִׁין
שְׂאֵלְתָא. לְהַנִּי אַרְבַּע, אַתְּיִין כָּל אִינוּן חִיילִין,
דִּי מִמָּנָן עַל דִּינָא, לְשְׂאֵלָא הִיף אַתְגָּזַר דִּינָא
בְּעֵלְמָא. כָּל אִינוּן דִּינִין דְּלֹא אַתְיִיהִיבוּ
בְּפַתְקִין, לְקִיוּמָא דְעֵלְמָא, וְעַל דָּא כִלְהוּ
אַתְיִין לְשְׂאֵלָא. וּבְגִין כִּף כִּלְהוּ מִמָּנָן עַל דָּא.
אִינוּן תְּלַתִּין וְתַרִּין אַחֲרָנִין, אִינוּן מִמָּנָן עַל כָּל
אִינוּן דְּלַעָאן בְּאֹרֵייתָא תְּדִיר, וְלֹא פְּסָקִי
בִּימָמָא וּבְלֵילִיא, וְאַלִּין אַחֲרָנִין כִּלְהוּ
דְּתְחֹותֵיהוּ, אִינוּן מִמָּנָן עַל כָּל אִינוּן דְּקַבְעִין
זְמַנִּין יְדִיעָאן לְאֹרֵייתָא. וְעַל דָּא אִינוּן מִמָּנָן
כִּלְהוּ, וְלַאֲעַנְשָׂא כִלְהוּ, לְכָל אִינוּן דִּיכְלִי
לְאַשְׁתְּדָלָא בְּאֹרֵייתָא, וְלֹא מִשְׁתְּדִלִי.

הִיבְלָא חֲמִישָׁאָה. הִיבְלָא דָא, קְיִימִין בִּיהַ
תְּלַת מְאָה וְשִׁתִּין וְחֻמְשׁ מִמָּנָן,

אַלְפִים מְמַנִּים אַחֲרִים, כָּל אַחַד
וְאַחַד כְּפִי שְׂאֲמָרָנוּ.

אֲלֵוּ הַתְּמַנּוּ לְהַכְרִיז בְּכָל הַרְקִיעִים
לְכָל אוֹתָם שְׂמַעְבִּירִים אֶת בְּנֵיהֶם
מִהַתּוֹרָה וּמַעְבִּירִים אוֹתָם שְׂלֹא
לְלַמְּדוּ אוֹתָהּ. אִזּוּ יוֹצְאִים כָּל
הַמְּמַנִּים הַלְלוּ, וּמְכַרְזִים
וְאוֹמְרִים: אוּי לְפָלוּנִי שְׁהַעְבִּיר
אֶת בְּנֵי מִהַתּוֹרָה! אוּי לוֹ שְׂאֵבֵד
מִהַעוֹלָם הַזֶּה וּמִהַעוֹלָם הַבָּא!
הַחִיבֵל הַרְבִּיעִי. הַחִיבֵל הַזֶּה הוּא
הִיבֵל שְׂעוּמֵד בְּאוֹר יוֹתֵר. הַחִיבֵל
הַזֶּה סוֹכְבִים אוֹתוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
יְתָדוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְחֻמְשׁ מְאוֹת
אֶלְף אַחֲרוֹת שְׂמִמְנוֹת תַּחַת אֵלֶּה,
וְאַרְבַּע אַחֲרוֹת עֲלִיוֹנוֹת עַל כָּלָן,
וְכִלְן הֵן יְתָדוֹת שֶׁל הַחִיבֵל הַזֶּה.
אֲלוֹ הָאַרְבַּעָה הֵם: חֲסִדְיָהָא"ל,
קְסִירָיָה"ה (קְסִירָיָה), קְדוּמִיָּה"ה,
דְּהִרְיָא"ל. אֲלוֹ הָאַרְבַּעָה מְמַנִּים
עַל כָּלָם, וְכָל הָאַחֲרִים, כָּלָם
מְמַנִּים תַּחְתֵּיהֶם.

וְעַל יְדֵי אֵלֶּה נּוֹדַע הַדִּין לַעֲשׂוֹת
בְּעוֹלָם, וְעַל אֲלוֹ כְּתוּב, (דְּנִיאל ד)
וּמְאַמַּר קְדוּשִׁים שְׂאֵלָה. לְאַרְבַּעָה
הַלְלוּ בְּאִים כָּל אוֹתָם הַחִלּוֹת
שְׂמִמְנִים עַל הַדִּין לְשֵׂאֵל אִיף נִגְזַר
הַדִּין בְּעוֹלָם. כָּל אוֹתָם הַדִּינִים
שְׂלֹא נִתְּנוּ בְּפַתְקִים לְקִיּוּם
הַעוֹלָם, וְעַל כֵּן כָּלָם בְּאִים לְשֵׂאֵל,
וּמִשׁוּם כִּף כָּלָם מְמַנִּים עַל זֶה.
אוֹתָם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם הָאַחֲרִים הֵם
מְמַנִּים עַל כָּל אוֹתָם שְׂעוּסָקִים
בְּתוֹרָה תְּמִיד, וְלֹא פּוֹסְקִים בַּיּוֹם
וּבְלַיְלָה. וְאַלוֹ הָאַחֲרִים כָּלָם
שְׂפַתְחִתֵּיהֶם, הֵם מְמַנִּים עַל כָּל
אוֹתָם שְׂקוּבְעִים זְמַנִּים יְדוּעִים
לְתוֹרָה. וְעַל זֶה הֵם כָּלָם מְמַנִּים,
וְלַהַעֲנִישׁ אֶת כָּלָם, אֶת כָּל אוֹתָם
שְׂיִכְלוּ לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה וְלֹא
מִשְׁתַּדְּלִים.

הַחִיבֵל הַחֲמִישִׁי. בַּחִיבֵל הַזֶּה
עוֹמְדִים שְׁלֹשׁ מְאוֹת וּשְׁשִׁים
וְחֻמְשָׁה מְמַנִּים, כְּחֻשְׁבוֹן יְמוֹת

השנה. ומעליהם ארבעה עמודים עליונים על כלם. ואלה הם: קרטיהא"ל, סרטיהא"ל, עסירי"ה, קדמיא"ל. ואלו נקראים יתדות של ההיכל הגה. אלו התמנו לברח את העולם (א"ל), פשנשמה נוספת מערב שבת לערב שבת. והיא יוצאת. פשהיא יוצאת, יוצאים אלה עמה, ומעבירים מישראל כל עצבות וכל יגיעה וכל מרירות הנפש וכל הרגז של העולם, ואלה הם משמחי העולם.

בר אותם שלמטה מהארבעה הללו, כלם התמנו להעביר דין מאותם בעלי הדין ומאותם שטורדים אותם בגיהנם שייעלו מהם את הדין. ועל כן כל היתדות הללו, כלן עומדות בשמחה ויוצאות משמחה, וכל ההיכלות עומדים להתעטר למעלה, כמו שנתבאר.

ההיכל הששי. ההיכל הגה היכל שעומד על כל ההיכלות הפחתונים. בזה מאה אחרים שעומדים בחוץ, שנקראים יתדות פאותם האחרים. והם מאה לצד ימין, ומאה אחרים לצד שמאל.

שני ממנים עליונים לצד ימין, ושני ממנים אחרים עליונים לצד שמאל. אלו של הזמין הם מלפיא"ל, שמעיהא"ל. ואלו של השמאל נקראים מסרסני"ה, צפצפי"ה. אלה הם יתדות עליונות, מזמין ומשמאל.

ואלה הם שעומדים ומזמנים בעולם. באותו זמן שמגיע זמנו של צדיק להסתלק מהעולם ונתנה רשות לצד האחר, אלו הארבעה עומדים להזדמן לשם כדי שתצא נשמתו בנשיקה, ולא תצטער בשליטתו של הצד האחר. אשריהם הצדיקים בעולם

פחושבן ימי שתא. ועילא מנייהו ארבע סמכין עלאין על פלהו. ואלין אינון: קרטיהא"ל. סרטיהא"ל. עסירי"ה. קדמיא"ל. ואלין אקרון יתדות דהיכלא דא. אלין אתמנון לברחא עלמא (א"ל). פד נשמתא אתוספת מערב שבת לערב שבת. ואיהי נפקת, פד איהי נפקת, נפקין אלין עמה, ומעברי מישראל כל עצבו, וכל יגיעא, וכל מרירו דנפשא, וכל רוגזא דעלמא, ואלין אינון בדיחי עלמא.

בר אינון דלתתא מאלין ארבעה, פלהו אתמנון לאעפרא דינא, מאינון מארי דינא, ומאינון דטרדי לון בגיהנם, דיסלקון דינא מנייהו. ועל דא, כל אלין יתדות פלהו קיימי בחדוה, ומחדוה נפקי, וכלהו היכלין קיימי לאתעטרא לעילא. כמה דאתמר.

היכלא שתיתאה. היכלא דא, היכלא דקיימא על כל היכלין תתאין. בהאי מאה אחרנין דקיימאן לבר, דאקרון יתדות פאינון אחרנין. ואינון מאה לסטר ימינא, ומאה אחרנין לסטר שמאלא.

תרין ממנון עלאין לסטר ימינא, ותרין ממנון אחרנין עלאין לסטר שמאלא. אלין דימינא אינון: מלפיא"ל. שמעיהא"ל. ואלין דשמאלא, אקרון מסרסני"ה. צפצפי"ה. אלין אינון יתדות עלאין, מימינא ומשמאלא. ואלין אינון קיימי וזמינין בעלמא. בההוא זמנא, דצדיקא מטא זמניה לאסתלקא מעלמא, ואתייהב רשו לסטרא אחרא. אלין ארבע קיימי לאתעתדא תמן, בגין דתפוק נשמתיה בנשיקה, ולא תצטער בשולטנו דסטרא אחרא. זכאין אינון צדיקייא בעלמא דין, ובעלמא דאתי. דמאריהון אקדים עלייהו

הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׂרָבוֹנִם מִקְדָּיִם עֲלֵיהֶם אֶת שְׁלִיטָתָם, לְהִיּוֹת שְׂמוּרִים בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

מִהַיְבָרָה הָזֶה מִתְחִילִים כָּל הַסּוּדוֹת וְכָל הַדְּרָגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְהַתְּחַתּוֹנוֹת לְהַתְּחַבֵּר, כְּדִי שְׂיִמְצָא הַכֹּל, מַעֲלָה וּמַטָּה בְּשִׁלְמוֹת, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד וְחִבּוּר אֶחָד, לִיְחַד אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ כְּרֵאוּי, וְלִהְיוֹת שְׂיֵאִיר הַשֹּׁפֵעַ הָעֲלִיּוֹן בַּתְּחִתּוֹן (לְהַשְׁפִּיעַ אוֹרוֹת עֲלִיּוֹן בַּתְּחִתּוֹן) וְאוֹר הַמְּאֹרוֹת כְּאֶחָד, (וּמֵאִירִים הַמְּאֹרוֹת בְּלִם כְּאֶחָד) שְׁלֹא יִזְוֶוּ זֶה מִזֶּה, וְאֵז שׁוֹפֵעַ וְנִמְשָׁךְ מֵהַ שְׂנַמְשָׁךְ, שְׁלֹא נוֹדֵעַ וְלֹא הַתְּגַלָּה, כְּדִי שְׂיִתְקַרֵּב (שְׂיִתְקַדֵּשׁ) וְיִתְיַחַד זֶה עִם זֶה לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּיַחְוֹד שְׁלֵם כְּרֵאוּי.

אֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ שֶׁל מִי שְׂיִוְדַע בְּסוּדוֹת רַבּוֹנוֹ לְהַפְּיֵרוֹ כְּרֵאוּי, שְׂהֲרִי הֵם אוֹכְלִים חֲלָקִים בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל זֶה כְּתוּב, (ישעיה סה) הִנֵּה עֲבָדֵי יֹאכְלוּ. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה יָמִים וְלַיְלֹת, מִשׁוּם שֶׁהֵם יוֹדְעִים אֶת דְּרָכֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹדְעִים לִיְחַד הַיְחּוּד הַקְּדוֹשׁ כְּרֵאוּי. שְׁכָל מִי שְׂיִוְדַע לִיְחַד אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּשִׁלְמוֹת כְּרֵאוּי, אֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הָזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל הַהִיכָלוֹת הִלְלוּ כְּאֵן נִקְשְׂרִים, (עֵקֶב קָשֶׁר שֶׁל כָּל הָאֲמוּנוֹת, רוּחַ שְׁעוּמַדַּת כְּנֶגֶד רוּחַ שְׂהִיא לְמַטָּה, וְזוֹ הַרוּחַ שְׂהִיא לְמַעֲלָה עוֹמְדַת כְּנֶגֶד רוּחַ עֲלִיּוֹנָה שְׁכָל הַרוּחוֹת עוֹמְדוֹת בָּהּ. וְזוֹ עֵקֶב שְׂהוּא רוּחַ אֲמִצְעִית שֶׁל כָּל הַרוּחוֹת, וְהוּא לּוֹקֵחַ הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי בְּאוֹתוֹן נְשִׁיקוֹת שֶׁל דְּבֻקוֹת רוּחַ בְּרוּחַ, כְּמוֹ שְׂנֶאֱמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים א) יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ. וְכָל נְשִׁיקָה הִיא) (כְּאֵן הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל הָאֲמוּנוֹת. עֵקֶב הוּא רוּחַ אֲמִצְעִית שֶׁל כָּל הַרוּחוֹת, הוּא נוֹטֵל אֶת הַהִיכָל הַשְּׂשִׁי הָזֶה בְּאוֹתוֹן הַנְּשִׁיקוֹת) לְהַדְּבִק רוּחַ בְּרוּחַ, הַתְּחַתּוֹן

שׁוֹלְטָנִיהוֹן, לְמַהוּי נְטִירָן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

מִהַיְבָרָה דָּא, שְׂרָאן כָּל רְזִין, וְכָל דְּרָגִין עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, לְאַתְחַבְּרָא. בְּגִין דִּישְׁתַּכַּח כֹּלָא עֵילָא וְתַתָּא בְּשִׁלְמוֹ, לְמַהוּי כֹּלָא חַד, וְחַבּוּרָא חַד, לְאַתְיַיְחַדָּא שְׂמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, וְלֹא שְׂתַלְמָא, לְאַנְהָרָא נְגִידוֹ עֲלֵאָה בְּתַתְּאָה, (נ"א לְנִגְדָא נְהִירֵי עֲלֵאָה לְתַתָּא) וְנְהִירוֹ דְּבוּצִינִין כְּחַד, (נ"א וְנַחְרֵי בּוּצִינִין כּוֹלְהוּ כְּחַד) דְּלֹא תַעֲדֵי דָא מִן דָּא. וְכַדִּין נְגִיד וְאַתְמִשְׁךְ מֵאֵן דְּאַתְמִשְׁךְ, דְּלֹא אַתְיַדַע וְלֹא אַתְגְּלִיָּא, בְּגִין דִּיתְקַרֵּב (נ"א דִּיתְקַדֵּשׁ) (דף רנ"ו ע"ב) וְיִתְיַחַד דָּא עִם דָּא, לְמַהוּי כֹּלָא בְּיַחְוֹדָא שְׁלִים כְּדָקָא יְאוּת.

וּכְפָּאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן דִּיַדַע בְּרִזִין דְּמֵאֲרִיָּה, לְאַשְׁתַּמוּדַעָא לִיָּה כְּדָקָא יְאוּת. דְּהָא אֵינּוֹן אֲכַלִּין חוּלְקִיָּהוֹן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. עַל דָּא כְּתִיב (ישעיה סה) הִנֵּה עֲבָדֵי יֹאכְלוּ. זְכָאִין אֵינּוֹן צְדִיקֵיָּא דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִיָּתָא יִמְמָא וְלִילִי. בְּגִין דְּאֵינּוֹן יְדַעֵי אוּרְחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, וְיְדַעֵי לִיְחַדָּא יַחְוֹדָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, דְּכָל דִּיַדַע לִיְחַדָּא שְׂמָא קְדִישָׁא בְּשִׁלְמוֹ כְּדָקָא חַזִּי, זְכָפָּא אֵיָּהוּ בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

כְּשׁוּרָא דְּכָל הַגִּי הַיְכָלִין, הָכָא מִתְקַשְׂרִין. (עֵקֶב

קָשֶׁרֵי דְּכָל מְהִימְנוּתָא רוּחַ דְּקוּיָּא לְקַבְּלָא רוּחַ דְּאִיהוּ לְתַתָּא וְהִיא רוּחָא דְּאִיהוּ לְעֵילָא כְּנִימָא לְקַבְּלָא רוּחַ עֲלֵאָה דְּכָל רוּחִין כְּנִימִין בֵּיהּ דָּא אִיהוּ עֵקֶב דְּאִיהוּ רוּחַ אֲמִצְעִיתָא דְּכָל רוּחִין וְאִיהוּ נְטִיל הָאֵי הַיְכָלָא שְׂתִיתַּחֲאָה כְּאֵינּוֹן נְשִׁיקִין לְאַתְדַּבְּקָא רוּחָא בְּרוּחָא כְּמָה דְּאַתְ אֲמַר (שִׁיר הַשִּׁירִים א) יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ, וְכָל נְשִׁיקָה אִיהוּ (ס"א הָכָא קָשֶׁרֵי דְּכָל מְהִימְנוּתָא עֵקֶב דְּאִיהוּ רוּחַ אֲמִצְעִיתָא דְּכָל רוּחִין אִיהוּ נְטִיל הָאֵי הַיְכָלָא שְׂתִיתַּחֲאָה כְּאֵינּוֹן נְשִׁיקִין) לְאַתְדַּבְּקָא רוּחָא בְּרוּחָא, תַּתְּאָה בְּעֵלְאָה. וּבְאֵלִין נְשִׁיקִין אֲסַתְּלַק רוּחָא דְּלְתַתָּא לְאַתְדַּבְּקָא בְּרוּחָא דְּלְעֵילָא. וְכַד מִתְדַּבְּקוֹן

בְּעֵלְיוֹן. וּבְנִשְׁקוֹת הִלְלוּ מִתְעַלָּה הַרוּחַ שְׁלֹמֶטָה לְהַדְבֵּק בְּרוּחַ שְׁלֹמֶעֱלָה. וּכְשֶׁנִּדְבְּקוֹת רוּחַ בְּרוּחַ, אִזּוֹ הַרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה הַנִּסְתָּרָת שׁוֹרָה עַל הַרוּחַ הַזֶּה שֶׁל הָאֲמֻצָּע. וְטָרַם שְׁמִתְעוֹרְרָת לְהַדְבֵּק רוּחַ בְּרוּחַ, הַרוּחַ הָעֵלְיוֹנָה אֵינָה שׁוֹרָה עַל (מ) הַרוּחַ שֶׁל הָאֲמֻצָּע.

וְסוּד זֶה, כְּשֶׁנִּסְתָּרָת רוּחַ בְּרוּחַ, אִזּוֹ שׁוֹרָת הַנִּשְׁקוֹת לְהַתְחַבֵּר, וּמִתְעוֹרְרִים שָׂרָר הָאֵיבָרִים בַּתְּשׁוּקָה, וְרוּחַ זֶה מִתְדַבֵּק בְּזוֹ. וְאִזּוֹ הָאֵיבָרִים כֻּלָּם מִתְעוֹרְרִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, לְהַקְשֵׁר אֵיבָר בְּאֵיבָר.

וְאִם תֹּאמַר, מִי מְעוֹרֵר? הָאֵיבָרִים הַתְּחַתּוּנִים אוֹ הָאֵיבָרִים הָעֵלְיוֹנִים? הָאֵיבָרִים הַתְּחַתּוּנִים מִתְעוֹרְרִים תָּמִיד לְעֵלְיוֹנִים. מִי שֶׁהוּא בְּחֻשְׁכָּה, תֹּאב תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּאוֹר. שְׁלֵהֶבֶת שְׁחָרָה שְׁלֹמֶטָה מִתְעוֹרְרָת תָּמִיד לְשִׁלְהֶבֶת לְבָנָה שְׁלֹמֶעֱלָה כְּדִי לְהַדְבֵּק בָּהּ וּלְשׁוֹרָת תְּחַתּוּתָהּ, וְסוּד זֶה - (תְּהִלִּים פ"ב) אֵלֶּהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תְּחַרְשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל.

כְּשֶׁנִּסְטֵר יַעֲקֹב אֶת הַהֵיכָל הַשְּׁשִׁי הַזֶּה, אִזּוֹ נִקְרָא בְּשֵׁם קְדוֹשׁ עֲלִיוֹן שְׁלָם - וְהוּא. וְאִם תֹּאמַר, שְׁלָמוֹת הַכֹּל? לֹא כֵן, אֵלֶּה כְּשֶׁנִּשְׁלָמוֹ כֹּל הַהֵיכָלוֹת אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, אִזּוֹ הַכֹּל נִקְרָא בְּשֵׁם שְׁלָם, יְהוָה אֵלֶּהִים. וְזֶהוּ שֵׁם שְׁלָם מִהַכֹּל. וְטָרַם שֶׁתְּחַבְּרוּ זֶה עִם זֶה, הַהֵיכָלוֹת בְּהֵיכָלוֹת, לֹא נִקְרָא בְּשֵׁם הַשְּׁלָם הַזֶּה. וּכְשֶׁמִּתְחַבְּרִים כְּאֶחָד אֵלֶּה בְּאֵלֶּה, אִזּוֹ מִשְׁתַּלֵּם הַכֹּל מִמְעַלָּה וּמִטָּה, וְאוֹר שְׁלֹמֶעֱלָה לְמַעַלָּה יוֹרֵד וְשׁוֹרָה עַל הַכֹּל, וְנִקְשֵׁר הַכֹּל כְּאֶחָד (לְהִיּוֹת הַכֹּל בְּאֶחָד) לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

וְסוּד הַדְּבָר - יַעֲקֹב נִטַּל אַרְבַּע נָשִׁים, וְכֻלָּל אוֹתָן בְּתוֹכוֹ. וְאֵף עַל גֵּב שֶׁבְּאַרְנוֹ אֶת הַדְּבָר הַזֶּה בְּסוּד אַחֵר, שֶׁהוּא עוֹמֵד בֵּין שְׁנֵי עוֹלָמוֹת. וְסוּד הַכֹּל - כְּשֶׁיַּעֲקֹב נִטַּל אֶת הַהֵיכָל הַזֶּה, שֶׁהוּא שְׁשִׁי, נִטַּל

רוּחָא בְּרוּחָא, כְּדִין רוּחָא עֲלָאָה סְתִימָאָה שְׂאָרֵי עַל הָאֵי רוּחָא דְאֲמֻצְעִיתָא. וְעַד לָא אֲתַעֵר לְאֲתַדְבֵּקָא רוּחָא בְּרוּחָא, רוּחָא עֲלָאָה. לָא שְׂרִיא עַל (ת"א) רוּחָא דְאֲמֻצְעִיתָא.

וְרוּזָא דָא, כְּדִין אֲתַאֲחִיד רוּחָא בְּרוּחָא, כְּדִין שְׂרָאן נְשִׁיקִין לְאֲתַחְבְּרָא וּמִתְעַרִין שְׂאָר שְׂיִיפִין בְּתִיאֻבְתָא, וְרוּחָא דָא מִתְדַבֵּקָא בְּדָא. וְכְדִין, שְׂיִיפִין כְּלָהוּ מִתְעַרִי אֵלִין בְּאֵלִין, לְאֲתַקְשְׂרָא שְׂיִיפָא בְּשְׂיִיפִיה.

וְאִי תִימָא, מָאן אֲתַעֵר שְׂיִיפִי תַתָּאי, אוֹ שְׂיִיפִי עֲלָאי. שְׂיִיפִי תַתָּאי מִתְעַרִי תְדִיר לְגַבִּי עֲלָאי, מָאן דְאִיהוּ בְּחֻשְׁכָּא, תְּאִיב תְדִיר לְמַהוּי בְּנִהוּרָא. שְׁלֵהוּבָא אוּכְמָא דְלִתְתָא, אֲתַעֵר תְדִיר לְגַבִּי שְׁלֵהוּבָא חוּרָא דְלְעִילָא, כְּגִין לְאֲתַדְבֵּקָא בִּיהַ, וּלְמִשְׁרֵי תַחוּתִיהַ, וְרוּזָא דָא, (תְּהִלִּים פ"ב) אֵלֶּהִים אֵל דְּמִי לָךְ אֵל תְּחַרְשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל.

כְּדִין נְטִיל יַעֲקֹב הָאֵי הֵיכָלָא שְׁתִּיתָאָה, כְּדִין אֲקָרִי בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה שְׁלִימָא, וְיִי. וְאִי תִימָא שְׁלִימָא דְכֻלָּא. לָאוּ הָכִי, אֵלֶּה כְּדִין אֲשֶׁתְּלִימוֹ כְּלָהוּ הֵיכָלִין אֵלִין בְּאֵלִין, כְּדִין אֲקָרִי כֻלָּא בְּשֵׁמָא שְׁלִים, יְהוָה אֵלֶּהִים. וְדָא הוּא שְׁמָא שְׁלִים מְכֻלָּא. וְעַד לָא אֲתַחְבְּרוּ דָא עִם דָּא, הֵיכָלִין בְּהֵיכָלִין, לָא אֲקָרִי בְּשֵׁמָא שְׁלִימָא דָּא. וְכְדִין מִתְחַבְּרִין כְּחָדָא אֵלִין בְּאֵלִין, כְּדִין אֲשֶׁתְּלִים כֻלָּא מְעִילָא וְתַתָּא. וְנִהִירוּ דְעִילָא לְעִילָא, נַחְתָּא וְשְׂרִיא עַל כֻלָּא, וְאֲתַקְשֵׁר כֻלָּא כְּחָדָא, (לְמַהוּי כֻלָּא כְּחָדָא) לְמַהוּי כֻלָּא חָד.

וְרוּזָא דְמַלְהַ, יַעֲקֹב נִטַּל אַרְבַּע נָשִׁין, וְכֻלָּל לֹון בְּגוּיָה. וְאֵף עַל גֵּב דְאֻקְיָמָנָא לְהָאֵי

וְכָל בְּתוּכוֹ כָּל אוֹתָן אַרְבַּע נְשִׁים, אַרְבַּע מְלֹאכִים, וְכֹלֶם דְּבוּקִים בְּהִיכַל הַזֶּה. אֵלּוּ הֵם אַרְבַּע רְאשֵׁי הַנְּהָרוֹת, שְׁכֵתוֹב (בראשית ב) וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבַּע רְאשִׁים. אֵלּוּ אַרְבַּע רְאשִׁים, אוֹתָן אַרְבַּע נְשִׁים שְׁנֹטל יַעֲקֹב, (כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, וְלוֹ צָרִיף, וְהוּא) נֹטַל הַהִיכָל הַזֶּה.

וְאִזְ נִקְרָא הַהִיכָל הַזֶּה וְה', כִּשְׁהוּא לְטוֹב, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (שְׁמוֹת יג) וְה' הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. (בראשית יח) וְה' אָמַר הַמְּכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם. וְכִשְׁהִתְחַבֵּר יִצְחָק בְּהִיכַל בֵּית הַדִּין שְׁנֹקְרָא זְכוּרָת, אִזְ נִקְרָא הַכֹּל וְה', לְהַעֲנִישׁ אֶת הַרְשָׁעִים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר, (שֵׁם ט) וְה' הִמְטִיר עַל סֵדֶם וְגו'. וְהַכֹּל בְּסוּד אֶחָד פְּרָאוּי. וְכִשְׁעֲקֹב נֹטַל אֶת הַהִיכָל הַזֶּה, אִזְ הַכֹּל נִקְרָא רְצוֹן שְׁלוֹם, (וְסִימְנָה - אֶסְתֵּר ב) וְכַהֲגִיעַ תוֹר אֶסְתֵּר) וְזוֹהִי עַת רְצוֹן. וּמִכָּאן וְהִלְאָה מִתְחִילִים הַהִיכָלוֹת לְהִתְחַבֵּר וּלְהִקְשֵׁר אֵלּוּ בְּאֵלּוּ. וְאִף עַל גַּב שְׁשֻׁנֵינוּ דְרוּמִית מְזַרְחִית. וְהַכֹּל הוּא כְּפֶאֱסֵד. כָּאֵן הוּא רוּחַ בְּרוּחַ, דְּבִקוּת אַחַת.

מִכָּאן הִתְחִיל אַבְרָהָם שְׁהוּא יְמִין, שְׁנֹקְרָא אֶהְבָּה (רְבֵה, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ, וְהוּא נֹטַל הַהִיכָל שְׁנֹקְרָא אֶהְבָּה). אִזְ, (יִחְזָקָל טז) שְׁדִים נְכֹנּוּ וְהִתְמַלְאוּ מִכֹּל טוֹב, לְסַפֵּק וּלְהַזִּין הַכֹּל מִכָּאן. וְכִשְׁאֵלָה הַשְּׁדִים נְכֹנּוּ וְהִתְמַלְאוּ מִתּוֹף אֶהְבָּה עֲלֵיוֹנָה, אִזְ נִקְרָא הִיכָל זֶה אֶל שְׁדֵי כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ. וּבְזֶה קִבֵּל כָּל הָעוֹלָם סְפוּק כְּשֹׁנְבָרָא.

שְׁחָרִי כְּשֹׁנְבָרָא הָעוֹלָם, לֹא יִכַּל לְעַמֵּד בְּקִיּוּם, וְלֹא הָיָה עוֹמֵד עַד שְׁהִתְגַּלָּה הַהִיכָל הַזֶּה שְׁנֹטַל

מִלָּה בְּרָזָא אַחְרָא, דְּאִיהוּ קִיּוּמָא בֵּין תְּרִין עֲלָמִין. וְרָזָא דְכֹלָא, פֶּד יַעֲקֹב נְטִיל הָאִי הִיכְלָא, דְּאִיהוּ שְׁתִּיתָאָה, נְטִיל וְכִלִּיל בְּגוּיָה כָּל אֵינוֹן אַרְבַּע נְשִׁין, אַרְבַּע מְלֹאכִין, וְכִלְהוּ דְבִקֵי בְּהִיכְלָא דָא. אֵלִין אֵינוֹן אַרְבַּע רִישֵׁי נְהָרִין, דְּכֵתִיב, (בראשית ב) וּמִשָּׁם יִפְרָד וְהָיָה לְאַרְבַּע רְאשִׁים. אֵלִין אַרְבַּע רִישֵׁין, אֵינוֹן אַרְבַּע נְשִׁין נְטִיל לוֹן יַעֲקֹב, (כְּדָקָא מְרִן וְלִיה אַצְטְרִיף וְאִיהוּ) נְטִיל הִיכְלָא דָא.

וְכִדִּין אַקְרִי הָאִי הִיכְלָא וַיִּי, פֶּד אִיהוּ לְטֹב כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (שְׁמוֹת יג) וַיִּי הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. (בראשית יח) וַיִּי אָמַר הַמְּכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם. וְכִד אֶתְחַבֵּר יִצְחָק, בְּהִיכְלָא דְבִי דִינָא, דְּאֶקְרִי זְכוּתָא, כְּדִין אַקְרִי כֹלָא וַיִּי, לְאַעֲנִישָׁא לְחַיִּיבָא, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (בראשית ט) וַיִּי הִמְטִיר עַל סֵדוֹם וְגו', וְכֹלָא בְּרָזָא חֲדָא כְּדָקָא יְאוּת.

וְכִד יַעֲקֹב נְטִיל הִיכְלָא דָא, כְּדִין אַקְרִי כֹלָא רְצוֹן שְׁלוֹם. (וְסִימְנָה אֶסְתֵּר ב) וְכַהֲגִיעַ תוֹר אֶסְתֵּר) וְדָא הוּא עַת רְצוֹן. וּמִכָּאן וְהִלְאָה, שְׁרָאן הִיכְלִין לְאַתְחַבֵּרָא וּלְאַתְקַשְׂרָא אֵלִין בְּאֵלִין. וְאִף עַל גַּב דְּתַגִּינָן דְרוּמִית מְזַרְחִית. וְכֹלָא אִיהוּ כְּחֲדָא, הָכָא אִיהוּ רוּחָא בְּרוּחָא, דְּבִקוּתָא חֲדָא.

מִכָּאן שְׁרֵי אַבְרָהָם, דְּאִיהוּ יְמִינָא, דְּאֶקְרִי אֶהְבָּה (רְבֵה דְקָא מְרִן. וְאִיהוּ נְטִיל הִיכְלָא דְאֶקְרִי אֶהְבָּה). כְּדִין, (יִחְזָקָל ט"ז) שְׁדִים נְכֹנּוּ, וְאַתְמַלְיִין מִכֹּל טוֹב, לְסַפֵּקָא וּלְאַתְזָנָא כֹלָא מְהֵכָא. וְכִד אֵלִין שְׁדִים נְכֹנּוּ וְאַתְמַלְיִין מִגּוֹ רְחִימוֹ עֲלָאָה, כְּדִין אַקְרִי הִיכְלָא דָא אֶל שְׁדֵי כְּפִי דְקָא מְרִן. וּבְהָאִי אֶסְתַּפֵּק כָּל (דף רנ"ז ע"א) עֲלָמָא כִּד אֶתְבְּרִי.

דְּהָא פֶּד אֶתְבְּרִי עֲלָמָא, לֹא יִכִּיל לְמִיקָם בְּקִיּוּמָא, וְלֹא הָוָה קָאִים, עַד דְּאַתְגַּלִּי הִיכְלָא דָא דְנְטִיל אַבְרָהָם, וְכִד אֶתְגַּלִּי אַבְרָהָם בְּהָאִי

היכלא, (נ"א כרי לעלמא דהא ספוקא וכו') כדין אמר לעלמא די, הא ספוקא לאתזנא מניה עלמא ולא תקיימא. ובגין כך, אל שדי אקרי, א"ל שדיי לכלא ביה. (נ"א ולא תזנה מניה תא חזי היכלא דא זמין וכו').

אברהם. וכשנתגלה אברהם בהיכל הזה (כדי שלעולם יהיה ספוק) אז אמר לעולם די, הרי ספוק להזין ממנו העולם ולהתקיים. ומשום כך נקרא אל שדי, אל שדיי לכל בו. (ולחזון ממנו. בא וראה, היכל זה עתיד וכו').

וזמין קדשא ברין הוא למליא ליה, (נ"א ביה) ולא תקנא ליה לזמנא דאתי דכתיב (ישעיה 10) למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמוצו והתענגתם מזיו כבודה. שד תנחמיה וזיו כבודה, כלא איהו בהאי היכלא. וכדין ביהו זמנא כתיב, (בראשית כא) מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה, דהא יניקא תליא ביה באברהם.

ועתיד הקדוש ברוך הוא למלא אותו (בו) ולהתקינו לעתיד לבא, שפתיב (ישעיה 10) למען תינקו ושבעתם משד תנחמיה למען תמוצו והתענגתם מזיו כבודה. שד תנחמיה וזיו כבודה, הכל הוא בהיכל הזה. ואז באותו זמן פתיב, (בראשית כא) מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה, שחרי הניקה תלויה בו באברהם. יצחק, שהוא השמאל של הקדוש ברוך הוא, המקום שממנו מתעוררים כל הדינים של העולם, והוא זרוע שמאל, ראשית כל הדינים, וכל הדינים מתעוררים משם, זהו שנוטל ואוחז באותו היכל שנקרא זכות, להתחבר דין בדין ולהיות הכל קשר אחד, משום שזהו דין שלמעלה, ורשימות הדין תלויים בו.

יצחק דאיהו שמאלא דקודשא ברין הוא, אתר דמניה מתערין כל דינין דעלמא, ואיהו דרועא דשמאלא, שירותא דכל דינין, וכל דינין מתערי מתמן, האי איהו נטיל ואחיד ההוא היכלא דאקרי זכותא, לאתחברא דינא בדינא, ולמהוי כלא קשורא חדא, בגין דהאי איהו דינא דלעילא, ורשימין דדינין קיימין ביה.

וכאן נרשם השם הקדוש שנקרא אלהים. משום שיש אלהים חיים שהוא למעלה למעלה נסתר מהכל. ויש אלהים שהוא בית דין שלמעלה, ואלהים שהוא בית דין שלמטה. זהו שפתיב, (תהלים נח) אף יש אלהים שפטים בארץ. אלהים עליון, סוד של אלהים חיים, כולל את אלה שלמטה, והכל הוא אחד.

והבא אתרשים שמא קדישא, דאקרי אלהים. בגין דאית אלהים חיים, דאיהו לעילא לעילא, סתים מפלא. ואית אלהים, דאיהו בי דינא דלעילא. ואלהים, דאיהו בי דינא דלתתא. הדא הוא דכתיב, (תהלים נח) אף יש אלהים שופטים בארץ. אלהים עלאה, רזא דאלהים חיים, כליל לאלין דלתתא, וכלא איהו חד.

בהיכל הזה מתעורר יצחק, וכל שבעים ושנים האורות שכלולים בו שמהם נגזרים כל הדינים (של העולם שלמטה) של מטה של העולם, שפתיב (דניאל ד) בגזרת מלאכים הדבר. ולמה נקראו עירין? אלא

בהאי היכלא, אתער יצחק, וכלהו שבעין ותריין נהורין דכלילין ביה, דמנייהו אתגזרו כל דינין (ס"א דעלמא דלתתא) דלתתא דעלמא, דכתיב, (דניאל ד) בגזרת עירין פתגמא.

וְאָמַי אַקְרוּן עִירִין. אֶלָּא בְּגִין דְּכִלְהוּ קַיִימִין
 בְּהַאי עִיר. (תהלים מח) עִיר יִי' צָבָאוֹת. עִיר
 אֶלְהִינוּ. כֹּל אֵינוֹן הֵיכְלִין לְעֵילָא, כֹּל חַד וְחַד
 אֶקְרִי עִיר, כִּמָּה דָּאֵת אָמַר (דניאל ד) עִיר וְקַדִּישׁ.
 וְאֵלִין אֵינוֹן עִירִין, דְּקַיִימִין לָגוּ בְּגוּ דְהֵיכְלָא,
 דְּקַיִימִין בְּעִיר, בְּגִין כֹּף אַקְרוּן עִירִין.

הַאי הֵיכְלָא, אֲתַפְּלִיל בְּיַצְחָק, וְכִלָּא אִיהוּ
 בְּהֵיכְלָא דְאַבְרָהָם, בְּגִין דִּימִינָא אֲכֻלִּיל
 לְשִׁמְאֵלָא. וְתָא חֲזִי, כֹּל חַד וְחַד כֹּלִיל
 לְחַבְרִיה. וְהָא אוֹקִימִנָא, דְּבְּגִין דָּא אַבְרָהָם
 עֶקֶד לְיַצְחָק, בְּגִין לְאַכְלֵלָא בֵּיה דִּינָא, (ג"א
 בִּימִינָא) וְלֹא שְׁתַּכַּח שִׁמְאֵלָא כֹּלִיל בִּימִינָא (ס"א
 וְלֹא שְׁתַּכַּח יִמִּנָא עַל שִׁמְאֵלָא וְלֹא שְׁלֵטָא וְכוּ) וְלֹא שְׁלֵטָא יִמִּנָא
 עַל שִׁמְאֵלָא.

וְעַד דָּא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּקִיד לִיה לְאַבְרָהָם,
 לְקַרְבָּא בְּרִיה לְדִינָא, וְלֹא אֲתַקְפָּא עֲלוּי,
 וְלֹא פְּקִיד לְיַצְחָק, אֶלָּא לְאַבְרָהָם. וְעַל דָּא
 אֲשַׁתְּכַח, דָּא בְּדִינָא, וְדָא בְּחֶסֶד, וְכִלָּא חַד,
 וְאֲתַפְּלִיל דָּא בְּדָא. וְהַכִּי, אֲתַפְּלִילוּ הֵיכְלִין
 תַּתְּאִין בְּעֵלְאִין.

כַּד נָטִיל יַצְחָק הֵיכְלָא דָּא, כְּדִין כִּלָּא אִיהוּ
 לְטַב. דִּינָא בְּזַכּוּתָא. וְעַל דָּא, בְּעֵי בַר נָשׁ
 דְּדָאִין דִּינָא, לְמִידֵן דִּינָא בְּזַכּוּתָא. בְּגִין דְּאִיהוּ
 רְזָא עֲלָאָה, שְׁלִימוּ דְּדִינָא. בְּגִין דְּלִית שְׁלִימוּ
 דְּדִינָא, אֶלָּא בְּזַכּוּתָא, דָּא כִּלָּא דָּא לָאו אִיהוּ
 שְׁלִימוּ. דִּינָא בְּזַכּוּתָא, דָּא אִיהוּ שְׁלִימוּ
 דְּמַהִימְנוּתָא, כְּגוּוֹנָא דְלְעֵילָא.

בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כַּד דִּינָא אֲתַעַר בְּעֵלְמָא,
 כְּעָאן יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאַתְעָרָא רַחֲמֵי
 מַגּוּ שׁוֹפָר, כְּגוּוֹנָא דְרְזָא עֲלָאָה. וְהָא
 אוֹקִימִנָא. וּבְעֵינָא לְחַבְרָא דִּינָא לְקַבֵּל זְכוּתָא,
 בְּגִין דְּכַד קַיִימָא דִּינָא בְּזַכּוּתָא, כִּלָּא אִיהוּ
 בְּחַבְרָא חָדָא. וְעֵילָא וְתַתָּא בְּשְׁלִימוּ. וּכְדִין,

מְשׁוּם שְׁפֻלְס עוֹמְדִים בְּעִיר הַזֶּה,
 (תהלים מח) עִיר ה' צָבָאוֹת. עִיר
 אֶלְהִינוּ. כֹּל אוֹתָם הֵהִיכְלוֹת
 לְמַעְלָה, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד נִקְרָא עִיר,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל ד) מִלְּאָף וְקַדוֹשׁ.
 וְאֵלוּ הֵם עִירִין שְׁעוֹמְדִים לְפָנֵי
 וְלַפְּנִים שֶׁל הֵהִיכֵל, שְׁעוֹמְדִים
 בְּעִיר. מְשׁוּם כֹּף נִקְרָאִים עִירִין.
 הֵהִיכֵל הַזֶּה נִכְלָל בְּיַצְחָק, וְהַכֹּל
 הוּא בְּהֵיכֵל שֶׁל אַבְרָהָם, מְשׁוּם
 שֶׁהֵימִין מְכֻלֵּל אֶת הַשָּׁמַיִל. וְכַאֲ
 רָאָה, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כּוֹלֵל אֶת
 חֲבֵרוֹ, וְהָרִי בְּאֵרְנוּ שֶׁבְּגִלְלָה זֶה
 אַבְרָהָם עֶקֶד אֶת יַצְחָק, כְּדִי
 לְהַכְלִיל בּוֹ דִּין (בְּיָמִין) וְלְהַפְּצָא
 שְׁמַאל כְּלוּל בְּיָמִין, (וְלְהַפְּצָא הַיָּמִין עַל
 הַשְּׁמַאל וְלְהַשְׁלִיט וְכוּ) וְלְהַשְׁלִיט אֶת
 הַיָּמִין עַל הַשְּׁמַאל.

וְעַד כֹּף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה
 אֶת אַבְרָהָם לְהַקְרִיב אֶת בְּנוֹ לְדִין
 וְלְהַתְּחַזֵּק עָלָיו, וְלֹא צִוָּה אֶת
 יַצְחָק אֶלָּא אֶת אַבְרָהָם, וְעַל כֵּן
 נִמְצָא זֶה בְּדִין זֶה בְּחֶסֶד, וְהַכֹּל
 אֶחָד, וְנִכְלָלוּ זֶה בְּזֶה, וְכֹף נִכְלָלוּ
 הֵהִיכְלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים בְּעֵלְיוֹנִים.
 כְּשֶׁנֶּאֱמַר יַצְחָק אֶת הֵיכֵל הַזֶּה,
 אֲזִי הַכֹּל הוּא לְטוֹב. דִּין בְּזַכּוּת.
 וְעַל כֹּף צָרִיף אָדָם שֶׁדֵּן דִּין לְדִין
 דִּין בְּזַכּוּת, מְשׁוּם שֶׁהוּא סוּד
 עֲלוּיָן שְׁלֵמוֹת הַדִּין. מְשׁוּם שְׂאִין
 שְׁלֵמוֹת שֶׁל דִּין אֶלָּא בְּזַכּוּת, זֶה
 כִּלִּי זֶה אֵינוֹ שְׁלֵמוֹת. דִּין בְּזַכּוּת
 זֹהִי שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה כְּמוֹ
 שְׁלֵמְעֵלָה.

בְּיוֹם שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁדִּין
 מִתְעוֹרֵר בְּעוֹלָם, צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל
 לְמַטָּה לְעוֹרֵר רַחֲמִים מִתּוֹךְ שׁוֹפָר
 כְּמוֹ הַסּוּד הַעֲלִיּוֹן, וְהָרִי בְּאֵרְנוּ.
 וְצְרִיכִים לְחַבֵּר דִּין כְּנֶגֶד זְכוּת,
 מְשׁוּם שֶׁכְּשֶׁעוֹמֵד דִּין בְּזַכּוּת, הַכֹּל
 הוּא בְּחַבְרָא אֶחָד, וּמַעְלָה וּמַטָּה
 בְּשְׁלֵמוֹת, וְאֵז - (אִיּוֹב א) וְעוֹלָתָה

וְעוֹלָתָה קַפְצָה פִּיהָ, (אִיּוֹב ה)

קפצה פיה, שאין לה רשות להסטיין ולקטרג בעולם. ואז הכל ביחוד אחד פראוי, ודין בלי זכות אינו דין.

וזהו שישראל, שיש להם דין בזכות. אבל לשאר העמים אין להם דין בזכות, ועל פן אסור לנו לסדר דינים שלנו בערפאות של עמים עובדי עבודה זרה, שהרי אין להם חלק בצד האמונה שלנו, שפתיב (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום. ומצד של ישראל, כל מי שדן דין ולא הכליל בו זכות - זהו חוטא, שגורע סוד האמונה, ומסטה עצמו לאותו צד שאין בו דין בלי זכות.

ובא ראה, פשעמדי סנהדרין למטה לדון דיני נפשות, הצטרכו לפתח בזכות כדי להכליל זכות בדין. ועוד, שהרי נקראו מבית הזכות. ועל פן השתדלותם לפתח בזכות, ומתחילים בזכות מן הקטן, ואחר כך נשלם הדין מן העליון, להיות זכות פלולה בדין. זה למעלה וזה למטה. דין בזכות - שלמות הדין. זה ללא זה אינו שלמות. ומשום זה יצחק ורבקה הם פאחד, זה דין וזה זכות, להיות שלמות פאחד. אשרי חלקם של ישראל שהקדוש ברוך הוא נתן להם תורה שלמה ללכת בדרך אמת, כמו שלמעלה.

בא וראה שהם לא דנים דין אלא בזכות, ולעין זכות פראשונה להיות פלול זה בזה. וסנהדרין מהפכים בזכות בדין, להכליל הכל פאחד, כדי שלא ישלט הצד האחר. שהרי פשזכות לא נמצאת, הצד האחר נמצא, שנקרא חובה, ומתחברת בדין ומתחזקת, וזהו דין בחובה.

חובה, ואתחברת בדין, ואתתקפת ודא היא דינא בחובה.

דלית לה רשו לאסטאָה ולקטרגא בעלמא. וכדין פלא ביחודא חדא כדקא יאות. ודינא בלא זכו לאו איהו דינא.

ודא איהו דישראל, דאית לון דינא בזכותא. אבל שאר עמין, לא אית לון דינא בזכותא, ועל דא אסיר לן, לסדרא דינין דילן בערפאי דעמין עובדי עבודה זרה, דהא לית לון חולקא בסטר מהימנותא דילן. דכתיב, (תהלים קמז) לא עשה כן לכל גוי ומשפטים כל ידעום. ומסטר דישראל כל מאן דדאין דינא, ולא אכליל ביה זכות, דא איהו חטי, דקא גרע רזא דמהימנותא, ואסטי גרמיה לההוא סטרא, דאית ביה דינא בלא זכות.

ותא חזי, פד קיימי סנהדרין לתתא, למידן דיני נפשות, אצטריכו למפתח בזכותא. בגין לאכללא זכותא בדינא. ותו, דהא אקרון מבי זכותא. ועל דא, אשתדלותא דילהון, למפתח בזכותא, ושראן בזכותא מזעירא, ולבתר אשתלים דינא מעלאה. למהוי זכותא פליל בדינא. דא לעילא, ודא לתתא. דינא בזכותא, שלימו דדינא. דא בלא דא, לאו איהו שלימו. ובגין כך, יצחק (דף רנ"ז ע"ב) ורבקה כחדא אינון, דא דינא, ודא זכותא, למהוי שלימו כחדא. זפאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריה הוא יהב לון אורייתא שלימתא, למיהף בארח קשוט, פגוונא דלעילא.

תא חזי, דאינון לא דינין דינא, אלא בזכו, ולעינא זכותא בקדמיתא, למהוי כליל דא בדא. וסנהדרין קא מהפכי בזכותא בדינא, לאכללא כלא כחדא, בגין דלא ישלוט סטרא אחרא. דהא כד זכותא לא אשתכח, סטרא אחרא אשתכח, דאקרי

וְעַל דָּא, בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּעֵינָא לְחַבְרָא זְכוּתָא בְּדִינָא, וְלֹא יִתְגַבֵּר חוֹבָה. וּבְגִין כֹּהֵן, בְּעֵינָא זְכוּתָא וְדִינָא לְמַהוּי כַּחֲדָא, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלִים. דְּכַד סִטְרָא אַחְרָא שְׁלֵטָא, לָאו אִיהוּ שְׁלִים, אֶלָּא קִטְרוּגָא, כְּמָה דְּאִיהוּ קִטְרוּגָא, וְאֵינוֹן אַרְבַּע מִיתוֹת, וְכַד סִטְרָא דְּאִיהוּ זְכוּת שְׁלֵטָא, כִּלְמַד אִיהוּ שְׁלִים, (מלכים ב' ב) שְׁלוֹם וְאַמֶּת, (תהלים קג) חֶסֶד וְרַחֲמִים.

וּבְשִׁמְתַחְבֵּר הַצַּד הָאֲחֵר בְּדִין, שׁוֹלֵט בְּקִטְרוּג בְּאוֹתָן אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין: סְקִילָה, שְׂרִפָּה, הֶרֶג וְחֶנֶק. כִּלְמַד שְׁלֵטוֹן הַקִּטְרוּג הָרַע. סְקִילָה, מִשׁוֹם שְׁהוּא (ישעיה ח) אֶבֶן נֶגֶף. שְׂרִפָּה, מִשׁוֹם שְׁהוּא (שם) צוּר מְכַשׁוּל, אֲשֶׁר חִזְקָה. הֶרֶג, זֶה חֶרֶב (דברים לב) תֹּאכַל בֶּשֶׂר. תֹּאכַל בֶּשֶׂר וְדָא, שְׁשׁוֹלֵט בְּבֶשֶׂר, וְזֵהוּ (בראשיתו) קֶץ כָּל בֶּשֶׂר. חֶנֶק, מִשׁוֹם שְׁהוּא (שם כא) קָלַת אֱלֹהִים. אוֹתוֹ שְׁשׁוֹלֵט עַל חֶנֶק, עַל צְלִיכָה. וּבְאֲרֹנוֹ, מִשׁוֹם שְׁלֹא נִשְׁאַר אֶלָּא בֶּשֶׂר לְבָדוֹ, וְאוֹתוֹ קָלַת אֱלֹהִים שׁוֹלֵט בְּבֶשֶׂר, מְרָה שְׁחַרָה. וּמִשׁוֹם כֹּהֵן זֶה לְטוֹב וְזֵה לְרַע.

וְהַצְטַרְכוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁבָהֶם סוּד הָאֲמוּנָה, לְהַשְׁמֵר כְּדִי שִׁישְׁלֵט צַד הָאֲמוּנָה, וְלֹא יִתְנוּ מְקוֹם לְצַד הָאֲחֵר לְשֵׁלֵט. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהֶם כְּתוּב (ישעיה ס) וְעַמָּךְ כָּלֵם צַדִּיקִים וְגו'.

הַנְּבִיאִים, שְׁהֵם צַדִּיקִים עֲלִיוֹנִים, שְׁתֵּי יָרֵכִים שְׁתוּמְכוֹת בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הֵם נוֹטְלִים אֶת הַהִיכָל שְׁבִין שְׁתֵּי רוּחוֹת, שְׁהֵן נִגַּה וְזֵהר, וְאוֹתָן שְׁתֵּי יָרֵכִים לְמִטָּה לְתַמָּךְ אוֹתָם הַהִיכָלוֹת שְׁלַמְעֵלָה, שְׁנִקְרָאוּ תוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה. כְּמוֹ שִׁישׁ תוּמְכִים לַתּוֹרָה, שְׁהִיא

וְעַל דָּא, בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּעֵינָא לְחַבְרָא זְכוּתָא בְּדִינָא, וְלֹא יִתְגַבֵּר חוֹבָה. וּבְגִין כֹּהֵן, בְּעֵינָא זְכוּתָא וְדִינָא לְמַהוּי כַּחֲדָא, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלִים. דְּכַד סִטְרָא אַחְרָא שְׁלֵטָא, לָאו אִיהוּ שְׁלִים, אֶלָּא קִטְרוּגָא, כְּמָה דְּאִיהוּ קִטְרוּגָא, וְאֵינוֹן אַרְבַּע מִיתוֹת, וְכַד סִטְרָא דְּאִיהוּ זְכוּת שְׁלֵטָא, כִּלְמַד אִיהוּ שְׁלִים, (מלכים ב' ב) שְׁלוֹם וְאַמֶּת (תהלים קג) חֶסֶד וְרַחֲמִים.

וְכַד אֶתְחַבְרַת סִטְרָא אַחְרָא בְּדִינָא, שְׁלֵטָא בְּקִטְרוּגָא, בְּאֵינוֹן אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין: סְקִילָה, שְׂרִיפָּה, הֶרֶג, וְחֶנֶק. כִּלְמַד שׁוֹלֵטְנוּתָא דְּקִטְרוּגָא בִישָׂא. סְקִילָה, בְּגִין דְּאִיהוּ (ישעיה ח) אֶבֶן נֶגֶף. שְׂרִיפָּה, בְּגִין דְּאִיהוּ (ישעיה ח) צוּר מְכַשׁוּל, אֲשֶׁר תְּקִיפָא. הֶרֶג, דָּא חֶרֶב (דברים לב) תֹּאכַל בֶּשֶׂר. תֹּאכַל בֶּשֶׂר וְדָא, דְּשְׁלֵטָא בְּבֶשֶׂר, וְדָא הוּא (בראשיתו) קֶץ כָּל בֶּשֶׂר. חֶנֶק, בְּגִין דְּאִיהוּ (דברים כא) קָלַת אֱלֹהִים, הַהוּא דְּשְׁלֵטָא עַל חֶנֶק, עַל צְלִיבוֹ. וְאוֹקִימָנָא, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּאֲר אֶלָּא בְּשָׂרָא בְּלַחֲדוּדֵי, וְהַהוּא קָלַת אֱלֹהִים, שְׁלֵטָא בְּבֶשֶׂר, מְרָה חֲשׂוּכָא. וּבְגִין כֹּהֵן, דָּא לְטַב וְדָא לְבִישׁ.

וְאֲצַטְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל דְּרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא בְּהוּ, לְאַסְתַּמְרָא, בְּגִין דִּישְׁלוּט סִטְרָא דְמַהִימְנוּתָא, וְלֹא יִהְיוּ דוּכְתָא לְסִטְרָא אַחְרָא לְשְׁלֵטָא זַכָּאִין אֵינוֹן בְּעֵלְמָא דִּין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, עֲלִייהו כְּתִיב (ישעיה ס) וְעַמָּךְ כָּלֵם צַדִּיקִים וְגו'.

נְבִיאִין, דְּאֵינוֹן סִטְרִין עֲלָאִין, תְּרִין יָרֵכִין דְּסַמְכִין לְאוֹרֵייתָא קְדִישָׁא, אֵינוֹן נְטִלִין לְהִיכְלָא דְתְּרִין רוּחִין בֵּיה, דְּאֵינוֹן נִגַּה וְזֵהר. וְאֵינוֹן תְּרִין יָרֵכִין לְתַתָּא, לְסַמְכָא לְאֵינוֹן הִיכְלִין דְלְעֵילָא, דְּאֶקְרוּן תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה. כְּמָה דְּאִית סַמְכִין לְאוֹרֵייתָא דְאִיהִי תּוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה.

שְׁבַעֲל פֶּה אִית סַמְכִין

תורה שבכתב, כף יש תומכים עומדים לתורה, שהיא תורה שבעל פה. ונכללו זה בזה. אז שני התומכים הללו שלמטה, כשמתחברים בעליונים הללו, נרשם בהם צד הנבואה. ומיהו? (רמז) מראה, שהוא כמו הנבואה. וכך אותם בעלי המראה יונקים מכאן. למעלה נבואה, וכאן מראה. ועל כן זהו כמו זה, וזה כמו זה. וכשמתחברים זה בזה, אז שולט על המקום הזה (נרשם) השם הקדוש שנקרא צבאות. משום שכל אותם חילות קדושים, כלם עומדים כאן, וכלם נקראו מצד הנבואה. מראה וחלוס מצד הנבואה היו.

ואף על גב שאנחנו אומרים שבתוף אותה ברית הקדש שורה השם הזה משום שכל החילות יוצאים מהאות הזו, עם כל זה, הירכים, שהן עומדות בחוץ, קרויות על השם הזה, ואלו הם שנקראים בריתות. שהרי בריתא מחוץ למשנה. משניות עומדות לתוף הבריתות, ונקראות ירכים בתים חיצוניים, כמו שלמעלה. משנה היא סוד שעומד לפנים, שעקר הכל לומדים משם, וכן התנאים. וסוד (ה) של זה - (שירח) אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני. אל בית אמי - זה קדש הקדשים. תלמדני - זהו סוד המשנה. ששנכנס הנדר הזה ששופע ויוצא לאותו בית קדש הקדשים, כתוב תלמדני. וזהו הסוד שנקרא משנה, כמו שנאמר (דברים יז) את משנה התורה הזאת בשנמשכה החוצה, נקראת בריתא. שתי הירכים הן בריתות, סוד הסודות שלא נתנה רשות לגלות, משום שלא נמסר סוד זה, רק לחכמים עליונים. אוי אם יתגלה - ואוי אם לא יתגלה,

קיימין לאורייתא דאיהי תורה שבעל פה. ואתכלילו דא בדא. כדין אלין תרין סמכין דלתתא, כד מתחברין באלין עלאין, אתרשים בהו סטרא דנבואה, ומאן איהו. (רמז) מראה, דאיהו כגוונא דנבואה.

וכך אינון מאריהון דמראה, מהכא ינקין. לעילא נבואה, הכא מראה. ועל דא, איהו דא כגוונא דא, ודא כגוונא דא. וכד מתחברין דא בדא, כדין שליט על האי אתר, (אתרשים) שמא קדישא, דאקרי צבאות. בגין דכל אינון חיילין קדישין, פלהו קיימי הכא, וכלהו אקרון מסטרא דנבואה, מראה וחלמא מסטרא דנבואה הוו.

ואף על גב דקא אמרינן, די כגו ההוא אות קיימא קדישא, שריא שמא דא. בגין דפלהו חיילין נפקי מהאי אות. עם פל דא, ירכין דאינון קיימין לבר, קרינן על שמא דא, ואלין אינון דאקרון בריתתי, דהא בריתא לבר ממשנה. מתניתין קיימא לגו בריתתי, ואקרון ירכין בתי בראי, כגוונא די לעילא.

מתניתין איהו רזא דקיימא לגו, דאולפי תמן עקרא דכלא, ועל תנאי, ורזא (דא) דהך, (שיר השירים ח) אנהגך אביאך אל בית אמי תלמדני. אל בית אמי: דא קדש הקדשים. תלמדני: דא הוא רזא דמתניתין. דכד עאל דא נהר דנגיד ונפיק, בההוא בית קדש הקדשים, פתיב תלמדני. ודא הוא רזא, דאקרי משנה. כמה דאת אמר (דברים יז) את משנה התורה הזאת.

כד אתמשכא לבר, אקרי בריתא. תרין ירכין אינון בריתתי, רזא דרזין דלא אתייהיב לאתגלאה. בגין דלא אתמסר רזא בר לחכימי עליונין. ווי אי אתגלי, ווי אי לא אתגלי, בגין

משום שהוא סוד מהסודות
העליונים שהקדוש ברוך הוא
מנהיג בו את העולם.

בית ראשון עמד בימי שלמה
כנגד העולם העליון, והוא נקרא
בית ראשון, והכל השתמש בבית
קדש הקדשים, המקום שבו
השתמש השמש בלבוה. וסודות
עליונים כלם בשלמות, והעולם
עומד בשלמות.

ואחר כך החטאים גרמו, ונמשכו
הסודות ונדרחו מבית קדש
הקדשים החוצה. כשנדרחו
לירכים, אז עמדו בחוץ, שנקראו
בתי חיצוניים, והצטרפו
לברייתות.

בית שני עמדו בבתים החיצוניים
בירכים, ומהם חזרו, ושרויים (היה)
בבית קדש הקדשים, והוא בית
שני. ואותם אחרים נשארו בחוץ
בברייתא, בין הירכים. (ואלו עקרו
משנה, שהיא בית שני, וברייתא אלו ששרו בבית
הירכים והיו וכו') והיו לומדים
מהמשנה, והנהגו ממנה, והיו
סוד הכתוב, (ישעיה ב) פי מציון
תצא תורה.

ואחר כך גרמו החטאים, העבר
שלטון הבית השני, (ואף על גב)
ששלטונו לא היה כמו בית
ראשון שהיה בו שלום תמיד,
משום שהמלך שהשלום שלו
תמיד היה בתוכו, ולכן היה
בשלום. בבית שני לא היה בו
שלום כף, משום שבערלה יש
תמיד קטרג. ולכן היו כהנים
מזמנים בתוכו לקטרג בערלה
הזו, ולהם הצטרף דבור לקטרג
כנגדה ולהגן על בית שני, והכל
בסוד פראוי.

אחר כך גרמו החטאים ושלטה
אותה ערלה, ונדרחו מבית שני
החוצה, ונדרו משם לחמוקי
הירכים למטה (ואחר כך נדרו משם ונדרחו
מאותם החמוקי של מטה) עד שהיו

דאיהו רזא מרזין עלאין דקודשא בריה הוא
אנהיג ביה עלמא.

בית ראשון קיימא בימי שלמה, לקבל עלמא
עלאה, ואיהו אקרי בית ראשון, ואשתמש
כלא בבית קדש הקדשים, אתר דאשתמש ביה
שמשא (דף רנ"ז ע"א) בסיהרא. ורזין עלאין פלהו
בשלימו, וקיימא עלמא באשלמותא.

ולבתר גרמו חובין, ואתמשכו רזין,
ואתדחיין מבית קדש הקדשים
לבר. פד אתדחו לירכין, פדין קיימו לבר,
דאקרון פתי בראי, ואצטריכו לברייתא.

בית שני קיימו בבתי בראי בירכין, ומנייהו
אחדרו ושארו (תא) בבית קדש הקדשים
ואיהו בית שני. ואינון אתרנין אשתארו
בברייתא לבר, ביני ירכין. (ס"א והני עקרא דלחון מתניתין
דאיהו בית שני וברייתא אינון דשרו כבי ירכין וכו') והו
אולפין
ממתניתין, ואתנהיגו מינה, והיינו רזא
דכתיב, (ישעיה ב) פי מציון תצא תורה.

ולבתר פד גרמו חובין, אתעדי שולטנותא
דהאי בית שני, (ואף על גב) דשולטנא
דיליה לא הוה כבית ראשון, דהוה ביה שלמא
תדיר, בגין דמלפא דשלמא דיליה תדיר הוה
בגוויה, ועל דא הוה בשלם. בית שני לא הוה
ביה שלם הכי, בגין דערלה קטרוגא ביה
תדיר, ועל דא הוה פהגי זמינין בגוויה,
לקטרוגא בהאי ערלה, ולהו אצטריף מלה,
לקטרוגא בהדה, ולאגנא על בית שני. וכלא
ברזא בדקא חזי.

לבתר גרמו חובין, ושלטא ההיא ערלה,
ואתדחיין מבית שני לבר, ונחתו
מתמן לחמוקי ירכין, לתפא, (נ"א ולבתר נחתי מתמן
ואתדחו מאינון חמוקי דלתפא) עד די שרון לתפא ברגלין.
וכד יתבון ברגלין, פדין, (זכריה יד) ועמדו רגלי

שרויים למטה ברגלים, וכשילשבו ברגלים, אז - (וכריהי) ועמדו ורגליו ביום ההוא, והעולם יתנהג בכל בסוד עליון פראוי. ואף על גב שגדחו ולא געזבו ממנו, ולעולמים נאחזו בו.

וכי שידע ומודד בשעור של קו המדה ארף ההמשך של הירכים עד הרגלים, יכול לדעת את מדת הגלות שנמשכת. וזהו סוד בין קוצרי השדה, והכל בסוד עליון. ומשום כך כל הבריות וכל התנאים וכל האמוראים עומדים במקום פראוי, אלו לפניו ואלו לחוץ. באותם חמוקי הירכים (ואלו לחוץ) ולמטה מהפרכים. ובכלם נקרא תורה שבכל פה, ובכלם ירדו ישראל ורגלו.

ואז, כשתסתיים הגלות בהמשכת הרגלים, אז - ועמדו ורגליו ביום ההוא, ותעבר אותה רוח טמאה ערלה מן העולם, ויחזרו ישראל לבדם לשלט פראוי, משום שאותה ערלה הורידה אותם למטה עד עכשו. ומכאן והלאה, שהערלה הזו תתקצץ ותעבר מתוך העולם, אז - (דברים ל) וישפן ישראל בטח בך עין יעקב. באותה עין יעקב, ולא ימצא מקטרג עליהם. אשרי חלקם של ישראל בעולם הזה ובעולם הבא. יוסף הצדיק עמוד העולם, הוא נטל ברשות היכל טמיר וגנוז, וברשותו עומד ההיכל השביעי. ואף על גב שאמרנו שההיכל של לבנת הספיר עומד ברשותו - כך הוא, שבו מתקן. אבל בא וראה, הנביאים שאמרנו, כשמתחברים למטה, שתי דרגות נפרדות מהם, מראה וחלום, ועומדים בירכים. באותם חמוקים עומדים מראה, ואותו שנקרא נבואה קטנה. מהירכים ולמטה (למטה) עומד חלום, עד שיגיעו רגלים ברגלים,

ביום ההוא, ועלמא בכלא יתנהיג ברזא עלאה פדקא חזי. ואף על גב דאתדחו ולא אשתבקו מניה, ולעלמין אתאחידו ביה.

ומאן דינדע ומדיד בשיעורא דקו המדה, ארפא דמשיכו דירפין עד רגלין, יכיל למנדע משיחא דגלותא דאתמשך. ורזא איהו בין מחצדי חקלא, וכלא ברזא עלאה. ובגין דא, פלהו ברייתי, וכלהו תנאי, וכלהו אמוראי, קיימי בדוכתייהו כדקא חזי, אלין לגו, ואלין לבר, באינון חמוקי ירכין (ואלן לבר) ולתפא מברכין. ובכלהו אקרי תורה שבכל פה. ובכלהו נחתי ישראל ואתגלו.

וכדין פד יסתיים גלותא, במשיכו דרגלין, כדין ועמדו ורגליו ביום ההוא, ויתעבר ההוא רוחא מסאבא ערלה מן עלמא, ויתהדרון ישראל בלחודייהו לשלטאה פדקא יאות, בגין דההוא ערלה, נחית לון לתפא, עד השתא. ומכאן ולהלאה, דהאי ערלה אתקצץ ואתעבר מגו עלמא, כדין (דברים ל) וישפון ישראל בטח בך עין יעקב. בההוא עין יעקב, ולא אשתכח מקטרגא עלייהו. זכאה חולקיהון דישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי.

יוסף הצדיק, עמודא דעלמא, איהו נטיל ברשותא היכלא טמיר וגניז, וברשותיה קיימא היכלא שביעאה. ואף על גב דקא אמרן דהיכלא דלבנת הספיר ברשותיה קיימא, הכי הוא דביה מתקן. אבל תא חזי, נביאים דקא אמרן. פד מתחברי לתפא, תרין דרגין מתפרשין מנייהו, מראה וחלום, וקיימי בירכין. באינון חמוקין קיימי מראה, וההוא דאקרי נבואה קטנה. מירכין ולתפא (ס"א לתפא) קאים חלום, עד דמאטו רגלין

וּשְׁם עוֹמֵד הַיֵּכַל תַּחֲתוֹן שְׁנֶקְרָא
לְבַנַּת הַסְּפִיר.

הַבַּיִת יָרֻכִים בִּירְכִים, לְהַשְׁתַּלֵּם
אֶחָד עִם אֶחָד, וְכֹלֶם הַדְּרָגוֹת שֶׁל
הַנְּבוּאָה, שֶׁהָרִי מִשֵּׁם יוֹצְאִים
וְשׁוֹרִים, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם מְרָאָה,
וְשׁוֹרִים עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה וְנַעֲשֶׂה
מֵהֶם חֵלוֹם. יוֹסֵף הַצַּדִּיק הוּא
שְׁלֵמוֹת הַכֹּל, הוּא נָטַל הַכֹּל.
מִשׁוֹם שֶׁהַכֹּל הִתְתַּקֵּן בְּגִלְלוֹ, הַכֹּל
מִשְׁתַּוְּקָק בְּתִשׁוּבָה בְּגִלְלוֹ.

בֹּא וְרָאָה, בְּשַׁעַר שְׁיוֹסֵף הַצַּדִּיק
עֹמֵד לְתַקֵּן הַכֹּל, אִזּוּ הוּא נָטַל הַכֹּל.
וּכְשֶׁהִתְחַבֵּר בְּהִיכְלוֹ, אִזּוּ כֹלֶם
מִתְעוֹרְרִים לְטַל תִּשׁוּבָה וְרִצּוֹן,
עֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים, וְהַכֹּל הֵם
בְּרִצּוֹן אֶחָד וְשְׁלֵמוֹת אַחַת, לְשַׁמֵּחַ
(לְהַיִּית) עֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים בְּרִצּוֹן
אֶחָד כְּרֵאוֹי. וְכֹל הַתַּחֲתוֹנִים
עוֹמְדִים בְּקִיּוּם בְּשִׁבְלוֹ, וְלִכְן
כְּתוּב (מִשְׁלִי י) וְצַדִּיק יִסוֹד עוֹלָם.
וְעַל הַיִּסוּד הַזֶּה עוֹמֵד הָעוֹלָם
הַזֶּה.

לְבַנַּיִת הַסְּפִירָה הַזֹּאת לֹא עוֹמֵדֵת
בְּקִיּוּם, עַד שְׁיוֹסֵף הַצַּדִּיק הַזֶּה
מִתְתַּקֵּן. וּכְשֶׁהוּא מִתְתַּקֵּן, אִזּוּ כֹלֶם
מִתְתַּקְּנִים. זֶהוּ הַיִּסוּד שֶׁל כֹּל
הַבְּנוּיִן. וְעַל זֶה כְּתוּב, (בְּרֵאשִׁית ב)
וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְעַ, וְלֹא
כְּתוּב וַיִּצְרָה, וְלֹא כְּתוּב וַיִּבְרָא.
מִשׁוֹם שֶׁזֶה עוֹמֵד עַל יִסוּד,
וְלֹא אַחַר שֶׁהַיִּסוּד נִתְקַן, הַכֹּל נִבְנָה
עֲלָיו. וּמִשׁוֹם זֶה הַכֹּל עוֹמֵד בְּזֶה,
וְהָרִי בְּאֶרְנוֹ.

בֹּא וְרָאָה, כְּתוּב (שם) וַיִּבֶן ה'
אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְע, שֶׁהִיָּתָה מִהַצִּד
הָאֲחֻרָי וְהִתְקַיְּנָה לְחֹזֵר פְּנִים
בְּפְנִים. כִּי בְּאֶרְנוֹ. אֲבָל וַיִּבֶן,
הַסְּתַפֵּל לְהַעֲלוֹתָהּ לְאוֹתָהּ דְרָגָה
שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן שְׁרוּי בָּהּ,
לְהִיֹּת זו כְּמוֹ זו.

עוֹד וַיִּבֶן - הַסְּתַפֵּל בְּצִדוֹ וְהִתְקַן
וְכִנּוּן אֶת כֹּל רוּחֹתֶיהָ לְזֹרַע
וּלְהַשְׁקוֹת וְלְהוֹלִיד, וְלַעֲשׂוֹת לָהּ

בְּרִגְלֵיו. וְתִמֵּן קָאִים הַיֵּכַלָּא תַתָּא וְאֶקְרִי
לְבַנַּת הַסְּפִיר.

בְּרָא יָרֻכִין בִּירְכִין, לְאַשְׁתַּלְמָא חַד בְּחַד,
וְכִלְהוּ דְרִגִין דְּנְבוּאָה, דְּהָא מִתְתַּמֵּן נַפְקִי
וְשָׂרְאן, וְאַתְעֵבִידוּ מִנִּיְהוּ מְרָאָה, וְשָׂרְאן עַל
הָאִי אַתְרָה, וְאַתְעֵבִיד מִנִּיְהוּ חֵלוֹם. יוֹסֵף
הַצַּדִּיק, אִיהוּ שְׁלִימָא דְכֹלָא, אִיהוּ נָטִיל כֹּלָא.
בְּגִין דְּכֹלָא אַתְקֵן בְּגִינְיָה, כֹּלָא תְּאִיב
בְּתִיאֻבְתָּא בְּגִינְיָה.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעַתָּא דִּיוֹסֵף הַצַּדִּיק קִיִּימָא
לְאַתְקֵנָא כֹּלָא, כְּדִין אִיהוּ נָטִיל כֹּלָא.
וְכַד אַתְחַבֵּר בְּהִיכְלִיָּה, כְּדִין מִתְעַרֵי כְלָהוּ,
לְנִטְלָא תִיאֻבְתָּא וְרַעוּתָא, עֲלָאִי וְתַתָּאִי, וְכֹלָא
אִינוּן בְּרַעוּתָא חֲדָא וְשְׁלִימוֹ חַד, לְמַחְדֵי (לְפַחֲוִי)
עֲלָאִי וְתַתָּאִי, רַעוּתָא חֲדָא כְּדָקָא יְאוּת. וְכִלְהוּ
תַתָּאִי קִיִּימִי בְּקִיּוּמָא בְּגִינְיָה, וְעַל דָּא כְּתִיב,
(מִשְׁלִי י) וְצַדִּיק יִסוֹד עוֹלָם. וְעַל הָאִי יִסוּדָא קָאִים
הָאִי עֲלֵמָא.

הָאִי לְבַנַּיִת הַסְּפִירָה, לֹא קָאִים בְּקִיּוּמִיָּה, עַד
דְּהָאִי יוֹסֵף הַצַּדִּיק אַתְתַּקֵּן. וְכַד אִיהוּ
אַתְתַּקֵּן, כֹּלָא מִתְתַּקְּנִי דָּא הוּא יִסוּדָא דְכִלְהוּ
בְּנִינָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית ב) וַיִּבֶן יי' אֱלֹהִים
אֶת הַצִּלְע, וְלֹא כְּתִיב וַיִּצְרָה, וְלֹא כְּתִיב וַיִּבְרָא.
בְּגִין דְּהָאִי קִיִּימָא עַל יִסוּדָא, וְלִבְתֵּר דִּיִּסוּדָא
אַתְקֵן, כֹּלָא אַתְבְּנִי (דף רנ"ח ע"ב) עֲלִיָּה. וּבְגִין דָּא,
כִּלְהוּ קִיִּימִין בְּהָאִי, וְהָאִי אֻקְיָמָא.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ב) וַיִּבֶן יי' אֱלֹהִים אֶת
הַצִּלְע, דְּהָוֹת מִסְטָרָא דְאַחֻרָא, וְאַתְקִין
לָהּ לְאַהֲדָרָא אֲנַפִּין בְּאַנַּפִּין. הָכִי אֻקְיָמָא.
אַבָּל וַיִּבֶן, אִסְתַּפֵּל לְסַלְקָא לָהּ בְּהָהוּא דְרָגָא
דְעֵלְמָא עֲלָאָה שְׁרִיא בִיָּה, לְמַהוּי דָּא כְּגוֹוָנָא
דְדָא.

תּוֹ וַיִּבֶן, אִסְתַּפֵּל בְּסִטְרוּי, וְאַתְקִין וְכוּיִן כֹּל

כָּל צָרְכֶיהָ כְּמוֹ שְׁצָרֶיהָ. וְאַחַר כֵּן
וְיִבְיָאָהּ, בְּמָה? בְּצַדִּיק הַזֶּה,
שְׁפָתוֹב (אסתר ב) וְכֹזֶה הַנְּעִרָה בָּאָה
אֶל הַמֶּלֶךְ. שְׁזֶה הַמֶּשִׁיב אֶת הַכֹּל
לְעֹלֹת וּלְהַתְעַטֵּר בְּשִׁלְמוֹת. כָּאֵן
מְנִיעַת כָּל הַחֲטָאִים, וְכֵאֵן מְנִיעַת
כָּל הַתְּשׁוּקוֹת הַרְעוֹת.

מִה שְׂאִינוּ בְּאוֹתוֹ הַהִיכֹל הַשְּׁשִׁי,
בְּצַד הָאֲחֵר, שְׁשֵׁם כָּל הַעֲנוּגִים
הַרְעִים וְכֹל הַצְּדִידִים שֶׁל הַעֲנֹג שֶׁל
הָעוֹלָם הַזֶּה, וְכֹשֶׁהֲעוֹלָם הַזֶּה
מִתְנַהֵג בָּהֶם, אֲנָשִׁים נִכְשָׁלִים
בָּהֶם (וּמְשׁוּם שְׁבִנֵי אָדָם טוֹעִים בָּהֶם, נִכְשָׁלִים
בָּהֶם) לְאוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׁרוֹאִים כְּמָה
עֲנוּגִים וְתְשׁוּקוֹת שֶׁהַגּוֹף נִהְנֶה
וּמִתְעַנֵּג מֵהֶם, וְטוֹעִים אַחֲרֵיהֶם.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב, (בראשית א) וְתִרָא
הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְגו'.
שְׁהָרִי כָּל הַתְּשׁוּקוֹת וְכֹל הַעֲנוּגִים
שֶׁל הָעוֹלָם תְּלוּיִים בּוֹ.

וְעַל כֵּן כְּמוֹ זֶה יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהַגּוֹף
נִהְנֶה מֵהֶם, וְנִכְנָסִים לְגוֹף וְלֹא
לְנִשְׁמָה. וְיֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהַנְּשִׁמָּה
נִהְנֶה מֵהֶם וְלֹא הַגּוֹף, וְעַל כֵּן
הַדְּרָגוֹת נִפְרָדוֹת זוּ מִזוּ. אֲשֶׁרֵיהֶם
הַצְּדִיקִים שְׁלוֹקְחִים דְּרָף יִשְׂרָהּ,
וּמִנְעִים עֲצָמָם מֵאוֹתוֹ הַצֵּד,
וְנִדְבָקִים בְּצַד הַקִּדְשָׁה.

בְּהִיכָר הַזֶּה כְּלוּלִים כָּל שְׂאֵר
הַשְּׁמוֹת שֶׁל כָּל אֵלוֹ הַהִיכֹלֹת
(חִלּוּלֹת) שְׁלִמְטָה. שְׁנֵי שְׁמוֹת הֵם
שְׁפָלּוֹ אֶת שְׂאֵר הַשְּׁמוֹת
הָאֲחֵרִים. אַחַד זָכַר מִתְחַבֵּר מֵעֵלָה
בְּמִטָּה, וְיַעֲקֹב נָטַל אֶת הַיִּכְלוֹ
בְּאוֹתָן נְשִׁיקוֹת בְּסוּד עֲלִיּוֹן, וְאֵז
כּוֹלֵל אֶת כָּל שְׂאֵר הַשְּׁמוֹת, וְנִקְרָא
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְזֶה נִקְרָא שֵׁם
מְלֵא, כְּמוֹ שְׁבִאֲרָנוּ. וְאַחַד
כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר יְסוּד הָעוֹלָם בְּהִיכָלוֹ,
וְכֹלֵם מִתְעוֹרְרִים בְּחִיבּוֹת
וּבִתְשׁוּקָה אֵלָיו, וְכֹלֵם כְּלוּלִים בּוֹ,
אֵז כּוֹלֵל שְׂאֵר הַשְּׁמוֹת וְנִקְרָא

רוֹחוֹתֶיהָ, לְמִזְרַע וּלְאֲשָׁקָאָה וּלְאוֹלָדָא,
לְמַעַבְד לָהּ כָּל צָרְכוּי, כְּמָה דְּאֲצֻטְרִיךְ. וְלִבְתֵּר
וְיִבְיָאָהּ, בְּמָה. בְּהֵאֵי צְדִיק. דְּכִתִּיב, (אסתר ב)
וְכֹזֶה הַנְּעִרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ, דְּהֵאֵי אֲמִשִּׁיף
לְכֹלָא, לְסִלְקָא לְאַתְעֻטְרָא בְּשִׁלְמוֹ. הָכָא
מְנִיעַנוּ דְּכָל חוֹבִין, הָכָא מְנִיעַנוּ דְּכָל תִּיאוּבְתִין
בִּישִׁין.

מִה דְּלֹא אִיהוּ בְּהֵהוּא הִיכְלָא שְׁתִּיתָאָה,
בְּסֻטְרָא אַחְרָא, דְּתַמְזֵן כָּל עֲנוּגִין בִּישִׁין,
וְכֹל סֻטְרִין דְּתִיאוּבְתִין דְּעֲנוּגָא דְּהֵאֵי עֲלֵמָא,
וְכֹד הֵאֵי עֲלֵמָא אֲתַנְהִיג בְּהוּ, בְּנֵי נֶשָׂא כְּשִׁלִּי
בְּהוּ (נ"א וְכֵן דְּכֵן נֶשָׂא מְעִין בְּהוּ כְּשִׁלִּין בְּהוּ) לְהֵהוּא עֲלֵמָא.
דְּחֵמָאן כְּמָה עֲנוּגִין וְתִיאוּבְתִין, דְּגוּפָא אֲתַנְהִי
וְאַתְעֻנִיג מְנִיָּהוּ, וְטַעֲיִין אֲבִתְרִיָּהוּ. הָדָא הוּא
דְּכִתִּיב, (בראשית א) וְתִרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
לְמֵאֲכָל וְגו'. דְּהָא כָּל תִּיאוּבְתִין וְכָל עֲנוּגִין
דְּעֲלֵמָא בִּיהַ תְּלִיין.

וְעַל דָּא, כְּגוֹנוֹנָא דָּא, אִית מְלִין דְּגוּפָא אֲתַנְהִי
בְּהוּ, וְעִיָּלִי לְגוּפָא, וְלֹא לְנִשְׁמָתָא. וְאִית
מְלִין דְּנִשְׁמָתָא אֲתַנְהִי מְנִיָּהוּ, וְלֹא גוּפָא. וְעַל
דָּא, דְּרִגִין פְּרִישִׁין דָּא מִן דָּא. זְכָאִין אֵינּוֹן
צְדִיקֵיָּא, דְּנִטְלִי אוֹרַח מִיִּשְׂרָא, וּמְנִיעַי גְּרַמִּיָּהוּ
מִהֵהוּא סֻטְרָא, וּמִתְדַבְּקֵן בְּסֻטְרָא דְּקוּדוּשָׁה.

בְּהִיבְלָא דָּא, כְּלִילֵן כָּל שְׂאֵר שְׁמָהֵן, דְּכָל
אֵלִין הִיכְלִין (נ"א וְחִילִין) דְּלִתְתָּא. תְּרִי
שְׁמָהֵן אֵינּוֹן דְּכִלִּילוֹ שְׂאֵר שְׁמָהֵן אַחְרָנִין. חַד
דְּכַד אֲתַחְבֵּר עֵילָא בְּתַתָּא, וְיַעֲקֹב נָטַל
הִיכְלִיָּה, בְּאֵינּוֹן נְשִׁיקִין, בְּרִזָּא עֲלָאָה. כְּדִין
כְּלִיל כָּל שְׂאֵר שְׁמָהֵן, וְאַקְרִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
וְדָא אֲקָרִי שֵׁם מְלֵא, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא. וְחַד, כְּד
אֲתַחְבֵּר יְסוּדָא דְּעֲלֵמָא בְּהִיכְלִיָּה, וְכִלְהוּ
מִתְעִירִי בְּחִיבּוֹתָא וּבְתִיאוּבְתָא לְגַבִּיָּה, וְכִלְהוּ
כְּלִילֵן בִּיהַ, כְּדִין כְּלִיל שְׂאֵר שְׁמָהֵן, וְאַקְרִי יְהוָה צְבָאוֹת. וְדָא אֲקָרִי שְׁמָא

יְהוָה צְבָאוֹת. וְזֶה נִקְרָא שֵׁם קְדוֹשׁ שְׁלֹם, וְלֹא שְׁלֹם כְּמוֹ הָאֲחֵר הַזֶּה.

מַה בֵּין זֶה לָזֶה? זֶה שׁוֹלֵט עֲלֵיוֹן בַּתְּחִתּוֹן, גּוֹף בְּגוֹף, (וְזֶה הוּא שׁוֹלֵט בְּכָל) כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ. וְזֶה שׁוֹלֵט מִמָּקוֹם סִיּוֹם הַגּוֹף וּלְמַטָּה, בְּאוֹתָם הַיְכָלוֹת וּבְכָל שְׁלֻמָּטָה, וְסוּד זֶה - בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. וּמִשׁוֹם כָּךְ, הַהֵיכָל הַזֶּה כּוֹלֵל אֶת כָּל שְׁאֵר הַשְּׁמוֹת שְׁלֻמָּטָה, (וְכָל הַשְּׁמוֹת אֲנִי כּוֹלְלִים בְּשֵׁם הַזֶּה, כָּל הַשְּׁמוֹת שְׁלֻמָּטָה) כְּמוֹ שְׁבִאֲרֹנוּ. וְעַל כָּךְ הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ - זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים שִׁיּוֹדְעִים דְּרָכֵי הַתּוֹרָה.

הַיְסוּד הַזֶּה הַתְּתַקֵּן לְשְׁנֵי צְדִיקִים. אֶחָד לְתַקֵּן אֶת כָּל הַשְּׁאֵר שְׁלֻמָּטָה, וְאֶחָד לְתַקֵּן אֶת הַהֵיכָל הַשְּׁבִיעִי וּלְתַקֵּן זֶה בְּזֶה שִׁיְהִיָּה הַכָּל בְּרִצּוֹן אֶחָד כְּרֵאוּי. עַד כָּאֵן הַיַּחֲדָד שֶׁל שְׁנֵי צְדִיקִים, שְׁלֻמָּעֵלָה וּלְמַטָּה, לְהַתְיַחֵד כְּאֶחָד בְּשְׁלֻמוֹת, לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרֵי חֲלָקוּ שֶׁל מִי שִׁיּוֹדֵעַ לַיַּחֲדָד אֶת הַיַּחֲדָד וּלְסַדֵּר אֶת סִדּוּר הַאֲמוּנָה לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כָּךְ כְּתוּב, (תְּהִלִּים פ"ה) חֶסֶד וְאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ. וְאֵז - אֱמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף. גַּם ה' יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ.

הַיְסוּד ק"ק דוֹעִיר דְּבִרְיָא הַהֵיכָל הַשְּׁבִיעִי. הַהֵיכָל הַזֶּה הוּא הַהֵיכָל הַפְּנִימִי מִכָּל הַהֵיכָלוֹת הַלְלוּ. הַהֵיכָל הַזֶּה הוּא נִסְתָּר, וְאֵין בוֹ דִּיקוּן מִמֶּשׁ וְלֹא גּוֹף כָּלֵל. כְּאֵן הַנִּסְתָּר שְׂתוּף סוּד הַסּוּדוֹת. זֶהוּ סוּד שֶׁהוּא מְקוֹם לְהַפְגִּס לְשֵׁם בְּתוּף אוֹתָם הַצְּנוּרוֹת שְׁלֻמָּעֵלָה. הַרוּחַ שֶׁל כָּל הַרוּחוֹת, רִצּוֹן שֶׁל כָּל הַרְצוּנוֹת, לְהִתְחַבֵּר הַכָּל כְּאֶחָד. רוּחַ הַחַיִּים (שֶׁל זֶה) בְּזֶה, וְלִהְיוֹת הַכָּל תְּתַקֵּן אֶחָד.

קְדִישָׁא שְׁלִים, וְלֹא אִיהוּ שְׁלִים כְּהַאי אַחְרָא. מַה בֵּין הַאי לְהַאי. דָּא שְׁלִיט עַלְמָה בְּתַתְּמָה, גּוּפָא בְּגוּפָא (וְדָא אִיהוּ שְׁלִים בְּכָלָא) כְּדִקְא מְרַן.

וְדָא שְׁלִיט מֵאַתָּר דְּסִיּוּמָא דְּגוּפָא וּלְתַתְּמָא, בְּאֵינוּן הַיְכָלִין וּבְכָלָא דְּלְתַתְּמָא, וְרָזָא דָּא, בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנִי. וּבְגִין דָּא, הַיְכָלָא דָּא כָּלִיל כָּל שְׁאֵר שְׁמֵהֶן דְּלְתַתְּמָא, (וְכִלְהוּ שְׁמֵהֶן כָּלִילִין כְּהַאי שְׁמָא כּוֹלְהוּ שְׁמֵהֶן דְּלְתַתְּמָא) כְּמָה דְּאוּקִימְנָא. וְעַל דָּא, שְׁמֵהֶן אֲלִין, דָּא סְלִקָּא וְדָא נְחִית. זְפִאִין אֵינוּן צְדִיקֵינָא, דִּידְעִין אַרְחוּי דְּאוּרֵינָא.

יְסוּדָא דָּא, אַתְתַּקֵּן לְתַרִין סְטָרִין. חַד, לְאַתְקֵנָא כָּל שְׁאֵר דְּלְתַתְּמָא. וְחַד, לְאַתְקֵנָא הַיְכָלָא שְׁבִיעֵאָה, וּלְאַתְקֵנָא דָּא כְּדָא, לְמַהוּי כָּלָא רְעוּ חַדָּא כְּדִקְא יְאוּת. עַד הַכָּא יַחֲוּדָא דְּתַרִין סְטָרִין, דְּלְעִילָא וְתַתְּמָא, לְאַתְיַחֲדָא כְּחַדָּא בְּשְׁלִימוּ, לְמִיְהֵךְ בְּאַרְחַ מִישָׁר.

זְבָאָה חוּלְקִיָּה, מָאן דִּידְעַ לַיַּחֲדָד יַחֲוּדָא, וּלְסִדּוּרֵי סִדּוּרָא דְּמַהִימְנוּתָא, לְמִיְהֵךְ בְּאַרְחַ מִישָׁר. זְבָאָה אִיהוּ בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֵלְמָא דְּאַתֵּי. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תְּהִלִּים פ"ה) חֶסֶד וְאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צְדָק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ. וּכְדִין (תְּהִלִּים פ"ה) אֱמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח וְצְדָק מִשְׁמַיִם נִשְׁקָף. גַּם יי' יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ.

הַיְסוּד קודש הקדשים דוֹעִיר דְּבִרְיָא הַיְכָלָא שְׁבִיעֵאָה. הַיְכָלָא דָּא, הַיְכָלָא פְּנִימָאָה מִכָּל הַגֵּי הַיְכָלִין. הַאי הַיְכָלָא אִיהוּ סְתִימוּ, דְּלֹא בִיה דִּיוּקְנָא מִמֶּשׁ, וְלִית גּוּפָא כָּלֵל. הַכָּא סְתִימוּ דְּגוּ רָזָא דְּרִזִין, הַאי אִיהוּ רָזָא, דְּאִיהוּ אַתָּר, לְאַעֲלָא תְּמָן בְּגוּ אֵינוּן צְנוּרִין דְּלְעִילָא. רוּחָא דְּכָל רוּחִין, רְעוּוֹן דְּכָל רְעוּוִין, לְאַתְחַבְּרָא כָּלָא כְּחַדָּא. רוּחָא דְּחַיִּי (דְּהָא) בְּהַאי, לְמַהוּי כָּלָא תְּקוּנָא חַדָּא.

היבֵּלָה דָּא, אַקְרִי בֵּית קַדְשׁ הַקְּדוּשִׁים. אֲתֵּר
 לְקַבְּלָא הָאֵי (ס"א נִשְׁמַתָּה עֲלָאָה) נִשְׁמַתִּין
 עֵילְאִין, דְּאֲקָרִי הָכִי, לְאַתְעָרָא עֲלֵמָא דְאַתִּי
 לְגַבֵּיָהּ.

הָאֵי עֲלֵמָא עוֹלָם אַקְרִי. עוֹלָם: סְלִיקָא,
 דְּסְלִיק עֲלֵמָא תַתְּאָה לְגַבֵּי עֲלֵמָא עֲלָאָה,
 וְאַסְתַּתֵּר בְּגוּוּהַ, וְאַתְעֵלֵם בֵּיהּ, אֲתַגְלִיָּא
 בְּסַתִּירָה. עוֹלָם: דְּסְלִיק אִיהוּ, בְּכָל אֵינּוֹן (דף
 רנ"ט ע"א) דְּקָרְבִין בֵּיהּ, וְאַסְתַּתְרֵן גּוֹ סַתִּירוֹ
 עֲלָאָה. עוֹלָם עֲלָאָה: סְלִיק וְאַסְתַּתֵּר בְּרַעוּתָא
 עֲלָאָה, גּוֹ טְמִירוֹ דְכָל טְמִירִין דְלֹא אֲתִיידַע
 כְּלָל (כָּלֵל), וְלֹא אֲתַגְלִי, וְלִית מָאן דְיִדַע לִיהּ.

פְּרוּכְתָא דְפְרוּסָא פְּרִיסָא, חֲפִיָּא גּוֹ טְמִירוֹ
 סְתִים. כְּפּוֹרְתָא פְּרִיסָא גּוֹ טְמִירִין
 עֲלָאִין, לְאַסְתַּמָּא סְתִימִין דְהָא טְמִירִין
 וְסְתִימִין. (כ"א פְּרוּכְתָא פְּרִיסָא גּוֹ טְמִירִין עֵילְאִין לְאַסְתַּמָּא סְתִימָא
 דְהָא טְמִיר וְסְתִים) לְגוֹ מִן כְּפּוֹרְתָא, אִית אֲתֵר סְתִים
 וְטְמִיר וְגַנִּיז, לְאַכְנָשָׁא לִיהּ בְּגוּיָהּ. מִשַּׁח רַבּוּת
 עֲלָאָה, רוּחָא דְחַיִּי, עַל יְדָא דְהָהוּא נְהָר דְנַגִּיד
 וְנַפְיָק, וְהָהוּא נְהָר אַקְרִי מְבוּעָא דְבִירָא, דְלֹא
 פְּסָקִין מִימּוּי לְעֵלְמִין. וְכַד הָאֵי עֵייל וְנַגִּיד כָּל
 הָהוּא רַבּוּת קַדְשָׁא מְלַעֲלֵלָא, מֵאַתֵּר דְקַדְשׁ
 הַקְּדוּשִׁים. נְהִירוֹ נְגִידוֹ נְחִית וְאַתִּי, גּוֹ אֵינּוֹן
 צְנוּרִין. הָאֵי אֲתַמְלִיָּא מִתְמָן, כְּנוּקְבָא
 דְמַתְעַבְרָא וְאַתְמְלִיָּא מִן דְכוּרָא.

אִוְף הָכִי נְמִי הָאֵי הֵיבֵּלָה, מַתְתַּקְנָא תְדִיר
 לְקַבְּלָא, כְּנוּקְבָא דְמְקַבְּלָא מִן דְכוּרָא.
 קַבִּילוֹ דְקַבִּילוֹ, כָּל אֵינּוֹן רוּחִין וְנִשְׁמַתִּין
 קְדִישִׁין דְנַחְתִּין לְעֵלְמָא, וְאַתְעַבְרוֹ (ס"א וְאַתְעַבְרוֹ)
 תְּמָן. כָּל הָהוּא זְמַנָּא דְאַצְטְרִיף.
 יתְעַבְבוֹן עַד דִּייתִי מְלַכָּא מְשִׁיחָא, וְיִסְתַּפְקוּן
 כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין, וְיִיתוּן וְיַחְדִּי
 עֲלֵמָא כְּמִלְקַדְמִין. וְכַדִּין, יַחְדִּי קַדְשָׁא בְרִיף

הַהֵיבֵּלָה הִזָּה נִקְרָא בֵּית קַדְשִׁי
 הַקְּדוּשִׁים, הַמְקוּם לְקַבֵּל אֶת
 (הַנְּשֻׁמָּה הַעֲלִינָה) הַנְּשֻׁמּוֹת הַעֲלִינּוֹת,
 שֶׁנִּקְרָאת כֶּף לְעוֹרֵר אֵלָיו אֶת
 הָעוֹלָם הַבָּא.

הָעוֹלָם הִזָּה נִקְרָא עוֹלָם. עוֹלָם -
 עֲלֵיָהּ, שְׁעוּלָה הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
 לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, וּמִסְתַּתֵּר בְּתוֹכוֹ
 וְנִעְלָם בּוֹ, וְנִגְלָה בְּסַתֵּר. עוֹלָם -
 שְׁהוּא עוֹלָה עִם כָּל אוֹתָם
 שֶׁקָּרְבִים לוֹ וְנִסְתָּרִים תּוֹף סַתֵּר
 עֲלֵיּוֹן. עוֹלָם עֲלִיּוֹן - עוֹלָה
 וּמִסְתַּתֵּר בְּרִצּוֹן עֲלִיּוֹן תּוֹף סַתֵּר
 כָּל הַנְּסֻתָּרִים, שְׁלֹא נוֹדַע כְּלָל (כָּלֵל)
 וְלֹא הִתְגַּלָּה, וְאֵין מִי שֶׁמְפִיר
 אוֹתוֹ.

הַפְּרֻכְתָּה, שְׁהִיא מְסַף פְּרוּס, מְכַסֶּה
 אֶת תּוֹף סַתֵּר הַנְּסֻתֵר. הַכְּפֻרְתָּה
 פְּרוּסָה תּוֹף הַסְתָּרִים הָעֲלִינָים
 לְהַסְתִּיר הַנְּסֻתָּרִים, שֶׁהָרִי הֵם
 טְמִירִים וְנִסְתָּרִים. (הַפְּרֻכְתָּה פְּרוּסָה בְּתוֹף
 סַתֵּרִים עֲלִינָים לְשֹׁמֵר הַסְתוּם, שְׁהִיא נִסְתֵּר
 וְסְתוּם) לְפָנִים מִן הַכְּפֻרְתָּה יֵשׁ מְקוּם
 נִסְתֵּר וְטְמוּן וְגַנּוּז לְהַכְנִיסוֹ
 לְתוֹכוֹ. שְׁמֵן מִשַּׁח עֲלִיּוֹן, רוּחַ
 הַחַיִּים, עַל יַד אוֹתוֹ הַנְּהָר שֶׁשׁוֹפֵעַ
 וְיוֹצֵא, וְאוֹתוֹ נְהָר נִקְרָא מְבוּעַ
 הַבָּאָר, שְׁלֹא פּוֹסְקִים מִימּוֹ
 לְעוֹלָמִים. וְכַשְׁזֶּה נִכְנָס וְשׁוֹפֵעַ כָּל
 אוֹתוֹ מִשַּׁח קַדְשׁ מְלַמְעָלָה
 מִמְּקוּם שֶׁל קַדְשׁ הַקְּדוּשִׁים, אוֹר
 שֶׁל שְׁפַע יוֹרֵד וְכַא לְתוֹף אוֹתָם
 הַצְּנוּרֹת, וְזֶה מִתְמַלֵּא מִשֵּׁם
 כְּנוּקְבָה שֶׁמַתְעַבְרָת וּמִתְמַלֵּאת מִן
 הַזְכוּר.

אַף כֶּף גַּם הֵיבֵּלָה הִזָּה מַתְתַּקֵּן
 תְּמִיד לְקַבֵּל כְּנוּקְבָה שֶׁמְקַבֵּלֶת מִן
 הַזְכוּר. הַקְּבֵלָה שֶׁמְקַבֵּלֶת אֶת כָּל
 הַרוּחֹת וְהַנְּשֻׁמּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
 שִׁיּוֹרְדוֹת לְעוֹלָם, וְהַתְעַבְרוֹ
 (וְהַתְעַבְבוֹ) שֵׁם כָּל אוֹתוֹ זְמַן שֶׁצְּרִיף.
 יתְעַבְבוֹ עַד שֶׁיָּבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ,
 וְיִקְבְּלוּ כָּל אוֹתָם הַנְּשֻׁמּוֹת, וְיָבֵאוּ
 וְיִשְׁמַח הָעוֹלָם כְּמִקְדָּם, וְאִז

יִשְׁמַח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמִקְדָּם,
כְּמוֹ שְׂנֵאמַר (תהלים קד) יִשְׁמַח ה'
בְּמַעֲשָׂיו.

בְּהִיבֵר הַזֶּה קְיָמִים הַעֲנוּגִים
וְהַתְּפִנּוּקִים שֶׁל הַרוּחוֹת,
וְהַשְּׁעִשׂוּעַ שְׂמִשְׁתַּעֲשַׁע הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּגֵן עֵדֶן. כִּאֵן הִיא
תְּשׁוּקַת הַכֹּל וְעִנְגַּת הַכֹּל לְהַתְּחַבֵּר
הַכֹּל בְּאַחַד וְלִהְיוֹת הַכֹּל בְּאַחַד,
הַקָּשֶׁר שֶׁל הַכֹּל בְּיַחְדָּו אֶחָד כִּאֵן
עוֹמֵד.

שְׁבֻשְׁבֵר הָאֵיבָרִים מִתְּחַבְּרִים
בְּאֵיבָרִים הַעֲלִיוֹנִים, כֹּל אֶחָד
וְאֶחָד פְּרָאוּי לוֹ, אֵין לָהֶם תְּשׁוּקָה
וְאֵין לָהֶם עִנְגָה, רַק בְּיַחְדָּו שֶׁל
הַהִיכָל הַזֶּה, וְהַכֹּל כִּאֵן תְּלוּי.
כְּשֶׁהִתְחַבְּרוּת שֶׁל כִּאֵן מִתְיַחֵדֵת
בְּיַחְדָּו אֶחָד, אֲזִי כֹל אֹרֵר הָאֵיבָרִים
וְכֹל הָאֵרֶת הַפְּנִיִם וְכֹל הַשְּׂמֻחוֹת,
כֹּל מְאִירִים וְשִׂמְחִים.

אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שִׂידַע לְסִדֵּר
סִדּוּרִים וְלִתְקַן אֶת תְּקוּנֵי
הַהִשְׁתַּלְּמוֹת פְּרָאוּי, אֶהְבְּתוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְאִז כֹּל הַדִּינִים וְכֹל
הַגְּזֵרוֹת הַרְעוֹת עוֹבְרוֹת
וּמִתְבַּטְּלוֹת מִן הַעוֹלָם.

הִיבֵר זֶה הִיכָל שֶׁל תְּשׁוּקָה, הִיכָל
שֶׁל עִנְגָה, הִיכָל שֶׁל שְׁעִשׂוּעַ עֲלִיוֹן
וְתַחְתּוֹן בְּאַחַד. וּמְקַבְּלִים כֹּלֵם
הָאוֹר שֶׁל הַגֵּר הַעֲלִיוֹן שְׂמֵאִיר לְכֹל
וְלִהְתַּיַּחֵד הַכֹּל כְּמוֹ שְׂצָרִיךְ בְּיַחְדָּו
שָׁלֵם. וְעַל זֶה הִיכָל זֶה עוֹמֵד
בְּסִתְרָה הַכֹּל, גְּנוּז מִהַכֹּל. אֵף עַל
גַּב שְׂפָלִם מְסֻתְרִים, זֶה מְסֻתֵר
וְגִנּוּז יוֹתֵר, לְהִיּוֹת בְּרִית קַיָּוִם הַכֹּל
בְּאַחַד, זְכָר וּנְקֵבָה, לְהִיּוֹת
שְׁלֵמִים.

הַהִיבֵר הַזֶּה נִקְרָא אֲרוֹן הַבְּרִית,
שֶׁהוּא אֲדוֹן כֹּל הָאָרֶץ. מִשׁוּם
שֶׁזֶהוּ מְקוֹם שְׂיוּצָאוֹת מִמֶּנּוּ כֹּל
הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל הַעוֹלָם לְיַחַד יַחְדָּו
לְמִטָּה, וְלִהְמַשִּׁיךְ אֶת הַיַּחְדָּו שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִמַּעַל לְמִטָּה

הוּא כְּמִלְקָדְמִין, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תהלים קד)
יִשְׁמַח יי' בְּמַעֲשָׂיו.

בְּהֵאֵי הִיכָלָא, קְיָיִמִין עֲנוּגִין וְתְּפִנּוּקִין דְּרוּחֵי,
וְאִשְׁתַּעֲשִׂעוּתָא דְּאִשְׁתַּעֲשַׁע קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן. הֵכָא אִיהוּ תִּיאוּבְתָא דְּכָלָא,
וְעֲנוּגָא דְּכָלָא, לְאַתְחַבְּרָא כָלָא בְּחָדָא, וְלִמְהוּי
כָלָא חַד, קְשׁוּרָא דְּכָלָא בְּיַחְדָּא חָדָא הֵכָא
קְיָיִמָא.

דְּכַד שְׂיִיפֵי כְּלָהוּ מִתְּחַבְּרָאן בְּשְׂיִיפִין עֲלָאִין,
כֹּל חַד וְחַד פְּדָקָא חָזִי לִיה, לִית לוֹן
תִּיאוּבְתָא, וְלִית לוֹן עֲנוּגָא, בְּרַ בְּיַחְדָּא דְּהֵאֵי
הִיכָלָא, כֹּלָא הֵכָא תְּלִיא. כַּד אִתְחַבְּרוּתָא
דְּהֵכָא אִתְיַחֵד בְּיַחְדָּא חָדָא, כְּדִין כֹּל נְהִירוֹ
דְּשְׂיִיפִין, וְכֹל נְהִירוֹ דְּאַנְפִּין, וְכֹל חֲדָוּוֹן, כְּלָהוּ
נְהִירִין וְחָדָאן.

זְבָאָה חוּלְקִיָּה, מָאן דִּידַע לְסִדְרָא סִדּוּרִין,
וְלְאַתְקַנָּא תְּקוּנֵי אִשְׁתַּלְּמוּתָא כְּדָקָא
יְאוּת, רַחֲמֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּהֵאֵי עֲלֵמָא,
וּבְעֲלֵמָא דְּאַתִּי. וְכְדִין, כֹּל דִּינִין, וְכֹל גְּזָרִין
בִּישִׁין, מִתְּעַבְּרִין וּמִתְבַּטְּלִין מִעֲלֵמָא.

הִיבְלָא דָא, הִיכָלָא דְּתִיאוּבְתָא, הִיכָלָא
דְּעֲנוּגָא, הִיכָלָא לְאַשְׁתַּעֲשַׁע עֵילָא
וְתַתָּא כְּחָדָא. וּמְקַבְּלָא כָלָא נְהִירוֹ דְּבוּצִינָא
עֲלָאָה דְּנְהִיר לְכָלָא, וְלְאַתְיַחֵדָא כָלָא כְּדָקָא
יְאוּת בְּיַחְדָּא שְׁלִים. וְעַל דָּא, הִיכָלָא דָא
קָאִים בְּטְמִירוֹ דְּכָלָא, גְּנִיז מְפֻלָּא. אֵף עַל גַּב
דְּכְלָהוּ טְמִירִין. דָּא טְמִיר וְגְנִיז יְתִיר. לְמְהוּי
בְּרִית קְיָיִמָא כֹּלָא כְּחָדָא, דְּכַר וְנוּקְבָא לְמְהוּי
שְׁלִים.

הִיבֵר דָּא אֶקְרִי אֲרוֹן הַבְּרִית, דְּאִיהוּ אֲדוֹן כֹּל
הָאָרֶץ. בְּגִין דְּהֵאֵי אִיהוּ אֲתֵר, דְּנִפְקוּ
מִנֶּיהָ כֹּל נְשֻׁמֵי דְּעֲלֵמָא, לְיַחְדָּא יַחְדָּא
לְתַתָּא, וְלְאַמְשַׁכָּא יַחְדָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לתת לצדיק, משום שיצאו מצדיק ונכנסות לצדיק, ואחר כך יצאו מצדיק ונכנסות למקום שיצאו משם.

ארון הברית הנה לוקח הכל מצדיק, ואחר כך יוצאות ממנו ונכנסות לצדיק שלמטה. אחר כך יוצאות מהצדיק שלמטה ונכנסות לארון הברית הנה, שיהיו כל הנשמות כלולות ממעלה וממטה להיות שלמות מכל הצדדים. וארון הברית הנה לוקח מהצדיק אותן נשמות משני צדדים.

בא וראה, מבויע הבאר אינו נפרד מהבאר לעולמים, ולכן המקום הנה הוא תקון של הכל, הקיום של כל הגוף, להיות שלם בכל פראוי. פאן הוא היחוד והקשר כאחד להיות מעלה ומטה אחד בקשר אחד, שאין נפרדים כל האיברים זה מזה, ולהמצא הכל פנים בפנים.

ועל זה שנינו, מי שקשמש מטו מאחור, מכחיש את תקון ההסתכלות פנים בפנים, להאיר הכל כאחד ולהמצא הכל פנים בפנים בדבקות פראוי, כמו שגאמר (בראשית ב) ודבק באשתו. באשתו דוקא, ולא אחורי אשתו. שנים הם. יעקב הוא למעלה, ויוסף הוא למטה. שתי תשוקות הן, אחד ההיכל הששי, ואחד ההיכל השביעי הנה. התשוקה שלמעלה באותן נשיות שנוטל יעקב. התשוקה שלמטה בשמוש הנה שנוטל יוסף. משני הצדדים הללו נוטל (וה) ארון הברית את רוח החיים. מהצד של יעקב נוטל את רוח החיים שלמעלה שנדבק בו באותן נשיות, ומכניס (באותן נשיות) (ונכנס) את רוח החיים

מעילא לתתא, ליהבא לצדיק, בגין דנפקו מצדיק, ועיילי בצדיק. ולבתר נפקי מצדיק, ועיילי באתר דנפקי מתמן.

האי ארון הברית, נקיט פלא מצדיק. ולבתר, נפקי מניה, ועיילי בצדיק לתתא. לבתר נפקי מצדיק דלתתא, ועיילי בהאי ארון הברית. למהוי כל נשמתין פלילן מעילא ומתתא. למהוי שלים מפל סטריין. והאי ארון הברית, נקיט מצדיק אינון נשמתין, מתריין סטריין.

תא חזי, מבויע דבירא לא מתפרשא מבירא לעלמין, ועל דא, האי אתר, שכלולא דכלא, קיומא דכל גופא, למהוי שלים בכלא דדקא יאות. הקא, הוא יחודא וקשורא כחדא, למהוי עילא ותתא חד, בקשורא חדא, דלא מתפרשן כל שייפין דא מן דא, ולאשתכחא כלא אנפין באנפין.

ועל דא תנינו, מאן דשמיש ערסיה מאחורא, אכחיש תקוונא דאסתכלותא אנפין באנפין, לאנהרא כלא כחדא, ולאשתכחא כלא אנפין באנפין, בדבקותא דדקא יאות, כמה דאת אמר (בראשית ב) ודבק באשתו, באשתו דייקא, ולא אחורי אשתו.

תריין אינון, יעקב איהו לעילא, יוסף לתתא. תריין תיאובתין אינון. חד היכלא שתיתאה. וחד האי היכלא שביעאה. תיאובתא לעילא, באינון נשיקין דנטיל יעקב. תיאובתא לתתא, בהאי שמושא דנטיל יוסף. מתריין סטריין אלין, נטיל (האי) (דף רנ"ט ע"ב) ארון הברית רוחא דחיי. מסטרא דיעקב, נטיל רוחא דחיי דלעילא, דאתדבק ביה באינון נשיקין, ואעיל (באינון נשיקין) (נ"א ועיל) רוחא דחיי דלעילא ביה, לאתזנא מניה. מסטרא דיוסף, דאיהו לתתא, בסיומא

שְׁלֹמֶעֱלָה בּוֹ לְהִזּוֹן מִמֶּנּוּ. מֵהֶצֶד
שֶׁל יוֹסֵף שֶׁהוּא לְמִטָּה, בְּסִיּוּם
הַגּוֹף, בְּהִיכֵל הַזֶּה נוֹטֵל רוּחוֹת
וְנִשְׁמוֹת לְהִרְיֵק לְמִטָּה לְעוֹלָם
הַזֶּה.

שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ נִפְרָדִים לְשָׁנֵי
צְדָדִים. הֶצֶד שֶׁל יַעֲקֹב מִתְּפַשֵּׁט
וְנוֹתֵן כַּח לְנִבְעַע בְּאוֹתָם שְׂדֵים
שְׁמֵתִמְלָאִים מֵאוֹתָהּ רוּחַ הַחַיִּים,
וּמִיַּיֵּק בָּהֶם אֵת אוֹתָם מִלְּאֲכִים
קְדוּשִׁים, שֶׁהֵם חַיִּים וְקִימִים
לְעוֹלָמִים, וְקִימִים בְּקִיּוּם בּוֹ. הֶצֶד
שֶׁל יוֹסֵף נִכְנָס בְּתִשְׁוֹקָה וְנוֹתֵן כַּח
לְפָנִים, וְעוֹשֶׂה נִשְׁמוֹת וְרוּחוֹת
לְרֹדֵת לְמִטָּה וּלְהִזּוֹן בָּהֶם בְּגִי
הָעוֹלָם.

וְעַל כֵּן קִימִים שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ,
זֶה לְמַעַלָּה וְזֶה לְמִטָּה. זֶה לְהִזּוֹן
לְמַעַלָּה, וְזֶה לְזוֹן לְמִטָּה. כָּל אֶחָד
וְאֶחָד כְּרֵאוֹי לוֹ. (וּלְכוּ) וְהַכֵּל הוּא
אֶחָד וְסוּד אֶחָד הוּא. וְעַם כָּל זֶה,
יוֹסֵף זָן אֵת כָּל הַגּוֹף וּמִשְׁקָה
אוֹתוֹ. שְׁמֵרוּחַ הַחַיִּים הַזֶּה שֶׁל
הַהֶדְבְּקוֹת שֶׁל יַעֲקֹב יוֹרֵד לְמִטָּה,
וּבּוֹ נִדְבַק אֲרוֹן הַבְּרִית הַזֶּה בְּרִצּוֹן
לְמַעַלָּה, וְיוֹרֵדֵת אוֹתָהּ רוּחַ חַיִּים
לְמִטָּה בְּאוֹתָהּ הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל
יוֹסֵף, וּכְשֶׁהִכֵּל מִתְּחַבֵּר כְּאֶחָד,
מִתְּמַלְאִים אוֹתָם הַשְּׂדֵים לְהִנִּיק
לְכָל, וּמִשּׁוּם כֵּן הַכֵּל הוּא אֶחָד.
אֲשֶׁרֵי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שִׁידַע לְקֶשֶׁר
קְשָׁרִים וּלְיִחָד יִחָד בְּתַפְלָתוֹ
בְּרִצּוֹן הַלֵּב כְּרֵאוֹי כְּדֵי לְהֶדְבִּיק
אֵיבָר בְּאֵיבָר, רוּחַ בְּרוּחַ, הַכֵּל
בְּכֵל אֶחָד, לְהִיּוֹת הַכֵּל אֶחָד
כְּרֵאוֹי.

בֵּא וְרָאָה, הַהִיכֵל הַזֶּה,
כְּשֶׁהֲרוּחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הִלְלוּ וְכָל
אוֹתָם הִיכְלוֹת וּמְרַכְּבוֹת כָּלֵם
מִתְּיַחֲדִים כְּאֶחָד וּנְמַצְאִים בְּקֶשֶׁר
אֶחָד, אֲזִי הָרוּחַ הַעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה שֶׁל
כָּלֵם, שֶׁהִיא נִקְדָּה אַחַת נִסְתַּרְתָּ
בָּהֶם, וְלֹא מִתְּגַלָּה, וְנַעֲשִׂית רוּחַ נִסְתַּרְתָּ כְּמוֹ הַעֲלִיּוֹנָה. וְסִימְנֵךְ - יִחָד בְּקֶשֶׁר שֶׁל הַכֵּל כְּפִי

דְּגוּפָא, בְּהֵאֵי הִיכְלָא. נְטִיל רוּחִין וְנִשְׁמָתִין
לְאַרְקָא לְתַתָּא, לְהֵאֵי עֲלָמָא.

אַלִּין תְּרִין סְטָרִין, מִתְּפַרְשֵׁן לְתִרִין סְטָרִין.
סְטָרָא דִיעֻקֵּב, אֲתַפְּשֵׁט וְיִהִיב תּוּקָפָא,
לְנִבְעָא בְּאִינוֹן שְׂדִים, דְּאֲתַמְלִיין מֵהֵהוּא
רוּחָא דְחַיִּי, וְיִנִּיק בְּהוּ לְאִינוֹן מִלְּאֲכִין
קְדִישִׁין, דְּאִינוֹן חַיִּין וְקִימִין לְעֲלָמִין, וְקִימִין
בְּקִיּוּמָא בֵּיה, סְטָרָא דִיוֹסָף, עֵייל בְּתִיאֻבְתָּא
וְיִהִב תּוּקָפָא לְגוּ, וְעֵבִיד נִשְׁמָתִין וְרוּחִין,
לְנַחְתָּא לְתַתָּא, וְלֹאֲתַזְנָא בְּהוּ בְּגִי עֲלָמָא.

וְעַל דָּא, קִימִין תְּרִין סְטָרִין אֲלִין, דָּא לְעֵילָא,
וְדָא לְתַתָּא. דָּא לְאֲתַזְנָא לְעֵילָא, וְדָא
לְמִיזֵן לְתַתָּא. כָּל חַד וְחַד כְּדָקָא חֲזִי לִיה, (וְעַל
דָּא) וְכֹלָא אִיהוּ חַד, וְחַד רְזָא אִיהוּ. וְעַם כָּל
דָּא, יוֹסֵף זָן לְכָל גּוּפָא, וְאַשְׁקִי לִיה. דְּמֵהֵאֵי
רוּחָא דְחַיִּי דְּאֲתַדְּבִקוּתָא דִיעֻקֵּב, נַחֲתִית לְתַתָּא,
וּבֵיה אֲתַדְּבִק הָאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית, בְּרַעוּתָא
לְעֵילָא, וְנַחֲתִית הֵהוּא רוּחָא דְחַיִּי לְתַתָּא,
בְּהֵהוּא אֲתַדְּבִקוּתָא דִיוֹסָף, וְכַד אֲתַחְבֵּר כֹּלָא
כְּחֻדָא, אֲתַמְלִיין אִינוֹן שְׂדִים לְיִנְקָא לְכֹלָא,
וּבְגִין כֵּן כֹּלָא אִיהוּ חַד, זַפְּאָה חוּלְקִיָּה, מֵאֵן
דִּידַע לְקֶשֶׁרָא קְשָׁרִין, וּלְיִחָדָא יִחָדָא
בְּצִלוּתִיה בְּרַעוּתָא דְלִבָּא כְּדָקָא יֵאוּת, בְּגִין
לְדְבָקָא שְׁיִיפָא בְּשְׁיִיפָא, רוּחָא בְּרוּחָא, כֹּלָא
בְּכֹלָלָא חֻדָא, לְמַהוּי כֹּלָא חַד כְּדָקָא חֲזִי.

תָּא חֲזִי, הָאֵי הִיכְלָא, כְּדֵי אֲלִין רוּחִין קְדִישִׁין,
וְכָל אִינוֹן הִיכְלִין וְרִתִּיכִין, כְּלָהוּ מִתְּיַחֲדִי
כְּחֻדָא, וְאַשְׁתַּכְּחוּ בְּקֶשֶׁרָא חֻדָא, כְּדִין הָאֵי
רוּחָא עֲלָאָה דְכֹלָהוּ, דְּאִיהוּ נִקְוֵדָה חֻדָא,
אַסְתִּים בְּהוּ, וְלֹא אֲתַגְלִיָּא, וְאַתְעֵבִיד רוּחָא
סְתִים כְּגוֹוֹנָא עֲלָאָה. וְסִימְנֵךְ אֲגוּזָא, יִחָדָא

בָּהֶם, וְלֹא מִתְּגַלָּה, וְנַעֲשִׂית רוּחַ נִסְתַּרְתָּ כְּמוֹ הַעֲלִיּוֹנָה. וְסִימְנֵךְ - יִחָד בְּקֶשֶׁר שֶׁל הַכֵּל כְּפִי

שְׁאֲמַרְנוּ, לְהַקְשֵׁר זֶה בְּזֶה, לְהִיזוּת
הַכֹּל שְׁלֵם בְּשִׁלְמוֹת (זָכַר וּנְקֵבָה)
כְּאֶחָד.

וְהָרִי בְּאֲרָנוּ כְּמוֹ כֵּן, הַקְּרָבֵן עוֹלָה
לְיָחִיד (יָחִיד) קְרָבֵן וְלְיָחִיד (וּלְסַפֵּק) אֶת
כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּרֹאֵי לוֹ מֵאוֹתוֹ
הָעֶשְׂרֵן שְׁעוֹלָה - הַכֹּהֵן שֶׁהוּא
לְיָמִין בְּקִשְׁרֵי שֶׁל הַיָּחִיד בְּרִצּוֹן,
וְהַלּוּיִם בְּשִׁירָה. כְּלוּלִים זֶה בְּזֶה,
הַיֵּכָל בְּהֵיכָל, רוּחַ בְּרוּחַ, עַד
שְׁמַתְחָבְרִים בְּמִקּוֹמָם אֵיבָר
בְּאֵיבָר, לְהִיזוּת הַכֹּל כְּלוּל כְּאֶחָד
כְּרֹאֵי.

וְהָרִי בְּאֲרָנוּ, שֶׁכְּשֶׁנֶּשְׁלֵם הַכֹּל
כְּאֶחָד, הָאֵיבָרִים הָעֲלִיּוֹנִים
בַּתְּחִילוֹתָם, אִזּוּ הַנְּשִׂמָה הָעֲלִיּוֹנָה
שֶׁל הַכֹּל מִתְעוֹרְרָת וְנִכְנָסֶת בְּכֹלָם
וּמֵאִירָה לְכֹל, וְכֹל הָעֲלִיּוֹנִים
וְהַתְּחִילוֹתָם מִתְבָּרְכִים, וְאוֹתוֹ
שֶׁלֹא נוֹדַע וְלֹא נִכְנַס בְּחֻשְׁבוֹן,
הַרְצוֹן שֶׁאֵינוֹ נִתְפָּס לְעוֹלָמִים, אִזּוּ
הַכֹּל עוֹלָה עַד אֵין סוּף, וְנִקְשֵׁר
הַכֹּל בְּקִשְׁרֵי אֶחָד, וּמִתְבַּשֵּׂם אוֹתוֹ
הַרְצוֹן לְתוֹךְ וּבִפְנֵים בְּסֵתֵר.

אוֹר הַנְּשִׂמָה הָעֲלִיּוֹנָה עוֹלָה לְפָנֵי
וּלְפָנֵים וּמֵאִיר לְכֹל. בְּתוֹךְ הָאוֹר
הַזֶּה נִכְנַס סֵתֵר הַמְּחַשְׁבָה שְׁכוּלָל
אֶת הַכֹּל, וְלְפָנֵי וּלְפָנֵים בְּאוֹתוֹ
רִצּוֹן הַמְּחַשְׁבָה מֵאִיר וּמִתְבַּשֵּׂם,
וְתוֹפֵס וְלֹא תוֹפֵס, וְעוֹלָה (הַרְצוֹן הַזֶּה)
מִתּוֹךְ רִצּוֹן הַמְּחַשְׁבָה לְתוֹפֵס בּוֹ.
וּכְשֶׁזֶה עוֹלָה, הָאוֹר שֶׁלְמֻטָּה
תוֹפֵס בּוֹ.

וְכֵן הַכֹּל, לְהַתְקַשֵּׁר וּלְהַתְמַלֵּא
וּלְהַתְבָּרֵךְ הַכֹּל כְּאֶחָד כְּרֹאֵי. וְאִזּוּ
נִקְשְׁרִים זֶה עִם זֶה כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ,
הַיֵּכָלוֹת בְּהֵיכָלוֹת, תְּחִילוֹתָם
בְּעֲלִיּוֹנִים, סוּד שֶׁל זָכַר וּנְקֵבָה
כְּאֶחָד, הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן בְּאוֹר
שֶׁנֶּסְתֵּר וְגִנּוּז בּוֹ יוֹתֵר, וְאוֹתוֹ
הַגִּנּוּז כְּלוּל בְּמָה שֶׁגִּנּוּז יוֹתֵר, עַד
שֶׁהַכֹּל נִמְצָא כְּרֹאֵי בְּיָחִיד אֶחָד.

בְּקִשְׁרֵי דְכֹלָא כְּדָקָא אֲמָרֵן, לְאֶתְקַשְׁרָא דָּא
בְּדָא, לְמַהוּי כֹּלָא שְׁלִים, בְּשְׁלִימוֹ (דְּכֵר וּנְקֵבָה)
כְּאֶחָד.

וְהָא אוּקִימַנָּא כְּגוּוּנָא דָּא, קְרַבְנָא סְלֵקָא
לְיָחִידָא (נ"א יָחִידָא) קְרַבְנָא וְלְיָחִידָא (ד"א
וּלְאֶסְתַּתְפָּקָא) כָּל חַד וְחַד בְּדָקָא חֲזִי לִיה מַהֲהוּא
תְּנַנָּא דְסָלִיק, כְּהֵנָּא דְאִיהוּ יְמִינָא, בְּקִשְׁרֵי
דְיָחִידָא בְּרֵעוּתָא, וְלִיּוֹאֵי בְּשִׁירָתָא. כְּלוּל דָּא
בְּדָא. הַיֵּכָלָא בְּהֵיכָלָא, רוּחָא בְּרוּחָא, עַד
דְּמִתְחַבְרֵן בְּאַתְרֵיהוּ, שְׁיִיפָא בְּשְׁיִיפָא, לְמַהוּי
כֹּלָא כְּלוּל בְּחֵדָא כְּדָקָא יְאוּת.

וְהָא אוּקִימַנָּא דְכַד אֲשַׁתְּלִים כֹּלָא כְּחֵדָא,
שְׁיִיפִין עֲלָאִין בְּתַתְּאִין, כְּדִין, נִשְׁמַתָּא
עֲלָאָה דְכֹלָא, אֲתַעֲרַת, וְעֲלַת בְּכֹלָהּ, וְנַהִיר
לְכֹלָא, וְכֹלָהּ מִתְבָּרְכָאן עֲלָאִין וְתַתְּאִין.
וְהָהוּא דָּלָא אֲתִידַע, וְלֹא עֲאֵל בְּחוּשְׁבָנָא,
רֵעוּתָא דָּלָא אֲתַפֵּס לְעֲלָמִין, כְּדִין כֹּלָא סָלִיק
עַד אֵין סוּף, וְאֶתְקַשֵּׁר כֹּלָא בְּקִשְׁרֵי חֵדָא,
וּבְסִים, הָהוּא רֵעוּתָא לְגוּ בְּגוּ בְּסֵתִימוֹ.

נַהִירוֹ דְנִשְׁמַתָּא עֲלָאָה, סְלֵקָא לְגוּ בְּגוּ, וְנַהִיר
לְכֹלָא. בְּגוּ דְהָאֵי נַהִירוֹ, אֲעִיל סֵתִימוֹ
דְּמַחְשְׁבָה, דְאִיהוּ כְּלוּל כֹּלָא, וּבְגוּ לְגוּ,
כְּהָהוּא רֵעוּ דְמַחְשְׁבָה, אֲנַהִיר וְאֲתַבְּסָם וְתַפִּיס
וְלֹא תַפִּיס, וְסְלֵקָא (ס"א הָאֵי רֵעוּ) מְגוּ רֵעוּ
דְמַחְשְׁבָה לְתַפְּשָׂא בֵיה, וְכַד הָאֵי סָלִיק, נַהִירוֹ
דְלִתְתָא תַפִּיס בֵיה.

וְכֵן כֹּלָא, לְאֶתְקַשְׁרָא וְלְאֶתְמַלְיָא וְלְאֶתְבָּרְכָא
כֹּלָא כְּחֵדָא, כְּדָקָא יְאוּת. וְכְדִין אֶתְקַשֵּׁר
דָּא בְּדָא כְּדָקָא אֲמָרֵן, הַיֵּכָלִין בְּהֵיכָלִין, תְּתַאִין
בְּעֲלָאִין, רְזָא דְכֵר וּנְוִקְבָא כְּחֵדָא, נַהִירוֹ
עֲלָאָה, בְּנַהִירוֹ דְסֵתִים וְגִנּוּז יְתִיר בֵיה. וְהָהוּא
דְגִנּוּז, כְּלוּל בְּמָה דְגִנּוּז יְתִיר, עַד דְאֲשַׁתְּכַח
כֹּלָא כְּדָקָא יְאוּת, בְּיָחִידָא חֵדָא.

וְעַל דָּא, מִשֶּׁה הָוּה יָדַע לְסִדְרָא סְדוּרָא
 דְּמֵאֲרִיָּה מִכָּל בְּנֵי עַלְמָא, כַּד אֶצְטְרִיף
 לְאַרְכָּא, אֲרִיף. לְקֶצְרָא, קֶצֶר. כְּמָה
 דְּאוּקִימְנָא, (במדבר יב) אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ. תְּגִינֵן,
 מָאן דְּאֲרִיף בְּצִלּוֹתֶיהָ וְיִסְתַּפֵּל בֵּיהּ, לְסוּף אֶתָּא
 לְיַדֵּי כָּאב לֵב. וְתְגִינֵן, מָאן דְּאֲרִיף בְּצִלּוֹתֶיהָ,
 יוֹרְכוּן יוֹמוֹי.

וְרָזָא דְּמִלָּהּ, מָאן דְּאֲרִיף בְּאַתְרֵי דְּבַעֵי לְקֶצְרָא,
 אֶתִּי לְיַדֵּי כָּאב לֵב, מָאן לֵב. דָּא הוּא
 דְּכַתִּיב, (משלי טו) וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד. בְּגִין
 דְּאִיהוּ אֶתְרֵי דְּבַעֵי לְקֶצְרָא, וְלֹא לְאַרְכָּא בֵּיהּ,
 דְּהָא כָּלָא קָאִים לְעֵילָא, וּבַעֵי דְּלֹא לְאַמְשָׁכָא
 לִיהּ, לְקֶשְׂרָא לִיהּ בְּקֶשְׂרָא דְּלְעֵילָא, כְּלָא
 אֲרִיכוּ לְמַהוּי כָּלָא (דף ר"ס ע"א) חַד בְּיַחְוּדָא חַד.
 וּכְיוּן דְּאֶתְקֶשֶׁר כַּחְדָּא, כְּדִין לֹא בַעֵי לְאַרְכָּא
 בְּאַרְיִכוּ, וְלֹא תַחְנוּנָא בְּתַחְנוּנֵי. וְכַד אֲרִיף
 בְּאַרְיִכוּ, בְּאַתְרֵי דְּאֶצְטְרִיף, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא
 קְבִיל צִלּוֹתֶיהָ, וְדָא הוּא יְקָרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף
 הוּא, בְּגִין דְּיַחְוּדָא דְּצִלּוֹתָא קָא מְקֶשֶׁר קֶשְׂרִין,
 וְאַסְגֵּי בְּרַכָּאן לְעֵילָא וְתַתָּא.

גוּ הֵיכְלָא דָּא, קִימָא נְקוּדָה חַדָּא טְמִירָתָא,
 וְהֵאִי נְקוּדָה אִיהִי רוּחָא, לְקַבְלָא רוּחָא
 אַחְרָא עֲלָאָה. וְכַד שְׂרִיא רוּחָא בְּרוּחָא, כְּדִין
 עָאֵל דָּא בְּדָא וְאִיהוּ חַד, וְדַבְּקוּתָא חַדָּא.
 וְאַתְרַכִּיב דָּא בְּדָא לְמַהוּי חַד, כְּהֵאִי אִילְנָא
 דְּאַרְפִּיב דָּא בְּדָא וְאִיהוּ חַד, זִינָא בְּזִינְיָה. וְוִי
 מָאן דְּאַרְפִּיב זִינָא בְּלֹא זִינְיָה, כְּפִינּוֹן בְּנֵי
 אַהֲרֹן, דְּבַעוּ לְאַרְפָּכָא אִילְנָא בְּאַחְרָא דְּלֹאוּ
 אִיהוּ זִינְיָה.

וּמָאן דְּאַרְפִּיב זִינָא בְּזִינְיָה, וְיָדַע לְקֶשְׂרָא
 קֶשְׂרָא בְּקֶשְׂרִיָּה, הֵיכְלָא בְּהֵיכְלִיָּה,
 דְּרָגָא בְּדְרָגִיָּה, דָּא אִית לִיהּ חוּלְקָא בְּעַלְמָא
 דְּאֶתִּי, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא. וְעַל דָּא, הֵאִי אִיהוּ שְׁלִימוּ דְּכָלָא. וְכַד אֶשְׁתַּלִּים

וְכַד אֶשְׁתַּלִּים

דא בדא, ואיהו כלא חד עובדא זינא בזיניה
 דנפיק מהאי שלימו ההוא אקרי מעשה
 מרפכה.

וכשנשלם זה בזה והוא הפל
 מעשה אחד, מין במינו שיוצא
 מהשלמות הזו, הוא נקרא מעשה
 מרפכה.

ורזא דא (בראשית ב) וייצר יי' אלהים את האדם,
 שם מלא. ואדם איהו עובדא דהאי
 מרפכה, דארפיב דא בדא, עובדא דשלימו
 דכלא, וכד אשתלים דא בדא, כדין יי'
 אלהים, שם מלא. זפאה איהו מאן דינע
 לקשרא קשרי מהימנותא. וליחדא יחודא
 כדקא חזי.

וסוד זה - (בראשית ב) וייצר ה'
 אלהים את האדם. שם מלא.
 ואדם הוא מעשה של המרפכה
 הזו, שמרכיב זה בזה, מעשה של
 שלמות הכל. וכשנשלמים זה
 בזה, אז ה' אלהים, שם מלא.
 אשרי מי שיודע לקשר את קשרי
 האמונה וליחד את היחוד פראוי.
 בא וראה, כמו שישנם שמות
 קדושים עליונים מתחברים אלו
 באלו, כפך הוא השם הקדוש,
 התפרש למעלה והתפרש למטה.
 השם הזה הוא למעלה, והשם
 הזה הוא באמצע, והשם הזה הוא
 למטה. יהו"ה שהוא סוד השם
 הקדוש הוא אחד, הסוד של הכל.
 העולם העליון בסתר הנסתר
 שעליו, שהשתתף עמו, והוא
 אחד. העולם התחתון בסתר
 האמצע, סוד המרפכה הקדושה
 העליונה שעליה, ובארנו. (בא וראה,
 סוד שם הקדוש יי' אלהים. שם זה הוא למעלה,
 שם זה הוא באמצע, שם זה הוא למטה. למעלה
 סוד עולם הבא כסתום של הסתימות שעליו והוא
 אחד. למטה סוד עולם התחתון ועולם העליון
 שעליו משתתף עמו והוא אחד. באמצע בסוד
 המרפכה הקדושה העליונה, ומבאר.)

תא חזי, כמה דאיתנהו שמהן קדישין עלאין,
 מתחברין אלין באלין, הכי איהו שמה
 קדישא. אתפרש לעילא, ואתפרש לתתא.
 שמה דא איהו לעילא, שמה דא איהו
 באמצעיתא, שמה דא איהו לתתא. יהו"ה
 דאיהו רזא דשמה קדישא, איהו חד. רזא
 דכלא. עלמא עלאה, בסתימו דסתימותא
 דעליה, דאשתתף בהדיה, ואיהו חד. עלמא
 תתאה, בסתימו דאמצעיתא, רזא רתיכא
 קדישא עלאה דעליה, ואוקימנא. (ס"א תא חזי רזא
 דשמה קדישא דא יי' אלהים שמה דא איהו לעילא שמה דא איהו באמצעיתא
 שמה דא איהו לתתא. לעילא רזא דעלמא דאתי בסתימו דסתימותא דעליה
 ואיהו חד. לתתא רזא דעלמא תתאה ועלמא עלאה דעליה אשתתף בהדיה
 ואיהו חד. באמצעיתא רזא רתיכא קדישא עלאה ואוקימנא.)

מהצד הזה יוצאות ארבע
 מרפכות, ומהצד הזה ארבע
 מרפכות יוצאות, משום שכל
 אחת ואחת נפרדת לארבעה, כל
 מרפכה הן ארבע, כשמשתפלים
 בדרגות. וכן כלם הארבע
 בארבע, בסוד השם הקדוש
 שהוא אדנ"י, באותן מרפכות
 שעומדות ונוסעות בשם הזה, והן
 נקראות (זכריהו) הרי נחשת, משום
 שיש הרים ויש הרים. יש הרים
 עליונים ויש הרים תחתונים. והם

מהאי גיטא, ארבע רתיכין נפקין, ומהאי גיטא
 ארבע רתיכין נפקין, בגין דכל חד וחד
 מתפרש לארבע, כל רתיכא ארבע אינון, כד
 מסתפלין דרגין. וכן פלהו ארבע בארבע,
 ברזא דשמה קדישא דאיהו אדנ"י, באינון
 רתיכין דקיימי ונטלי בשמה דא, ואינון
 אקרון (זכריהו 1) הרי נחשת, בגין דאית הרים
 ואית הרים. אית הרים עלאין, והרים תתאין.

עומדים בשלשה צדדים, ויוצאים מתוך זהב וכסף ונחשת.

הנחשת למטה, משום שאותן מרפבות שיוצאות מתוך אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד שבתוך ההיכל הראשון, שהן ארבע מרפבות שיוצאות מתוך אותן שתי רוחות זמין ושמאל, מתוך לבנת הספיר, כמו שאמרנו. אלו שתי הרוחות שאמרנו שם, הן נקראות שני הרים, והם הרי נחשת.

מאותן שתי רוחות שנקראות הרי נחשת, יוצאות אותן ארבע מרפבות שמשמשות באותו השם של אל"ף דל"ת שגשקע בסנדלפון, בעל הפנים. וכלם שליחים על אלה בעולם בסוד סוסים ומרפבות, משום שיש מרפבה על סוסים שמסיעים אותה.

והשם הקדוש הזה נכלל ביו"ד ה"א, כמו שבארנו, שנקלל אל"ף דל"ת ביו"ד ה"א, והוא יאהדונה"י. והרי נתבאר, אלהים לא נכלל בשם אחר, משום שיש אלהים חיים, ומזה מתפשט לכמה צדדים, ולא מתפנס, אלא מתפשט.

השם שכולל את כל השמות - יו"ד ה"א וא"ו ה"א, בסוד האותיות הצרוף של השם הקדוש, שבו היה יודע הכהן לצרף בכל צדדיו, עד שעולים השמות בכמה צדדים בארבעים ושנים גונים בהשתטחות המנורה של הניצוץ החזק, שזהו שכולל את כל השמות.

והשם הזה כולל את כל השמות. אאלדהני"ם סימן. באותיות הללו פלולות אחרות מחברות, ואלו יוצאות ואלו נכנסות. אחר כך כשנוטה ומתפשטת המנורה של הניצוץ החזק, מצטרפות האותיות בתוכה, ונכנסות

ואינן בתלת סטריין קיימי, ונפקי מגו זהב וכסף ונחשת.

נחשת לתתא, בגין דאינן רתיכין דנפקי מגו אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד די בגו היכלא קדמאה, דאינן ארבע רתיכין דנפקין מגו אינן תריין רוחין ימינא ושמאלא, מגו לבנת הספיר, כדקאמרן. אלין תריין רוחין דקאמרינן התם, אינן אקרון תרי טורים, ואינן הרי נחשת.

מאינן תרי רוחין דאקרון הרי נחשת, נפקי אינן ד' רתיכין, דמשתמשי בההוא שמא דאל"ף דל"ת, דאשתקע בסנדלפון, מאריה דאפיא. וכלהו שליחן על אלין בעלמא, ברזא דסוסון ורתיכין, בגין דאית רתיכא על סוסון, דנטלי לה.

ודא שמא קדישא, אתפליל ביו"ד ה"א, כמה דאוקימנא, דאתפליל אל"ף דל"ת ביו"ד ה"א, ואיהו יאהדונה"י. והא אתמר, אלהים לא אתפליל בשמא אחרא, בגין דאית אלהים חיים, ומהאי, אתפשט לכמה סטריין, ולא אתפניש, אלא אתפשט.

שמא דכליל כל שמחן, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ברזא דאתון צרופא דשמא קדישא, דביה הוה ידע פהנא, לצרפא בכל סטרוי, עד דסלקי שמחן בכמה סטריין, בארבעין ותריין גוונין, באשתטחו דבוצינא דקרדינותא, דהאי איהו כליל כל שמחן.

ושמא דא, כליל כל שמחן. אאלדהני"ם סימן. באלין אתון כלילן אתרנין מתחברן. ונפקי אלין, ועיילי אלין. לבתר כד אתנטי ואתפשט בוצינא דקרדינותא, מצטרפי אתון בגווה, ואעלי אתון, ונפקי אתון, ברזא דאלין תשע אתון. ואלין אתמסרו

אותיות ויוצאות אותיות בסוד
תשע האותיות הללו. ואלו נמסרו
לקדושים עליונים ללכת בדרך
של סוד האותיות, לצרף יחד של
שמות האותיות כמו שהיה יודע
הפהן לצרף שמות באותיות
רשומות.

ידי אדם מתחת פנפיהם (יחזקאל א)
א. כלן ידי אדם. הרי בארנו,
שאותם (שרפים) רוחות וחיות
ואופנים, (ברובים וחיות ואופנים) כלם
עם כנפים, וידיים תחת הפנפים
שלהם לקבל תפלות ולקבל בעלי
תשובה. ידי אדם, אתרים
ומקומות לקבל כני אדם
בתפלותיהם ובקשותיהם,
ולפתח פתחים לקבל אותם,
ליחד ולקשר קשרים ולעשות
רצונם.

והאתרים והמקומות הללו
שנקראים ידי אדם, שעומדים
לכני אדם, אלו הם שמות
קדושים ששולטים בכל דרגה
והדרגה, (משום) שבהם נכנסים בני
אדם בתפלותיהם ובבקשותיהם
בכל השערים העליונים, ובזה
שולטים התחתונים למעלה.
וסוד זה - (תהלים קיט) ידיך עשונני
ויכוננני, ואלו שמות קדושים.
ויאמר ה' אל משה נטה את ידך
על השמים (שמות ט). וכי איך יכל
להרים ידו על השמים? אלא נטה
- הרפן, כמו שנאמר (תהלים יח) ויט
שמים וירד. המשכה מלמעלה
למטה. ידך - מקומך, מקום
ההדרגה שלך שאתה שרוי בתוכה,
וזה בסוד השם הקדוש. וכל
העליונים והתחתונים בסוד
השמות נוסעים ועומדים, ובהם
נכנסים בני אדם להיכלות
העליונים, ואין מי שימחה
בידיהם. אשרי אותם שיודעים

לסדר את יחוד רבונם כראוי וללכת בדרך אמת, כדי שלא יטעו בסוד האמונה.

בא וראה, בהיכלות הללו יש סוד עליון בתוך האמונה, וכלם חיות ומרפבות, כלם משנים זה

לקדישי עליונים, (דף ר"ס ע"ב) למהך באורחא
דרזא דאתון. לצרפא יחודא דשמהך דאתון,
כמה דהוה ידע כהנא לצרפא שמהך, באתון
רשימן.

ידי אדם מתחת פנפיהם. (יחזקאל א) כלהו ידי
אדם, הא אוקימנא, דאינון (ג"א שרפים)
רוחין וחיוון ואופנים. (ברובים וחיות ואופנים) כלהו
בגדפין, וידין תחות גדפייהו, לקבלא צלותין,
ולקבלא מארי דתיובתא. ידי אדם אתרין
ודוכתין, לקבלא בני נשא, בצלותהון
ובעותהון, ולאפתחא פתחין לקבלא לון,
ליחדא ולקשרא קשרין, ולמעבד רעותהון.
ואלין אתרין ודוכתין דאקרון ידי אדם,
דקיימי לבני נשא, אלין אינון שמהך
קדישין, דשליטין בכל דרגא ודרגא, (ג"ז)
דבהון עאלין בני נשא, בצלותהון ובעותהון,
בכל תרעין עלאין. ובדא שלטין תתאין
לעילא. ורזא דא, (תהלים קיט) ידיך עשונני
ויכוננני, ואלין שמהך קדישין.

ויאמר יי' אל משה נטה את ידך על השמים.
(שמות ט) וכי היך יכיל לארמא ידיה על
שמיא. אלא נטה: ארכין. כמה דאת אמר,
(תהלים יח) ויט שמים וירד, משיכו מלעילא
לתתא. ידך: אתרך. אתרא דדרגא דילך, דאת
שארי בגויה, ודא ברזא דשמא קדישא. וכלא
עלאי ותתאי, ברזא דשמהך נטלי וקיימי. ובהו
עאלין בני נשא להיכלין עלאין, ולית מאן
דימחי בידייהו. זכאין אינון הידעין לסדרא
יחודא דמאריהון כדקא יאות, ולמיהך בארח
קשוט, בגין דלא יטעון ברזא דמהימנותא.

תא חזי, בהיכלין אלין, אית רזא עלאה גו

מזה להפיל אלה באלה לטוב
להתפקד, וסימנך - (אסתר ב) וישנה
ואת נערותיה לטוב. בשבעת
ההיכלות הללו השלמות
שלמעלה, כשנשתלם זה בזה
ונכנסות תפלות ובקשות של מי
שירדע לסדר אותן, להתקין
למעלה, כמו שנאמר ואת שבע
הנערות הראיות לתת לה מבית
המלך.

ההיכל הראשון - (ישעיה מה) יוצר
אור ובורא חשך. האור של האבן
הטובה ספיר, שאבן טובה נוצצת
לשני צדדים, כמו שבארנו, לימין
ולשמאל, אור וחשך. (תהלים קד)
מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה
עשית, כלם אופנים וגלגלים,
מלאה הארץ קנניך וגו'. המלך
המרומם לבדו מאז, השם הקדוש
יאהדונה"י, הפלל של השם
הקדוש, שלם בשני שמות, וזהו
שעולה באור ומתנשא מימות
עולם.

ההיכל השני - אל ברוך גדול
דעה, אורפניא"ל, (הסוד שכולל אותיות
קטנות) שכולל הסודות של אותיות
קטנות של אלפא ביתא. כאן הם
שאומרים קדוש וברוך. וכאן היא
הקדשה וברוך כבוד ה'. ההיכל
השלישי - לאל ברוך נעימות
יתנו.

ההיכל הרביעי - המתחדש בטובו
בכל יום תמיד מעשה בראשית.
משום שפאן מתגלגלים האורות
והדינים של העולם. מי שהוא
לחיים, מתחדש כמקדם להתקיים
בעולם באור הזמן שנקרא אל,
כמו שאמרנו.

ההיכל החמישי - ההיכל הזה
נקרא אהבת עולם, וזהו משיכה
של אהבה של ההיכל שנקרא
אהבה, וזהו אהבת עולם

אהבתנו יי' אלהינו, ברוך

מהימנותא. וכלהו חיוון רתיכין, פלהו
משניין דא מן דא, לאתפללא אלין באלין
לטב, לאתקנא. וסימניך (אסתר ב) וישנה ואת
נערותיה לטוב. בשבעה היכלין אלין, שלימו
דעילא. פד אשתלים דא בדא, ועאלו צלותין
ובעותין. דמאן דידע לסדרא לון, לאתקנא
לון לעילא. כמה דאת אמר (אסתר ב) ואת שבע
הנערות הראויות לתת לה מבית המלך.

היכלא קדמאה. (ישעיה מה) יוצר אור ובורא
חשך. נהירו דאבן טבא ספירו, דאבן
טבא נציץ לתרין סטרין, כמה דאוקימנא
לימינא ולשמאלא, אור וחשך. (תהלים קד) מה
רבו מעשיך יי' כלם בחכמה עשית, פלהו
אופנים וגלגלים, מלאה הארץ קנניך וגו'.
המלך המרומם לבדו מאז שמא קדישא
יאהדונה"י, פללא דשמא קדישא, שלים
בתרי שמעון, ודא הוא סליק באורא, ומתנשא
מימות עולם.

היכלא תננינא, אל ברוך גדול דעה,
אורפניא"ל, (נ"א דא דכליל אתון ועירין)
דכליל רזין דאתון זעירין דאלפא ביתא. הכא
אינון דקאמרי קדוש וברוך. והכא איהו
קדשה, וברוך כבוד יי'. היכלא תליתאה, לאל
ברוך נעימות יתנו.

היכלא רביעאה המתחדש בטובו בכל יום
תמיד מעשה בראשית. בגין דהכא
מתגלגלין נהורין, ודינין דעלמא. מאן דאיהו
לחיים, מתחדש כמלקדמין, לאתקיימא
בעלמא, בנהורא דימינא, דאקרי אל
כדקאמרן.

היכלא חמישאה. היכלא דא אקרי אהבת
עולם. ודא איהו משיכו דרחימותא

דהיכלא דאקרי אהבה, ודא היא אהבת עולם

אֶתְּהָ יִי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, בְּרֹזָא
דְּאִ"ל שְׂדִי"י.

הַיִּבְרָא שְׂתִיתָא, אַמְת וַיְצִיב וַנְּכוּן וְקָיִים.
וּבְעֵינָן דְּלָא לְאַפְסָקָא בֵּין הַיִּכְלִין
אֵלִין. (לאליו) דְּהָא בְּמִשְׁכּוֹ דְּעֲלוֹתָא וְרַעוּתָא
מִתְחַבְּרָאן כְּחָדָא, וְאַתְקַשְׁרָאן אֵלִין בְּאֵלִין,
בְּרֹזָא דְשִׁמְהָן קְדִישֵׁין דְּשְׁלִיטִין בְּכָל חַד וְחַד.
הַיִּבְרָא שְׂבִיעָא, אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, רֹזָא
דְּרִזִין בְּלַחֲשׁוֹ, וְלָא אֲשַׁתְּמַע קָלָא.

הַיִּבְרָא שְׂבִיעָא, אַדְנִי שְׁפַתִּי
תִפְתַּח. סוּד הַסּוּדוֹת בְּלַחֲשׁ, שְׁלָא
נִשְׁמַע הַקּוֹל. כָּאֵן הוּא רְצוֹן הַלֵּב,
לְהַתְּכּוֹן וְלְהַעֲלוֹת רְצוֹן מִמֶּטָה
לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, וְלִקְשֹׁר
שְׂבִיעֵי בְּשְׂבִיעֵי (וְכָל אֶחָד בְּאֶחָד) זָה
בְּזָה (מִמֶּטָה לְמַעְלָה), וְאַחַר כֵּן
מִמַּעְלָה לְמַטָּה, לְמַשֵּׁךְ בְּרֻכּוֹת
לְכָל הָעוֹלָמוֹת מִמְּקוֹר הַחַיִּים,
(שְׂהוּא שְׂבִיעֵי לְמַעְלָה) שְׂהוּא הַיִּבְכָּל
הַשְּׂבִיעֵי הָעֲלִיּוֹן (וְזוֹ הַשְּׂבִיעֵי) בְּרֹזָא
הַלֵּב וּבִסְתִימַת הָעֵינַיִם שֶׁל סוּד
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׂבַע שְׁמוֹת
עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים.

הַיִּבְרָא שְׂבִיעָא, אַדְנִי שְׁפַתִּי
תִפְתַּח. סוּד הַסּוּדוֹת בְּלַחֲשׁ, שְׁלָא
נִשְׁמַע הַקּוֹל. כָּאֵן הוּא רְצוֹן הַלֵּב,
לְהַתְּכּוֹן וְלְהַעֲלוֹת רְצוֹן מִמֶּטָה
לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, וְלִקְשֹׁר
שְׂבִיעֵי בְּשְׂבִיעֵי (וְכָל אֶחָד בְּאֶחָד) זָה
בְּזָה (מִמֶּטָה לְמַעְלָה), וְאַחַר כֵּן
מִמַּעְלָה לְמַטָּה, לְמַשֵּׁךְ בְּרֻכּוֹת
לְכָל הָעוֹלָמוֹת מִמְּקוֹר הַחַיִּים,
(שְׂהוּא שְׂבִיעֵי לְמַעְלָה) שְׂהוּא הַיִּבְכָּל
הַשְּׂבִיעֵי הָעֲלִיּוֹן (וְזוֹ הַשְּׂבִיעֵי) בְּרֹזָא
הַלֵּב וּבִסְתִימַת הָעֵינַיִם שֶׁל סוּד
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׂבַע שְׁמוֹת
עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים.

וְזָהוּ סוּד בְּרוּךְ - רְבוּיָא שֶׁל כָּל
הַתְּחִיבוֹת, כְּלוּל בְּחִיּוֹת וּשְׂרָפִים
וְאוֹפַנִּים, וְכָל הַיִּבְכָּלוֹת רְבוּיָא שֶׁל
סוּד קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים שְׁשׁוּרָה בְּתוֹכּוֹ
בְּגִיזָה, וְאִזְ נִקְרָא בְּרוּיָא בְּכָל
הַרְבוּיִים הַלְלוֹ וְהַבְּרֻכּוֹת וְהַסּוּדוֹת
שֶׁנִּשְׁלְמוּ בּוֹ.

אֶתְּהָ - הַעֲטוּר שֶׁל סֵתֵר
הָאוֹתִיּוֹת, הַפֶּלֶל שֶׁל כָּל כ"ב
הָאוֹתִיּוֹת. וְזָהוּ אֶתְּהָ. ה' שְׁפוּלָל
אוֹתָם מִלְּמַעְלָה בְּה' הַזֹּאת, וְכוּנְס
אוֹתָם לְתוֹכּוֹ, וְזָהוּ אֶתְּהָ.

אֶתְּהָ יִי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה, בְּרֹזָא
דְּאִ"ל שְׂדִי"י.

הַיִּבְרָא שְׂתִיתָא, אַמְת וַיְצִיב וַנְּכוּן וְקָיִים.
וּבְעֵינָן דְּלָא לְאַפְסָקָא בֵּין הַיִּכְלִין
אֵלִין. (לאליו) דְּהָא בְּמִשְׁכּוֹ דְּעֲלוֹתָא וְרַעוּתָא
מִתְחַבְּרָאן כְּחָדָא, וְאַתְקַשְׁרָאן אֵלִין בְּאֵלִין,
בְּרֹזָא דְשִׁמְהָן קְדִישֵׁין דְּשְׁלִיטִין בְּכָל חַד וְחַד.
הַיִּבְרָא שְׂבִיעָא, אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, רֹזָא
דְּרִזִין בְּלַחֲשׁוֹ, וְלָא אֲשַׁתְּמַע קָלָא.

הַיִּבְרָא שְׂבִיעָא, אַדְנִי שְׁפַתִּי
תִפְתַּח. סוּד הַסּוּדוֹת בְּלַחֲשׁ, שְׁלָא
נִשְׁמַע הַקּוֹל. כָּאֵן הוּא רְצוֹן הַלֵּב,
לְהַתְּכּוֹן וְלְהַעֲלוֹת רְצוֹן מִמֶּטָה
לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, וְלִקְשֹׁר
שְׂבִיעֵי בְּשְׂבִיעֵי (וְכָל אֶחָד בְּאֶחָד) זָה
בְּזָה (מִמֶּטָה לְמַעְלָה), וְאַחַר כֵּן
מִמַּעְלָה לְמַטָּה, לְמַשֵּׁךְ בְּרֻכּוֹת
לְכָל הָעוֹלָמוֹת מִמְּקוֹר הַחַיִּים,
(שְׂהוּא שְׂבִיעֵי לְמַעְלָה) שְׂהוּא הַיִּבְכָּל
הַשְּׂבִיעֵי הָעֲלִיּוֹן (וְזוֹ הַשְּׂבִיעֵי) בְּרֹזָא
הַלֵּב וּבִסְתִימַת הָעֵינַיִם שֶׁל סוּד
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׂבַע שְׁמוֹת
עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים.

(R"V)

הַיִּבְרָא שְׂבִיעָא, אַדְנִי שְׁפַתִּי
תִפְתַּח. סוּד הַסּוּדוֹת בְּלַחֲשׁ, שְׁלָא
נִשְׁמַע הַקּוֹל. כָּאֵן הוּא רְצוֹן הַלֵּב,
לְהַתְּכּוֹן וְלְהַעֲלוֹת רְצוֹן מִמֶּטָה
לְמַעְלָה עַד אֵין סוּף, וְלִקְשֹׁר
שְׂבִיעֵי בְּשְׂבִיעֵי (וְכָל אֶחָד בְּאֶחָד) זָה
בְּזָה (מִמֶּטָה לְמַעְלָה), וְאַחַר כֵּן
מִמַּעְלָה לְמַטָּה, לְמַשֵּׁךְ בְּרֻכּוֹת
לְכָל הָעוֹלָמוֹת מִמְּקוֹר הַחַיִּים,
(שְׂהוּא שְׂבִיעֵי לְמַעְלָה) שְׂהוּא הַיִּבְכָּל
הַשְּׂבִיעֵי הָעֲלִיּוֹן (וְזוֹ הַשְּׂבִיעֵי) בְּרֹזָא
הַלֵּב וּבִסְתִימַת הָעֵינַיִם שֶׁל סוּד
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל שְׂבַע שְׁמוֹת
עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים.

וְזָהוּ סוּד בְּרוּךְ - רְבוּיָא שֶׁל כָּל
הַתְּחִיבוֹת, כְּלוּל בְּחִיּוֹת וּשְׂרָפִים
וְאוֹפַנִּים, וְכָל הַיִּבְכָּלוֹת רְבוּיָא שֶׁל
סוּד קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים שְׁשׁוּרָה בְּתוֹכּוֹ
בְּגִיזָה, וְאִזְ נִקְרָא בְּרוּיָא בְּכָל
הַרְבוּיִים הַלְלוֹ וְהַבְּרֻכּוֹת וְהַסּוּדוֹת
שֶׁנִּשְׁלְמוּ בּוֹ.

אֶתְּהָ - הַעֲטוּר דְּסְתִימוֹ דְּאַתְנוּן, כְּלָלָא דְּכְלָהוּ
כ"ב אֶתְנוּן. וְזָהוּ הוּא אֶתְּהָ. ה' דְּכְלִיל
לוֹן מַעֲלִיא, בְּהַאי ה', וְכְנִישׁ לוֹן בְּגוּיָה, וְזָה
אִיהוּ אֶתְּהָ. וְכַד אִיהִי בְּשְׁלִימוֹ בְּהַוָּא נְהָר

וכשהיא בשלמות באותו נהר שאוחזו בה, היא עולה להתעטר למעלה, ונהו סוד הפתוב (אסתר ב) ונהו הנערה באה אל המלך, ואז את כל אשר תאמר ינתן לה. ונהו סוד ברוך אתה, וצריך להתפונ בסוד הזה ולקשר את הרצון בסוד הזה.

י' אלהינו - זהו קשר ויחוד של המלך העליון למעלה. בזה, כשהנערה באה אל המלך, את כל אשר תאמר ינתן לה.

ואלהי אבותינו - זהו סוד האבות לברוך אותה. וזהו סוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. כמו שהנערה הזו לא נעזבת מהפתחונים, כך גם לא נעזבת מהאבות לעולמים. היא אחוזה בהם (לשמר אותם ולעטר אותה) לעטר אותה.

ומשום שהתברכה מכל אחד מהם, צריך להזכירה על כל אחד ואחד. ואחר כך יתפנסו כלם בחבור אחד (לחוף מעי אמא) ומתעטרים עמה. האל הגדול הגבור והנורא - הרי כלם כאחד לעלות למעלה בראשונה ממעלה למטה, ועכשו ממטה למעלה, להכליל אותם עמה. שכינן שאמר האל הגדול הגבור והנורא, כלם פלולים בה. ואז - אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל. ונהו כלל הכל.

וזכר חסדי אבות - שהשתהו עמה (שנמצאו כאחד) ונכנסו למעיה והתברכו שם. ואחר כך שורה אותם ומוציא אותם פשעם מתברכים מתוכה. ובאותה השתחויה שאומר ברוך אתה ה' מגן אברהם, כאן יוצאים כלם בכלל, שהרי בימין כלם מתברכים פראוי.

בא וראה, ההיכל השביעי הזה סוד המלך העליון, ומתעטרים בו

דאחיד בה, סלקא לאתעטרא לעילא, ודא איהו רזא דכתיב, (אסתר ב) ובזה הנערה באה אל המלך, וכדין את כל אשר תאמר ינתן לה. ודא איהו רזא ברוך אתה, ובעי לאתכוונא בהאי רזא, ולקשרא רעותא בהאי רזא.

י' אלהינו: דא איהו קשורא ויחודא דמלכא עלאה לעילא, בהאי, פד הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה.

ואלהי אבותינו: דא רזא דאבהן, לברכא לה. ודא איהו רזא, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. כמה דהאי נערה לא אשתבכת מתפאי, הכי נמי לא אשתבכת מאבהן לעלמין. איהו אחידת בהון (נ"א לנטרא לון ולעטרא לה) לעטרא לה.

ובגין דאתברכא מפל חד מנהון, בעי לאדכרא לה על כל חד וחד. ולבתר יתפנשוין פלהו בחבורא חדא, (ס"א לנו מעי דאמא) ומתעטרי בהדה, האל הגדול הגבור והנורא, הא כלהו כחדא, לסלקא לעילא בקדמיתא מעילא לתתא והשתא מתתא לעילא. לאכללא לון בהדיה דכיין דאמר האל הגדול הגבור והנורא כלהו פלילן בה. וכדין, אל עליון גומל חסדים טובים קונה הכל. ודא כללא דכלא.

וזכר חסדי אבות, דאשתהו בהדה (דאשתבחון פחדא) ועאלו במעיה, ואתברכון תמן. ולבתר שארי לון ואפיק לון פד אינון אתברכאן מגווה. ובההיא השתחוואה דאמר ברוך אתה י' מגן אברהם, הקא נפקי כלהו בכללא, דהא בימינא כלהו מתברכאן פדקא חזי.

תא חזי, היכלא שביעאה דא, רזא דמלכא עלאה, אתעטר ביה ומתעטרן ביה אבהן

האבות, כמו שאמרנו, ונכללו בו. ועד עכשו נכללו, וצריך להוציא אותם הוא ההיכל הזה, וכשמוציא אותם מברכים (מתברכים) משום הנערה הזו, אז היא אוהבת בהם בכל אותן הברכות. ואף על גב שהרי נכללו היכלות בהיכלות, עכשו נאחזו באותן ברכות פאחד, וכשואמר מלך עוזר ומושיע ומגן, אז מוציאה אותם מברכים.

וזהו היכל אחד השביעי בסוד השם הקדוש העליון בוכ"ו, 'ברכה וחסד' כח 'ומשפט, הפלל הסוד (של סוד), והסוד הזה הוא הסוד (שהיא) של אהי"ה, הפלל של הכל. משום שהאותיות הללו הן כלל של הכל, משום שהאותיות הללו הוציאו את אלה (אותם) שיצאו מהן, הפלל של האבות, וזהו שמתחברת עמן, שנקראת ברכה.

בין שאמר ברוך אתה ה' מגן אברהם, הרי היא אוהבת ברכות מהם בסוד ההיכל החמישי אהבה, שהוא ימין, והוא חמישי, להתקשר באהבה של הברכות של הימין. וכך צריך, ממעלה למטה להתברך. בראשונה נכללו היכל בהיכל כפי שאמרנו, ועכשו נוטלים ברכות שימצאו אלה לפני אלה. ואף על גב שיש מי שנוטל (שנוטל) בראשונה, בין שנמצאו מצד הימין ברכות, בהיכל החמישי מתחיל להאחזו. ואחר כך בצד השמאל, בסוד זה אתה גבור. וזהו חבור של אתה וגבור, שני דינים. וכיון שנמשכות הברכות, נכלל ברחמים, ונמצא באותו הצד הכל פאחד, וזהו מתייה מתיים, סומך נוטלים ורופא חולים וכו'.

פדקאמרן, ואתפלילו ביה. ועד השתא אתפלילו, ובעי לאפקא לון, איהו היכלא דא, וכד אפיק לון מברכאן, (נ"א מתברכאן) בגין האי נערה, פדין איהי אחידת בהו, בכל אינון ברכאן. ואף על גב דהא אתפלילו היכלין בהיכלין, השתא אתאחידו באינון ברכאן פחדא, וכד אמר מלך עוזר ומושיע ומגן, פדין אפיק לון מברכאן.

והא, איהו חד היכלא שביעאה, ברזא דשמא קדישא עלאה, בוכ"ו. 'ברכה וחסד' כח 'ומשפט, פללא רזא (נ"א רזא) ורזא דא, הוא רזא (ס"א דאיהי) דאהי"ה פללא דכלא. בגין דאלין אתוון פללא דכלא. בגין דאלין אתוון, אפיקו אלין (ס"א לון) דנפקו מנייהו, פללא דאבהן, ודא איהו דמתחברא בהדייהו, דאקרי ברכה.

בין דאמר ברוך אתה יי' מגן אברהם, הא אחידת ברכאן מנייהו, ברזא דהיכלא חמישאה אהבה, דאיהו ימינא, ואיהו חמישאה, לאתקשרא ברחימו דברכאן דימינא. והכי אצטריך, מעילא לתתא לאתברכא. בקדמיתא אתפללו היכלא בהיכלא פדקאמרן, והשתא נטלי ברכאן לאשתפחא אלין מקדמת אלין. ואף על גב דאית דנטיל (ס"א דאתנטיל) בקדמיתא. בין דאשתכחו מסטרא דימינא ברכאן, בהיכלא חמישאה שארי לאחדא.

ולבתר בסטר שמאלא, ברזא דא אתה גבור. והאי איהו חבורא אתה וגבור, תרין דינין. וכיון דאתמשכאן ברכאן, אתפליל ברחמי, ואשתכח בההוא סטרא כלא כחדא, ודא הוא מחיה מתים סומך נוטלים ורופא חולים וכו'.

וְהוּוּ בְסוּד הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
אֲכַדְט"ם, סוּד הוּא בְּאוֹתוֹת
הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא אֱלֹהִי"ם. מִשׁוּם
שֶׁהַאוֹתוֹת הַלְלוּ עוֹלוֹת לְהַתְעַטֵּר
לְמַעַלָּה, וּמוֹצִיאוֹת אוֹתָן אֵלּוּ
לְהִקְרָא בָהֶם, וְעוֹלוֹת לְהַתְעַטֵּר
לְמַעַלָּה אֱלֹהִים חַיִּים, וְגוֹרֵעַ
בְּאוֹתוֹת. לְאַחַד בְּגָרִיעוֹת. וּמִכָּאן
לְהַתְפַּשֵּׁט לְמַטָּה, לְטַל מִתּוֹךְ
הַאוֹתוֹת הָאֲחֵרוֹת הָאֵלּוּ וְלַעֲלוֹת
מִהַאוֹתוֹת הַלְלוּ לַשֵּׁם שֶׁל
אֱלֹהִים.

בִּיּוֹן שֶׁנִּמְשָׁכוֹת הַאוֹתוֹת בְּחַמִּישֵׁי
וּבְרִבְעֵי מַמְעָלָה כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ,
מִתְחִיל וְאוֹחֵז מִהֶאֱמָצַע
שֶׁל הַפֶּל, מִהֵיכַל הַשָּׁשִׁי, וְאוֹחֵז
בְּרִכּוֹת בְּזָה וּבְכָא. וּמִשׁוּם כֶּף (בְּכַל
אִתָּה קְדוֹשׁ, וּנְכַל) אִתָּה קְדוֹשׁ, נְכַל
אִתָּה בְּקְדוֹשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. בִּיּוֹן שְׁאֲמַר אִתָּה
קְדוֹשׁ, לְמָה וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ? הֲיֵנּוּ
שֵׁם, הֲיֵנּוּ אִתָּה. אֲלֵא הֲרֵי שְׁנֵינּוּ,
בְּכַל מְקוֹם שֶׁנִּמְצָא יְחוּד וְקָשׁוּר,
צְרִיכִים קְדֻשָּׁה וְתוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה,
וְאוֹתָהּ תוֹסֶפֶת הַעֶקֶר הִיא יוֹתֵר
מִהַפֶּל, וּמִשׁוּם כֶּף בְּכֻלָּם כְּתוּב
אִתָּה, וְלֹא יוֹתֵר, וְכָאן בְּמְקוֹם הַזֶּה
אוֹמֵר קְדֻשָּׁה וְתוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה.
אִתָּה קְדוֹשׁ - קְדֻשָּׁה. וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
- תוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה. וְקְדוּשִׁים בְּכֻלָּ
יוֹם - אֵלּוּ שְׁאֵר הַקְּדוּשִׁים
הַעֲלִיּוֹנִים שֶׁבְּכֻלָּ הֵיכַל וְהֵיכַל
שֶׁמִּתְקַדְּשִׁים מִהַתּוֹסֶפֶת הַזֶּה.
מִשׁוּם שֶׁקְדֻשָּׁה הִרְאֵנוּהָ הִיא
לָהּ, וְתוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה - לְקְדֹשׁ כָּל
אֵלּוּ הַשְּׂאֵר שְׁאֲמַרְנוּ.

וְאַחֵר כֶּף הַכֹּל מִתְקַדֵּשׁ מִלְּמַעַלָּה,
וּמִכָּל הָאֲבוֹת, נִקְשָׁר בְּקָשָׁר אֶחָד,
וְהֵינּוּ בְרוּךְ אִתָּה ה' הָאֵל הַקְּדוֹשׁ.
כָּאן הַפֶּל קָשָׁר אֶחָד, מִשׁוּם
שְׁאוֹמֵר בְּרוּךְ אִתָּה ה' הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ. וְעַל כֵּן נִקְרָא צְרוּר וְקָשָׁר
שֶׁל הַכֹּל בְּיַחְדָּא אֶחָד. אֲשֶׁרֵי חִלְקוּ
שֶׁל מִי שִׁיּוּדֵעַ לְסַדֵּר אֶת שְׁבָחוֹ

וְדָא אִיהוּ בְרוּזָא דְשִׁמְאָא קְדִישָׁא דְאִקְרִי
אֲכַדְט"ם, רְזָא אִיהוּ בְּאַתְוּוֹן דְשִׁמְאָא
דְאִקְרִי אֱלֹהִי"ם. בְּגִין דְאֵלִין אַתְוּוֹן סְלָקִין
לְאַתְעַטְרָא לְעִילָא, וְאַפִּיקוּ לְהוּ אֵלִין לְאַתְקִרִי
בְּהוּן, וְסְלָקִין לְאַתְעַטְרָא לְעִילָא אֱלֹהִים חַיִּים,
וְגָרַע בְּאַתְוּוֹן, לְאַחַדָּא בְּגָרִיעוּ. וּמִהֶכָּא (דף רס"א
ע"ב) אַתְפֶּשֶׁט לְתַתָּא, לְנַטְלָא מִגּוֹ אֵלִין אַתְוּוֹן
אַחֲרֵינִין, וְלְסַלְקָא מֵאֵלִין אַתְוּוֹן, לְשִׁמְאָא
דְאֱלֹהִים.

בִּיּוֹן דְאַתְמַשְׁכָּאן אַתְוּוֹן בְּחַמִּישָׁא וּרְבִיעָא
מֵעִילָא כְּדִקְאֲמַרְן, שְׁאֲרִי וְאַחִיד בְּרִכּוֹאן
מֵאֲמָצְעִיתָא דְכָלָא, מִהֵיכַלָּא שְׁתִּיתָאָה, וְאַחִיד
בְּרִכּוֹאן בְּהֵאִי וּבְהֵאִי. וּבְגִין כֶּף (בְּכָלָא אִתָּה קְדוֹשׁ
וְאַתְכָּלִּיל) אִתָּה קְדוֹשׁ, אַתְכָּלִּיל אִתָּה בְּקְדוֹשׁ.

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, בִּיּוֹן דְאֲמַר אִתָּה קְדוֹשׁ, אֲמֵאִי
וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, הֲיֵנּוּ שֵׁם, הֲיֵנּוּ אִתָּה.
אֲלֵא הָא תְּגִינָן, בְּכָל אֲתֵר דְאַשְׁתַּכַּח יְחוּדָא
וְקָשׁוּרָא, בְּעֵינָן קְדֻשָּׁה, וְתוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה,
וְהֵהוּא תוֹסֶפֶת עֶקְרָא הוּא יְתִיר מִכָּלָא. וּבְגִין
כֶּף, בְּכָלְהוּ כְּתִיב אִתָּה, וְלֹא יְתִיר, וְהֶכָּא בְּהֵאִי
אַתֵּר, אֲמַר קְדֻשָּׁה, וְתוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה. אִתָּה
קְדוֹשׁ קְדֻשָּׁה, וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ תוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה.
וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם: אֵלּוּ שְׁאֵר קְדוּשִׁין עֲלֵאִין,
דִּי בְּכָל הֵיכַלָּא וְהֵיכַלָּא, דְּמִתְקַדְּשִׁי מִהֵאִי
תוֹסֶפֶת. בְּגִין דְקְדוּשָׁה קְמִיתָא אִיהִי לָהּ,
וְתוֹסֶפֶת קְדֻשָּׁה, לְאַתְקַדְּשָׁא כָּל אֵינּוֹן שְׁאֵר
דְּקְאֲמַרְן.

וְלִבְתֵּר אַתְקַדְּשָׁא כָּלָא מֵעִילָא, וּמִכָּלְהוּ
אַבְהוֹן, אַתְקָשָׁר בְּקָשׁוּרָא חָדָא,
וְהֵינּוּ בְרוּךְ אִתָּה יי' הָאֵל הַקְּדוֹשׁ. הֶכָּא כָּלָא
קָשׁוּרָא חָדָא, בְּגִין דְאֲמַר בְּרוּךְ אִתָּה יי' הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ. וְעַל דָּא אִקְרִי צְרוּרָא וְקָשׁוּרָא דְכָלָא
בְּיַחְדָּא חַד. זְכָאָה חוּלְקִיָּהּ, מֵאֵן דִּידַע

לְסִדְרָא שְׁבַחֵי דְמַאֲרִיָּה בְּאַתְרֵי דְאַצְטְרִיָּה. עַד
הָכָא, דְּבִקּוּתָא וּבְרַכָּאן וּקְדוּשָׁה כְּחֻדָּא
בְּאַבְהֵן.

מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, קְיַיִמִין שְׁאֲלֵתִין וּבְעוּתִין.
שִׁירוּתָא דְבַעֵי בַר נָשׁ לְמִשְׁאֵל, לְמַנְדַּע
בְּמַלִּין דְּמַאֲרִיָּה, בְּגִין לְמַחְזִי תִּיאוּבְתִיָּה
לְגַבִּיָּה, וְלֹא אֲתַפְּרֵשׁ מִנִּיה. בְּגִין דְּבַעֵי בַר נָשׁ
לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּקְדוּשָׁה דְשְׁמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
לְאַתְעֵטְרָא בֵּיה, וְאִיהוּ שְׁמָא דְּבְרַכָּאן
וּקְדוּשִׁין, כְּפוּז"ו. רְזָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא יְהוּ"ה
דְּאִיהוּ קְדִישׁ בְּקְדוּשָׁה. וְאַלִּין אֲתוּוּן (אֲחֵרִין)
אֲפִיקוּ מִנִּיה הֵנִי אֲתוּוּן אֲחֵרִין, חֲבוּרָא דְהֵנִי,
כְּחֻבּוּרָא דְדָכֵר בְּנוּקְבָא. וְהֵנִי קְדִישִׁין עֲלֵאִין,
רְזָא דְקְדוּשָׁה.

אַלִּין אֲתוּוּן אֲחֵרִין אֲקֵרוּן ט"ל. טַל הַשָּׁמַיִם.
רְזָא דְחוּשְׁבִנָּא דְאַתוּוּן דִּילֵיה, בְּגִין
דְּהָכָא לְתַתָּא, קְיַיִמִין כָּל מַלִּין בְּחוּשְׁבִנָּא, וְלֹא
חֲשְׁבִנָּא, אֶלָּא לְסִיְהָרָא. וּבְגִין כֶּךָ בְּעֵי
לְאַתְקַשְׂרָא בְּקְדוּשָׁה דְמַאֲרִיָּה, וְלֹא יִתְפָּרֵשׁ בַּר
נָשׁ מִנִּיה. וְכַד שְׁאִיל, שִׁירוּתָא דְשְׁאֲלֵתִין
לְמַנְדַּע לְמַאֲרִיָּה, לְאַחְזָאָה דְתִיאוּבְתִיָּה
לְגַבִּיָּה. מִכָּאן וְלַהֲלָאָה, יִתְפָּרֵשׁ זְעִיר זְעִיר,
וַיִּשְׁאַל שְׁאֲלֵתוּי מַה דְאַצְטְרִיָּה לְשְׁאֲלָא.

וְכֹרֵ שְׁאֲלֵתוּי יְהוּן, לְבַתֵּר דִּיִּסְדֵּר סְדוּרָא דָּא
דְקַאמְרִין. כְּגוּוּנָא דָּא, כָּל שְׁאֲלֵתוּי יְהוּן
בְּתַחְנוּנִים וּבְעוּתִין לְקַמֵּי מַאֲרִיָּה, וְלֹא יִצְדִּיק
(ס"א ירחיק) גְּרַמִּיָּה מִנִּיה. זְכָאָה חוּלְקִיָּה, מָאן
דִּידַע לְסִדְרָא סְדוּרָא דָּא, לְמַהֵךְ בְּאַרְחַ מִישֵׁר,
כְּדָקָא חֲזִי.

כְּגוּוּנָא דְאַתְאַחְדָּא אֲשָׁא בְּמִיָּא, וּמִיָּא בְּאֲשָׁא.
דְרוּם בְּצַפּוֹן, וְצַפּוֹן בְּדְרוּם. מְזֻרְחָ
בְּמַעְרָב, וּמַעְרָב בְּמְזֻרְחָ. הֵכִי נִמִּי אֲתַקְשֵׁר כְּלָא
כְּחֻדָּא, וַיַּחְוֵדָּא אֲשֵׁתִילִים דָּא כְּדָא.

שֶׁל רְבוּנוּ בְּמִקּוּם שְׁצַרִיָּה. עַד כָּאן
הַדְּבָקוּת וּבְרָכוֹת וּקְדוּשָׁה כְּאַחַד
בְּאַבּוֹת.

מִכָּאן וְהֵלְאָה עוֹמְדוֹת שְׁאֵלוֹת
וּבְקִשּׁוֹת. הַרְאִישִׁית שְׁצַרִיָּה אָדָם
לְשָׂאֵל, לְדַעַת בְּדַבְרֵי רְבוּנוּ, כְּדִי
לְהִרְאוֹת תְּשׁוּקָתוֹ אֵלָיו וְלֹא נִפְרָד
מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם שְׁצַרִיָּה אָדָם
לְהִשְׁתַּתֵּף בְּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
הַעֲלִיּוֹן לְהִתְעַטֵּר בּוֹ, וְהוּא הַשֵּׁם
שֶׁל הַבְּרָכוֹת וְהַקְּדוּשִׁים, כְּפוּז"ו.
סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ יְהוָה שֶׁהוּא
קְדוֹשׁ בְּקְדוּשָׁה. וְהַאוֹתִיּוֹת הֵלְלוּ
(הָאֲחֵרוֹת) הוֹצִיאֻוּ מִמֶּנּוּ אֶת
הַאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת הֵלְלוּ, הַחֲבוּר
שֶׁל אֱלוֹ, כְּמוֹ חֲבוּר שֶׁל זָכֵר
בְּנֻקְבָּה. וְהַקְּדוּשִׁים הַעֲלִיּוֹנִים
הֵלְלוּ סוּד הַקְּדוּשָׁה.

הַאוֹתִיּוֹת הָאֲחֵרוֹת הֵלְלוּ נִקְרְאוֹת
ט"ל. טַל הַשָּׁמַיִם. סוּד הַחֲשְׁבוֹן
שֶׁל הַאוֹתִיּוֹת שֶׁלוֹ, מִשּׁוּם שְׁכָּאן
לְמַטָּה עוֹמְדִים כָּל הַדְּבָרִים
בְּחֲשְׁבוֹן, וְלֹא חֲשְׁבוֹן, אֶלָּא
לְלִבְנָה. וּמִשּׁוּם כֶּךָ צָרִיָּה
לְהִתְקַשֵּׁר בְּקְדוּשַׁת רְבוּנוּ, וְלֹא
יִפְרָד אָדָם מִמֶּנּוּ. וּכְשִׁשׂוּאֵל,
רְאִישִׁית הַשְּׁאֵלוֹת לְהַפִּיר אֶת
רְבוּנוּ, לְהִרְאוֹת שְׁתִּישׁוּקָתוֹ אֵלָיו.
מִכָּאן וְהֵלְאָה יִפְרָד מְעַט מְעַט,
וַיִּשְׁאַל שְׁאֲלֵתוֹ מַה שְׁצַרִיָּה לְשָׂאֵל.
וְכֹרֵ שְׁאֲלוֹתוֹ יְהִיו אַחַר שִׁיִּסְדֵּר
אֶת הַסְּדוּר הַזֶּה שְׁאֲמַרְנוּ. כְּמוֹ כֵּן
כָּל שְׁאֲלוֹתוֹ יְהִיו בְּתַחְנוּנִים
וּבְקִשּׁוֹת לְפָנָי רְבוּנוּ, וְלֹא יִצְדִּיק
(יִרְחִיק) עֲצָמוֹ מִמֶּנּוּ. אֲשֶׁרִי חֵלְקוּ
שֶׁל מִי שִׁיִּדְעֵ לְסִדְרֵ סְדוּרָא זֶה,
לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל כְּרִאוּי.

כְּמוֹ שֶׁהָאֵשׁ נֹאֲחָזֵת בְּמִים, וּמִים
בְּאֵשׁ. דְרוּם בְּצַפּוֹן, וְצַפּוֹן בְּדְרוּם.
מְזֻרְחָ בְּמַעְרָב, וּמַעְרָב בְּמְזֻרְחָ. כֶּךָ
גַּם מִתְקַשֵּׁר הַכָּל כְּאַחַד, וְהַיַּחְוֵד
נִשְׁלָם זֶה עִם זֶה.

וְכַרְּ אֹתָם שִׁיּוּדְעִים לְסִדְרַת
תְּפִלָּתָם כְּרֹאוּי, לְכָלֵּל אֶת
הַהִיכָלוֹת אֵלּוּ בְּאֵלּוּ וּלְקַשֵּׁר זֶה
בְּזֶה, הָאָדָם הַזֶּה נִקְשֵׁר בָּהֶם
וּמְקַרְבוֹ לְהַכְלִיל בָּהֶם. שְׂאֵלָה הוּא
שׂוֹאֵל, וְנוֹתְנִים לוֹ. אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אֲחֵר שְׂסִים הַבְּקָשׁוֹת וְהַגּוֹף שֶׁלֹּם
בְּכָל הַצְּדָדִים בְּשִׂמְחַת הַלֵּב וְהוּא
שְׂאֵל וְסִים אֶת הַבְּקָשׁוֹת, יַחֲזֹר
לְהַמְשִׁיךְ לְמִטָּה בְּרָכוֹת וּשְׂמֵחוֹת
בְּסוּד הַהִיכָל הַשְּׁלִישִׁי, לְהַמְשִׁיךְ
לְמִטָּה, וְזֶה הוּא רְצָה ה' אֱלֹהֵינוּ
בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ (מִשׁוּם)
שְׂמַעְמֹדוֹת הֵם הַתּוֹמְכִים שֶׁל
הַגּוֹף. הַרְאֵשִׁית לְמִטָּה מִן הַגּוֹף
שְׁתֵּי יָרְכִים, עַד שְׂמִינִיטָה
לְבָרְכִים.

וְאֵלּוּ הֵם סוּד הַמַּעֲמָדוֹת
שְׂעוּמָדִים עַל הַקְּרָבָן. וְכַאֵן הוּא
סוּד שֶׁל רֵאשִׁיתָם שֶׁל שְׁתֵּי
הַיָּרְכִים מְלַמְעֵלָה עַד לְבָרְכִים,
חֲבוּר הַנְּבִיאִים. וְהַמְרָאוֹת בְּסוּד
הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
שְׁנִקְרָא (צְבָאוֹת בְּאֵת ב"ש) הַשְּׂתַפְּ"א.
שֶׁהוּא סוּד הַשֵּׁם שְׁנִקְרָא צְבָאוֹת.
זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד. זֶה נְבִיאִים וְזֶה
מְרָאוֹת.

וְכַאֵן הוּא סוּד עֲלִיּוֹן שֶׁל הַפְּרִיטוֹת
שְׂאֲמָרְנוּ, וְכַשְּׂמִיעַ אָדָם לְבָרְכִים,
לְכַרַע בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַמַּחְזִיר
שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן, וְהָרִי כַּאֵן חֲזָרוּ
הַפְּרִיטוֹת לְמִשְׁנֵה וְהַתְּפָרְכוּ
כַּאֲחֵד.

בְּהִיכָרְ הַשְּׁנִי לְמִטָּה, שְׂנַפְקָדוּ בּוֹ
הַנְּשִׂמוֹת לְעֵלוֹת, לְהַרְאוֹת
בְּמִרְאֵה הַחֲלוּם. מוֹדִים - לְכַרַע
בְּרַפְסִים, לְהוֹדוֹת עַל הַנְּשִׂמוֹת, כְּמוֹ
שְׂאוּמָרִים עַל נְשִׂמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת, (כִּיּוֹן שְׂנַשְׂאֵל מְאֻדוּנו) ס"א הִיכָל
שְׁנֵי הַמְשִׁיךְ בְּרָכוֹת לְמִטָּה מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ.
וְהִיכָל זֶה הוּא שְׂנַפְקָדוֹת בּוֹ הַנְּשִׂמוֹת לְעֵלוֹת
לְהַרְאוֹת בְּמִרְאֵה הַחֲלוּם. כַּאֵן צְרִיךְ בּוֹ אָדָם לְכַרַע
בְּרַפְסִי לְהוֹדוֹת עַל הַנְּשִׂמוֹת, וְזֶהוּ עַל נְשִׂמוֹתֵינוּ

וְכַרְּ אֵינּוֹן דִּינְדְעִין לְסִדְרָא צְלוֹתְהוֹן כְּדָקָא
יְאוֹת, לְאַתְּפַלְלָא הַנִּי הִיכְלִין אֵלִין
בְּאֵלִין, וְלְאַתְּקַשְׁרָא דָּא בְּדָא. הָאִי בַר נִשׁ
אַתְּקַשֵּׁר בְּהוּ, וְקָרִיב לִיָּה לְאַתְּפַלְלָא בְּהוּ.
שְׂאֵלְתָא שְׂאִיל וְיָהִיב לִיָּה. זַפְּאָה חוּלְקִיָּה
בְּהָאִי עֲלֵמָא, וּבְעֲלֵמָא דְאַתִּי.

בְּתַר דְּסִיִּים שְׂאֵלְתִין וְגוֹפָא שְׁלִים בְּכָל סְטָרִין
בְּחֻדְוָה דְּלֵבָא וְאִיהוּ שְׂאִיל וְסִיִּים
שְׂאֵלְתִין. יְהִדְר לְאַמְשָׁכָא בְּרַכָּאן וְחֻדְוֹאן
לְתַתָּא, בְּרָזָא דְהִיכְלָא תְּלִיתָאָה, לְאַמְשָׁכָא
לְתַתָּא, וְדָא הוּא רְצָה יְי' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל. הָאִי אִיהוּ (נ"א בְּיָד) דְּמַעֲמָדוֹת אֵינּוֹן
סְמִכִין דְּגוֹפָא. שִׁירוּתָא לְתַתָּא מִן גּוֹפָא תְּרִין
יָרְכִין, עַד דְּמִטִּי לְבָרְכִין.

וְאֵלִין אֵינּוֹן רְזָא דְּמַעֲמָדוֹת, דְּקִימִי עַל
קְרַבָּנָא. וְהִכָּא אִיהוּ רְזָא שִׁירוּתָא
דְּתְרִין יָרְכִין מְלַעֲיָלָא, עַד בְּרַכִּין, חֲבוּרָא
דְּנְבִיאִים. וּמְרָאוֹת, בְּרָזָא דְאַתְוּוֹן דְּשְׂמָא
קְדִישָׁא, דְּאַקְרִי (צְבָאוֹת בְּאֵת ב"ש) הַשְּׂתַפְּ"א.
דְּאִיהוּ רְזָא דְשְׂמָא דְאַקְרִי צְבָאוֹת. דָּא סְלִיק,
וְדָא נְחִית. דָּא נְבִיאִים, וְדָא מְרָאוֹת.

וְהִכָּא אִיהוּ רְזָא עֲלָאָה דְּבְרִייתֵי דְקַאמְרָן, וְכַד
מִטִּי אֵינִישׁ לְבָרְכִין, יְכַרַע בְּרוּךְ אַתָּה יְי'
הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן, וְהָא הִכָּא אֶהְדְּרוּ
בְּרִייתֵי לְמִתְנִיתִין וְאַתְּבְּרַכָּאן כְּחֻדָּא.

הִיכְלָא (דף רס"ב ע"א) תְּנִינָא לְתַתָּא, דְאַתְּפַקְדוּ
בִּיה נְשִׂמָתִין לְסִלְקָא, לְאַתְחַזְזָאָה
בְּחִיזוֹ דְחֵלְמָא. מוֹדִים, לְאַכְנַעָא בְּרַכִּין,
לְאוּדְאָה עַל נְשִׂמָתִין, כְּדָקָאמְרָן עַל נְשִׂמוֹתֵינוּ
הַפְּקוּדוֹת, (כִּיּוֹן דְאַשְׁתֵּאִיל מִמְאִרְיָה) ס"א הִיכְלָא תְּנִינָא לְאַמְשָׁכָא
בְּרַכָּאן לְתַתָּא מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וְהָאִי הִיכְלָא אִיהוּ דְאַתְּפַקְדוּ בִּיה
נְשִׂמָתִין לְסִלְקָא לְאַתְחַזְזָאָה בְּחִיזוֹ דְחֵלְמָא. הִכָּא בְּעֵי בַר נִשׁ לְאַכְרַעָא
בְּרַכִּין לְאוּדְעָא עַל נְשִׂמָתִין וְדָא הוּא עַל נְשִׂמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת) עַד

הפקודות) עד שמגיע להטוב שמך
ולך נאה להודות.

וזהו תוף סוד השם הקדוש
שנקרא ב"ם במוכ"ן. זה נקרא אל
אלהים, שהוא בסוד עליון. (יהושע
כב) אל אלהי"ם יהו"ה הוא ידע.
הפלל של האותיות האחרות
הללו שיוצאות מהם, (וכאן הוא סוד
אחד שכל הירכים מברכות) ולמטה סוד
החלום. הסוד לאותו מקום
להכניס בהם נשמות. וצריכים
להמשיך בברכות הללו כדי
למצא מנוחה בעולם הזה
ובעולם הבא.

התיכף התחתון למטה - שים
שלום טובה וברכה. כאן הוא פלל
השלום. שלום למעלה, שלום
למטה, שלום לכל הצדדים,
שלום בפמליא של מעלה, שלום
בפמליא של מטה, וההיכל הזה
הוא פמליא של מטה. (שהוא היכל
שלמטה, וזה בחבור וכו') בחבור אחד
בפמליא (פהיכל) של מעלה. ומכאן
שופע לכל אותם התחתונים
שבחורין.

וכאן נכלל ונרשם הפל באחד,
מעלה ומטה, באור אחד,
להשתלם שם מלא, ה' אלהים.
השם הזה שהוא שלם בכל אותם
ההיכלות, בכל אותם האורות
העליונים שיהיו כלם אחד. (שים

שלום טובה וברכה)

האדם הזה, כשנשאל מההיכל
הזה לצאת החוצה, ישים עצמו
כמי שיוצא מחברת המלך ומתוף
היכלו, וינמיך את עצמו לפניו.
אבל ישמח את עצמו, שהרי הוא
ראשון לטל עטרה של משיכת
הברכות ששופעות מיחוד של
רבנו. זהו הבן שהוא מהיכל
המלך, שהרי בשעה הזאת שיוצא
מלפני המלך, והפל קשור בכל
הצדדים הללו בקשר של יחוד
וברכות וקדשה ותוספת קדשה.

דמטי להטוב שמך ולך נאה להודות.
ודא הוא גו רזא דשמא קדישא, דאקרי ב"ם
במוכ"ן. דא אקרי אל אלהים, דאיהו
ברזא עלאה. (יהושע כב) א"ל אלהי"ם יהו"ה הוא
יודע. פללא דאלין אתוון אחרנין דנפקי
מנייהו, (ד"א והכא איהו רזא חדא דכולהו ירכין מברכין) ולתתא,
רזא דחלמא. רזא לההוא אתר לאעלא בהו
נשמתיין. ובעינן לאמשכא בהני ברכאן, בגין
לאשפחא נייחא בהאי עלמא, ובבעלמא דאתי.
היכלא תתאה לתתא, שים שלום טובה
וברכה. הכא איהו כללא דשלום.

שלום לעילא, שלום לתתא, שלום לכל
סטריין, שלום בפמליא דלעילא, שלום
בפמליא דלתתא, והיכלא דא איהו פמליא
דלתתא. (ס"א דאיהו היכלא דלתתא ודא בחבורא וכו')
חדא בפמליא (נ"א בהיכלה) דלעילא. ומחכא נגיד
לכל אינון תתאי דלבר.

והכא אתפליל ואשתלים פלא כחדא, עילא
ותתא, בנהירו חדא, לאשתלמא שם
מלא, יי' אלהים. שם דא דאיהו שלם, בכל
אינון היכלין, בכל אינון נהורין עלאין,
למהוי כלהו חד. (שים שלום טובה וברכה).

האי בר נש, פד אשתאיל מהיכלא דא לנפקא
לבר. ישוי גרמיה, פמאן דנפיק
מחברותא דמלפא, ומגו היכליה, וימאיך
גרמיה קמיה. אבל יחדי גרמיה, דהא קדמאה
איהו, לנטלא עטרא דמשיכו דברפאן דנגדין
מיחודא דמאריה. דא איהו בר, דאיהו
מהיכלא דמלפא. דהא בהאי שעתא דקא
נפיק מקמי מלפא, וכלא קשיר בכל הגני
סטריין, בקשורא דיחודא, וברפאן, וקדושה,
ותוספת קדושה. קדשא בריך הוא קרי
לפמליא דלעילא, ואמר לון, פתובו להאי בר

הקדוש ברוך הוא קורא לפמליא של מעלה, ואומר להם: כתבו על אדם פלוני הנה, מאותם שנקראים חושבי שמו.

מי הם חושבי שמו? אותם שחושבים ומכונים בסוד של שמו, ליחד היכלות בהיכלות, לקשר קשרים וליחד את כלם ביחוד אחד. ואלו הם חושבי שמו, כמו שנאמר (מלאכי א) ולחשבי שמו. אז כותבים אותו, ונרשם ונודע למעלה, והוא (נרשם) נשלם למעלה ולמטה.

ומי שקרב לפני רבונו ומתפלל תפלתו, ולא השלים את היחוד, ולא חושש לכבוד רבונו לקשר קשרים כמו שאמרנו, טוב לו שלא נברא, והקדוש ברוך הוא אומר: (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה עירי גבר לא יצלח בימיו. וזהו (משלי כח) גזל אביו ואמו.

כאן נשלם הכל, למעלה ולמטה, סוד השם הקדוש שולט למעלה, מצפ"ץ מצפ"ץ. (שמות לד) ה' אל רחום וחנון. כאן הוא סוד השם הקדוש הנה להתקדש באותיותיו בבית עשרה, ואותיות אחרות בקדשת היחידי בתפלה. אחר שסים, עומד על רגליו (לכפר) להודות על חטאיו, כדי שלא יהיה פתחון פה לצד האחר להסטיין עליו, ונכנע לפניו. ועמד בקיומו להתברך מבית המלך.

ואשרי חלקו של מי שהתקדש בכגון זה בתפלה כמו שאמרנו, וקושר קשרים, ומיחד יחודים, ומתפנן בכל כראוי, ולא יסטה ימינה ושמאלה. תפלתו אינה חוזרת ריקם. הקדוש ברוך הוא גוזר - והוא מבטל. על זה כתוב, (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא. (אסתר ב) בערב היא באה, הנינו

נש פלגיא, מאינן דאקרון חושבי שמו. מאן חושבי שמו. אינן דמחשבי ומכוונין ברזא דשמייה, ליחדא היכלין בהיכלין, לקשרא קשרין, וליחדא פלהו ביחודא חדא. ואלין אינן חושבי שמו, כמה דאת אמר (מלאכי א) ולחושבי שמו. פדין אכתיבו ליה, ואתרשים ואתמודע לעילא, (ואתרשים) ואשתלים איהו לעילא ותתא.

ומאן דקריב קמי מאריה, וצלי צלותיה, ולא אשלים יחודא, ולא חייש על יקרא דמאריה, לקשרא קשרין כדקאמרן, טב ליה דלא אברי. וקודשא בריך הוא אמר (ירמיה כב) כתבו את האיש הזה עירי גבר לא יצלח בימיו. ודא איהו (משלי כח) גזל אביו ואמו.

הכא אשתלים כלא לעילא ותתא, רזא דשמא קדישא שליטא לעילא. מצפ"ץ מצפ"ץ. (שמות לד) יי' אל רחום וחנון. הכא איהו רזא דשמא קדישא דא, לאתקדשא באתווי כבי עשרה, ואתוון אתרנין בקדושה דיחידאי בצלותא. בתר דסיים, קאים על רגליו, (נ"א לכפרא) לאודאה על חובוי, בגין דלא יהא פטרא דפומא לסטרא אחרא, לאסטאה ליה, ואתכפיא קמיה. ויקום בקיומיה לאתברכא מבי מלכא.

וזבאה חולקיה מאן דאתקדש בהאי גוונא בצלותא כדקאמרן, וקשר קשרין, ויחד יחודין, ויתכוון בכלא כדקא יאות, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. צלותיה לא אהדר בריקניא. קדשא בריך הוא גזיר ואיהו מבטל. על דא כתיב (משלי כג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך. אית ליה חולקא בעלמא דין, ובעלמא דאתי. (אסתר ב) בערב היא באה היינו.

בְּתוֹב, (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לִלְלָה וּתְתֵן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְגו', מֵאוֹתוֹ רְבוּיָהּ שֶׁל בְּרָכוֹת וּקְדוּשָׁה וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה שְׁנוּטֵל, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר (בראשית מט) וְלַעֲרַב יַחֲלַק שְׁלָל, שְׁמַחֲלֶקֶת חֶלֶק לְכֻלָּם, וְאִפְלוּ לַצַּד הָאֲחֵר חֶלֶק לְבָדוּ.

וְסוּד זֶה סוּד לְבַנֵּי הָאֲמוּנָה. הַחֶלֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר כָּל אוֹתוֹן עֲבֵרוֹת וְכָל אוֹתָם חֲטָאִים שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁקָּשַׁר אֶת קִשְׁר הַיְחוּד, שֶׁהַתְּוֵדָה עֲלֵיהֶם, כֻּלָּם שׁוֹרִים עַל הַצַּד הָאֲחֵר, וְהֵם חֶלֶק וְנַחֲלָה שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. וְאִם לֹא מוֹדָה עֲלֵיהֶם, נִמְצָא מְקַטְרֵג וְיִכּוֹל לוֹ. וְאִם מוֹדָה עַל כָּל חֲטָאָיו בְּאוֹתָהּ תִּפְלָה, שֶׁקוֹשֶׁר קִשְׁרֵי הַיְחוּד וְהַתְּבָרְכוּ עֲלֵיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. וּמֵאוֹתוֹ הַחֶלֶק שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, כָּל אוֹתָם עֲבֵרוֹת וְחֲטָאִים שֶׁהוֹדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם לְחֶלְקוֹ. וְסוּד זֶה הַשְּׁעִיר, שֶׁכְּתוּב (ויקרא טז) וְהַתְּוֵדָה עֲלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכְתוּב וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר וְגו'. זֶהוּ חֶלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ וְנַחֲלָתוֹ.

וְאִם אוֹתוֹ אָדָם שָׁב לְסִרְחוֹן חֲטָאָיו - אוֹי לוֹ! שְׂאֵת כָּלָם נוֹטֵל מֵאוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר בְּעַל כְּרָחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד. וּמִתּוֹךְ שְׁנוּטֵל אוֹתָם מֵהַצַּד הַזֶּה בְּעַל כְּרָחוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד, אִזּוֹ הוּא מֵרַע לוֹ, וְהוֹפֵךְ אֵלָיו לְמִקְטָרֵג וּמְקַטְרֵג לוֹ. וְכִשְׁמוּדָה עֲלֵיהֶם, נוֹטֵל אוֹתָם אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחֵר, וְהוּא חֶלְקוֹ וְגוֹרְלוֹ.

וְהַסוּד הַזֶּה, כִּף גַּם הַקְּרָבָן - שְׁצָרִיף לְהוֹדוֹת עַל אוֹתוֹ הַקְּרָבָן כָּל עֲוֹנוֹתָיו וְחֲטָאָיו, לְתַת חֶלֶק לְמֵי שְׁצָרִיף. כָּל הַקְּרָבָן לְזֶה הַצַּד חֶלֶק הַקְּדוּשָׁה וּרְצוֹן הַקְּדוּשָׁה. וְלַצַּד הַזֶּה אוֹתוֹ חֶלֶק שֶׁל אוֹתָם עֲוֹנוֹת וְחֲטָאִים שֶׁנִּתְּנוּ בְּהוֹדָאָה עַל אוֹתוֹ בְּשֵׁר הַקְּרָבָן, כִּכְתוּב

בְּתוֹב (משלי לא) וּתְקַם בְּעוֹד לִלְלָה וּתְתֵן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְגו' מֵהֵהוּא רְבוּיָהּ דְּכַרְפָּאן, וּקְדוּשָׁה, וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה דְקָא נְטִלָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר (בראשית מט) וְלַעֲרַב יַחֲלַק שְׁלָל, דְּפִלִּיגַת חוּלְקָא לְכֻלָּא, וְאִפְלוּ לְסִטְרָא אַחְרָא חוּלְקָא בְּלַחֲוֹדָהּ.

וְרָזָא דָא, רָזָא לְבַנֵּי מְהִימְנוּתָא. חוּלְקָא דְסִטְרָא אַחְרָא מְסַאָבָא, כָּל אֵינּוֹן חוּבִין, וְכָל אֵינּוֹן חֲטָאִין, דִּיהוּא בַר נֶשׁ דְקָשַׁר קִשְׁרִין דִּיחַוּדָא, דְאִתְוֵדָה עֲלֵיהוּ, כְּלֵהוּ שְׁרִיין עֲלֵיהּ דְסִטְרָא אַחְרָא. וְאֵינּוֹן חוּלְקָא וְאַחֲסַנְתָּא דְסִטְרָא אַחְרָא מְסַאָבָא. (דף רס"ב ע"ב) וְאִי לֹא אוֹדֵי עֲלֵיהּ, אֲשַׁתְּכַח מְקַטְרָגָא וְיִכּוֹל לִיהּ.

וְאִי אוֹדֵי עַל כָּל חוּבִין, בְּהֵינָא צְלוּתָא, דְקָשִׁיר קִשְׁרִין דִּיחַוּדָא, וְאִתְבְּרַכָּאן עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי. וּמֵהֵהוּא חוּלְקָא דְסִטְרָא אַחְרָא, כָּל אֵינּוֹן חוּבִין וְחֲטָאִין דְאוֹדֵי עֲלֵיהוּ, נְטִילָא לוֹן לְחוּלְקֵיהּ. וְרָזָא דָא שְׁעִיר. דְכְּתוּב, (ויקרא טז) וְהַתְּוֵדָה עֲלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת וְגו', וְכְתוּב וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר וְגו', דָּא הוּא חוּלְקֵיהּ וְעַדְבֵּיהּ וְאַחֲסַנְתֵּיהּ.

וְאִי הֵהוּא בַר נֶשׁ תָּב לְסִרְחַנֵּי דְחוּבִין, וְוִי לִיהּ, דְכֻלְהוּ נְטִיל לוֹן מֵהֵהוּא סִטְרָא, בְּעַל כְּרַחֲמֵיהּ דִּיהוּא סִטְרָא. וּמַגּוּ דְנְטִיל לוֹן מֵהֵי סִטְרָא בְּעַל כְּרַחֲמֵיהּ דִּיהוּא סִטְרָא, כְּדִין אַבְאִישׁ לִיהּ, וְאִתְהַפֵּף עֲלֵיהּ מְקַטְרָגָא, וְקַטְרִיג לִיהּ. וְכַד אוֹדֵי עֲלוּי, נְטִיל לוֹן הֵהוּא סִטְרָא אַחְרָא, וְאִיהוּ עַדְבֵּיהּ וְחוּלְקֵיהּ.

וְרָזָא דָא, הֵכִי נְמִי קְרַבְנָא, דְבְּעֵי לְאוּדָאָה עַל הֵהוּא קְרַבְנָא, כָּל חוּבִין וְחֲטָאֵי, לְמִיּהֵב חוּלְקָא לְמֵאן דְאַצְטְרִיף. קְרַבְנָא כְּלָא לְסִטְרָא

דָּא חוּלְקָא דְקוּדְשָׁא, וְרַעוּתָא דְקוּדְשָׁא. וְלְסִטְרָא דָּא, הֵהוּא חוּלְקָא

דאינון חובין, וְחֹטְאִין דְּאִתְיִיְהִיבוּ בְּהוֹדָאָה עַל הַהוּא
 בְּשָׂרָא דְקָרְבַּנָּא. כְּמָה דְכִתְיִב, (משלי כה) אִם רָעַב שׁוֹנְאָךְ
 הָאֲכִילָהּ לְחֵם וְגו' . פִּי גִחְלִים אֶתְּה חוֹתָהּ וְגו' ,
 וְסִימְנִיךָ (אסתר ה) יבֹא הַמֶּלֶךְ וְהִמֵּן אֶל הַמִּשְׁתָּה. זְכָאָה
 אִיהוּ מָאן דִּידַע אֲרַחֲיָה לְמַהֵךְ בְּאַרְחָ קְשׁוּט .

וְכִרְ מָאן דְּלֹא יָדַע לְסַדְרָא שְׂבַחָא דְמֵאֲרִיָּה, טַב לִיָּה
 דְּלֹא אֲבָרִי . בְּגִין דְּאֲצִטְרִיךְ צְלוֹתָא דְאִיהוּ שְׁלָמָא
 לְעִילָא . (בגין דאצטריך צלותא) מְגוּ מַחְשְׁבָה, וְרַעוּתָא דְלִבָּא,
 וְקָלָא, וּמְלָה דְשִׁפּוּן . לְמַעַבְד שְׁלִימוּ וְקִשׁוּרָא
 וְיַחְוּדָא לְעִילָא, כְּגוּוֹנָא דְאִיהוּ לְעִילָא . כְּגוּוֹנָא
 דְנִפְקָא שְׁלִימוּ מְעִילָא לְתַתָּא, הֵכִי אֲצִטְרִיךְ מִתְתָּא
 לְעִילָא, לְקִשְׁרָא קִשְׁרָא כְּדָקָא יְאוּת .

רְוֵא לְחִבְרֵיָּא דִּיהֲכוּן בְּאַרְחָ מִישֵׁר, מַחְשְׁבָה .
 וְרַעוּתָא . וְקָלָא . וּמְלָה . אֵלִין אַרְבַּע מְקִשְׁרִין
 קִשְׁרִין . לְבַתֵּר קִשְׁרֵי קִשְׁרִין כְּלָהּוּ כְּחָדָא, אֲתַעֲבִידוּ
 כְּלָהּוּ וְרִתִּיכָא חָדָא, לְאַשְׁרָאָה עַלְיִיָּהּ שְׂכִינְתָּא,
 וְאֲתַעֲבִידוּ כְּלָהּוּ לְבַתֵּר אַרְבַּעָה סְמִכִין לְאַתְעֲטְרָא
 בְּהוּ, וְשְׂכִינְתָּא אֶסְתַּמִּיךְ עַלְיִיָּהּ, בְּכָל אֵינּוּן קִשְׁרִין
 עֲלֵאִין .

מַחְשְׁבָה אֶפִּיק רַעוּתָא, (רַעוּתָא אֶפִּיק בְּלֵא) רַעוּתָא דְנִפְיָק
 מְגוּ מַחְשְׁבָה, אֶפִּיק קָלָא דְאַשְׁתַּמַּע, וְהַהוּא
 קָלָא דְאַשְׁתַּמַּע, סְלִיק לְקִשְׁרָא קִשְׁרִין מִתְתָּא לְעִילָא,
 הֵיכְלִין תְּתַאִין בְּעֵלְאִין . קָלָא דְאִיהוּ קִשְׁרִין
 וּמְשִׁיךְ בְּרַכָּאן מְעִילָא לְתַתָּא בְּלַחֲיִשׁוּ, סְמִיךְ אֵלִין
 אַרְבַּעָה סְמִכִין: מַחְשְׁבָה . וְרַעוּתָא . קָלָא . וּמְלָה .
 סְמִיכוּ בְּסִיּוּמָא דְקִשְׁוֹרָא, אֲתֵר דְכִלָּא אֲתַקְשֵׁר בִּיָּה
 כְּחָדָא, וְאֲתַעֲבִידוּ כְּלָהּוּ חַד .

זְכָאָה אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּקִשֵׁר קִשְׁרִין דְמֵאֲרִיָּה, וְסְמִיךְ
 סְמִיכִין כְּדָקָא יְאוּת, וְאַתְכּוּוֹן בְּכָל הַנִּי מְלִין
 דְקֵאמְרִין . זְכָאָה אִיהוּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי .

בְּרַכוּת מְעִלָּה לְמַטָּה בְּלַחֲשׁ, תּוּמָךְ אֶת אַרְבַּעַת הַתּוּמָכִים הַלְלוּ: מַחְשְׁבָה וְרַצוֹן, קוּל וְדַבּוּר .
 סְמִיךְ בְּסִיּוּם הַקִּשֵׁר, הַמְקוּם שֶׁהַכֹּל נִקְשֵׁר בּוֹ כְּאַחַד, וְכֹלָם נַעֲשִׂים אַחַד .
 אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁקוֹשֵׁר קִשְׁרֵי רַבּוּנוּ, וְסוּמָךְ סְמִיכוּת כְּרֵאוּי, וּמִתְכּוּן בְּכָל הַדְּבָרִים הַלְלוּ שְׂאֲמַרְנוּ .

(משלי כה) אִם רָעַב שׁוֹנְאָךְ
 הָאֲכִילָהּ לְחֵם וְגו' , פִּי
 גִחְלִים אֶתְּה חוֹתָהּ וְגו' .
 וְסִימְנִיךָ - (אסתר ה) יבֹא
 הַמֶּלֶךְ וְהִמֵּן אֶל הַמִּשְׁתָּה.
 אֲשֶׁרִי הוּא מִי שׁוֹדֵעַ דְּרַכּוּ
 לְלַכְתּ בְּדַרְךְ אַמְתּ .

וְכִרְ מִי שְׁלֹא יוֹדַע לְסַדְר
 אֶת שְׂבַח רַבּוּנוּ, טוֹב לוֹ
 שְׁלֹא נִבְרָא, מִשׁוּם שְׁצִרִיךְ
 תְּפִלָּה שְׁהִיא שְׁלָמָה
 לְמַעֲלָה, (מִשׁוּם שְׁצִרִיךְ תְּפִלָּה)
 מִתּוֹךְ מַחְשְׁבָה וְרַצוֹן הַלֵּב
 וְקוּל וְדַבְרֵי הַשְּׁפָתִים,
 לַעֲשׂוֹת שְׁלָמוֹת וְקִשֵׁר
 וְיַחְוּד לְמַעֲלָה, כְּמוֹ שֶׁהוּא
 לְמַעֲלָה. כְּמוֹ שְׁיּוֹצֵאת
 שְׁלָמוֹת מִמַּעֲלָה לְמַטָּה,
 כְּךָ דַּרְךְ מִמַּטָּה לְמַעֲלָה
 לְקִשֵׁר קִשֵׁר כְּרֵאוּי .

הַסּוּד לְחִבְרִים שְׁיִלְכוּ
 בְּדַרְךְ יִשְׂרָאֵל - מַחְשְׁבָה
 וְרַצוֹן וְקוּל וְדַבּוּר . אֵלוּ
 הָאַרְבַּעָה קוֹשְׁרִים קִשְׁרִים .
 אַחַר קִשֵׁר הַקִּשְׁרִים שֶׁל
 כָּלם כְּאַחַד, נַעֲשׂוּ כָלם
 מְרַכְבֵּה אַחַת לְהַשְׁרוֹת
 עֲלֵיהֶם שְׂכִינָה, וְנַעֲשׂוּ כָלם
 לְאַחַר אַרְבַּעָה תּוּמָכִים
 לְהַתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהַשְׂכִּינָה
 נִסְמָכֶת עֲלֵיהֶם בְּכָל אוֹתָם
 הַקִּשְׁרִים הַעֲלִיּוֹנִים .

מַחְשְׁבָה מוֹצִיאָה רַצוֹן,
 (רַצוֹן מוֹצִיאָה הַלֵּל) רַצוֹן שְׁיּוֹצֵא
 מִתּוֹךְ מַחְשְׁבָה, מוֹצִיאָה
 קוּל שְׁנַשְׁמָע, וְאוֹתוֹ קוּל
 שְׁנַשְׁמָע עוֹלָה לְקִשֵׁר
 קִשְׁרִים מִמַּטָּה לְמַעֲלָה,
 הֵיכְלוֹת תְּחַתּוֹנִים
 בְּעֵלְיוֹנִים . הַקּוּל שֶׁהוּא
 קוֹשֵׁר קִשְׁרִים וּמּוֹשֵׁף

עד הָכָא אֲשֶׁתְּכֻלְלוּ הֵיכְלִין בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה.
 רבי שמעון פתח ואמר, (הושע ו) וְהָמָּה כְּאָדָם
 עָבְרוּ בְרִית שָׁם בְּגֵדוֹ בִּי. מֵאֵן יִגְלֶה עֶפְרַיִם
 מֵעֵינֵיךָ אָדָם קְדָמָא, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא
 פְּקִיד לָךְ פְּקוּדָא חֲדָא, וְלֹא יִכְלִית לְקִיּוּמָא
 בָּהּ. בְּגִין דְּאֲתַפְתִּית עַל מַלְיִן בִּישׁוּן, דְּאִסְטִי
 לָךְ הֵהוּא חוּיָא בִישָׂא, דְכְתִיב, (בראשית א) וְהִנְחֵשׁ
 הָיָה עָרוֹם. וּבְגִין כֶּף, אֲתַפְתִּית אֲבַתְרִיָּה,
 וְגֵרְמַת מִיתָה לְגֵרְמָךְ, וְלְכָל אֵינּוֹן תּוֹלְדִין
 דְּנִפְקוּ מִינָךְ. תָּא חוּזִי, דְכָל מָאן דְּאֲתַפְתָּא
 אֲבַתְרִיָּה וְנָחִית לְגַבִּיָּה בְּרַגְעָא חֲדָא, יִתְאַבִּיד
 לְגַבִּיָּה.

תָּא חוּזִי, דְיוד הוּה קִיּוּמָא נְעִיץ בְּמִקּוּרָא דְמִיִּין
 נְבָעִין, וְכֵד אֲתַדְחִיא לְאַרְעָא אַחְרָא,
 וְצַעְרִין לִיהּ, וְלִפּוּם צַעְרִיָּה אֲתַדְחִיא מְאַרְעָא
 קְדִישָׁא. אַף עַל גַּב דְּנָחִית מְדִרְגוּי לְדִרְגָא
 תַּתָּא, קָם בְּקִיּוּמִיָּה, וְלֹא עָאל לְסִטְרָא
 אַחְרָא, וְאִסְתַּמַּר מִנִּיָּה. מַה כְּתִיב (שמואל א כ)
 וְאוֹלָם חִי יְיָ וְחִי נִפְשֶׁךָ פִּי כִפְשָׁע בִּינִי וּבִין
 הַמּוֹת. דְּהָא נָחִית בְּדִרְגוּי, עַד דְּהוּה בִּיהּ הָאִי
 שְׁעוּרָא. וְזָפָא חוּלְקִיָּה, מָאן דְּאִסְתַּמַּר
 מַהֵהוּא סִטְרָא בִישָׂא, וּמְכָל דְּרַגִּין דְּהֵהוּא
 סִטְרָא, דְּמִשְׁתַּכְּחִי בְּעַלְמָא.

דְּכַמְּה סְטְרִין וְדִרְגִין אִית לְיִצְר הרע: נַחֲשׁ
 עַקְלָתוֹן. שְׁטָן. מְלֶאךָ (דף רס"ג ע"א)
 הַמּוֹת. יִצְר הרע. וְהָא אוּקְמוּהּ. דְּאִף עַל גַּב
 דְּבִשְׁמֵהֶן אֵלִין אַקְרִי, שְׂבַע שְׂמֵהֶן אֵינּוֹן לִיהּ:
 שְׁטָן. טְמָא. שׁוּנָא. אֶבְן מְכֻשׁוּל. עַרְל. רַע.
 צְפוּנִי. אֵלִין אֵינּוֹן שְׂבַע שְׂמֵהֶן, לְקַבֵּל שְׂבַע
 דְּרַגִּין דְּהֵיכְלִין דִּילִיָּה, דְּכֻלְהוּ מִסִּטְרָא
 מְסֻאָבָא כְּדָקְאֻמְרוֹן. לְקַבֵּל אֵלִין שְׂבַעָה שְׂמֵהֶן,
 אֵינּוֹן דְּאַקְרִי בְּהוּ גִיְהֵנָם, אֲתֵר דְּאֲתַדְנּוּ בִּיהּ
 חִיבָא דְּעַלְמָא. וְאֵלִין אֵינּוֹן: בּוֹר. שַׁחַת.

אֲשֶׁרִיו בְּעוֹלָם הָיָה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
 עַד כָּאן נִתְקַנּוּ הֵיכְלֹת שְׂבַעֲד
 הַקְדָּשָׁה.

רבי שמעון פתח ואמר, (הושע ו)
 וְהָמָּה כְּאָדָם עָבְרוּ בְרִית שָׁם בְּגֵדוֹ
 בִּי. מִי יִגְלֶה עֶפְרַיִם מֵעֵינֵיךָ, אָדָם
 הֲרֵאשׁוֹן, שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צוּה
 אוֹתָךְ מְצוּה אַחַת וְלֹא יִכְלֶת לְעַמֵּד
 בָּהּ, מִשּׁוּם שֶׁהִתַּפְתִּית עַל דְּבָרִים
 רְעִים, שֶׁהִסִּית אוֹתָךְ אוֹתוֹ הִנְחֵשׁ
 הָרַע, שְׂכַתוּב (בראשית א) וְהִנְחֵשׁ
 הָיָה עָרוֹם. וּמִשּׁוּם כֶּף הִתַּפְתִּית
 אַחֲרָיו וְגֵרְמַת מִיתָה לְעַצְמָךְ וְלְכָל
 אוֹתָם תּוֹלְדוֹת שִׁיְצֵאוּ מִמֶּךָ. בֹּא
 וּרְאֵה, שְׁכַל מִי שֶׁמִּתַּפְתָּה אַחֲרָיו
 וְיִוָּרֵד אֵלָיו לְרַגַע אֶחָד, יֵאבֵד
 אֲצִלוֹ.

בֹּא וּרְאֵה, דְיוד הוּה קִיּוּמוֹ נְעוּץ
 בְּמִקּוּרָא שְׁל מִים נּוֹכְעִים,
 וּכְשֶׁנִּדְחָה לְאַרְץ אַחֲרָת וְצַעְרוּ
 אוֹתוֹ, וְלִפִּי צַעְרוּ נִדְחָה מִהָאָרֶץ
 הַקְדוּשָׁה - אַף עַל גַּב שְׂיִרְד
 מְדִרְגָתוֹ לְדִרְגָה תַּחְתּוֹנָה עִמָּד
 בְּקִיּוּמוֹ, וְלֹא נִכְנַס לְצַד הָאֲחֵר
 וְנִשְׁמַר מִמֶּנּוּ. מַה כְּתוּב? (שמואל א-כ)
 וְאוֹלָם חִי ה' וְחִי נִפְשֶׁךָ פִּי
 כִפְשָׁע בִּינִי וּבִין הַמּוֹת. שְׁהִרִי יִרְד
 בְּדִרְגָתוֹ עַד שֶׁהִיָּה בּוֹ הַשְׁעוּר הָיָה.
 וְאֲשֶׁרִי חִלְקוּ שְׁל מִי שֶׁנִּשְׁמַר
 מֵאוֹתוֹ הִצַּד הָרַע, וּמְכָל דְּרַגּוֹתָיו
 שְׁל אוֹתוֹ הִצַּד שְׁנַמְצָאִים בְּעוֹלָם.
 שְׂכַמְּה צְדָדִים וְדִרְגוֹת יֵשׁ לְיִצְר
 הָרַע: נַחֲשׁ עַקְלָתוֹן, שְׁטָן, מְלֶאךָ
 הַמּוֹת, יִצְר הרע. וְהִרִי פְרִשׁוּהָ.
 שְׂאָף עַל גַּב שְׁנִקְרָא בְּשֵׁמוֹת
 הַלְלוּ, יֵשׁ לוֹ שְׂבַעָה שְׂמוֹת: שְׁטָן,
 טְמָא, שׁוּנָא, אֶבְן מְכֻשׁוּל, עַרְל,
 רַע, צְפוּנִי. אֵלוֹ הֵם שְׂבַעָה שְׂמוֹת
 כְּנִגְדָה שְׂבַע דְּרַגּוֹת שְׁל הֵיכְלֹת
 שְׁלוֹ, שְׁכַלָם מְצַד הַטְּמָאָה כְּפִי
 שְׂאֻמְרָנוּ. כְּנִגְדָה שְׂבַעָה הַשְׂמוֹת
 הַלְלוּ, אוֹתָם שְׁנִקְרָא בְּהֵם גִּיְהֵנָם,
 הַמְקוּם שְׂבוּ נְדוּנִים הַרְשָׁעִים שְׁל
 הָעוֹלָם, וְאֵלוֹ הֵם: בּוֹר, שַׁחַת,

דומה, טיט היין. שאול, צלמות, תחתית. כל אליו שבעת מדורי הגיהנם כנגד שבעת השמות הללו שיש ליצר הרע.

והרי בארנו, שכמו שיש דרגות והיכלות לצד הקדשה - כך גם לצד הטמאה. וכלם נמצאים ושולטים בעולם בצד (השמאל) הטמאה. שבעה היכלות הם, שהם כנגד שבעה שמות, שבהם נקרא גיהנם (יצר הרע). וכלם עומדים (להטין רע) לדון ולטמא את אותם הרשעים של העולם שדבק בהם, ולא שמרו את דרכיהם ממנו כשהם בעולם הזה. שהרי מי שזוכה להטהר בעולם הזה בצד הטהרה, מטהרים אותו באותו מקום שנקרא סוד האמונה. שפמה דרגות הן וכמה ממנים, שכלם עומדים לקרב בני אדם לעבודת הקדוש ברוך הוא ולטהר אותם, ומי שבא להטמא מטמאים אותו בצד האחר הזה, שהוא טמא. שהרי פמה דרגות וכמה ממנים, כלם עומדים כדי לטמא בני אדם.

מי שקרב אליהם וקא להמשך אחר אותו הצד הרע, עליו כתוב (תהלים פט) מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו וגו'. מי הוא האדם שנברך בעולם שלא יראה מות? אותו שכל העולם נמשכים אחריו. שהרי באותו זמן שבא אדם לתת חשבון לפני רבונו, טרם שיצא מן העולם הזה, רואה אותו, והרי בארנו.

ואלו שבעת ההיכלות, שהם שבעה מדורים לגיהנם, נקראים שנים עשר חדשים, משום שהרי כמו שיש לצד האמונה שנים עשר חדשים, דרגות קדושות, כך יש גם לצד האחר הזה שנים עשר

דומה. טיט היין. שאול. צלמות. ארץ תחתית. כל אליו שבעה מדורין דגיהנם, לקבל אליו שבע שמות, דאית ליה ליצר הרע. והא אוקימנא, דכמה דאית דרגין והיכלין לסטר קדשה, הכי נמי לסטר מסאבא. וכלהו משתפחי ושלטי בעלמא, בסטר (ס"א שסאל) מסאבא. שבעה היכלין אינון, דאינון לקבל שבעה שמות, דאקרי בהו גיהנם (יצר הרע). וכלהו קיימי (לאסטאה בישא) לדיינא, ולסאבא, לאינון חייבי עלמא דדבקי בהו, ולא אסתמרן ארתיהו מניה, כד אינון בהאי עלמא.

דהא מאן דאתי לאתדפאה בהאי עלמא, בסטרא דדכיא, מדכאין ליה, ביהוה אתר דאקרי רזא דמהימנותא. דכמה דרגין אינון, וכמה ממנו, דכלהו קיימן לקרבא לבני נשא לפולחניה דקודשא בריך הוא, ולדפאה ליה. ומאן דאתי לאסתאבא, מסאבין ליה בהאי סטרא אחרא דאיהו מסאבא. דהא כמה דרגין, וכמה ממנו, כלהו קיימי לסאבא לון לבני נשא.

מאן דיקרב בהו, ואתי לאתמשכא בתר ההוא סטרא בישא, עליה פתיב, (תהלים פט) מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו וגו'. מאן איהו בר נש דאתברי בעלמא דלא יחמי מותא, ההוא דכל עלמא אתמשכאן אבתריה. דהא ביהוה זמנא דאתי בר נש למיהב חשבנא קמי מאריה, עד לא יפוק מהאי עלמא, חמי ליה, והא אוקימנא.

ואלו שבעה היכלין, דאינון שבעה מדורין לגיהנם. תריסר ירחין אקרוין, בגין דהא כמה דאית לסטר מהימנותא תריסר ירחין, דרגין קדישין, הכי נמי אית לסטרא אחרא דא תריסר ירחין, דחייבא

דחייבא

חדשים שהרשעים נדונים בהם ונשמתם נדונית בהם. אשרי חלקם של הצדיקים שמונעים רגליהם מהם בעולם הזה ולא מתקרבים לשעריהם, כדי להנצל מהם באותו העולם.

ההיכל הראשון - ראשית הצד של היצר הרע. ההיכל הראשון הזה נקרא בור ריק מהכל. מי שפא להפנס בו, אין מי שאוחז בו. כלם דוחים אותו לפל שלא יקום. אין בו תמיכה לטוב.

בהיכל הזה עומד ממנה אחד ששמו דומה, וזהו שעומד למעלה ולמטה. זהו שאוחז בנשמה, כשנדחית מן ההיכל הקדוש, על ידי אותו ממנה טהריא"ל, וזהו שעומד על אותו השער של אותו צד הקדשה, ומשום כך עומד הדומה הזה לאחוז את הנשמה, וכמה שומרי החקים עמו.

ותחת הממנה הזה עומד ממנה אחר, שאוף ורכבות תחפיו, והממנה הזה נקרא פתו"ת. זהו שעומד לפתות בני אדם, וזהו ששורה עליו ומסית אותו להסתפל ולעין במה שלא צריך, בכמה זנונים ובכמה נאופים. וכל אותם שעמו, כלם עומדים אצלו והולכים לפניו, ומכריחים אותו להסית עיניו, להסתפל במה שלא צריך.

וזהו (סרסים שהוא) סרסור רע לכל אותן רעות, זהו שעומד על הקבר בזמן שנדון אותו הגוף ושוכר לו את עיניו, משום שהוא פתח אותם כשהוא בעולם הזה, והם שלו.

ובמקום הזה נדונית הנשמה, עד שנכנסת למקום הזה שנקרא בור, וכמה נחשים ועקרבים יש בו

אתדנו בהו, ונשמתא דלהון אתדנת בהו. זפאה חולקיהון דצדיקניא, דאתמנען רגלייהו מנייהו בהאי עלמא, ולא מתקרבי לתרעיייהו, בגין לאשתזבא מנייהו בההוא עלמא.

היכלא קדמאה. שירותא דסטררא דיצר הרע. האי היכלא קדמאה, אקרי בור ריקא מפלא. מאן דאתי לאעלא ביה, לית מאן דאחיד ביה. פלהו דחייין ליה למנפל דלא יקום, לית ביה סמך לטב.

בהאי היכלא, קיימא חד ממנא, ודומה שמייה. והאי איהו קיימא לעילא ותתא. דא איהו אחיד בנשמתא, פד אתדחיא מהיכלא קדישא, על ידא דההוא ממנא טהריא"ל, והאי איהו קאים לגבי ההוא תרעא דההוא סטררא קדישא, ובגין כך קיימא האי דומה, לאחדא לה לנשמתא, וכמה גרדיני נימוסין בהדיה.

ותחות האי ממנא, קיימא חד ממנא אחרא, די אוף ורבבן תחותיה. והאי ממנא אקרי פתו"ת. דא הוא דאיהו קיימא לפתאה בני נשא. והאי איהו דשרי לגביה, ואסטי ליה, לאסתפלא ולעיינא במה דלא אצטרין בכמה זנונין ובכמה נאופין. וכל אינון דעמיה, פלהו קיימן לגביה, ואזלין קמיה, ואכריחן ליה לאסטאה עינוי, לאסתפלא במה דלא אצטרין.

והאי איהו (סרסים דאיהו) סרסורא בישא, לכל אינון בישין, האי קאים על קברא בזמנא דאתדן ההוא גופא, ותבר ליה עינוי. בגין דאיהו רוח לון, פד איהו בהאי עלמא, ודיליה אינון.

ובהאי אתר אתדנת נשמתא, עד דעאלת להאי אתר דאקרי בור, וכמה נחשים ועקרבים אית ביה, דכלהו עקצי

שְׁפֹלֶם עוֹקְצִים אוֹתָהּ אֶת הַנְּשֻׁמָּה
 הַזֶּה, וְאוֹחֲזִים בָּהּ וְדָנִים אוֹתָהּ.
 לְפָנִים מִזֶּה יֵשׁ רוּחַ אַחַת אַחֶרֶת
 טַמְאָה, שֶׁהִיא עֲלִיוֹנָה עַל הַפֶּל.
 וְזוֹ עוֹמֶדֶת עַל כָּל הַהֵיכָל הַזֶּה,
 וְכֹלם נוֹסְעִים בְּשִׁבְלֹהּ, וְזֶה נִקְרָא
 גְּמֻגִימ"א. זֶהוּ אָדָם כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה,
 וְהוּא עוֹמֵד לְהִרְעֵ תְּמִיד, שֶׁהָרִי
 כְּשֶׁנִּדְחִית תְּפִלַּת הָאָדָם וְלֹא זוֹכָה
 בָּהּ אוֹתוֹ אָדָם, הַרוּחַ הַזֶּה עוֹמֶדֶת
 וְעוֹלָה וּמִשְׁתַּתְּפֶת עִם רוּחַ טַמְאָה
 עֲלִיוֹנָה עַל הַפֶּל, וּמִשְׁטִינָה
 לְמַעְלָה, וּמִזְכִּירָה חֲטָאֵי הָאָדָם
 לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְסִימְנָךְ
 - (איוב א) וַיְבֹא ג"ם הַשֹּׁט"ן
 בְּתוֹכְכֶם, וְלֹא כְּתוּב וַיְבֹא הַשֹּׁט"ן,
 אֲלֵא גַם.

וּמִהֲרוּחַ הַרְעָה הַזֶּה תְּלוּיִים כְּמָה
 שׁוֹמְרִים אַחֲרֵים שְׁמֻמִּים לְאַחַז
 בְּדָבוּר רַע, אוֹ דָבוּר מְטַנְף
 שְׁמוּצִיא אָדָם מִפִּי, וְאַחַר כֵּךְ
 מוֹצִיא דְבוּרִים קְדוּשִׁים. אוֹי לָהֶם
 וְאוֹי לְחַיֵּיהֶם! אֲלוֹ הֵם בְּנֵי אָדָם
 שְׂגוֹרְמִים לְשׁוֹמְרִים הֶלְלוּ
 הָאֲחֵרִים לְשֵׁלֵט וְלִפְגֹם אֶת
 הַמְּקוֹם הַקְּדוֹשׁ. אוֹי לָהֶם בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, וְאוֹי לָהֶם לְעוֹלָם הַבָּא.
 מִשׁוּם שְׂאֵלוֹ הַרוּחֹת הַטְּמָאוֹת
 נוֹטְלוֹת אֶת הַדְּבוּר הַטְּמָא,
 וּכְשֶׁמוֹצִיא אָדָם אַחַר כֵּךְ דְבוּר
 קְדוּשׁ, אֲלוֹ הַרוּחֹת הַטְּמָאוֹת
 מִקְדִּימוֹת, וְנוֹטְלוֹת אוֹתוֹ הַדְּבוּר
 הַטְּמָא, וּמִטְמָאוֹת אֶת אוֹתוֹ
 הַדְּבוּר הַקְּדוֹשׁ, וְהָאָדָם לֹא זוֹכָה
 בּוֹ, וְכַבֵּיכּוֹל תִּשָּׁשׁ כַּח הַקְּדוּשָׁה.
 וּמַעַל לְאֵלֶּה יֵשׁ מִמְּנָה אֶחָד
 שְׁשֵׁמוֹ סְפִסְרִיט"א. וְכֵמָּה שׁוֹמְרֵי
 חֻק, וְזֶה מִמְּנָה עֲלֵיהֶם, הֵם
 נוֹטְלִים אוֹתָם דְבוּרִים רָעִים, וְכֵךְ
 גַּם נוֹטְלִים כָּל אוֹתָם דְבוּרִים
 שְׂזוּרְק אָדָם בִּידוֹ כְּשֶׁרָגַז שׁוֹרָה
 עָלָיו. שְׁהָרִי אֹז, הַמְּמָנָה הַזֶּה
 סְפִסְרִיט"א לֹקַח אֶת הַדְּבָר הַזֶּה
 שְׂזוּרְק אָדָם בְּרָגֶזוֹ, וְעוֹלָה וְאוֹמֵר:

לֵה לְהֵאִי (דף רס"ג ע"ב) נִשְׁמָתָא, וְאַחֲרֵי בָּהּ,
 וְדִינִין לָהּ.

לָּגוּ מִן דָּא, אֵית חַד רוּחָא אַחֲרָא מְסַאָבָא,
 דְּאִיהוּ עֲלָאָה עַל כְּלָא. וְדָא קִיִּמָּא עַל כָּל
 הַיְכָלָא דָּא, וְכִלְהוּ נְטָלֵי בְּגִינָה, וְהֵאִי אַקְרִי
 גְּמֻגִימ"א. הֵאִי הוּא סוּמְקָא כְּוּרְדָּא, אִיהוּ
 קָאִים לְאַבְאָשָׁא תְּדִיר, דְּהָא כַּד צְלוֹתָא דְּבַר
 נֶשׁ אֲתִדְחִיא, וְלֹא זְכִי בָּהּ הֵהוּא בַר נֶשׁ, הֵאִי
 רוּחָא קִיִּמָּא, וְסִלְקָא וְאַשְׁתַּתַּף בְּרוּחָא
 מְסַאָבָא עֲלָאָה עַל כְּלָא, וְאַסְטִי לְעִילָא,
 וְאַדְפִּיר חוּבוּי דְּבַר נֶשׁ קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְסִימְנִיךְ (איוב א) וַיְבֹא ג"ם הַשֹּׁט"ן בְּתוֹכְכֶם, וְלֹא
 כְּתִיב וַיְבֹא הַשֹּׁט"ן אֲלֵא גַם.

וּמִהֲרֵאִי רוּחָא בִישָׂא, תְּלִיין כְּמָה גְּרִדִּינִין
 אַחֲרֵנִין, דְּאִינוּן מְמַנְן לְאַחֲדָא מְלָה
 בִישָׂא, אוֹ מְלָה טְנוּפָא דְּאַפִּיק בַּר נֶשׁ מְפוּמִּיהָ,
 וְלְבַתֵּר אַפִּיק מְלִין קְדִישִׁין. וְוִי לֹזֵן, וְוִי
 לְחַיֵּיהוּן, אֲלִין אִינוּן בְּנֵי נֶשָׁא דְּגֵרְמִי לְאַלִּין
 גְּרִדִּינִין אַחֲרֵנִין לְשֵׁלְטָאָה, לְמַפְגֹם אֶתֵּר
 קְדִישָׁא. וְוִי לֹזֵן בְּהֵאִי עֲלֵמָא, וְוִי לֹזֵן לְעֵלְמָא
 דְּאַתִּי. בְּגִין, דְּאַלִּין רוּחִין מְסַאָבִין, נְטָלִין הֵאִי
 מְלָה מְסַאָבָא, וְכַד אַפִּיק בַּר נֶשׁ לְבַתֵּר מְלָה
 קְדִישָׁא, אַקְדִּימוּ אֲלִין רוּחֵי מְסַאָבִי, וְנְטָלֵי
 הֵהִיא מְלָה מְסַאָבָא, וּמְסַאָבִי לְהֵהִיא מְלָה
 קְדִישָׁא, וְלֹא זְכִי בִיהּ בַּר נֶשׁ, וְכַבֵּיכּוֹל תִּשָּׁשׁ
 חִילָא קְדִישָׁא.

וְעִילָא מְאֲלִין אֵית חַד מְמַנָּא סְפִסְרִיט"א
 שְׁמִיָּה. וְכֵמָּה גְּרִדִּינֵי גִימוּסִין, וְהֵאִי
 מְמַנָּא דְּעֲלִיָּיהוּ, נְטָלֵי אִינוּן מְלִין בִישִׁין,
 וְהֵכִי נְמִי נְטָלֵי כָּל אֲלִין מְלִין דְּזָרִיק בַּר
 נֶשׁ בִּידוּי, כַּד רוּגְזָא שְׂרָיָא עֲלוּי, דְּהָא כְּדִין
 הֵאִי מְמַנָּא סְפִסְרִיט"א נְקִיט הֵאִי מְלָה,
 דְּזָרִיק בַּר נֶשׁ בְּרוּגְזִיָּה, וְסִלִּיק וְאַמֵּר, דָּא

הוא קרבנא דפלגנא, דקריב לסטרא דילן. בגין דכל סטרא דנייחא, איהו מסטרא דימינא, ומסטרא דמהימנותא. וכל סטרא דרוגזא, איהו מסטרא אחרא בישא, סטרא מסאבא. ועל דא מאן דאשדי מן ידוי מדי ברוגזא, כל אלין נטלין לה להאי מלה דאזדריק, וסלקי לה לעילא, ואתקריב לההוא סטרא, ואמרי דא (ס"א פולחנא דקרבנא) קרבנא דפלגנא.

והפרוזא קארי בכל אינון רקיעין ואמרי, ווי לפלגנא דאסטי בתר אל זר, ופלה לאל אחר. ופרוזא קארי זמנא תננינא ואמר, (הושע ז) אוי להם פי נדדו ממני וגו'. זכאה איהו בר נש, דאסתמר מארחוי, ולא יסטי לימינא ולשמאלא. ולא ינפול בגו בירא עמיקא, דלא יכיל לסלקא מניה.

היכלא תננינא, היכלא דא, איהו חשוף יתיר על היכלא קדמאה, האי אקרי שחת, לקבל שמא דאקרי טמא. בגין דהיכלא קדמאה אקרי בור, לקבל שמא דאקרי שטן. והאי אקרי שחת, לקבל שמא דאקרי טמא. בהיכלא דא קיימין תלת פתחין, לתלת סטריין. פתחא קדמאה. ביה קיימא חד ממנא, עסטירי"א שמיה. וכמה אלה ורבבן ממנן תחותיה, והאי איהו קיימא על כל אינון דמתבלי ארתייהו, לאושדא זרעא על ארעא. או דמפקי זרעא, דלא כארחא. או לכל אינון דמזנו בידייהו. אלין אינון דלא חמאן אנפי שכינתא כלל. אלא האי ממנא דבסטור מסאבא דקאמרן, נפיק בההוא זמנא, וכמה אינון אלה ורבבן, כלהו מתפנפי על ההוא בר נש, ומסאבי ליה בהאי עלמא. ולבתר כד נפק נשמתיה מניה מהאי עלמא, האי ממנא וכל

זה קרבנו של פלוני שהקריב לצד שלנו. משום שכל צד של נחת הוא מצד הימין ומצד האמונה, וכל צד הרגז הוא מהצד האחר הרע, צד הטמאה. ולכן מי שזורק מידו דבר ברגז, כל אלו נוטלים את אותו דבר שזורק ומעלים אותו למעלה, ונקרב לאותו הצד, ואומרים: זה (עבודת הקרבן) קרבנו של פלוני.

והפרוזא קורא בכל אותם רקיעים ואומרים: אוי לפלוני שסטה אחר אל זר ועבד לאל אחר. והפרוזא קורא פעם שניה ואומר: (הושע ז) אוי להם פי נדדו ממנו וגו'. אשרי האיש שנשמר מדרךיו ולא יסטה ימינה ושמאלה, ולא יפל בתוף באר עמקה שלא יוכל לעלות ממנה.

ההיכל השני, ההיכל הזה הוא חשוף יותר מההיכל הראשון. זה נקרא שחת, כנגד השם שנקרא טמא. משום שההיכל הראשון נקרא בור, כנגד השם שנקרא שטן. וזה נקרא שחת, כנגד השם שנקרא טמא. בהיכל הזה קיימים שלשה פתחים לשלשה צדדים. הפתח הראשון, בו עומד ממנה אחד ששמו עסטירי"א. וכמה אלפים ורובבות ממנים תחתיו, וזהו שעומד על כל אלו שמשחיתים דרכם לשפף זרע על הארץ, או שמוציאים זרע שלא כדרך, או לכל אלו שפזונים בידיהם. אלו הם שלא רואים פני שכינה כלל. אלא הממנה הזה שפצד הטמאה שאמרנו, יוצא באותו זמן, וכמה הם אלפים ורובבות, כלם מתפנסים על אותו אדם, ומטמאים אותו בעולם הזה. ואחר כך כשיוצאת נשמתו מהעולם הזה, הממנה הזה וכל אלה שעמו, מטמאים את נשמתו,

ואוחזים בה, (ונטמאת בהם) ומכניסים אותה להדון בהם. וא"ל נקראים שכבת זרע רותחת. שכל הפעמים הטמאים כלם עומדים על זה, משום שכלם עומדים ושורים על האדם בזמן שהרתיח את עצמו וחמם אותו בתשוקה הזו. ואז הם נוטלים את אותה הפאה ואת אותו הזרע שנושף בארץ, ומחזיקים בו ונוטלים אותו, ומעלים אותו למעלה, וגורמים שהברית הזו תשתעבד לצד הטמאה.

הפתח השני, בו עומד ממנה אחר ששמו טסקיפ"ה, וזהו ממנה על כל אותם שמשחיתים דרכם, שלא שופכים זרע על הארץ, אלא ששופכים זרע בבהמות או באסורי תורה חמורים, באותן עריות - הממנה הזה וכמה אלפים ורבות שעמו, כלם עומדים עליו (לטמא אותו ולדון אותו) לדון אותו כמו שנתבאר באותם האחרים.

בא וראה, לממנה הזה יש כוס אחת בידו, ונקראת (ישעיה נא) כוס התרעלה כוס חמתו. וכל אותם הרוגי בית דין שנהרגו או נעשו על החטאים הללו, כלם נעקרים מהצדדים הטמאים הללו, ואין להם חלק בהם, ובכוס הזאת שנקראת כוס התרעלה, משום כוס אחרת ששתו בראשונה. וכל אותם שלא שתו אותה כוס של בית דין כדי להעקר מכוס התרעלה הזו, אחר כך כשיצאת נשמתו מן העולם הזה, הממנה הזה וכל אלו שעמו או חזים בו, וזהו (עמוס ח) יום המר, ומרוה את הנשמה הזו מפמה דינים משנים אלה מאלה.

בהיבך הזה עומדת רוח אחת, שאלו ממנים תחתיה, וזהו ניאציריא"ל. מהרות החזקה הזו

אינון דעמיה, מסאבין ליה לנשמתיה, ואחדין בה, (ואסתאבת בה) ואעילו לה לאתדנא בהו.

וא"ל אקרון שכבת זרע רותחת. דכלהו רוגזין מסאבין קיימין פלהו על דא, בגין דכלהו קיימין ושראן עליה דבר נש, בההוא זמנא דארפתח גרמיה, וחמים ליה לתיאובתא דא. וכדין נטלין ליה לההוא תיאובתא. וההוא זרעא דאתושד בארעא. ואתתקפו ביה, ונטלי ליה. וסלקי ליה לעילא, וגרמו דברית דא דישתעבד בסטר מסאבא. (דף רס"ד ע"א)

פתחא תננינא, ביה קיימא ממנא אחרא, טסקיפ"ה שמייה, והאי איהו ממנא, על כל אינון דמחבלי ארתייהו, דלא אושדי זרעא על ארעא, אלא דאושדי זרעא בבעירי, או באיסורין חמורין דאורייתא, באינון עריות, האי ממנא וכמה אלה ורבבן דעמיה, פלהו קיימי עליה, (ס"א לסאבא ליה ולמיה ליה) לאתדנא ליה כמה דאתמר באינון אחרנין.

תא חזי, האי ממנא בידיה פסא חדא, ואקרי (ישעיה נא) כוס התרעלה כוס חמתו, וכל אינון קטולי בית דין, דאתקטלו, או אתענשו על חובין אלין, פלהו אתעקרו מאלין סטרין מסאבין, ולא אית לון חולקא בהון, ובהאי פסא דאקרי כוס התרעלה, בגין פסא אחרא דשתו בקדמיתא. וכל אינון דלא שתו ההוא כסא דבית דין, לאתעקרא מהאי כוס התרעלה, לבתר פד נפיק נשמתיה מהאי עלמא, האי ממנא וכל אינון דעמיה, אחידן ביה ודא הוא (עמוס ח) יום המר, ורני ליה להאי נשמתא, מפמה דינין משניין אלין מאלין.

בהיבך דא, קיימא חד רוחא, דאלין ממנן תחתיה, ודא הוא ניאציריא"ל. מהאי רוחא תקיפא, נפקי תלת טיפין, מרירן,

דְּנַפְלֵי בְּהַאי פּוֹס הַתְּרַעְלָהּ. חַד אַקְרִי חֶצֶץ. וְחַד, אַקְרִי מֵר הַמּוֹת וְחַד אַקְרִי קוֹבַע"ת, (ר"א וְכִלְהוּ מִתְּבַנְשֵׁי לְהַאי כּוֹס לְבִתְר) וְאַלִּין תְּלַת טִיפִין נִפְלוּ לְבִתְר מֵהַאי כּוֹס, (נִפְקוּ תְּלַת טִיפִין) (ס"א בְּהַיָּא) דְּהָהִיא חֲרַבָּא דְקָטְלָא בְּנֵי נָשָׂא, כְּמָה דְאִוְקְמוּהָ.

פְּתַחַא תְּלִיתָאָה, בֵּיה קִיַּמָּא מְמַנָּא חַד סְנַגְדִּיא"ל שְׁמִיָּה, וְהַאי אִיהוּ מְמַנָּא, עַל כָּל אֵינוֹן דְּעֵיילִי הַאי בְּרִית קְדִישָׁא, בְּאֵינוֹתוֹ אַחְרָא, דְּאִיהוּ מֵהֵוּא סְטָרָא דְאֵל נִכְר. וְכָל אֵינוֹן דְּמַחְבְּלֵי אַרְחִייהוּ בְּדָא, וּמְשַׁקְרֵי בְּאֵת קִיַּמָּא קְדִישָׁא, הַאי מְמַנָּא, וְכָל אֵינוֹן מְמַנֵּן דְּעַמִּיָּה, כְּלָהוּ מְצִיירֵי בְּגוֹוִיָּהוּ, צִיּוּרִין דְּאֵינוֹן נְשִׁין מְסַאֲבִין, דְּאִסְתָּאֲב בְּהוּ הֵהוּא קִיַּמָּא קְדִישָׁא, וְכָלְהוּ אַתְרֵשִׁימוּ קַמִּיָּה, כַּד נִפְיָק בְּר נֶשׁ מֵהַאי עֲלָמָא, וּמְסַאֲבֵי לִיה לְבִתְר לְהֵהוּא רוּחָא.

וּבְהִיבְרָא דָא, תְּלִיין כָּל רְזִי דְחַרְשִׁין, לְקָטְלָא בְּנֵי נָשָׂא עַד לָא יִמְטִי זְמַנִּיָּהוּ, וְכָלְהוּ חַרְשִׁין דְּאַצְטְרִיכוּ בְּנֵי נָשָׂא. אֵינוֹן דְּחַרְשֵׁי חַרְשִׁיָּהוּ לְאַסְתָּאֲבָא בְּהוּ, כְּגוֹן דְּהָהוּ בְּלַעַם, חַרְשׁ בְּחַרְשׁוֹ, וְאַסְתָּאֲב בְּקַדְמִיתָא בְּמְסַאֲבוּ דְזִרְעָא רוּתַחַת דְּאַשְׁדִּי כְּבַעֲיָרִי, וּבְגִין דָּא, בֵּיה אַתְדֵּן, בְּהֵהוּא שְׁכַבַת זֶרַע רוּתַחַת דְּקַאמְרָן. וְעַל דָּא, הַאי הִיכְלָא אַקְרִי, שְׁחַת טָמָא.

וּבְהַאי הִיכְלָא, אֵית רוּחָא אַחְרָא, דִּי מְמַנָּא תַּחוֹת הֵהוּא רוּחָא דְלַעִילָא, וְהַאי אַקְרִי סְרִטְי"א, וְכַמָּה אֶלְף וּרְבָבֵן תַּחוֹתִיהּ. וְכָלְהוּ קִיַּיְמִי עַל הֵהִיא מְלָה, דְּנִפְיָק בְּהַדִּי רוּחָא דְבַר נֶשׁ בְּחֲלָמָא, מִגּוּ סְטָרָא קְדִישָׁא. הַאי רוּחָא מְסַאֲבָא, וְכָל אֵינוֹן גְּרִדִּינִין דְּעַמִּיָּה, כְּלָהוּ נִפְקִי וּמִתַּחְבְּרָאן בְּהֵהִיא מְלָה, וְנַחְתִּי בְּהַ, וּמִתְעַרְבֵי בְּהַדָּה, בְּגִין לְאַכְחָשָׁא לָהּ

יּוֹצֵאוֹת שְׁלֹשׁ טְפוֹת מְרוֹת שְׁנוּפְלוֹת לְתוֹךְ כּוֹס הַתְּרַעְלָהּ הַזֶּה. אַחַת נִקְרָאת חֶצֶץ, וְאַחַת נִקְרָאת מֵר הַמּוֹת, וְאַחַת נִקְרָאת קוֹבַע"ת. (וְכֹלֶם מִתְּבַנְשִׁים לְכּוֹס הַזֶּה אַחַר כֶּר) וְשְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת הַלְלוּ נּוֹפְלוֹת אַחַר כֶּר מֵהַכּוֹס הַזֶּה (יּוֹצֵאוֹת שְׁלֹשׁ טְפוֹת) (בְּאוֹתָהּ) שְׁאוֹתָהּ חֲרַב שֶׁהוֹרְגַת בְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוֵהָ.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי, בּו עוֹמֵד מִמְנָה אֶחָד שֵׁשֶׁם סְנַגְדִּיא"ל, וְזֶה מִמְנָה עַל כָּל אוֹתָם שֶׁמְכַנְיָסִים אֶת בְּרִית הַקֹּדֶשׁ הַזֶּה בְּאִשָּׁה אַחֲרָת, שֶׁהִיא מֵאוֹתוֹ הַצֵּד שֶׁל אֵל נִכְר. וְכָל אֵלוֹ שֶׁמְשַׁחֲיָתִים דְּרַכְס בְּזָה וּמְשַׁקְרִים בְּאוֹת בְּרִית קְדֹשׁ, הֵמְמַנָּה הַזֶּה וְכָל אוֹתָם הֵמְמַנִּים שְׁעִמוּ, כָּלֶם מְצִיָּרִים בְּתוֹכְם צִיּוּרִים שֶׁל אוֹתָם נְשִׁים טְמָאוֹת שֶׁנִּטְמָא בְּהֵן אוֹתוֹ בְּרִית קְדֹשׁ, וְכֹלֶם רְשׁוּמִים לְפָנָיו כְּשִׁיּוֹצֵא אָדָם מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְטַמְּאִים אוֹתוֹ אַחַר כֶּר לְאוֹתָהּ רוּחַ.

וּבְהִיבְרָא הַזֶּה תְּלוּיִים כָּל סוּדוֹת הַכְּשָׁפִים לְהַרְג בְּנֵי אָדָם טְרַם יִגִיעַ זְמַנָּם, וְכָל הַכְּשָׁפִים שֶׁצְרִיכִים בְּנֵי אָדָם, אוֹתָם שֶׁמְכַשְׁפִּים בְּכַשְׁפֵיהֶם לְהַטְמָא בְּהֵם, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּלַעַם מְכַשֵּׁף בְּכַשְׁפֵּי, וְנִטְמָא בְּהִתְחַלָּה בְּטַמְאָת זֶרַע רוּתַחַת שֶׁשֶׁפָּךְ בְּבִהְמוֹת, וּמִשׁוּם כֶּר נִדוּן בְּזָה, בְּאוֹתָהּ שְׁכַבַת זֶרַע רוּתַחַת שֶׁאִמְרָנוּ. וְעַל כֵּן הִיכְלָא הַזֶּה נִקְרָא שְׁחַת טָמָא.

וּבְהִיבְרָא הַזֶּה יֵשׁ רוּחַ אַחֲרָת שֶׁמְמַנָּה תַּחַת אוֹתָהּ רוּחַ שְׁלַמְעֵלָה, וְזוֹ נִקְרָאת סְרִטְי"א, וְכַמָּה אֶלְפִים וּרְבָבוֹת תַּחְתִּיָּהּ. וְכֹלֶם עוֹמְדִים עַל אוֹתוֹ הַדְּבָר שִׁיּוֹצֵא עִם הָרוּחַ שֶׁל הָאָדָם בְּחֵלוֹם מִתּוֹךְ הַצֵּד הַקְּדוֹשׁ. הָרוּחַ הַטְּמָאָה וְכָל אוֹתָם הַשׁוֹמְרִים שְׁעִמָּה, כָּלֶם יּוֹצֵאִים וּמִתַּחְבְּרִים עִם הַדְּבָר הַזֶּה, וְיּוֹרְדִים בּוֹ

ומתעַרְבִים עִמּוֹ כְּדִי לְהַכְחִישׁ
אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, וּמוֹדִיעִים לוֹ לְאָדָם
דְּבָרִים אַחֲרֵים, דְּבָרִים כּוֹזְבִים,
עִם דְּבַר אֱמֶת.

שְׂבָךְ דֶּרֶךְ הַכּוֹז - שְׂאֵלְמָלָא לֹא
לוֹקֵחַ דְּבַר אֱמֶת, לֹא יִכּוֹל לְסַדֵּר
אֶת כּוֹזוֹ. אִף כֹּאן אֵלּוּ, כִּיּוֹן
שְׂמַעוֹרְרִים בְּדְבָרֵי אֱמֶת
וּמְכַחֲשִׁים אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ, מוֹדִיעִים
לוֹ דְּבַר אֱמֶת כְּדִי לְהַעֲמִיד אֶת
כּוֹזוֹ. אַחַר כֵּךְ מִתְּפַשְׁטִים כָּל
אוֹתָם (אוֹתוֹ הַדְּבַר מִתְּפַשֵּׁט בְּאוֹתָם)
הַתַּחְתּוֹנִים שְׁלֵמְטָה שְׂאִין לָהֶם
קִיּוֹם, וְלֹא מִתְקַיְמִים, וּמוֹדִיעִים
דְּבָרִים בְּעוֹלָם לְכַמָּה צְדָדִים (וְכָל
אֵלּוּ שְׁלֵמְטָה בְּדְרוֹגוֹת שְׂמַתְפָּרוֹת לַחֲזִין לְכַמָּה
צְדָדִים) וְלְכַמָּה מִיָּנִים.

מִתְּחִילָה הִנֵּה יוֹצְאוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת
שְׂמַתְהַפְכוֹת לַפְעָמִים לְגַבְרִים
וְלַפְעָמִים לְנָשִׁים, וְאֵלּוּ הוֹלְכִים
וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם בְּאֹרֵר,
וְצוֹחֲקִים עִם אֲנָשִׁים בְּתוֹךְ
הַחֲלוּם, וְנִרְאִים לְגַבְרִים כְּמוֹ
נָשִׁים יְפוֹת בְּמִרְאֵה הַחֲלוּם,
וְנוֹטְלִים אֶת תְּשׁוּקַת הָאָדָם. אִף
כֵּן לְנָשִׁים הֵם נִרְאִים כְּגַבְרִים,
וְאֵלּוּ נִקְרְאוֹת רְעָה וְנִגְעָה, כְּמוֹ
שְׂנֵאָמֵר (תַּהֲלִים צא) לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ
רְעָה וְנִגְעָה לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ.

וְאֵלּוּ נִקְרְאוֹת רוּחוֹת פְּתוּחוֹת
לְמִטָּה, שְׂיוֹצְאוֹת מִתּוֹךְ שְׁלֵהֶבֶת
הָאֵשׁ. שְׂכַשְׁנוֹסְעוֹת הַרוּחוֹת הֵלְלוּ
שְׁלֵמְעֵלָה שְׁבִתּוֹךְ הַהִיכָל הַזֶּה,
יוֹצְאוֹת שְׁתֵּי שְׁלֵהֶבוֹת אֵשׁ, וְאֵלּוּ
טְסוֹת בְּעוֹלָם, וְאֵלּוּ נַעֲשׂוּ שְׁתֵּי
רוּחוֹת כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ, וְהַכֵּל בְּצַד
הַטְּמֵאָה הַזֶּה. אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים
שְׂנַמְנָעִים מֵהַצְּדָדִים הֵלְלוּ
וְנִשְׁמְרִים מֵהֶם, וְעַל זֶה כְּתוּב,
(משלי ז) לְשִׁמְרֶךָ מֵאֲשֶׁה זָרָה וְגו'.

הַחִיכָל הַשְּׁלִישִׁי. הַהִיכָל הַזֶּה הוּא
הִיכָל אֶפְל וְחִשׁוּף, וְאִין בּוֹ אוֹר
כָּלֵל, וְהוּא אֶפְל יוֹתֵר
בְּהִיכָל הַזֶּה קִיָּמִים אַרְבָּעָה פְּתָחִים.

מַנִּיהַ, וְאוֹדְעִין לִיהַ לְפָר נֶשׁ מְלִין אַחֲרָיִן,
מִלִּין כְּדִיבִין, בְּמִלָּה דְקָשׁוּט.

דְּכַךְ אֲרַחוּי דְכְּדִיבָא, דְאֵלְמָלָא לֹא נְטִיל מְלָה
דְקָשׁוּט, לֹא יִכִּיל לְתַקְנָא כְּדִיבוּי. אוּף
הָכָא אֵלִין, כִּיּוֹן דְּמִתְעַרְבִי בְּמִלֵי קָשׁוּט,
וּמְכַחֲשִׁי לוֹן מַנִּיהַ, מוֹדְעִי לִיהַ מְלָה דְקָשׁוּט,
בְּגִין לְקַיְימָא כְּדִיבוּי. לְבַתָּר מִתְּפַשְׁטֵי כָּל
אִינוּן (ס"א מִתְּפַשְׁטָא הַחַיָּא מְלָה, בְּאִינוּן) תַּתְּאִי לְתַתָּא,
דְּלִית לוֹן קִיּוּמָא. וְלֹא מִתְקַיְימִי, וְאוֹדְעִי מִלִּין
בְּעֵלְמָא, לְכַמָּה סְטָרִין (ד"א וְכָל הַנֵּי אִינוּן לְתַתָּא בְּדְרוֹגִין
דְּמִתְפָּרְשָׁאן לְכַר לְכַמָּה סְטָרִין) לְכַמָּה זַיְינִין.

מִתְּחִילָה דָא, נְפַקִין תְּרִין רוּחִין, דְּמִתְהַפְּכָאן,
לְזַמְנִין גּוּבְרִין, לְזַמְנִין נְשִׁין, וְאֵלִין
אֲזֵלִין וְשִׁטְאן בְּעֵלְמָא בְּאֹרֵרָא, וְחִיִּיכָאן בְּכַנִּי
נְשָׂא כְּגוֹ חֲלָמָא, וְאַתְחַזוֹן לוֹן לְגוּבְרִין, כְּנְשִׁין
שְׂפִירָן בְּחִיזוֹ דְחֲלָמָא, וְנְטְלִי תִיּאוּבְתָא דְבַר
נֶשׁ. אוּף הָכִי לְנְשִׁין, אַתְחַזוֹן כְּגוּבְרִין, וְאֵלִין
אֲקָרוּן רְעָה וְנִגְעָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמֵר (תַּהֲלִים צא) לֹא
תֵאָוְנֶה אֵלֶיךָ רְעָה וְנִגְעָה לֹא יִקְרַב בְּאֵהָלֶךָ.

וְאֵלִין אֲקָרוּן רוּחֵי תַתְּאִי לְתַתָּא. דְנִפְקִי מְגוֹ
שְׁלֵהוּבָא דְאָשָׁא. דְכַד נְטִלִין אֵלִין
רוּחִין דְלַעֲלִיא, דִּי כְּגוֹ הִיכְלָא דָא, נְפַקוּ תְּרִי
שְׁלֵהוּבֵי דְאָשָׁא, וְאֵלִין טְסָאן בְּעֵלְמָא,
וְאַתְעַבִּידוּ אֵלִין תְּרִין רוּחִין בְּדָקָא אֲמָרָן,
וְכָלֵא בְּסְטָרָא דָא מְסַאבָּא. זְפִאִין אִינוּן
צְדִיקֵיָא דְאַתְמַנְעִין מִסְטָרִין אֵלִין וְאַסְתְּמָרוּ
מַנִּיהַו. וְעַל (דף רס"ד ע"ב) דָא כְּתִיב, (משלי ז)

לְשִׁמְרֶךָ מֵאֲשֶׁה זָרָה וְגו'.

הִיכְלָא תְּלִיתָא. הִיכְלָא דָא, אִיהוּ הִיכְלָא
דְאֶפְל וְחִשִּׁיף, וְלִית בֵּיהַ נְהוּרָא כָּלֵל,
וְאִיהוּ אֶפְל יִתִּיר מִן קְדָמָי. וְהֵאֵי אִיהוּ
דְאֶקְרִי דוּמָ"ה, לְקַבֵּל שְׂמָא דְאֶקְרִי שׁוּנָ"א.
מִהֲרָאוּנִים. וְזֵהוּ שְׂנַקְרָא דוּמָ"ה, כְּנִגְדַּד הַשֵּׁם שְׂנַקְרָא שׁוּנָ"א.

בְּהִיכְלָא דָא קַיימִי אַרְבַּע פְּתַחִין, חַד קַיימִא לְסִטְרָא דָא, וְחַד לְסִטְרָא דָא, וְכֵן לְאַרְבַּע סְטְרִין.

חַד מְמַנָּא קַיימִא עַל הַאי פְּתַחַא קַדְמָאָה, וְהַאי מְמַנָּא קַיימִא בְּהַהוּא תְּקִיפּוּ דְרוּגְזָא דְעַלְמָא. פַּד דִּינָא שְׂרִיא בְּעַלְמָא, הַאי מְמַנָּא דְשְׂרִי בְּהַאי פְּתַחַא, נְטִיל זַיינִין, וְאַנַּח לֹוֹן לְאַיְנוּן תְּרַעִין דְּבִי כְּנִישְׁתָּא (דְּכַנֵּי נִשְׂא), וְהַאי אַקְרִי סְקַפּוּרְטִי"א וְדָא הוּא כְּשִׁלּוּנָא דְעַלְמָא, וְעַל דָּא כְּתִיב (מְשַׁלֵּי ד) דְּרֹף רְשָׁעִים כְּאַפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִפְשְׁלוּ, (הַאי מְמַנָּא קַיימִא עַל פְּרִשְׁתָּא אַרְחִין לְמַחְמִי) בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּאִיהוּ שְׁלִיט, וְשְׂרִיא דִּינָא בְּעַלְמָא, אִיהוּ קַיימִא לְמַחְמִי בְּמֵאן דְּאָזִיל יַחֲדָאִי בְּשׁוּקָא, וְאִי הוּא אַעְרַע בְּהַדִּיה, יְכִיל לְנַזְקָא לִיה, וְלֹא תִרַע מִזְלִיה.

פְּתַחַא תְּנַיִנָּא, בִּיה קַיימִא חַד מְמַנָּא אַחֲרִינָא, וְדָא אִיהוּ קַיימִא לְנִטְלָא פְּתַקִּין דְּדִינָא, וְדָא אִיהוּ סְנַגְדִּיא"ל. וְתַחֲוֹת יְדִיה, כְּמָה גְרִדִּינִי נְמוּסִין, דְּשִׁלְטָאן, דְּקַיימִין לְקַבְּלָא אִינּוּן פְּתַקִּין דְּדִינָא, וְהַאי קַיימִא עַל פְּתַחַא דָּא.

וְכַד נְטִיל פְּתַקָּא דְּדִינָא, הַאי קַיימִא עַל פְּתַחַא דָּא, וְנַחֲתִית לְתַתָּא, לְאַיְנוּן פְּתַחִין חֲשׁוּכָאן דְּלְתַתָּא. חַד לְהַהוּא דְּאַקְרִי שְׁחַת. וְחַד לְהַהוּא דְּאַקְרִי בּוּר, דְּאַיְנוּן לְתַתָּא. וְתַמָּן, כְּמָה אֶלְף, וְכְמָה רַבָּן, מְמַנָּן דְּשִׁלְטִי בְּעַלְמָא לְמַעַבְדִּי דִּינָא, וְאַשְׁתְּלִים דִּינָא בְּהַהוּא פְּתַקָּא.

פְּתַחַא תְּלִיתָאָה. בְּהַאי פְּתַחַא, אִית מְמַנָּא אַחֲרָא, אַנְגְרִיו"ן שְׁמִיה וְדָא אִיהוּ קַיימִא, עַל כָּל אִינּוּן מְרַעִין וּמְכַאוּבִין, וְחַלְחוּלִין וְאַשָּׁא דְּגְרַמִּי. דְּהַא מַנִּיה נְפְקִי כְּמָה וְכְמָה אֶלְף וְרַבָּן דְּמְמַנָּן עַמִּיה, עַל כָּל אִינּוּן מְרַעִין וּמְכַאוּבִין כְּמָה דְּאַתְמַר.

אַחַד קַיִם בְּצַד זָה, וְאַחַד בְּצַד זָה, וְכֵן בְּאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים.

כְּמִנְה אַחַד עוֹמֵד עַל הַפְּתַח הַרְאִשׁוֹן הַזֶּה, וְהַמְמַנָּה הַזֶּה עוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַתְּקַף שֶׁל הַרְגֵזוֹ שֶׁל הָעוֹלָם. כְּשֶׁדִּין שׁוֹרֵה בְּעוֹלָם, הַמְמַנָּה הַזֶּה שְׁשׁוֹרֵה בְּפְתַח הַזֶּה נוֹטֵל כְּלֵי זֵינַן וּמַנִּיחַ אוֹתָם בְּאוֹתָם שְׁעָרֵי בֵּית הַכְּנֶסֶת (שֶׁל בְּנֵי אֲדָם), וְזֶה נִקְרָא סְקַפּוּרְטִי"א, וְזֶהוּ הַכְּשִׁלּוֹן שֶׁל הָעוֹלָם, וְעַל זֶה כְּתוּב, (שֵׁם ד) דְּרֹף רְשָׁעִים כְּאַפְלָה לֹא יִדְעוּ בְּמָה יִפְשְׁלוּ.

(הַמְמַנָּה הַזֶּה עוֹמֵד עַל פְּרִשְׁתָּא דְּרַכִּים לְרֵאוֹת) בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא שׁוֹלֵט וְהַדִּין שְׂרוּי בְּעוֹלָם, הוּא עוֹמֵד לְרֵאוֹת כְּמִי שֶׁהוֹלֵךְ יַחֲדָי בְּשׁוּק, וְאִם הוּא פּוֹגֵשׁ אוֹתוֹ, יְכוּל לְהַזִּיק לוֹ וּלְהִרַע אֶת מְזִלוֹ.

הַפְּתַח הַשְּׁנַי, בּו עוֹמֵד מְמַנָּה אַחַר אַחַד, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד לְטַל פְּתַקִּי דִּין, וְזֶהוּ סְנַגְדִּיא"ל. וְתַחַת יְדוֹ כְּמוֹ שׁוֹמְרֵי חֵק שְׁשׁוֹלְטִים, שְׁעוֹמְדִים לְקַבֵּל אוֹתָם פְּתַקִּי הַדִּין, וְזֶה עוֹמֵד בְּפְתַח הַזֶּה.

וְכַשְׁנוֹטֵר פְּתַקִּי שֶׁל דִּין, זֶה עוֹמֵד בְּפְתַח הַזֶּה, וְיוֹרֵד לְמַטָּה לְאוֹתָם הַפְּתַחִים הַחֲשׁוּכִים שֶׁלְמַטָּה. אַחַד לְאוֹתוֹ שְׁנַקְרָא שְׁחַת, וְאַחַד לְאוֹתוֹ שְׁנַקְרָא בּוּר, שֶׁהֵם לְמַטָּה, וְשֵׁם כְּמָה אֶלְף וְרַבָּבוֹת מְמַנִּים שְׁשׁוֹלְטִים בְּעוֹלָם לְעִשׂוֹת דִּין, וְנִשְׁלַם הַדִּין בְּאוֹתוֹ הַפְּתַקִּי.

הַפְּתַח הַשְּׁלִישִׁי. בְּפְתַח הַזֶּה יֵשׁ מְמַנָּה אַחַר שְׁשֵׁמוֹ אַנְגְרִיו"ן, וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל אוֹתָם מַחְלוֹת וּמְכַאוּבִים וְחַלְחוּלִים וְאַשׁ הַעֲצָמוֹת, שֶׁהָרִי מְמַנּוּ יוֹצֵאִים כְּמָה וְכְמָה אֶלְף וְרַבָּבוֹת שְׁמַמְנִים עִמּוֹ עַל כָּל אוֹתָם מַחְלוֹת וּמְכַאוּבִים, כְּמוֹ שְׁנַתְבָּאָר.

הַפְּתַח הַרְבִּיעִי. כָּאֵן הִיא רוּחַ אַחַת שְׁנֹבְרָאָה בְּמַעוֹט הַלְּבָנָה, וְנִקְרָאת אֶסְפָּרָה. וְזֶה עוֹמֵד עַל הַרְיֵגַת הַתִּינוּקוֹת, וְזוֹ נִרְאִית לָהֶם וְצוֹחֶקֶת עִמָּהֶם עַד שֶׁהוֹרְגַת אוֹתָם, וְנִדְמִית לָהֶם כְּאִשָּׁה אִם הַתִּינוּק, וּמִיִּנְיָקָה אוֹתָם וְצוֹחֶקֶת עִמָּהֶם, וְאוֹחֶזֶת אוֹתָם וְהוֹרְגַת אוֹתָם.

בְּאֻמְצֵעַ הַהֵיכָל הַזֶּה עוֹמֶדֶת רוּחַ אַחַת שְׁנֹבְרָאָה אֶגִּירִיסוּ"ן. זֶה הַתְּמַנְתָּה עַל כָּל אוֹתָם שְׁמַתִּים מִבֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים עַד עֶשְׂרִים שָׁנִים. זֶהוּ הַהוֹרֵג שְׁלֵהֶם, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ, וְזֶהוּ בְּחִבְרוֹת (בְּחִכְמָה) עִם אוֹתוֹ הַנְּחַשׁ שְׂאֲמָרְנוּ, וְעוֹמֵד עִמּוֹ וְהוֹלֵךְ עִמּוֹ. וְעַל כֵּן נִקְרָא מְלֹאֵף הַמְּנוֹת טוֹב מְאֹד, שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית א) וְהֵנָּה טוֹב מְאֹד, וּבְאֲרָנוּ.

מִכָּאֵן מִתְּפַשְׁטוֹת וְיוֹצְאוֹת שְׁתֵּי רוּחוֹת, א"ף וְחִמ"ה. וְאֵלֶּה הַתְּמַנּוּ עַל כָּל אוֹתָם שְׁשׁוּמְעִים נְזִיפָה מִמֵּי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, וְהֵם בּוֹטְחִים בּוֹ וְלֹא חוֹשְׁשִׁים מִמֶּנּוּ. וְכֵן עַל כָּל אוֹתָם שְׂצוֹחֶקִים מִדְּבַרֵי תּוֹרָה אוֹ מִדְּבַרֵי חֻמְמִים. מִהֶאֱרָף וְהַחֲמָה הִלְלוּ יוֹצְאִים כְּמָה אֲלֵפִים וְכְמָה רְבֻבוֹת, וְכֻלָּם יוֹצְאִים וְשׁוֹרִים עַל בְּנֵי אָדָם, אוֹתָם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה אוֹ מִשְׁתַּדְּלִים בְּדְבַרֵי מִצְוָה וְהוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ שֶׁל מִצְוָה, כְּדִי שִׁיתְעַצְבוּ וְלֹא יִשְׁמְחוּ בָּהּ. וּמִשְׁנֵי אֵלֶּה פָּחַד מִלְּשָׁה כְּשִׁחְטָאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּרַד מִהֶרָ, שְׂכָתוֹב (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה.

תַּחַת אֵלוֹ יֵשׁ רוּחַ אַחַת שְׁעוֹמֶדֶת עַל כָּל אוֹתָם בְּעֵלֵי לְשׁוֹן הָרַע, שְׂכָשְׁמַתְעוֹרְרִים אֲנָשִׁים בְּלִשׁוֹן הָרַע, אוֹ שְׂאוֹתוֹ אָדָם שְׂמַתְעוֹרֵר בְּלִשׁוֹן הָרַע, אֲזוֹ מַתְעוֹרֶרֶת הָרוּחַ הָרַעָה הַזֶּה הַטְּמָאָה שְׁלִמְעֵלָה

פְּתַחַּא רְבִיעָאָה, הֶכָא אִיהוּ חַד רוּחָא, דְּאַתְבָּרִי בְּפָגִימוֹ דְּסִיְהָרָא, וְאַקְרִי אֶסְפָּרָא. וְהֵאִי קִיִּימָא עַל קְטוּלֵי דְרַבִּי, וְדָא אַתְחַזִּי לֹוֹן, וְחִיִּיךְ בְּהוֹן, עַד דְּקָטִיל לֹוֹן, וְאַדְמִי לֹוֹן כְּאַתְתָּא אִמִּיה דְרַבִּיא, וּמְנִיקָא לֹוֹן, וְחִיִּיכָא בְּהוּ, וְאַחִידַת לֹוֹן, וְקָטַלַת לֹוֹן.

בְּאֻמְצֵעִיתָא דְהֵאִי הֵיכְלָא, קִיִּימָא חַד רוּחָא, דְּאַקְרִי אֶגִּירִיסוּ"ן. הֵאִי אַתְמַנָּא, עַל כָּל אֵינוֹן דְּמַתִּין מִבֶּר תְּלִיסַר שָׁנִין, עַד עֶשְׂרִין שָׁנִין. הֵאִי אִיהוּ קְטוּלָא דְלֵהוֹן, כְּמָה דְּאוּקִימָנָא, וְדָא אִיהוּ בְּחִבְרוֹתָא (ר"א בְּחִכְמָתָא) דְּהֵהוּא נְחַשׁ כְּדִקְאֻמְרָן וְקִיִּימָא בְּהַדְיָה, וְאַזִּיל אַבְתְּרִיהּ. וְעַל דָּא אַקְרִי מְלֹאֵף הַמְּנוֹת טוֹב מְאֹד, דְּכַתִּיב, (בְּרֵאשִׁית א) וְהֵנָּה טוֹב מְאֹד, וְאוּקִימָנָא.

מִהֶכָא מִתְּפַשְׁטִין וְנִפְקִין תְּרִין רוּחִין, א"ף וְחִמ"ה. וְאַלִּין אַתְמַנּוֹן, עַל כָּל אֵינוֹן דְּשְׁמַעִי נְזִיפָא מִמָּאן דְּלַעִי בְּאוּרִייתָא, וְאַתְרַחֲצֹן בִּיהּ, וְלֹא חִיִּישֵׁי עֲלִיהּ. וְכֵן עַל כָּל אֵינוֹן דְּחִיִּיכָאן מִמְּלִי דְּאוּרִייתָא, אוֹ מִמְּלִי דְרַבָּנָן.

מִאֲרָף וְחֲמָה אֲלִין, נִפְקִין כְּמָה אֲלָף, וְכְמָה רְבָבָן, וְכֻלְהוֹ נִפְקִי וְשֶׂאֲרֹן עֲלִייהוּ דְּבְנֵי נְשָׂא, אֵינוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא, אוֹ דְּמִשְׁתַּדְּלִי בְּמִלֵּי דְּמִצְוָה, וְאַזִּיל בְּאַרְחָא דְּמִצְוָה. בְּגִין דִּיתְעַצְבוֹן, וְלֹא יַחֲדוֹן בָּהּ. וּמִתְרִין אֲלִין דְּחִיל מִשָּׂה, כְּדִ חָאבוּ יִשְׂרָאֵל, וְנַחֲתִית מִן טוֹרָא דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים ט) כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה.

תַּחֲזוֹת אֲלִין, אִית רוּחָא חַדָּא, דְּקִיִּימָא עַל כָּל אֵינוֹן מְאָרִי דְּלִישְׁנָא בִישָׂא, דְּכַד מַתְעַרִי בְּנֵי נְשָׂא בְּלִישְׁנָא בִישָׂא, אוֹ הֵהוּא בַר נֵשׁ דְּאַתְעַרִי בְּלִישְׁנָא בִישָׂא, כְּדִין אַתְעַר הֵאִי רוּחָא בִישָׂא מְסָאָבָא

שנקראת סכסיכ"א. והיא שורה על אותה התעוררות של לשון הרע שהתחילו בה בני אדם, והוא נכנס למעלה, וגורם באותה התעוררות של לשון הרע מות וחרב והרג בעולם. או לאותם שמעוררים את הצד הרע הזה ואין שומרים פיהם ולשונם, ולא חוששים על כף, ולא יודעים שהרי בהתעוררות שלמטה תלויה ההתעוררות שלמעלה, בין לטוב בין לרע.

בא וראה, כשהתעוררות לשון הרע הזו מתעוררת למטה, אזי הנחש העקלתון הזה מעלה את קשקשיו ומצמיד אותם בעליה, ומתעורר מראשו עד רגליו. וכשקשקשיו עולים ומתעוררים, אזי כל הגוף מתעורר. קשקשיו, אלו הם כל אותם שומרי החקים שבחוצץ.

וככל מתעוררים ואוחזים באותו דבר רע, ומעוררים אצל אותו נחש בריוח (ישעיה כו). אזי כל הגוף הרע מתעורר מראשו ועד רגליו בכל ההיכלות הללו שאמרנו, וכל אותם קשקשים שבאותו עור יורדים למטה, ואותו עור מתפשט ממנו ויורד למטה. והגוף עולה, ומתעורר להיות מלשין למעלה. בא וראה, אף על גב שזמן קבוע הוא לכל הנחשים של העולם לפשט את עורם, אינם מתפשטים אלא בזמן שמתעוררים בלשון הרע למטה, ואז מתעורר אותו הריוח (הנחש) הרע למעלה, ופושט את עורו ואת קשקשיו ממנו. זה עולה וזה יורד. וקשה עליו אותה הפשטת הקשקשים מעורו מהכל. מה הטעם? משום שנפרד מזווגו. שאלמלא היה הכל בחבור אחד, לא יכלו העולמות לסבל אותם, והכל משום ההתעוררות של לשון הרע שלמטה.

דלעילא, דאקרי סכסיכ"א. ואיהו שארי על ההוא אתערוותא דלישנא בישא, דשארו ביה בני נשא, ואיהו עאל לעילא, וגרים בההוא אתערו דלישנא בישא, מותא וחרבא וקטולא בעלמא. (דף רס"ה ע"א) ווי לאינון דמתערי להאי סטרא בישא, ולא נטרי פומייהו ולישנהון, ולא חששי על דא, ולא ידעי דהא באתערו דלתתא, תליא אתערו דלעילא, בין לטב בין לביש.

תא חזי, כד האי אתערו דלישנא בישא אתער לתתא, פדין האי נחש עקלתון, סליק קשקשוי, ואוקים לון בסליקו, ואתער מרישא עד רגלוי. וכד קשקשוי סליקו ומתערי, פדין כל גופא אתער. קשקשוי, אלין אינון כל גרדיני נימוסין דלבר.

ובדהו מתערי ואחדין בההוא מלה בישא, ומתערי לגבי ההוא (ישעיה כו) נחש בריוח, פדין כל גופא בישא, אתער מרישיה ועד רגלוי, בכל הגי היכלין דקאמרן. וכל אינון קשקשין בההוא גלדא, נחתין לתתא, וההוא גלדא אתפשט מניה ונחית לתתא. וגופא סליק, ואתער למיהוי דלטורא לעילא.

תא חזי, אף על גב דזמנא קביעא איהו, לכל חויין דעלמא, לאתפשטא משכא דלהון, לא מתפשטי, אלא בזמנא דמתערי בלישנא בישא לתתא, וכדין אתער ההוא רוחא (נ"א חו"א) בישא לעילא, ופשט משפיה וקשקשוי מניה. דא סליק, ודא נחית, וקשיא עליה ההוא אתפשטותא דקשקשוי במשפיה מכלא. מאי טעמא. בגין דאתפרש מזווגיה. דאלמלא הנה כלא בחבורא חדא, לא יכלין עלמין למסבל לון, וכלא בגין אתערוותא דלישנא בישא דלתתא.

וּבְשֵׁנֵינָחֳשִׁים שְׁלֹמֶטָה מִתְּפֹשֵׁטוֹת
מֵאוֹתוֹ הָעוֹר, אֲזִי כָּל
אֶחָת וְאַחַת נוֹתְנָת קוֹל, וּמְעוֹרְרַת
כַּמָּה נְחָשִׁים שְׁעוֹמְדוֹת בְּאוֹתוֹ
מִקּוֹם, שְׁנִקְרָא בּוֹר, שְׁשֵׁם קִימִים
כַּמָּה נְחָשִׁים. וְכֻלָּם מִלְּשִׁינִים
לְעוֹרָר אֶת הַנְּחָשׁ הַגָּדוֹל הַזֶּה
לְהִיּוֹת מִלְּשִׁין עַל הָעוֹלָם, וְהַכֵּל
מִשׁוּם הַהֲתַעֲרָרוֹת הַזֹּה שֶׁל לְשׁוֹן
הָרַע, כְּשֶׁקִּנְיַת הַתַּעֲרָרוֹת שֶׁלוֹ
לְמֶטָה.

כְּמוֹ כֵּן מִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה, כַּמָּה
הֵם שְׁנִקְרָאִים לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ,
שְׁמֵת־חֲבָרִים וּמְעִירִים הַתַּעֲרָרוֹת
לְאוֹתוֹ מִקּוֹם שְׁנִקְרָא לְשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ. לְשׁוֹן מֵאוֹתוֹ קֹדֶשׁ
שְׁלֹמֶעֱלָה. וְכַמָּה קִדְשׁוֹת
וְקִדּוּשִׁים מִתַּעֲרָרִים מִכָּל
הַצְּדִיקִים. אֲשֶׁרֵי חֵלְקָם שֶׁל
הַצְּדִיקִים, אוֹתָם שְׁגוֹרְמִים לְעוֹרָר
קִדְשׁוֹת לְמַעְלָה וְלְמַטָּה, קִדְשָׁה
שְׁלֹמֶעֱלָה וְקִדְשָׁה שְׁלֹמֶטָה.

וְעַל זֶה כְּתוּב, (ויקרא יא)
וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים.
וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם - אֱלֹהֵי מִיָּם רֵאשׁוּנִים.
וְהֵם נִקְרָאִים מִיָּם עֲלִיוֹנִים.
וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים - אֱלֹהֵי הַמַּיִם
הַתַּחְתּוֹנִים, וְנִקְרָאוּ מִיָּם
אֲחֵרוֹנִים. וּמְזוֹן בְּאֻמְצַע, בֵּין מִיָּם
רֵאשׁוּנִים לְמִיָּם אֲחֵרוֹנִים. וְעַל זֶה
מְזוֹן אֵינוֹ בְּמִיָּם אֲחֵרוֹנִים, אֲלָא
בְּמִיָּם רֵאשׁוּנִים. מִיָּם הָרֵאשׁוּנִים
מִמַּעְלָה, שֶׁהַמְּזוֹן תְּלוּי בּוֹ, וְלֹא
בְּמִיָּם אֲחֵרוֹנִים. וְהַסּוּד נִתָּן
לְקִדּוּשִׁים עֲלִיוֹנִים. אֲשֶׁרֵי חֵלְקָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַחֵיבֵל הַרְבִּיעִי. הַחֵיבֵל הַזֶּה הוּא
נִקְרָא חוֹב"ה. וְזֶהוּ (תהלים מ) טִיט
הַיִּין, כְּנִגְדֵי שֵׁם אַחַר שְׁנִקְרָא אֶבֶן
מִכְשׁוֹל, וְהַכֵּל אֶחָד. הוּא חוֹב"ה,
מִשׁוּם שְׁשֵׁם קִימִים כָּל חֲטָאֵי
הָעוֹלָם, הַכָּרַעַת הַחֲטָאִים.

מִשׁוּם שֶׁכָּאֲשֶׁר חוֹטָאִים בְּנֵי אָדָם,
כָּל אֱלֹהֵי שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים לֹקְחִים אוֹתָם הַחֲטָאִים וּמְנִיחִים אוֹתָם בְּהִכָּל הַזֶּה שְׁנִקְרָא חוֹבָה. וְכָל

וְכָר חוֹיִין דְּלִתְתָא מִתְּפֹשֵׁי מֵהָהוּא מְשָׁכָא,
כְּדִין כָּל חַד וְחַד יְהִיב קָלָא, וְאַתְעָר
לְכַמָּה חוֹיִין דְּקִימִי בַּהֵהוּא אַתָּר, דְּאַקְרִי בּוֹר,
דְּתַמָּן כַּמָּה נְחָשִׁין קִימִין. וְכֻלְהוּ דְּלִטּוֹרִין,
לְאַתְעָרָא לְהֵאי חוֹיָא רְבָא, לְמַהוּי דְּלִטּוֹרָא עַל
עֲלָמָא. וְכֻלָּא בְּגִין הָאֵי אַתְעָרוּ דְּלִישְׁנָא בִּישָׂא,
כַּד קִימָא אַתְעָרוּתָא דִּילִיה לְתַתָּא.

בְּגוֹזְנָא דָא, מָאן דְּלַעֵי בְּאוֹרֵייתָא, כַּמָּה אֵינוֹן
דְּאַקְרוּן לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, דְּמִתְחַבְּרָן
וְאַתְעָרִי אַתְעָרוּתָא, לְהָהוּא אַתָּר דְּאַקְרִי לְשׁוֹן
הַקֹּדֶשׁ. לְשׁוֹן מֵהָהוּא קֹדֶשׁ דְּלַעֲיִלָא. וְכַמָּה
קִדּוּשׁוֹת וְקִדּוּשִׁין מִתְעָרִין מִכָּל סְטָרִין. זְכָאָה
חוּלְקִיהוֹן דְּצִדִיקָיָא, אֵינוֹן דְּגֵרְמֵי לְאַתְעָרָא
קִדּוּשִׁין לַעֲיִלָא וְלִתְתָא, קִדּוּשָׁה דְּלַעֲיִלָא
וְקִדּוּשָׁה דְּלִתְתָא.

וְעַל דָּא כְּתוּב, (ויקרא יא) וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם
קְדוֹשִׁים. וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם: אֱלֹהֵי מִיָּם
רֵאשׁוּנִים. וְאֵינוֹן אַתְקָרוּן מִיִּין עֲלָאִין. וְהִיִּיתֶם
קְדוֹשִׁים: אֱלִין מִיִּין תַּתָּאִין, וְאַקְרוּן מִיָּם
אֲחֵרוֹנִים. וּמְזוֹן בְּאֻמְצַע, בֵּין מִיָּם רֵאשׁוּנִים
לְמִיָּם אֲחֵרוֹנִים. וְעַל דָּא מְזוֹן, לָאוּ אִיהוּ בְּמִיָּם
אֲחֵרוֹנִים, אֲלָא בְּמִיָּם רֵאשׁוּנִים. מִיָּם רֵאשׁוּנִים
מִמַּעֲלָא דְּמְזוֹנָא תְּלִיא בֵּיה. וְלֹא בְּמִיָּם
אֲחֵרוֹנִים. וְרָזָא לְקִדְשֵׁי עֲלִיוֹנִין אַתְיִיהִיב.
זְכָאָה חוּלְקִיהוֹן בְּעֲלָמָא דִּין, וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי.
הֵיבְלָא רְבִיעָאָה. הֵיבְלָא דָא, אִיהוּ דְּאַקְרִי
חוֹב"ה. וְדָא אִיהוּ (תהלים מ) טִיט הַיִּין,
לְקַבֵּל שְׁמָא אַתְרָא דְּאַקְרִי אֶבֶן מִכְשׁוֹל, וְכֻלָּא
חַד. אִיהוּ חוֹב"ה, בְּגִין דְּתַמָּן קִימִי כָּל חוֹבֵי
דְּעֲלָמָא, אַכְרַעוּתָא דְּחוֹבִין.

בְּגִין דְּכַד חֲבָאן בְּנֵי נָשָׂא, כָּל אֵינוֹן גְּרִדִּינֵי
נִימוּסִין, נְטָלִין אֵינוֹן חוֹבִין, וּמְנַחֵי לוֹן

כָּל אֱלֹהֵי שׁוֹמְרֵי הַחֻקִּים לֹקְחִים אוֹתָם הַחֲטָאִים וּמְנִיחִים אוֹתָם בְּהִכָּל הַזֶּה שְׁנִקְרָא חוֹבָה. וְכָל

זכיות העולם, כל המלאכים הקדושים שממנים על זכיות העולם, כלם נוטלים את אותן הזכיות, ומעמידים אותן בהיכל הרביעי שנקרא זכות, ושם עומדות זכיות בני אדם, והחטאים עומדים בהיכל אחר שנקרא חובה. ונשקלים כאחד ביום של ראש השנה, פי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ואחר שהכריעו הזכיות או החובות לצד זה או לצד זה, כך מנצח.

ועל זה, ביום של ראש השנה, כשמתעוררים שני הצדדים הללו, זכות וחובה, ובהם תלויים חיים ומות - אם הזכיות הכריעו לצד הזה שנקרא זכות, נכתב האדם באותו צד שנקרא חיים. משום ששני הצדדים הללו עומדים באותו יום, זה בצד זה וזה בצד זה. אם זוכה אותו אדם ונצחו אותן זכיות, הרי נכתב אותו אדם לחיים, משום שאחז בו הצד הקדוש הזה שנקרא זכות, והחיים אחזו בו, ואומר: זה שלי הוא, ושלי היה. ואז נכתב אותו אדם לחיים (ונכתב שהוא של).

ואם נצחו החטאים - הצד האחר הטמא הזה, שנקרא חובה ומות, אחז בו ואומר: זה שלי הוא, ושלי היה. ואז נכתב שהוא שלו. וזהו ששינוי, שהרי ביום הזה של ראש השנה נכתב אדם או לחיים או למיתה. אם נכתב בצד הקדשה - נכתב לחיים ומתקיים שם ונדבק בו. ואם נכתב בצד האחר - מתקיים בצד הטמאה ודבק בו, וזהו הן לחיים הן למות. ונמשך בצד הזה או בצד הזה. כל זמן שהוא עומד בצד הזה של הקדשה, כל הקדושים וכל

בהאי היכלא דאקרי חובה. וכל זכין דעלמא, כלהו מלאכין קדישין דממנן על זכוון דעלמא, כלהו נטלי לאינון זכוון, ואוקמי לון בהיכלא רביעאה דאקרי זכות, ותמן קיימי זכוון דבני נשא. וחובין קיימי בהיכלא אחרא, דאקרי חובה. ואתקלו כחדא ביומא דראש השנה כי (קהלת ז) גם את זה לעמת זה עשה האלהים. ולבתר דאכרעו זכין, או חובין, לסטרא דא, או לסטרא דא, הכי נצח. ועל דא, ביומא דראש השנה, כד מתערין אלין תרין סטריין, זכות וחובה. ובהו תליין חיים ומות. אי זכין אכרעו, לסטרא דא דאקרי זכות, אכתוב בר נש בהווא סטרא דאקרי חיים. (דף רס"ה ע"ב).

בגין, דהני תרין סטריין קיימי בהווא יומא, דא בסטרא דא, ודא בסטרא דא. אי זכי ההוא בר נש, ונצחין אינון זכין, הא אכתוב ההוא בר נש לחיים. בגין דאחיד ביה האי סטרא קדישא, דאקרי זכות, וחיים אחיד ביה, ואמר דא דילי הוא, ודידי הוה, וכדין אכתוב ההוא בר נש לחיים. (ס"א ואכתוב דאיהו דיליה).

ואי נצחן חובין, האי סטרא אחרא מסאבא, דאקרי חובה ומות, אחיד ביה, אמר האי דידי הוא, ודידי הוי, וכדין אכתוב דאיהו דיליה. ודא הוא דתנינן, דהא ביומא דא דראש השנה, אכתוב בר נש, או לחיים או למיתה. אי אכתוב בסטרא דקדושה, אכתוב לחיים, ואתקיים תמן, ואתדבק ביה. ואי אכתוב בסטרא אחרא, אתקיים בסטרא דמסאבותא, ודביק ביה, ודא הוא הן לחיים הן למות. ואתמשך בהאי סטרא או בהאי סטרא.

כל זמנא דאיהו קיימא בסטרא דא דקדושה, כל קדושים וכל זכין

הטְהִירוֹת נִדְבָקִים בּוֹ. יִקְרָא -
וְהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יֵשׁוּב וְיִשְׁמַע
לוֹ. עָלָיו כְּתוּב (תהלים צא) יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ
וְאֲכַבְדֶּהוּ אַרְבָּע יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ
וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. וְכָל זְמַן שֶׁהוּא
עוֹמֵד בְּצַד הָאֲחֵר שֶׁל הַטְּמֵאָה,
כָּל טְמֵאָה וְכָל חֲטָא וְכָל הַרְעוֹת
נִדְבָקוֹת בּוֹ. יִקְרָא - וְאִין מִי
שִׁישְׁמַע אוֹתוֹ, מְרַחֵק הוּא
מֵהִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. עָלָיו כְּתוּב,
(שם קיט) רְחוֹק מְרַשְׁעִים יִשׁוּעָה,
וְכָתוּב (ישעיה א) גַּם כִּי תִרְבוּ תִפְלֵה
אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ.

הַחֵיכֶל הַזֶּה הוּא הַמְּקוֹם שֶׁל כָּל
אוֹתָם שֶׁנִּקְרָאִים אֱלֹהִים אֲחֵרִים,
מִשׁוּם שֶׁמִּתְגַּלֵּים כָּאֵן. וְכָל אוֹתָם
שֶׁמִּפְתִּים אֵת בְּנֵי הָאָדָם
בְּתַעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, לְזִנוּת
וְלִהְתַּעֲנוֹג בְּתַעֲנוּגוֹת שֶׁל נְאוּפִים
שֶׁל הָעוֹלָם, וּמוֹשְׁכִים אוֹתָם אַחַר
תַּעֲנוּגֵי וְנְאוּפֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ
שֶׁאֲמַרְנוּ.

בַּחֵיכֶל הַזֶּה נִרְאִית רוּחַ אַחַת
שׁוֹלֶטֶת חֲזֹק, שֶׁהִיא עַל כָּלֵם, וְאֵף
זֶה נִקְרָא כֶּף אֵל, כְּמוֹ הָאֲחֵר שֶׁבְּצַד
הַקְּדוּשָׁה. זֶהוּ א"ל נִכְ"ר, וְזֶהוּ
שֶׁמִּפְתָּה אֵת הָאָדָם שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה
אוֹ שֶׁעוֹמֵד בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ. הַרוּחַ
הַחֲזָקָה הַזֶּה מִפְתָּה אוֹתוֹ, וְחוֹשֵׁב
כְּמֵה הַרְהוּרִים, וְאוֹמְרָת: מֵה
אַתָּה עוֹמֵד כָּאֵן? טוֹב לָךְ לִלְכֹת
בְּחִבְרַת אוֹתָם שֶׁנֹּאִים עַל בְּנֵי
אָדָם, וְהֵם הוֹלְכִים אַחַר נִשְׁיִם
יְפוֹת וּמִתְעַנְּגִים בְּתַעֲנוּגוֹת
הָעוֹלָם. כִּיּוֹן שֶׁאָדָם מִתְפַּתֵּה
אַחֲרֶיהָ, אִזּוּ כֵּלֵן מְשׁוֹטְטוֹת
וְהוֹלְכוֹת וְנִמְשְׁכוֹת אַחֲרָיו.

וְכַמֵּה הֵם אַחֲרִים שֶׁעוֹמְדִים
תַּחְתּוֹ, וְכָלֵם מְטַמְּאִים אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמְטַמְּאִים אוֹתוֹ
בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. וְהֵם נִקְרָאִים צוֹאֵה
רוֹתַחַת, שֶׁכְּתוּב (ישעיה ל) צֵא תֹאמַר
לוֹ. אוֹתָן הַדְּרָגוֹת שֶׁקִּימּוֹת לְטַמְּא תְּמִיד, וְהָרִי נִתְבָּר.

מִתְדַבְּקִין בִּיה. יִקְרָא וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב
וְיִשְׁמַע לִיה, עָלֶיהָ כְּתִיב (תהלים צא) יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְדֶּהוּ
אַרְבָּע יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי. וְכָל
זְמַנָּא דְאִיהוּ קִיִּימָא בְּסִטְרָא אַחְרָא דְמִסְאַבָּא,
כָּל מִסְאַבּוֹ, וְכָל חוֹבָה, וְכָל בִּישְׁיִן מִתְדַבְּקוֹן
בִּיה. יִקְרָא, וְלִית מָאן דִּישְׁמַע לִיה. מְרַחֵקָא
אִיהוּ מִקּוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עָלֶיהָ כְּתִיב (תהלים קיט)
רְחוֹק מְרַשְׁעִים יִשׁוּעָה וְכְתִיב (ישעיה א) גַּם כִּי
תִרְבוּ תִפְלֵה אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ.

חֵיכְלָא דָא, אִיהוּ אַתְר דְּכָל אֵינּוֹן דְּאֶקְרוּן
אֱלֹהִים אַחֲרִים, בְּגִין דְּאֵתְגַלֵּיין הֵכָא.
וְכָל אֵינּוֹן דְּמִפְתּוֹ לְהוּ לְבִנֵי נֶשָׁא כְּעַנּוּגִין
דְּהֵאִי עַלְמָא, לְאִזְנָאָה לְאֵתְעַנְּגָא כְּעַנּוּגִי
נְאוּפִין דְּעַלְמָא, וּמִשְׁכֵּי לְהוּ בְּתֵר עַנּוּגִין
וְנְאוּפִין דְּהֵאִי עַלְמָא, כְּדִקְאֲמַרְן.

בְּהֵאִי הֵיכְלָא, אַתְחַזִּי חַד רוּחָא שְׁלִיט תְּקִיפָא,
דְּאִיהוּ עַל כָּלְהוּ, וְדָא אֶקְרִי אוּף הַכִּי
אֵל, כְּגוֹוֹנָא דְאַחְרָא דְבְּסִטְרָא קְדוּשָׁה. הֵאִי אִיהוּ
(דְּבָרִים לב) א"ל נִכְ"ר. וְדָא אִיהוּ דְּמִפְתִּי לְבָר נֶשָׁ
דְּלַעִי בְּאוּרִייתָא, אוֹ דְּקָאִים בְּבֵי מְדַרְשָׁא. הֵאִי
רוּחָא תְּקִיפָא מִפְתִּי לִיה, וְחֹשֵׁיב כְּמֵה
הַרְהוּרִין, וְאֲמַר מֵה אֵת קָאִים הֵכָא, טַב לָךְ
לְמִיּהוּ בְּחַבְרוֹת אֵינּוֹן דְּגָאוּ עַל בְּנֵי נֶשָׁא,
וְאֵינּוֹן דְּאִזְלִין בְּתֵר נֶשִׁין שְׁפִירָאן, וּמִתְעַנְּגִי
כְּעַנּוּגֵי עַלְמָא. כִּיּוֹן דְּבָר נֶשָׁ אַתְפְּתִי אַבְתְּרִיה,
כְּדִין כְּלֵהוּ שְׁטִיין וְאִזְלִי וְאֵתְמַשְׁכָּאן אַבְתְּרִיה.
וְכַמֵּה אֵינּוֹן אַחֲרֵנִין דְּקִיִּימִין תַּחְוִתִּיה, וְכָלְהוּ
מִסְאַבֵּי לִיה בְּהֵאִי עַלְמָא, וּמִסְאַבֵּי לִיה
כְּהוּא עַלְמָא. וְאֵינּוֹן אֶקְרוּן צוֹאֵה רוֹתַחַת
דְּכְתִיב, (ישעיה ל) צֵא תֹאמַר לוֹ. אֵינּוֹן דְּרַגִּין
דְּקִיִּימִין לְסְאַבָּא תְּדִיר, וְהֵאִי אַתְמַר.

בְּאִמְצַעֵיהֶּנָּה דְּהָאֵי הֵיכְלָא, אֵית רִיחָא אַחְרָא, דְּאֶקְרִי נְגַע. וְיִמְהָאֵי נַפְקָא רִיחָא אַחְרָא דְּאֶקְרִי נְגַע צְרַעַת. וְאִיהוּ קִיּוּמָא תְּדִיר, לְסַאבָּא לְכָל אֵינּוּן מְאָרִיְהוּן דְּלִישְׁנָא בִישָׂא, יְתִיר עַל כָּל מַה דְּמְסַאבִּין לִיה. וְהָאֵי נְגַע עֲלָאָה, אִיהוּ מְמַנָּא עַל כָּל אֵינּוּן פְּתוּרֵי דְּשִׁבְתָּא, דְּכַד עֵייל שִׁבְתָּא, וְלֹא אֶתְסַדְּרוּ בְּעֵנוּגָא דְּשִׁבְתָּא כְּדָקָא יְאוּת, וְאֵינּוּן קָא מְבַזֵּי עֵנוּגָא דְּשִׁבְתָּא, הָאֵי נְגַע נְטִיל לְאֵינּוּן פְּתוּרֵי דְּלֹאוּ אֵינּוּן בְּעֵנוּגָא דְּשִׁבְתָּא כְּדָקָא מְרָן.

וְכַד הָאֵי נְטִיל לְאֵינּוּן פְּתוּרֵי, כָּל אֵינּוּן גְּרִדִּינֵי נִימוּסִין דְּקִיּוּמֵי בֵיה, כְּלֵהוּ פְּתַחֵי וְאָמְרֵי, (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָה וְתִבּוּאָהוּ וְלֹא חִפְץ בְּבִרְכָּה וְתִרְחַק מִמֶּנּוּ. וַיִּלְבַּשׁ קָלְלָה כְּמִדּוּ וְגו'. יִנְקֵשׁ נוֹשָׂה לְכָל אֲשֶׁר לּוּ וְגו'. אֵל יִהִי לּוּ מוֹשֵׁף חֶסֶד וְגו'.

וְהָא אֻקְיָמָנָא, בְּהֵהוּא לִילְיָא דְּשִׁבְתָּא, כַּד פְּתוּרֵי אֶתִּיְהִיבוּ לְהֵהוּא סְטָרָא בִישָׂא, כְּדִין אֶתְתַקַּף הֵהוּא סְטָרָא בִישָׂא, מְסַאבָּא, וְהֵהוּא בַר נָשׁ אֶתְמַסֵּר לְהֵהוּא סְטָרָא. וְוִי לִיה דְּאֶתְגַּרַע מֵהֵהוּא סְטָרָא קְדִישָׂא, סְטָרָא דְּמֵהִימְנוּתָא. וְאֶתְפַּקֵּד בְּסְטָרָא אַחְרָא מְסַאבָּא. כְּגוּוּנָא דָּא בְּכָל אֵינּוּן סְעוּדַתֵּי דִּיּוֹם טוֹב.

הָבָא בְּהָאֵי הֵיכְלָא, (דף רס"ו ע"א) בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי בְּהַפּוּכָא אִיהוּ. וּבְהֵהוּא הֵיכְלָא אַחְרָא קְדִישָׂא, לֹא קִיּוּמֵי תְּלַת אֲלִין, וְתַלְיִין לְעִילָא, וְהָבָא קִיּוּמִין לְבִישׁ. דְּכַד (ס"א קט"ו כנוי דבר נש) מְטִי בַר נָשׁ לְהָאֵי הֵיכְלָא, הָא תַּמָּן קִיּוּמִין חִיוּוֹן לְשִׁיצָאָה לּוּן. וְהָא תַּמָּן בְּנִין כַּד אֵינּוּן זְעִירִין, מְהִבָּא נַפְקָא, בְּגִין לְאֶתְמַנְאָה קְטִיגוּרָא עֲלִיָּיהוּ. וְהָא תַּמָּן קִיּוּמִין מְזוּנֵי, לְאֶעְפְּרָא לּוּן מְנִיָּה. וְכִלְיָא תְּלִיא בְּחוּבָה. וְעַל דָּא אֶקְרִי הָאֵי הֵיכְלָא חוּבָה. כְּמָה דְּאֶתְמַר.

בְּאִמְצַע הֵיכְלָה הִזָּה יֵשׁ רִיחַ אַחֲרַת שְׁנִקְרַאת נְגַע. וּמִזּוּ יוֹצֵאת רִיחַ אַחֲרַת שְׁנִקְרַאת נְגַע צְרַעַת, וְהִיא עוֹמֶדֶת תְּמִיד לְטַמָּא אֶת כָּל אוֹתָם בְּעַלִּי לְשׁוֹן הָרַע יוֹתֵר עַל כָּל מַה שְׁמַטְמָאִים אוֹתוֹ. וְהַנְּגַע הָעֲלִיּוֹן הִזָּה מְמַנָּה עַל כָּל אוֹתָם שְׁלַחְנוֹת שֶׁל שַׁבָּת, שְׁכַשְׁנוּכְנוּסַת שַׁבָּת וְלֹא עֲרֻכוּ אֶת עֲנַג הַשַּׁבָּת כְּרֵאוּי וְהֵם מְבַזִּים אֶת עֲנַג הַשַּׁבָּת, הַנְּגַע הִזָּה נוֹטֵל אוֹתָם שְׁלַחְנוֹת שְׂאִינָם בְּעֲנַג שַׁבָּת כְּפִי שְׂאֵמְרָנוּ. וְכַשְׁזֶּה נוֹטֵל אֶת אוֹתָם הַשְּׁלַחְנוֹת, כָּל אוֹתָם שׁוֹחֲרֵי הַחֻקִּים שְׁעוֹמְדִים בּוֹ, כָּלָם פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: (תהלים קט) וַיֵּאָהֵב קָלְלָה וְתִבּוּאָהוּ וְלֹא חִפְץ בְּבִרְכָּה וְתִרְחַק מִמֶּנּוּ. וַיִּלְבַּשׁ וְגו'. יִנְקֵשׁ נוֹשָׂה לְכָל אֲשֶׁר לּוּ וְגו'. אֵל יִהִי לּוּ מוֹשֵׁף חֶסֶד וְגו'.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ, שְׁבֵאוֹתוֹ לֵיל שַׁבָּת, כְּשֶׁהַשְּׁלַחְנוֹת נִתְּנוּ לְאוֹתוֹ הַצַּד הָרַע, אֲזִי מִתְחַזֵּק אוֹתוֹ הַצַּד הָרַע הַטָּמֵא, וְאוֹתוֹ אָדָם נִמְסֵר לְאוֹתוֹ הַצַּד הַצַּד. אוֹי לּוֹ שְׁנִחְסֵר מְאוֹתוֹ הַצַּד הַקְּדוֹשׁ, צַד הָאֵמּוּנָה, וְנִפְקֵד בְּצַד הָאֲחֵר הַטָּמֵא. כְּמוֹ כֵּן בְּכָל אוֹתָן סְעוּדוֹת שֶׁל יוֹם טוֹב.

כָּאֵן בְּהֵיכַל הִזָּה - בְּנִים חַיִּים וּמְזוּנוֹת הֵם בְּהַפֵּךְ. וּבְאוֹתוֹ הֵיכַל הָאֲחֵר הַקְּדוֹשׁ לֹא עוֹמְדִים שְׁלֵשֶׁת אֲלֵה, וְהֵם תְּלוּיִים לְמַעְלָה, וְכָאֵן הֵם עוֹמְדִים לְרַע. שְׁכַאֲשֶׁר (מגעים בניו של אדם) מְגִיעַ אָדָם לְהֵיכַל הִזָּה, הָרִי שֵׁם עוֹמְדוֹת הַחַיּוֹת לְכֻלּוֹת אוֹתָם. וְהָרִי שֵׁם בְּנִים כְּשֵׁהֶם קְטִינִים, מְכָאֵן יוֹצֵא, כְּדִי לְהִתְמַנּוֹת הַקְּטָגוֹר עֲלֵיהֶם. וְהָרִי שֵׁם עוֹמְדִים הַמְּזוּנוֹת לְהַעֲבִירָם מִמֶּנּוּ, וְהַכֵּל תְּלוּי בַּחֲטָא. וְלִכְּן נִקְרָא הֵיכְלָה הִזָּה חוּבָה, כְּמוֹ שְׁנִתְּבָרַר.

וּמִכָּאן יוצאת רוח טמאה אחת שנקראת ארירי"א, וכמה אלף ורכבות עמה, וכלם נקראים אוררי יום, כמו שנאמר (איוב א) יקבהו אררי יום. והרוח הזו וכל אלה שעמה, כלם קיימים לטל אותו דבור שקלל אדם את עצמו ברגזו, ואלו מעירים את הנחש הזה שנקרא (ישעיה כז) לויתן נחש עקלתון, כדי להביא ולעורר קללות על העולם. זהו שכתוב יקבהו אררי יום וגו'.

ואלו אוררי היום שולטים על רגעי ושעות היום, ונוטלים אותם דבורים שקלל אדם על עצמו, בין ברגז בין בשבועה, ובאותו דבור מעירים את אותו נחש עקלתון שנקרא לויתן, כדי להעמידו להשחית את העולם. ולכן קלל איוב את יומו בצערו, ולא את גופו, שכתוב (איוב א) ויקלל את יומו - בתחלה, ואחר כך - יקבהו אררי יום. הרחמן יצילנו מהצד הרע ומתקפו ומפל דבר רע.

ההיכל המישי. ההיכל הזה הוא היכל שנקרא שאו"ל, פנגד אותו השם שנקרא ערל, והרי בארנו שזהו סוד הערלה. בהיכל הזה יש פתח אחד וממנה אחד עליו, וזהו הממנה להעיר תמיד קטרוג על העולם, והרוח הזו נקראת איב"ה, משום ששמו של הפתח הזה נקרא איב"ה, וסימנה - (בראשית א) ואיבה אשית בינה ובין האשה וגו'.

בהיכל הזה עומדת רוח אחת ששולטת על הכל, וזה נקרא שוד"ד, והוא (ישעיה נט) שוד ושבר. וזהו שודד בהרים הרמים, בתוף סלעים והרים. מההיכל הזה יונקים כל אותם שודדים ומשמידים במקומות חרפן. ומכאן יוצאים כל אותם שהורגים בחרבות ובקמחים, והולכים אחר

ומהכא נפקא חד רוחא מסאבא, דאקרי ארירי"א. וכמה אלף ורכבן עמיה, וכלהו אקרון אוררי יום, כמה דאת אמר (איוב א) יקבהו אוררי יום. והאי רוחא וכל אינון דעמיה, כלהו קיימי לנטלא ההיא מלה דלייט בר נש גרמיה ברוגזיה, ואלין מתערי להאי חויא, דאקרי (ישעיה כז) לויתן נחש עקלתון, בגין לאייתאה ולאנתערא לווטין על עלמא, הדא הוא דכתיב יקבהו אוררי יום וגו'.

ואלין אוררי יום, שלטין על רגעי ושעתי דיומא, ונטלי אינון מילין דלייט בר נש גרמיה, בין ברוגזא, בין באומאה, ובההיא מלה, מתערי להאי נחש עקלתון, דאקרי לויתן, בגין לקיימא ליה לחבלא לעלמא. ועל דא לייט איוב יומיה בצעריה, ולא גופיה. דכתיב (איוב א) ויקלל את יומו בתחלה, ולבתר יקבהו אוררי יום. רחמנא לישזבן מסטרא בישא, ומתוקפוי. ומפל מלה בישא.

היכלא חמישאה. היכלא דא, איהו היכלא דאקרי שאו"ל, לקבל ההוא שמא דאקרי ערל, והא אוקימנא דדא איהו רזא דערלה. בהאי היכלא, אית חד פתחא, וחד ממנא עליה. ודא איהו ממנא לאתערא תדיר קטרוגא על עלמא, והאי רוחא אקרי איב"ה, בגין דשמא דהאי פתחא איב"ה שמייה, וסימנה (בראשית א) ואיבה אשית בינה ובין האשה וגו'.

בהאי היכלא קיימא חד רוחא דשליט על פלא, והאי אקרי שוד"ד. ואיהו (שוד) (ישעיה נט) שוד ושבר. ודא הוא שודד בטורי רמאי, גו טנרין וטורין. מההיכלא דא ינקי כל אינון משדדי ומשצי בחרבנין. ומהכא נפקין, כל אינון דקטלי בסייפין ורומחין, ואזלין

בְּתֵר לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת לְשִׁיצָאָה כָּלְאָ.
 מֵהָאֵי נָפִיק רוּחָא אַחְרָא, וְאַקְרִי שׁוּד. וְכַד
 שְׁלִיט כְּפָנָא עַל עֲלָמָא, הָאֵי רוּחָא
 דְּאַקְרִי שׁוּ"ד, אִיהוּ אֲשֶׁתְּכַח. וְרוּחָא אַחְרָא
 אֲשֶׁתְּתַף עֲמִיה, דְּאַקְרִי כְּפָ"ן. וְאַלִין אֲזִיל
 בְּעֲלָמָא, וּמִשְׁתַּכְּחִי לְקַבֵּל בְּנֵי נָשָׂא, וְהֵינּוּ
 דְכֹתִיב, (איוב ה) לְשׁוֹד וּלְכַפֵּן תִּשְׁחָק. וְאַלִין
 עֲבָדִין קְטְרוּגָא לְבְנֵי נָשָׂא, וּמִשְׁדֵּדֵי לְכָלְאָ. חַד
 דְּאַקְרִי שׁוּד, דְּבִתֵּר דְּאֲזִיל בְּגוּ טוּרִין רְמָאִין,
 וְשִׁדִּיד וְחָרִיב וְשִׁצֵּי כָלְאָ. פְּדִין תָּב וְשִׁדֵּד לְבְנֵי
 נָשָׂא, וּמִתִּין בְּחוּלְשָׂא דִילֵיה. וְכַד אֲכַלִּי בְּנֵי
 נָשָׂא, לָא שְׁבַעֲיִן, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלֹטָא בְּעֲלָמָא.
 וּבְהִהוּא זְמַנָּא, מָאן דְּעֵבִיד חֶסֶד עִם בְּנֵי נָשָׂא,
 וְיַהִיב לֹוֹן לְמִיכַל וּלְמִשְׁתִּי, פְּדָאֵי
 אִיהוּ לְדַחֲיָא לֹוֹן לְאַלִין תְּרִין רוּחִין לְבַר, דְּלֹא
 שְׁלִטֵי בְּעֲלָמָא. וְכַד יִשְׂרָאֵל לָא עֲבָדֵי חֶסֶד עִם
 בְּנֵי נָשָׂא, וְשָׂאֵר עַמִּין עֲבָדֵי חֶסֶד בְּעֲלָמָא.
 פְּדִין אֲלִין תְּרִין רוּחִין מִתְּבַסְמִין (ס"א לְשָׂאֵר עַמִּין
 וּמִתְקַפֵּי וכו') מְלִיֵיהוּ, וּמִתְקַפֵּי עֲלֵיֵיהוּ דִישְׂרָאֵל.
 בְּגִין דְּהָא כְּדִין אֲתַקֵּף הֵהוּא סְטְרָא אַחְרָא,
 וְיִשְׂרָאֵל אֲתַכְפִּיין.

וְכַד יִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי חֶסֶד, אֲתַכְפִּיא הֵהוּא סְטְרָא
 אַחְרָא וְאֲתַחְלֵשׁ, וְסְטְרָא דְקְדוּשָׁה אֲתַקֵּף.
 וְכַד יִשְׂרָאֵל לָא מִתְעַרֵי בְּחֶסֶד, אֵינּוֹן תְּרִין
 רוּחִין. (ד"א מִתְּבַסְמִי, חַד אֲתַבְּסֵם לְהוּ לְשָׂאֵר עַמִּין) וּמִתְהַפְּכֵי
 לְאַכְפִּיָּא לֹוֹן לְיִשְׂרָאֵל, וּכְדִין אֵינּוֹן פְּרָכְאָן
 דְּנַחְתֵי מְלַעֲיָלָא, מִסְטֵר יְמִינָא, יְנַקֵּי לֹוֹן שָׂאֵר
 עַמִּין. (ד"א וְכִינְמָא לְהֵהוּא סְטְרָא) וְהֵדָא הוּא דְכֹתִיב, (שיר
 השרים א) שְׂמוּנֵי נוֹטְרָה אֶת הַפְּרָמִים, אֲלִין שָׂאֵר
 עַמִּין. פְּרָמֵי שְׁלִי לָא נְטֻרְתִי, אֲלִין יִשְׂרָאֵל.
 בְּגִין דְּשָׂאֵר עַמִּין מְשַׁכֵּי לִיה בְּגוּוִיֵיהוּ, בְּאֵינּוֹן
 חֶסְדִים דְּעֲבָדִין עִם בְּנֵי נָשָׂא. וְיִשְׂרָאֵל מְרַחֵקוֹן
 שְׂאֵר הָעַמִּים מוֹשְׁכִים אוֹתָם לְתוֹכָם בְּאוֹתָם חֶסְדִים שְׁעוֹשִׂים

(בראשית ג) לֵהֵט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת,
 לְהַשְׁמִיד הַכָּל.

מִזֶּה יוֹצֵאת רוּחַ אַחְרַת שְׁנִקְרַאת
 שׁוּד. וּכְשִׁשׁוּלֵט הָרֶעִב עַל הָעֵלָם,
 הָרוּחַ הַזֶּה שְׁנִקְרַאת שׁוּ"ד נִמְצָאת,
 וְרוּחַ אַחְרַת מִשְׁתַּתְּפַת עִמָּה,
 שְׁנִקְרַאת כְּפָ"ן. וְאַלוּ הוֹלְכִים
 בְּעוֹלָם, וְנִמְצָאִים פְּגָנָד בְּנֵי אָדָם.
 וְהֵינּוּ שְׁכָתוּב (איוב ה) לְשׁוֹד וּלְכַפֵּן
 תִּשְׁחָק. וְאַלוּ עוֹשִׂים קְטְרוּג לְבְנֵי
 אָדָם וְשׁוֹדִדִים אֶת הַכָּל. הָאֲחַד
 שְׁנִקְרַאת שׁוּד. שְׂאֲחַר שְׁהוּלְף לְתוֹף
 הָרִים רָמִים וְשׁוֹדֵד וּמְחָרִיב
 וּמִשְׁמִיד הַכָּל, אֲזִי שָׁב וְשׁוֹדֵד בְּנֵי
 אָדָם, וּמִתִּים בְּחֻלְשָׁתוּ.
 וּכְשִׁאֲוֹכְלִים בְּנֵי אָדָם, לָא
 שְׁבַעֲיִם, מִשׁוּם שֶׁהוּא שׁוּלֵט
 בְּעוֹלָם.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן, מִי שְׁעוֹשֶׂה חֶסֶד עִם
 בְּנֵי אָדָם וְנוֹתֵן לָהֶם לְאָכַל
 וְלִשְׁתּוֹת, פְּדָאֵי הוּא לְדַחוֹת אֶת
 שְׁתֵי הָרוּחוֹת הַחוּצָה שְׁלֹא יִשְׁלֹטוּ
 בְּעוֹלָם. וּכְשִׁיִּשְׂרָאֵל לָא עוֹשִׂים
 חֶסֶד עִם בְּנֵי אָדָם, וְשָׂאֵר הָעַמִּים
 עוֹשִׂים חֶסֶד בְּעוֹלָם, אֲזִי שְׁתֵי
 הָרוּחוֹת הַלְלוּ, מִתְּבַשְׂמִים (לְשָׂאֵר
 עַמִּים, וּמִתְחַזְּקִים וכו') דְּבִרְיָהֶם
 וּמִתְחַזְּקִים עַל יִשְׂרָאֵל. מִשׁוּם
 שְׁהָרִי אֲזִי הַתְּחַזֵּק אוֹתוֹ הַצַּד
 הָאֲחַר, וְיִשְׂרָאֵל נִכְנָעִים.

וּכְשִׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂים חֶסֶד, נִכְנָע
 אוֹתוֹ הַצַּד הָאֲחַר וְנִחְלֵשׁ, וְצַד
 הַקְּדוּשָׁה מִתְחַזֵּק. וּכְשִׁיִּשְׂרָאֵל לָא
 מְעוֹרְרִים חֶסֶד, אוֹתָן שְׁתֵי רוּחוֹת

(מִתְּבַשְׂמוֹת. אַחַת הַתְּבַשְׂמָה לָהֶם לְשָׂאֵר הָעַמִּים)
 וּמִתְהַפְּכוֹת כְּדִי לְהַכְרִיעַ אוֹתָם
 אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֲזִי אוֹתָן הַבְּרָכוֹת
 שִׁיּוֹרְדוֹת מְלַמְעֵלָה מִצַּד הַיָּמִין,
 יוֹנְקִים אוֹתָם שָׂאֵר הָעַמִּים (עוֹמֵד
 לְאוֹתוֹ הַצַּד). וְהוּוּ שְׁכָתוּב, (שיר א)
 שְׂמוּנֵי נְטֻרָה אֶת הַפְּרָמִים. אֲלוּ
 שָׂאֵר הָעַמִּים. פְּרָמֵי שְׁלִי לָא
 נְטֻרְתִי - אֲלוּ יִשְׂרָאֵל. מִשׁוּם
 עִם בְּנֵי אָדָם, וְיִשְׂרָאֵל מְרַחֵקִים

אוֹתָם מִתּוֹכְכֶם, מִשּׁוּם שְׁלֹא
מִשְׁתַּדְּלִים בְּאוֹתָם חֲסָדִים כְּמוֹ
שָׂר הַעֲמִים.

וְתַחַת הַרוּחוֹת הַלְלוּ עוֹמְדִים כֹּל
אוֹתָם שֶׁנִּקְרְאוּ עֲרֵלָה. זְמוּרֵי
עֲרֵלָה, עֲנָפֵי עֲרֵלָה. וּמַעֲלֵיהֶם
מִמְנָה אֶחָד שֶׁנִּקְרָא גִזְרֵי דִינֵי"א.
וְזֶהוּ שְׁעוֹמֵד עַל כָּל אוֹתָם שְׁלֹא
שׁוֹמְרִים שְׁנוֹת עֲרֵלַת הָאֵילָן, וְעַל
כָּל אוֹתָם שֶׁמַּעֲכִיבִים אֶת הַבְּרִית
לְבִנְיָהֶם. וְלִכְּן הַנְּחָשׁ רָצָה לְהִרְגֹת
אֶת בְּנוֹ שֶׁל מֹשֶׁה עַד שֶׁמָּלָה אוֹתוֹ
צְפוּרָה, שְׁכָתוּב (שְׁמוֹת ד) וַתִּקַּח
צְפוּרָה צֵר וַתִּכְרַת אֶת עֲרֵלַת בְּנֵה
יְגוֹ'.

וְהָרוּחַ הַזֶּה מִמְנָה עַל אֲנָשִׁים
שֶׁמַּשְׁחִיתִים בְּרִכְיָהֶם וְלֹא
חוֹשְׁשִׁים לְכַבּוֹד רְבוּנָם, לְשֹׁמֵר
אֶת אוֹת בְּרִית הַקֶּדֶשׁ, וְזֶה מְכַנִּיֶּסָה
אוֹתָם לְגִיּוּהֶם לְאוֹתוֹ מְקוֹם
שֶׁנִּקְרָא שְׁאוּל וְאֶבְדוֹן, וְנִדוּן שֵׁם
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ פֶּאֶן.

לְתוֹךְ אֲמַצַּע הַהֵיכָל הַזֶּה עוֹמְדַת
רוּחַ אַחַת, שְׁעוֹמְדַת וְאוֹרְכַת עַל
דְּרָכִים וּשְׁבִילִים, לְרֹאוֹת אֶת כָּל
אֲתָם שְׁעוֹבְרִים עַל דְּבַר הַתּוֹרָה,
כְּדֵי לְהַכְנִיס שְׁנֵאָה בֵּין מַעֲלָה
וּמַטָּה, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַהֵיכָל הַזֶּה
הוּא אֵיבָה.

זֶה וְכָל אוֹתָם הָאֲחֵרִים, כָּלֵם
עוֹמְדִים לְהִרְאוֹת פְּנֵים מְאִירוֹת
לְבִנְי אָדָם וּלְפִתּוֹת אוֹתָם, כְּדֵי
שִׁיֶּסְטוּ מִדְּרָךְ הָאֵמֶת וּלְמַשֵּׁךְ
אוֹתָם אַחֲרֵיהֶם, וְאַחַר כֵּן הֵם
הוֹרְגִים אוֹתָם, וְיָמוּתוּ בְּשֵׁנֵי
עוֹלָמוֹת, שְׁכָתוּב (מִשְׁלֵי ה)
וְאַחֲרֵי־כֵן מָרָה כִּלְעֵנָה חֲדָה כְּחָרֵב
פִּיּוֹת.

הַרוּחַ הַזֶּה נִקְרָאת אֶפְרִי־ר"א. עֶפְרַיִם
שֶׁל אֶפְרַיִם. שְׁלֹא עוֹשֶׂה תוֹלְדוֹת
וּפְרוֹת לְעוֹלָמִים, מִשּׁוּם שֶׁזֶהוּ
עֶפְרַיִם שֶׁל אֶפְרַיִם. וְאֶפְרַיִם עַל גֵּב שֶׁנִּקְרָא
עֶפְרַיִם, אֵינוֹ עֶפְרַיִם קְדוֹשׁ שְׁעוֹשֶׂה
מַעֲפָר שְׁרֵפֶת הַחֲטָאִת. וְזֶהוּ עֶפְרַיִם

לִי מִגְּוִיָּהוּ, בְּגִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאֵינוֹן
חֲסָדִים כְּשָׂר עַמִּין.

וְתַחַת אֵילָן רוּחִין, קִיִּימִין כָּל אֵינוֹן דְּאֶקְרוֹן
עֲרֵלָה. זְמוּרֵי (דף רס"ו ע"ב) עֲרֵלָה, עֲנָפֵי
עֲרֵלָה. וְעֵילָא מִנְהוֹן חַד מְמַנָּא, דְּאֶקְרִי גִזְרֵי
דִינֵי"א. וְהָאֵי אֵיהוּ קִיִּימָא עַל כָּל אֵינוֹן דְּלֹא
נְטְרֵי שְׁנֵי עֲרֵלָה דְּאֵילָנָא. וְעַל כָּל אֵינוֹן,
דְּמַעֲפְבִי אֶת קִיִּימָא לְבְרִיָּהוּ. וְעַל דָּא, בְּעָא
חֲוִיָּא לְקַטְלָא לְבְרִיָּה דְּמֹשֶׁה. עַד דְּגִזְרַת לִיָּה
צְפוּרָה, דְּכָתִיב, (שְׁמוֹת ד) וַתִּקַּח צְפוּרָה צֵר וַתִּכְרַת
אֶת עֲרֵלַת בְּנֵה יְגוֹ'.

וְהָאֵי רוּחָא, מְמַנָּא עַל בְּנֵי נְשָׂא דְּמַחְבְּלֵי
אֶרְחֵיָּהוּ, וְלֹא חִיִּישֵׁי לִיקְרָא
דְּמְאִרִיָּהוֹן, לְמִיטְר אֶת קִיִּימָא קְדִישָׁא. וְהָאֵי
אֲעִיל לֹוֹן לְגִיּוּהֶם, לְהֵהוּא אֶתְר דְּאֶקְרִי שְׁאוּל
וְאֶבְדוֹן, וְאַתְדִּין תְּמָן, כְּמָה דְּאוֹקִימָנָא הָכָא.

בְּהָאֵי הֵיכְלָא לְגוֹ בְּאֲמַצְעִיתָא, קִיִּימָא חַד
רוּחָא, דְּאֵיהוּ קִיִּימָא וְכִמִּין עַל אוֹרְחִין
וּשְׁבִילִין, לְמַחְמֵי לְכָל אֵינוֹן דְּעֶבְרִין עַל
פְּתַגְמֵי אוֹרִיָּיתָא. כְּדֵי לְמִיעַל דְּבָבוּ, בֵּין תְּתָא
לְעֵילָא. בְּגִין דְּכָל הָאֵי הֵיכְלָא אֵיבָה אֵיהוּ.

הָאֵי וְכָל אֵינוֹן אַחֲרֵיָּהוּ, כְּלָהוּ קִיִּימִין לְאַחֲזָאָה
אֲנָפִין נְהִירִין לְבִנְי נְשָׂא, וּלְמַפְתִּי לְהוּ,
בְּגִין דִּיֶּסְטוֹן מְאִרַח קְשׁוּט, וּלְאַמְשַׁכָּא לֹוֹן
אַבְתְּרִיָּהוּ, וּלְכַתְר אֵינוֹן קְטְלֵי לֹוֹן, וְיָמוּתוֹן
בְּתַרִּין עַלְמִין. דְּכָתִיב, (מִשְׁלֵי ה) וְאַחֲרֵי־כֵן מָרָה
כִּלְעֵנָה חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת.

הָאֵי רוּחָא, אֵיהוּ אֶקְרִי אֶפְרִי־ר"א. עֶפְרַיִם
דְּקִיִּיטְמָא. דְּלֹא עֶבֶיד תּוֹלְדִין וְאֵיבִין
לְעַלְמִין, בְּגִין דְּהָאֵי אֵיהוּ עֶפְרַיִם דְּקִיִּיטְמָא.
וְאֶפְרַיִם עַל גֵּב דְּאֶקְרִי עֶפְרַיִם, לְאוֹ אֵיהוּ עֶפְרַיִם
קְדִישָׁא, דְּעֶבֶיד אֵיבִין, וְאֶקְרִי (אֵיבִיב כח) עֶפְרוֹת

פְרוֹת, וְנִקְרָא (אֵיבִיב כח) עֶפְרוֹת זְהִב. אֵלָא כְּמוֹ שֶׁנִּמְאָר, (בְּמִדְרַב ט)

שֶׁרַפַּת הַחֲטָאִת. וְסִימָן זֶה בָּא
בְּשְׁנֵי צְדָדִים. אֶחָד, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
כְּלוּל בַּחֲטָאִת הַזֶּה, הַסּוּד שֶׁל אוֹתוֹ
נִחַשׁ הַקָּשָׁה. וְאֶחָד, שֶׁכִּשְׂאֲדָם
עוֹשֶׂה חֲטָאִת, הוּא מְחֻזָּק אֵת
הַעֲפָר הַזֶּה וְשׁוֹלֵט בְּעוֹלָם.

וְזוֹהוּ הַכְּלוּל (במדבר ה) בְּמֵי הַמָּרִים
הַמְּאָרְרִים. וְלִכֵּן צָרִיף אוֹתוֹ
לְאִשָּׁה שֶׁסָּטְתָה תַּחַת בַּעֲלָהּ
וְעָשְׂתָה מַעֲשֵׂה שֶׁל אִשָּׁת זְנוּנִים,
לְהַשְׁקוֹת אוֹתָהּ מִמֵּי שְׁכָלוּלִים
בַּעֲפָר, שֶׁהוּא מְקַרְקַע הַמִּשְׁפָּן,
וְהַעֲפָר הַזֶּה הוּא מְאוּתוֹ מְקוּם
שְׁנִקְרָא קַרְקַע, וְאוֹתוֹ שְׁנִקְרָא
קַרְקַע שֶׁל אוֹתוֹ מִשְׁפָּן. וְהַעֲפָר
הַזֶּה הוּא מְאוּתוֹ קַרְקַע. וּמִשּׁוּם
כִּף צָרִיף הַכֹּהֵן לְהַשְׁקוֹת אֵת
הָאִשָּׁה הַזֹּאת כְּמוֹ כֵן. וְהַכֵּל הוּא
בְּרִמְזוֹ עֲלוּיֹן.

אֲשֶׁרִי חֲלַקְתָּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא מְטַהֵר אוֹתָם
בְּמֵי טְהוּרִים עֲלוּיִנִים, שֶׁכְּתוּב
(יחזקאל לו) וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים
טְהוּרִים וְטְהַרְתֶּם. מִים טְהוּרִים
הָרִי אֲמַרְנוּ, בֵּין מֵימַי רְאוּשׁוֹנִים
לְמֵימַי אַחֲרוֹנִים. וְאֵף עַל גֵּב שְׁהָרִי
בְּאֲרָנוּ, מֵימַי רְאוּשׁוֹנִים מִצְוָה - כִּף
נִקְרָאוּ, וּמֵימַי אַחֲרוֹנִים חוֹבָה - גַּם
כִּף נִקְרָאוּ. וְהָרִי בְּאֲרָנוּ עַל שְׁנֵי
הַצְּדָדִים הַלְלוּ, הַצֵּד הַזֶּה שֶׁל
קִדְשָׁה נִקְרָא מִצְוָה, וְהַצֵּד הַאֲחֵר
הַזֶּה נִקְרָא חוֹבָה. וּמִשּׁוּם כִּף נִטַּל
חֲלָקוֹ בְּאוֹתָם הַמֵּימַי, וְעַל זֶה
כְּתוּב, וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים
טְהוּרִים וְטְהַרְתֶּם.

הַחֵיכֵל הַשְּׂשִׁי. הַחֵיכֵל הַזֶּה עוֹמֵד
לְמַעַלָּה עַל כָּל אוֹתָם שְׂאֵר
הַחֵיכֵלוֹת הַתַּחְתּוֹנִים. אַרְבַּעַת
פְּתָחִים יֵשׁ לְחֵיכֵל הַזֶּה. הָאֶחָד
נִקְרָא מוֹת, וְאֶחָד נִקְרָא רַע, וְאֶחָד
נִקְרָא צְלָמוֹת, וְאֶחָד נִקְרָא
אֶפְ"ל. אֵלּוּ אַרְבַּעַת הַפְּתָחִים
עוֹמְדִים תָּמִיד לְהַרְע, וְאֵלּוּ הֵם
הַכְּלָל שֶׁל הַכֵּל.

זֶהוּ. אֶלָּא כְּמָה דְאַתָּה אָמַר, (במדבר יט) מַעֲפָר
שֶׁרַפַּת הַחֲטָאִת. וְדָא הוּא עֲפָר שֶׁרַפַּת
הַחֲטָאִת, וְסִימָנָא דָּא אֲתִיָּא בְּתַרִּין סְטְרִין. חַד,
בְּגִין דְּאִיהוּ כְּלוּל בְּהַאי חֲטָאִת, רְזָא דְּהַהוּא
חֻזָּא תְּקִיפָא. וְחַד, דְּכִד בַּר נֶשׁ עֲבִיד חֲטָאִת,
אִיהוּ אֲתִקִּיף לְהַאי עֲפָר, וְשֶׁלֵּטָא בְּעֵלְמָא.

וְהַאי אִיהוּ כְּלוּל (במדבר ה) בְּמֵי הַמָּרִים הַמְּאָרְרִים,
וְעַל דָּא, אֲצִטְרִיף לְאַנְתוֹ דְּאַסְטִיָּאת תַּחְתּוֹת
בַּעֲלָהּ, וְעַבְדַּת עוֹבְדָא דְּאִשָּׁת זְנוּנִים,
לְאַשְׁקָאָה לָּהּ מִיָּא כְּלוּלָן בַּעֲפָרָא, דְּאִיהוּ
מְקַרְקַע הַמִּשְׁפָּן. וְהַאי עֲפָר אִיהוּ מִהַהוּא אֲתֵר
דְּאַקְרִי קַרְקַע וְהַהוּא אֲקְרִי קַרְקַע דְּהַהוּא
מִשְׁפָּן. וְהַאי עֲפָר מִהַהוּא קַרְקַע אִיהוּ. וּבְגִין
כִּף, אֲצִטְרִיף פְּהִנָּא לְאַשְׁקָאָה לְהַאי אֲתִתָּא,
כְּגוֹוְנָא דָּא. וְכֵלָּא אִיהוּ בְּרִמְיָא עֲלָאָה.

וּבְפִתְחָהּ חוֹלְקִיהוּן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
מְדַפֵּי לוֹן בְּמִיָּין דְּכִיָּין עֲלָאִין דְּכְּתִיב
(יחזקאל לו) וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים טְהוּרִים וְטְהַרְתֶּם.
מִים טְהוּרִים הָא אֲמַרְן, בֵּין מֵימַי רְאוּשׁוֹנִים
לְמֵימַי אַחֲרוֹנִים. וְאֵף עַל גֵּב דְּהָא אוֹקִימָנָא,
מִים רְאוּשׁוֹנִים מִצְוָה, הִכִּי אֲתִקְרוּן. וּמִים
אַחֲרוֹנִים חוֹבָה הִכִּי נְמִי אֲתִקְרוּן, וְהָא
אוֹקִימָנָא עַל תְּרִין סְטְרִין אֵלִין, דָּא סְטְרָא
דְּקוּדְשָׁה אֲתִקְרִי מִצְוָה. וְדָא סְטְרָא אֲתִרָא,
אֲתִקְרִי חוֹבָה. וּבְגִין כִּף חוֹלְקִיהּ נִטַּל בְּהַהוּא
מִיָּא, וְעַל דָּא כְּתִיב, וְזִרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִים
טְהוּרִים וְטְהַרְתֶּם.

הַיִּבְכָּא שְׁתִּיתָאָה. הַיִּבְכָּא דָּא, קִיָּימָא עֲלָאָה,
עַל כָּל אֵינּוֹן שְׂאֵר הַיִּבְכָּלִין תַּתְּאִין.
אַרְבַּע פְּתָחִין, אִית לְהַיִּבְכָּלָא דָּא. חַד, אֲקְרִי
מוֹת. וְחַד, אֲקְרִי רַע. וְחַד, אֲקְרִי צְלָמוֹת.
וְחַד, אֲקְרִי אֶפְ"ל. אֵלִין אַרְבַּע פְּתָחִין, קִיָּימִין
תְּדִיר לְאַבְאָשָׁא. אֵלִין אֵינּוֹן כְּלָלָא דְּכֵלָּא.

כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּצַד הַקְדוּשָׁה בְּסוּד
הָאֹמֶנָה אַרְבַּעַת פְּתָחִים לְאַרְבַּעַת
צְדָדִים שְׁמַתְקָשִׁים זֶה בְּזֶה,
וְכָלֶם קְדוּשִׁים, כִּף גַּם לְמִטָּה כָּאֵן.
וְכִשְׁאַלֶה נְקֻשִׁים וּמִתְחַבְּרִים זֶה
עִם זֶה כְּאֶחָד בְּהִיכַל הַזֶּה, אֲזִי
נִקְרָא בֵּית חֵבֵר, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמֵר,
(משלי כא) מֵאֲשֶׁת מַדְיָנִים וּבֵית
חֵבֵר. וְהִיכַל הַזֶּה עוֹמֵד תָּמִיד
לְהִרְעֵ.

עַל הַהִיכַל הַזֶּה כְּתוּב, (שם כז)
וְנִעְתְּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׁוֹנָא, מִשׁוּם
שְׁכָאֵן עוֹמְדִים כָּל אוֹתָן נְשִׁיקוֹת
רַעוּת וְתַאֲוֹת רַעוּת, וְכָל עֵדוּנֵי
הַגּוֹף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁבָאוֹתֶם
הָעֵדוּנִים מִתְגַּרְשׁ אָדָם מִהָעוֹלָם
הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבֹּא. וְעַל הַהִיכַל
הַזֶּה כְּתוּב, (שם ה) כִּי נִפְתָּה תִּטְפְּנָה
שְׁפִתַי זָרָה וְגו'.

בְּהִיכַל הַזֶּה עוֹמְדַת רוּחַ אַחַת
שְׁמִמְנָה עַל כָּל אֱלוֹ שְׁלִמְטָה,
וְהִיא כָּלֵל עַל כָּל שְׂאֵר הַרוּחוֹת.
הַהִיכַל הַזֶּה מִתְקַשֵּׁט בְּקִשׁוּטֵי יָפִי
עַל כָּל אוֹתָם הַהִיכָלוֹת. בְּהִיכַל
הַזֶּה נִלְפָדִים רַגְלֵי הַטְּפָשִׁים. עַל
הַהִיכַל הַזֶּה כְּתוּב, (משלי ו) אֵל
תַּחֲמוּד יִפְיָה בְּלִבְכֶךָ וְאֵל תִּקְחֶךָ
בְּעַפְעָפִיָה.

בְּהִיכַל הַזֶּה תְּלוּיִים כָּל תַּאֲוֹת
הָעוֹלָם וְכָל אוֹתָם עֲנוּגִים שֶׁל
הַטְּפָשִׁים חֲסָרֵי הַלֵּב, חֲסָרֵי
הַדַּעַת, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמֵר, (שם ז) וְאֵרָא
בְּפִתְאִים אֲבִינָה בְּכַנִּים נַעַר חֲסָר
לֵב עֹבֵר בְּשׁוּק אֲצֵל פִּנְיָה וְגו'.

בְּנִשְׁפָּה בְּעֵרֵב יוֹם וְגו'. וְאֵז קִרְבוֹת
רַגְלָיו לְהִיכַל הַזֶּה, שֶׁהוּא כָּלֵל שֶׁל
כָּל הַתַּחֲתוֹנִים. וְאֵז, (שם) וְהִנֵּה
אִשָּׁה לִקְרָאתוֹ שֵׁית זוֹנָה וּנְצַרְתָּ
לֵב. שֵׁית - זֶהוּ הַהִיכַל הַזֶּה שֶׁהוּא
שְׁשֵׁי לְכָל שְׂאֵר הַהִיכָלוֹת, וְכָאֵן
עוֹמְדַת זוֹנָה לְפִתּוֹת אֵת הַטְּפָשִׁים.

בְּמָה דְאִית בְּסִטְרָא דְקְדוּשָׁה, בְּרִזָּא
דְמַהִימְנוּתָא, אַרְבַּע פְּתָחִין לְאַרְבַּע
סְטְרִין, דְמִתְקַשְׁרֵן דָּא בְדָא, וְכִלְהוּ קְדִישִׁין.
הִכִּי נָמִי לְתַתָּא, הִכָּא. וְכַד אֵלִין מִתְקַשְׁרֵן
וּמִתְחַבְּרֵן דָּא עִם דָּא כְּחֻדָּא, בְּהִיכְלָא דָּא,
כְּדִין אֲקָרִי בֵּית חֵבֵר. כְּמָה דְאֵת אֲמֵר, (משלי כא)
מֵאֲשֶׁת מַדְיָנִים וּבֵית חֵבֵר. וְהִיא הִיכְלָא,
קִיִּמָּא לְאַבְאָשָׁא תְדִיר.

עַל הַאִי הִיכְלָא כְּתִיב, (משלי כז) וְנִעְתְּרוֹת נְשִׁיקוֹת
שׁוֹנָא, בְּגִין דְהִכָּא קִיִּימָן, כָּל אִינוּן נְשִׁיקִין
בִּישִׁין, וְתִיאוּבְתִין בִּישִׁין, וְכָל עֵדוּנֵין דְגוּפָא
דְהִיא עֲלִמָּא, דִּי בְאִינוּן עֵדוּנֵין אֶתְתַּרְךָ בֵּר נִשׁ
מִהִיא עֲלִמָּא, וּמִעֲלִמָּא דְאֵתִי. וְעַל הַאִי הִיכְלָא
כְּתִיב, (משלי ה) כִּי נִפְתָּה (דף רס"ז ע"א) תִּטְפְּנָה שְׁפִתַי
זָרָה וְגו'.

בְּהִיא הִיכְלָא, קִיִּימָא חַד רוּחָא, דְאִיהוּ מְמָנָא
עַל כָּל אֵלִין דְלִתְתָּא, וְאִיהוּ כָּלֵלָא עַל
כָּל שְׂאֵר רוּחִין. הַאִי הִיכְלָא, מִתְקַשֵּׁטָא
בְּקִשׁוּטֵי דְשְׁפִירוֹ, עַל כָּל אִינוּן הִיכְלִין.
בְּהִיכְלָא דָּא, מִתְלַכְדִי רַגְלִיָּיהוּ דְטְפָשָׁאִי. עַל
הַאִי הִיכְלָא כְּתִיב, (משלי ו) אֵל תַּחֲמוּד יִפְיָה
בְּלִבְכֶךָ וְאֵל תִּקְחֶךָ בְּעַפְעָפִיָה.

בְּהִיא הִיכְלָא, תְּלוּיִן כָּל תִּיאוּבְתִין דְעֲלִמָּא.
וְכָל אִינוּן עֲנוּגִין דְטְפָשָׁאִי, חֲסָרֵי לְבָא,
חֲסָרֵי דַעְתָּא. כְּמָה דְאֵת אֲמֵר (משלי ז) וְאֵרָא
בְּפִתְאִים אֲבִינָה בְּכַנִּים נַעַר. חֲסָר לֵב. עוֹבֵר
בְּשׁוּק אֲצֵל פִּנְיָה וְגו'. בְּנִשְׁפָּה בְּעֵרֵב יוֹם וְגו'.
וְכַדִּין אֶתְקָרִיבוּ רַגְלוֹי לְהַאִי הִיכְלָא, דְאִיהוּ
כָּלֵלָא דְכִלְהוּ תַתְּאִין. כְּדִין, (משלי ז) וְהִנֵּה אִשָּׁה
לִקְרָאתוֹ שֵׁית זוֹנָה וּנְצַוֶּרְתָּ לֵב. שֵׁית, דָּא אִיהוּ
הַאִי הִיכְלָא, דְאִיהוּ שְׁתִּיתָאִי לְכָל שְׂאֵר
הִיכְלִין. וְהִכָּא קִיִּימָא זוֹנָה, לְאַפְתָּאָה
לְטְפָשָׁאִין.

בְּהוֹכֵר הַזֶּה עוֹמֶדֶת וְאִינָה עוֹמֶדֶת. יוֹרֶדֶת וּמִפְתָּה, עוֹלָה וּמִשְׁטִינָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם) בְּבֵיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ. פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בְּרַחוּבוֹת, כְּשֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה. וְאֶצֶל כָּל פֶּנֶה תֵּאָרֵב - כְּשֶׁנוֹטְטֶלֶת אֶת הַנְּשֻׁמָּה.

מָה כְּתוּב? וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ. אֵלּוּ אוֹתָן נִשְׁיָקוֹת לְטָמֵא וְלִהְטָעוֹת בְּנֵי אָדָם אַחֲרֶיהָ, מִשּׁוּם שֶׁכָּאֵן הוּא מְקוּמָם שֶׁל כָּל אוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת הֶרְעוֹת, וּמִכָּל הַזְּנוּנִים הַזָּרִים שֶׁהֵם מְתוּקִים לְפִי שְׁעָה, אוֹי לְסוּפָם! כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם ה) וְחֶלֶק מִשְׁמֵן חִפָּה.

וְכַתוּב, וְאַחֲרֵיתָהּ מָרָה כְּלַעֲנָה. מָה זֶה מָרָה כְּלַעֲנָה? אֵלֶּא כְּשֶׁאָדָם מִתְּפַתָּה אַחֲרֶיהָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמֵגִיעַ זְמַנּוֹ לְהִסְתַּלֵּק מִהָעוֹלָם הַזֶּה, הִיא עוֹמֶדֶת עַל הָאָדָם וּמִתְּלַבֶּשֶׁת לְפָנָיו בְּגָלִימָה שֶׁל גּוֹף שֶׁל אֵשׁ וְחָרֵב שְׁנוֹנָה בְּיָדָהּ, וְשֶׁלֶשׁ טְפוֹת בָּהּ.

וּפְרָשׁוּהָ, וְכֵּה טְפָה חֲדָא, מֵאִינוֹן טִיפִין טְפוֹת שֶׁהִיא מָרָה, וּבְשֻׁעָה שֶׁמְטִילָה אוֹתָהּ לְפָנָיו שֶׁל אָדָם, הִיא נִכְנָסֶת לְמַעְיֹו, וְאִזּוֹ הַנְּשֻׁמָּה מִתְּלַבֶּלֶת, וְאוֹתָהּ טְפָה מְשׁוֹטְטֶת וְהוֹלֶכֶת בְּתוֹךְ הַגּוֹף וְעוֹקֶרֶת אֶת הַנְּשֻׁמָּה מִמְּקוּמָהּ, וְלֹא מִשְׁאִירָה לְנִשְׁמָה מְקוּם לְשִׁבְתָּהּ, וְהִיא מָרָה כְּלַעֲנָה, וְטוֹעֵם אוֹתָהּ הָאָדָם בְּמִרְרוֹת תְּמוּרַת אוֹתָהּ מְתִיקוֹת שֶׁטְעָמוֹ בָּהּ בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּשֶׁנִּמְשְׁכוּ אַחֲרֶיהָ. אַחַר כֵּן זוֹרְקֶת טְפָה אַחֲרָת, וְהַנְּשֻׁמָּה יוֹצֵאת וּמֵת הָאָדָם. וְאַחַר כֵּן זוֹרְקֶת טְפָה אַחֲרָת, וּפְנִיּוֹ מוֹרִיקוֹת, וּמְסָרִיחַ. מִשּׁוּם שֶׁהַנְּשֻׁמָּה קְדוּשָׁה, וְכִשְׁשׁוֹלֵט עָלֶיהָ הַצֵּד הָאֲחֵר הַזֶּה, עוֹקֶרֶת מִלְּפָנָיו, וְלֹא מִתְּיָשְׁבִים בִּיחַד. מִשּׁוּם כֵּן, כְּמוֹ שֶׁנֶּדְבַק בְּאוֹתָן נִשְׁיָקוֹת רַעוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵף כֵּן

בְּהֵאֵי הֵיכָלָא קִיּוּמָא וְלֹא קִיּוּמָא. נַחְתָּא וּמִפְתָּא, סִלְקָא וְאַסְטִימָא. כְּמָה דְאַתָּ אָמַר (משלי ז) בְּבֵיתָהּ לֹא יִשְׁכְּנוּ רַגְלֶיהָ. פַּעַם בַּחוּץ פַּעַם בְּרַחוּבוֹת, כַּד סִלְקָא לְעֵילָא. (משלי ז) וְאֶצֶל כָּל פֶּנֶה תֵּאָרֵב. כַּד נָטִיל נְשֻׁמָּתָא.

מָה כְּתוּב, (משלי ז) וְהַחֲזִיקָה בּוֹ וְנִשְׁקָה לוֹ. אֵלִין אִינוֹן נִשְׁיָקִין, לְסֵאבָא, וְלֵאטְעָאָה בְּנֵי נֶשָׂא אַבְתָּרָה. בְּגִין דְהֵכָא, אִיהוּ אֲתֵר דְכָל אִינוֹן נִשְׁיָקִין בִּישִׁין, וּמִכָּל זְנוּנִים נוֹכְרָאִין, דְאִינוֹן מְתִיקִין לְפּוּם שְׁעָתָא. וְוִי לְסוּפִיָּהּ, כְּמָה דְכְּתוּב (משלי ה) וְחֶלֶק מִשְׁמֵן חִפָּה.

וְכַתוּב וְאַחֲרֵיתָהּ מָרָה כְּלַעֲנָה. מָאי מָרָה כְּלַעֲנָה. אֵלֶּא, כַּד בַּר נֶשׁ אֲתַפְתָּא אַבְתָּרָה בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּמִטָּא זְמַנָּיה לְאַסְתִּלְקָא מִהֵאֵי עֲלָמָא, אִיהִי קִיּוּמָא עָלֶיהָ דְבַר נֶשׁ, וְאַתְגְּלִימַת קַמִּיהָ בְּגָלִימָא דְגוּפָא דְאַשָׁא וְחָרְבָא שִׁינָנָא בְּיָדָהּ, וְתַלַּת טִיפִין בָּהּ.

וְאוּקְמוּהָ, וְכֵּה טְפָה חֲדָא, מֵאִינוֹן טִיפִין דְאִיהִי מְרִירָא, וּבְשֻׁעָתָא דְאֵטִיל לָהּ לְפּוּמִיהָ דְבַר נֶשׁ, עָאֵל בְּמַעְוִי. וְכַדִּין נְשֻׁמָּתָא אֲתַבְּלַבְּלָא, וְהִיא טִיפָה שְׁטִיָּא וְאִזְלַת בְּגוֹ גּוּפָא, וְאַעְקֶרֶת לָהּ לְנִשְׁמָתָא מֵאַתְרָהּ, וְלֹא שְׁבִיק לָהּ לְנִשְׁמָתָא אֲתֵר לְמִיתָב, וְאִיהִי מָרָה כְּלַעֲנָה, וְאַטְעִים לָהּ בַּר נֶשׁ בְּמִרְרוֹ, חֶלְף הֵהוּא מְתִיקָא, דְטְעָמוֹ בָּהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא, כַּד אֲתַמְשְׁכוּ בְתָרָהּ, לְבִתְרָא אֲשֵׁדִי טְפָה אַחֲרָא, וְנִשְׁמָתָא נִפְקָאֵת, וּמִית בַּר נֶשׁ. וְלְבִתְרָא אֲשֵׁדִי טִיפָה אַחֲרָא, וִירוֹקִין אֲנַפּוּי, וְאַבְאִישׁ. בְּגִין דְנִשְׁמָתָא הִיא קְדִישָׁא, וְכַד שְׁלֻטָא עָלֶיהָ דְאֵ סְטָרָא אַחֲרָא מְסֵאבָא, עֶקֶרֶת מְקַמִּיהָ, וְלֹא אֲתִישְׁבָא כְּחֲדָא.

בְּגִין כֵּן, כְּמָה דְאַתְדַּבֵּק בְּאִינוֹן נִשְׁיָקִין בִּישִׁין בְּהֵאֵי עֲלָמָא, אוֹף הֵכִי נָמִי בְּהֵאֵי שְׁעָתָא.

גם בשעה הזו. שאם אדם נמשך אחריה בעולם הזה ועוזב את הצד הקדוש, אז הנשמה אינה חוזרת לאותו מקום קדוש. וכמו שנמשך אחריה בעולם הזה, כך גם שולטת על נשמתו, ואז הנשמה יוצאת כמו בחבלים, ופרשה. וכל זה משום שאותן נשיות שנושקות אותה בעולם הזה, שהן מתוקות, ואחר כך מרירות בשעה הזו. ועל כן, והחזיקה בו ונשקה לו, בעולם הזה, כמו שבארנו.

העוה פניה ותאמר לו. משום שבהיכל הזה עומדים כל הקטגורים, וכל השליחים הרעים שנמצאים אצל האדם וגורמים לו שיתפקן בתקוניו ויסלסל בשערו ויתרחץ ויתפקן כדי שיסתכלו בו. כאן עומדת רוח אחת שנקראת סקטופ"ה, וזהו הממנה על כל תקון וסלסול של בני אדם.

לפנים ההיכל הזה עומד ממנה אחר, שהממנה האחר הזה מעורר את האדם אחר כך לעוררם, שהרי הוא מתקין גופו ומסלסל בשערו, שיטל בידו מראה אחת להסתכל בה, ומחזיקה בידו ומסתכל בה, ורואה את דמותו באותו מראה. וכזה מעורר את אותה הרוח לכח אחר, שנקרא עסירט"א, ומכאן יוצאים כל אותם שמראים לאנשים פזבים בחלומותיהם, וכל אותם שמראים דברים ולא מתקיימים בהם, אלא לבלבל אותם.

ואחר כך, כשאותם אנשים נמשכים באותו מראה שנקרא מראה, אז כלם בגנות הרוח שלהם, והרוח הזו שנקראת עסירט"א, היא מעוררת לרוח אחת הממנה שהיא תחת ידיה, ונכנסת לנקב שלמטה של כל

דאי בר נש אתמשך אבתרה בהאי עלמא, ושבק סטרא קדישא, כדין נשמתא לא אהדרת לההוא אתר קדישא. וכמה דאתמשך אבתרה בהאי עלמא, הכי נמי שלטא על נשמתיה, וכדין נשמתיה נפקת בפטורי, ואוקמוה. וכל דא, בגין אינון נשיקין דנשקא ליה בהאי עלמא, דאינון מתיקין. ולבתר, מרירן ליה בהאי שעטא. ועל דא, והחזיקה בו ונשקה לו, בהאי עלמא, כמה דאוקימנא. העוה פניה ותאמר לו, (משלי ז) בגין דבהאי היכלא קיימין כל קטיגורין, וכל שליחאן בישינ דמשפכחי לגבי דבר נש, ועבדי ליה דיתקן בתקונו, ויסלסל בשעריה, ויתסחי, ויתפקן בגין דיסתכלון ביה. הכא קיימא רוחא חדא, דאקרי סקטופ"ה. ודא הוא ממנא על כל תקונא וסלסולא דבני נשא. לכו דהאי היכלא, קיימא חד ממנא אחרא, דהאי ממנא אחרא, איהו אתער ליה לבר נש לבתר, לאתערא לון, דהא איהו מתקן גרמיה, ומסלסל בשעריה, דיטול בידיה חד מראה לאסתכלא ביה, ושוי ליה בידיה, ואסתכל ביה, וחקי דיוקניה בההוא חיזו. ובהאי אתער לההוא רוחא חילא אחרא. דאקרי עסירט"א, ומחכא נפקי, כל אינון דאחזיו כדיבין לבני נשא בחלמיהו. וכל אינון דאחזיין מלין ולא מתקיימי בהו, אלא לערפבא לון. (דף רס"ז ע"ב).

ולבתר, כד אינון בני נשא אתמשכאן בההוא חיזו, דאקרי מראה. כדין פלהו בגסותא דרוחא דילהון, והאי רוחא דאקרי עסירט"א, איהו אתער לחד רוחא ממנא דאיהו תחות ידיה, ועאל בנוקבא דלתתא דכל נוקבין, וסליק מתמן חד רוחא אחרא, דאיהו

הַנְּקָבִים, וּמַעֲלָה מִשֵּׁם רוּחַ אַחַת
אַחֲרַת שְׁמֻמָּה עִם אוֹתָהּ רוּחַ
שְׁנֵי קְרֹאֲת אֶסְכְּרָה, כְּפִי שְׁאֲמַרְנוּ.
וְזוּהִי לִילִי"ת, אִם הַשָּׂדִים.

וּכְשֵׁאוֹתוֹ אָדָם מַעֲוֹרֵר אֶת הַרוּחַ
הָאֲחֵרֶת שְׁנֵי קְרֹאֲת עִסְרִיט"א, אֲזִי
מִתְחַפֵּרֶת עִם אוֹתוֹ אָדָם, וְנִקְשֵׁר
עִמָּה תְּמִיד. וְאִזּוּ בְּכָל רֹאשׁ חֹדֶשׁ
וְחֹדֶשׁ מִתְעוֹרֶרֶת אוֹתָהּ הַרוּחַ שֶׁל
מִרְאָה רַע עִם לִילִי"ת, וְלִפְעָמִים
נִזְוֵק מֵהֶם אוֹתוֹ אָדָם וְיִפֹּל לְאָרֶץ
וְלֹא יוּכַל לְקוּם, אוֹ שִׁמּוֹת. וְכָל
זֶה גֹרֵם אוֹתוֹ מִרְאֵה הַמִּרְאָה
שֶׁהוּא מִסְתַּכֵּל בָּהּ. שְׁכָמוֹ שְׁמִרְאָה
גִּסּוֹת שֶׁל רוּחַ בְּלָבוֹ, כִּי גַם מְרַבֵּה
רוּחַ רָעָה אֵלָיו. וְלִכֵּן הִכַּל עוֹמֵד
בְּאוֹתָהּ הַתְּעוֹרֵרוֹת שְׁלֵמָטָה.

זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי (משלי ז). בֹּא
וּרְאֵה, שְׁלָמִים לֹא בְּאֵים עַל חוֹב,
וְלֹא עַל חֲטָאֲת, אֲלֵא עַל שְׁלוֹם.
מַה זֶה שְׁלָמִים? אֲלֵא שְׁלָמִים
מִשְׁנֵי צְדָדִים, שְׁלֵא נִמְצָא מְקַטְרֵג
עָלָיו. לֹא לְמַעֲלָה וְלֹא לְמַטָּה. מִי
הוּא הַמְּקַטְרֵג? אֲלֵא אוֹתוֹ צַד
הַשְּׂמֵאל שֶׁל יֵצֵר הָרַע, שִׁימְצָא
בְּשְׁלוֹם שֶׁל הַיְמִין. וְעַל כֵּן, זְבַחֵי
שְׁלָמִים עָלַי. (עלי דוקא, אוֹתָם זְבַחֵי שְׁלָמִים
עָלַי הֵם, כְּדִי שְׁלֵא יִמְצָא מְקַטְרֵג עַל הָעוֹלָם).

דְּבַר אַחַר זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי - הַרִי
אֲנִי בְּשִׁלּוֹה לְגַבִּיךָ, לְהִרְאוֹת לְךָ
שְׁלוֹם. וּמִשׁוּם כֵּן, הַיּוֹם שְׁלֵמָתִי
נִדְרִי, לְפִתּוֹת אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם
תְּמִיד. עַל כֵּן יִצְאֲתִי לְקִרְאוֹתְךָ וְגו'!
שִׁדְעָתִי שְׂאֵתָה חֲסֵר לֵב, חֲסֵר
טוֹבָה. לְשַׁחַר פְּנִיךָ, לְהִתְחַבֵּר
עִמָּךְ בְּכָל הַרְעוֹת שֶׁל הָעוֹלָם.
וְנִאֲהָ לְךָ לְהִנּוֹת וְלִטְעוֹת אַחַת
הַתְּשׁוּקוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה.
וּמִדְּרָגְת אוֹתוֹ מְדַבֵּר לְדַבֵּר,
וּמַרְעָה לְרַעָה. וְחִזְרָתִי בֵּין
הַטְּפָשִׁים וְשִׁחְרָתִי פְּנִיךָ,
וְאִמְצָאֲךָ, וְכִבֵּר מִצְּאֵתִי אוֹתְךָ כְּדִי
לְהִתְדַבֵּק בְּךָ.

לְכָה נְרוּה דוּדִים עַד הַבְּקָר. זֶהוּ

מְמַנָּא עִם הַהוּא רוּחָא דְאֶקְרִי אֶסְכְּרָא
כְּדִקְאֲמַרְן. וְדָא אִיהוּ לִילִית אִימָא דְשָׂדִין.

זְבַר הַהוּא בְּר נֶשׁ אֲתַעַר לְהֵאִי רוּחָא אַחְרָא
דְאֶקְרִי עִסְרִיט"א, כְּדִין אֲתַחְבֵּר עִמָּיה
דְהַהוּא בְּר נֶשׁ, וְאֲתַקְשֵׁר עִמָּיה תְּדִיר. וְכְדִין
בְּכָל רִישׁ יְרֻחָא וְיְרֻחָא, אֲתַעַר הַהוּא רוּחָא,
דְחִיזוּ בִישָׂא בְהִדָּה דִלִילִית, וְלִזְמִינִן דְאֲתַזְוֵק
מִנִּייהוּ הַהוּא בְּר נֶשׁ, וְיִפּוּל לְאָרְעָא, וְלֹא יְכִיל
לְמִיקָם, אוֹ יָמוֹת. וְכָל דָּא גְרִים, הַהוּא חִיזוּ
דְמִרְאָה, דְאִיהוּ מִסְתַּכֵּל בִּיה. דְהָא כְּמָה
דְאֲחִזִי גִסּוֹתָא דְרוּחָא בְּלִבִּיה, הִכִי נִמִי אֶסְגִי
רוּחָא בִישָׂא לְגַבִּיה. וְעַל דָּא כְלָא קִיִּימָא
בְהַהוּא אֲתַעַרוּ דְלִתְתָא.

זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי. (משלי ז) תָּא חִזִי, שְׁלָמִים לֹא
אֲתִינִן עַל חוֹבָה, וְלֹא עַל חֲטָאֲת, אֲלֵא
עַל שְׁלוֹם. מְאִי שְׁלָמִים. אֲלֵא שְׁלָמִים מִתְרִין
סְטְרִין, דְלֹא אֲשַׁתְּכַח מְקַטְרֵגָא עָלֶיהָ, לֹא
לְעִילָא, וְלֹא לְתַתָּא. מְאֵן אִיהוּ מְקַטְרֵגָא. אֲלֵא
הַהוּא סְטְרָא דְשְׂמָאֲלָא דִיִּצֵר הָרַע, דִישַׁתְּכַח
בְּשְׁלָמָא דִימִינָא. וְעַל דָּא, זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי.

(ד"א עלי דייקא, הַהוּא זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי אִיהוּ בְּנִין לְלֹא אֲשַׁתְּכַח מְקַטְרֵגָא עַל
עֲלָמָא).

דְּבַר אַחַר זְבַחֵי שְׁלָמִים עָלַי. הָא אֲנָא בְּשִׁלּוֹה
לְגַבִּיךָ, לְאֲחֻזָּא לְךָ שְׁלוֹם. וּבְגִין כֵּן,
הַיּוֹם שְׁלֵמָתִי נִדְרִי, לְאֲפִתָּא בְּנֵי עֲלָמָא תְּדִיר.
עַל כֵּן יִצְאֲתִי לְקִרְאוֹתְךָ וְגו'!
חֲסֵר לְבָא, חֲסֵר טוֹבָה. לְשַׁחַר פְּנִיךָ,
לְאֲתַחְבֵּרָא בְּהִדָּךְ בְּכָל בִּישִׁין דְעֲלָמָא. וְיִאוֹת
לְךָ לְאֵהֲנָאָה, וְלִמְטַעֵי בְּתַר תִּיאוּבְתִין דְהֵאִי
עֲלָמָא. וְדַחִי לִיָּה מְמַלְהָ לְמַלְהָ, וּמִבִּישׁ לְבִישׁ.
אֲהַדְרִנָּא בְּאִינוּן טְפָשָׁאִין, וְשִׁחְרִנָּא פְּנִיךָ,
וְאִמְצָאֲךָ, כְּבַר אֲשַׁפְחָנָא לְךָ לְאֲתַדְבַקָא בְּךָ.
לְכָה נְרוּה דוּדִים עַד הַבְּקָר, הָדָא הוּא דְכַתִּיב,

וְעֵינַי נֹאֲפָ שְׁמֵרָה נֶשֶׁף. דְּהָא כְּדִין אִיהוּ זְמַנָּא לְשַׁלְטָאָה. לְכָה נִרְוָה דוּדִים, נִהַף בְּחָדָא, הָא אָנָּא עֲמֹד, דְּהָא עַד פְּעֵן אַתְּ רַבִּינָא אַנְתָּ בְּחִילָךְ, אִי הַשְׁתָּא לָא תַתְּעַנְג גְּרַמְךָ, אִימְתִי, פִּד תְּהָא סִיב, הַשְׁתָּא הוּא זְמַנָּא. מָאִי טַעְמָא. פִּי אֵינן הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ, דָּא יֵצֵר טוֹב, דְּלֹא שְׂרִיָּא הֶכָּא בְּגוּוּף, וְלֹאֹ אִיהוּ זְמַנָּא, הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ מִרְחוּק, דְּלֹא שְׂרִיָּא בְּבֵר נֶשׁ, אֶלָּא בְּדֶרֶךְ מִרְחוּק, פִּד אִיהוּ מִתְּלִיסֵר שְׁנִין וְלִהְלֵאָה. וְלֹאֹ בְּכָל בֵּר נֶשׁ, וְאָנָּא קָאִים עֲמֹד מִיּוּמָא דְאַתְּלִידַת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית ד) לְפִתַּח חֲטָאת רֹבֵץ. וְהַשְׁתָּא דְאַנְתָּ רְוּוּק, הַשְׁתָּא זְמַנָּא לָךְ לְאַתְּעַנְגָּא גְּרַמְךָ.

צְרוּר הַפְסֵף לְקַח בִּידוֹ, (משלי ז) לְסַלְקָא לְעִילָא, וְלְאַתְּעַכְבָּא תַּמְן (ס"א וְלֹאֲתַעֲנָנָא). לְיוֹם הַפְסָא יְבוּא בֵיתוֹ, אִימְתַּת יְבָא לְקַבְלִיָּה, לְיוֹם הַפְסָא דְאִיהוּ יוּמָא דְדִינָא, לְאַשְׁגַּחָא בְּדִינָא, דְכְּתִיב (תהלים פא) בְּפֶסֶה לְיוֹם חֲגִנּוּ. בְּזְמַנָּא דְאַצְטְרִיף בֵּר נֶשׁ לְאַתְּעַנְגָּא בְּעֵלְמָא, וְלֹאֲתַהֲנִי בֵּיה, אַתְּרַחֲקָא מְנִיָּה. וּבְזְמַנָּא דְשְׂרִיָּא דִינָא בְּעֵלְמָא, פְּדִין אַתִּי לְגַבִּיָּה לְמַעַבְד עֲמִיָּה דִינָא, וְעַל דָּא הִטְתּוּ בְּרַב לְקַחָה וְגו'. עַד יְפַלַח חֵץ פְּכִדוֹ. זַפְּאִין אֵינּוּן צְדִיקָיָא, דִּידְעִין אַרְחִין קְדִישִׁין, לְמַהֲף בְּהוּ, וְלֹא יִסְטוּן לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, זַפְּאִין אֵינּוּן בְּעֵלְמָא דִין, וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

הִיבְלָא שְׂבִיעָאָה. הָדָא הוּא הִיכְלָא דְשְׁמַרֵי דְחַמְרָא, לְאַתְּרוּוָּאָה בֵּיה. פְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. סְחִיטָא דְכָל אֵינּוּן עֲנַבִּין, פְּלָהוּ עֲנַבִּין בִּישִׁין, הֶכָּא אִיהוּ סְחִיטָא דְלֵהוּזֵן. וְדָא אִיהוּ (תהלים עה) יַיִן חָמֵר. שְׁמַרִים דְחָמֵר דְלִית מָאן דְשְׁתִי מְנִיָּה, דְלֹא גְרִים מוּתָא לְגַרְמִיָּה. מִיַּינָא דָּא, אֲטַעֲיַמַת חוּהָ לְבַעֲלָהּ, וְעָאלַת לִיָּה בְּהִיכְלָא

שְׁכַתוּב (איוב כד) וְעֵינַי נֹאֲפָ שְׁמֵרָה נֶשֶׁף. שְׁהֵרִי אַז הוּא הַזְמַן לְשַׁלְטָא. לְכָה נִרְוָה דוּדִים, נִהַף בְּחָדָא, הֵרִינִי עֲמֹד. שְׁהֵרִי עַד עַכְשׁוֹ אַתְּהָ עֲלִים אַתְּהָ בְּכַחֲךָ, אִם לֹא תַעֲנַג אַתְּ עֲצַמְךָ עַכְשׁוֹ, אַז מְתִי? כְּשִׁתְּהִיָּה זְמַן?! עַכְשׁוֹ זֶה הַזְמַן! מָה הַטַּעַם? פִּי אֵינן הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ. זֶה יֵצֵר הַטוֹב, שְׁלֹא שׁוֹרְהָ פֶּאן בְּחוּכְךָ, וְאֵינּוּן הַזְמַן. הֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ מִרְחוּק - שְׁלֹא שְׂרִוִי בְּאָדָם אֶלָּא בְּדֶרֶךְ מִרְחוּק, כְּשֶׁהוּא מְשַׁלֵּש עֲשָׂרָה שָׁנִים וּמַעֲלָה, וְלֹא בְּכָל אָדָם, וְאֵנִי עוֹמֵד עֲמֹךְ מִיּוֹם שְׁנוּלְדַת, זֶהוּ שְׁכַתוּב (בראשית ד) לְפִתַּח חֲטָאת רֹבֵץ. וְעַכְשׁוֹ שְׁאַתְּהָ רְוּוּק, עַכְשׁוֹ הַזְמַן לְעַנְג אַתְּ עֲצַמְךָ. צְרוּר הַפְסֵף לְקַח בִּידוֹ (משלי ז), לְעֵלוֹת לְמַעֲלָה וְלִהְתַּעַכְבַּ שָׁם (ולִהְתַּעַנְג). לְיוֹם הַפְסָא יְבוּא בֵיתוֹ. מְתִי יְבָא פְּנַגְדוֹ? לְיוֹם הַפְסָא, שְׁהוּא יוֹם הַדִּין לְהַשְׁגִּיחַ בְּדִין, שְׁכַתוּב (תהלים פא) בְּפֶסֶה לְיוֹם חֲגִנּוּ. בְּזְמַן שְׁצַרְיָךְ אָדָם לְהַתְּעַנְג בְּעוֹלָם וְלִהְנוֹת בּוֹ - מִתְּרַחֲק מִמֶּנּוּ. וּבְזְמַן שְׁשׁוּרְהָ הַדִּין בְּעוֹלָם, אַזִּי בָּא אֵלָיו לְעֵשׂוֹת עֲמוֹ דִין. וְעַל כֵּן, הִטְתּוּ בְּרַב לְקַחָה וְגו'. עַד יְפַלַח חֵץ פְּכִדוֹ. אֲשֶׁרִיָּהֶם הַצְדִיקִים שְׂיֹדְעִים דְרַכִּים קְדוּשִׁים לְלַכְתַּ בְּהֶם, וְלֹא יִסְטוּ יַמִּין וּשְׂמָאל. אֲשֶׁרִיָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַחִיכֵל הַשְּׂבִיעִי. זֶהוּ הִיכְלָא שְׁמַרֵי הַיַּיִן לְרוּוֹת בּוֹ, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (בראשית ט) וַיִּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל. וַיִּתְגַּל. סְחִיטַת כָּל אוֹתָם הַעֲנַבִּים, כָּלָם עֲנַבִּים רַעִים. פֶּאן הִיא הַסְחִיטָה שְׁלֵהֶם, וְזֶהוּ (תהלים עה) יַיִן חָמֵר. שְׁמַרִים שְׁלַ יַיִן שְׁאִין מִי שְׁשׁוּתָהּ מִמֶּנּוּ, שְׁלֹא גוֹרָם מוֹת לְעַצְמוֹ. מִן הַיַּיִן הַזֶּה הַטַּעֲמִיָּה חוּהָ אַתְּ בְּעֵלָהּ וְהַכְּנִיסָה אוֹתוֹ לְהִיכְלָא הַזֶּה. שְׁשִׁינּוּ, סְחִטָה

עֲנָבִים וְנִתְנָה לוֹ, וְגֵרְמָה מֵוֹת לוֹ
וּלְכָל הָעוֹלָם אַחֲרָיו.

בְּהִיבְרָא הִזָּה עוֹמְדוֹת כָּל אוֹתָן
הַנְּשֻׁמוֹת הַטְּמָאוֹת שְׂיִוְרוֹדוֹת לְכָל
אוֹתָם שְׂנֵדְבָקִים בְּצַד הִזָּה, וְאוֹתָהּ
רוּחַ שְׂיִוְרָדָת לְכָל אוֹתָם שְׂמַצְדָּה,
מִכָּאן יוֹצְאִים. כְּמוֹ שֶׁהֵם סְטוּ
דְרָכָם בְּעוֹלָם הִזָּה וְהַשְׂתַּדְּלוּ
בְּזִנּוּת בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא צָרִיף
לְהִתְרַחֵק מִדְרָף הָאֵמֶת. וְאִזּוֹ, כְּמוֹ
שֶׁהוּא נִדְבַק בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁל יֵצֵר
הָרַע בְּזִנּוּת, כִּף גַּם יוֹצֵאת
מִהֵיכַל הִזָּה רוּחַ טְמָאָה לְטַמֵּא
אוֹתוֹ, וְלִכְּן שְׂיוֹצֵא מִשָּׁם.

וְאוֹתוֹ הֵבֵן נִקְרָא מְזוֹר, שֶׁכָּא מְצַד
שֶׁל אֵל זָר. כְּמוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא
בְּאוֹתָהּ תְּאֵנָה וּבְאוֹתָהּ זְנוּת
בְּאוֹתוֹ צַד שֶׁל יֵצֵר הָרַע, כִּף גַּם
מוֹשֵׁף לְאוֹתוֹ בֵּן רוּחַ טְמָאָה
אַחֲרָת, שְׂמַטְמָאת, וְכֻלָּם מַעֲיָדִים
עֲלָיו שֶׁהוּא מְזוֹר, וְכִף כָּל מַעֲשֵׂיו
וְצַדְדָיו בְּאוֹתוֹ גִּזְוֹן מִשָּׁם.

מִהֵיבְרָא הִזָּה יוֹצֵאת רוּחַ אַחַת
שְׂמַמְנָה עַל אוֹתָן רוּחוֹת
שְׂנִקְרָאוֹת צְפוּנִי. וְסִימְנָךְ - (מִשְׁלִי
כז) צְפוּנִיָּה צְפוֹן רוּחַ. וְזֵהוּ הַמְּמַנָּה
עַל זֵה. וְהֵיכַל הַשְּׁבִיעִי הִזָּה כְּנֻגַד
אוֹתוֹ שֵׁם שְׂנִקְרָא (יחזקאל לא) אֲרִץ
תְּחִתִּית. וְעַל זֵה כְּתוּב, (יואל ב) וְאֵת
הַצְּפוּנִי אֲרַחֵיק מֵעֲלֵיכֶם.

כָּאן הִיא נִקְדָּה אַחַת שְׂעוֹמְדָת
לְפָנָי וּלְפָנָיִם, וּמִכָּאן יוֹצֵאת כָּל
רוּחוֹת אַחֲרוֹת שְׂמַשׁוּטוֹת
בְּעוֹלָם וְשׁוֹלְטוֹת בְּעוֹלָם הִזָּה בְּכָל
אוֹתָם דְּבָרִים וּמַעֲשִׂים שְׂנַמְסְרוּ
לְצַד הַשְּׂמָאל. וּמִכָּאן יוֹצְאִים כָּל
אוֹתָם זִיקִים וְנִיצוּצוֹת שְׂדוּעֵכִים
מִיָּד, לוֹהֵטִים וְדוּעֵכִים, וּמְאֵלָה
יוֹצֵאת רוּחוֹת אַחֲרוֹת שְׂשׁוּטוֹת
בְּעוֹלָם וּמִשְׁתַּתְּפוֹת עִם אוֹתָן
שְׂיֵצְאוּ מִתּוֹף תְּהוּם רַבָּה. וְהוּא זֵה
הֵיכַל, כְּמוֹ שְׂנִאָמַר (תהלים לו)

דָּא, דְּתַנְיָנָן, סְחָטָה עֲנָבִין, וְיִהִיבַת לִיה, וְגֵרִימַת מוֹתָא לִיה, וּלְכָל עֲלָמָא אַבְתְּרִיה.

בְּהִיבְרָא דָּא, קִימָן כָּל אֵינּוֹן נִשְׁמַתִּין
מִסְאַבִּין, דְּנַחְתֵּי לְכָל אֵינּוֹן דִּי
בְּסִטְרָא דָּא מְתַדְבְּקִי, וְהֵהוּא רוּחָא דְנַחְתָּא
לְכָל אֵינּוֹן דִּי מִסְטְרָהָא, מֵהֶכָּא נַפְקִי. כְּגוֹוְנָא
דְּאֵינּוֹן סְטוּ אֲרַחֵיְהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, וְאַשְׂתַּדְּלוּ
בְּזִנּוּתָא, בְּאַתְרֵי דְלֹא אֲצִטְרִין, לְאַתְרַחֲקָא
מְאַרְחַ קְשׁוּט. כְּדִין, כְּמָה דְּאִיהוּ אַתְדְּבַק (דף
רס"ח ע"א) בְּהֵהוּא סִטְרָא דִּיֵּצֵר הָרַע בְּזִנּוּתָא, הֵכִי
נְמִי נְפִיק מִהֵיכְלָא דָּא רוּחָא מְסַאבָּא, לְסַאבָּא
לִיה, וְלִבְרָא דְנַפְיק מִתְּמָן.

וְהֵהוּא בְּרָא אֲקָרִי מְזוֹר, דְּאֵתִי מִסְטְרָא דְאֵל
זָר. כְּמָה דְּאִיהוּ אֲשַׁתְּכַח בְּהֵהוּא
תִּיאוּבְתָא, וּבְהֵהוּא זְנוּתָא בְּהֵהוּא סִטְרָא דִּיֵּצֵר
הָרַע, הֵכִי נְמִי מְשִׁיף לְגַבִּיָּה דְהֵהוּא בְּרָא רוּחָא
אַחְרָא מְסַאבָּא, דְּסַאיב, וְכֻלָּא סְהַדִּין עֲלֵיה
דְּאִיהוּ מְזוֹר, וְהֵכִי כָּל עוֹבְדוּי וְסִטְרוּי בְּהֵהוּא
גְּוֹוְנָא מִשָּׁם.

מִהֵיבְרָא דָּא נְפִיק חַד רוּחָא, דִּי מְמַנָּא עַל
אֵינּוֹן רוּחִין דְּאֲקָרִי צְפוּנִי. וְסִמְנִיךְ,
(מִשְׁלִי כז) צְפוּנִיָּה צְפוֹן רוּחַ. וְהַאי אִיהוּ מְמַנָּא עַל
דָּא. וְהַאי הֵיכְלָא שְׂבִיעֵאָה, לְקַבֵּל הֵהוּא שְׂמָא
דְּאֲקָרִי (יחזקאל לא) אֲרִץ תְּחִתִּית. וְעַל דָּא כְּתוּב,
(יואל ב) וְאֵת הַצְּפוּנִי אֲרַחֵיק מֵעֲלֵיכֶם.

הֶכָּא אִיהוּ נְקוּדָה חַדָּא, דְּקִימָא לְגוּ כְּגוּ,
וּמֵהֶכָּא נַפְקִי כָּל אֵינּוֹן רוּחִין אַחְרָנִין
דְּשִׁטָּאן בְּעֲלָמָא, וְשִׁלְטִין בְּהַאי עֲלָמָא, בְּכָל
אֵינּוֹן מְלִין וְעוֹבְדִין, דְּאַתְמְסְרוּ בְּסִטְרָא
דְּשְׂמָאֲלָא. וּמֵהֶכָּא נַפְקִי כָּל אֵינּוֹן זִיקִין
נְצִיִצִין, דְּמִתְדַּעְכֵי לְאַלְתֵּר, לְהֵטִי וּמִתְדַּעְכֵי.
וּמְאֵלִין נַפְקִין רוּחִין אַחְרָנִין, דְּשִׁטְיִין בְּעֲלָמָא,

וּמִשְׁתַּתְּפִי לְאֵינּוֹן דְּנַפְקוּ מִגּוּ תְּהוּמָא רַבָּא. וְאִיהוּ הַאי הֵיכְלָא, כְּמָה דְּאֵת

משפטיך תהום רבה. ואתן רוחות שלא נמסרו להתגשם בעולם, ונראות ואינן נראות, נראות כמו שנתבאר.

ואחר כך אותן רוחות שמשוטטות בעולם, ואלה עומדות להרחיש נסים לבני אדם, משום שאלה לא עומדים בטנפת של טמאה כל כך כמו האחרים, ורוח אחת ממנה עליהן, ונקראת נסיר"א, שהתנסרה מאותם צדדים שטמאים יותר, ואלו פורחים באויר ומרעים לצד שלהם, כדי לעשות נסים לאותם שבצד הקדשה.

ומהרוח דא דאתנסר, דאקרי נסיר"א, מנייה נפקי כמה סטרין אחרנין, מתפרשן לזנייהו, וכלהו קיימאן שליחאן בעלמא, כל חד בדקא חזי ליה, עד דאתמנון לתתא מלכין וסרכין. ולית לון קיומא תדיר, כאינון אחרנין דלעילא. בהיבלא דא אתדבקותא דסטר מסאבא, וכל תיאובתין מסאבין, ומסאבי לעלמא. האי איהו זמין לאפקא בכל רגעא ושעתא אשא, ולית מאן דקאים קמיה. מהכא נפיק אשא דרוחא תקיפא לתתא, לאתדנא ביה חייבי עלמא. ומהכא נפקא רוחא מלהטא, דאיהו אשא ותלגא, דאקרי צלמון.

כמה דאת אמר (תהלים סח) תשלג בצלמון. בהיבלא דא, קיימאן ארבעה פתחין, דמתפרשן לארבע סטרין לבר. ואלין אחדין ולא אחדין בסטרא דקדושה. לא אתאחד, אלא דאתחזי באינון פתחין נהורא דנהיר, ואיהו אתר דמתתקן בכל פתחא ופתחא, לאינון חסידי דשאר עמין, אינון דלא אבאישו לון לישראל, ואשתדלו עמהון בקשוט. אלין קיימי באלין פתחין, ונניחי

(מהצד הזה, ונחים מהצד הזה).

אמר (תהלים לו) משפטיך תהום רבה. ואינון רוחין דלא אתמסרו למגלם בעלמין, ואתחזון ולא אתחזון אתחזון כמה דאתמר.

ולבתר אינון רוחין דשטיין בעלמא, ואלין קיימי למרחש נסין לבני נשא. בגין דאלין לא קיימין בטנופא דמסאבא כל כך כאחרנין. וחד רוחא ממנא עלייהו, ואקרי נסיר"א, דאיהו אתנסר מאינון סטרין דמסאבו יתיר, ואלין פרחי באוירא, ואבאישו לסטרא דלהון, בגין למעבד נסין לאינון די בסטרא דקדושה.

ומרוחא דא דאתנסר, דאקרי נסיר"א, מנייה נפקי כמה סטרין אחרנין, מתפרשן לזנייהו, וכלהו קיימאן שליחאן בעלמא, כל חד בדקא חזי ליה, עד דאתמנון לתתא מלכין וסרכין. ולית לון קיומא תדיר, כאינון אחרנין דלעילא. בהיבלא דא אתדבקותא דסטר מסאבא, וכל תיאובתין מסאבין, ומסאבי לעלמא. האי איהו זמין לאפקא בכל רגעא ושעתא אשא, ולית מאן דקאים קמיה. מהכא נפיק אשא דרוחא תקיפא לתתא, לאתדנא ביה חייבי עלמא. ומהכא נפקא רוחא מלהטא, דאיהו אשא ותלגא, דאקרי צלמון. כמה דאת אמר (תהלים סח) תשלג בצלמון.

בהיבלא דא, קיימאן ארבעה פתחין, דמתפרשן לארבע סטרין לבר. ואלין אחדין ולא אחדין בסטרא דקדושה. לא אתאחד, אלא דאתחזי באינון פתחין נהורא דנהיר, ואיהו אתר דמתתקן בכל פתחא ופתחא, לאינון חסידי דשאר עמין, אינון דלא אבאישו לון לישראל, ואשתדלו עמהון בקשוט. אלין קיימי באלין פתחין, ונניחי

תמן. (נ"א מהאי סטרא ונניחי מהאי סטרא).

בפתח ההיכל הזה באמצע, לחוץ, ששה פתחים שנאחזים בהיכל הזה, וכלם אחוזים בו. כאן יש חלונות פתוחים לצד של האור הקדוש, ואותם מקומות מתקנים למלכי שאר העמים, אותם שלא הציקו לישראל, והגנו עליהם תמיד. לאלה יש כבוד משום ישראל, ונהנים באותה האפלה שבה יושבים מתוך אור שמאיר מצד הקדשה, כמו שנאמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד.

ואם עשו צרות לישראל או שדחקו אותם, כמה הם שאחזים בהם, ודנים אותם למטה שלש פעמים ביום בכמה דינים משנים אלה מאלה, את אותם מלכים שהציקו להם, שנדונו באותו העולם בכמה דינים, וכל יום ויום מעידים עדות על ישראל ועל אמונתם, ויורדים למטה ונדונים שם. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

עד כאן שבעה היכלות, מדורי צד הטמאה מצד הנחש. אשרי חלקו של מי שנצל ממנו ומלחישתו שלא יתנשף ממנו ולא יטיל בו ארס, שימות בו. יש להשמר ממנו מכל הצדדים, מלמעלה ומלמטה. מי שנצל מהראש, לא ינצל מן הזנב, כשמכופף ראש, זקוף את הזנב, מכה והורג.

ועם כל זה, (קהלת י) אם ישף הנחש בלא לחש. כמו ששנינו, נוטל רשות ומוציא נשמה. משום כך צריך אדם להשמר שלא יחטא לפני הקדוש ברוך הוא, כדי שלא ילחשו לו לאותו נחש שינשף וינרג. (אשריהם אותם צדיקים שיודעים דרכים קדושות ללכת בהן, שלא ללכת אחר

בפתח דהאי היכלא באמצעיתא, לבר, שית פתחין דמתאחדי בהאי היכלא, וכלהו אחדין ביה. הכא אית פוין פתיחין, לסטרא דנהורא קדישא, ואינון דוכתיין מתתקני למלכי שאר עמין, אינון דלא עאקו לון לישראל, ואגיננו עליהו תדיר. אלין אית לון יקר בגיניהון דישראל, ואתהנו בההוא אפלה דאינון יתבין, מגו נהורא דנהיר מסטרא דקדושה. כמה דאת אמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד.

ואי עבדו עאקו לישראל, או דחיקו לון. כמה אינון דאחדין בהו, ודיינין להו לתתא תלת זמנין פיומא, מפמה דינין משניין אלין מאלין, לאינון מלכין דעאקו להו, דאתדנו בההוא עלמא בכמה דינין. וכל יומא ויומא סהדין סהדותא עליהו דישראל, ועל מהימנותא דלהון, ונחתי לתתא ואתדנו תמן. זכאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

עד הכא שבע היכלין, מדורי דסטרא מסאבא, מסטרא דנחש. זכאה חולקיה מאן דאשתזיב מניה, ומלחישותיה, דלא יתנשף מניה, ולא יטיל ביה ארסא, דימות ביה. (דף רס"ח ע"ב) מכל סטרין אית לאסתמרא מניה, מעילא ומתתא. מאן דישתזיב מרישא, לא ישתזיב מזנבא. פד אכיה רישא, זקיף זנבא, מחי וקטיל.

ועם כל דא, (קהלת י) אם ישוף הנחש בלא לחש. כמה דתנינו, נוטיל רשו ואפיק נשמתא. בגין כך אצטרף ליה לבר נש לאסתמרא, דלא יחוב קמי קדשא בריה הוא, בגין דלא ילחישו ליה לההוא חוץ דינשוף ויקטל. (ס"א

זכאין אינון צדיקניא דנרעין ארמין קדישין למיסה בהו ולא למיסה בחר ההוא חוץא בישא סטרא אחרא מסאבא ומתפרשי

אותו נחש רע, הצד האחר הטמא, ונפרדים ממנו ולא מתפתים אחריו. אשריהם בעולם הזה, אשריהם בעולם הבא.

וַיִּיצֶר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם אֶת הָאָדָם עֶפְרָ מִן הָאֲדָמָה (בראשית ב), עֶפְרָ הוּא, וְלֹא חֹמֶר. עֶפְרָ הוּא, וַיָּשׁוּב לְעֶפְרָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם א) כִּי עֶפְרָ אֶתָּה וְאֵל עֶפְרָ תִּשׁוּב, (לאחר שחטא נעשה מזון לנחש ולפיכך וכו') אַחַר שְׁחָטָא. וּמִשׁוֹם כֶּךָ פְּתוּב עַל הַנְּחֹשׁ, (שם) וְעֶפְרָ תֹאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. עֶפְרָ זֶה הוּא אָדָם, שְׁכַתוּב כִּי עֶפְרָ אֶתָּה וְגו'. וּמִשׁוֹם כֶּךָ פְּתוּב עֶפְרָ וְלֹא כְּתוּב אֲדָמָה וְלֹא חֹמֶר, וְכַתִּיב (ישעיה סה) וְנָחַשׁ עֶפְרָ לְחֹמוֹ.

עַד שִׁיתְעוּרֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּבְעַר אֶת אוֹתָהּ רוּחַ טְמֵאָה מִן הָעוֹלָם, שְׁכַתוּב (שם כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֹצַח וְגו'. וַיִּקֵּים אֶת אוֹתוֹ עֶפְרָ וַיַּעֲרֵר אוֹתוֹ לְשִׁמּוֹחַ בְּעוֹלָם, שְׁכַתוּב (שם כו) הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרָ וְגו'.

כְּתוּב (בראשית א) וַהֲנַחֵשׁ הָיָה עָרוֹם, וְהָרִי בְּאָרְנוֹ. אֲבָל הַצַּד שְׂרוּכֵב עָלָיו נוֹתֵן לוֹ כַּח לְשִׁלְטַת וּלְפִתּוֹת וּלְהַשְׁטִין. וְזֶהוּ סוּד הַזֵּכֶר, שֶׁהָרִי הַזֵּכֶר שׁוֹלֵט עַל הַנְּקֵבָה וְנוֹתֵן בָּהּ כַּח. הַשְּׂמֵשׁ וְהַלְבָּנָה מְשֻׁמְשִׁים כְּאֶחָד, וְלֹא נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים. חֹשֶׁף וְאֶפְלָה מְשֻׁמְשִׁים כְּאֶחָד. הוּא חֹשֶׁף וְהִיא אֶפְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, (שמות ט) וַיְהִי חֹשֶׁף אֶפְלָה. חֹשֶׁף וְעַרְפֵּל. מִשׁוֹם שֵׁישׁ חֹשֶׁף וַיֵּשׁ חֹשֶׁף.

שְׁנֵינּוּ, מִי שְׂרוּאָה גָּמַל בְּחִלּוּמוֹ, מִיתָה נִגְזְרָה עָלָיו וְנֹצַל מִמֶּנָּה, מִשׁוֹם שֶׁהוּא צַד הַטְּמֵאָה, וְזֶהוּ (בראשית א) קֶץ כָּל בִּשְׁוֹר.

יוֹם אֶחָד הָיָה יוֹשֵׁב רַבִּי אֶלְעָזָר לְפָנָי רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, קֶץ כָּל בִּשְׁוֹר הַזֶּה, הָאֵם נִהְיָה מֵאוֹתָם קְרִבְנוֹת שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מִקְרִיבִים עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ אוֹ לֹא? אָמַר לוֹ, כִּלְמַסּוֹ הָיוּ נִהְיָנִים כְּאֶחָד, לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

מִנִּיה וְלֹא אֶתְפֹּתוֹ אֶבְתְּרִיה וְכִאִין אֵינִן בְּעֵלְמָא רִין וְכִאִין אֵינִן בְּעֵלְמָא דְאַתִּי. וַיִּיצֶר יי' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָ מִן הָאֲדָמָה. עֶפְרָ אִיהוּ, וְלֹא חוֹמֶר. עֶפְרָ

אִיהוּ, וַיִּתּוּב לְעֶפְרָא. כְּמָה דְאַתָּה אָמַר, (בראשית א) כִּי עֶפְרָ אֶתָּה וְאֵל עֶפְרָ תִּשׁוּב. (נ"א לְכַתֵּר דְּחִטָּא אֶתְעֵבִיד מִזוּנָא לְנַחֵשׁ וּבְנִין כֶּךָ וכו') לְכַתֵּר דְּחִטָּא, וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב בֵּיה בְּנַחֵשׁ, וְעֶפְרָ תֹאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. עֶפְרָ דָּא הוּא אָדָם, דְּכַתִּיב כִּי עֶפְרָ אֶתָּה וְגו'. וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב עֶפְרָ, וְלֹא כְּתִיב אֲדָמָה, וְלֹא חוֹמֶר, וְכַתִּיב (ישעיה סה) וְנָחַשׁ עֶפְרָ לְחֹמוֹ.

עַד דִּיתְעַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וַיִּבְעַר לְהַהוּא רוּחָא מְסֻאָבָא מְעֵלְמָא, דְּכַתִּיב, (ישעיה כה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֹצַח וְגו', וַיִּקֵּים לְהַהוּא עֶפְרָ, וַיִּתְעַר לִיה לְמַחְדֵּי בְּעֵלְמָא, דְּכַתִּיב (ישעיה כו) הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שְׁכֵנֵי עֶפְרָ וְגו'.

כְּתִיב (בראשית א) וַהֲנַחֵשׁ הָיָה עָרוֹם, וְהָאֵ אֹקִימָנָא. אֲבָל סִטְרָא דְרָכִיב עָלֶיהָ, יְהִיב לִיה חִילָא לְשִׁלְטָאָה, וּלְמַפְתִּי, וְלֹא־סִטְאָה. וְדָא הוּא רִזָּא דְדַכּוּרָא, דְּהָא דְכּוּרָא שְׁלִיט עַל נוֹקְבָא, וַיְהִיב בָּהּ חִילָא. שְׁמֵשָׁא וְסִיְהָרָא מְשֻׁמְשִׁין פְּחָדָא, וְלֹא מְתַפְרָשִׁין לְעֵלְמִין, חֹשֶׁף וְאֶפְלָה מְשֻׁמְשִׁין פְּחָדָא. אִיהוּ חֹשֶׁף, וְאִיהוּ אֶפְלָה. כְּמָה דְאַתָּה אָמַר (שמות י) וַיְהִי חֹשֶׁף אֶפְלָה. חֹשֶׁף וְעַרְפֵּל. בְּגִין דְּאִית חֹשֶׁף, וְאִית חֹשֶׁף.

תַּנּוּ, מָאן דְּחִמָּא גָּמַל בְּחַלְמִיָּה, מִיתָה אֶתְגַּזְרַת עָלֶיהָ, וְאֶשְׁתַּזִּיב מִינָהּ. בְּגִין דְּאִיהוּ סִטְרָא מְסֻאָבָא, וְהָאֵ אִיהוּ (בראשית ו) קֶץ כָּל בִּשְׁוֹר.

יּוֹמָא חַד הָוָה יְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָאֵ קֶץ כָּל בִּשְׁוֹר אֶתְהַנִּי מֵאֵינּוֹן קְרִבְנִין דִּיהוּ יִשְׂרָאֵל מִקְרִבִין עַל גְּבֵי מִדְּבַחָא, אוֹ לֹא. אָמַר לִיה, כִּלְאֵ הוּוּ מְסַתְּפָקִי כְּחָדָא, לְעִילָא וּלְתַתָּא.

ובא ראה, פהנים ולוים וישראלים, הם נקראים אדם עם חבור לאותם רצונות קדושים שעולים מתוכם, ואותו שה או כבש או אותה בהמה שמקריבים, צריך שטרם תקרב על המזבח, לפרש עליה את כל החטאים וכל העונות וכל ההרהורים הרעים שעשה, ואז היא נקראת בהמה בכל, בתוך אותם חטאים ורעות והרהורים.

כמו שהקרבן לעזאזל, שכתוב (ויקרא טו) והתודה עליו את כל עונת בני ישראל וגו' - כך גם פאן. וכשעולה על גבי המזבח, מגיע לו על כל אחד בפלים. ומשום כך זה עולה למקומו, וזה עולה למקומו. זה בסוד אדם, וזה בסוד בהמה. כמו שנאמר, (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע ה'.

חביתים וכל שאר המנחות, לעורר רוח הקדש ברוח הפהן, ושירת הלויים, ותפלת ישראל. ובאותו הענין והשמן והקמח שעולים, נרוים ונהנים כל שאר בעלי הדין שלא יוכלו לשלט באותו דין שנמסר להם, והכל בפעם אחת. בא וראה, הכל נעשה בסוד האמונה, להנות זה בזה, ולעלות למעלה מי שצריך עד אין סוף.

אמר רבי שמעון, הרימותי ידי בתפלות למעלה, שכשצריך עומד אותו רצון שלא נודע ולא נתפס לעולמים, הראש הנסתר יותר למעלה, ואותו ראש מוציא מה שמוציא, ולא ידוע. ומאיר מה שמואיר, הכל בסתר.

רצון המחשבה העליונה, לרדף אחריו ולהיות נאור ממנו. מסך אחד נפרס, ומתוך אותו מסך ברדיפת אותה המחשבה העליונה, מגיע ולא מגיע, עד

ותא חזי, פהני וליואי וישראל, אינון אקרוין אדם, בחבורא דאינון רעותין קדישין, דסלקא מגווייהו. והוא אמרא, או כבשא, או ההוא בהמה, האי דקרבין, אצטריך עד לא אתקריב על מדבחה, לפרשא עלה כל חטאין, וכל חובין, וכל הרהורין בישין דעבד. וכדין ההיא, אתקרי בהמה בכלא, בגו אינון חטאין ובישין והרהורין.

בגוונא דקרבנא דעזאזל, דכתיב, (ויקרא טו) והתודה עליו את כל עונות בני ישראל וגו', הכי נמי הכא. וכד סלקא על גבי מדבחה, מטו לה על חד תרין. ובגין כך, דא סלקא לאתריה, ודא סלקא לאתריה, דא ברזא דאדם, ודא ברזא דבהמה, כמה דאת אמר (תהלים לו) אדם ובהמה תושיע יי'.

חביתין וכל שאר מנחות, לאתערא רוחא דקודשא, ברעותא דכהנא, ושירתא דליואי, וצלותא דישראל. ובההוא תנא, ושמןא וקמחא דסליק, מתרוון ומסתפקי כל שאר מארי דדינין, דלא יכלי לשלטאה בההוא דינא דאתמסר לון, וכלא בזמנא חדא. תא חזי, פלא אתעביד ברזא דמהימנותא, לאסתפקא דא בדא, ולאסתלקא לעילא מאן דאצטריך, עד אין סוף.

אמר רבי שמעון, ארימית ידי בצלותין לעילא, דכד רעותא עלאה, לעילא לעילא, קיימא על ההוא רעותא דלא אתידיע, ולא אתפס לעלמין, רישא דסתים יתיר לעילא, וההוא רישא אפיק מה דאפיק, ולא ידיע. ונהיר מה דנהיר, פלא בסתימו.

רעו דמחשבה עלאה, למרדף אבתריה, ולאתנהרא מניה, חד פריסו אתפרס, ומגו ההוא פריסא ברדיפו דההיא מחשבה

לאותו מסך מאיר מה שמאיר. ואז
אותה מחשבה עליונה מאירה
באור נסתר שלא ידוע,
והמחשבה הזו לא יודעת.

אז מפה אור המחשבה הזה שלא
נודע בהארת (המסך) הפרישה
הפריסה שעומד שמאיר ממה
שלא ידוע ולא נודע ולא התגלה.
ואז הארת המחשבה הזו שלא
נודעת מפה בהארת המסך,
ומאירים פאחד.

ונעשים תשעה היכלות,
וההיכלות אינם אורות, ואינם
רוחות, ואינם נשמות, ואין מי
שיעמד בהם. רצונם של כל
תשעה האורות, כלם עומדים
במחשבה, שהיא אחת מהן
בחשבון, כלם לרדף אחריהם.
בשעה שעומדים במחשבה, ולא
משגים ולא נודעים, ואלו לא
עומדים, לא ברצון ולא במחשבה
עליונה, תופסים בה ולא תופסים
בה. באלו עומדים כל סודות
האמונה, וכל אותם אורות מסוד
המחשבה העליונה ומטה, כלם
נקראים אין סוף. עד כא מגיעים
האורות ולא מגיעים, ולא נודעים
כאן לא רצון ולא מחשבה.

בשמאירה המחשבה ולא נודע
ממה מאירה, אז מתלבשת
ונסתרת בתוך הבינה, ומאיר מי
שמאיר, ונכנסים זה בזה, עד
שכלם נכללים פאחד. ובסוד
הקרוב כשהוא עולה, הכל נקשר
זה בזה ומאיר זה בזה. אזי כלם
עומדים בעליה, והמחשבה
מתעטרת באין סוף. אותו האור
שמאירה ממנו המחשבה
העליונה (שאינו ידע בה כלל), נקרא
אין סוף, שממנו (וממנו)
ועומדת ומאירה למי שמאירה,
ועל זה הכל עומד. אשרי חלקם
של הצדיקים בעולם הזה ובעולם
הבא.

עלאה, מטי ולא מטי, עד ההוא פריסא נהיר
מה דנהיר. וכדין ההוא מחשבה עלאה, נהיר
בנהירו סתים דלא ידיע. והאי מחשבה לא ידע.

בדין בטש האי נהירו דמחשבה דלא אתיידע,
בנהירו (נ"א דפריסא) דפריסא, דקיימא דנהיר
ממה, (דף רס"ט ע"א) דלא ידיע, ולא אתיידע, ולא
אתגליא. וכדין, (נ"א הא) דא נהירו דמחשבה דלא
אתיידע, בטש בנהירו דפריסא, ונהרין פחדא.

ואתעבירו תשעה היכלין, והיכלין לאו אינון
נהורין, ולא אינון רוחין, ולא
אינון נשמתין, ולא אית מאן דקיימא בהו.
רעותא דכל תשע נהורין, קיימי פלהו
במחשבה, דאיהי חד מנייהו בחושבנא, פלהו
למרדף אבתרייהו. בשעתא דקיימי
במחשבה, ולא מתדבקן ולא אתיידעו. ואלין
לא קיימי, לאו ברעותא, ולא במחשבה
עלאה, תפסין בה ולא תפסין. באלין קיימין
כל רזין דמהימנותא, וכל אינון נהורין, מרזא
דמחשבה עלאה ולתתא, פלהו אקרונ אין
סוף. עד הכא מטון נהורין, ולא מטון, ולא
אתיידעו לאו הכא רעותא, ולא מחשבה.

בר נהיר מחשבה, ולא אתידע ממאן דנהיר,
כדין אתלבש ואסתים גו בינה, ונהיר מאן
דנהיר, ואעיל דא בדא, עד דאתפלילו כלהו
כחדא. וברזא דקרבנא כד סליק, פלא אתקשר
דא בדא, ונהיר דא בדא, כדין קיימי כלהו
בסליקו, ומחשבה אתעטר באין סוף. ההוא
נהירו דנהיר מניה מחשבה עלאה, (נ"א ולא ידע

איהו בה כלל), אקרי אין סוף, דמניה (נ"א ומניה)
אשתכח וקיימא ונהיר למאן דנהיר, ועל דא
כלא קאים. זפאה חולקיהון דצדיקיא
בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

תא חזי, האי סטרא אחרא, דאקרי קץ כל
בשר, כמה דקשורא אשתכח לעילא בחדו,
אוף הכי נמי לתתא, בחדוותא, ורעותא
לאסתפקא כלא לעילא ותתא, ואימא קיימא
עלייהו דישראל, כדקא יאות.

תא חזי, בכל ריש ירחא וירחא, כד סיהרא
אתחדשא, יהבין ליה להאי קץ כל בשר,
חולקא חדא יתיר על קרבנין, לאתעסקא ביה,
ואשתמש בחולקיה, ויהא סטרא דישראל
בלחודייהו, בגין דיתאחדון במלכיהון.

ודא איהו שעיר, בגין דאיהו חולקא דעשו,
דכתיב ביה שעיר. (בראשית כז) הן עשו אחי
איש שעיר. ועל דא איהו אשתמש בחולקיה,
וישראל אינון משתמשי בחולקיהון. בגין כף
כתיב, (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו יה ישראל
לסגלתו.

ותא חזי, האי קץ כל בשר, כל רעותיה לאו
איהו אלא בבשרא תדיר. ובגין כף,
תקוונא דבשרא תדיר לגביה, ועל דא אקרי קץ
כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא,
ולאו על נשמתא, נשמתא סלקא לאתרה,
ובשרא אתייהיב לאתר דא, כגוונא דקרבנא,
דרעותא סלקא לאתר חד, ובשרא לאתר חד.
ובר נש דאיהו זפאה, איהו קרבנא ממש
לכפרא, ואחרא דלאו איהו זפאה, לא.

בגין דביה מומא, דכתיב (ויקרא כב) פי לא לרצון
יהיה לכם. ועל דא צדיקא כפרה איהו
בעלמא, וקרבנא ממש. זפאין אינון צדיקיא
בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

ויבם הענן את אהל מועד, דהא כד חפא עננא
ית משכנא, שראת שכנינתא בארעא,
ואתעבר רוחא מסאבא, דאיהו קץ כל בשר

בא וראה, הצד האחר הזה
שנקרא (בראשית) קץ כל בשר, כמו
שהקשר נמצא למעלה בשמחה,
אף כף גם למטה בשמחה ורצון,
לספק את הכל למעלה ולמטה,
והאם עומדת על ישראל פראוי.
בא וראה, בכל ראש חודש וחדש
כשהלכנה מתחדשת, נותנים
לקץ כל בשר הזה חלק אחד יתר
על הקרבנות להתעסק בו
ומשתמש בחלקו, ויהיה הצד של
ישראל לבדם, כדי שייתאחדו עם
מלכם.

וזהו השעיר, משום שהוא חלקו
של עשו שכתוב בו שעיר. (בראשית
כז) הן עשו אחי איש שעיר. ועל
כן הוא משתמש בחלקו, וישראל
משתמשים בחלקם. משום כף
כתוב, (תהלים קלה) פי יעקב בחר לו
יה ישראל לסגלתו.

ובא ראה, קץ כל בשר הזה, כל
רצונו אינו אלא בבשר תמיד.
ומשום כף תקוון הבשר תמיד
אליו, ועל כף נקרא קץ כל בשר.
וכשהוא שולט, הוא שולט על
הגוף, ולא על הנשמה. הנשמה
עולה למקומה, והבשר נתן
למקום הזה, כמו הקרבן -
שהרצון עולה למקום אחד,
והבשר למקום אחד.

ואדם שהוא צדיק, הוא קרבן
ממש לכפרה, ואחר שאינו צדיק
- לא, משום שיש בו מום, שכתוב
(ויקרא כב) פי לא לרצון יהיה לכם.
ועל כן הצדיק הוא כפרה בעולם
וקרבן ממש. אשריהם הצדיקים
בעולם הזה ובעולם הבא.

ויבם הענן את אהל מועד. שהרי
כשכסה הענן את המשכן, שרתה
שכינה בארץ, והעברה רוח
הטמאה, שהוא (בראשית) קץ כל
בשר, מהעולם, והסתלק ונכנס
לגב תהום רבה, ורוח קדשה

שְׁרֵתָהּ עַל הָעוֹלָם, שְׁפֹתוֹב וַיִּכַּסּ
הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד.

וַיִּכְתֹּב וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לְבוֹא אֶל
אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן.
מִשּׁוּם שְׁרוּחַ קֹדֶשׁ שְׁרֵתָהּ עַל
הָעוֹלָם, וְרוּחַ הַטְּמֵאָה הִסְתַּלְּקָה,
פָּרַט לְשֹׁמְשִׁיכּוֹ אוֹתוֹ אוֹתָם
רְשָׁעִים כְּמִקְדָּם עַל הָעוֹלָם. שָׂאֵם
הֵם לֹא הָיוּ מוֹשְׁכִים אוֹתוֹ עַל
הָעוֹלָם, לֹא הָיָה נִמְצָא. וְלַעֲתִיד
לָבֹא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַעֲבִירוֹ מִהָעוֹלָם, שְׁפֹתוֹב ^{(ישעיה}
כח) בְּלַע הַמָּוֹת לְנִצָּח וּמָחָה ה'
אֱלֹהִים דְּמָעָה מֵעַל כָּל פְּנִים
וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ
כִּי ה' דִּבֶּר. וַיִּכְתֹּב ^(זכריה יג) וְאֵת
רוּחַ הַטְּמֵאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

יְמִלֵךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

מֵעֲלָמָא, וְאִסְתַּלַּק וְעָאֵל בְּנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא
רְבָא, וְרוּחָא קְדִישָׁא שָׂרָא עַל עֲלָמָא, דְכִתְיֵב
וַיִּכַּסּ הָעֵנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד.

וַיִּכְתֹּב וְלֹא יָכֹל מֹשֶׁה לְבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי
שָׁכַן עָלָיו הָעֵנָן, בְּגִין דְּרוּחָא קְדִישָׁא
שָׂרָא עַל עֲלָמָא, וְרוּחָא מְסֻאָבָא אִסְתַּלַּק, בְּר
דְּאִמְשִׁיכוֹ לִיה אִינוּן חִיבִיבָא כְּמִלְקָדְמִין עַל
עֲלָמָא, דְּאִי אִינוּן לֹא אִמְשִׁיכוֹ לִיה עַל עֲלָמָא,
לֹא אֲשַׁתְּכַח. וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי, זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְאַעֲבִירָא לִיה מֵעֲלָמָא, דְכִתְיֵב, ^(ישעיה כח)
בְּלַע הַמָּוֹת לְנִצָּח וּמָחָה יִי אֱלֹהִים דְּמָעָה מֵעַל
כָּל פְּנִים וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יָסִיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי
יִי דִּבֶּר. וַיִּכְתֹּב ^(זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה
אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ.

בְּרוּךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

יְמִלֵךְ יִי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

הַדְרָן לְסִיּוּם סֵפֶר שְׁמוֹת מִסְפֵּר הַזֹּהַר

הַדְרָן עֲלֵךְ סֵפֶר שְׁמוֹת מִסְפֵּר הַזֹּהַר. וְהַדְרָךְ עֲלֵן. דַּעְתָּן עֲלֵךְ סֵפֶר שְׁמוֹת מִסְפֵּר הַזֹּהַר. וְדַעְתָּךְ עֲלֵן. לֹא נִתְגַּשִּׁי מִנֶּךָ סֵפֶר שְׁמוֹת מִסְפֵּר הַזֹּהַר. וְלֹא תִתְגַּשֵּׁי מִנִּי. לֹא בְעֵלְמָא הַדְרִין וְלֹא בְעֵלְמָא דְאַתִּי: (ב"ב)

הַעֲרַב נָא יי אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ וְצִאֲצָאֵי צִאֲצָאֵינוּ, וְצִאֲצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. כָּלְנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה. מֵאוֹיְבֵי תַחֲכֻמְנִי מִצֹּתְךָ, כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי. יְהִי לְבִי תָמִיד בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוּשׁ. לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָּם חִיֵּיתִנִּי. בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמַדְנֵי חֻקֶּיךָ. אָמֵן אָמֵן אָמֵן סֶלָה וְעַד. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁשָּׁמַתְּ חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ וְלֹא שָׁמַתְּ חֻלְקֵנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קְרֻנוֹת. שְׂאֵנוּ מְשֻׁכְּמִים וְהֵם מְשֻׁכְּמִים. אָנוּ מְשֻׁכְּמִים לְדְבָרֵי תוֹרָה וְהֵם מְשֻׁכְּמִים לְדְבָרִים בְּטָלִים. אָנוּ עֹמְלִים וְהֵם עֹמְלִים, אָנוּ עֹמְלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר, וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אָנוּ רְצִים וְהֵם רְצִים, הֵם רְצִים לְבָאֵר שַׁחַת, וְאָנוּ רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֵם לְבָאֵר שַׁחַת. אֲנִשִּׁי דְמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם, וְאֲנִי אֲבַטַח בְּךָ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּשֵׁם שֶׁעֲזַרְתָּנִי לְסִיּוּם סֵפֶר שְׁמוֹת. כֶּךָ תַּעֲזֹרְנִי לְהִתְחַיֵּל סְפָרִים אֲחֵרִים וּלְסִיּוּמָם. לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד מִתּוֹךְ הֶרְחַבְתָּ. לְשֹׁמֵר וּלְעֹשֵׂוֹת וּלְקַיָּים אֶת כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה. וְזִכּוֹת כָּל הַתְּנָאִים (וְהַנְּבִיאִים) וְתַלְמוּדֵי חֻכְמִים הַנּוֹכְרִים בְּסֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר, יַעֲמֵד לִי וּלְזֵרְעִי וּלְזֵרְעֵי זֵרְעִי, שְׁלֹא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִפִּי וּמִפִּי זֵרְעִי וְזֵרְעֵי זֵרְעִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וַיְקַיָּים בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכֵתוֹב, בְּהִתְחַלְּכֶךָ תִּנְחַה אֶתְךָ בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ. כִּי כִי יִרְבּוּ יְמֶיךָ וַיּוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים. אֲרֵךְ יָמִים בִּימֵינֶךָ, עוֹשֵׁר וְכַבּוֹד בְּשִׂמְחָה. יי עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִכְרֹךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

וַתִּגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (א"ב) בְּעֵלְמָא דְהוּא עֲתִיד לְאַתְחַדְתָּא. וְלֹא חֲתִיבָא מִתְּיָא. וְלֹא סָקָא יְתֵהוֹן לְחַיֵּי עֲלְמָא, וְלִמְבַנֵּי קְרֵתָא דִירוּשָׁלַם. וְלְשִׁכְלָלָא הַכְּלִיָּה בְּגוּה. וְלְמַעֲקַר פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָה. וְלֹא תִבָּא פּוֹלְחָנָא דְשִׁמְיָא לְאַתְרֵיהּ. וַיְמַלִּיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתֵיהּ וַיְקַרְיָהּ. וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיְקַרַּב מְשִׁיחֵיהּ. (א"ב) בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְנָא קְרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן: (א"ב) יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יְתְבָרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (א"ב) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן: (א"ב) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירָתָא. תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא. דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן. (א"ב) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן וְעַל תַּלְמוּדֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמוּדֵי תַלְמוּדֵיהוֹן. דַּעֲסָקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדְרִין וְדִי בְּכָל אֶתְרָא וְאַתְרָא. יְהִי לְנָא וּלְכּוֹן וּלְהוֹן חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי. מִן קֳדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן. (א"ב) יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשִׁבְעָה וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁוְיָא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיָהּ וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְּלָה. לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. (א"ב) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן. (א"ב)

פרשת ויקרא

(דף ב' ע"א)

רבי אלעזר פתח, (ישעיה ז) שאל לך אות מעם יי' אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה. אסתפלנא בדרין קדמאין ודרין בתראין, מה בין דרין קדמאין לדרין בתראין. דרין קדמאין הו' ידעין ומסתפלין בחכמתא עלאה, וידעין לצרפא אתון דאתיהיבו ליה למשה בסניי, ואפילו חייבין דבהון בישראל, הו' ידעין גו אתון חכמתא עלאה. וידעין גו אתון עלאין, וגו' אתון תפאין, חכמתא לאנהגא עובדין בהאי עלמא.

בגין דכל את ואת דאתמסר ליה למשה, הו' מתעטרין וסלקין על רישיהו דחיוון עלאין קדישין. וכלהו חיוון הו' מתעטרי בהו, ופרחין גו אוירא, דנחתא מגו אוירא עלאה, דקיק דלא ידיע.

וסלקין ונחתין אתון רברבין ואתון דקיקין. אתון רברבין נחתין מגו היכלא עלאה טמירא דכלא, ואתון דקיקין הו' נחתין מגו היכלא אחרא תתאה, ואלין ואלין אתמסרו ליה למשה בסניי.

וחבורא דאתון דאינון מתחבראן בטמירו בכל את ואת, פגון א, את יחידא, מתחבראן עמה בטמירו תרין אחרנין לה. וכן פלהו אתמסרו ליה למשה בסניי, וכלהו טמירין גו חברייא, זפאין אינון.

שאר לך אות, אות ממש. דכלהו הו' נטלין ברזא דאתון. וכן פרקב מה כתיב, (יהושע ב) ונתתם לי אות אמת, דא את ו', דדא אקרי אות אמת. ואי תימא שאר אתון לאו אינון אמת. אין, אלא אות דא אות אמת אקרי.

ששאר האותיות אינן אמת - כן,

רבי אלעזר פתח, (ישעיה ז) שאל לך אות מעם ה' אלהיך העמק שאלה או הגבה למעלה. הסתפלתי בדורות ראשונים ודורות אחרונים, מה בין דורות ראשונים לדורות אחרונים? הדורות הראשונים היו יודעים ומתבוננים בחכמה העליונה ויודעים לצרף האותיות שנתנו למשה בסניי, ואפלו הרשעים שב ישראל היו יודעים בתוך האותיות את החכמה העליונה, ויודעים בתוך האותיות העליונות ותוך האותיות הפחתונות חכמה להנהיג את המעשים בעולם הזה.

משום שכל אות ואת שנקמרה למשה, היו מתעטרות ועולות על ראשי החיות הקדושות העליונות, וכל החיות היו מתעטרות בהן, ופורחות לתוך האויר שיורד מתוך האויר העליון, דקיק ולא ידוע.

ועולות ויורדות אותיות גדולות ואותיות דקות. האותיות הגדולות יורדות מתוך ההיכל העליון הטמיר של הכל, והאותיות הדקות היו יורדות מתוך היכל אחר פחתון, ואלה ואלה נמסרו למשה בסניי.

וחבור האותיות שמתחברות בסתר בכל אות ואת, כמו א, אות יחידה, מתחברות עמה בסתר שתי אחרות לה. וכן פלן נמסרו למשה בסניי, וכלן נסטרות בתוך החברים. אשריהם.

שאר לך אות - אות ממש. שכלם היו נוסעים בסוד האותיות. וכן פרקב מה פתוב, (יהושע ב) ונתתם לי אות אמת, זו אות ו', שזו נקראת אות אמת. ואם תאמר, אלא האות הזו נקראת אות אמת.

העמק שאלה, דא אות ה' בתראה דבשמא קדישא. או הגבה למעלה, דא את יו"ד רישא דבשמא קדישא. ודא איהו רזא דכתיב, שאל לך אות מעם יי' אלהיך, אות משמא קדישא, משמע דכתיב מעם יי', דדא איהו שמא דקודשא ברין הוא, את חד דביה, ומשפנא קאים על דא.

תא חזי, פד סליק עננא על משפנא ושרא עלוי, פל אינון רתיכין, וכל (דף ב' ע"ב) אינון מאני משפנא דלעיל, פלהו הוו גו עננא. מה כתיב, (שמות מ) ולא יכול משה לבא אל אהל מועד פי שכן עליו הענן. וכתיב, ויבא משה בתוך הענן, (שמות כד) ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה אי משה לא הוה יכיל לאעלא למשפנא, אמאי הוה יתיב בטורא כל אינון ארבעין יומין.

אָרְיָא (ס"א אינו) בגין לקבלא אורייתא זמנא אתרא דהא תרין לוחין אתקרו בקרמיתא והשתא הנה בטורא כמלקמין. אמר רבי יוסי אי הכי והא כתיב (שמות מ) ויקם משה את המשכן וכו'. וכתיב ולא יכול משה לבא אל אהל מועד. וכתיב ויהי משה בהר ארבעים יום וגו'. וכתיב ויקרא אל משה וגו'. משמע דמשה בטורא הוה כההוא זמנא דקרא ליה. וכתיב מאהל מועד. ואהל מועד לא הוה בטורא דסיני דהא ביניהו דישראל הוה. אמר ליה כההוא זמנא אשתלימו ארבעין יומין. וארבעין יומין הוה משה בטורא. ועננא אתרא עלאה הוה מתקון משפנא ותקון פתורי מכל אינון רוחין קדישין לאתתקנא אתר דהא) **תרי ענני הוו**, (ס"א ענן דנהיר וענן דחשיף) חד דעאל ביה משה. וחד דשארי על משפנא. תא חזי, מה כתיב (שמות מ) וכבוד יי' מלא את המשכן, מלא לא כתיב, אלא מלא, דהוה שלים לעילא ותתא, עם משפנא דלתתא. תקונא טמירא דנחת לתתא ואתתקנת שכינתא.

ארבע סטרין דמשריין אתגנזו. תקונא קדמא דחד משמרה, מאינון ארבע

העמק שאלה - זו אות ה' אחרונה שבשם הקדוש. או הגבה למעלה - זו אות יו"ד הראש שבשם הקדוש. וזהו סוד הפתוב, שאל נא אות מעם ה' אלהיך, אות מן השם הקדוש, משמע שפתוב מעם ה', שזהו שמו של הקדוש-ברוך-הוא, אות אחת שבו, והמשפן עומד על זה.

בא ראה, פשעלה הענן על המשפן ושרה עליו, פל אותן המרפבות וכל אותם פלי המשפן שלמעלה, כלם היו בתוך הענן. מזה כתוב? (שמות מ) ולא יכול משה לבא אל אהל מועד פי שכן עליו הענן. וכתיב, ויבא משה בתוך הענן, (שם כד) ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה. אם משה לא היה יכול להפגס למשפן, למה היה יושב בהר פל אותם ארבעים הימים?

אָרְיָא (כדי לקבל התורה בפעם אחרת, שהרי שני לוחות נשברו בראשונה, ועתה היה בהר בכראשונה. אמר רבי יוסי, אם כן, והרי כתוב (שמות מ) ויקם משה את המשכן וכו', וכתוב ולא יכל משה לבא אל אהל מועד, וכתוב ויהי משה בהר ארבעים יום וגו'. וכתוב ויקרא אל משה וגו'. משמע שמשה היה בהר באותו זמן שקרא לו, וכתוב מאהל מועד, ואהל מועד לא היה בהר סיני, שהרי ביניהם של ישראל היה? אמר לו, באותו זמן נשלמו ארבעים ימים, וארבעים ימים היה משה בהר, וענן אחר עליון היה מתקון המשפן ומתקון השלחנות מכל אותן רוחות קדושות להתקין מקום, שהרי) **שני עננים היו** (ס"א ענן המאיר וענן המחשיף), אחד שנכנס בו משה, ואחד ששרוי היה על המשפן. בא וראה מה כתוב, (שמות מ) וכבוד ה' מלא את המשפן. מלא לא כתוב, אלא מלא, שהיה שלם למעלה ולמטה, עם המשפן שלמטה. תקון טמיר שירד למטה ונתקנה השכינה.

ארבעה צדדים של מחנות נגנזו. תקון ראשון של משמרה אחת מאותן ארבע מחנות, הכל עד

שֶׁהַתִּתְקַנּוּ. הַרְאֵנוּ לְצַד יְמִין צְדָקִיא"ל, הַמְּמַנֶּה הַגְּדוֹל, גְּדוֹל הַמְּחַנּוֹת, שֶׁהוּא תַּחַת שְׁלֹטוֹנוֹ שֶׁל מִיכָא"ל, וְעַמּוֹ הָיוּ מִתְתַּקְּנִים כָּל אוֹתָם הַמְּחַנּוֹת תַּחַת יָדוֹ.

וּמִמְנָה אֶחָד הוֹקֵם עַל אַרְבַּע שָׁלֹשׁ, אַרְבַּע לְמִטָּה, לְפִי שֶׁכָּל אוֹתָם הַמְּחַנּוֹת הָעֲלִיוֹנִים, כְּשִׁירְדִים לְמִטָּה, מְשַׁנִּים אֶת הַשֵּׁם שֶׁלָּהֶם בְּשֵׁמוֹת אֲחֵרִים. כְּשֶׁהֵם עֲלִיוֹנִים, לֹא מְשַׁתְּנִים לְעוֹלָמִים. וְהַמְּמַנֶּה הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה צְדָקִיא"ל עוֹמֵד עֲלֵיהֶם לְפָנִים. אוֹת אַחַת נּוֹצֶצֶת עַל רֵאשִׁיָּהֶם, וְהִיא אֶ קְטָנָה. כְּשֶׁהָאוֹת הַזֹּאת נּוֹצֶצֶת, כָּלֶם נּוֹסְעִים לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנוֹצֶצֶת הַהִתְנוֹצְצוֹת הַזֹּאת.

לְפָנִים מֵהֶם - רְזִיא"ל הַמְּמַנֶּה הַגְּדוֹל, גְּדוֹל הַמְּחַנּוֹת, שְׁעוֹמֵד לְפָנִים תַּחַת שְׁלֹטוֹנוֹ שֶׁל מִיכָא"ל, וְעַמּוֹ כָּל אוֹתָם מְחַנּוֹת שֶׁתַּחַת יָדוֹ, וּמִמְנָה אֶחָד עוֹמֵד עֲלֵיהֶם בְּשֹׁעַר, שְׁנִקְרָא רּוּמִיא"ל. וְסוֹכְבִים אוֹתוֹ י"ב מְמַנִּים, שָׁלֹשׁ אַרְבַּע פְּעָמִים. וְרְזִיא"ל הַמְּמַנֶּה הַגְּדוֹל עוֹמֵד עַל כָּלֶם, שְׁלֹא הַשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ. אוֹת אַחַת נּוֹצֶצֶת עַל רֵאשֵׁם שֶׁל כָּל אוֹתָם הַמְּחַנּוֹת, וְהִיא אוֹת ר'. כְּשִׁזּוֹ נּוֹצֶצֶת, כָּלֶם נּוֹסְעִים לְאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל אוֹתָהּ הַתְּנוֹצְצוֹת. הָאוֹת הַזֹּאת עוֹמֵדֶת עַל הָעֵנֶשׁ שֶׁל מְגִלָּה הַסּוּדוֹת, וְסִימְנָךְ - רִישׁ וְקִלּוֹן.

לְפָנִים מֵהֶם יוֹפִיא"ל הַמְּמַנֶּה הַגְּדוֹל, גְּדוֹל הַמְּחַנּוֹת, תַּחַת שְׁלֹטוֹנוֹ שֶׁל מִיכָא"ל וְעַמּוֹ הָיוּ מִתְתַּקְּנִים כָּל אוֹתָם הַמְּחַנּוֹת שֶׁתַּחַת יָדוֹ, וְלֹא הַתְּגַלּוֹ כְּאֵן בְּחֻשְׁבוֹן, מִשּׁוּם שֶׁלֹא נִשְׁלְמוּ כְּאֵן עַד שֶׁכָּבִאוּ לְבֵית עוֹלָמִים, שֵׁשׁ כָּלֶם נִשְׁלְמוּ, וְהַתְּרַבּוּ הַמְּחַנּוֹת בְּשִׁלְמוֹת. וְיֵמָּה שְׁאֲמַרְנוּ כְּאֵן, כָּל אוֹתָם הַמְּחַנּוֹת שֶׁתַּחַת יָדוֹ, וְשִׁמּוֹ חֲכִמִיא"ל, וְי"ב מְמַנִּים

מְשִׁרְיִין, כָּלֵא עַד דְּאֶתְתַּקְּנוּ. רִישָׁא לְסִטְר יְמִינָא צְדָקִיא"ל, רַב מְמַנָּא, רַב מְשִׁרְיִין, דְּאִיהוּ תַּחּוֹת שׁוֹלְטָנָא דְּמִיכָא"ל, וְעַמִּיהוּ הוּוּ מִתְתַּקְּנִין כָּל אֵינוֹן מְשִׁרְיִין תַּחּוֹת יָדֵיהּ.

וְחַד מְמַנָּא אֶתְקַם עַל אַרְבַּע תַּלְת, אַרְבַּע לְתַתָּא, בְּגִין דְּכָל אֵינוֹן מְשִׁרְיִין עֲלָאִין, כַּד נַחְתִּין לְתַתָּא, מְשַׁנְיִין שְׁמָא דְלַהוֹן, בְּשִׁמְהֵן אֶתְרַנְיִין, כַּד אֵינוֹן עֲלָאִין לֹא מְשַׁתְּנִין לְעֵלְמִין. וְהִיא מְמַנָּא עֲלָאָה צְדָקִיא"ל קָאִים עֲלֵיהוּ לְגוֹ. אֶת חַד נְצִיץ עַל רִישִׁיָּהוּ, וְאִיהִי א' זְעִירָא, כַּד הִיא אֶת נְצִיץ, כְּלַהוּ נְטִלִין לְהַהוּא אֶתְר דְּנְצִיץ הִיא נְצִיצוֹ.

לְגוֹ מְנִיָּיהוּ, רְזִיא"ל רַב מְמַנָּא, רַב מְשִׁרְיִין, דְּקִימָא לְגוֹ תַּחּוֹת שׁוֹלְטָנוּתָא דְּמִיכָא"ל. וְעַמִּיהוּ כָּל אֵינוֹן מְשִׁרְיִין דְּתַחּוֹת יָדֵיהּ. וְחַד מְמַנָּא קָאִים עֲלֵיהוּ בְּתַרְעָא, דְּאֶתְקַרִי רּוּמִיא"ל. וְסַחְרִין לִיהּ י"ב מְמַנִּין, תַּלְת תַּלְת ד' זְמַנִּין. וְרְזִיא"ל רַב מְמַנָּא קִימָא עַל כְּלַהוּ, דְּלֹא אֶשְׁתַּנִּי שְׁמִיהּ. אֶת חַד נְצִיץ עַל רִישִׁיָּהוּ דְּכָל אֵינוֹן מְשִׁרְיִין, וְאִיהִי אֶת ר'. כַּד הִיא נְצִיץ, נְטִלִין כְּלַהוּ לְהַהוּא סִטְרָא דְּהַהוּא נְצִיצוֹ, הִיא אֶת קִימָא עַל עוֹנָשָׁא דְּמַגְלָה רְזִין וְסִימְנִךְ (מְשִׁלִי יג) רִישׁ וְקִלּוֹן.

לְגוֹ מְנִיָּיהוּ, יוֹפִיא"ל רַב מְמַנָּא, רַב מְשִׁרְיִין, תַּחּוֹת שׁוֹלְטָנוּתָא דְּמִיכָא"ל, וְעַמִּיהוּ הוּוּ מִתְתַּקְּנִין כָּל אֵינוֹן מְשִׁרְיִין דְּתַחּוֹת יָדֵיהּ. וְלֹא אֶתְגְּלִיִין הִכָּא בְּחֻשְׁבָּנָא, בְּגִין דְּלֹא אֶשְׁתַּלִּימוּ הִכָּא עַד דְּאֶתוּ לְבֵית עוֹלָמִים. דְּתַמֵּן אֶשְׁתַּלִּימוּ כְּלַהוּ, וְאֶסְגּוּ מְשִׁרְיִין בְּשִׁלְמוֹ. וְיֵמָּה דְּאֶמְרִין הִכָּא, כָּל אֵינוֹן מְשִׁרְיִין דְּתַחּוֹת יָדֵיהּ, דְּאֶתְמָסְרוּ בְּהַהוּא שְׁעֵתָא לְאֶעֱלֵא עַמִּיהוּ וְחַד מְמַנָּא קִימָא עֲלֵיהוּ, וְחֲכִמִיא"ל שְׁמִיהּ, וְי"ב שְׁמָסְרוּ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה לְהַכְּנֵס עַמּוֹ וּמִמְנָה אֶחָד עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וְשִׁמּוֹ חֲכִמִיא"ל, וְי"ב מְמַנִּים

סובבים אותו לכל עבר שלש שלש, כמו שאמרנו. ויפיא"ל הממנה הגדול עומד על כלם, שלא משתנה שמו.

אות אחת נוצצת על ראשיהם של כל המחנות הללו, והיא האות ק'. כשזו נוצצת, כלם נוסעים לאותו הצד של אותה התנוצצות. האות הזו ק' תלויה באויר, וכנעת שלש פעמים ביום, ועולה ויורדת. שתי האותיות הללו קר, הן אותיות שעומדות באמצע. אחת המכסה על אות א', ואחת שמכסה על אות י', שיהא אחר כך.

לפנים מהם קדומיא"ל הממנה הגדול, גדול המחנות, תחת שלטונו של מיכא"ל, עמו היו מתפקנים כל אותם המחנות שפתח ידו. וממנה אחד עומד עליהם בשער, שנקרא אריא"ל. וי"ב ממנים סובבים אותו שלש שלש לכל צד, והממנה הזו קדומיא"ל עומד עליהם, שלא משתנה שמו לעולמים. אות אחת עומדת ונוצצת על ראשיהם, והיא האות י'. כשזו נוצצת, כלם נוסעים לאותה התנוצצות שנוצצת. האות ק' כפי שאמרנו, מכסה על האות הזו י', ר' מכסה על א'.

לפני ולפנים, במקום שנקרא קדש, נוצצת אות אחת בסתר ובגניזה, והיא האות ו'. והאות ו' הזו נוצצת בהתנוצצות על כל האותיות, וקול יוצא מביניהן של האותיות הללו, ואז מכה ההתנוצצות של האות ו' להתנוצצות של האות י', ויוצאת אותה התנוצצות מתוך מקום (שנקרא קדש) הקדש, ומכה לתוך ההתנוצצות של האות י'.

ואז התנוצצות האות י' מכה לפנים התנוצצות האות ק', ויוצאת התנוצצות האות ק' ומכה לתוך התנוצצות האות ר', ויוצאים כל הניצוצות ומתחברים לתוך התנוצצות האות א' שעומדת.

ממנן סחרין ליה לכל עיבר תלת תלת, כמה דאמרן. ויפיא"ל רב ממנא קיימא על פלהו, דלא אשתני שמייה.

את חד נציץ על רישיהו דכל אלין משריין, ואיהי את ק'. כד נציץ דא, נטלין פלהו לההוא סטרא דההוא נציצו. האי את ק' תלייא באוירא, ואכפיא תלת זמנין ביומא. וסלקא ונתתא, תרין אתוון אלין קר, אינון אתוון דקיימין באמצעיתא, חד דחפי לאת א', וחד דחפיא על י', דאיהי לבתר.

לגו מנייהו, קדומיא"ל רב ממנא, רב משריין, תחות שולטנותא דמיכא"ל, עמיה הו מתפקנן כל אינון משריין דתחות ידיה. וחד ממנא קיימא עלייהו בתרעא, דאתקרי אריא"ל. וי"ב ממנן סחרין ליה, תלת תלת לכל סטר. והאי ממנא קדומיא"ל קיימא עלייהו, דלא אשתני שמייה לעלמין. חד את קיימא נציץ על רישיהו, והוא את י', (דף ג' ו"ב) כד האי נציץ, נטלין פלהו לההוא נציצו דנציץ. אות ק' דקאמרן חפיא על האי את י', ר' חפיא על א'.

לגו לגו, באתר דאקרי קדש, נציץ חד את בטמירו ובגניזו, ואיהי את ו'. והאי את ו' נציץ בנציצו על פלהו אתוון. וקלא נפיק מביניהו דאלין אתוון, פדין בטש נציצו דאת ו', לנציצו דאת י', ונפק ההוא נציצו מגו אתר (ס' דאקרי קדש) דקדש ובטש לגו נציצו דאת י'.

וכדין נציצו דאת י', בטש לגו נציצו דאת ק' (וקלא הוא נפיק) ונפקא נציצו דאת ק', ובטש לגו נציצו דאת ר', ונפקי נצוצין פלהו,

ואז התנוצצות האות י' מכה לפנים התנוצצות האות ק', ויוצאת התנוצצות האות ק' ומכה לתוך התנוצצות האות ר', ויוצאים כל הניצוצות ומתחברים לתוך התנוצצות האות א' שעומדת.

והקול היה יוצא ומפה בכל אותם הניצוצות של האותיות כפאחד, התנוצצות האות ו' ביו"ד, התנוצצות של יו"ד בק', התנוצצות של ק' בר', והתנוצצות של ר' בא'. ומתחברים חקוקי הניצוצות ויוצאים אחר כך. ואחר שמתחברים בניצוצותיהם, יוצא קול מביניהם, ומתחברים בסוד זה ויקרא אל משה. ומשה היה מסתפל כל אותם הימים שלא נכנס.

אחר כך חזרו האותיות והיו מתגלגלות במקלו, בצרופי האותיות שנמסרו לאדם בגן עדן. האות א' להכנס לתוך הסתר, למקום שנקרא קדש, ויוצאת ו', ונותנת מקום לאות א', ומתחברת א' לתוך ו' שאחריה קר, וי' נכנסת בין ק' ור', ונמצא קיר. ונתקקות ומתנוצצות כמו מקדם, וקול יוצא מביניהן, ומתחברים הניצוצות של האותיות, ויוצאות החוצה ומתגלות לכל אותם המחנות, שהיו נוסעים עם האותיות הללו. וכשמתחברים הניצוצות של האותיות, מפה קול ביניהם, הם נראים בחקיקותיהם לכל אותן המרפבות אוקיר. וקול חוזר מביניהם וקורא בין אותן המרפבות: (ישעיה יג) אוקיר אנוש מפז ואדם מפתם מפז ואדם מפתם אופיר.

אשרי חלקו של משה שראה את כל זה, אבל הצרוף הזה לא נראה לעיני משה, אלא הצרוף הראשון שהוא ויקרא, את זה היה רואה משה. זהו שפתוב ויקרא אל משה. וצרוף זה אחר לא מגלים לו, משום ששכחו של אדם לא מודיעים לפניו, וסימנך - (במדבר

יב) צאו שלשתכם, וכתוב ויקרא אהרן ומרים, וכתוב פה אל משה, משום שלא מודיעים שכחו של

ומתחברין לגו נציצו דאת א', דקיימא. וקלא הוא נפיק, ובטש בכל אינון נציצין דאתוון פחדא, נציצו דאת ו' בי', נציצו די' בק', נציצו דק' בר', נציצו דר' בא'. ומתחברין גליפין דנציצין, ונפקי לבתר. ובתר דמתחברין בניצוציהון, נפיק קלא מביניהון, ומתחברין ברזא דא ויקרא אל משה. ומשה היה מסתפל כל אינון יומין דלא עאל.

לבתר אתהדרו אתוון, והו מתגלגלין בקולפוי, בצרופין דאתוון דאתמסרו לאדם בגנתא דעדן. את א לאעלא בגו טמירא, לאתר דאקרי קדש, ונפק ו', ויהיב דוכתא לאת א', ואתחבר א' לגו ו', דבתריה קר, וי' עאל בין ק' ור' ואשתכח קיר. ואתגליפו ואתנציצו כמלקדמין, וקלא נפק מביניהו, ומתחברין נציצין דאתוון, ונפיק לבר ואתגליין לגבי כל אינון משריין, דהו נטליין אינון אתוון. וכד מתחברין נציצין דאתוון, קלא בטש ביניהו, אתחזון בגלופייהו לכל אינון רתיכין אוקיר. וקלא אהדר מביניהו וקרי בין אינון רתיכין (ישעיה יג) אוקיר אנוש מפז ואדם מפתם אופיר.

זבאה חולקיה דמשה דחמי כל דא, אבל צרופא דא לא אתחמי לעינוי דמשה, אלא צרופא קדמאה דאיהו ויקרא, דא הוה חמי משה, הדא הוא דכתיב ויקרא אל משה. וצרופא דא אחרא לא גליין ליה. בגין דשבחא דבר נש לא מודעין לקמיה. וסימנך, (במדבר יב) צאו שלשתכם, וכתוב ויקרא אהרן ומרים, וכתוב פה אל משה, בגין דלא מודעין שבחיה דבר נש לקמיה.

יב) צאו שלשתכם, וכתוב ויקרא אהרן ומרים, וכתוב פה אל משה, משום שלא מודיעים שכחו של

עלו האותיות, וחקרו בכל אותם המחנות כמו זה, בצרוף הזה: אוקיר. וקול יצא והקריז ואמר: אוקיר אנוש מפז וגו'. אחר כך נמשכו האותיות והיו נוצצות על ראשי כל אותן המרכבות, ושככו עד שהתקנו למקומותיהן.

הראש לצד שמאל חזקיא"ל, הממנה הגדול, גדול המחנות לכל אותם שעומדים לשער המשכן, תחת שלטונו של גבריא"ל. ועמו מתפקנים באותו השער כל אותם המחנות שפחת ידו, וממנה אחד העמד על השער בחוץ, ושמו גזריא"ל. ועמו י"ב ממנים שסובבים אותו שלש שלש לכל צד לארבעה צדדים. ואלו שנינות של להט החרב המתהפכת בידיהם. והממנה הזה חזקיא"ל עומד עליהם למעלה למעלה בפנים. אות אחת נוצצת על ראשם, והיא האות א'. שהרי אלה לא עומדים ולא שואלים (נוסעים) אלא בסוד של א', שהיא ימין, משום ששמאל אין נוסעת אלא בימין. הימין תמיד נוסעת לשמאל, שא' אות נוצצת ויוצאת מימין. ואז נוסעים לאותו מקום שנוצצת אותה התנוצצות. לפנים ממנו רהטיא"ל, גדול המחנות, שעומד בפנים תחת שלטונו של גבריא"ל, ועמו כל אותם מחנות תחת ידו, וממנה אחד עומד עליהם בשער, שנקרא קדשיא"ל, וסובבים אותו י"ב ממנים שלש שלש ארבע פעמים. ואותו הממנה רהטיא"ל עומד על כלם, שלא משתנה שמו. אות אחת נוצצת על ראשיהם של כל המחנות הללו, והאות הזו היא ז', והיא מתחלפת בתוך תקון המשכן באות ל'. זו מתחלפת בסוד של (במדבר כד) יזל מים מדליו. ומתחלפת בחקיקות של

סלקון אתוון, ואתהדרו בכל אינון משריין כגוונא דא, בצרופא דא אוקיר. וקלא נפק ואכריז ואמר, אוקיר אנוש מפז וגו'. לבתר אתמשכו אתוון, והו נציצין על רישייהו דכל אינון רתיכין, ואשתככו עד דאתתקנו לדוכתייהו.

רישא לסטר שמאלא חזקיא"ל רב ממנא, רב משריין לכל אינון דקיימי לתרעא דמשפנא, תחות שולטנותא דגבריא"ל. ועמיה מתתקנן בהוא תרעא, כל אינון משריין דתחות ידיה. וחד ממנא אתקם על תרעא לבר, וגזריא"ל שמיה. ועמיה י"ב ממנן דסחרין ליה תלת תלת לכל סטר, לד' סטריין. ואלין שננא דלהטא דחרפא דמתהפכא בידייהו. והאי ממנא חזקיא"ל, קאים עלייהו לעילא לעילא לגו. את חד נציץ על רישייהו, ואיהי את א'. דהא לא קיימי אלין, ולא שיילי (ס"א נטל), אלא ברזא דא', דאיהי ימינא. בגין דשמאלא לא נטיל אלא בימינא. ימינא נטיל תדיר לשמאלא, דא' את נציץ ונפיק מן ימינא. פדין נטלין להווא אתר דנציץ ההוא נציצו.

לגו מניה רהטיא"ל רב משריין, דקיימא לגו תחות שולטנותא דגבריא"ל. ועמיה כל אינון משריין תחות ידיה. וחד ממנא קאים עלייהו בתרעא, דאתקרי קדשיא"ל, וסחרין ליה י"ב ממנן, תלת תלת ד' זמנין. והווא ממנא רהטיא"ל קיימא על כלהו, דלא אשתני שמיה. את חד נציץ על רישייהו דכל אלין משריין, ואת דא איהו ז', ואיהו אתחלף גו תקונא דמשפנא באת ל. האי אתחלף ברזא (במדבר כד) דיזל מים מדליו. ואתחלף (ד) בגלופי אתוון, ואקרי חלופא ל'. כד האי

האותיות, ונקרא חלוף ל'. כשזו נוצצת על ראשם של כל המחנות הללו, אז פלם נוסעים לאותו צד של אותה התנוצצות.

לפנים מזה קפציא"ל הממנה הגדול, גדול המחנות, תחת שלטונו של גבריאל"ל, ועמו היו מתקנים כל אותם המחנות שפחת ידו, הם נמסרו לו באותה שעה, וממנה אחד עומד עליהם ששמו עזא"ל, וי"ב ממנים סובבים אותו בכל עבר שלש שלש כפי שהקמנו, וקפציא"ל הממנה הגדול עומד על פלם. אות אחת נוצצת על ראשם של כל המחנות הללו, והיא האות ד', וכלם נוסעים לאותה התנוצצות של אותה האות. האות הזו תלויה בתוף האויר, על שתי אותיות אחרות.

לפנים מזו שמעיא"ל הממנה הגדול, זה מתחלף לארבעה שמות, בגלל שלא עומד בחקיקותיו. לפעמים לצד ימין ולפעמים לצד שמאל, ועמו י"ב ממנים שסובבים אותו לכל עבר שלש שלש, כמו שבארנו, ורגשיא"ל הממנה הגדול על אלה הי"ב, פחת אותו הממנה האחר. ואות אחת נוצצת על ראשיהם למעלה, והאות הזו היא האות ה', וזו תלויה באויר על כל שאר האותיות באותה האות ד' שאמרנו. ארבע אלו עולות מעל כל שאר האחרות, וכלם נוסעים לאותה התנוצצות שתלויה מאותה האות.

לפני ולפנים, במקום שנקרא קדש, נוצצת אות אחת בתוף סתר הקדש, והיא האות ם הסתומה. זו נוצצת בהתנוצצות על כל האותיות, ויוצא קול מבין אותיות אחרות נוצצות שתלויות באויר, והן ד' ה' ונשאר אל, ומתחברות באחרות הללו של

נציץ על רישייהו דכל אלין משריין, כדין כלהו נטלין לההוא סטרא דההוא נציצו.

לגו מן דא, קפציא"ל רב ממנא, רב משריין, תחות שלטניה דגבריאל, ועמיה הוו מתתקנון כל אינון משריין דתחות ידיה, אינון דאתמסרו ליה בההיא שעתא, וחד ממנא קאים עלייהו עזא"ל שמיה. וי"ב ממנן סחרין ליה לכל עיבר, תלת תלת כמה דאוקימנא, וקפציא"ל רב ממנא קיימא על כלהו. את חד נציץ על רישייהו דכל אלין משריין, ואיהי את ד', וכלהו נטלי לההוא נציצו דההוא את. האי את תלייא גו אוירא, על תרין אתוון אחרנין.

לגו מן דא שמעיא"ל רב ממנא, האי אתחלף לד' שמהן, בגין דלא קיימא בגלפוי. זמנין לסטר ימינא, וזמנין לסטר שמאלא, ועמיה י"ב ממנן דסחרין ליה לכל עיבר תלת תלת, כמה דאוקימנא, ורגשיא"ל רב ממנא על אלין י"ב, תחותיה דההוא ממנא אחרא. ואת חד נציץ על רישייהו לעילא, ואת דא איהי את ה', ודא תליא באוירא על כל שאר אתוון, בההוא את ד' דקאמרן. ד' אלין תרין סליקו לעיל על כל שאר אחרנין, וכלהו נטלין לההוא נציצו דתליא מההוא את.

לגו לגו, באתר דאקרי קדש, נציץ את חד גו טמירו דקדש, ואיהי את ם סתימא. האי נציץ בנציצו על כלהו אתוון, וקלא הוא נפיק מבינייהו דאלין אתוון. כדין בטש נציצו דהאי את, ונטיל תרין אתוון אחרנין נציצין דתליין באוירא, ואינון ד' ה' ואשתאר אל, ואתחברן באלין אחרנין דסטר ימינא, ובטשו אלין

האותיות הללו. אז מכה התנוצצות האות הזו, ונוטלת שתי באויר, והן ד' ה' ונשאר אל, ומתחברות באחרות הללו של

נוסעות וחזרות הראשונות
כבראשונה ויוצאות החוצה, ואז
נקראות ויקרא אל משה.

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו
מאהל מועד לאמר. רבי חייא
פתיח ואמר, (שיר ה) באתי לגני
אחתי כלה אריתי מורי עם דבשי
אחתי ייני עם דבשי שתייתי ייני
עם חלבי וגו'. הפסוק הזה אין
ראשו סופו ואין סופו ראשו.
כתוב אכלתי יערי עם דבשי
שתייתי ייני עם חלבי, אחר כך -
אכלו רעים. מי שמזמין את
האחר, כשמזון מתקן לפניו. אחר
שאכל, איך זמין את האחר?
אלא אשריהם ישראל, שהקדוש
ברוך הוא רצה לטהר אותם
והתרצה בהם מפל שאר העמים
עובדי עבודה זרה, ומשהתרצה
בהם, רצה להעלותם מפל
המקטרגים של העולם. בא
ראה, (אחר שנעשה המשכן) ביום
שהוקם המשכן למטה, באותו
יום הוקם משכן אחר למעלה
עמו, שכתוב (שמות מ) הוקם
המשכן, סתם. ואותו יום היה
שמחתו של הקדוש-ברוך-הוא.
בין שהוקם המשכן, מה
כתוב? (שם) ולא יכול משה לבא
אל אהל מועד. כשראה הקדוש-
ברוך-הוא כך, אמר, ומה על ידי
משה הוקם, והוא בחוץ?! מיד
- ויקרא אל משה. אמר לו, משה,
חנפת הבית במה היא? בסעודה,
אדם פי יקריב מכם קרבן לה'.
זהו שכתוב באתי לגני אחתי כלה

לגו'. (והרי בארנו הפסוק הזה. אבל באתי)

דבר אחר באתי לגני - זה גן עדן
שלמעלה. אחתי כלה - זו כנסת
ישראל, שבאותו יום הוזדווגו
זווגים בכל, הוזדווגו זווגים באותו
גן עדן, משום שפלים התברכו

באלין, ונטלי כלהו, ואתהדרן קדמאי
כמלקדמין ונפקי לבר, וכדין אקרוין ויקרא
אל משה.

ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל מועד
לאמר. (ויקרא א) רבי חייא פתיח
ואמר, (שיר השירים ה) באתי לגני אחתי כלה אריתי
מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי שתייתי
ייני עם חלבי וגו', האי קרא לאו רישיה
סיפיה, ולא סיפיה רישיה. פתיב אכלתי יערי
עם דבשי שתייתי ייני עם חלבי, לבתר אכלו
רעים. מאן דמזמן לאחרא, פד מזונא מתתקן
קמיה. בטר דאיהו אכל, היאך זמין לאחרא.
אלא זכאין אינון ישראל, דקודשא בריה הוא
בעא לדכאה להון, ואתרעי בהון מפל
שאר עמין עובדי עבודה זרה, ומדאתרעי בהון
בעא לסלקא להון מפל מקטרגי עלמא. תא
חזי, (ס"א בטר דאתעבר משכנא) ביומא דאתקם משכנא
לתתא, בההוא יומא אתתקם משכנא אחרא
לעילא עמיה, דכתיב, (שמות מ) הוקם המשכן
סתם, וההוא יומא חדוותא דקודשא בריה
הוא הוה.

בין דאתקם משכנא מה כתיב, (שמות מ) ולא
יכול משה לבא אל אהל מועד. פד חמא
קדשא בריה הוא פך אמר, ומה על ידא דמשה
אתקם, ואיהו לבר, מיד ויקרא אל משה. אמר
ליה: משה, חנוכא דביתא במאי הוה,
בסעודתא, אדם פי יקריב מכם קרבן לי'.
הדא הוא דכתיב באתי לגני אחתי כלה
לגו'. (ס"א וקא אוקמוה האי קרא, אבל באתי).

דבר אחר באתי לגני, דא גן עדן דלעילא.
אחתי כלה, דא כנסת ישראל, דבההוא
יומא אזדווגו זווגין בכלא, אזדווגו זווגין
בההוא גן עדן, בגין דאתברכו כלהו משקיו

דנחלא, ואתקשרו כל חד

מהשקאת הנחל ונקשרו כל אחד
בחברו. זהו שכתוב אריתי מורי
עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי. כלם השקו
והתרוו מפעין הנחל.

אכלו רעים שתו ושכרו דודים,
כל אותם שלמטה, וכלם
ענפים, (ועלמות) כלם התברכו
ונזונו כשאלה התברכו למעלה.
ובמה מתברכים ומתבשמים?
כלם בריח הקרבן.

רעיא מהימנא

פתח ואמר, באתי לגני אחתי
כלה - היא מלכות, אדנ"י. אריתי
מורי - זה חסד, הדרגה של
אברהם, שנאמר עליו אלף לי אל
הר המור. עם בשמי - זה נצח,
הדרגה של אהרן, שכתוב בו
ואתה קח לך בשמים ראש. והם
זרוע ימין בירך ימין, וסוד הדבר
- נעמות בימינך נצח. ואותן שתי
הברכות כנגדו - אחת מגן
אברהם, והשנייה עבודה, שהיא
רצה.

אכלתי יערי - זו גבורה, פחד
יצחק. עם דבשי - הוד, הדרגה
של דוד, והינו זרוע שמאל עם
ירך שמאל. שתיתי ייני עם חלבי
- גוף וברית, יעקב עם שלמה.
אחר כך, אכלו רעים שתו ושכרו
דודים - י"ב שבטים בי"ב
ברכות. תוספת ברפת המינים מי
אוכל אותה? אותו שנאמר בו,
באתי לגני אחתי כלה. ויש מי
שמחלק אותם בסוד אחר. אריתי
מורי עם בשמי - גוף וברית. יערי
עם דבשי - שוק ימין עם שמאל.
ייני עם חלבי - זרוע שמאל עם
ימין, שהם - ייני גבורה, חלבי

חסד. (ע"כ רעיא מהימנא)

בא ראה, בשעה שירדה כנסת
ישאל להשרות דיוורה בארץ,
הקדוש ברנף הוא אמר לה את
הפסוק הזה, משום שנמצאו ברכות ושמחה בכל העולמות, והיא התבשמה, לצאת ממנה ברכות

בחבריה, הדא הוא דכתיב אריתי מורי עם
בשמי אכלתי יערי (שיר השירים ה) (דף ד' ע"א) עם
דבשי שתיתי ייני עם חלבי כלהון אתשקנין
ואתרוו ממבוועא דנחלא.

אכלו רעים שתו ושכרו דודים, כל אינון
דלתתא. וכלהו ענפין (נ"א עלמין) כלהו,
אתברכו ואתזנו, כד אלין אתברכו לעילא.
ובמה מתברכאן ומתבשמאן, כלהו בריחא
דקרנא.

רעיא מהימנא

פתח ואמר באתי לגני אחתי כלה, איהי מלכות, אדנ"י.
אריתי מורי, דא חסד, דרגא דאברהם, דאתמר
עליה אלף לי אל הר המור. עם בשמי, דא נצח, דרגא
דאהרן, דכתיב ביה (שמות ל) ואתה קח לך בשמים ראש.
ואינון דרועא ימינא, בירכא ימינא. ורזא דמלה, (תהלים
טז) נעימות בימינך נצח. ואינון תרין ברנף לקבליה, חד
מגן אברהם, ותננינא עבודה, דהוא רצה.

אכלתי יערי, דא גבורה פחד יצחק. עם דבשי הוד,
דרגא דדוד, והינו דרועא שמאלא, עם ירכא
שמאלא. שתיתי ייני עם חלבי, גוף וברית, יעקב עם
שלמה. לבתר אכלו רעים שתו ושכרו דודים, י"ב
שבטים, בי"ב ברכאן. תוספת ברפת המינין, מאן אכיל
לה, ההוא דאתמר ביה באתי לגני אחתי כלה. ואית
דפליג לזן ברזא אתרא, אריתי מורי עם בשמי, גוף
וברית, יערי עם דבשי, שוקא ימינא עם שמאלא. ייני
עם חלבי, דרועא שמאלא בימינא, דאינון ייני גבורה,
חלבי חסד. (ע"כ רעיא מהימנא)

תא חזי, בשעתא דנחתת כנסת ישראל
לאשרהא דיוורה בארעא, קדשא בריך
הוא אמר לה, להאי קרא, בגין דאשתכחו

הפסוק הזה, משום שנמצאו ברכות ושמחה בכל העולמות, והיא התבשמה, לצאת ממנה ברכות

לכל. כְּשֶׁאֵלוּ הַשְּׂשֵׁה מִתְּבָרְכִים, אֲזַי כֹּל הַעוֹלָמוֹת מִתְּבָרְכִים כְּאֶחָד לְמִטָּה וּמִתְּבָרְכִים לְמַעְלָה. (וּבְנִסְתּוֹת יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל) וְיִשְׂרָאֵל מִתְּבָרְכִים מִכָּלֵם. דְּבַר אַחַר בְּאֵתִי לְגַנִּי אַחֲתִי כֹלָה - רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אֵין מִזְדַּנֵּג הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (יִשְׂרָאֵל) עִם כְּנִסְתּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלֹא בְּזִמְנָן שְׂאֵלוּ הַשְּׂשֵׁה מִתְּרוּיִם מִהַשְּׂקָאֵת הַנַּחַל שְׁלֹא פּוֹסֵק.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים. אֵלֹו כֹּל בְּעֵלֵי הַיִּבְכָּה וְהַיִּלְלָה, שְׁפָלָם הַתְּבַשְׂמוּ וְהַתְּבָרְכוּ כְּאֶחָד, שְׁהַרִי מִסְּעוּדַת הַמְּלָךְ בְּלָם נְהַיִים. וּמִתִּי כֹלֵם אוֹכְלִים?

שְׁהַמְלָךְ (הַשְּׂמַח) בָּא שְׂמַח, וְלִכְּן הַמְּלָךְ הַשְּׂמַח, וּמִשְׂמַח אֵת הַגְּבִירָה בְּרֵאשׁוֹנָה, אַחַר כֵּן כֹּלֵם אוֹכְלִים וְשׂוֹמְחִים.

רַבִּי אֶבְיָא אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים, אֵלֹו הֵם הַשְּׂשֵׁה שְׂאֲמַרְנוּ, וְאֵלֹו הֵם שְׂכַתוּב בְּהֵם, (שִׁיר א) הַבִּיאֲנִי הַמְּלָךְ חֲדָרְיוֹ וְגו'. שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ, מֵאוֹתוֹ הַיִּין הַמְּרוּהָ אֵת הַכֹּל. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, כֹּל אוֹתָם שְׁלֵמִטָּה, שְׂפִינֹן שְׂאוֹתָם הַשְּׂשֵׁה הַתְּבָרְכוּ, אֲזַי כֹּל אֵלֹו שְׁלֵמִטָּה מִתְּבָרְכִים.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הַכֹּל יָפָה, אֶבְל סוּד הַדְּבַר - אֲכָלוּ רַעִים לְמַעְלָה, שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים לְמִטָּה. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, מִי הֵם לְמַעְלָה וּמִי הֵם לְמִטָּה? אָמַר לוֹ, יָפָה שְׂאֵלְתָּ, זֶה הַמְּקוֹם הַעֲלִינֵן שְׁהֵם בְּאַחְדוֹת וּבְשִׂמְחָה שְׂאֵין נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים, אֵלֹו נִקְרָאִים רַעִים. זֶהוּ שְׂכַתוּב (בְּרֵאשִׁית ב) וְנִהַר יֵצֵא מִעֵדֵן, וְעֵדֵן וְנִהַר אֵין נִפְרָדִים לְעוֹלָמִים, וְנִמְצָאִים לְעוֹלָמִים בְּרֵצוֹן וּבְאַחְדוֹת וּבְשִׂמְחָה. שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים, אֵלֹה הֵם לְמִטָּה שְׂנִקְרָאִים דוּדִים לְזִמְנִין יְדוּעִים, וְהַרִי בְּאֲרָנוּ.

בְּרַכָּאן וְחִדּוּהָ בְּכֹלְהוּ עֲלָמִין, וְאַתְּבַסְמַת הַיָּא, לְנַפְקָא מִנָּה בְּרַכָּאן לְכֹלָא. דְּכֵד אֵלִין שְׂתִית אַתְּבָרְכָאן, כְּדִין כֹּלְהוּ עֲלָמִין אַתְּבָרְכָאן כְּחֻדָּא לְתַתָּא, וּמִתְּבָרְכָאן לְעֵילָא. (ס"א וּבְנִסְתּוֹת יִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל) אַתְּבָרְכוּ מִכָּלְהוּ. דְּבַר אַחַר בְּאֵתִי לְגַנִּי אַחֲתִי כֹלָה. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, לֹא אֲזַדְוּוּגָא קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ס"א יִשְׂרָאֵל) בְּכְנִסְתּוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵלֹא בְּזִמְנָא דְּאֵלִין שְׂתִית אַתְּרוּוּן, מִשְׁקִיו דְּנַחְלָא דְּלֹא פִסֵּק.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים, אֵלִין כֹּל מְאָרֵי דִיבְכָא וְיִלְלָה, דְּאַתְּבַסְמוּ כֹלְהוּ וְאַתְּבָרְכוּ כְּחֻדָּא. דְּהָא מִסְּעוּדַתָּא דְּמִלְכָּא מִתְּהַנִּיין כֹּלָא. וְאֵימַתִּי אֲכָלִי כֹלְהוּ. בְּשַׁעְתָּא דְּמִלְכָּא (ס"א אַחֲתִירִי) אֵתִי חֲדִי. וְעַל דָּא מִלְכָּא אַתְּחֲדִי, וְחֲדִי לְמִטְרוּנִיתָא בְּקַדְמִיתָא, לְבַתָּר כֹּלְהוּ אֲכָלְן וְחֻדָּאן.

רַבִּי אֶבְיָא אָמַר, אֲכָלוּ רַעִים שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים, אֵלִין אֵינּוֹן שְׂתִית דְּקַאמְרוּן, וְאֵלִין אֵינּוֹן דְּכַתִּיב בְּהוּ, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) הַבִּיאֲנִי הַמְּלָךְ חֲדָרְיוֹ וְגו'. שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ, מִהֵהוּא יִין דְּרֵוִי לְכֹלָא. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, כֹּל אֵינּוֹן דְּלַתְתָּא, דְּכִינֹן דְּאֵינּוֹן שְׂתִית אַתְּבָרְכָאן, כֹּלְהוּ דְּלַתְתָּא מִתְּבָרְכָאן.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כֹּלָא שְׂפִיר, אֶבְל רִזָּא דְּמִלָּה, אֲכָלוּ רַעִים לְעֵילָא, שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים לְתַתָּא. אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, מָאן אֵינּוֹן לְעֵילָא, וּמָאן אֵינּוֹן לְתַתָּא. אָמַר לִיה יָאוֹת שְׂאֵילְתָּא, דָּא אַתְרַ עֲלָאָה דְּאֵינּוֹן בְּאַחְדוֹתָא בְּחֻדּוֹתָא דְּלֹא מִתְּפָרְשֵׁן לְעֲלָמִין, אֵלִין אֶקְרוּן רַעִים. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (בְּרֵאשִׁית ב) וְנִהַר יוֹצֵא מִעֵדֵן, וְעֵדֵן וְהוּא נִהַר לֹא מִתְּפָרְשֵׁן לְעֲלָמִין, וְאַשְׁתַּכְּחוּ לְעֲלָמִין בְּרַעוּתָא בְּאַחְדוֹתָא בְּחֻדּוֹתָא. שְׂתוּ וְשִׁכְרוּ דוּדִים, אֵלִין אֵינּוֹן לְתַתָּא, דְּאֶקְרוּן דוּדִים, לְזִמְנִין יְדוּעִין וְהָא אוֹקִימָנָא.

לוח זוהר ש"ס דף היומי מַסְכַּת גִּיטִין

זוהר עמודים:	דף הש"ס
ח"ד תרמז-תרמח	גיתין דף סב
ח"ד תרמט-תרנ	גיתין דף סג
ח"ד תרנא-תרנב	גיתין דף סד
ח"ד תרנג-תרנד	גיתין דף סה
ח"ד תרנה-תרנו	גיתין דף סו
ח"ד תרנז-תרנח	גיתין דף סז
ח"ד תרנט-תרס	גיתין דף סח
ח"ד תרסא-תרסב	גיתין דף סט
ח"ד תרסג-תרסד	גיתין דף ע
ח"ד תרסה-תרסו	גיתין דף עא
ח"ד תרסז-תרסח	גיתין דף עב
ח"ד תרסט-תרע	גיתין דף עג
ח"ד תרעא-תרעב	גיתין דף עד
ח"ד תרעג-תרעד	גיתין דף עה
ח"ד תרעה-תרעו	גיתין דף עו
ח"ד תרעז-תרעח	גיתין דף עז
ח"ד תרעט-תרפ	גיתין דף עח
ח"ד תרפא-תרפב	גיתין דף עט
ח"ד תרפג-תרפד	גיתין דף פ
ח"ד תרפה-תרפו	גיתין דף פא
ח"ד תרפז-תרפח	גיתין דף פב
ח"ד תרפט-תרצ	גיתין דף פג
ח"ד תרצא-תרצב	גיתין דף פד
ח"ד תרצג-תרצד	גיתין דף פה
ח"ה א-ב	גיתין דף פו
ח"ה ג-ד	גיתין דף פז
ח"ה ה-ו	גיתין דף פח
ח"ה ז-ח	גיתין דף פט
ח"ה ט-י	גיתין דף צ

זוהר עמודים:	דף הש"ס
ח"ד תקפז-תקפח	גיתין דף לב
ח"ד תקפט-תקצ	גיתין דף לג
ח"ד תקצא-תקצב	גיתין דף לד
ח"ד תקצג-תקצד	גיתין דף לה
ח"ד תקצה-תקצו	גיתין דף לו
ח"ד תקצז-תקצח	גיתין דף לז
ח"ד תקצט-תר	גיתין דף לח
ח"ד תרא-תרב	גיתין דף לט
ח"ד תרג-תרד	גיתין דף מ
ח"ד תרה-תרו	גיתין דף מא
ח"ד תרו-תרח	גיתין דף מב
ח"ד תרט-תרי	גיתין דף מג
ח"ד תריא-תריב	גיתין דף מד
ח"ד תריג-תריד	גיתין דף מה
ח"ד תרטו-תרטז	גיתין דף מו
ח"ד תריז-תריח	גיתין דף מז
ח"ד תריט-תרכ	גיתין דף מח
ח"ד תרכא-תרכב	גיתין דף מט
ח"ד תרכג-תרכד	גיתין דף נ
ח"ד תרכה-תרכו	גיתין דף נא
ח"ד תרכז-תרכח	גיתין דף נב
ח"ד תרכט-תרל	גיתין דף נג
ח"ד תרלא-תרלב	גיתין דף נד
ח"ד תרלג-תרלד	גיתין דף נה
ח"ד תרלה-תרלו	גיתין דף נו
ח"ד תרלז-תרלח	גיתין דף נז
ח"ד תרלט-תרמ	גיתין דף נח
ח"ד תרמא-תרמב	גיתין דף נט
ח"ד תרמג-תרמד	גיתין דף ס
ח"ד תרמה-תרמו	גיתין דף סא

זוהר עמודים:	דף הש"ס
ח"ד תקכז-תקכח	גיתין דף ב
ח"ד תקכט-תקל	גיתין דף ג
ח"ד תקלא-תקלב	גיתין דף ד
ח"ד תקלג-תקלד	גיתין דף ה
ח"ד תקלה-תקלו	גיתין דף ו
ח"ד תקלז-תקלח	גיתין דף ז
ח"ד תקלט-תקמ	גיתין דף ח
ח"ד תקמא-תקמב	גיתין דף ט
ח"ד תקמג-תקמד	גיתין דף י
ח"ד תקמה-תקמו	גיתין דף יא
ח"ד תקמז-תקמח	גיתין דף יב
ח"ד תקמט-תקנ	גיתין דף יג
ח"ד תקנא-תקנב	גיתין דף יד
ח"ד תקנג-תקנד	גיתין דף טו
ח"ד תקנה-תקנו	גיתין דף טז
ח"ד תקנז-תקנח	גיתין דף יז
ח"ד תקנט-תקס	גיתין דף יח
ח"ד תקסא-תקסב	גיתין דף יט
ח"ד תקסג-תקסד	גיתין דף כ
ח"ד תקסה-תקסו	גיתין דף כא
ח"ד תקסז-תקסח	גיתין דף כב
ח"ד תקסט-תקע	גיתין דף כג
ח"ד תקעא-תקעב	גיתין דף כד
ח"ד תקעג-תקעד	גיתין דף כה
ח"ד תקעה-תקעו	גיתין דף כו
ח"ד תקעז-תקעח	גיתין דף כז
ח"ד תקעט-תקפ	גיתין דף כח
ח"ד תקפא-תקפב	גיתין דף כט
ח"ד תקפג-תקפד	גיתין דף ל
ח"ד תקפה-תקפו	גיתין דף לא